4. 8. 14.

4 B. s

16

Digitized by Google

431

D. *AUGUSTI CHRISTIANI BORHECK*
HISTOR. ET ELOQ. IN REGIA DUISBURGENSI RHENANA ACADEMIA PROF. PUBL. ORD.

APPARATUS
AD
HERODOTUM
INTELLIGENDUM ET INTERPRETANDUM.

Volum. II.

Apparatus criticus ad conſtituendam lectionis Herodoteae integritatem.

LEMGOVIAE
in Officina Libraria Meyeriana 1797.

4.8.14

Apparatus criticus

ad conſtituendam lectionis Herodoteae integritatem.

Digitized by Google

ad Librum I.

Operis Herodotei inſcriptio varia. Nos Weſſelingianam repetivimus cum Reitzio, quacum conſentiunt Steph. 1570 & 1592. Jungerm. 1608. Sylburg. 1618 in qua, ex typogr. errore Ἁλικαρνασσος pro Ἁλικαρνασσηος: in Gaeana 1679 primum Ἁλικαρνησσηος, quam recte poſteriores ſequuti. In Aldina 1502 & Cameraiana 1541 & 1557 legitur: Ἡροδοτȣ Ἁλικαρνασσεως ἱϛορια, εν εννεα τμημασιν, α και Μȣσας καλει, ἱϛοριων πρωτη Κλειω. Ceteris omiſſis Cod. Archiep. omnium librorum titulos ita concipit Ἡροδοτȣ ἱϛοριων πρωτη. Lucianus in libro de ſcribenda hiſtoria innuit, Muſas ab aliis, non ab ipſo Herodoto, hos libros fuiſſe vocatos. Sane ipſe H libro 5 & antiquiores auctores fere citant Herodoti α. β. γ. δ. *Gale* *Gronovius* contra Henr. Valeſium, qni ad Ammiani Marcellini *lib* 21. c. 6 ſuſtinuerat, palam notare, *rodotum*, non *Herodotum* ſcribendum, vulgatam ſcribendi rationem ex longaevo Biblioth. Medic. codice optime defendit, ubi adſpirationis nota primo vocali addita eſt. Docet idem, ſingulorum librorum titulos a Stephano pro lubitu ſuo auctos inflatosque, nempe ut omnes ad unam formam eamque ſatis verboſam redigerentur.

ad Exordium.

Praemiſit hoc Pleſirrhous, Herodoti Amasius. *Gale.* Docet Gronovius, a Photio hoc

ɔrum quidem notitia eſt, Halicarnaſſeum ıma conſenſione vocant.

αποδεξις) Cod. Brit. Archiep. cum Vinɔ. αποδειξις prave. Weſſel. Editi omnes reαποδεξις. poſt ηδε Ald. Camer. Gronov. eſſeling. commate, Steph. Jungerm. Frie·. Sylb. Gale colo interpungunt, quos cum itzio ſequuti ſumus.

ὡς μητε τα γενομενα) In his acquieſcunt ipti editique omnes, & longe omnibus prio- Dionyſ. Halic. Ariſtides, Lucian. quom? ib. hiſt. c. 54 Tamen St. Berglerus in Actis ɔſ. 1716. p. 379 levi ad ſpeciem mutatione λεγομενα εξ ανθρωπων, quae ab hominibus :untur, ne δις ταυτον ἡμιν ὁ σοφος Ἡροδοτος, rrigit, eſſe enim τα γενομενα nihil aliud ac ια, & τα εργα ac γενομενα. Ego vero id iptum cum Weſſelingio nollem, qui rectiſıe annotavit, εργα μεγαλα τε και θωυμαςα, ʒentia atque admiranda opera, eſſe τα γενοια, ſed viciſſim minime. Meminit quoque εσθαι εξ ανθρωπων homines perhiberi, cum ɔrtalium numero eximuntur, nec propterea γενομενα εξ ανθρωπων res dici, *quae ex homini- r evanuerunt*. Namque Herodoti more *homin facta* exprimunt, ut pulchre Tan. Faber . 1. ep. 8 εκ των Σαμιων γενομενον, *quod Samii ignarant*, lib. 3, 48 quemadmodum τα πεπρηγμενα εκ Μιτυληναιων lib. 1. 160. Hoc amplius, τα λεγομενα ſcripſiſſet, vulgi fabulas & rumo- ſ, ut rectiſſime monuit Weſſel., operis prinɔio ſpectaſſet, quod merito inconcinnum atıe abſurdum, D'Orvillius arbitratus eſt ad

 Charit.

Charit lib. 1. p 9. Bergleri audaciam ſtrenue retundens. Ceterum Herodotea haec quodam modo aemulatus eſt Baſilius Seleuc. Vit. S. Theclae lib. 1. p. 4.

τε και) hae voculae in Ald & Camerar. I ſemper commate ſeparantur, quod inde a Camer. II omiſſum.

θωϋμαςα) θαυμαςα Arch. male.

τα μεν Ἑλλησι, ταδε) poſt τα μεν & ταδε in Ald. & Camer I ſemper comma poſitum, quod inde a Camer. II abeſt. Eton Ms. legit μεν εν, male.

βαρβαροισιν) Cod. Pariſ. B βαρβαροις male.

γενηται) Poſt hanc vocem interpungunt Ald & Camer. I comma poſitum in Camer II, colon habent Steph Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, Gronov Weſſel. Reitz.

αιτιην επολεμησαν) αιτιαν επολεμθν Pariſ. C. Poſterius & in margine Steph I & II, Jungerm. & Sylb. Gale ac cod. S. Remigii.

ad Cap I.

οἱ λογιοι) λογοι Plut. T. 2. p. 856 F. monente Galeo, quod vero foret ſimile, iudice Weſſel, ſi liber de Herodoti Malignit. ſemper bonae fidei eſſet, quod longe ſecus habet; vulgatum valide adſerunt Ptolemaeus Hephaeſt. in Cod. Photii CXC. p 478. Pollux lib. 2. 122 & Thom. Magiſt. Οἱ Περσεων quoque λογιωτατοι, & μαλιςα λογιωτατοι his in libris frequentes. vid Jac. Gronov. in lib. 2. 3. & Weſſeling. ad Diodor. Sic. 2. 4. Alia vir doctus in Miſcell. Obſerv. Vol. 2. p. 152. *Weſſel.* Plutarcho is aſſen-

aſſentitur. Sed vulgatum omnes editi ab Aldo, idque Galeus iure praetulit, & interpres latinus expreſſit.

φοινικοὺς) Camer. I & II male φοινηκάς.

τοτους) τοτοις Camer. II male ex errore typogr.

τοτον τον) τονδε τον Arch. non abſurde. *Weſſel.*

τον και νυν) Ald. poſt τον comma habet, quam ſequitur Camer. I ceterae melius uti in noſtra.

απαγινεοντας δε) Deſit δε in Vindob. nec fuit olim in Archiep. adſcriptum enim eſt, in omnibus editis legitur, recte.

το δε Αργος — χωρη) Parentheſi haec verba incluſi cum Reizio. Editiones ante eum omnes ſine Parentheſi.

χρονον) poſt hanc vocem comma poſuit Ald. & Camer. I item poſt πεμπτη δε cum Camer. II.

ημερη) Vindob. male ημερα.

βασιληος) βασιλεως contra morem Patiſ. B.

τωυτο το και) ὁ και Medic. & Remig. ceteri ro, ut Ald. Camer. I, quae poſt τωυτο & τὸ ;ommate interpungunt, comma prius & in Ca-ner. II ceteri, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. 'rieder. Gale, Weſſel., Reitz. nobiſcum legunt : interpungunt. Jac. Gronov. cum legem ſi-.i de ſchedis Mediceis ſequendis dixiſſet, im-iuravit, quod Aldus dederat, & MSS. plures rae ſe ferebant; neque conſilio defuerunt xempla, ſed eiusmodi, quae librariis, Hero-oti dictionem toties totiesque intervertenti-

 bus,

bus, transſcribi pleraque debent. Satis Weſſelingio exploratum eſt, nullum usquam Herodoti exemplar exſtare, ab hac labe immune; quamquam ſparſim Jonici commatis plura latent, quae revocari poſſunt, & poſtliminio reddi ſcriptori debent. Erat is quondam *της Ιαδος αριςος κανων*, Dionyſio, optimo huius rei arbitro, teſte. Nunc vero quantum mutatus ab illo Hectore! *Weſſel.*

[*την Ιναχȣ*]) Quae uncis incluſi, verba manifeſte ſpuria, & e contextu delenda cum Reitzio cenſeo, qui e contextu ea eiecit, & locum aſterisco notavit, chronologica etiam ſupputatione adiuvari hanc ſententiam addens. Vid. Chronol. Herod. cap. IX. §. 2. Valckenaer. iam monuit, videri Herodotum *Ιȣν* ſcripſiſſe, ſciolum adieciſſe poſtea *την Ιναχȣ*. Galeus ex Strabone lib. 14 & 16. Jaſi filiam fuiſſe, veriſimilius duxit, quocum concinens Vindingius in Hellene affirmavit, apud Herodotum legiſſe videri Pauſaniam *την Ιασȣ*. Sed Gronovio hoc difficile probatu videtur, quia de Jo, quem patrem habuerit, nihil profert ex Herodoto Pauſanias, ſed eum tradit ex ſua ſententia, ut nihil iſta nominis proprii appellatio faciat ad Herodotum. Pauſaniae verba ſunt: *Ιω μεν ȣν Ιασȣ θυγατηρ, ειτε ὡς Ἡροδοτος εγραψεν, ειτε καθ' ὁ λεγȣσιν Ἑλληνες, ες Αιγυπτον αφικνειται.* Jaſi fuerit an Inachi filia, nihil huc faciebat: recte monet Valckenaer. Regis Archivi filiam fuiſſe noverant *Περσεων οἱ λογιοι* (Polluci quoque memorati ll. §. 122. *πολυΐςορες* Moeridi & Thomae) ad Phoenicum naves veniſſe narrantes, prae-

praeter ceteras τȣ βασιλεως θυγατερα· το δε οἱ ȣνομα ειναι (κατα τωυτο το και Ἑλληνες λεγȣσι) Ιȣν addi non potuit ab Herodoto την Ιναχȣ. Similiter ex eorundem narratione memorat cap. ſeq. τȣ βασιλεως την θυγατερα Ευρωπην, & τȣ βασιλεως την θυγατερα Μηδειην. Europam rapuiſſe dicebant Ἑλληνων τινας ȣ γαρ εχȣσι (ſic ſcribit Herod.) τȣνομα απηγησασθαι. *Valcken.*

ταυτας ςασας) ςησας Vindob. ταυτας γαρ ςασας Remig.

των σφιν) Ald. & Camer. I, poſt των comma habent, quod in poſterioribus abeſt. των κιν Vindob. a prima manu, των κεν Arch. ſed σφιν in margine. Vide Theocrit. Idyll. 17, 42.

μαλιςα) poſt hanc vocem interpungunt Ald. & Camer. I & II ceteri inde a Steph. colon habent.

διακελευσαμενȣς) Vindob. διακελευσμενȣς.

γυναικων αποφυγεειν) αποφυγειν Vindobon. Arch. item Pariſ. C. male, editi omnes in vulgata conſentiunt, ſed Ald. & Camer. I poſt γυναικων comma ponunt.

αλησιν) Arch. αλλοισιν male.

εσβαλλομενας) Remig. εσβαλομενȣς.

ad Cap. II.

Ἑλληνες) Ald. Camer I & II margo Steph. I & ſeqq item Venetus liber in Bibl. D. Marci T. 1. p. 169 & Schedae Britann. Φοινικες, quod etiam Schwarzkopf in interpret. Germ. expreſſit & Reitz in contextum recepit. Aldinum, inquit Weſſeling, quod praeter Venetum, ſchedae Britannicae mihi ſpectatum miſſae, adfirmant,

mant, St. Berglerus in Collectaneis ad Herodotum, vulgato longe praeponit, nec, ut opinor, iniuria. Duae nobis de Jus in Aegyptum acceſſu exponuntur ſententiae: Perſae a Phoenicibus raptam, Phoenices ſe ſponte avehendam dediſſe adſeverabant: quibus uberius explanatis, *ταυτα μεν νυν*, inquit cap. ϛ. *Περσαι τε καὶ Φοινικες λεγουσι.* De Graecis nihil, neque neceſſe erat in re tota gentis regione decantatiſſima. Haud equidem ignoro, addit, Pauſaniam a Th. Galeo patronum receptae lectioni advocari, cuius ſi Lib. 2. 16. p. 145 evolveris, in alia omnia ibis. Sed ſuum cuique iudicium. *Ἑλληνας* ſedibus evertere nolui, neque enim omnia Herodoti editori licent. — Acceſſit Weſſelingio Larcherius, in editione Herodoti Francogallica, Aldinamque expreſſit lectionem, quam & nos veram ſine dubio eſſe, & in contextum recipiendam cenſemus. Stephanianam enim manifeſto falſam eſſe, ſeries narrationis Herodoteae extra dubium ponit.

τουτο αρξαι πρωτον) *πρωτον τουτο αρξαι* Arch. Pariſ. B.

τινας (*ου γαρ — απηγησασθαι*) poſt *τινας* comma in Ald. Camer. I & II, & quae ſequuntur verba ſine parentheſi expreſſa.

της Φοινικης) haec omiſit Valla. Vide Apollodor. ſub initio III. *Gale.*

την θυγατερα) Artic. non probant Arch. Vindob. Pariſ. C. Ald. Camer. I & II, ſed rectius adeſt in ceteris a Steph. I.

Μηδειην) *Μηδην* Arch. Vind. male.

(*ειησαν — Κρητες*) ſine parenth. Ald. Camer.

mer. I & II, quas Reiz. ſequutus eſt. ἐτω Arch. Vind. male.

ταυτα μεν δη) Sic Steph. I in marg. & quae hanc ſequuntur editiones, item Remig. & Medic. abeſt μεν in Ald. & Camer. I & II ſicuti in textu Steph. & ſeqq. quod tamen recte Weſſeling. inſeruit, genium linguae Herodot. ſequutus.

ισα προς ισα σφι) ισα σφι προς Venet. Arch. Pariſ. C. Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. In Medic. & aliis vulgatum, quod optime defendit Gronovius, non videntur, inquiens, vel Graeci vel Herodotus conceſſiſſe, ut iſtam repetitionem ισα προς ισα interrumperet aliquid alienum: certe ex tali conſideratione videtur veniſſe αλλοπροσαλλος. Etiam lib. 7 c. 100 εξ εσχατως ες εσχατα ſic iunctim ponuntur ſine alio interpoſito; & 5, 102 απ' αλλȣ επ' αλλο, & ισον ισω προσφερειν eſt in Mneſithei fragmento. Quocum conſentit Weſſeling. plura iſtiusmodi repetitionis adferens exempla, ut Herod. IX. 47. ισοι προς ισȣς αριθμον μαχεσομεθα. Sophocl. Antig. 146 ταχθεντες ισοι προς ισȣς, & Philoct. 695 αλλ' ισος εν ισοις ανηρ. Lycophr. in Caſſandra 302 haec Herodotea imitatus. Conferatur & Horreus Obſervat ad Herod. c. 1 p. 23, qui verborum ordinem immutatum indignatur, ſaepe tamen numero, ſeu metro poſtulante, ſeu ſcribentium arbitrio, huiuscemodi ſcriptura nocuit, cui & Reizius aſſenſus eſt.

ενθευτεν) in Ald. Camer. I & II abeſt comma poſt hanc vocem.

εἵνεκεν) *ἕνεκεν* Arch. & Pariſ. C. male. Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, Gronov. in *εινεκεν* conſentiunt, & Ald. atque Camer. I ante hanc vocem comma habent, quod poſt articulum fere ſemper his in editionibus invenitur.

απικατο) Editiones ante Gronov. omnes *απικοντο*, ſed Gronovius ex Medic. & Weſſeling. ex Vindob. iure reſtituerunt *απικατό*, quibus cum Reizio ſequuti ſumus, Jonismus enim Herodoteus, uti recte monuit Gronovius, *απικατο* poſtulat, qui addit, a manu recente in codice Mediceo *ν* ſuperſcriptum eſſe, quaſi deberet eſſe *απικαντο*.

τȣ βασιληος) ſic editi omnes; *βασιλεως* Arch. & Pariſ. C. male.

την θυγατερα) *την* omittunt Ald. Camer. I & II male.

τον Κολχων βασιληα) *τον Κολχον* Archiep. a prima manu: *βασιλεα* habet codicis ora. Vindob. *τον Κολχον* tantum. Editi omnes ut in textu. Non alienus Weſſeling. a probanda Archiep. & Vindob. lectione, eaque, ſi comites alii accederent, recipienda, adſolet nempe Herod. *τον Λυδον*, *τον Αραβιον*, *τον Περσην* lib. I, 80. III, 7. VII, 117. Lydorum, Arabum, Perſarumque regem appellitare. Diſplicet quoque repetitio *βασιληος*, qua proxime ante uſus eſt voce, & a librario videtur profecta, quare codd. duorum lectionem recipere vix dubitarem.

τȣς δε ὑποκρινασθαι) poſt *τȣς δε* more ſuo comma poſuit Ald. eamque preſſe ſequens Camer.

mer. I. ἀποκρίνασθαι Venet. & Pariſ. C. male. Jonum enim non eſt. Vide Suidam. ὑποκρίνεεσθαι & Euſtath. in Hom. p. 687, 18. *Weſſel.* Veram noſtram lectionem eſſe & Galeus iudicavit, quia ſemper ita loqui Homerum Euſtathius notat, in eaque & omnes conſentiunt editi.

ad Cap. III.

μετα ταυτα) comma poſt has voces ponunt Ald. & Camer. I & II, quod poſt Πριαμυ omittunt.

τον Πριαμυ) τυ Πριαμυ Arch. male.

δικας) coli loco comma habet Ald. Camerar. I & II.

ἀρπασαντος) ἀρπασαντα olim in Archiep. ſed correctum eſt.

δοξαι) comma omittunt Ald. Camer. I.

πεμψαντας) πεμψειν Vind. & Arch.

τε Ἑλενην) την Ἑλενην Vind. & Arch. male.

προϊσχομενων ταυτα) Steph. I & hanc ſequentium margo προϊσχομενυς, item Pariſ. C. Venet. Ceteri omnes προϊσχομενων. H. Steph. προϊσχομενοις imputari adnotavit Weſſeling. ſed invito: προϊσχομενυς margini adlevit, adſentientibus MSS. quamquam paucis, ipſo quoque Euſtathio p. 405. 18 ut docti viri ſignificarunt. Haec marginalis lectio Galeo magis placuit, quia ſequutus eam eſt Euſtathius, idem, opinatur Gronovius, cogitaſſe Stephanum. Vulgatum Gronovius optime tuetur, ſufficit, inquit, ſcire, nec codd. illos duos, (Arch. & Eton.) quos Galeus inſpexit, nec Medic. abire

ab

μενας) male Pariſ. A. *μονας*. Jonismus vulgatum poſtulat.

ανδρων — ειναι) ordinem priſtinum ex MS. Med. reſtituit Gronov. cui adſtipulantur Vindob. Archiep. Pariſ. A. & B. *εργον νομιζειν* Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm Sylb. Frieder. Gale.

αρπασθεισεων) comma poſt hanc vocem exſtat in Ald. Camer. I.

ὡρην) *ὡραν* Vind. Arch. male.

δηλα γαρ) in Plut. T. 2 p. 856, ubi haec laudantur verba, nunc *δηλον* citra eius culpam. *Weſſel.*

αὐταὶ) ipſae. Coniectura Bergleri, quam cum Weſſelingio probo, & Reizio praeeunte in textum recipere non dubitavi. Confirmatur ea cod. Pariſ. A. teſte Larcherio, qui hanc ideo in verſione ſua expreſſit lectionem. Plutarchus, adnotante Weſſelingio, non ſine quadam loligine haec traducit, de Malign. Herod. T. 2 p. 856. Nolentibus Leuctri filiabus & Caſſandrae vim oblam ait; Quis negat? Raptas plerumque rapi geſtiiſſe, in dubio non eſt. Noſtra certe aetas plures vidit, quae *ει μη αυταὶ εβουλεατο, ουκ αν ηρπαζοντο*. Valet in hoc genere, in fraudem licet ſanctiſſimarum legum, Euripideum Iphig. in Aul. v 75. *Ερων ερωσαν ωχετ' εξαναρπασας*. In Ald Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, Gronov. & Weſſeling. *αὗται*.

Περσαι) *Περσας* MS. Eton. comma poſt hanc vocem ponit Ald. & Camer. I.

αρπαζομενεων) Sic Medic. Vind. Arch. & Pariſ.

Pariſ A. B. Ald. Camer. I. ἁρπαζομένων reliqui omnes a Camer. II ad Gale. Noſtram lectionem primus reſtituit Gronov. qui ſunt, inquit, veſtigia manus alienae, quae Stephano & deinceps aliis editoribus, non debuerant ita placere, ut ideo manum Herodoti delerent, & terminationibus femininorum tam aperta exempli iteratione praecedentibus, huic conſtructioni non idem indulgerent. Poſt γυναικῶν comma habet Ald. & Camer. I, quae & poſt ποιησασθαι punctum poſuere, iterumque comma poſt Ἕλληνας δὲ & γυναικος, & punctum poſt συναγειραι.

τουτου αιει) Ita Medic. Vindob. Archiep. Pariſ. duo. Gronov. e Medic. recepit. τουτου τ'αιει Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Gale. τουτου δ'αιει Frieder. κἀπὸ τουτου αιει Steph. II, Jungerm. Sylb. Gale in margine. Prius ſervatum maluit Reiske, & iure.

Ασιην) poſt hanc vocem & βαρβαρα comma, poſt Περσαι punctum, poſt Ευρωπην & Ἑλληνικον comma ponit Ald. Camer. I & II.

ad Cap. V.

Πέρσαι) deſunt Vindob. & Arch. habet tamen margo, editique omnes. Poſt γενεσθαι punctum poſuit Ald. Camer. I.

Περσησι) Περσῃσιν Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale περσησισι Medic. quod quia Jonicum recepit Gronov. nam Jones non impediunt vocales concurrere.

ουτω Φοινικες) ſic Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. ουτως Medic.

Medic. e quo Gronov recepit, ſed iure vulgatum praetulerunt Weſſel. & Reiz. conf Gronov. ad lib. 1 c. 9. In ουκ ὁμολογεουσι Περσησι ουτω excidiſſe arbitratur diligentiſſimus Reiskius λεγουσι, de quo tamen Weſſeling. recte dubitavit, an Herodot. admiſſurus ſit. Solet aliter lib. 4, 154 &c.

λεγουσι) ſic Medic. Gronov. Weſſeling. Reiz. Aldina cum omnibus ante Gronov. λεγουσιν, quibus quidem in amore eſt ν finale.

αγαγειν) ſic Medic quem Gronov. ſequutus eſt, probantibus & Weſſel. & Reiz. A Steph. I in omnibus editis etiam αγαγειν legitur. αγειν Arch. Vind. Venet. Ald Camer I & II, in quibus λεγουσι & αγειν commate diſtinguuntur.

της νηος) Ald. & Camer. I comma ponunt.

συνεκπλωσαι) συνεκπλευσαι Pariſ. C. Venet. prave.

ὡς αν) ὡσαν Ald. Camer I & II male.

Περσαι τε και) Reſpuunt τε Vind. Arch. Ald. Camer. I & II male. Aldina eamque ſemper ſequens Camer. I comma ponunt poſt περσαι.

λεγουσι) Ald. Camer. I & II. Steph. I & II. Jungerm. Sylb. Frieder Gale λεγουσιν. Gronov. λεγουσι e Medic. recepit. Colon loco puncti ponit Ald. & Camer I.

ουκ ερχομαι ερεων) ερεεινων coniectura Reiskii, ερεων hic eſſe ερευνητων, ζητητων, putantis; quem tamen bene refutavit Weſſeling. De poſteriore dicam nihil, inquit, ερεων inquiſitionem notare poſſe, haud inficior, eorum non oblitus, quae Schol. Apollon. Rhod. I. 1354. Herodo-

tum vero id ſpectaſſe, dubito: minime certe homo Lucianeus, bellum Romanorum & Parthorum ſtilo Herodoteo ſcripturus, εϱχομαι εϱεων πεϱι Ρωμαιων και Πεϱσεων. Quom. ſcrib. Hiſt. c. 18. Inepte quidem ille, ſed a vocabuli uſu minime aberrans Bene Lucian. Dea Syria c. 1. Lege P. Victorii Var. Lect. IX. 4.

τον δε) commate diſtinguuntur hae voculae in Ald. & Camer. I.

οιδα αυτος) Reiskius ex coniectura addit ακϐσας, ut lib. I. 19. II. 52. Verum, recte monuit Weſſeling, id haud perpetuum Exſequitur praeterea non ea duntaxat hac ſcriptione, quae auditione accepit, ſed & aliunde intellecta. Adde Lucian. Dea Syr. c. 49.

πϱοβησομαι ες το πϱοσω) πϱοβησομαι πϱοσω neglectis mediis Vener. Pariſ. C. Arch. Vindob. Editi omnes in vulgata conſentiunt.

τα γαϱ) in Ald. & Cam. I commate diſtinguuntur ſicuti & mox τα δε.

γεγονε) Ald. cum ceteris omnibus punctum habet.

ανθϱωπηϊην) ανθϱωπινην Vindob. Arch. male. ανθϱωπειην Ald. Camer. I & II item male.

ϐδαμα εν τωυτω) ϐδαμϐ εν τω αυτω Vindob. & Arch. ſine cauſa.

ad Cap. VI.

γενος) το γενος Ald. Camer. I & omnes editi ante Gronov. Priſcian. p. 1169 edit Putſchii. ſed recte Articulus abeſt a Med. Arch. Dionyſ. Halic. πεϱι Συνδ. Ονομ. c. 4. Max. Tyr. Diſſ. 28. p. 339. Schol. Hermog. p. 385. Simili modo He-

Herod. loquutus eſt c. 31 & 162: lib. 2. c. 114. lib. 4. c. 6. lib. 9. c. 75 obſervante Gronovio. Quae ſequuntur laudat Ammon. in *Τυραννος*, a Valckenario bene inſtauratus.

Συρων) non aliter Strabo his uſus lib. 12. p. 819 Almelov. & Dionyſius, nec diſſentiunt MSS. & Schol. Apollon. Rhod. II, 948: quibus Herodoti nomen, prorſus ad ſententiam neceſſarium abeſt. *Weſſel.* poſt *Συρων* comma poſitum in Ald. Camer. I.

εξιει προς βορην ανεμον) *εξιησι προς βορεαν* Dionyſ. Schol. Hermog. *προς βορεην εκδιδοι* Maxim. Tyr. vitio memoriae. *Weſſel.*

πρωτος των ημεις) comma poſt *πρωτος* & *των* in Ald. Camer. I in Camer. II & ſeqq. alterum comma abeſt.

τους μεν) ſpernit Arch. & Vind ſed ſunt in prioris ora, & in editis omnibus, nec propter *τους δε*, quod ſequitur, poſſunt abeſſe. Ald. & Camer. I comma poſt *μεν* habent, more ſuo, item poſt Ἑλληνων, & punctum poſt *απαγωγην*, male.

τε και) in Ald. & Camer I commate ſemper ſeparantur, quod in poſterum adnotare ſuperſedebimus. Poſt *Δωριεας* eaedem comma habent, & poſt ſequens *αρχης*.

ad Cap. VII.

περιηλθεν) poſt hanc vocem & Ἡρακλειδεων abeſt comma in Ald. & Camer. I, quae comma habent, poſt ſequens *τον* comma habent.

ονομαζουσι) Ita recte Medic. Vindob. Remig. Eton. margo Steph I & ſeqq. In textu Ald. & omnium editionum ante Gronov. *κα-*

λεγουσι quod verbum bis iam praeceſſit in hac narrationis parte, idemque Herodoteum h. l. non videtur.

Αγρων) ſic, praeter Medic Remig. Vindob. Archiep. Venet. Eton & margo Steph. I & ſeqq. In textu edit ante Gronov. Αργων, in quo retinendo obſtinatus Scaliger lib. 3 canon. iſag. p. 327. Sed iure illud a Gronovio reſtitutum; tot enim MSS. quis obluctabitur. Accedit & Pollux IX. 12 a Berglero in Act. Lipſ. 1716. p. 417 opportune excitatus, & Henr. Valeſius ad Nicol. Damaſc. p. 68 a Weſſeling laudatus.

ὁ Νινου — Αλκαιου) abſunt haec a Remig. Vind. Arch. poſt Νινου & Βηλου abeſt comma in Ald. & Camer. I. Et magnarum turbarum apud eruditos, Gronovio obſervante, cauſa & fons fuit hic locus. Scaliger loco ſupra laudato rogat, quis non miretur Ninum, Beli filium, unum ex poſteris Herculis fuiſſe, qui annis mille & minimum Nino, Beli filio, poſterior fuit? Aut eſt Herodoti, aut librariorum error. Prius mihi quidem veroſimile videtur, & Herodotum interpretes rerum Aſiaticarum male intellexiſſe puto, unde hunc in errorem inductus eſt, neque ad Gronovium accedere poſſum, exiſtimantem, ſicut ſuos Ninos & Belos iactavit Aſia minor, ita videri & ſuos narraviſſe Lydia, quos eximi illi ab nobis non oportet, vel hoc uno loco teſte, qui ſicut Agronem publice & Alcaeum conſpicuum praebet, detur illis haec quoque venia, ut in Lydia quondam notos ac claros Ninum & Belum poſteris exhibeant manu Herodoti. Perperam etiam Αλκμαιου in

in Ald. & Camer. I & II in quibus & poſt Ηρακλειδεων comma poſitum eſt

Αγρωνος) ſic iidem, qui ſupra Αγρων, reliqui itidem Αγρωνος.

απο τευ) ſic cum Weſſelingio edidi. Reiz. e coniectura απ' ὁτευ, quam confirmavit Pariſ. A. apud Larcherium, ideoque, ſenſu quoque poſtulante, recipienda.

τουτων δε 'Ηρακλειδαι) ſic Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Sed Gronov. cum Medic. δε eiecit, quia ſine ea particula lenior incedit ſermonis nexus. Sed omnibus aliis conſentientibus, cum Weſſeling. & Reiz. δε intactum relinquere duximus.

εκ δουλης τε της Ιαρδανου) Tanaq. Faber lib. I. epiſt. 13 coniecit εκ Ομφαλης της Ιαρδανου. Amicus quidam Weſſelingii εκ Λυδης τε της Ιαρδανου. Sed emendatio non neceſſaria, quod in commentariis hiſtoricis evincere ſtudebimus.

γεγονοτες) hanc poſt vocem & poſt Ηρακλεος comma in Ald. & Camer. I.

αρξαντες μεν επι δυο τε &c.) Abſunt μεν & δε in Ald. ceterisque ante Gronov. qui bene voculas has e Medic. inſeruit. Larcherius coniecit πεντεκαιδεκα γενεας, de qua coniectura vid. Chronol. Herod. Sevinius coniecit ετεα τεσσερες και πεντακοσια legendum, ſed a Larcherio bene confutatus, qui rationibus Herodoteis hanc coniecturam aperte contrariam eſſe evicit.

ad Cap. VIII.

ων) ουν Vindob. & Arch. male. poſt Κανδαυλης comma in Ald. & Camer. I.

πολλον πασεων) πολλω πασεων Arch. & Vindob. quo non indigemus, iudice Weſſeling.

νομιζων) comma loco coli habet Ald. Camer. I, in quibus & colon poſt μαλιϛα abeſt, & poſt τω Γυγῃ comma ponitur.

σπȣδαιεϛερα) σπȣδαιοτερα Pariſ. A B. Remig. ora Steph. II & ſeqq. σπȣδεεϛερα Arch. & Eton. prave, erranti librario debentur, neque ſunt Atticae aut Jonicae formationis, quod in opinionem veniſſe Galeo, recte demiratur Weſſeling. qui bene ſe habere lectionem editionum veterum iudicat, ſtabilitam teſtimonio Euſtathii in Odyſſ. p. 1441, 16 & Etymol. p. 31 atque Gronov. ad l. 133 laudat.

πρηγματων) Edit. vet. ante Steph. I πραγματων. Galeus verba a τȣτω ad Κανδαυλης parentheſi incluſit.

χρην γαρ Κανδαυλῃ γενεσθαι κακως) Sine parentheſi in Ald. & Camer. I in lectione noſtra editi conſentiunt omnes. εχρην & Κανδαυλην Archiep. prius & in Luc Aſin. C 28. Placuit dicendi genus, Weſſeling. animadvertit, ſcriptori II, 61, IV, 79. V, 92, 4 IX, 108 eiusque aemulatori in Lucian. Quom. ſcrib. Hiſt. c. 18 tum Procop. belli Goth. l. 4 & Perſ. l. 26. Quo magis miror, addit, adhaeſiſſe doctos interpretes ad haec Lucii de Aſino c. 28. εχρην δε αρα κανταυθα ὡσπερ τω Κανδαυλῃ καμοι γενεσθαι. Adde, quod ille voluit intellectum, κακως, & expedita omnia erunt. Agathiae Epigr. χρην γαρ Κανδαυλην παθεειν κακως belle Obſopaeus correxit Anthol. 3. 7.

Γυγῃ)

Γυγη) Haec & ſequentia Dionyſ. περι συνθ. ονομ. p. 24. C. 4. Attica dialecto expreſſit. *Weſſel.*

γυναικος) comma puncti loco habent Ald. & Camer. I, quae & ſequentia ſine parentheſi legunt.

ωτα γαρ —) habent haec Julian. Epiſt 21. Achilles Tatius in Uranolog. Petavii p. 94 & Lucian. Dom. C. 20 neglecto ανθρωποισιν, pro quo ανθρωποισι Pariſ. B. bene. Editt. ante Weſſeling. ανθρωποισιν.

ποιεε) ſic editi omnes. ποιει Pariſ. B. Arch. Medic. male.

Ο δε μεγα αμβωσας) Poſt ὁ δε in Ald. & Camer. I comma, μεγα exſtat in editis omnibus ante Gronov. & in Venet. Vind. Arch. Remig. Valla & aliis, ſed a Medic. abeſt, quare Gronov. id eiecit, quum a verbo αμβωσας ſolo ſatis exprimatur impetus hoc loco adhibitus, hunc enim clamorem, inquit, nemo audivit, praeter Caudaulem. Sed recte monuit Weſſeling. codd. conſenſu tutum eſſe, ut Scholiaſtae Hermogenis p. 407, cui Aeolicae videtur monetae. Simili quoque modo auctor loquutus eſt lib. 3, 38. 7. 18, uti Portus adnotavit, quibus Gronov. addit lib 2, 121, falſo haec diverſa a noſtro loco putans. Videſ. & Horreum in Obſerv ad Herod. c. 2. p. 6 vulgatum μεγα contra Gronov. defendentem.

τινα λεγεις λογον) Theo, qui haec exſcripſit, Progymn. p. 64. τινα εχεις λογον. male.

θεησασθαι γυμνην) Ald. Camer. I & II colon loco interrogationis ſigno poſuerunt. θεασασθαι Vindob. Arch. male.

αἷμα δε κιθωνι &c.) citant haec Plut. T. 2. p. 138. 139. C. Stobaeus Serm. 32. p. 213 & 72 p. 441. Spectavit haec Clemens Alex. Paedag. II, 10. III, 5 neque Graecos eius Scholiaſtes latuit: tetigit etiam Theodoret. Orat. ad Graec. IX. p. 130 memoriae tamen peccato lapſus. *Weſſeling.* Poſt εκδυομενῳ comma habet Aldus & Camer. I.

ανθρωποισι) ανθρωποισιν Ald. Camer. I & II. Steph. I & ſeqq. ante Weſſel. poſt εκ των comma habet Ald. & Camer I & II.

σκοπεειν τινα) ſic Medic. Remig. margo Steph. I & ſeqq. e Medic. Gronov. recepit. τινα σκοπευειν Aldus ceterique ante Gronov. in textu: quod Raphelius magis Jonicum habuit in Pauli Epiſt. ad Philipp. II, 4. Vide c. 32 & Muſon. in Stobaei Serm. 67. p. 425.

δεεσθαι) Dionyſ. legit, vel intellexit χρηζειν. *Gale.*

ad Cap. IX.

Ὁ μεν δη) abeſt comma in Ald. Camer. I.

αρρωδεων) ſic Ald. ceterique editi in textu, ορρωδεων margo Steph. I & ſeqq. Etymol. p. 633, 43 hoc ex loco και απεμαχετο την ψυχην αρρωδεων, quare praeferendum.

αμειβετο τοισδε) Ita Pariſ. A. B. Remig. Medic. a prima manu. Prius quoque Arch. Vindob. Dionyſ. & Steph. I & ſqq. margo. αμειβεται τοιαδε Ald. Camer. I & II ceterique ante Gronov. in textu. Gronov. αμειβετο τοιαδε, quod alterum in Medic. a manu poſteriori τοισδε ſuprascriptum invenit. Illud praeſtat, iudice

dice Weſſel. ut c. 35, 38, atque alibi, nec diſſentiente Dionyſio.

Γυνη) poſt hanc vocem & φοβευ comma in Ald. & Camer. I, quod poſt εμε abeſt.

ὡς σεο πειρωμενος λεγω λογον) ſic Dionyſ. egregie concors cum vetuſtis codd. Pariſ. duo, Rehdig. Eton. ora Steph. I & ſeqq. quibus Arch. ſchedas Th. Gale accenſens, lectores fruſtratur: πειρωμενον λεγω praeferunt, teſte Weſſel. clariſſime, qui virum doctum illis non uſum ſemper eſſe, uti oportuit, addit. Gronovius edidit ὡς σεο πειρωμενον λεγω λογον τονδε, animadvertens; ſic integre MS. Med. prout Steph. notavit ad marginem, quum ſine medio verbo omnia ſint male integra. πειρωμενος, quod etiam ponitur illic ab Stephano, & Gale videtur confirmare ex gemino MS. eſt correctorum, ſicut in hoc etiam codice mox aliqua poſterior manus facere voluit νος. Horreus Obſerv. ad Herod. c 2. p. 7 ſq. dubitat vehementer absque λεγω omnia male integra eſſe, & quod ad πειρωμενος Gronovio accedit, putans noluiſſe correctores λογον πειρωμενον, proin potius πειρωμενος dederunt ſupplendo ειμι, vel λεγω. Hinc & poſterior manus, pergit, in Medic. ex meo quidem calculo facere voluit νος, notante Gronov. praeferrem autem πειρωμενος, ſi additum vellem λεγω. Sed, vel ſic maluerim ego ὡς σεο πειρωμενον λεγοντα λογον τονδε, μητε γυναικα. Sed vero vera ſane lectio eſt, neglecto λεγω, ut exſtat in vulgg. (Aldina ceteriſque), ὡς σεο πειρωμενον λογον τονδε. ſupple κατα. Confer apud LXX. Proverb. 26, 18. Sic optime

πειρωμενον. reſpondet hic τῷ εμε, & ſequitur, μητε γυναικα την εμην. Confer ſupra in principio huius ſermonis: ελεγε προς τον Γυγεα τοιαδε. ſequitur dein: τινα λεγεις λογον ȣκ ὑγιεα, in reſponſo alterius. Atque inde quidem ſuſpicio mihi fit το λεγεις anſam dediſſe, idem verbum hiſce noſtris inſerendi, cum haud ſatis perſpiceret locutionem quis, λογον τονδε, quae per ſe ſatis praeſtat, quod dicendum erat. ὡς paſſim cum participio *tamquam.* Aelian. V. Hiſt. lib. 4 c. 8. lib. 1. c. 21. πειρασθαι τινος *tentare aliquem*, ſatis frequens. Exempla dabunt Lexica. Tu notes Homer. Odyſſ. N. 336 & Euſtath. in h. l. Si tamen πειρωμενον malueris referre ad λογον τονδε, poſſis πειρωμενον ſupplere vel per ειναι, vel potius per κατα integram phraſin. Sic ſcil. ὡς non tantum cum infinitivis, ubi tamen frequentius *quum*, *ubi*, quam *tamquam* ſignificet, ſed & paſſim cum participiis etiam quarti caſus conſtr. ut apud Noſtrum lib. 1. c. 84. Ὡς εον pro ὡς εοντος. Το χωριον της ακροπολιος, κατηλογησε τȣτȣ, ὡς εον αμαχον τε και αποτομον. Supple κατα; ſic non videbitur σολοικοφανες: ubi pro quarto caſu acceperis εον, ſi vero primum habueris, omnino; & quidem hoc modo hic etiam πειρωμενος, de quo ſupra, valeret. Denique addam etiam σεο πειρωμενον haud incommode fortaſſe ſic legi poſſe ſenſu quidem paſſivi, noſti πειραν, & πειρασθαι, *tamquam te tentato*, vel, *ubi*, *quum tenteris*, aut *tentareris*: Sic ὡς eleganter cum genitivo ut aiunt. Aelian V. Hiſt. lib. 4. c. 12. Judices ipſe. Parum abeſt, quin fere inclinem in ipſum illud πειρωμενος, obſcu-

obſcurius quidem, hinc in errorem proclive librariis, ſi ſoloecifmum velis, quales & alias obſervare licet: ſed & hic poſſis ſupplere absque eo verbum ειμι, vel λεγω. Sic Herodoteum fuerit, quod correctorum ſupra. — Haec Horreus. Nos cum Weſſelingio & Reizio codd. & Dionyſio ſequendum duximus.

βλαβος) βλαβη, ſed ος literae poſtremae impoſito. Arch.

ἔτω) ſic egregie Medic. ex quo Gronov. iure recepit. Aldus ceterique ante Gronov. ἔτος.

οικημα) poſt hanc vocem & εν τω comma in Ald. & Camer. I.

οπιθε) οπισθεν Vind. Arch.

ςησω) ſic Vind. Arch. Pariſ. A. B. Ald. Camer. I & II. θησω Steph. I & II. Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, Gronov. qui cum varietatem enotavit nullam, in Med. ſic legiſſe videtur. Imprudens, Weſſeling. inquit, H. Steph. Aldinum ſcriptorumque codd. ςησω mutavit, atque aliis exemplum, quod inconſulte imitarentur, praebuit, Kuſtero haud iniuria indignante in Jo. Clerici Bibl. Vet. & Rec. T. 5. p. 338. Non diſſimile negligentiae iudicium erit lib. 7. 214. Nunc inſpice hoc Sophoclis Oedip. Colon. 1407.

Ὡς εν δομοισι τοισι σοις ΣΤΗΣΩ σ᾽αγων
ΣΤΗΣΩ δ᾽εμαυτον —

Valckenarius legendum arbitratur: αγαγων γαρ σε ες το οικημα, εν τω κοιμωμεθα, οπισθε της θυρης ςησω collocabo. Ex Dionyſ. Halic. II. p. 6, 25. Jonica quidem ille convertit in Atticam lo-

loquendi formam; verba quoque *σκοπεειν* in *ὁραν· παρεξει* in *παρεϛαι· ϛειχῃ* in *πορευηται.* Sed iſta ſic ſcripta legiſſe Dionyſium, putat Valkenarius: Herod. infra, V. 49. *ηγαγε τον Γυγεα ες το οικημα* I, 132. *ες χωρον καθαρον αγαγων το κτηνος καλεει τον θεον.* III, 85. *ταυτην αγαγων ες το προαϛειον κατεδησε.* — Elegantiſſima profecto Valkenarii coniectura, quam recipere vix dubitaremus.

κοιτον) Ita Medic. Remig. Pariſ. duo, ora Steph I & ſeqq. *κοιτην* Arch. Eton. & Dionyſ. notante Galeo. *κοιτωνα* Ald. & editi ante Gronov qui noſtrum iure recepit, quem cum Weſſel. & Reizio ſequuti ſumus. Noti ſunt, Weſſel. inquit, *οἱ επι τȣ κοιτῶνος* ſive cubiculi praefecti, ex Arriani Diſſ. Epict. IV. 7, & Artabanus *εισαχθεις εις τον κοιτωνα* apud Diodor XI. 69. At illud Herod. maluit VII. 17. Tale & Parthenii Erotic. c. 8. *ὡς δε ες κοιτον ποτε απετραπετο.*

επι τȣτον) comma hic poſuit Ald. & Camer. I, item poſt *εκδυνȣσα.*

ϛειχῃ) *ϛιχῃ* ſolus Med. ceteri omnes cum Aldo *ϛειχῃ*, praeter Gronov. qui Mediceam lectionem recepit more ſuo. Sed hoc defendi alio debuit modo, recte monet Weſſel. ac factum a Gronovio eſt; a *ϛιχαω* non venit, nec formari poteſt. Solent *ϛειχοντας* & *ϛιχοντας* amanuenſes commutare III. 76. IX, 11 & membranis editisque cum Weſſeling. non repugno, conf. & Horrei uberem commentat. ad h. l. in Obſerv. ad Herod. c 3. p. 6 ſqq. indicemque noſtrum philologicum.

κατα

κατα νωτε) Arch. *κατα νωτα.*

ενθευτεν) comma hic poſuit Ald. & Camer. I.

μη σε οψεται) ſic Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, quibuscum conſentiunt Venet. Vindob. Arch. Remig. Pariſ. C. & B. Dionyſ. Medic. autem *εσοψεται*, quod defendit more ſuo Gronovius, & longe mitius putat, cum turbet repetitio particulae *σοι* . . . *σε*. Sed cum Weſſelingio legitimam putamus editam lectionem, quam & Reiz. retinuit & Horreus argute ſane & ſubtiliter defendit Obſerv. ad Herod. c. 3. p. 16 ſqq. cui recte durior videtur, auresque offendit lectio Medicea neglecto *σε*, quod ipſi *εμφατικωτερον* hic videtur; immo repetitio haec *σοι* . . . *σε* eo minus damnanda, quo magis pertineat ad curam, quae ipſi hic commendetur. Crediderim, inquit, vitioſam eſſe ſcripturam *εσοψεται*; & culpa oſcitantis librarii transpoſitas literas *σ* & *ε*, compoſitum enim verbum hic locum forte non habet commodum. Eſt vero quod Noſter mox dixerit, *και ἡ γυνη εποςα μιν εξιοντα* & vere paſſim *εσιδοντα*, *εισορων* &c. lego praeter alios apud Q. Calabr. Paralip. Homer. plus ſemel *εισοπτοι* Antiphontis ex Polluce noti. Unde fere ſuſpicio mihi nata, an *εσοψεται* quidem ſcripſerit auctor, ſed vero ſimul *σε*, hoc modo, *μη σ' εσοψεται*. Videlicet ex pronunciatione perierit prius *σ* in hiſce, ubi *εσοψεται* tantum ut in Cod. Medic. & in ceteris ut vulgatis, ubi *μη σε οψεται*, unum quidem, & prius praeſertim, alterum & poſterius abſorpſit, & *ε* ſibi

iun-

iunxit. Conferre etiam poſſis Noſtri: ἱερον ... εσοπτον εϛι infra libr. 2: c. 138. Addit Horreus, pro ſimplici H aliquando ſcriptum comperimus etiam HE, vel EH, exemplaque ex Inſcript adducit. Hinc forte ipſi coniectura nata ab ΜΗΕΣΟΨΕΤΑΙ librariorum ex pronunciatione τυ H velut HE, vel ex mala diviſione & diſtinctione literarum alias, dediſſe μη, ſcil ex MHE, inde pro Σ, σ' aut σε οψεται. Faceret hoc ad praeſtantiam cod. Medic. purgati antiquo errore, qui vulgatos occupaverit. Sed vero vel ſic viciſſim coniectare liceat forte maiore iure, ex antiquo ſcribendi more iuxta pronunciationem ſive vero ſive vitioſo aliquem dediſſe MHE pro μη, aut MH. Σ' οψεται autem aut σε οψεται, hinc ſequentia: ſic vera lectio foret, quam principio defenderim, & error, ut liquet, ſatis vetuſtus in membranis MS. vel dicam potius fontem erroris. Videlicet deinceps in ſcribendo quis, fugiente ipſum ipſo MHE pro μη aut MH, dare voluit, iungendo E non praecedenti, ſed ſequenti: εσοψεται. Tu iudicaveris lector. Nonnihil pro hoc illove adferri poteſt. Sic vir doctiſſ. cuius argumentis accedere non dubitamus.

δια θυρεων) Editi cum articulo δια των θυρεων. Gronovius e Mediceo ſine articulo, cui Remig. accedit. Nos cum Weſſel. Gronovium ſequuti articulum omiſimus. Reiz. παρα θυρεων ex coniectura eleganti quidem, ſed nullo vetere libro firmata.

ad

ad Cap. X.

Ὁ μεν δη) poſt hanc vocem & poſt Κανδαυλης abeſt comma in Ald. Camer. I.

ὡς ουκ ηδυνατο — ην ετοιμος) Quia nihil interſerit Herodoteis praeter dialectum, ουδεν αλλο περιεργασαμενος, hic quoque legiſſe videtur Dionyſius: ετοιμος ην ποιεειν ταυτα, vel ſaltem ποιεειν ην ετοιμος. Verbum ſic collocatum a praecedenti facilius potuit abſorberi. Nuſpiam apud Herodotum ην ετοιμος ſimpliciter invenietur; ſemper ποιεειν vel ſimile quid adiectum. Gronovii, quam ſequor, editio praebebit exempla: p. 16, 26. ποιεειν ειμι ετοιμος ταυτα, p. 190, 21. Φαμενου δε ταυτα ετοιμου ειναι ποιεειν. Similli- ma p 328, 37. 428, 22. 518, 1. *Valkenaer.* Cuius viri κριτικωτατου emendationem, a Reizio non receptam, miramur. Ea ſine dubio veriſſima, & το ποιεειν ob ſimilem exitum praecedentis διαφυγεειν facile potuerunt negligere librarii, cuius plura exſtant in veteribus codicibus omiſſionis exempla.

εδοκεε) ita recte e Mediceo recepit Gronov. Editi omnes εδοκεεν.

εθηητο) Medic. εθηειτο, quod Gronov. recepit, &, quia ſic editur cap. 68 εθηειτο σιδηρον εξελαυνομενον, nec diſſimile ſequitur mox c. 11. επειρωτα pro επηρωτα, & cap. 32 επειρωτας, Herodoteum putavit. Sed nos cum Weſſelingio & Reizio non mutamus vulgatum, quia mutare non opus. Θηησθαι, θεωρεισθαι eſt in Suida: in Herod. lib. 4. 85. ιζομενος εθηητο τον ποντον, quod non negat Weſſel. expulſum eſſe, ſed

quo

quo iure? Θηητηρ eſt in fragm. Perictionae apud Stobaeum Serm. 83. p. 488. Vid. lib. 3. 24.

κατα νωτε) Arch. ubi autem κατα νωτα.

ὑπεκδυς) comma hic poſuit Ald. Camer. I.

εποραι) ſic Steph. I & ſeqq. margo. Remig. Medic. ορα Aldus cum ceteris. E Medic. Gronov. noſtrum recepit.

ανεβωσεν) ανεβοησεν Arch. Vindob. male.

μαθεειν) ſic recte Aldus cum reliquis ante Gronov. qui e Medic. μαθειν recepit.

τισαθαι) cum Reizio ſic edidimus. Conſentit Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. τισεσθαι Weſſeling. qui tamen Aldinam lectionem non malam duxit, & ablegat lectores ad Horreum, qui Obſerv. ad Herod. c. W. p. 19 pro τισεσθαι ſtat, contra Gronovium, qui e Medic τισεσθαι recepit, in quo ſequutum eum eſſe Weſſelingium miramur. Non ſtatim, cum Horreo ſtatuimus, eliminandam eſſe lectionem vulgatam, paulo magis obſcuram, reponendumque ex cod. MS. conſuetum.

τοισι αλλοισι) πασιν αλλοισι Arch. Vindob. τοισιν Ald. Camer. I & II male, inde a Steph. I rectius τοισι.

ες αισχυνην) in Ald. & Camer. I & II abeſt comma poſt γυμνεν ες praepoſitio, poſterior & abeſt in textu Steph. I & ſeqq. ſed in ora notata, legitur ea quoque in Med. & Remig. quare Gronov. eam reſtituit, Herodoteum hoc exiſtimans coll infra cap. 120. και νυν ες τι υμιν ταυτα φαινεται φερειν; & G. 32. εκ ες γυμνικες, αλλ' ες

ες αεηϊδς αγωνας φερον το μαντήϊον. Sed parum refert, Weſſel. inquit recte, addatur an auferatur praepoſitio. Adſtruxit eam Gronov. ex membranis Florentinis lib. 3. 133, ubi aliae των οσα αποφωνην εςι φεροντα. Tale Sophocl. Trachin. 65 & Platonis Sympoſ. p. 184.

ad Cap. XI.

ὅτως) poſt hanc vocem abeſt comma in Ald. & Camer. I.

ἡσυχιην ειχεν) ἡσυχιην ηγεν Steph. I & ſeqq. margo Pariſ. A. & Remig.

εγεγονεε) Pariſ. B. γεγονεε.

τȣς μαλιςα ὡρα) Ald. & Camer. I. poſt τους comma ponunt & ἑωρα cum Steph. I & ſeqq. ante Gronovium, qui e Med. ὡρα recepit, quod Weſſel. & Reiz. probarunt.

εωθεε) εωθε Arch. male, poſt προσθεν abeſt comma in Ald. & Camer. I.

απικετο) απιετο Arch. ſed prave.

τοι δυοιν) τοιν δυοιν Arch. Vind. prave, poſt αἱρεειν abeſt comma in Ald. & Camer. I & II.

βασιληϊην) βασιλεηιν Arch. male

ὅτω) Sic Med. alii ὅτως, inter quos Ald. Camer. I & II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. qui noſtrum e Med. recepit.

τα μη σε) poſt τα comma in Ald. Camer. I & II.

βȣλευσαντα) Idem Med. ora Steph. I & ſeqq. Remig. βȣλευσαμενον reliqui & editi omnes ante Gronov. in textu, qui ex margine hanc participii formam collegit pro vulgato βȣλευσαμενον, ad manum Herodoti reponendam, quia

 ſic

ſic quoque habet MS. Med. & frequentiſſima eſt in hac hiſtoria.

Γυγης) comma hic poſuit Ald. & Camer. I.

απεθωϋμαζε) ſic editi omnes ante Gronov. & Pariſ. tres, Vind. Arch Remig. Venet. απεθωμαζε Medic. & Gronov. qui, admiſi eliſionem, inquit, quod & ipſum ita ſaepe novi occurrere, ſanctiore ſcilicet codicis eius manu, quam omnium aliorum, ut rurſus cap. 30. Talia ſunt & τρωματα cap. 18. Hic vero obſervatis & in litera Ω & in voce τρωμα diligenter annotari ab Aemilio Porto in Lex. Jon. pro vulgari τραυμα, non dici tantum τρωϋμα, ſed & τρωμα: verum in verbo θαυμαζω quamquam mirabiliter ſcateat exemplis, tamen non niſi hanc mutationem fieri agnoſcit, ut dicatur θωϋμαζω, addita υ, eadem litera demta θωμαζω dici aut ignorat, aut praetermiſit quacunque de cauſa. Add. Salmaſius ad Statuam Regillae p. 36. Invitus cum Gronovio diſſentit Weſſeling. ſed parendum codd. imperio ſtatuens, tum certe, ſi nihil a ſermonis ingenio alienum prae ſe ferunt. Nolo, inquit, θωμαζειν & θωμα, ſi illi conſpirent, in exilium mittere, nec alteri pari lege, bellum indicere. Saepe illud, quod priſtinam ſedem reciperavit, recurret. Tuetur & Luciani Dea Syria, & veriſſimum iſtud Euſebii philoſophi οἱ ματαιοι των ανθρωπων τους μεγαλα χρηματα εχοντας — τιμωσι τε και τεθωυμακασι in Stobaei Serm. IV. p. 58

παραιτησαι) ſic Reizii veroſimillimam coniecturam ſequuti, edidimus, reliqui omnes editi & codd,

codd. διακριναι. παρα & δια in codd. ſaepe permutantur.

ουκων δη επειθεν, αλλ' ωρα) Coniiciebat vir doctus Pariſiis ως ουκ ων δη επειθεν, αλλ' επει αρα, cui non adſtipulatur Weſſel. αλλ' ἑωρα Aldus ceterique ante Gronov. qui e Medic. reſtituit ωρα.

απολυναι) Ita Medic. Etonenſ. Arch. Vindob. Remig. Margo Steph. II & ſeqq. αποκτειναι Ald. Camer. I & II, Steph. I & ſeqq. in textu quod gloſſam recte iudicavit Galeus. Vile, inquit Gronov. eſt verbum αποκτειναι, quod Herodotus non ſcripſit, ſed captavit varietatem, unde mox tantum habet κτεινειν. Notatur hoc verbum a Suida.

επειρωτα) ex Med & Pariſ. A. B a Weſſel. & Gronov. receptum Reizio adſentiente επηρωτα editi.

κτεινειν) comma abeſt in Ald. & Camer. I. αποκτεινειν Arch.

επιχειρησομεν) ſic Pariſ. omnes επιχειρισωμεν Ald. Camer. I & II. επιχειρησωμεν Steph. I & ſeqq.

αυτω) αυτο Arch male

ηδε) comma hic in Ald. & Camer. I.

επεδεξατο) ὑπεδεξατο Ald. Camer. I & II. Reliqui a Steph. I. επεδεξατο recte. poſt γυμνην punctum, & poſt ὑπνωμενω δε comma habent Ald. & Camer. I.

ad Cap. XII.

ου γαρ — Κανδαυλεα) Ald. & Camer. I & II ſine parentheſi.

μετιετο) ſic omnes, Mediceo excepto, quare iure ſervatum a Weſſel. & Reiz. Gronovius e ſolo Medic. *εμετιετο*.

ουδεμιη) *ουδεμια* Parif 3 & Arch.

εκεινη) comma abeſt in Ald. & Camer. I & II

υπο) ſic editi omnes. *επι* olim Arch. *υπο* in margine tantum

υπειπους τε) comma hic in Ald. & Camer. I ſicuti & poſt *γυναικα*.

τε και Αρχιλογος — επεμνησθη) Cum Reizio haec uncinis incluſi, quippe Herodotea vix videntur. Suſpicatus id iam Weſſelingius, qui omnia haec, inquit, de Archilocho in rationes librarii transſcribo. Herodotus huiusmodi ſcriptorum teſtimoniis uti recuſavit. Conſtat praeterea, atque egregie inter ſe apta oratio eſt, his amotis. Augent opinionem membranae Venetae, eorum plura negligentes. Sint tamen Herodoti; addit, minime propter ea reprehendi debuerat, ubi taxatus eſt ad Euſebii Chron. p. 57, edit. Opt. ab illuſtri viro, ac ſi futili argumento coniecíſſet, Archilochum floruiſſe ſub Gyge, quia in trimetris ſuis eius regis meminiſſet Nihil ſimile in his ſcriptoris verbis. Archilochi trimetra nota ſunt, & leguntur ibidem. Aſſentiunt Weſſelingio Reiz. & Larcherius.

παριος) poſt hanc vocem in Veneto hiatus eſt in *επεμνησθη* usque.

ad Cap. XIII.

εν οπλοισι) ſic Medic. Remig. Steph. I & ſeqq.

ora.

ora. Pariſ. unus, reliqui *ενοπλοι*. Optime hoc a Gronovio inſtauratum eſt, non debuit enim, is inquit, hoc inſtar ſpumae expelli ad marginem, ut peius reciperetur in contextum, praeſertim cum praeter codd. Stephani id probaretur ab Mediceo, ut 9. 75. *ειναι εν Φοινισι*. Aelianus dicit *εν Μουσαις ειναι*, & imitati ſunt Latini. Addidit his Weſſel. Heliodor. lib. 9. p. 428 *και γυμνων τους εν οπλοις κωλυειν αδυνατουντων*: ubi itidem *τους ενοπλους* MSS. Palatin. & Xylandri. Simile eſt Sophocleum Oedip. Tyr. 570 *τοτ' ουν ὁ μαντις ουτος ην εν τη τεχνη*. Mitto *ἡκειν εν τοις ὁπλοις*, apud Procopium aliosque frequens.

οἱ τε) abeſt Arch.

στασιωται) hoc merito probant Medic. Pariſ. duo & Valla, quare Gronovius id optimo iure reduxit. Addit Weſſel. Salmaſium, multis ante Tanaq. Fabrum Lib. I. Ep. 39 annis, Jungermanno *του Γυγου στασιωται* ſcriptum olim fuiſſe, probaſſe, idemque Palatino cod. ſtabiliri, ad Pollucem lib. 8, 153 illo teſte. Mireris, inquit Gronovius, unde milites exſtent, cum novitas regni nondum paſſa fuerit eos colligi, unde nec Valla milites agnovit, ſed factionem Gygianam, h. e. *στασιωται*, quos ideo Tanaq. Faber, ſtrepitu maiore, quam par erat, reducit: exempla vocis eius Herodotea ſaltis multa monſtrat Lexicon Porti Jonicum. Larcherius quoque *στασιωται* probavit. Aldus & ceteri *στρατιωται* male.

ην μεν δη το) ſic Ald. & editi ante Gronov. Remig. Venet. Pariſ. B. Arch. *δη* abeſt a Medic. & quia nec quidquam confert particula *δη*,

Ii 3 eam

eam Gronov delevit. Nos cum Weſſelingio & Reizio eam retinuimus.

λυδων) Articulum Medic. & Arch. non habet, & Gronov. eum auctoritate Med. cod. motus, eiecit: *των λυδων* Ald. & editi ante Gronov. poſt *βασιλευειν* punctum habet Ald. & Camer I, quae & poſt *βασιλεες αυτων* comma ponunt.

ȣδενα) *ȣδεν* Ald. Camer. I & II male, quae & poſt *τυραννιδα*, & *τυραννευσας* comma habent.

ad Cap. XIV.

τȣ αργυρȣ) comma hic omiſſum in Ald & Camer. I & II, quod poſt *αλλον τε* poſuerunt.

ἐτοι εν τω Κορινθιων) *ἐτοι ȣ εν τω Κορινθιων* Arch ſed ex correctione.

θησαυρω) haec vitio librarii deſiderantur in Vindob usque ad *Κορινθιων*.

τȣ δημοσιȣ) ſic Med Remig. Steph I margo & ſeqq. & Pariſ. reliqui cum Aldo *δημȣ*. Vallam quidem, Gronovius inquit, video interpretari *Corinthii populi*, quod ſequitur Spanhemius ad Callim. p 68 ut retineat *δημȣ*, ſed id ſine reſpectu eius, quod verum eſt, ſic ſcribebatur. Quid ſi Senatus poſuiſſet, non foret *δημοσιο*? Praeſtat hoc e MS. retinere, quum plene ſe exprimat. Strabo de opibus templi Delphici, uti hic annotavit Weſſel. *δηλȣτι δ' οἱ τε θησαυροι, ὲς και δημοι και δυνασαι κατεσκευασαν* L. 9. p. 641 Almelov. Pravumne ergo *Κορινθιων τȣ δημȣ*; Equidem non adſeveravero: praeſertim Herodoto in uſu poſterioris ſibi quodammodo placente. Nec moveo tamen receptum.

Tan-

Tangit eandem rem Plutarchus in Sapient. conviv. p. 168.

Κυψελυ) Κυψέλυ Pariſ. A. quod dudum proſcripſerunt viri praeclari Caſaubonus & Menagius ad Diogen. Laërt. I. 94.

ἔτος δε) Ita Medic. Remig. Steph I margo & Pariſ. excepto Pariſ. C. ceteri ἔτα δη cum Aldo Codd. lectionem iure vulgatae praetulit Gronov. quem ſequuti Weſſel. & Reiz. poſt Γυγης comma abeſt in Ald. & Camer. I & II, quod poſt βαρβαρων & των invenitur.

μετα Μιδην) Μετα δε Μιδην Vindob & Arch.

Φρυγιης) του Φρυγιης Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Sed Gronov Cod. Medic. ſequutus articulum eiecit, qui iure abeſt.

ανεθηκε γαρ δη και) ſine δη Arch.

ες τον προκατιζων) Citat Priſcianus lib. 18. p. 1174. 1178, poſt ες τον comma habet Ald. & Camer. I, item poſt προκατιζων, quod poſt εδικαζεν omittunt.

ἔτος) comma hic invenitur in Ald. & Camer. I & II ſicuti & poſt proxime ſequens ἔτος & τον, & Γυγαδας.

επι τυ αναθεντος επωνυμιην) Ita Medic. Arch. Vindob. Pariſini duo & Venet. επωνυμιη Ald & editi ante Gronov. qui noſtrum e Mediceo reſtituit, & optime defendit, de quo vid. Index philologicus.

εσεβαλλε μεν νυν στρατιην και ἔτος) ſic Suidas in Γυγης, Medic. & Pariſini και ἔτος στρατιην omiſſo commate Ald. Camer. I & II, cum commate Steph. I & ſeqq. ante Gronov.

Μιλητον) comma hic in Ald. & Camerar. I & II.

ουδεν γαρ μεγα) γαρ non eſt in Suida.

δυων δεοντα) δυοιν Suidas cum Arch. quod non praeoptat Weſſeling. Herodotus enim I, 94 επ' ετεα δυων δεοντα εικοσι & IV. 89 αναπλωσας — δυων ημερεων πλουν adde Gronov. lib 3. 131.

τεσσερακοντα) ſic e Medic Gronovius reſtituit, quod Weſſel. & Reiz. probarunt. τεσσαρακοντα Arch. Pariſ. A. Ald. Camer. I & II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. Magis Herodoteum τεσσερακοντα.

ad Cap. XV.

βασιλευσαντος) comma in Ald. & Camer. I & II.

ειλεν) Pariſin. B. ειλε, qui plerumque ν finale omittit, nec male.

εσεβαλεν) εσεβαλε Idem.

απικεατο) ſic Medic. & Pariſini duo cum Remig. Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, Gronov. Weſſel. Reiz. απικνυντο Ald. Camer I & II, Arch. Vindob. Pariſ C. & Suidas prave. Poſt Ασιην colon ponit Ald. & Camer. I & II.

πλην) πριν Venet. Pariſin. C. & Vindob.

ετεα) ετη Ald. Camer. I & II male.

ad Cap. XVI.

εξεδεξατο Σαδυαττης ο Αρδυος) Suidas την αρχην addit, quod MSS. cognitum non habent.

απο κολοφωνος) ſic Medic. Arch. Venet. Suidas: ceteri cum Aldo υπο. Reiske την ανω

Κολ.

Κολ. quod Herodoto Halicarnaſſeo Smyrna ultra Colophonem Boream verſus poſita fuerit; id ſi diſpliceat, atque απο aut υπο bene habeat, Colophonem non urbis, ſed viri, & conditoris quidem nomen videri. Par Corn. de Pauw opinio. Melius Palmerius, finita, qua tenebatur, haeſitatione Exercit p. 3. Si tamen ſcripſit Herod. Κολοφωνος, intellexit credo, Colophonem fuiſſe Smyrnae metropolin, & urbem ipſam pro incolis poſuit ſynecdochice. Iuſtum profecto eſt απο Κολοφωνος. Colophonii Smyrnam colonis ſuis, exactis Aeolenſibus, occuparunt, ut eſt lib. I. 150, & in Strabone lib. 14 p. 940 Almelov. Nec morari conſenſum poterit κτισθηναι in deductis coloniis vulgatiſſimum lib. I. 149. 167 &c. *Weſſel* Goldhagenius in notis, exemplari Galeano adſcriptis, ſuſpicatur legendum υπο Κολοφωνιοις κτηθεισαν, ſed emendatio haec non neceſſaria nobis videtur. poſt κτισθεισαν comma habet Ald. & Camer. I & II, item poſt ταδε.

εἰλεν) Suidas εξειλεν.

ad Cap. XVII.

γαρ επολιορκεε) ſic eſt in Suida & Medic. e quo Gronovius recepit, quum iſtud imperfectum tempus, in ſequentibus exacte ſervatum iam nunc eſſet inchoandum. Ald. & editi ante Gronov. επολιορκησε & poſt γαρ in Ald. & Camerar. I & II comma exſtat, ſicuti & poſt τοιαδε.

εσεβαλε) Arch. Ald. & Camerar. I & II, εσεβαλε.

πηκτιδων) Ald. & Camer. I & II, *πυκτιδων*.

αυλȣ γυναικηϊȣ τε και ανδρηϊȣ) *και αυλων* Athen. p. 517 & 627, quod & in Priſciano p. 1211; ex Suida ſumtum eſt, quod legitur. Editi ante Weſſeling. *γυναικειȣ τε και ανδρειȣ*, ſed noſtrum iam ionicoτερως iudicavit Galeus, & Weſſeling. ex Suida Herodoto ſuum, hoc eſt Jonicum, reddidit.

αγρων) comma hic exſtat in Ald. & Camerar. I & II.

κατεβαλλεν) *κατεβαλεν* Ald. & Camerar. I & II.

απεσπα Ita Steph. I ora, Remig. Medic. Eton. & Suidas, *κατεσπα* Aldus editique ante Gronov.

ἑϛαναι) Hoc e Medic. & Suida Gronovius recepit, quia perpetuum eſt in Herodoto. Weſſelingius Gronovium, nos Weſſelingium ſequuti. In Aldo, omnibusque editis ante Gronov *ἑϛαμεναι*, quod confirmatur Arch. Pariſ. B. Vindob. Venet. *ἑϛαμενας* Remig. & Pariſ. unus. Nolo diffiteri, Weſſelingius inquit, Aldi totque MSS. *ἑϛαμεναι* me ferme expugnaſſe, ut bonis avibus revocaretur. Scio ſimile infinitum, ut vocant, nunc libris Herodoti negari: at habent eiuscemodi Aretaeus Cappadox, Lucianus atque alii, qui Herodoteam ſive Jonicam dialectum probarunt. Putabimusne, tot exempla caſu in unum conſpirata iviſſe, indoctosque, ut plerique adprime erant, librarios Jonicum iſtud hic depoſuiſſe? Mihi quidem vero non fit ſimile; reliqui tamen ex Mediceo & Suida derivatum, criminationem de mu-

mutandi pruritu veritus Id adiungo, dare Aldum c. 76 ſimilis monetae επειρατο — απιςαμεναι, ubi alii omnes απιςαναι, & Pauſaniam, ut ſaepenumero ſolet, Herodotea haec culto aemulatum fuiſſe in ſimili Spartanorum negotio L. IV, 7. His ſine dubio argumentis perſuaſus Reizius ἐςαμεναι Aldinum reſtituit.

και τον καρπον τον εν τη γη) has voces omittit Arch. Articulum poſt καρπον omittit Ald. Camer. I & II.

διαφθειρειεν) παραφθειρειεν Reiz.

απαλλασσετο) απαλλασσαιτο Arch. & Vindob.

επεδης) ſic cum Suida Weſſel & Reiz. ἐπ' ἰδεης Ald. Camer. I & II, Steph. I & ſeqq. Noſtrum & Aemil. Portus probavit, iure.

ειναι εργον) εργα Arch.

κατεβαλλεν) κατεβαλεν Ald. Camer. I & II.

ὁρμεωμενοι) ſic Ald. & editi ante Gronov. Remig. Vindob bene. Gronovius cum Medic. & ceteris male ὁρμωμενοι.

εσβαλλων) εσβαλων Arch.

ad Cap. XVIII.

εν τε λιμενηιω) ſic recte omnes. Solus Medic. eiusque adorator Gronovius εν τε εν λιμενηιω, pro quo Gronovius large diſputavit, id certe pereruditum dicens, & plane Ἡροδοτειον; non quod vocabulum loci aliud vulgato hinc procudamus, appellemusque Enlimeneium, ſed praeclara praepoſitionis iteratione educenda Herodoturn illuſtremus. Scillicet notavit Camerarius p. 719. praepoſitiones abſolute quaſi adverbialiter ſaepe poni, & in his εν δε. Item Portus notavit, iſtam praepoſitionem ſine ullo

caſu

caſu verbis expreſſo poni, &c. ex cap. 74 εν δε και νυκτομαχιην τινα εποιησαντο, & 185 & 192. Et ſane id quidem eſt perfrequens, prout ab quovis lectore poteſt congeri: facile enim poteſt, & forſa infra occurret quoque nobis dicendum. Sed ut geminari contingat praepoſitionem iſtam, id vero eſt plane ignotum, & tamen firmabimus exemplis. Nunc igitur ſcribendum diſtinctis ſingulis εν τε εν λιμενηïω, ut 2, 176 εν δε και εν Μεμφι τον ὑπτιον κειμενον Κολοσσον, quod exemplum ab nullo annotatur, etſi maxime conſpicuum, ut ſic in vacuum interiiciatur. Itaque ulterius iam progredi oportet, & quod beneficium praebetur ab MS. optimo, ſic denuo reſtituimus Herodotum ex eo in huius libri c. 67. εγω γαρ εν τηδε θελων εν τη αυλη φρεαρ ποιησασθαι, ubi poſterius εν vulgo abeſt. Ut egregie ſuſpenſa oratio mox demum nanciſcatur plenitudinem, non tam in ſententia, quam elegantia prorſus Herodotea, quae cauſa eſt, ut cogar ſuſpicari, id genus loquendi corruptum eſſe in lib. 3. c. 38. πολλοισι τε και αλλοισι τεκμηριοισι παρεστι σταθμωσασθαι, εν δε δη και τοδε. Sic vulgo editur, neque ex aliis exemplaribus quidquam notavi, quum tamen prorſus videatur ſcripſiſſe, εν δε δη και εν τωδε. Atque ita repurgavi manum Herodoti, & exemplari Mediceo ob fidem laudes grateſque egi. Sed an hoc ſolum eſt fulcrum, cui innixus ita de ſcriptoris huius ſtilo arbitror? Poterat certe id ſolum ſatisfacere, cum ſimilia ſpecimina immenſum illi robur addant. Sed veritas ex puteo protrahenda eſt. Quid igitur volo?

Nem-

Nempe h. l. citavit etiam Suidas in v. *Τρωματα*, idque ſcivit Küſterus; ſed multum abeſt, ut paſſim ille ſolet, ab veritate: ne quidem ex MSS. Pariſienſibus quicquam adfert. Scias igitur oportet in MS. Lugdunenſi absque ulla litura iſtic exhiberi *εν τοισι τρωματα μεγαλα διφασια Μιλησιων εγενετο* (non *εγενοντο*) *εντε εν λιμενηϊω.* Quod iam caſtellum poteſt munitius exſtrui, quam eſt hic conſenſus? Ita ergo habe. Ceterum quod ad bonum Suidam attinet, oportet noſſe hunc ipſum locum iam antea ab eo fuiſſe adhibitum in voce *Γυγης*, ubi hanc reſtitutionem ex iſto MS. commendare non poſſum, quia quicquid in iſto articulo legitur poſt verba *προσπταισας μεγαλως* non exſtat in MS. Lugdunenſi, & neſcio a qua mala fida manu adiectum eſſe patet inde, quia id non pertinet ad Gygen. Niſi fallor, ſic iam ſecurus eſſe potes. — Haec Gronovius ad defendendam Mediceam lectionem, & ſpeciminis loco quomodo is ſolet diſputare integra eius verba hic inſeruimus. Copioſe aeque ac doctiſſime Horreus Obſerv. ad Herod. c. 4. p. 20-27. Gronovium refellit, &, uti Weſſelingius monuit, eum locis haud profecto adſimilibus, ad ſtabiliendam ſuam de Medicea lectione ſententiam, uſum eſſe, bene demonſtravit. Differunt enim, Weſſeling. obſervat, uſu ſermonis *εν δε* & *εν τε* illud abſolute, & ſine caſu locari ſolet, non item hoc Noſter lib. 3. 38 *πολλοισι τε και αλλοισι τεκμηριοισι παρεστι σταθμωσασθαι, εν δε δη και τωδε*, inculcatur his & iteratur ex coniectura praepoſitio: at ipſe Herodotus c. 15 eiusdem libri:

libri: *πολλοισι μεν νυν και αλλοισι εςι ςαθμωσασθαι — εν δε δη και τοδε.* quibus ſi odioſam vocem inſerueris, debilitatur loquendi bellum genus. Tale, ut uno utar, Lib. 7. 214. *τυτο μεν γαρ τωδε χρη ςαθμωσασθαι.* Sic enim legi oportuerat ex ſcriptis. Itaque niſi librarii culpa in Florentinis membranis repetita ſit praepoſitio, quod ſuſpicari licet, refingi poſſet, *ἔν τε εν λιμενηϊω — και εν*, aut *ἔν εν Μαιανδρυ πεδιω*, quod Latina Vallae exprimunt: quae doctiſſimorum virorum J. J. Reiskii & P. Horrei, quamquam in ea non conſtantis, opinio. Mihi tutius viſum codicibus adhaereſcere. — Sic Weſſeling. cui accedere nulli dubitamus.

των ἐνδεκα) Ald. & Camer. I & II comma habent poſt hanc vocem.

Σαδυαττης — συναψας) ſine parentheſi Ald. & Camer. I & II. *Σαδυαττης ἐτος γαρ.* Sic Medic. & Venet. probantibus Gronovio, Weſſeling. & Reiz. *γαρ ἐτος* cum Aldo ceteri, ſed in Arch. *γαρ* deſit.

τοισιν ἐξ) *τοισι εξ* Ald. Camer. I & II, quae & comma poſt has voces habent, & punctum poſt *επολεμεε.*

ὡς και — δεδηλωται) ſine parentheſi Ald. Camer. I & II.

ωδαμοι) *ωδαμη* Arch.

συνεπελαφρυνον) *συναπελαφρυνον* Ald. Camerar. I & II, Pariſ. C.

δε το ὁμοιον) *δε και το ὁμοιον* Arch. Vindob.

ανταποδιδοντες) comma habet Ald. Camer. I & II.

συνδιηνεικαν) *συνδιενειμαν* Vindob.

ad

ad Cap. XIX.

ετεϊ) Ald. Camer. I & II comma hic ponunt.

συνηνειχθη) συνειχθη Vindob. συνηχθη Arch.

Ασσησιης) Ασισιης Ald. Camer. I & II, Polyaen. lib. 6. c. 47, ubi tamen optimo iure docti viri Minervae titulum reſtituerunt. Ασσισιης Steph. I. Ceteri a Steph. II rectius Ασσησιης.

πεμψαντα) ſic Medic non ſine correctione, uti Gronov. in lib. 4. c. 81. p. 930 adnotavit, manifeſte praeclarus noſter codex πεμψαντα, inquit; ſed ita ut poſt ſecunda manus acceſſerit, & in medio verſuum ſpacio literas τι ſuperpoſuerit, ſatis naſute. Cum Medic. conſentiunt Remig. & Pariſ. A. Alii cum Aldo πεμψαντι.

Δελφοις) Ald. Camer. I & II comma hic ponunt.

ανορθωσωσι) ſic Medic. Remig. Pariſ. A. recte. ανορθωσουσι Aldus & alii, editique ante Gronov. habent & comma poſt τον Ald. Camerar. I & II.

ad Cap. XX.

τουτοισι) punctum hic in Ald. Cam. I & II.

τον Κυψελου) τον του Κυψελου Arch male.

πυθομενόν) πευθομενον Venet.

κατειπειν) abeſt comma in Ald. Camer. I & II.

το παρεον) ſic recte Medic. & Remig. Herodotum ſic loqui ſolere docuit Gronov. e c. 156. 33, 77. 24, 153. Plura habet Portus, vulgo cum Aldo παρον.

ad

ad Cap. XXI.

κηρυκα) ſic Medic. nec ſine correctione, alia enim manus ſuperpoſuit *ς*, unde Singularem retinuit Gronovius, qui & Weſſelingio & Reizio placuit. Jo. Friederichus edidit quoque *κηρυκα*, ceteri cum Aldo omnes *κηρυκας*.

ὁ μεν δη αποςολος ες την Μιλητον ην) Corruptum hunc locum ſuſpicatus eſt Valkenarius, & corrigendum vel *ες την Μιλητον ηϊε* Miletum abiit, vel *ες την Μιλητον παρην* venerat Miletum. In motu enim ſignificando, monet vir doctiſſimus, *παρειμι* quidem adhibetur aliquoties, ſed, quantum commemini, non item *ειμι*. Hac quoque ſtructura frequentatur *ηιε* Herodoto: p. 47, 26. *ηιε ες πολιν*· p. 85, 22. *ηϊε ες Περσας*· p. 304, 25. *ηϊε ες τα οικια*· p. 297, 22. *απηϊε ες Μιλητον*· & *παρην* ſic uſurpavit Herodotus lib. 6. c. 24. *εκ δε ταυτης παρην ες την Ασιην* advenerat in Aſiam lib. I c. 9. *παρεςαι — ες κοιτωνα* Thucyd. 6. c. 62. c. 88, 58 *παρησαν ες την Λακεδαιμονα*. Thucyd. 7. c. 50 init. *παρησαν ες τας Συρακουσας*. In Xenoph. Κυρ8 Αναβ. 1. p. 145, 28. Pariſini cod. eſt lectio: *παρησαν εις Σαρδεις*, qua ratione legitur in eiusdem Ἑλλην. III. p. 294, 38. *παρειναι ες Ἁλιαρτον*, & VII. p. 373 21. Elegans haec Valken coniectura non diſplicet Weſſelingio. Vide tamen, addit, etſi nonnihil diverſum, hoc de Philippide lib. 6, 106. *δευτεραιος εκ τ8 Αθηναιων αςεος ην εν Σπαρτη*· ſecundo die, poſtquam Athenis exierat, Spartam pervenit. tum de Ariſtagoro lib. 5. 38. *δευτερα αυτος ες Λακεδαιμονα τριηρεϊ αποςολος εγινετο*, quo quidem loco navigando eum Lacedae-

daemonem delatum, docemur: de Alyattae nuncio eiusque itinere maritimo, quod Gronovius opinatus fuit, nihil hic ſimile. Scio τον ἀπόςολον de claſſe, το ἀποςολον de navi poni, idque alibi oportunum videi Confer elegantes Ruhnkenii adnotationes in Timaei Lexic. p. 31. — Nos vix dubitaremus cum Valkenario ην corrigere.

προπεπυσμενος) Medic. ex quo a Gronovio receptum eſt, ora Steph. I & ſeqq. & Pariſini duo. προπεπευσμενος Ald. & plerique omnes, Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale.

εἰδως τα) comma hic habent Aldina, Camer. I & II.

μελλοι) ſic Medic. Arch. Pariſ. A. μελλει Aldus & editi omnes ante Gronov. qui e Medic. noſtrum reſtituit.

τοιαδε) Aldus & editi ante Gronov. τοιονδε, qui noſtrum e Mediceo recepit, quod & in Steph. I margine, Remig. & Pariſinis duobus legitur.

ἑωυτꙋ) comma hic in Ald. Camer. I & II,

παντα συγκομισας) ita Medic. Remig. Steph. I & ſeqq. ora Pariſ. A. B. ἁπαντα συναγαγων Ald. & editi omnes ante Gronov.

παντας) comma habet Ald. Camer. I & II.

χρεεσθαι) Remig. & margo Steph. I & ſeqq. vulgo cum Aldo χρῆσθαι, quod & Gronovius retinuit, ſed iure libros ſequutus Weſſeling. Jonicum amplexus eſt. Noſter enim, addit, lib. 1. 187 τῃσι πυλῃσι ταυτῃσι μηδεν χρεεσθαι. Euſebius Philoſophus in Stobaei Serm. XVI. p.

154. υιος τε εων αυτοις χρεεσθαι. Eſſe in Plutarcho εχρεωντο κωμοις και παννυχισι T. 2. p. 77. E. vere adſcripſit Berglerus. Non addo, neque enim obſcurum eſt, de Biante & Prieneis paria ferme a Diogene Laërtio tradi lib. 1. 83.

ad Cap. XXII.

εποιεε τε και) voculas τε και commate ſeiungunt Ald. Camer. I & II.

εἵνεκεν) Ald. & editi ante Gronov. εἵνεκα. Quod editum eſt debetur Medic. & orae Steph. I.

ὁ Σαρδιηνος) ex Medic. Remig. & Steph I ora, Pariſ. A. B. vid. c. 79 & 83 huius libri, & Inſcript. Rich. Pococke p. 85. 5. Σαρδηïος cum Aldo editi ante Gronov. abſente commate in Ald. & Camer. I & II. Σαρδυïος Arch.

τα δη) commate ſeparantur in Ald. & Camer. I & II.

ειπας) ſic Medic. Pariſ. duo, Steph. II margo. ειπων Ald. Camer. I & II, Steph. I & textus II & ſeqq. ante Gronov. ειασπων utroque coniuncto, Vindob.

απηλθεν) ὑπηλθεν Vindob. & Venet.

ὡς εγω πυνθανομαι, δι' ουδεν αλλο &c.) Luxata haec & egregie prava doctiſſimo Reiskio, in cuius ad Weſſelingium litteris ουδεν μαλλον εγενετο ἡ διαλλαγη. Namque Herodotum velle, tunc temporis quidem & protinus pacem inter Alyatten & Mileſios haud coiiſſe; nihilo tamen magis animorum reconciliationem deinde contigiſſe. Contra ea Abreſchio Dilucid. Thucyd. p. 672 copula deficere videtur, και ὡς πυνθανομαι, ut in Vallae Latinis, aut ὡς τε εγω πυνθανομαι.

νομαι. Sic certe mollius oratio labetur, addit Weſſelingius, niſi tu malueris maiore inciſo ab anterioribus haec avellere. Nos ſine omni dubitatione voculam τε a librario erranti omiſſam, infereremus.

ελπιζων γαρ) Citat haec Priſcian. lib. 18. p. 1179.

τετρυσθαι) τετρησθαι Vindob. Arch. Ald. Camer. I & II.

λογους) comma habent Ald. Camer. I & II.

σφι) σφιν Vind. Arch.

ειναι και) commate ſeparantur in Ald. & Camerar. I & II, quae & poſt Ασσησω colon habent.

και τα μεν κατα τον) κατα μεν τον προς Arch.

Αλυαττη) Αλυαττης Arch. quod nequam prorſus.

ad Cap. XXIII.

ὁμολογεουσι — Λεσβιοι) ſine parentheſi Ald. Camer. I & II, quae & comma poſt Ταιναρον & διθυραμβον omittunt.

ανθρωπων των ημεις) commatibus hae voces ſeparantur in Ald. & Camer. I & II, ſicuti & ſequentes τε και & ονομασαντα και.

ad Cap. XXIV.

λεγουσι) abeſt comma in Ald. & Camerar. I & II.

παρα) συν Arch.

τε και) commate ſeiunguntur in Ald. & Camer. I & II, quae & poſt απικεσθαι comma, puncti loco, poſuerunt.

επιβυλευειν τον Αριωνα) in Ald. & Camer. I & II, comma poſt *επιβυλευειν* omiſſum, & poſt *Αριωνα* poſitum, male, in iisdem & *εκβαλοντας εχειν* commate non ſeparantur.

τον δε, συνεντα) Nihil novant codd. obſervat Weſſeling. Alibi *συνιεντα* VI, 2. *συνιεισα* I, 205 ex Medic. *συνιεις* V. 92, 7 & *συνιεναι* V. 80 e Florent. At *συνεντες* V. 92, 3 & *συνεις* eiusd. L. cap. 19, quamquam ibi MSS. *συνιεις*. Par diſcordia apud alios. Equidem *συνιεντα* melius opinor. Vide Jo. Daviſium ad Juſtini Mart. Apol. 1. p. 441.

τυτοισι) *τουτοισιν* Arch. cui ſollemne hoc in genere *ν* finale comma, coli loco, in Ald. & Camer. I & II.

μιν ὡς αι) comma poſt *μιν* abeſt in Ald. & Camer. I & II.

ταφης) *ταφεις* Vindob.

απειληθεντα) *απειληφθεντα* Arch. male.

δοκεοι) comma abeſt apud Ald. & Camer. I & II, & poſt *αυτον* poſitum.

ἑδωλιοισι) *ἑδωλοισι* Medic. approbante Gronovio, in ceteris omnibus *ἑδωλιοισι*, etiam Suida ex hoc loco: nec aliter mox. Harpocrat. ex Herod. lib. 1 *ἑδωλιαι*, in *ἑδωλιασαι*. Animi pendet Weſſeling. Herodotuſne *ἑδωλοισι* an *ἑδωλιοισι* dederit, ut Aeſchyl. VII contra Theb. v. 461. Choëph. v. 69, tum Eurip. Helen v 1587. Sophocl. Ajac. v. 1295, atque alii de hac officina; quorum quidem auctoritate ſcriptorumque numero librorum ſtandum ſi fuerit, id profecto maluit: nam ſingulare quiddam atque exquiſitius in altero ſpectaſſe, unde noverimus? Favet *ἑδωλοισι*, neque diffiteor, Lexicon Herodote-

doteum. At Suidas, eodem uſus, transſcripſit enim paene univerſum. *ἐδωλιοισι*, neque diſſentit Heſychius. Sic Weſſeling Gronovius, Medicei codicis adorator, huius lectionem acerrime defendit, ſic, inquit, quum duobus plane locis exſtaret in optima membrana pro vulgatis *ἐδωλιοισι*, quae penitus nota fuerunt Suidae, Stephano & Scheffero citanti lib. I. Mil. Nav. c. 41 nequivi id pro nihilo praetermittere vel propter ſinceritatem eius ubique ſervatam. Jam vero cum ſic viderem quoque teſtari viros doctos legi p 745 in Goldaſti Lexico vocum Herodotearum, *ἐδωλοισι, ὑποςρωμασι νηος*, ubi bonus Jungermannus (cuius marginalem notam praetermiſit Th Gale) eam vocem vult fieri quinqueſyllabicam, omnino pro vera lectione habendam decrevi, cum Herodotus pluribus in locis abeat ab eo, quod vulgo terebatur, utque idem nunc contigerit, quod optimus codex teſtatur factum 2. 77 in his *μικρα των ορνιθιων*. Et porro huic opinioni teſtimonium praebetur vel ab voce *ανακτορον*, ut 9, 64 habet MS pro *ανακτοριον*, vel ab voce *επωνυμιον*, quod occurret 2. 112, vel *επιδημιοι* 2 39. Quid ſi & *ανολβον* adiective dixerit, prout bis notavi in MS. legi cap. 32? Sic *εναλος εναλιος* notatum Scaligero Anim. 84. Sic tum *επιθανατος*, tum *επιθανατιος*. Accedit, quod in talibus vocabulis Herodotus habuerit ſuum aliquid peculiare, quod produco c. 193 in voce vulgari etiam *κηλωνιοισι*. — Nos cum Reizio, editis omnibus conſentientibus *ἐδωλιοισι* praetulimus.

τον δε ενδυντα) Ald. Camer. I & II poſt *τον δε* comma habent.

 τον

εδωλιοισι) *ἑδωλοισι* Medic. uti ſupra, in ceteris noſtrum exſtat.

τον ορθιον) *τον ορθριον* Arch. Vindob.

ὡς ειχε) abeſt comma in Ald. Camerar. I & II.

τυς μεν) comma hic habent Ald. Camer. I & II.

ες Κορινθον) ſic Medic. e quo Gronov. iure recepit. *ες την Κορ.* alii omnes cum Aldo. Voculam *την* ab male otioſa manu profectam iudicavit Gronovius.

ὑπολαβοντα) comma poſt hanc vocem inſerit Ald. Camer. I & II.

επι Ταναρον ſic e Medic. Gronov. Aldus cum ceteris *ες Ταναρον.*

αυτον) comma hic habet Ald. Camer. I & II & punctum poſt *σκευη*, quod & Weſſel habet. Nos Reizii ſequuti ſupius interpunctiones.

απικομενον) comma hic Ald. & Camer. I & II habent, item poſt ſequens *απιςιης*, quod tamen poſt *εχειν* abeſt.

μετιεντα) *μετιοντα* Venet.

ανακως) citat Suidas in eo vocabulo.

ὡς δε αρα παρειναι) Vir doctiſſimus *ὡς δε ὡρα*, quum autem videret, aut *ὡς δε ευρε*, quum autem comperiſſet, offenſus fortaſſe infinitivo, quo capitur delectaturque Herodotus, Sic. III, 139 *ὡς δ' αρα οιχεσθαι τον Αιθιοπα εξ Αιγυπτυ*, ut Aethiops ex Aegypto abiit, & VIII, 94 *ὡς δε αρα φευγοντας γινεσθαι κατα το ἱρον.* Mitto lib. I. 86. *Weſſeling.*

αυτυς, κληθεντας) Nos Reizii interpunctionem ſequuti, Weſſelingius Aldinam, ubi comma poſt *αυτυς* abeſt, & poſt *κληθεντας* poſitum

iſo-

ἱϛορεεσθαι) ἱϛορεειν frequentanti Herodoto nuſpiam alibi fuit adhibitum ἱϛορεεσθαι· fortaſſe ne hic quidem, ubi, ſi quis codex antiquus faveret coniecturae, praeoptarem ειρωτεεσθαι. verbum certe Herodoteum, obvium lib. 6. c. 3 & lib. 2. c. 32. ειρωτεωμενους, ει τι εχουσι πλεον λεγειν περι των ερημων της Λιβυης, φαναι —· qua ſtructura hoc in loco poſuiſſet: ὡς δε αρα παρειναι, αυτους κληθεντας ειρωτεεσθαι, ει τι λεγοιεν περι Αριονος. Gellio, ſcribenti XVI. c 19 navitas requiſitos — diſſimulanter interrogaſſe, ecquid audiſſent — ſuper Arione, verbum ειρωνευεσθαι videri poſſet obverſatum; niſi ſua quaedam reliquis etiam Herodoteis immiſcuiſſet: nihil iuvat, ubi hac etiam in hiſtoria Herodoti veſtigia premit, Dion. Chryſ. Orat. XXXVII. p. 455 C. Sed Gellii paraphraſin felicior forte coniector utiliter comparabit ad iſta, quae ſupra leguntur V. 22. και τοισι εσελθειν γαρ ἡδονην, vitii ſuſpecta Ti. Hemſterhuſio ad Lucian. p. 432. *Valken.*

περι Ιταλιην) περι την Ιταλιην cum Aldo plerique omnes, noſtrum e Mediceo Gronovius edidit.

πρησσοντα) πρησσοντα Arch. πρησαντα Vind. utrumque male.

Αριονα) comma abeſt in Ald. & Camerar. I & II.

και τους) comma hic in Ald. & reliquis ante Reiz.

ου μεγα) Deſit ου. Vall. Remig. Arch. & Vind. ſine cauſa. Dio Chryſoſt. Or. 37. p. 455 negationem agnoſcit.

ad Cap. XXV.

ἑπτα και) commate ſeparantur in Ald. & Camer. I & II.

νησον) abeſt comma, item poſt ſequens ταυτης in Ald. & Camer. I & II.

Δελφους) comma habet Ald. Camer. I & II, item poſt αξιον, & αναθηματων.

θεης αξιον) laudat & explicat Euſtath. in Homer. p. 626, 52.

ad Cap. XXVI.

εξεδεξατο) διεδεξατο Ammon. in Τυραννος.

εων) ων Venet. Arch.

πεντε και) commate ſeparant Ald. Camerar. I & II.

της τε παλαιης) ſic Medic. e quo Gronovius edidit. Aldus & reliqui ante Gronov. τε ignorant, male παλαιας Venet. Arch prave.

επτα ςαδιοι) T. Fabri coniecturam in Epiſt. erit p. 105. Jac Gronovius valere iuſſit, επταςαδιον, ut oratio conſtet, refingens: ſtabit eadem, ſi ἑπτα ςαδια cum St. Berglero malueris, neque incondita erit, ſi εισι δε reperiatur. Noſter VI. 36 εισι δε ουτοι ςαδιοι ἑξ τε και τριηκοντα του ισθμου. Tum de ipſo hoc templi ab Epheſo intervallo, Xenoph. Epheſ. I. p. 2. απο της πολεως επι το ἱερον ςαδιοι δε εισιν ἑπτα. Itaque optio eſt. *Weſſeling*

των μεν) commate ſeparant Ald. Camerar. I & II.

επαιτιωμενος) colon hic in Ald. & Camerar. I & II.

αυτεων) comma habet Ald. Camer. I & II.

αυτων

αυτων Medic. & Gronovius ex eo, & Arch αυτεων, ut ſolent Jones, Ald. & qui hunc ſequi ſolent Camer. I & II, cum Steph. I & ſeqq. item Vindob. Remig. Venet. Jure igitur ſuum Herodoto reddidit Weſſelingius, cui nobilitas Mediceatum membranarum in his non arridet.

ad Cap. XXVII.

εοντων) ῥεοντων in Arch. male.

οἱ μεν) comma in Ald. & Camer. I & II.

ες Σαρδις) ες Κροισον Ald. Camer. I & II, Steph. I ora Steph. II, cuius ut & ſequentium librorum textus cum noſtro conſentit.

οἱ δε) comma in Ald. Camer. I & II; & colon poſt Μιτυληναιον.

ειρομενε Κροισε) ſic Medic. Remig. Venet. reliqui cum Aldo ειρομενε δε Κροισε, ſed Gronovius iure monuit, voculam δε eiici, orationemque connexam legi debere.

ταδε, καταπαυσαι) commate non ſeparantur in Ald. & Camer. I & II.

τε και) commate ſeparantur in Ald. Camerar. I & II, quod abeſt poſt ſequens Κροισον δε, & poſt νησιωτησι.

ἱππευομενες) ἱππεδυομενες Remig.

εικοτα) Ald. & editi ante Gronov. Pariſ. C. Venet. Arch. Vindob. Remig. εοικοτα Medic. & ex hoc Gronovius, qui hoc Herodoto negari non poſſe putat. Sed recte monuit Weſſelingius, hoc melius non eſſe, & Herodotum οικοτα ſcripſiſſe ſuſpicatus eſt, quod in textum Reizius optimo iure recepit, confirmatur enim, teſte Larcherio, codicibus Pariſinis A, B, & D.

Reiskius ante haec exiſtimat deeſſe, *ινα ϱαδιως υπαγαγη αυτες*, modo tamen certum ſit, Herodotum Iſocrateo more cola ſibi aequalia & reſpondentia voluiſſe fingere, quod Weſſeling. certum eſſe minime ſibi perſuadet.

αϱωμενοι) Ex Aldo, Etonenſi, Medic. Arch. Vindob. Venet. Pariſin. duobus & ora Steph I. *αϱασϑαι* in Remig. & Pariſ. A. & Steph. I textu. Sed Larcherius in Pariſinis tribus *αϱαϑαι* exſtare teſtatur, quod Weſſelingio repugnat, quam litem absque codicum ipſorum inſpectione dirimere non poſſumus. Quod Stephanus vulgavit *λαβειν αϱαϑαι Λυδες*, id Codd. auctoritatem ſequutus fecit: tueri quoque factum poſſe putat Weſſeling, quod *αϱωμενοι* lenem orationem nonnihil turbet. Quare tollendum *αϱαϑαι* Corn. de Pauw decrevit. Reiskius revocandum cenſuit, aut in *αϱαμεναι*, quod ora Galei habet, & quod Jonum ore idem eſt, vertendum. Sed conſenſui tot MSS. non obnitendum cenſuit Weſſelingius, & ad Gronovium ablegat, qui vocem mediam per conſpicuam nimietatem ſupervacuam iudicat. Hinc ille, inquit, iactatur, & in formam diverſam collata, utique ab editionibus Stephani, nempe in *αϱαϑαι*: prout hic infinitivus ſane ex vulgata conſtructione convenit antecedentibus *τι δοκεεις ευχεϑαι αλλο η αϱαϑαι*. Sed contra MSS. haec lucta eſt, & idcirco audax, unde Stephanus etſi praeponens infinitivum, penitus tamen ſpernere non auſus participium, in margine ſignavit, quod plane legitur in optimo libro, ſervatumque fuit Aldo & Camerario. Et utique par-

participiorum uſurpationis, quam Herod. in deliciis habet, vix commodam alius ediderit rationem, ut illa ponat nullo innixa verbo. Vel unum vide ex II, 127 de Chephrene: Νησον περιρρεειν, εν τη αυτον λεγουσι κεισθαι Χεοπα. ὑποδειμας δὲ τον πρωτον δομον λιθου Αιθιοπικου ποικιλου τεσσερακοντα ποδας, ὑποβασιν της ἑτερης τωυτο μεγαθος, εχομενην της μεγαλης οικοδομησε, ἑστασι δε επι λοφου &c. quae poſteriora nihil pertinent ad participia praemiſſa. Et hic tamen anteceſſit επυθοντο. — Haec Gronovius. Toup in Ep. Critica ad Guilielm. Epiſc. Gloceſtr. p. 79 & 80 (p. 64, 65 Edit. Lipſ. Opuſc. Crit. P. II) coniecit legendum αιωρεομενους, ut ſit antitheſis elegantiſſima in ἱππευομενους & αιωρεομενους, Inſulanos in continente — Lydos in mari equitantes. Nihil verius, inquit, aut feſtivius. Verbum autem αιωρειν in hoc negotio uſitatiſſimum eſt. Eurip. in Cycl. 696 πολυν θαλασση χρονον εναιωρουμενον. Plat. in Alcib. cap. 28. Vol. 2. p. 59 και μετα μικρον ὁ τε ζοφος διελυθη, και κατωφθησαν αἱ των Πελοποννησιων νηες αιωρουμεναι προ του λιμενος των Κυζικηνων. Heſych. Περιωραχθη. ἡ μεταφορα απο των πλοιων. εκεινα γαρ εν τη πρωρα τον φορτον φερει, και επαιωρουμενα εγκαθεζεται τη θαλασση. Non negamus cum Larcherio Toupii hanc coniecturam valde probabilem eſſe, ſed ipſi quoque in hoc aſſentimus, Herodotum, quod ſupra iam e Weſſelingio attulimus, Iſocrateo more atque cura periodos ſuas non compoſuiſſe. Larcherius cum Pavone tollendum putat αρασθαι, quod e margine, ubi a librario, cui λαβειν nimis longe ab ευχεσθαι remotum

tum videbatur, adſcriptum fuerat, explicandi cauſa, in contextum irrepſerit. Sed usque dum vel Toupii vel Pavonis coniectura codicum auctoritate confirmetur, cum Weſſelingio & Reizio codd. lectionem retinere tutius duximus.

Ἑλληνων) comma habent Ald. Camer. I & II hic & poſt ſequens τους, punctum autem poſt εχεις.

προσφυεως — λεγειν) ſine parentheſi in Ald. Camer. I & II.

πειθομενον) πιθομενον Ald. Camer. I & II abſente commate.

ad Cap. XXVIII.

επιγινομενου) επιγιγνομενου Arch.

οικημενων) comma in Ald. Camer. I & II, item poſt Κιλικων.

ὑπ' ἑωυτω) Ex Medic. ceteri ὑπο cum Aldo.

[Λυδοι] Uncinis incluſi cum Reizio, quippe manifeſte ſpurios h. l. Lydos. Lydorum minime opportunam hic poni mentionem, obſervavit iam Weſſelingius, ſiquidem eos non domuit Croeſus, ſed a maioribus accepit, imperio ſubditos: reliquas nationes Lydis rex addidit, προσεπικτωμενου Κροισου Λυδοισι, uti ſequitur. Vidit & hoc Corn. de Pauw. Larcherius Lydos hic deleri nolit, quia Lydia temporibus antiquioribus a Maeonia ſeparatur, & Philoſtratus in vita Apollonii Tyan. lib. 3. cap. 5. p. 98 & in vitis Sophiſt. lib. 1. cap. 21. §. 5. p. 518. Maeonios & Lydos diſtinguit. Lydiae partem ſuperiorem, inquit, Maeoniam appellatam, in

qua

qua Tmolus mons & Sardium urbs ſita fuere. Sic eam ab Homero Iliad. B. 866, & Dionyſ. Perieg. 830 dici, & Pactolum a Callimacho Hymn. in Delum 250. Maeonium appellari, quia fons eius a Tmolo exiit. Pars inferior, quae proprie Lydia dicebatur, ad mare usque porrecta, Epheſum, Colophonem, Lebedum, Teos, Clazomenas, & Phocaeam continebat (Herod. lib. I. c 142) nam Jonia pars quoque Lydiae fuit. Croeſum igitur putat, partem illam ſuperiorem ſive Maeoniam a maioribus accepiſſe, cum inferioris parte, cuius reliquam eamque maximam partem imperio ſuo ſubiecit; dum igitur Herodotus inter populos a Croeſo ſubactos Lydos quoque numeravit, in eo accuratiſſimam eius ſubtilitatem agnoſcit. Sed Larcherio, propter ipſa Herodoti verba προσεπικτωμενε Κροισε Λυδοισι, ex quibus Croeſum Lydos non ſubegiſſe, ſed horum regem iam fuiſſe apparet, adſentire non poſſumus, & Lydos h. l. delendos cum Reizio ſtatuimus. Omnes hi populi in Aldina & Camer. I colis diſtinguuntur.

Μαριανδυνοι) Μαρυανδυνοι Arch. Μαριανδαν-δυνοι Vind. Μαριανδηνοι Ald. & Camer I. Quae ſequuntur, exſcripſit Euſtathius in Dionyſ. Perieg. 322.

οἱ Θυνοί) Οθυνοι Arch. Ιθυνοι Remig. Οιθυνοι Ald. Camer. I & II, quae & τε και commate ſeparant.

ad Cap. XXIX.

αλλοι τε οἱ παντες) Valkenarius legendum con-

coniecit *αλλοι τε επιφανεες εκ της Ἑλλαδος σοφισαι*. Cur, obſecro, inquit, *οἱ παντες σοφισαι*; aptius equidem hac in ſede iudicarem *επιφανεες*. Sed membranae coniecturae robur negant, monente Weſſelingio, & videtur Herodotus illos, qui uno tempore & habiti & vocati ſapientes ſunt, innuere. Poſt *πλετω* comma habet Ald. & Camer. I & II, quod abeſt poſt *εοντες*.

αυτεων) ſic omnes, *αυτων* Medic. quod Gronov. male recepit.

Σολων) comma hic ponit Ald. & Camerar. I & II.

ἱνα δη μη τινα) ſic Medic. ex quo Gronov. opinans, longe ſuaviorem accidere unicuique ſeriem vocum ita ex MS. digeſtam, recepit; ceteri plerique cum Aldo *ἱνα μη δη τινα*, levi diſcrimine.

λυσαι των εθετο) in Ald. & Camer. I & II commatibus hae voces ſeparantur, in iisdem & comma poſt *αθηναιοι*, item poſt *νομοισι* & *τες* invenitur.

σοφισι) omnes ferme cum Aldo. *σοφι* Medic. quod Gronovius pluribus e Mediceo deſumtis exemplis defendit. Sed mutatione non opus.

ad Cap. XXX.

αυτων δη ων τετων) Ita Medic. Remig. Vindob. Arch. Pariſ. Ven. ora Steph. I. *αυτε δη ων τετε* vulgo cum Aldo. Illud iure praetulit Gronov. conſentientibus omnibus MSS.

ἑινεκεν) iidem, in Aldo & paucis *ἑινεκα* prave.

Αμαι-

Αμασιν) Αμασι vitio operarum Ald. quod correxit Camer. I. Αμασιν habens.

ὑπο τȣ Κροισȣ) Articulus deſit Arch.

ἡμερη τριτη η τεταρτη) ἡμερην τριτην η τεταρτην Arch. probante Galeo, ſine cauſa. μετα δε ponitur abſolute, ut paſſim.

επεδεικνυσαν) ſic cum Medic. plerique omnes. απεδεικνυσαν Venet. επεδεικνυον Ald. Camer. I & II, Steph I & II in textu, in margine autem επεδεικνυσαν, quod & Jungerman. & ſeqq. habent.

παντα) Ald. ex errore librarii πατα.

τα παντα) Ald. iterum ex errore librarii πατα, & addit εοντα μεγαλα τε, praecedentibus perperam iteratis, ſequuntur Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Sed margo editorum inde a Steph. I. εοντα μεγαλα τε eiicit, quod & Frieder. fecit. Pro noſtra lectione ſunt Arch. Med. Remig. Vindob. Pariſ. ea igitur iure praeferenda.

περι σεο) περι σευ Venet. Ald. Camer. I & II, Steph. I.

της σης) comma hic in Ald. Camer. I & II, item poſt Φιλοσοφεων.

γην πολλην) Pariſ. A. B. Remig. την πολλην Med. & ex hoc Gronov. την πολιν Vatic. unus, nam ceteri quatuor της πολλης, & Arch. Vindob Pariſ. C. Venet cum Aldo, Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, Vulgatum, Weſſelingius inquit, της πολλης iuſtiſſime Gronovius, quippe in ſermonis indolem arietans, in exilium ire iuſſit, qui ſi & γην correxiſſet, ut in Homer. Il. O. 85 ὅς τ' επι πολλην

λην γαιαν εληλυθως, locum perſanaſſet. Amplexi id merito ſunt, trium MSS. auctoritate probe munitum Küſterus in Clerici Bibl. N. & V. T. V. p. 389. D'Orvilius ad Charit. lib 2. p. 160. Abbas Geinoz Comment. Acad Inſcript. T. 16. p. 58, & Reiskius. Ipſe Herodotus, quod ſedulitatem Gronovii haud latuit, IV, 76. επει τε γην πολλην θεωρησας, in re non diſſimili. Tale quoque hoc Democriti apud Euſeb. Praep. Evang. L. X. 4. p. 472. εγω δε των κατ' εμαυτον πλειϛην γην επεπλανησαμην ἱϛορεων τα μηκιϛα. Neque dubium Wesselingio eſt, quin Medic. ſcriptura & ſimilis ferme Vatic. ex frequente Τ & Γ confuſione progenita fuerit: ferri tamen potuerat, ſi Croeſus Ασιης την πολλην, quemadmodum in Arriani Indic. c. 5 memoraſſet, ubi Λιβυης την πολλην Joſeph. C. Apion lib. 1, 19, & Καρινς την πολλην Noſter V, 103. At την πολλην nullo regionis adpoſito vocabulo, quis plurimam mundi partem iure explicuerit?

με επηλθε σε) μοι επηλθε, ει Arch. Vind. Venet. σε abeſt in Ald. Camer. I & II, quae & poſt ολβιωτατον punctum ponunt.

αποθωυμασας δε) ſic omnes cum Aldo. αποθωμασας Medic. & ex eo prave Gronov. vitio enim librarii υ omiſſum

επιϛρεφεως) citat Suidas in voce.

Τελλω, τϐτο μεν) τϐτο μεν Remig. in Vindob. τω μεν. in aliis omnibus cum Aldo τϐτα μεν. Demiratus ſaepe eſt Weſſeling. nemini leve, quod haec occupaverat vitium ſuboluiſſe, praeſertim ſequentibus id manifeſto prodentibus. Medicei quidem ope ες τϐτο δε aliam faciem

ciem induit, nec ſpecioſam tamen: meliorem putabat Reiskius ἔτω δε. Weſſelingio ſcripſiſſe ſemper viſus, quod editum cum maxime eſt. Auctorem opinionis S. Remigii codicem habet, quocum, annotante Larcherio, conſentit Pariſin. A, ipſumque Herodotum, τετο μεν & τετο δε toties totiesque iterantem: exemplorum affatim eſt in Porti Lexico, nec Herodoti ſtudioſum fugere poſſunt.

ἡκέτης) in marg. tantum Arch.

τε κἀγαθα) in Ald. Camer. I & II commate ſeparantur.

τετο δε τε βιε ευ ἡκοντι) τετο δε Remig. τετω δε Medic & ex eo Gronov. ες τετο δε ceteri cum Aldo. Malus Graeciſmus, Gronovius inquit, ab Valla ſpectatus, ut interpretaretur: quum hoc vitae, quantum in nobis ſitum eſt, bene traduxiſſet. Nec enim is genitivus aliunde debet pendere quam ab verbo ἡκειν. Itaque Portus in Lexico Jonico vertit (ubi etiam habes affatim exemplorum de iſto genitivo verbum ἡκειν commentari ſolito). Cum ad hoc usque tempus vitam feliciter traduxiſſet. Sed notatio illa temporis ſupervacua, idque ut tibi perſuadeas, liber vetus Florentiae ignorat iſtud ες. Hinc iam manifeſte patet, Herodotum ſcripſiſſe τετω δε βιε ευ ἡκοντι, palmaria ſane correctione. — Sed βιε omnino videtur a τετο pendere, cum antea dicatur της πολιος ευ ἡκεσης. poſt ἡκοντι abeſt comma in Ald. Camer. I & II, in quibus & αυτε a τηπερ commate ſeparatur.

ad Cap. XXXI.

προετρεψατο) Mutavit vir doctiſſ. Miſcell. Lipſ. Vol. 7. p. 613 in προετρεψατο, neque aliud in ſcripto ad Weſſelingium, niſi προτρεπεσθαι eſſe aliquem ad ſe convertere, attentum ſibi facere: itaque verborum ſententiam videri: poſtquam dixiſſet res Telli valde bearas, eoque attentum & animi ſuſpenſum feciſſet Croeſum Solon. Quin crediuiſſe olim ſe, τοις κατα Τελλον praeſtare. Quo quidem molimine, inquit Weſſeling. recte, adiumentis codd. deſerto, non opus erit, modo ex conſequenti ad ſententiam cum Abreſchio Dilucid. Thucyd p. 332 adſciſcatur προετρεψατο επερωταν, incitavit ad porro interrogandum. In Parthenii Erotic. c. 1 εκεινος αυτον υποδεχομενος εις πολυν οινον προετρεψατο, ille hoſpitio exceptum multo vino provocavit. Herodoti mentem Valla bene adſequutus eſt.

ειπας) ειπων Arch Vindob.

παγχυ) In Arch. videtur olim fuiſſe παμπαν. Eſt enim in correctione παγχυ. Vindob. παγιαν.

ὁ δε ειπε, Κλεοβιν τε) Ald. ὁ δε, ειπε, Κλεοβιν τε, ſed Weſſel. ex Arch. Κλεοβιν recepit, probante Reizio. Opportune enim monuit Hemſterhuſius metri neceſſitate hunc ſcribendi modum Epigramma probare in Stobaei Serm. CXIX. p. 603. οιδε Βιτων Κλεοβις τ' επι σωμασιν οικειοισι Ζευγλαν ζευξαμενοι &c. Sic ergo praeſtat. — Poſt Αργειοισι Ald. comma habet, & punctum poſt ὑπην, quod poſtremum & Weſſeling. ſed Reizius, quem ſequuti ſumus, melius

tius comma poſuit, qui idem & poſt τοιῆδε commatis loco rectius colon habet

εσαν) Vindib. & alii ησαν, ſed male & contra Jonum morem, etſi ita ſaepe ante. Vide Etymol. p. 381.

ὁδε ὁ λογος) Medic. Remig Vindob. Pariſ. duo probe. Reliqui cum Aldo ὡδε λογος.

ζευγει) Ald ζευγεϊ cum Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, Gronov.

εκκλῃιζομενοι) neſcio quo caſu hanc Aldinam pro meliori codd. lectione edidi, quam Gronovius iam receperat. εκκληϊομενοι enim cum Medic. Remig. Vindob. Pariſ. A legendum eſt. Ciceronem Tuſcul. I. p. 47 in Herodoto legiſſe ſuſpicatur Valkenarius, εκδυομενοι δε veſte poſita, atque illud anteponit lectionibus vulgatis, ceterisque, quas ad iſtum Ciceronis locum excogitavit Buherii ſollertia, qui εξελαιȣμενοι legendum cenſuit, quia Cicero l. l corpora oleo perunxerunt, ſcripſit. Sed recte monuit Larcherius, neque e Valkenario εκδυομενοι neque e Buheriano εξελαιȣμενοι, Ciceronis verba translata eſſe poſſe, qui non verba Herodotea ſequutus, ſed ex memoria hanc retuliſſe hiſtoriam videatur. Quare nihil mutandum in contexto, ſed codd. lectionem retinendam iudicamus.

τεσσερακοντα) bene Med. vulgo cum Aldo τεσσαρακοντα.

ες το ἱρον) Idem & Vindob. Pariſ. Arch. Venet. επι το in aliis, Ald. Camer. I & II,

 Steph.

Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Gronov. primum reſtituit Medic. ες, recte

μαλλον) poſt hanc vocem comma habent Aldina & hanc ſeqq. quod in iisdem & poſt περιςαντες invenitur.

ϱωμην) ſic e Medic. & Pariſin. duob. Gronov. Weſſeling. Reiz. quos ſequuti ſumus. την γνωμην reliqui cum Aldo, quod in notis praeferunt Weſſeling. & Larcher. In MSS. diſſenſu, inquit Weſſel. eligendi arbitrium eſt; ego γνωμην praeferrem. Juvenum ϱωμην ſupra attigerat, fuitque in Bitone ſane quam eximia: ὁ Βιτων ὑπο ϱωμης τε και ισχυος ταυρον αραμενος ηνεγκε in Pauſan. lib. 2. 29. At pium hoc iuvenum in matrem ſtudium ſupra omne corporis robur conſpectius erat & laudabilius. Accedit Weſſelingio Larcherius, ſed Gronovius, animadvertendum eſt, inquit, ab Herodoto non modo non ſtatim ante, ſed ne deinceps quidem dicere celebratam eſſe γνωμην horum adoleſcentium, quin etiam ne ſi habuiſſent adeo piam γνωμην, ut in locum iumentorum ſuccedere, & matris currum trahere vellent, id facere potuiſſent, niſi pares vires ipſis adfuiſſent. Unde etiam occaſione narrationis virium in ipſis ad alteram hiſtoriam hanc venit Herodotus. Itaque ſi non in univerſa, certe in priore harum vocum parte melius ac rectius exiſtimem legi in optimo codice εμακαριζον των νεηνιεων την ϱωμην, & utrumque probavi. Gronovio cum Reizio accedere cenſuimus.

των νεηνιεων) ſic eſt in Remig. & Pariſ. B ſicuti in Medic. των τεκνιων in ceteris, uti & Aldo,

do, editiſque omnibus ante Gronov qui e Mediceo iure reſtituit noſtram lectionem, nec ipſe, inquit, nec alius opinor quiſquam credet, ita Herodotum inſtituiſſe, ut eosdem paulo ante vocaret νεηνιας, nunc τεκνια, verſiculo uno poſt τεκνα: & ſi id factum eſt, utique illud τεκνα vix bene convenit.

ευχετο) poſt hanc vocem & Βιτωνι abſunt commata in Ald & hanc ſeqq.

Κλεοβι) Κλεωβι omnes.

ἑωυτης) Ald. Camer. I & II male ἑωυτοις.

την θεον το) comma poſt το habent Ald. & eam ſeqq. eaedem & poſt εθυσαν τε comma ponunt.

τω ἱρω) ἱερω Arch.

ad Cap. XXXII.

ιδιωτεων ανδρων) omnes editi & ſcripti, in Gronov. ανδρων neglectum.

ὁ δε ειπε) Aldina eamque ſequentes comma habent poſt ὁ δε.

το θειον παν) το ανθρωπινον παν ειδαμα εν τουτω, επειρωτας των σεωυτε πρηγματων περι. Sic Veneti duo, offenſi vulgatae ſententiae. Citat Herodotea Euſtath. in Homer. p. 690, 24. Poſt φθονερον τε Ald. & eam ſeqq. comma ponunt.

ιδεειν — παθεειν) Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, quibuscum conſentiunt Remig. & Vind. quos cum Weſſel. & Reiz. ſequuti ſumus. ιδειν & παθειν habent Medic. & Arch. quod Gronov. probavit. Agit de hoc loco copioſiſſime Hor-

reus Obſerv. ad Herod. c. 5. p. 28-40. Adde Stobaeum p. 564, ubi haec citantur. poſt *ιδεει* & *τα* comma habet Ald. eumque ſequentes editores.

ζοης) *Ζωης* Arch. ſine cauſſa.

διηκοσιας και πεντακισχιλιας) commatibus diſtinguuntur hae voces in Ald. eamque ſequentibus.

ετεων) *ἑτερων* Vindob. Arch. in cuius margine *ετεων*.

τριηκοντα πεντε) ſic recte Medic. Vindob. Arch. in aliis, Aldo editisque ante Gronov. *τριακοντα πεντε* male

πεντηκοντα) Valla dedit *quingentos*, ſed prave.

τȣτεων) bene Medic. & Stob. *τȣτων* ceteri cum Aldo editisque ante Gronov.

ἡμερεων) *ἡμεραιων* Vindob.

πεντηκοντα και διηκοσιων και ἑξακισχιλιεων και δισμυριεων) omnes hae voces in Ald. & hanc ſequentibus commatibus ſeiunguntur. E Mediceo Gronovius bene reſtituit *ἑξακισχιλιεων* & *δισμυριεων* pro vulg. *ἑξακισχιλιων* & *δισμυριων*. poſt *αυτεων* comma in Ald eamque ſeqq.

προσαγει) *εισαγει* Stob. & Theo.

ἐτω ων, ω Κροισε) *ἐτως ȣν ω* Vindob. & Arch. *ἐτω ω* Stob. Gronov. *ω* neglexit, quod omnes probant. Commata abſunt in Ald. eamque ſeqq.

παν εστι ανθρωπος συμφορη) ſic Med. Vindob. Venet. Pariſ. Ald. Camer. I & II, Gronov. & bis Stob. ſed Ald. & Camer. *συμφορῆ.* *πας* Arch. Remig. Theo Progymn. p. 64. Clemens

mens Alex. Strom. III. p. 517, Steph. I & II, Jungerm Sylb. Frieder. Gale. Non dubitavit Gronovius reponere veterem ex fideliſſimo codice lectionem, praeſertim cum videret ſimiliter legi in editionibus priſcis Aldi & Camerarii, niſi quod habeant *συμφορῆ*. Henricum Stephanum, addit, ultra ſeculum ſic faſcinaſſe ſua lectione Herodotum, obtemperante inique Jungermanno, ut in eo legatur *πας εϛι ανθρωπος συμφορη*, exigens etiam ut verteretur. *Ita igitur, o Croeſe, omnis homo eſt ipſa calamitas*, prout in hac parte ei obſecundavit quoque Friedericus, cum miretur Gronovius, ſic ordinem verborum, quem dedit Herodotus, turbari, & ubi, inquit, in illis eſt *ipſa?* Imo quid vult? Profecto quaeſivit Stephanus amplificationem in verbis, quae ipſam non capiunt nec continent. Nec ſane quia quisque dies diverſus eſt ab altero in rebus, quae adducuntur, ideo omnis homo poteſt dici ipſa calamitas. Quid igitur dicit Herodotus? Nempe Solonem introducit dicentem Croeſo *ita igitur, Croeſe, univerſum eſt, homo calamitas* Diſtinctione enim adiuvandus erat locus. Nonne enim penitus ſimile eſt, quod legimus apud Graecos eosdem *ανθρωπος Ευριπος*, & *ανθρωπος παμφολυξ* vel bulla, ut vertit Varro *Βραχυλογια* placuit. Maius corruptelae momentum acceſſiſſe putat ab illis, qui Herodotum ad ſuas opiniones meditationesque citant, plerumque licenter, ut Clemens Alex. ſuſtinuit lib 3 Strom p. 43 citare *πας ανθρωπος εϛι συμφορη*, permixto iam Graecorum ordine. Haec Gronovius. — Si

πας malueris, Weſſelingius inquit, quomodo Aldinum emendavit Chytraeus in Annot. Herodot & codd. nonnulli cum Clemente Alex. & Theone legerunt, nihil eſt, quod offendat: omnis utique homo aerumnoſus eſt. Tale Alexandrinorum Interpr. Jobi XXV, 6. *πας ανθρωπος σαπρια*. & Scythae cuiusdam *πας γαρ μετωπον ειμι* in Aeliani Var hiſt. VII, 6 tum Democrit. in Hippocratis Epiſt ad Damagetum p. 229, edit. Ald. *ὁλος ανθρωπος εκ γενετης νȣσος εϛιν*. At plures cum Stobaeo MSS. *παν εϛι ανθρωπος συμφορη*. Pro quo vir quidam doctus, citra cauſam tamen, ad marginem Aldinae Weſſelingii *παν εϛι ανθρωποισι συμφορη*. Idem in opinionem venit Reiskio, fatenti tamen, omnia ſtare poſſe, modo *κατα* ad ſtructuram adſciſcatur: tendit & huc deſiderium Geſneri ad Luciani Aſin C. 56, neque longe deflectit in larga diſputatione Horreus, Obſerv. Herod. c. 6 varius tamen, ut ſolet. L. Küſterus verſionem Gronovii & diſtinctionem, *igitur*, *univerſum eſt*, *homo calamitas*, taxat, ſuffectis his, *ita igitur*, *o Croeſe*, *homo totum caſus eſt*; neque enim verum eſſe, omnes homines calamitoſos eſſe; ipſum fateri Solonem in hac adlocutione, quosdam felices videri Quod non infitiatur Weſſelingius, nec *συμφορην* contra ſcriptoris morem *caſum* putat Gaudemus mortales proſpero ſaepe rerum ſucceſſu; at quot non incurrunt, quae felicitati iſti frena iniiciunt, manifeſtantque, *ἡμας ȣδεν οντας αλλο πλην Ειδωλ', ὁσοιπερ ζωμεν, η κȣφην σκιαν*, ut in Sophocl. Aiace 125. Sive ergo *univerſum* Gronovii, ſive *totum* Küſteri prae-

praetuleris, ad ſummam res eodem deveniet. Weſſelingio tamen aequius meliusque videtur, *omnino homo calamitas eſt*, ſive *calamitoſus*, uti Valla. ὁ βιος αληθως ϗ βιος, αλλα συμφορα, alia in re Eurip. Alceſt. 802.

πλȣτεειν μεν μεγα) Medic. Vindob. Remig. ora Steph. I eamque ſequentium, Venet. Eton. Stobaeus, qui optime omnium πλȣτεειν μεν, quod revocavit Weſſeling. πλȣτεων ceteri cum Aldo & Steph. in textu. Voculam eliſam a vicina, bene notante Valkenario, Stobaei praebet Florileg. p. 564, 47. πλȣτεειν μεν μεγα φαινεαι, neceſſariam monſtrant ſequentia, εκεινο δε. πλȣτεειν e Medic. iam receperat Gronovius, cui adſentitur Horreus Obſerv. Herod. cap. 6. p. 49 ſeqq.

εκεινο δε το) comma poſt δε habent Ald. & Camer. I & II ſimiliter poſt εςι.

τελευτησαντα καλως τον αιωνα) τελευτησαι τον αιωνα hinc explicat Euſtath. ad Homer. p. 501. 23.

οι τυχη) Medic. Arch. Eton. Ald. Camer. I & II, Gronov. Stob. Pariſ. vulgo inde a Steph. I. ἡ τυχη.

εχοντα) hoc ex Stob. ora Steph. I, Medic. Vindob. Remig. Pariſ. duobus. Ceteri cum Aldo εχοντι. Rectiſſime Gronov. εχοντα recepit, a quo vellicando conſultius fuerat manus abſtinere Structurae exempla ſi requirantur, ſumi ex lib. 6. c. 7. 13. lib. 8. 100. 111 &c. poſſunt. Ego vero ευ, quod Valla in ſuo habuit, Stobae usque & Britannici libri edunt, ſua in ſede collocavi; poſtulabant iteratae locutiones

καλως, ευ & ευχαριςως τον βιον τελευτησαι. tum orationis habitus Neque enim ad perfectam felicitatem ſatis eſt iucundus bonorum cumulus, ſi moleſta deceſſio accedat. De Polycrate Amaſis lib. 3 4 *ὁτι ȣκ ευ τελευτησειν μελλει ευτυχεων τα παντα.* Haec quae ſub manu ſunt, imitatus eſt Dionyſius tyrannus in Stobaei Serm. XCIII. p. 560. *Weſſel* Aemil. Portus, obſervat Gronov. cum haberet ante oculos verba ex 7. 10. *ει οἱ ἡ τυχη επισποι το*, in noſtro tamen loco citando eum dativum ignorat. Legeſis quoque Horreum ad h. l. in Obſ. ad Herod. p. 55-59.

τελευτησαι ευ τον βιον) Arch. Eton. & Stob. quod iure praefert Valkenarius, in aliis & Ald. *ευ* deſit.

ανολβιος) *ανολβος* Venet. Stob.

μȣνοισι) Venet. & Stob. ſatis bene, uti mox *πολλοισι*. Vulgo cum Aldo *μȣνον*.

ενεκαι) comma hic ponunt Ald. Camer. I & II.

τοισι δη) *τεισδε* Stob. *τοισι δε* Arch. *δη* abeſt in Ald. Camer. I & II male.

εκεινω) *και εκεινω* Arch.

απηρος) in Vatic. qui Fulv. Urſini fuit, a prima manu: in alio Vatic. itidem, ſed ex correctione, antiqua admodum. In aliis omnibus Aldinum *απειρος*, quod defendit Gronovius, cui adſentitur Horreus. Sed quod olim ex coniectura D. Heinſius, indice Jungermanno ad Polluc. II, 61 tum Küſterus, Abbas Geinozius, & Reiskius correxerant, id certum praeſtat Vatic. codex, quare iure receptum a Weſſelingio eſt, quem cum Reizio ſequuti ſumus.

απει-

απειρος, quidquid dicatur, monuit Weſſeling. valere non poteſt: addi debuerat, cuius rei expers eſſet, ut infra lib. 1. 107; nec latuit hoc H. Stephanum, qui *expers autem eſt malorum:* ac απειρος idem erit ac απαθης κακων, quod & ille propterea in Latinis neglectui habuit: perperam profecto. Natum απειρος eſt ex ſoni adfinitate, quae in Aldino C. 196. εμπειρος ex εμπηρος progenuit: Reiskius admonuit, απηρον *membris omnibus integrum* dixiſſe Gregor. Nyſſen. Epiſt. ad Euſtath. p. 10, vocarunt & alii. — In Ald. haec omnia colis diſtinguuntur, ſicuti & ſequens τον σου commate ſeiunctum.

επισχεειν) Vindob. Remig. Ald. & editi omnes ante Gronov. in Venet. επιχειν. Medic. επισχειν cum Stob. Arch. Pariſ. quod probat Gronov. Sed illud Jonicum & Herodoteum.

κω) και Vind. Arch. Stob. citra cauſam.

αδυνατον) inſerit εςι Ald. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Gronovius primus omiſit, idque recte.

ȣδεμιη) Venet cuius excerpta hic deſinunt. Remig. Ald. Camer. I & II, Steph. I & ſeqq. ad Gronov. μιη Arch. Vindob. ȣδεμια Med. Stob. quos ſequitur Gronovius more ſuo.

καταρκεει) καταρκεειν Arch. Vind.

εχη) Med. Stob. Pariſ. εχοι Remig. Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. εχει Arch. Ald. Gronovius, Medic. εχη iure recepit.

μεν γαρ) commate ſeparantur in Ald. eamque repetentibus

αυτεων) Editi ante Gronov. cum Aldo, Remig.

mig. Vindob. in Medic. atque aliis αυτων, quod more ſuo defendit Gronov.

ω βασιλευ) ſolus Stob, ὡς βασιλευς omnes cum Aldo, ſed noſtrum iure recepit Weſſeling. Difficiles habere explicatus, inquit, ὡς βασιλευς & longe arceſſitos, Gronovii & Horrei defenſiones oſtendunt Si ex Stoa Solon loqueretur, cui *dives*, *qui ſapiens eſt*, *Et ſutor bonus*, *& ſolus formoſus & eſt Rex*, non abnuerem. Planiſſima Stephani eſt pluriumque aliorum coniectatio, quam Stobaei patrocinio protectam, non repudiavi. Ipſe plus vice ſimplici in hac oratione ω βασιλευ. In celeberrimo, quod conſequitur, dicto, Ariſtoteles haeſitat Ethic. Eudem II, 1 & Nicom. I, 10, non item Sophocles Euripidesque ad cuius Androm. v. 100 Joſ. Barneſ. vide.

ad Cap. XXXIII.

λεγων) λεγοντι τω Κροισω Remig. Pariſ. A; Vatic & ceteri omnes cum Aldo λεγων τω &c. Scabra haec, inquit Weſſeling. & ſalebroſa Abbati Geinozio, cui ex ſcriptura Pariſ. & Remig. adlubuit ταυτα λεγοντι Κροισος ουκως ουτε εχαριζετο, *haec dicenti Croeſus nihil neque gratificabatur* &c. At ſatis tum importunum αποπεμπεται, transeunte, ut aiunt, poteſtate, & ſine ſuo caſu, ne de nimia mutatione memorem. Reiskius, niſi mox αμαθης legatur, pro ουκως mallet ουτος, ultro adgnoſcens, minime Herodoteae facilitati reſpondere omnia: contra ea Vallae Latina, *ſaneque eſt viſus indoctus* laudat St. Berglerus, αμαθης ad eorum exemplum refingens; quod

&

& mihi, auctoritate libri Britannici munitum, ſe probavit. Sic certe omnia plana. Plutarchus eundem ferme in modum, ηδη μεν αλλοκοτος, Solon, εδοκει ειναι τω Κροισω, και αγροικος in Solone p. 93 E. poſt αποπεμπεται Ald. cumque ſequentes comma ponunt.

αμαθης) Arch. & Valla. αμαθεια reliqui cum Aldo.

ad Cap. XXXIV.

μετα δε) comma hic ponit Ald. & Camemer. I.

θεε) Medic. & Pariſ. duo: θεων in Ald & aliis. Noſtrum iure reſtituit Gronov. quippe Herodoto ſolemne. quod ex lib. 2, 13, 64. 8. 13 aliisque locis probavit. Poſt Κροισον comma habet Ald. ceterique ante Reiz.

ως εικασαι) comma hic omittunt Ald. Camer. I & II, Steph. I parentheſi includunt has voces a Steph. II ad Weſſeling. quam delevit Reiz. quem ſequuti ſumus. Poſt ευδοντι comma habent Ald. Camer. I & II.

παιδες) comma, coli loco habent Ald. Camer. I & II, quod & poſt των & ετερος μεν ponunt.

ην — κωφος) has voces parentheſi includunt a Steph. I ad Gronov. omnes

σιδηρεη) σιδηρηη Vind. σιδηρη Arch.

εξηγερθη) εξηγερθη idem.

καταρρωδησας) ſic Reizio praeeunte edidi pro vulg. κατορρωδησας, quod in omnibus ante Reizium editum legitur. Weſſelingius iam monuit, ſemper Herodotum καταρρωδησας & κα-

ταρ-

ταρρωδησαι· quod & hic olim fuiſſe exiſtimat In Luciani Dea Syr. C. 19. 2: &c ορρωδεειν & c. 29 ορρωδιη, quae niſi librariis accepta referantur, Noſtri Jonismus proſcribet.

εαι) non eſt in cod. Arch

τοιȣτο) ſic Medic Pariſ. A. B ceteri cum Aldo τοιȣτον.

ακοντια δε) δε non habent Arch. Vindob. & poſt δε comma habent Ald. Camer. I & II, item poſt παντα.

χρεωνται) omnes χρεονται, pro quo χρεωνται ſolet Herodotus, quod igitur Reizio praeeunte recepimus.

συνεινησε) συνενειxε Steph. I margo.

ad Cap. XXXV.

ες τας Σαρδις) Articulus in Arch. deſit, & neceſſarius non eſt.

οικια) comma abeſt in Ald. & Camer. I & II adeſt autem poſt επιχωριȣς.

κυρησαι) Medic. & Pariſ. A in aliis Aldinum επικυρησαι· deſideratur in Arch. nec eſt, niſi in margine & manu recente. Vide Horreum p. 66 ſeqq vulgatum defendentem, pro quo Gronovius Medic. lect. iure reſtituit.

Λυδοισι) comma hic habent Aldina eamque repetentes.

Ωνδρωπε) Gronov. hoc e Medic. cui accedit Pariſ. A ceteri cum Aldo ανδρωπε.

εων) Arch ων. poſt εγενεο Ald. eumque ſequentes comma habent, ſicuti & poſt ſequens ὁ δε.

Γορδιεω μεν τȣ Μιδεω) Valla Μιδεω μεν τȣ Γορδιεω

διεω legiſſe videtur, notante Stephano in ſec. edit. quum interpretatur, *Midae Gordio prognati filius.* Vallam errantem bene in ordinem coegit Gronovius. An inſpexit, inquit, locum Ptolomaei Hephaeſtionis inter excerpta Photii, ubi ſcribitur: *οτι παρ' Ηροδοτω, εν τη πρωτη των ἱςοριων, ὑπο Αδρασꙋ τꙋ Γορδιꙋ ανηρημενος?* ut eum putet oſtendendum Stephanus contra Vallam, qui ſufficit refutandae illi mutationi. Quid in mente fuit Th. Bezae ad *πραξ. αποϛ.* 7 16, ſcribenti (ſed ſubaudiri etiam interdum parentum nomen in hoc dicendi genere liquet ex his Herodoti verbis in Clio, *Αδρασος ὁ Γορδιεω, τꙋ Μιδεω*, id eſt, *Adraſtus nepos Gordii, qui pater fuit Midae?*) ipſe dixerit. Nihil in his eſt ſcrupuli.

αμηχανησεις) citat Thom. Magiſt in voce.

παρειμι) comma hic Ald. eamque repetentes, item poſt ſequens *φιλꙋς*, ſed abeſt poſt *ꙋδενος.*

εν ἡμετερꙋ) ſic Medic. & ora Steph. I vulgo *εν ἡμετεροις* pro quo Gronov. Medic. recepit. Sic & VII, 8, 4. *τα τιμιωτατα νομιζεται εν ἡμετερꙋ*, nec ſine MSS diſcordia.

ὁ μεν) comma habent Ald. cum repetentibus.

εν Κροισꙋ) ſic e Medic. Gronov. quem cum Weſſelingio & Reizio ſequuti ſumus *εκ Κροισꙋ* exſtat in Remig. Vindob. Pariſ. B apud Larcher. Ald. Camer. I & II, & in ora Steph. I ſenſus idem.

ad Cap. XXXVI.

Ουλυμπω) Ολυμπω Arch.

γινε-

γινεται) *φαινεται*, quod olim docto viro, Weſſelingio adnotante, arriſerat, ſpretum recte fuit.

ὁμεωμενος) Remig. Vindob. Ald. editique ante Gronov. omnes. *ὁμωμενος* in Medic. Pariſ. Arch. & e Medic in Gronov. ſed Aldinum, quod magis Herodoteum eſt, praeferri meretur.

ἐρεος) Ald. & editi ante Gronov. Vindob. Arch. Remig. *ὀρεος* Gronov. e Medic. cui accedit Pariſ.

πολλακι) *πολλακις* Vind.

εξελθοντες) ſic Med. Pariſ. A. Gronov. quem cum Weſſeling. & Reizio ſequuti ſumus. in Ald. & reliquis *ελθοντες* non magno diſcrimine, *εξελθοντες* ad proprietatem loquendi multo aptius putat Gronov.

ὑος χρημα) Euſtath. in Homer. p. 773. 6 haec ſpectavit.

ων) *εν* Arch. male. poſt *παιδα* comma in Ald. Camer. I & II, item poſt *νεηνιας*.

εξελωμεν) *εξελωσιν* Eton.

της χωρης) *της χωρας* Arch. male. poſt *οι μεν* comma in Ald. eamque repetentibus, item poſt *ετι*.

τε) deſit Arch, item in Ald Camer. I & II male, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, parentheſi includunt verba *νεογαμος* — *μελει*.

λογαδας) comma habet Ald. eumque ſequentes.

συνεξελειν) *ξυνελειν* Arch.

ad

ad Cap. XXXVII.

ἀποχρεωμένων) οὐκ ἀποχρεωμένων Valla legiſſe videtur, vertens: *cuius verbis cum contenti non eſſent Myſi*, quod H. Steph. ſine cauſſa probat, in praefat. edit. II, & in nota marginali pag. 16. Friederichus οὐκ in textum inſeruit, ſed imperite, Gronovio iudice, praeſertim cum iam ante illum monuiſſet Aem. Portus in Lexico, citans hunc locum & interpretans. (*Quum his contenti eſſent Myſi*, Latinus interpres vertit *Quum contenti non eſſent Myſi.* Sed male. vertendum enim, ut hic vertimus, quod aliis exemplis illuſtratum confirmabitur.) Quod ſi multitudo uſurpationis vincere poteſt, omnino praevalet haec ſententia & explicatio Porti, qui plurima eius exempla collegit, tam in activa, quam media forma, etſi non inique interim cogitaveris, quid ſit intervenire filium, quum contenti eſſent Myſi? ubi nec ullum veſtigium ſuae animi moleſtiae hi Myſi praebent, ſicut neque contrarium ſibi oſtendunt valde placere reſponſum Croeſi; niſi ſi ex verbis ſuis id auctor vult colligi. An non poſſet eſſe compoſitum pro ſimplici? ut notaret, quod ſenſus requirit: *dum Myſis hoc reſponſum dabatur*, vel *cum Myſis per iſta reſponſum daretur.* Attamen placeat Portus. — Weſſelingius negantem in Latinis vocem eraſit, praeeunte Abbate Geinozio in Mem. Acad. Bonar. Literar. T. 23. p 113.

παις) comma hic omittit Ald. eamque repetentes, idque inſerit poſt ſequens τῶν.

οὔτε — ἀθυμίην) citat Thom. Mag. in ἀθυμία.

νυν τε τεοισι) *τεοῖσι* omnes. Scribendum putat Valkenarius: *νυν τοι τεοισι με χρη ομμασι — φαινεσθαι*. *Te* (patrem) *quibus me oculis oportet intueri*. Sophocl. in Aiac. 462 *και ποιον ομμα πατρι δηλωσω φανεις Τελαμωνι*? Plurima huius generis ad Ciceronis Orat. pro Rabirio ſub finem congeſſit Nic Abramus Weſſelingius & Reizius Porto, Berglero, Reiskio auſcultarunt edentes, quod in textu legitur Noſter, inquit Weſſeling II, 82 *τεοισι εγκυρησει* ex Florentino, h. e. *τισι*, *quibus?* & IV, 15: *Τεω δυναμει, κοιη χειρι? Qua copia? quave manu?* Homer. Il. Ω. 387 *τεων δ' εξ εσσι τοκηων*; *qui te genuere parentes?* Poſt *αγορην* comma & poſt *φαινεσθαι* punctum habent Ald. eamque repetentes.

δοξει) *δοξοι* Arch. poſt *αναπειθον* comma habent Ald. & eum ſequentes

ad Cap. XXXVIII.

ουτι αλλο ουδεν) Thom. Mag. haec exſcripſit in *παρειδεν*. poſt *επισασα* comma ponit Ald. & qui eum ſequuntur.

εφη) *εφησεν* Arch. prave.

απολεεσθαι) *απολεσθαι* idem prave.

παραλαμβανομενα) Coniecturae doctorum virorum *παραβαλλομενα*, *παριμβαλλομενα*, *παρακαλουμενα* nimiae ſunt. Non male Laurentius, *ad ea quae ſuſcipiuntur*, ſive quae Myſi urgent, ut te duce in manus ſumantur & peragantur. *Weſſeling.*

ζωης) ſic omnes: *ζοης* alibi mavult.

εις γαρ μοι) *ἢ γαρ μοι* Remig. & ora Steph.

I,

I, poſt ἕτερον comma abeſt in Ald. eamque repetentibus.

τὴν ἀκοὴν) τῇ ἀκοῇ Arch. quo non indigemus. Vid. Horreum Obſ Herod. p 73. Larcherio perſuaſum eſt ſcripſiſſe Herodotum τὸν γὰρ δὴ ἕτερον διεφθαρμένον οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι, ſicuti ſupra c. 34 τῶν ἕτερος μὲν διέφθαρτο. Quare, inquit, Herodotus ſurditatis iuvenis huius fecerit mentionem, cum eum mutum quoque fuiſſe non addiderit? τὴν ἀκοὴν igitur gloſſam librarii, incommodum iuvenis indicare volentis & antiquam vocis κωφὸς ſignificationem ignorantis eſſe vult, quae primitus margini adſcripta gloſſa in textum auctoris ipſum poſtea irrepſit. Ingenioſa ſine dubio Larcherii coniectura, ſine codd. tamen auctoritate non recipienda.

ad Cap. XXXIX.

τοι) poſt hanc vocem & τοιαύτην comma nullum exſtat in Ald. & quae hanc repetierunt. Eaedem punctum habent poſt ἔχειν & comma poſt τὸ.

τὸ δὲ) τὸν δὲ Arch.

τὸ ὄνειρον) Pauw coniecit τοῦ ὀνείρου, nec diſſidet Reiskius. Offendit, adnotante Weſſelingio, & legentem moratur τὸ ὄνειρον hoc quidem loco: ſi abeſſet, nulla revocandi cauſa foret gravis; vix certe locum tuebitur, niſi adſcita ad ſententiam vocula κατά. Weſſelingio acceſſit Pauw.

ὑὸς δὲ) Valla ὑὸς in verſione praeteriit.

φοβέεαι) ſic Reizium ſequutus edidi. Reliqui cum Aldo φοβέαι.

 μοι)

με) comma omittit Aldina, eamque ſequentes, idque ponit poſt *τευ*, & *τα*.

ad Cap. XL.

αμειβεται Κροισος) ſic Medic. Vind. & Arch. in cuius ora, ſed manu recentiore, *τοισδε* voci *Κροισος* adnectitur, quomodo, praeter Pariſ. plerique alii, & Ald. cum omnibus ante Gronov. qui auctoritate Medicei cod. *τοισδε* eiecit.

μετιημι) Galeus *μετημι* ex cod. Arch. vero propius ait: Weſſelingio in excerptis eius libri, quae adcuratiſſima inter manus ſunt, nihil ſimile obſertur. Fuerit tamen, inquit; genio ſermonis non congruit; clarum errantis librarii ſpecimen. Nam *πολλας ειχε ελπιδας μετησεσθαι επι θαλασσαν* lib. V, 25 quo vir eximius male deſcripto nititur, praeſidio non eſt. Id enim legitimum, *μετησασθαι* futile.

ad Cap. XLI.

Φρυγα) *Φυγα* Ald. ex errore librarii, Camerariana enim prima, huius preſſe veſtigia ſequens, recte *Φρυγα*.

αχαριτι) *ἀχαρίτην* Medic. & ex eo Gronov. *αχαρι την τοι* Pariſ. A. C, & Vindob. Arch. *ἀχαριτὴν* Pariſ. B, *αχαρι τι* Ald. & Remig. *αχαριτι* Camer. I ex errore librarii, Camer. II enim ſequitur Ald. *την* abeſt in Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Abbas Geinoz cum codd. quibusdam regiis Pariſinis, in Mem. Acad. Inſcript. T. 16. Hiſt. p. 60 legit *συμφορη - - αχαρι την*, adnotante Larcherio, qui tamen Weſſelingio ac-

accedit. ονειδιζω Med. Arch. e quo priore Gronov. recepit. ονειδιζων alii cum Aldo. — Haec (de vulgata lectione Aldina loquens Gronovius inquit) improbe ſpuria ſunt, & uno eodemque anhelitu nimis multa ſimul efflat. Et quid eſt, quod Valla non retinet participium, ſed parentheſi admiſſa vertit *non ingrato tibi haec exprobro?* nec aliter Stephanus etſi corrigens & vim vocis αχαρι aliorſum trahens, *quod non dico ut quicquam ingratum tibi exprobrem?* Mirum erit, niſi prior legit in ſuo exemplari ονειδιζω. Quod ſane ita exſtat in optimo codice, eiusque verbi ab Porto derelicti proprietas in Herodoti exemplis haec eſt. Huius libri cap. 90 παραιτεομενος επειναι οἱ τῳ Θεῳ τουτων ονειδισαι. 4, 79 Σκυθαι τε βακχευειν περι Ελλησι ονειδιζουσι. 8, 92 ες των Αιγινητεων τον μηδισμον ονειδιζων, & 106 ὡς δε οἱ ταυτα ωνειδιζε. 143 ὡς τε ουδεν δει τουτογε ονειδιζειν. Quae variam oſtendunt eius uſurpationem, faciuntque, ut haec vulgata ſordida & conſarcinata male exiſtimem (nam neque dicitur apud Graecos verbum ονειδιζειν iunctum duobus accuſativis) prae illis, quae in MS. leguntur, nempe: αχαριτην τοι ουκ ονειδιζω. & includenda parentheſi. Nam vocis huius αχαριτης ingenuitas non magis mihi ſuſpecta venit, quam alia, αχαριςος in huius libri c. 90, vel αχαριτα c. 207 prout huc ipſum αχαριτος etiam modo ex uno exemplo memorant, nempe Plutarchi Solone. — Haec Gronov. — Aldinum αχαρι τι τοι ουκ ονειδιζων εκαθηρα, *ego te procul opprobriis amaris luſtravi* mutatum noluerunt, (quod Weſſeling. ad h. l. monuit) Berglerus in Act. Lipſ.

1716 p. 419. Horreus p. 74 ſeqq. Reiskius, alii. quibus quominus calculum addam, conſenſu ſchedarum MSS impedior. Pleraeque omnes *συμφορη αχαρι, την τοι ουκ ονειδιζω*, & ſi quae *ἄχαριτὴν* edunt, gemino tono, ut ſecandam innuant in duas vocem, ornant. Ita Pariſ. B fors quoque Mediceus. Namque *αχαριτην* ea notione, quam viri doctiſſimi voluntate adeptum eſt vocabulum, haberi poſſe, vereor ut impetretur. Quid ergo? Abbas Geinoz T. 16. Acad. Inſcript. p 61 de ſchedarum lectione nihil demutat, *συμφορη — αχαρι, την τοι ουκ ονειδιζω, εκαθηρα*, *ego te calamitate percuſſum ingrata, quam tibi non exprobro, purgavi*: per utique commode, ſi *αχαρι* eo caſu Jonum ore uſurparetur. Malui, uti mos fert, *συμφορη πεπλ. αχαριτι*, ſequutus ex parte quadam Aldum. Qua quidem in re audacior ſi videar, non deerit venia. *Συμφορη αχαρις, τιμη αχαρις* recurrent VII, 36 190. Opportune Eurip. Alceſt. 855 *ὁς μ' εις δομους εδεξατ', ουδ' απηλασε, Καιπερ βαρεια συμφορα πεπληγμενον.* Per vero humaniter, atque uti oportet, addit rex *την τοι ουκ ονειδιζω.* Namque, uti vere Plutarch de Adul p. 64 *πασα ονειδιζομενη χαρις επαχθης και αχαρις.* — Haec Weſſel — *Triſte quid tibi non exprobrans*, ſive calamitatem, in quam invitus incidiſti: quodvis malum *αχαρι* dicitur Herodoto, apud quem *ουδεν παθειν αχαρι* ſaepe recurrit: non equidem dubito, ait igitur Valkenarius, quin olim vulgata lectio melior ſit Medicea: *αχαριτην τοι ουκ ονειδιζω.* Iſta tamen ſi ſic ſcripta codex exhiberet antiquus: *εγω σε συμφορη πεπληγμενον αχα-*

ρι

ϱιτω, την τοι εκ ονειδιζω, εκαθηϱα· *ego te triſti preſſum calamitate, quam tibi non exprobro, luſtratum expiavi*, haec genuina iudicarem: αχαϱιτι ponere non auſim; αχαϱιτω ſcribatur an αχαϱιϛω nihil intereſt; niſi quod codd. Herodotei praebent αχαϱιτα παθηματα p. 83, 36, & αχαϱιτοτατον p. 431, 37. Utrumque fuit in uſu, ſicut αθεμιϛος & αθεμιτος. *Triſtis calamitas*, Herodoto dicitur αχαϱις συμφοϱη lib. 7. c. 190. Alterum illud την τοι εκ ονειδιζω, harum rerum peritis facile poſſet approbari: Andocides p. 20, 18 τας εμας συμφοϱας επι παντι ονειδιζειν. Demoſth. contra Androt. p. 397. §. 108 τας ιδιας συμφοϱας ονειδιζειν και πϱοσφεϱειν ἑκαϛω· quod homine indignum facinus merito iudicabat Or. pro Cor. p. 182. §. 431 εγω δ' ολως μεν, οϛις ανθϱωπος ων ανθϱωπω τυχην πϱοσφεϱει, παντελως ανοητον ἡγȣμαι. Aeſchines c. Cteſiph. p. 64, 40 ȣ το δυστυχημα ονειδιζω. *Valken* - poſt εκαθηϱα punctum ponit Ald. eumque ſequentes & comma poſt νυν ων, ſequentia autem οφειλεις γαϱ — αμειβεσθαι ſine parentheſi legit.

πϱοποιησαντος) πϱοσποιησαντος Arch.

τȣ εμȣ) Medic. & ex eo Gronov in Ald. & omnibus ceteris τȣμȣ, poſt γενεσθαι comma omiſit Ald. Camer. I & II, in quibus ceterisque ante Reiz. comma poſt ſequens τȣτο poſitum, poſt ειναι vero in Ald. & Camer. I & II omiſſum eſt.

πϱος δε τȣτο) Weſſelingium ſequuti ſic edidimus. Magis nunc placet Valkenarii, a Reizio recepta coniectura πϱος δε, ες τȣτο, de qua & Weſſelingius iam monuit, ni πϱος δε τȣτω cum

Reiskio ſcripſeris, certiſſimam eam eſſe. Reiskianam hanc conjecturam confirmat Pariſ. A, teſte Larcherio, qui propterea veram eam cenſet lectionem Nuspiam alibi, Valkenarius inquit, reperietur apud Herodotum *προς δε τουτο*; nonnumquam legitur, *προς τουτοισι*, quinquagies minimum *προς δε*. Corrigo: *προς δε, ες τουτο και σε τοι χρεων εστι ιεναι, ενθα απολαμπρυνεαι τοισι εργοισι*. in quibus *απολαμπρυνεαι* haud equidem mutaverim multo deteriore codd. lectione Galeo probata. Demaratus inter Lacedaemonios dicitur *εργοισι τε και γνωμησι απολαμπρυνθεις* lib. 6. c. 70 *εργοισι απολαμπρυνεσθαι* perparum diſtat a loquutione obvia lib. 3. c. 134. *φαινεσθαι τι αποδεικνυμενον*. — *ες τουτο — ιεναι* dixerit Croeſus: reſpondet Adraſtus V, 18. *αλλως — ουκ αν ηια ες αεθλον τοιονδε*. lib. 2. c. 15 *ες διαπειραν ιεναι*. Tandem *προς δε praeterea*, Herodoti certe lector ſibi non poſtulabat exemplis adfirmari.

απολαμπρυνεαι) *απολαμπρυνεται* Ald. & qui hunc ſequuntur, margo Steph. I, Vindob. Arch. male, poſt *προσετι* comma habent Ald, Camerar. I & II.

ad Cap. XLII.

εικος) ſic Medic. *εικος* vulgo omnes] cum Aldo. Obſervat Gronov. *οικος* ita frequentari Herodoto, ut ſolum annotatum ſit ab Porto, vocis *εικος* ne mentionem quidem faciat; certe *εικοτα* ter repetantur in libri 8. c. 60 & iam ſupra c. 27.

αν ισχον) Ald. Camer. I & II, Steph. I & Re-

Remig. in aliis inde a Steph. II. ανισχον, & ȣτε γαρ — παρα uncis incluſa. Noſtrum iure Weſſeling reſtituit. *Multis me*, inquit, *modis continuiſſem*.

οφειλω — χρηϛοισι) ſine parenth. leguntur in Ald. eamque repetentibus in iisdem & comma poſt articulum τον exſtat, quod abeſt poſt φυλασσειν.

ad Cap. XLIII.

ηισαν) ηεισαν Arch. ex errore librarii.

νενηνησι και) Medic. & Pariſ. duo. Vulgo cum Aldo νενηνησι τε και Mediceum iure probavit Gronovius

Ουλυμπον) Ολυμπον Medic. & Arch. contra morem Herodoti.

αυτο) αυτω Idem.

ȣτος δη) ex Medic. & Pariſ. in aliis αυτος δη cum Aldo, ſed Medic. Gronovius bene reſtituit.

ὁ καθαρθεις) Arch. Ald. Camer. I & II. Vulgo cum Steph. I, ſed prave καταρθεις, neque enim dialecti indoles, ut καταρθεις ſcribatur, permittit, docente Weſſelingio, καθαρσιος, καθαρσις, εκαθηρα, quae paſſim hic reperiuntur, ſcripturam firmant.

συν) ὑν Arch. & ſaepe ante, poſt τȣ μεν comma in Ald. eamque repetentibus.

Φημην) Φημιν Arch. Euſtath. in Homer. p. 1965, 62. εν δε τω χαλεπην Φημιν οπασσε (Odyſſ. Ω. 200) Φανερως η Φημις εϛιν Ιωνικως, καθα και αλλαχȣ. conf. in Iliad. p. 799. 10. Cuius decreto, ſi obtemperamus, nihil verius Arch. τȣ

ονειρῳ την Φημιν Idem III, 153. προς ταυτην την Φημιν Ζωπυρῳ εδοκεε· ἀλωσιμος ειναι ἡ Βαβυλων, ſed ſolus. Diſcrimen exiguum, non negligendum tamen. *Weſſel.*

αγγελεων) αγγελλεων Ald. Camer. I & II.

τω Κροισω) omnes. in Medic. deſit articulus, quem igitur delevit Gronovius.

εσημηνε) ex Medic. & Pariſ. duobus Gronovio praeeunte recepit Weſſeling, pro vulgato εσημαινε οἱ.

ad Cap. XLIV.

Κροισος) comma abeſt in Ald. Camer. I & II, ſed adeſt poſt απεκτεινε & τον.

περιημεκτεων) ημεκτεων Lex. Herod. poſt τα comma habet Ald. Camer. I & II.

διοτι) ſic Medic. Vindob. Arch. Steph. II margo & Pariſ. vulgo cum Aldo ὅτι δή.

οικιοισι) οικιησι Vind. Arch.

ὑποδεξαμενος) αποδεξαμενος iidem cum Aldo, Camer. I. II & Steph. I marg.

αυτον εὑρηκοι) Medic. Vindob. Arch. Pariſ. duo cum Steph. I ora, in aliis Aldin. αυτω, εὑρισκοι. Iure Gronov. recepit Medic. qui, nihil cauſae eſt, inquit, ut nunc in loquendo tangat filium, quem modo memoravit. Invidia oneranda eſt in Adraſtum, ut docet optimus MS. legendo αυτον, cum illud αυτω videatur imperite iteratum ex cap. 36. Ex eodem MS. etiam admiſi εὑρηκοι, quod alii iam ex codd. ſcriptis protulerant.

ad Cap. XLV.

τον νεκρον) ſine articulo Arch.

τω

τῷ νεκρῷ) comma loco coli habet Ald. Camerar. I & II, quae & ante καθήραντα comma ponunt.

καθήραντα) e Medic. recte Gronov. καθαίραντα ceteri cum Aldo, poſt εἴη comma habent Ald. eamque repetentes.

ἀκούσας) Margo Steph. II & Medic. e quo a Gronovio receptum. ἀκούσας reliqui cum Aldo, quod igitur reſtituit Weſſeling.

ἔχω, ὦ ξεῖνε,) ſine commatibus expreſſit Ald. & qui eum ſequuntur.

σεωυτοῦ) σὺ ἑωυτοῦ Arch.

τοῦδε τοῦ κακοῦ) τοῦ κακοῦ τούτου Arch. Habet Hermogenes Methodi C. 32, & illuſtrat ex Homero Il. Γ, 164 nonnihil mutata.

ἐξεργάσαο) ἐξεργάσας Arch. in Ald. eamque repetentibus comma poſt ἐξεργάσαο.

νῦν ἔθαψε) νιν ἔθαψε Arch.

οἶκος) Ita cum Reizio edidi, morem ſequutus Herodot. loquendi & confirmant hanc emendationem Pariſ. A. B apud Larcherium. ἔοικος Medic. quod ad veram proxime accedit lectionem & a Gronovio receptum eſt. Omnes cum Aldo εἰκός, male. ὃς εἰκὸς ἦν θάψαι τὸν ἑωυτοῦ Arch. & Vindob. Nolui MSS. reniti, Weſſeling. inquit, quibus οἶκος, quorſum Medic. ducit, ſi placuiſſet, cupide adſenſus fuiſſem. Haud ſcio vero, ſpernine oporteat Arch. Kρ. μὲν νιν ἔθαψε, ὡς εἰκὸς ἦν θάψαι τὸν ἑωυτοῦ παῖδα. Convenit ſcribentis mori abundans illa repetitio, ut VI, 109. IX, 11 &c.

ὁ Γορδίεω) haec usque ad ἑωυτὸν ἐπικατασφα-

φαζει deſunt Arch. Vind. in prioris tamen margine addita ſunt.

Μιδεω) Μηδεω Ald. ex errore librarii, quem errorem repetunt Camer. I & II.

περι) Medic. & Pariſ. unus, e quo Gronovius iure recepit. παρα alii cum Aldo.

ηειδε) Medic. cum Pariſ. Arch. Gronov. id recepit. ηδεε Steph. II margo, vulgo cum Aldo ειδε. Et περι & ηειδε ſervavit Weſſeling. poſterius ob Homeri Iliad. X, 280 & Odyſſ. I, 205. Illud quoniam ſententiae reique ordini melius congruit. Non bene ipſi apta nexaque videntur παρα το σημα — ἑωυτον επικατασφαζει τω τυμβω. Ita enim δὶς ταυτον. Verum, addit, in frequentiſſima harum praepoſitionum commutatione ſuum cuique, ſine acerbitate tamen, iudicium eſſe debet.

ad Cap. XLVI.

εν πενθεϊ) in Arch. & Vindob. επενθει neglectis quinque ſequentibus, male.

μετα δε ἡ Αϛυαγεος) poſt μετα δε comma habet Ald. Camer. I & II. Αϛυαγεω Arch. quod melius fortaſſe, Weſſeling. putat, quo ille modo plerumque ſemper, rarius Ask. & Vindob. ſemel Aldus I, 111, quod ex Medic. Αϛυαγεος conſtanter edente, mutatum fuit. Ego, addit, Ionum conſuetudini, cui Κυαξαρεω, Καμβυσεω & huius formae plura debentur, adſcribo. Poſt απεπαυσε comma habet Ald. Camer. I & II.

ει κως) εικως una voce Ald. Camer. I & II, quae & comma poſt δυναιτο omittunt.

περιν

πριν μεγαλυς γενεσθαι) *πριν μεγαλως αυξηθηναι τυς* Π. Remig. & margo Steph. I

καταλαβειν) ſic Medic. Arch. Pariſ. alii cum Aldo *καταβαλειν*. Male Gronovius audit ob Medic. *καταλαβειν* probatum, quod tamen aliae ſchedae ratum habent, atque opportunum eſt. Nondum id animo rex verſabat, ut gliſcentem Perſarum potentiam opprimeret ac prorſus everteret: acciſam & coercitam deſiderabat. Itaque legatis, ut ſciſcitarentur, iniunxit, *ει ϛρατευηται επι Περσας και ει τινα ϛρατον ανδρων προσθεοιτο an in Perſas expeditionem ſuſciperet & aliquem virorum exercitum adſciſceret* c. 53. Quod utique omnibus in more eſt, qui ex aucto vicinorum & magis creſcente imperio rebus ſuis formidant, ut bene S. Pufendorf. VIII, 6, 5. Jur. Nat. & Gent. Ut vero intellexit ex oraculo, in fatis ſibi eſſe, *μεγαλην αρχην καταλυσαι*, tum demum cupido inceſſit & ſpes evertendi Perſarum Cyrique regni, *καταλυσειν την Κυρυ βασιληιην*. Haec noſter clariſſime. *Καταλαβειν coercendi & compeſcendi* notionem non recuſat. Suidas *κατελαβεν, επελαβεν· επεσχε της ὁρμης* additis Herodoti verbis V, 21, quibus reſpondent III, 36, 52. VII, 9 ne alia adnumerem Confer. Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 509. *Weſſeling*. Legeſis & Horrei Obſerv. Herod. C. 12. p. 96.

ταυτην) poſt hanc vocem & *μαντηιων* comma ponit Ald. eamque repetentes, item poſt *Λιβυη*.

τυ εν Λιβυη) *των εν Λιβυη* Remig. & Steph I ora. poſt *αλλη* punctum habet Ald. Camer. I & II.

II. In Arch. εν Δελφισι. Vind. εν Δελφοισι Ambo vero omittunt omnia, quae ſuccedunt, usque in Cap. 53. Poſt τυς μεν comma, poſt ιεναι punctum in Ald. & hanc repetentibus.

τυς δε ες Αβας τας Φ.) τυς δε, ες Σαβας των Φ. Ald. Camer. I & II, quae poſterior tamen comma poſt τυς δε omiſit. Sic & Steph. I τυς δε ες Αβας των Φ. Steph. II, quae in margine habet τας, ſequitur hanc Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Vide Paull. Leopard. Emend. VI, 22 των Φοκεων in Pariſ. C. Medic. τας Φ. quod Gronovius, quem Weſſeling. & Reiz. ſequuti ſunt, recepit. Poſt τυς δε, quod ſtatim ſequitur, comma habet Ald. eamque repetentes.

Αμφιαρεων) Αμφιαρεον Ald. Camer. I. II.

Βραγχιδας) Βραχιδας Ald. Camer. I, ex errore typographi.

ες τα) comma hic ponit Ald. Camerar. I & II.

απεςειλε) ſic Ald. & Pariſ. item Camer I, II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Medic. quem ſequi ſolet Gronov. απεςειλε.

πειρεωμενος) Ald. & editi ante Gronov. item Pariſ. B in Medic. πειρωμενος, ſine cauſa, quod Gronov. probavit.

ad Cap. XLVII.

ἑκατοςη) Ald. Camer. I & II, Medic. Pariſ. C, Gronov. ἑκαςος τη in duobus aliis, ſicuti vulgo, inde a Steph. I. ἑκαςον τη. Henr. Steph. vulgatae lectionis faber eſt, parens ſchedis ſuis. Offendit eum, neque immerito, ἑκαςος hac vocum in ſerie; ἑκαςον maluit, nec quidquam de vitio

vitio ſuſpicatus, reiectis prioris interpretis Latinis, vertit, *ſinguli eodem die oraculum conſulerent*, τη ἡμερῃ interpretatus ac ſi eſſet τῃ αυτῃ vel ταυτη ἡμερῃ. Placuit hoc doctis viris, Horreo obſerv. Herod c. 12. Elsnero Schediaſin, crit. c 6 & aliis. At finitus a Rege dies fuit, κυρια των ἡμερεων c 46, quo legati omnes, poſtquam Sardibus profecti erant, oracula ſciſcitarentur. Itaque clanculum a Croeſo illis dictum conſtitutumque fuiſſe, ne ad oraculorum praeſides eius notitia manaret, Elsnerus adſeverat, tametſi finitionis eius in ſcriptore & re ipſa veſtigium nullum, vola nulla. Cui enim bono clandeſtina iſta diei determinatio? Satis utique regi erat, ne nuncii, illive, ad quos amandabantur, rei, quam animo agitabat, ſcientiam haberent. A Stephani opinione nonnihil deflectit D. Heinſius, ἑκαςον ιη ἡμερῃ, i. e. *eodem die*, corrigens, monente Jungermanno ad Pollūc. 1, 67. Verum quae ſupra poſita ſunt de conſtituto a rege conſultationis ſignatoque die, & hanc ſuſpicionem urguent, ſicuti quoque Georg. Arnaldi Animadv in Herod. c 29 μιῃ ἡμερῃ. Non addo ιην uſurpaſſe Herodotum nusquam, atque ab eius loquendi more diſcrepare. Lōngius abit Reiskii ἑκαςυ ῥητῃ ἡμερῃ, quaſi ſingulis ſtatutos conſulendi dies fuerit, non, quorſum Noſtri oratio pertinet, omnibus unus atque idem. Ρητην ἡμερην ſive κυριην fuiſſe agnoſco, neque improbo Scholiaſten Luciani Jov. Trag. c. 30 εταξεν αυτοις ῥητην ἡμεραν μετα το αφικεσθαι. Sed quotus ille fuerit, in controverſia manet. Gronov. e Medic. ἑκαςος τη ἡμερῃ

ϱῃ χϱηϑαι *quique iſta die oracula uterentur.* Qua quaeſo? Eane, qua legati Sardibus proficiſcebantur? Id quidem, ſi nunciis alas aptaſſet Croeſus, impetrari haud potuit: Soloecum praeterea, ut leniſſime dicam, ἡμεϱολογεοντας — ἑκαϛος — επειϱωτωντας, cui ſimilem bonae notae ſcriptores ſtructuram ignorant. Habet, nec me fugit, vir eximius gemina, uti opinatur, exempla, quae, ſi ſedulo excuſſeris, aliena apparebunt. Abſtineo cum maxime ab ea opera, quod otium mihi fecerit Küſteri diligentia in Clerici Biblioth Vet. & Rec. T. V. p. 396. Küſterus ipſe, Stephani verſionem ſententiamque collaudans, excidiſſe coniicit notam numeralem Κ vel Λ, aut aliam quamvis, qua Herodotus την κυϱιην των ἡμεϱεων deſignaverit; cui facile adſtipulor in numerato die & clare a rege expreſſo: miror tamen, neque eum nec quemquam, quod ſciam, praeter St. Berglerum in Herodoteis illum animadvertiſſe. Aldi, Medic. Pariſ. C ἑκαϛος τη ἡμεϱη χϱηϑαι ſignant adnumeratum diem liquidiſſime, modo una omiſſa littera ἑκατοϛη ἡμεϱη *centeſima die* reponatur. Haec κυϱιη των ἡμεϱεων, qua legati Deorum ingrederentur templa, Croeſus culinam. Ἑκατοϛην dixiſſe & ſtatuiſſe videtur, quod eorum alii in Graeciae ultimos fines, alii in intimas Lybiae arenas oraculorum cauſa penetrare deberent. Utut illud fuit, gloriam inſtaurati feliciterque ſanati loci Steph. Berglerus aufert. Vid. Act. Lipſ. anni 1716. p. 421. *Weſſeling.* Probant hanc Berglerianam emendationem & Abbas Geinoz. in Memor. Acad. Inſcr. T. 23. Hiſt.

Hiſtor. p. 114, & Bellaugerius, Larcheriusque. Poſt χρηςηριοισι abeſt comma in Ald. eamque repetentibus.

επειρωτεοντας) επηρωτεοντας Ald. Camer. I II, Steph. I. II. Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. επειρωτωντας Medic. & Gronov. Weſſelingius maluit επειρωτεοντας, quod cum Reizio praetulimus.

τυγχανοι) hoc e Medic. iure recepit Gronov. quem cum Weſſeling. & Reizio ſequuti ſumus. Aldus & editi ante Gronov τυγχανει. Poſt συγγραψαμενυς comma habet Ald. & hanc repetentes.

εθεσπισε) Ita Medic. e quo Gronov. id recepit, approbantibus Weſſelingio & Reizio. Vulgo cum Aldo θεσπισαι. Poſt υδαμων comma exſtat in Ald. & qui hanc ſequuntur.

επειρωτεον) επηρωτεον Ald. Camerar. I. II. Steph. I editique omnes ante Gronov. cum Pariſ. C. επειρωτων Medic. & Gronov. ſed recte Weſſeling. noſtrum emendavit, Joniſmo poſtulante. Conf. III, 62. IV, 156.

θαλασσης) punctum hic ponit Ald. Camerar. I. II.

υ φωνευντος) Docta (Weſſelingius ait) Grammaticorum natio uno fere ore και υ λαλεοντος ακυω, Ammonius, Suidas, Euſtathius, atque alii, a Valkenario laudati ad Eranium Philon. p. 170. Conſentit Apollonius in Gloſſis Herodoti apud Etymol p. 552. 7 tum Ariſtides, Oenomaus in Euſebii Praepar. Evangel. & Porphy-

 rius

rius Vit. Plotini c. 22. Scripti Codd. in vulgato adquieſcunt, nec non & lapidis monumentum, Delphis a Cyriaco Anconitano viſum Inſcript. p. 28. Neque ego obluctor. Grammaticorum ȣ *λαλεοντος* ex interpretamento venit.

κρατωιρινοιο) ſic Medic. Remig Pariſ. in Aldo vitio frequenti *κραταιρηνοιο*, quod Cameraria utraque & Steph. I margo reperiere. Vulgo inde a Steph. I *κρατερη εια*. Citatur Orac. a veterum pluribus, ſed varie, Ariſtide T. 2. p. 377 ed. Jebb. Euſebio Praep. Evang. V, 34. Suida in Κροισος &c. — Quum Aldus & Camerarius edidiſſent, Gronovius ad h. l. obſervavit; *κραταιρηνοιο*, neſcio quid ſequutus fuerit Stephanus, ut hac voce in margines expulſa, ita inquinaret contextum, ut adeo ineptum aliquid ſupponeret, quum nihil Herodoto noceret, niſi confuſio literarum *η* & *ι*, quam ſciebat a pronunciatione exſtare. Medic. MS. plene exhibet *κραταιρινοιο*. Quae vox licet ignota Lexicographis Graecis, ſed proba; & ſic legiſſe patrem meum video, qui eam vocem in Lexico Scapulae, ſicut nec Stephanus in Theſauro annotavit, nedum eius compilator appoſuit. Id miror, unde Stephanus arceſſere potuerit centonem adeo inſulſis verbis conſutum, quum haberet ante oculos lectionem Suidae, in quo edebant *Οσμη δ' ες φρενας ηλυθε μοι κρατερινοιο χελωνης*, inſigni quidem ſocordia in metiendis pedibus, ſed bene intellecto ſenſu, quum Aemilius Portus ibi interpretaretur *pellem robuſtam habentis.* In quo eodem Suidae

dae loco iam Hadr. Junius manu ſua correxit perſpicue κραταιρινοιο, & in MS. Lugdu enſi is ipſe verſus ita exhibetur, Οσμη μ' ες Φρενας ηλυθε κρ. proprius ad veram lectionem. Sed primus publice de Herodoti hoc loco bene meritus ſuit Fr. Vigerius, ad Euſebii Praepara. cuius verba haec ſunt: — Ita Herodoti editio Graecolat. H. Stephani; qui e regione huius verſ. annotat; in MS. legi κραταιρηνοιο pro κρατειρη οια. Sane vereor, ut κρατειρος valde ſit in uſu, pro κρατερος, & noſter hic Oenomaus aliquid τε κραταιρηνοιο ſimilius probaſſe viſus eſt. Id fortaſſis erat κραταιρινοιο (nam & Suidas habet κρατερινοιο) ut enim dicunt κραταιγυαλος, κραταιπες & ſimilia, ſic κραταιρινος dici queat, h. e. teſtae durioris, σκληροτερε και ςερροτερε δερματος. Eſt enim ρινος, δερμα, βυρσα, immo & aſpis, ut notum eſt, cui non abſimilis illa teſtudinis domuncula συμφυτος. Audi Homerum Hymn. in Mercur. v. 48, ubi de teſtudine illa novam in citharam a Mercurio conformata Πειρηνας δια νωτα δια ρινοιο χελωνης. Prope eſt, ut legendum putem κραταιρινοιο. Quae enim, aut cuiusmodi eſt illa coniunctio, δια νωτα, δια ρινοιο? — Haec praeclara. Ceterum ſicut ſtupeas in Lexico Aemil. Porti non occurrere vocem κραταιρινος, quum occurrat tum vox οια, tum χελωνη, utrobique hoc ipſo loco memorato, ſed ſine mentione vocis κραταιρινος; tum non minus ſtupe ad abſurditatem Küſteri tunc Cantabrigienſis, hoc eſt, compilationem praecedentium in voce Κροισος (ſed putem potius ſic ſcribendum eſſe: οσμη δ' ες Φρενας ηλθε κραται-

ταιρινοιο χελωνης. Nam *κρατερινοιο*, quod Suidas habet, metro verſus repugnat. Eſt autem *κραταιρινος χελωνη* teſtudo duro vel firmo corio tecta: a *κραταιος* firmus & *ρινος* corium). Quum ante XXX annos illa praecedentia habuerim in promtu, ibi nunc ita commentantur. Poſt centum annos veniet alius Aedituus, qui ſtuprum Muſae inferat. Immo iam antea ſcripſerat Cantabrigiae Th. Gale (Lego *κραταιρινοιο*. Confirmat margo & Suidas in *Κροισος*.) Nempe ibi magnas res agunt hoc modo ſcribentes. — Haec ad h. l. Gronovius, quibus addimus Weſſelingium, *Οδμη* — *κραταιρινοιο χελωνης* Fr. Vigerii & Gronovii praeſidio munita ſatis eſt, ſcribentem. Teſtudo oraculi *κραταιρινος*, ex duriore teſta, *λιθορρινος* Empedocli eſt in Plutarchi Sympoſ. l. p. 618, de quo eius titulo docte Pierſonus Veroſimil. II, 2. Id diſſimulare nefas, inclementius H. Stephanum exagitari. Auctor non fuit ſpretae ſcripturae *κραταιρη οια χελωνης*. Dedit quod in codice repererat, & in marmore Cyriaci legitur. Adde Muratorium Theſaur. T. II. p. 587, 3, ſed memoriae peccato errantem. — *Κρατερηνοιο*, Valkenarius tandem obſervavit, quod nullis machinis tuereris, relictum fuit in Schol. ad Lucian. II, p. 676 licet in iisdem Scholiis p. 637 alterum genuinum legeretur. Quod alibi reperitur *οσμη δ' ες Φρενας ηλυθε μοι·* poſitum a tali videtur, cui fuit ignota vetus & Homerica loquendi ratio, Alcaeo reſtituenda apud Athen. III. p. 85 F. *ιαυνοι σε Φρενας 'α θαλασσια λεπας*. Aeſchyli Perſis v. 161. *και με καρδιαν αμυσσει*

Φρον-

φροντις. Supplic. v. 384. φοβος μ' εχει φρενας. Euripid. Oreſt. v. 606. ωτε μ' αλγησαι φρενας. Grammaticis iſta ſcribendi figura vocatur ὁλον κατα μερος.

κρεισσιν) poſt hanc vocem punctum ponit Ald. eamque repetentes, in quibus & Ἡ pro Ἡι.

χαλκον δ' επιεσαι) In Suidae Κροισος, χαλκος δ' επιεσαι, cui Galeus, Pauw, alii primas dant contra tabulas & marmor. Non ego. Portus ex επιεω ſive επιεννυμι recte propagavit. *Cui teſtudini ſubſtratum quidem aes, verum aes quoque induta eſt*; χαλκεον επιθημα mox appellat. *Weſſeling.*

ad Cap. XLVIII.

αλλοι) ὦλλοι Ald. Camer. I. II. Steph. I. II. Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Gronov. ex quo & Medic. ſic habere intelligimus. Wetſtenius primus αλλοι nulla auctoritate laudata, quem cum Reizio ſequuti ſumus. Poſt ανεπτυσσων comma habent Ald. eamque ſequentes; item poſt ſequens μεν δη, iterumque poſt προσευχετο τε, & τα.

εμηχανησατο) Medic. εμηχανατο, quod longe decentius prae vulgato iudicat Gronov. εμηχανησατο Pariſ. duo & Ald. cum vulg. recte. Ald. eamque ſequentes poſt τοιαδε comma habent, item poſt τα & εξευρειν τε.

χελωνην &c.) Saepe haec Lucianus perſtringit, Jov. Conf. C. 14. Jov. Tragoed. C. 30.

B s accuſ. C. 1 atque alibi. *Weſſeling* Poſt ἐκ Δελφῶν comma habet Ald. & qui ſequuntur.

ad Cap. XLIX.

ἐκτῆσθαι) Ald. Camer. I. II. Steph. I. II. Jungerm. Sylb Frieder Gale. Pariſ. C & alii. κεκτῆσθαι Medic. & Gronov. qui, *Quam quod & hoc Croeſus verax vaticinium ſe nactum eſſe exiſtimavit*, vertunt, inquit. Sed ſodes, an id dicunt Graeca? An quia peregrinus explorans probavit, ideo poteſt dici ἐκτῆσθαι eo ſenſu, quo ſaepiſſime adhiberi ab Herodoto docent exempla in Aem. Porti Lexico collecta? Ubi ſane & hic locus citatur. Omnino Croeſus non poſſidet, non habet hoc oraculum, ut illic vertitur. Tolerabilius eſt Vallae *nanciſci*. Ceterum MS. τοῦτο νενόμιστε & κεκτῆσθαι. Et puto ſcribendum ἢ ὅτι καὶ τοῦτον ἐνόμιστε μ. α. κεκτῆσθαι: hoc eſt, *quam quod & illum* (nempe Amphiaraum) *verax oraculum tenere arbitratus ſit*. Ad quam ſententiam eximie habes 2, 172. ὡς οὐδένος ἐοῦσι ἀξιοῖσι, nempe θεοῖσι, ψευδέα τε μαντήια κεκτημένοισι. Adde ad cap. 95 eiusdem libri. Obſervat Weſſeling Euſtath. in Homer. p. 759, 41. τὸ ΕΚΤΗΣΘΑΙ Ἀττικὸν ἐστὶ καὶ αὐτό, καὶ Ἰωνικὸν δὲ ἀποβληθέντος τοῦ συμφώνου τῆς αὐξήσεως. Itaque non repudiat. Florentinus liber inconſtantia laborat; mutat hic & 155. 170; retinet III, 100. IV, 190 &c. Proxime οὐδὲ γὰρ ὧν οὐδὲ τοῦτο λέγεται, reponit vir doctus οὐδὲ τοῦτο vel οὐδὲ περὶ τούτου. Non ſequitur Weſſeling. λέγειν utraque in forma id locutionis genus non renuit.

ad

ad Cap. L.

μετα δε ταυτα) comma hic poſuit Ald. & qui hanc ſequuntur, item poſt επιχρυσους, & ſequentia diſtinguunt: και κιθωνας νησας, πυρην μ. κατεκαιε,

νησας) νηησας Remig. Fuit in ambiguo Weſſeling. refingeretne νηησας ex S. Remigii ſchedis, ſed praeſtare putavit parco eſſe. περινηησαι enim bis obvium eſt II, 107. Apollon. Rhod. III, 1033. αυτω πυρκαιην' ευ ΝΗΗΣΑΣ & v. 1207 νηησι σχιζας. Adde Euſtath. Homer. p. 741. 59.

ανακτησεσθαι) ſic Medic. Remig. & Gronov. ανακτησασθαι vulgo cum Aldo. Poſt προειπε abeſt comma in editis ante Reiz.

ἐξαπαλαιστα) Medic. & Gronov. ἐξαπαλαστα, τριπαλαστα, & παλαστιαια. ut Pariſ. omnes cum editis & Aldo ἐξαπαλαιστα, τριπαλαιστα, παλαιστιαια. Medicea doctiora putat Gronov. quam ut potuerint noſſe editores. Habuerit, addit, reliqua Graecia diphthongum, certe vel Herodotus ex doctrina, vel ex more patriae, vel alia conſuetudine poteſt illam vitaviſſe. Id docet inaeſtimabilis bonitas codicis Medicei. Sed habuiſſe Noſtrum ex doctrina, vel more patriae aut alia conſuetudine ἐξαπαλαστα &c. fallax ſuſpicio eſt, Weſſelingio cenſente. Των πεδων μεν, ſcribit ipſe lib. II, 149 ΤΕΤΡΑΠΑΛΑΙΣΤΩΝ εοντων, του δε πηχεος ΕΞΑΠΑΛΑΙΣΤΟΝ, nulla codd. diſcordia. Minime tamen παλαστην damnat Weſſeling. Phrynichus, παλαστη

το μετρον και θηλυκως λεγεται και ανευ τȣ ς. Neque neſcit is criticorum veterum contentiones de Homerico τον δε παλαςησασα Odyſſ. α. 252; ſed amat, haberi ſi poſſit, ſcriptionis in Herodoto conſenſionem, idque iure. Poſt ἑπτακαιδεκα comma habet Ald. eamque repetentes, quod omittunt poſt τȣτεων. & poſt χρυσȣ.

απεφθȣ) confer. Etymol. p. 650, 35.

εποιευτο δε) haec citat Priſcian. de Ponderib p. 1347. Vid. Gronov. de Pec. Vet. 1, 3. *Weſſeling*. Poſt ἡμιπλινθιων comma habet Ald. & qui hanc repetunt, idem quoque poſt ἰδρυτο & ἡμιταλαντον.

ad Cap. LI.

Poſt Δελφȣς & χρυσεον commata adſunt in Ald. eamque repetentibus, item poſt ſtatim ſequens των.

μεγαθεϊ) Medic. μεγεθεϊ. Movit controverſiam Gronovius, τω μεγαθεϊ, quod Florentiae μεγεθεϊ reperiatur & hic & alibi: nuſquam ergo Herodotum videri μεγαθος ſcripſiſſe. Aliud viſum Gr. Corintho; το μεγεθος, ait, μεγαθος λεγȣσιν Ιωνες. Ἡροδοτος εν τη δευτερα των ἱςοριων II, 76 προσωπον. — μεγαθος ὁσον κρεξ. Quo tamen loco Arch. μεγεθος. At is hoc in vocabulo varius eſt, ſicuti & Vindob. Saepe hoc, ſaepe illud probatur Μεγαθεα, μεγαθος I, 202. 203. II, 92. III, 107. IV, 52 &c. uterque. Par diſcordia in Remig. & Ask. Retineamus vulgatum, donec aliunde certius adſulgeat. Dictio

ctio ipſa tuta & protecta eſt. Μεγαθεϊ σμικροι II, 74. IV, 52. μικκος γαμακος ετος Ariſtoph. Acharn. v. 909. καλλει καλης. ΜΕΓΓΘΕΪ ΜΕΓΑΛΗΣ, τεχνη σοφης Theoph. in Athen. XII, 2. p. 563. A. *Weſſeling.* Poſt χρυσεος comma ponit Ald. Camer. I. II.

ιννατον) ἑβδομον ore Steph. I & Remig.

Θεοφανιοισι) ſic Medic. ex eaque Gronov. recte, conſentiunt Pariſ. Aldus & vulgo Θεοφανιησι. Dum ſcriberentur, Valnenarius ad h. l. animadvertit, qui ſuperſunt codd Herodotei, notiſſima fuerunt Θεοφανεια. Feſtum Delphicum hoc velut proprio nomine dictum fuiſſe, haud opinor. Fortaſſe ſcripſerat Herodotus Θεοξενιοισι. Delphis Θεοξενια celebrata, quod Caſtellanus & Meurſius ignorarunt, aeſtimare licet e Plutarcho T. II, p. 757. F. & Polemone apud Athen. IX, p. 372. A. utrobique narratis congruit grandis ille Croeſi κρητηρ, quo Delphos hoc die feſto ſcribit uſos Herodotus. — Addit Larcherius, Θεοξενια Delphis in Apollinis honorem celebrata, teſte Pauſania Achaic. ſive lib. 7. c. 27. p. 595 menſemque Delphorum Theoxenium hoc de feſto denominatum videri, Cyriaci Inſcript. p. 31. n. 207 & Faſti Attic. Tom. 2. p. 441. Sed quia Pollus tam Θεοφανιων quam Θεοξενιων mentionem fecit, Onomaſt. lib. 1. c. 1. ſegm. 34. p. 24 codd. Herodotei omnes, qui exſtant & collati ſunt, Θεοφανιων h. l. mentionem faciunt, Valkenario accedere dubitavit vir doctiſſ. nec iniuria. Poſt Δελφοι comma ponit Ald. Camer. I & II, item poſt ειναι & δοκεω.

χρυσεον τε) comma hic habet Ald. Camer. I & II, quae id itidem ponunt poſt των, ſed omittunt poſt Λακεδαιμονιων, & ponunt poſt αναθημα.

χαριζεσθαι) e Medic. Gronov. hoc recepit. Editi omnes χαρισασθαι & poſt ſequens τε comma habet Ald. & qui hanc repetunt; item poſt εςι.

τετοισι ο Κροισος) Articulum omittit Ald. Camer. I. II, in ceteris a Steph. I adeſt. Poſt κυκλοτερεα comma exſtat in Ald. Camer. I & II, item poſt το & γυναικος.

ad Cap. LII.

Poſt αρετην comma exſtat in Ald. Camer. I II. quod poſt παν omiſſum, inſertum autem poſt ὁμοιως.

το ξυςον) ſic e Medic. Gronov. approbante Weſſeling. & Reiz. Alii cum Aldo και το ξυςον. Poſt τα Ald. & eam repetentes comma habent, & και poſt ετι omittunt edito ante Gronovium, qui e Medic. id iure inſeruit.

εν Θηβησι) ει Θηκησι Steph. I margo. — το ξυςον τησι λογχησι ε. c. χρυσεον ex Medic. iure inſtauratum, belleque explicitum eſt. λογχη haſtae ſpiculum eſt Noſter VII, 69 Αιχμας ειχον, επι δε κερας δορκαδος επην οξυ, πεποιημενον τροπον λογχης, & c. 77 ειχον — αιχμας σμικρας, λογχαι δε επησαν μεγαλαι. Quae his ferme gemina ſunt. Mitto itaque Bacchylidae εγχεα λογχωτα ex Stobaei Serm. LIII. p. 367. Strabonis-

boniſque ακοντιον λελογχωμενον σιδηρῳ μικρῳ L. 3 p. 255. B Potius erit inquirere, iurene C. Barthius ad Papin. Statii Thebaid I, 399 p 157 repoſuerit, κειμενα εν θηκητι Θηβαιων εν τω νηω τȣ Ισμηνιȣ Απολλωνος. Habet ex Steph margine θηκησι, opinatus, ubi arbitror, τας θηκας theſauros rerumque ſacrarum eſſe faviſſas: hinc copula exulare quoque debuit. Non laudo. Aliud veteribus θηκη. Chryſothenis patris Agamemnonis loculum buſtumque θηκην πατρος in Sophocl. Electra 899 memorat: frequens Noſtro θαψαι εν ἱρησι θηκησι II, 67. 69 Dabit etiam την θηκην τȣ Ορεστεω I, 67, quam σορον loculum interpretatur. Cultius Reiskii και Θηβεων, etſi non diſtricte neceſſarium: paſſim ſcribentium audientiumque peccato Θηβαιων receptum, ubi Θηβεων verius fuerat. Vide II, 9. *Weſſeling.*

ad Cap. LIII.

τοισι δε) In Vindob. & Arch. haec ſuperioribus cap. 46 ita nectuntur, τοισι δε πεμπομενοισι κηρυξι μετα δωρων τοιαυτα ενετελλετο επειρωταν ει &c.

προσθεαιτο) Medic. Vindob. Arch. Remig. Ald. Camer. I. II & Gronov. Vulgo a Steph. ιι προσθεηται.

απικομενοι) απικοντο Arch. Vindob.

απεπεμφθησαν οἱ Λυδοι) επεμφθησαν οἱ κηρυκες. Iidem.

εχρεωντο) και εχρεον Iidem, ſed male.

επερωτα) comma abeſt in Ald eamque re-

pe-

petentibus, & punctum interrogationis loco ponitur poſt *συμμαχον*, ſicuti comma poſt *οἱ μεν.*

προσθεοιτο) omnes ita, quos ſupra in hoc verbo notavi, editi inde a Steph. I *προσθηνται*.

επειρωτεον) ſic vulgo. *επηρωτων* Arch. *επειρωτων* Medic. ex eoque Gronov. Poſt Κροισω abeſt comma in Ald. eamque ſeqq.

καταλυσαι) Debetur Med. Arch. Vindob. Remig. Alii cum Aldo *καταλυσειν*; quod ſedem tueri poſſe Weſſelingius monuit, ſicuti c. 91, ni Codd placuiſſet aliud; neque illi tamen hoc in genere ſibi conſtant, ſaepiſſime in dubium vocantes, quid ſcriptor ipſemet voluerit.

ad Cap. LIV.

παγχυ) *ταχυ* Arch. & Vindob.

πεμψας αυτις — ενεφορεετο αυτυ) haec negligunt Arch. & Vindob. Poſt Πυθω comma abeſt & poſt Δελφυς adeſt in Ald. eamque repetent. male. Gronovius primus locum recte diſtinctum edidit, ſed diu ante eum interpretis prioris lapſu damnato locum expediverat Lamb. Bos. Obſ. crit. c. 2. In Ald. Camer. I & II comma poſt *δωρεεται* omiſſum; & *ςατηρσι* additum *ν εφελκυςικον*. Poſt *προμαντηιην* comma exſtat in Ald. eamque repet.

ατελιηλιην) ſic Reizium ſequuti edidimus, ſermonis indole, uti Valkenarius & Weſſelingius iam monuerant, poſtulante. Weſſelingius ex Medic. & Remig. Gronovium ſequutus ediderat *ατελειην*. Aldus & editi ante Gronov.

αγ-

αγγελιην. Stephanus in II Vallam ατελιην legiſſe animadvertit. Diſputatur, Weſſeling inquit, utrumnam Valla ατελειην ſive ατελιην, quod H. Stephanus adſeveravit, hic legerit, idque eius ex Latinis cognoſci queat? De Valla ceſſare lis debet, defuerunt enim, uti ſupra iam ſignificaverat Weſſelingius, eius libro eadem omnia, quibus MSS. plures defectos eſſe iudicavit. Prioris igitur interpretis, ſive is Pet. Phoenix, ſeu Conr. Heresbachius fuerit, res enim liquida non eſt, Latina fuerunt, *Delphi viciſſim Croeſo Lydisque donarunt primas in conſulendo oraculo partes, primumque in ſedendo locum, atque IMMUNITATEM & eius perpetuum cuique* &c. Quae ατελειην, etſi vocabulum ſedem migraverit, vertiſſe eum clamant, atque ex coniectura quidem: nam de membranis apud utrumque ſilentium. Lectio ipſa dubio caret, demirorque Corn. de Pauw προμαντηιην και προαγγελιην repoſuiſſe. Delphorum in hoc genere gratum erga bene de oraculo meritos animum teſtantur formulae complures. Haec *Weſſeling.*

ad Cap. LV.

επειρωτα δε ταδε) Vindob. & Arch. και δη και εις Δελφους χρηστηριαζομενος επηρωτα.

πολυχρονιος) πουλυχρονιος Ald. Camer. I. II.

χρα) χραται Arch. male.

αλλ' όταν) Habet reſponſum Dio Chryſoſt. Or. XIII. p. 220. *Weſſel.*

ποδαβρε) comma hic, & poſt φευγειν habent Ald. Camer. I. II.

πο-

πολυψηφιδα παρ' Ἑρμον) Eſt in Platone VIII de rep. p. 566. De tono vocis πολυψηφιδα diſquirit Euſtath. Hom. p. 26, 35 & 1473. 53 atque utrobique πολυψ. παρ' ἑρμον φευγειν· qu ſi fuga ad navium ſtationes commendaretur. Nihil ſimile MSS. Hermi quoque opportuna mentio. Vid. c. 80. *Weſſel.*

μηδ' αιδεεσθαι κακος ειναι) Clauſula in Athen. lib. 14. p. 630 & Euſeb. Praep. Evang. V, 24, ubi μηδε δεεσθαι κακόν ειναι, prave. *Weſſel.*

ad Cap. LVI.

ουδαμα) ουδαμη Arch.

βασιλευσειν) Arch. Medic. Vindob. Gronov. Vulgo cum Aldo βασιλευειν.

παυσεσθαι) παυσασθαι Ald. eamque repetent., quae & comma habent poſt ταυτα & ἱϛορεων τους.

αν Ἑλληνων) Deſit αν Arch.

προσκτησαιτο) προσκτησαι Arch. perperam. Poſt Λακεδαιμονιους comma habent Ald. eiusque ſectatores.

ταυτα γαρ ην) Ingens orditur in Vindob & Arch. Vallaque hiatus ad principium cap. 69 usque; idem in tribus Vaticanis. Hiatus huius cauſa a doctiſſimo inter Italos viro in ſcholio quaeritur: neque enim hanc diſputationem Herodoti eſſe putat: ſed antiquum ſcholiaſten nimia ſedulitate adſcripſiſſe ſuo exemplari, hinc illis abeſſe libris, his adeſſe. Non placet Weſſelingio commentum. Herodoto Dionyſius, Strabo, Plutarchus, Stephanus Byz. Athenaeus,

us, ut Gramaticos praetereat, diſquiſitionem iſtam conſtanter adiudicant, eſtque doctior multo quam pro ſcholiaſtae ingenio. Neglecta a librariis videtur Weſſelingio, ut ſuaviſſima rerum Croeſi narratio leniſſime decurreret, a que inter ſe aptior cohaereret Habetur adfine lacunae exemplum c. 131. Poſt πελασγικον comma, coli loco habet Ald. Camer. I & II.

πελυπλανητον) Steph Byz. in Δωριον Bibl. Coisl. p. 288 in uſus ſuos depoſuit το δε πολυπλανητον &c. mutata plerumque dialecto. *Weſſel.* Poſt βασιληος comma habent Ald. Camer. I. II.

Οσσαν) Ald. Camer. I. II. Medic. Ωσσην vulgo a Steph. I noſtrum reſtituit Gronov. Poſt Ἱσιαιωτιδος comma ponit Ald. Camer. I & II.

Μακεδνον) habet hinc Steph. in Μακεδνον. Sed errans, non enim loci, ſed gentis nomen eſt. Vide VIII, 43 & Salmaſii Ling. Hellen. p. 277 *Weſſeling.* Poſt μετεβη punctum exſtat apud Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LVII.

ει δε χρεων) ει δε abeſt in Ald. & Camerar. utraque, nec indicatur, unde fuerint addita in editionibus Stephani, ſed neglecta in verſione eius. Sed debent addi, & ſunt in MSS. Torſit haec noſtri diſputatio doctiſſimorum virorum ingenia. H. Stephani & Philippi Cluverii in arbitraria vocum transpoſitione audaciam, cui imprudenter adſtipulatur Buherius Diſſert. Herod. c. 9. p. 109 recte compeſcuerunt Gronovius

novius & Geinozius Sunt quoque ſpectabiles & temerariae Maffei in Origg. Etruſc. Hiſtor. diplom p. 242 machinationes Interpunctio loci turbas dedit, cuius, uti opinor, haec genuina ſententia. De barbaro Pelasgorum ſermone coniecturam, ſi fas ſit, ſumi poſſe ex eorum reliquiis, Creſtonem ſupra Tyrrhenos incolentibus, qui quondam Doribus, Theſſaliam tum temporis habitantibus fuerant finitimi. Haec aperta cuivis. De Creſtone & Tyrrhenis dubitatur. Reiskio probabile non fit, Pelasgos adeo fuiſſe evagatos, ut derepente ex Graeciae oris in Etruriam transmiſerint; nedum Herodotum eam rem ſic nude fuiſſe elocuturum: nusquam praeterea tota Italia urbem Creſtonem inveniri. Itaque Τυρσηνῶν loco Γυρτωνην reponendam, ſupra quam Macedoniae urbem Creſtonica Thraciae regio fuit; cui quidem ſuſpicioni, MSS. nihil iuvantibus, tamquam nimiae, non adſurgo. Mihi Creſton & regio Creſtonica viſa olim fuit ſatis hic opportuna. Tyrrheni, Pelasgicae gentis propago, Lemnum olim Imbrumque inſederunt, occuparunt dein varia Cherſoneſi atque ad Helleſpontum loca, tum ad montem Atho, teſtibus Thucydide lib. 4, 109 & Conone XLI. Supra hos in Thraciae finibus natio fuit Creſtonica, forſan & urbs Creſton, Thucydidis aetate paene barbara & διγλωσσος, cuius & Noſter VII, 124. VIII, 116 meminit. Quae cum bene ſe habeant, poſſunt pro veris putari Quoniam tamen Tyrrhenos Etruriae paſſim Herodotus memorat, non intercedam valde, ſi ex Dionyſii au-

auctoritate Corton ſeu Cortona Etruriae intelligatur, modo ne Κρηςωνα πολιν moveant. — Haec *Weſſeling.* cum quo Larcherius ad h. l. conferendus. Poſt Πελασγων abeſt comma in Ald. Camer. I & II, & puncti loco comma poſitum eſt poſt καλεομενην, quod & poſt πλακιην τε exſtat.

και την πλακιην) Jungit haec artiſſime Corn. de Pauw praecedentibus, omnia ab οικεον δε usque in μετεβαλε parentheſi includens: par Reiskii ſententia, ſed poſt Σκυλακην terminum parentheſi ſtatuentis. Quomodo barbari Pelasgorum ſermonis in Placianis nullum argumentum, quod ſequentia manifeſto poſtulant. Arbitror articulum deeſſe, adſciſcendum certe ad verborum ſtructuram, και των την πλακιην, *& ex illis Pelasgorum, qui Placiam & Scylacem in Helleſponto condiderunt, & quae alia Pelasgica oppida ſunt, quae nomen mutarunt:* his interſeritur, iſtos ex eo Pelasgorum numero eſſe, qui Athenienſibus olim adfines fuerunt, de quibus VI. 137 ſicuti de oppidis iſtis Thucyd. IV. 109. Et haec plana videntur. *Weſſeling.*

οικισαντων) Sic cum Reizio edidi, vulgo cum Aldo οικησαντων, quod & Weſſeling. retinuit, qui tamen in notis cum Corn. de Pauw οικισαντων praetulit, & cauſam dabit Mela, inquit, I. 16 *Poſt, Placia & Scylace, parvae Pelasgorum COLONIAE, quibus a tergo imminet mons Olympus.* Quid nunc, addit Weſſeling, facies Maſſeio, Placiam urbem ad Helleſpontum Propontidemque nusquam fuiſſe adfirmante? Noſtri verba Scholion aut redolere, quod fuerit και την πακτυην κατα Σκυ-

λακα & *Paƈtyeri ſecundum Sylacem*, ſcriptorem videlicet Peripli, aut in Placianis latere Picenos. Praeclarius, addit, de Herodoteis meritus eſt Geinoz, mihi in plerisque conſentaneus, T. 16. Comment. Acad. Inſcr. p. 62. conf. & Larcherius ad h. l. Weſſelingio adſentiens.

ει τετεισι) εν τετοισι Ald. & Camer. utraque.

τοιετον το Πελασγικον, το Αττικον εθνος εον) In Ald. & Camer. I & II ſic leguntur: τοιετον, το Πελασγικον εθνος το Αττικον εον Πελασγικον αμα. Poſt και γαρ δη comma habent Ald. & Camer. I & II.

οἱ Κρηςωνιηται) Citat Dionyſ. Ant. I. p. 23. *Weſſel.* Poſt σφισι δε comma abeſt in Ald. & Camer. I & II.

ὁτι τον ενειχαντο) ſic cum Reizio edidimus. Vulgo cum Aldo ενειχαντο, Aldusque & Camer. I & II, poſt ὁτι τον comma habent.

ad Cap. LVIII.

Poſt Ἑλληνικον comma exſtat in Ald. & Camer. I & II, quod abeſt poſt γλωσση μεν.

διαχρεαται) ſic Medic. & Pariſ. e quo priore Gronov. recepit. In aliis Aldinum χρεεται. Poſt Πελασγικε comma omiſit Ald. & Camerar. I. II.

ασθενες) ασφενες Ald. Camer. I & II.

τεο) ſic Ald. Camer. I & II. Medic Pariſ. Gronov. Vulgo a Steph. I. τεως.

ὁρμεωμενον) ſic cum Aldo plures, idque recte, ὁρμωμενον Medic. ſine cauſa, approbante tamen Gronovio. Poſt πληθος exſtat comma in Ald.

Ald. & Camer. I & II, quod abeſt poſt πολλων, ſed ponitur poſt ſequens αυτω.

και αλλων εθνεων βαρβ.) Delendam εθνεων vocem Corn. de Pauw cenſuit: ſine cauſa Paſſim εθνεα βαρβαρα in hoc ſcriptore; vocabuli iterationi punctione ſuccurſum eſt. *Weſſel.*

προς δη ων) ſic e Medic. Gronov. ὡς δη ὡν Ald. & alii. Poſt δοκεει comma habet Ald. Camer. I & II. Reiskius προς ὡν δη aut προς δη ὡν, *a quibus nempe mibi videtur.*

ad Cap LIX.

Poſt εθνεων comma habent Ald & Camer. I. II, item poſt διεσπασμενον.

και διεσπασμενον) hoc in και δεσποσυνομενον mutatum voluit Henr. Steph. in Proleg. p. 739. edit. Gronov. Satis audacter iudice Weſſelingio Δεσποσυνος enim, adnotante Weſſelingio, & δεσποσυνη Graecorum uſu valent; at quis δεσποσυνεσθαι dixit adhibuitque? Rectum eſt κατεχομενον τε και διεσπασμενον. Namque & Piſiſtrati dominatione continebantur premebanturque Athenienſes, ut divulſi in partes erant, Alcmaeonidæs, & quotquot eiusdem erant factionis, domo profugis, ut docetur c 64. & V 62, conf. & Larcherius ad h. l. Poſt εμπλεοι comma habent Ald. & Cam.

χιλων) Medic. adſentitur Aldus cum Camer. I & II. χειλων in editis inde a Steph. I.

συνεβουλευεν) Ald. & Camer. I & II, Steph I & ſeqq. Medic. συνεβουλευε quod probavit more ſuo Gronov.

χιλωνος) Medic. Ald. Camer. I & II. χειλωνος editi a Steph. I. Poſt παραλων comma in Ald. Camer. I & II, item poſt των μεν.

γενεσθαι οἱ) γενεσθαι δε οἱ Reiskius, nec abſurde.

προεϛεωτος) προεϛωτος Ald. Camer. I. II.

Αλκμαιωνος) Αλκμεωνος Medic. ex frequentiſſima confuſione diphthongi & vocalis eius. *Weſſel.* Poſt των δε comma habet Ald. & Camer. I. II.

καταφρονησα) Uſus hoc eſt Priſcianus p. 1187, ed. Putſch. *Weſſel.* Suſpicatur Valkenarius pro καταφρονησας leni mutatione corrigendum hoc in loco και φρονησας. Dum in Attica civitate Megacles & Lycurgus, ſuae quisque factioni, cuius erat caput, tantum ſtudebat; Piſiſtratus, και φρονησας την τυραννιδα, *etiam tyrannidis occupandae ſtudioſus*, τριτην ηγειρε ϛασιν coll Ariſtoph. Vesp. 505. Cui doctiſſimae coniecturae calculum noſtrum adiicere vix dubitamus.

ϛασιωτας) ϛρατιωτας Remig. & ora Steph. I.

μηχανατα τοιαδε) Remig. τοιονδε. Poſt ες αγρον comma ponit Ald. Camer. I & II.

προς αὐτȣ) Ald. προς αὐτȣ, quod & Camerar. edidit in I.

εδωκε) Medic. & Gronov. Ald. & alii εδωκεν, εδωκεν. Poſt κορυνας εχοντες comma habet Ald. Camer. I & II, item poſt μεταλλαξας.

επι τε τοισι) επει τε τοισι Ald. Camer. I & II, eaedem κατεϛεωσιν.

ενεμε) Pariſ. duo cum Aldo εμενε. In Medic. ενεμε. Reiskius Ald. εμενε longe praefert.

Fave-

Favere videtur Plutarch. in Solone p. 96. εφυλαττι γαρ τας πλειςας νομας τα Σολωνος εμμενων πρωτος αυτος και τας φιλας αναγκαζων. Sed diverſum longe eſt. Noſtro illud placuit: adſtruo exemplis a Gronovio in unum conductis ex L. 5. 71. ειπερ ενεμον τοτε τας Αθηνας. Sic enim ibi Arch. & Vindob. *Weſſel.*

ad Cap. LX.

Poſt χρονον comma habet Ald. & Camerar. I. II.

ςασιωται) ſic Medic. Remig. Pariſ. Gronov. ςρατιωται editi cum Aldo. Sequens οἱ δε commate diſtinguit ab εξελασαντες Ald. & Camer. I. II.

ςασει) ςασεϊ Ald. Camer. I & II. Eaedem comma ponunt poſt τον λογον, idque omittunt poſt ενηθεςατον & ευρισκω, & punctum habent poſt μακρω loco coli.

τα βαρβαρικα εθνεος το Ἑλληνικον) ſic Pariſ. B & alii. Aldus cum Camer. τα βαρβαρα εθνεος Ἑ. Medic. το βαρβαρον εθνος τα Ἑλληνικα cum Remig. & ora Steph. I probante Gronovio. Sive hoc, obſervat Weſſelingius, quod repoſui, ſeu Medic. malueris, verum manebit, Hellenicum genus a barbaro fuiſſe ſeiunctum, & viciſſim. At Aldum ſi ſequare, oratio conſtabit pulcerrime, ex Florentino vehementer conturbata. Qua enim Ἑλληνικα, εον, δεξιωτερον, απηλλαγμενον concordia coibunt, uti neceſſe eſt? Athenienſes quidem πυνεςει οικεια το Ἑλληνικον υπερεβαλλοντο, ut ſcribit Pauſan. L. 4. 35. Barbari nunquam. Novi patrocinium Mediceo

la, qui quidem πειθομενος, quo modo codd. plures, in ſuo habuit. Facit mecum Reiskius. *Weſſel.*

ad Cap. LXI.

Poſt γενομενην comma habent editi cum Aldo, quod cum Reizio omiſimus.

γαμεει τȣ Μεγ.) Sic e Mediceo Gronov. recte, pro vulgari Aldino γαμεει την θυγατερα αυτȣ. Repetitio nominis Herodoto magnopere amata.

Αλκμαιωνιδεων) Med. Αλκμεωνιδεων.

ȣ κατα νομον) Medic. & Plutarch. de malign. p. 858. Edd. cum Aldo τον νομον. Sed noſtrum Herodoteum eſt, conf. VI, 52. I, 35. Poſt πρωτα comma habet Ald. Camer. I. II.

Φραζει) Ald. Φαζει ex errore libr. qui & poſt τον δε comma habet.

ϛασιωτησι) ϛρατιωτησι Ald Camer. I & II, & Steph. I ora & Pariſ. B. Vide Paull. Leopard. Emendat. VII. 7, ubi Aldinum ϛρατιωτησι prudenter corrigitur. Eſt in Herodoti ſcriptis Codd. frequentata harum vocum confuſio, efficitque, ut electio in ambiguo ſit. Sic I, 59. III, 144. V, 104. IX, 2 &c. *Weſſel.*

Ἱππιεα δε γνωμην) Ἱππιȣ Ald Camer. I. II male. γνωμη Remig. cum marg. Steph. I & Pariſ. B apud Larcher. qui ſatis bonam hanc putavit lectionem. Opinatur Weſſeling. ex ſchedis S. Remigii in marginem Steph. veniſſe γνωμη· videtur enim animadvertiſſe, mirum haec membranarum inter & Stephani excerpta conſenſum intercedere. Sed Larcherius ſe omnes

Stephani lectiones marginales in codd. Pariſinis regiis reperiſſe teſtatur. Amplectuntur Galeus, Pavius, Reiskius, alii eam Remig. lectionem, eſtque commoda ſatis. Αυτος — βȣλομενος κορυφαιος ειναι, γνωμησι τε νικαν ſcribitur III, 82. Nec propterea tamen unice vera. Ariſtoph. Nub. 431. ὡτε το λοιπον γ' — εν τω δημω ΓΝΩΜΑΣ ȣδεις ΝΙΚΗΣΕΙ πλειονας η συ. Aeſchines in Cteſiph. p. 63. ενταυθα έτερον ψηφισμα νικα Δημοσθενης & p. 80. ην μεν γαρ ὁ το ψηφισμα γραψας και νικησας Αρχινος. Haec gemina ſunt. Valet in praeliis, νικαν μαχη, & μαχην, πολεμȣς &c. conf. ad Diodori L. XI. c. 26 adſcripta. *Weſſel.*

προηδεατο κȣ τι) Remig. Pariſ. B. Medic. προεαδεατο Edd. cum Aldo. Ex προηδομαι repetitum ivit Gronov. additis Latinis, *quae ipſis nomibil ante placuerant*, ſed verbo iſti non reſpondentibus. Προαιδεισθαι Herodoteo ſermone non aliud eſt, ac reverentiam ob acceptum ante beneficium & gratum animum teſtari, ut III, 40 και τις εςι Ἑλληνων ευεργετης, ὡ εγω προαιδευμαι, νεωτι μεν την αρχην εχων· *cui ego reverentiam ante debeo*, non male interpres. Certe ut ea exſcripta hic ſunt, ita MSS. complures. De verbi formatione ut commenter, neceſſe non eſt; qui Herodotum novit, hanc non ignorat: addi oportet Geinozium eadem mecum fuiſſe opinione. Reiskius προεαιδοντο, aut προηδοντο κȣ τι, *qui proſpiciebant quodammodo, & factum volebant, niſi malueris προεαδεατο loco προεαδεοντο· prius obligati beneficiis erant.* Non muto ſenten-

ſententiam. *Weſſeling.* Poſt και χρηματα comma habet Ald. & qui eam repetunt.

ad Cap. LXII.

τω χωρω) χρονω Remig. Steph. II ora. Ald. Camer. I & II. χωρω Steph. I. ceterique ſeqq. Medic. Neſcio quos duo codd. Weſſelingius ad h. l. obſervat, in quibus χρονω, Galeus deſignavit. Schedis Arch. omnia haec deſunt. Ergone Etonenſem editumque Aldinum? quos quidem imprudenter duces legit, quippe errantes. Marathonis mentio reique ſeries τω χωρω poſtulant.

ουτοι μεν δη) Med. Remig. & Steph. I margo. Edd. cum Aldo ουτω.

εσχε) εσχε Ald. Camer. I. II.

πορευεσθαι) Remig. Medic. ora Steph. I. ϛρατευεσθαι Ald. & ceteri.

ουτω δη βοηθεουσι) βοηθεουσιν Ald. Camer. I. II. Steph. I. II. Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Gronov. Weſſeling ad h. l. animadvertit, ουτω δη βωθεουσι Galeum maluiſſe, idque bene, ex Jonum more & ſpecie. Equidem, addit, ſine ullo offenſionis metu, ſi vel unus codd. praeiret, id reponerem. Nam genuinum & Herodoteum eſſe ex Euſtathio in Homer. p. 288, ib. atque aliunde demonſtrabitur L. VIII. 14 & 72. Poſt εκ Μαραθωνος comma habet Ald. eamque repet.

απικνεοντοι) απικνεεται Ald. Camer. I. II.

εθεντο) εθετο Eaed. Poſt ὁ Ακαρναν eaedem comma omittunt, quod poſuerunt poſt προσιων & poſt λεγων.

ad Cap. LXIII.

Poſt ὁ μεν & ενθεαζων comma habet Ald. Camer. I. II, quod in iisdem poſt Πεισιςρατος δε abeſt.

Poſt εκ τȣ αςεος comma habet Ald. Camer. I & II.

συλλαβων το χρηςηριον) Ita cum aliis quoque refert membrana Medicea, nec video cauſam, cur voluerit mutari hanc lectionem Th. Gale, in συμβαλων, prout ſe legere dicit, quum quod praetexit, nihil praeferat firmum. Ponantur enim haec duo verba ſaepe pro ſe invicem in codd. ſcriptis, & dixerit Herodotus συμβαλλειν ενυπνια; id utrumque nullam adfert machinam iuſtam ad vexandum hunc locum; ne dicam Herodotum non dicere συμβαλλειν ενυπνια, ſed συμβαλλεσθαι. Sed miſerrime Galeus decipitur in citationibus, quae incidunt in huius libri caput 68, ubi legitur συνεβαλλετο & συμβαλλεομενος, & caput 91, ubi legitur συλλαβων το ρηθεν, & ȣδε τȣτο συνελαβε, ut palam pateat ex illa varietate deceptum prorſus fuiſſe. Sed ne quid videamur in hoc loco haerere, ſcio illum locum eſſe ex capite 91, ubi idem Th. Gale notare aliquid voluit, niſi eum typi deluſiſſent. Sic enim illic editur. τȣτο συνελαβε) ad p 24. l 39 dixi συνελαβε hic reſtitui oportere. Id hoc in loco habet cod. Arch. Voluit enim Galeus illic exhiberi συνεβαλε, quod fateor etiam legi in cod. Florent; etſi forſan non ea ſententia, quam putat Gale, qui omnino videtur nullum uſum habuiſſe Lexici Aem. Porti, quod certe in

in lectione Herodoti tuetur aliquem locum & uſum, ubi multa exempla verbi συλλαμβανεσθαι hoc ſenſu, ſed nullum activi συμβαλλειν. Sed in verba συλλαμβανειν habes ex III, 64. συλλαβων δε το θεοπροπιον, quo certiſſime confirmatur vetus lectio. Accedit, quod huius reſponſi claritas tanta eſt, ut ultro pateat ſenſus, nec aliqua ξυμβολης iactatio requiratur. *Accepto reſponſo* dicit Servius ad 2 Aeneid. & mille alii. Haec Gronov. quam ad Arriani Exped. Alex. I, 19 conſulere opportunum dicit Weſſeling.

τετραμμενοι ησαν) Leve videbitur, Weſſeling ad h. l. notandum tamen; ſolemne Jonibus eſſe εσαν, idque hoc in libro nonnumquam, veluti c. 31. 71 &c ſed frequentius ησαν ſcribi; in aliis prius eſſe crebrius. Quae mihi diſcrepantia amanuenſium, non ſcriptoris arbitratu accidiſſe viſa ſemper fuit.

μετεξετεροι) Suidas in v. Poſt αμφι Πεισιστρατον comma poſuit Ald. & qui eam repetere ſolent.

'αλισθεισιν) Suidas in v. Poſt οι δε comma habet Ald. eamque ſeqq.

απιεναι εκαστος) ſic Ald. Camer. I & II, Medic. Remig. Editi a Steph. I ad Gronov εκαστον, in Pariſ. B εκαστον ſigmate ſupra poſito. Henr. Stephanus veterem ſcripturam, ut oratio lenior curreret, mutavit. In Pariſino εκαστον librarius, ſupra ſcripto *ſigmate*, idem fortaſſe atque ille arbitratus, aut certe ſcriptionis peccatum eſſe corrigendum. Salva res erit, modo infinitivi, quae Gronovii opinio, imperantium vicem ſun-

fungantur. Saepiſſime hoc genus Noſter amavit L. IV, 126. συ δε ςας και παυσαμενος πλανης μαχεσθαι· ſic libri MSS. & Euſtath. e quibus & VII, 159. συ δε μη βοηθεειν refingendum erit. Küſterum in Clerici Biblioth. alia omnia amplexum, ardor obloquendi a vero avertit. *Weſſel.*

ad Cap. LXIV.

Poſt συνοδοισι colon ab Aldo ad Weſſeling. omnes habent, nos Reizii ſequuti interpunctionem, comma poſuimus.

και γαρ ταυτην — Λυγδαμι) ſine parenth. Aldus & qui hunc ſequi ſolent, etiam Weſſelingius, ſed Reizius haec iure uncinis incluſit verba.

Λυγδαμι) ſic Medic. cum Steph. I marg. Λυγδαμει Editi cum Aldo, ante Gronov. qui Medic. recepit.

Poſt Αθηναιων δε & οἱ μεν comma habet Ald. Camer. I & II, quod & poſt οἱ δε αυτων ponunt.

οικηιης) ſic Med. ex eoque Gronov. recte. Pariſ. C & Edd. cum Aldo οικιης. Pro Αλκμαιωνιδεω Vetus Interpres Αλκμαιωνιδεων ex coniectura, quae, Weſſelingio iudice, abſurda minime eſt: Alcmaeonidae omnes Athenis ob Piſiſtratidarum tyrannidem exceſſerunt, civiumque plures ſecum traxere, ſicuti lib. V, 62 uberius commemorat. Ducem non negat Weſſeling. Megaclem fuiſſe, univerſae tamen gentis potior mentio. Praeclare, Weſſeling. addit, Plutarchus in Solone extremo: ὁ μεν Μεγακλης ευθυς εφυγε μετα των αλλων Αλκμαιωνιδων.

ad

ad Cap. LXV.

Poſt βασιλευοντος comma habet Ald. Camer. I & II.

μουνου) μονου Ald. Camer. I. II. Poſt Ἑλλήνων eaedem punctum ponunt.

Λυκοοργε) ſic Medic. atque alii. Vulgo cum Aldo Λυκοεργε, & mox ultimo verſu denuo. Mediceum accipiendum putavit Gronovius. Nam ſi vulgata, inquit, lectio vere declararet pronunciationem nominis reſoluti in quatuor ſyllabas, quod contracte triſyllabicum Λυκουργος editur; profecto ab aliis populis poſſet nominari Λυκουργος, non item apud Lacedaemonios, qui ſoliti non fuere vocales οε contrahere in ου, ſed ita retinere, ut patet manifeſte ex hoc ipſo libro c. 67. των αγαθοεργων καλεομενων Σπαρτιητεων. Procul dubio enim illic innuit Herodotus, ſic ipſos Spartae nominatos fuiſſe, non αγαθουργων, quomodo potuiſſet enunciare, & praeterea ab oraculo eum appellari nunc, prout Laconico more ſolebat extendi diphthongus ου. Sane diffiteri non poſſum contractionem in Graeca ſeu verbi coniugatione, ſeu nominis declinatione vocalium οε in ου, ut omnibus Graecis familiarem, ſic quoque Laconibus fuiſſe uſurpatam; ſed ita quoque actum in poſitione contraria earundem vocalium id videtur negare hic codex in tam ſplendido nomine. Unde non tam coniectura, quam concluſio evidens ſequitur, nempe etiam Λυκοοργος dictum fuiſſe hunc legiſlatorem, non Λυκουργος, ut fecerunt & omnibus fere hiſtori-

ſtoricis hanc appellationem breviorem aut tribuerunt, aut uſurpare permiſerunt, nempe ut in decreto Laconico contra Timotheum Muſicum μωαν dicunt Lacones, ubi Graeci alii Μϭσαν. Huius correptionis exemplum quoque eſt apud Grammaticos, ὑποοργος, ὑπϭργος, quod eſt in Favorino. Ubi Stephanus rogat, an pro ὑκοϭργος? Haec Gronovius, qui, uti monuit Weſſelingius, aliud robur cod. Florent. addere potuiſſet ex Apollon. Rhod. I, 162 & II. H 144. Π, 130. Poſt Διζω comma abeſt in edd ante Reiz.

η ανθρωπον) Medic. cui adſtipulatur Plutarch. T. II, p. 1098 A. Max. Tyr Orat. XXIX, p. 347. Galen. Protrept. princ Euſeb. Praep. Evang. lib. V, 27. Themiſt. Orat. XV, p. 193. In Edit. ab Aldo inde ηε και ανδρα, & Pariſ. C & Themiſt. Or. XIX, 225. Mediceum iuſtum eſt. Themiſtius ſibi non conſtat, fortaſſe aliorum culpa. Tametſi Or. XIX, principio, nunc quidem ηε και ανδρα nunc ſcriptum inveniatur, in ſequentibus bis fere ϭκ αν εδιϛασα, ει θεος η ανθρωπος ην. Fuit autem Pythiae id reſponſum multo celeberrimum, &, ſi Plut. adv. Colot. p. 1116. F. fides, εν ταις παλαιοταταις αναγραφαις inſertum apud Spartanos *Weſſel.*

Poſt ελπομαι comma abeſt in Ald. Camer. I & II, quod adeſt in iisdem poſt Πυθην.

επιτροπευσαντα Λεωβωτεω) Λεωβατεω Remig. Laborant haec premunturque inſigni difficultate, etſi Pauſanias L. III. 2, haud aliter, ac nos cum maxime, legerit. Labotas, ſive Leobotes,

tes, ex regia Euryſthenidorum familia, fratris Lycurgi, quippe Proclidae, atque ex alia gente, filius non fuit: ſi ſororis filium dixeris, oberit Labotae aetas, qua ſuae is tutelae erat, cum hic naſceretur. Praeterea Charilli, ſive Charilai fratris Polydectae filii, tutelam Lycurgus, magno ſcriptorum conſenſu adminiſtravit. Haec atque alia Jo. Meurſius Herodoto, uti cenſet, manifeſte erranti obiicit, Regn. Lacon. c. 9 & Miſcell. Lacon. II, 5 ſequitur Meurſium & amplius centum annis inter Labotae obitum & Lycurgi legislationem interceſſiſſe contendit Buherius Diſſ. Herod. c. 13. Cui equidem largiri debeo, ſi Apollodori, Clementis Alex. Africani, Euſebii rationes conſtent, id verum videri. Ergone Noſter erravit? Fieri potuit: quamquam ſi conſideretur accurata utriusque regiae familiae recenſio VII, 204. VIII, 131 res ea ad credendum ſit difficilis. An χαριλᾳ cum Buherio p. 150 refingendum, culpaque in librarios, qui nimis ſcioli Λεωβωτεω correxerint, eſt referenda? Sic profecto in vado res erit, & Herodotus ab errore immunis: vitium vero antiquiſſimum & Pauſania prius; neque id mirandum, cum ſuo iam tempore Philemon apud Porphyrium Quaeſt. Honor. VIII de corruptis Herodoti exemplaribus querelam moverit. Marshamus Can. Chronol. p 452 aliam, & forte planiorem, ingreſſus medelae viam fuit: mutata vocum ſede fuiſſe cenſet Λυκ. επιτρ. ἀδελφιδεϩ μεν ἑωυτϩ, βασιλ. δε Σπαρτιητεων Λεωβωτεω, *cum eſſet tutor filii fratris ſui, Leobotas autem Spartanorum rex.* Sunt ſane huiuscemodi vo-

vocabulorum tranſpoſitiones non inſolitae; neque oberit multum Leobotae Lycurgique aetas. Certum eſt de tempore legum latarum vitaeque Lycurgi vero principio antiquos ſcriptores discordiis diſtineri: id ne operoſius oſtendatur, otium Meurſius fecit. Conſtat praeterea Eunomum, legislatoris patrem, & fratrem Polydectem breve regni ſpatium habuiſſe: vixiſſe Leobotam diutiſſime, Doryſſum atque Ageſilaum, filium nepotemque, exiguo intervallo, & rege Ageſilao leges Spartanis perlatas ex Pauſania III, 2. Quae utique conſtare poſſe videntur: opus enim minime eſt, ut Apollodori temporum rationibus Noſter adſentiatur, neque ut ſcripſiſſe cenſeatur, rege Leobota componendis legibus operam intendiſſe Lycurgum: ad eius regnum tutela pertinet, quam Creticum iter excepit deinde, quo de praeter alios Strabo. Haec *Weſſeling*. Larcherius Marshami coniecturae calculum adiecit ſuum, rationes adducens a Weſſelingio iam prolatas, quibus addit aoriſtum επιτροπευσαντα extra dubium ponere, Lycurgum iam deſiiſſe tutelam nepotis ſui gerere, eumque hanc non multum ante tempus depoſuiſſe, dum in Cretam proficiſceretur. Hanc eſſe aoriſti primi natura Voſſii Grammat. graec. probare. Nec nos hanc feliciſſimam Marshami coniecturam recipere dubitaremus, ſi nova nobis Herodoti inſtituenda eſſet recenſio.

Poſt ταχιστα abeſt comma in Ald. Camer. I & II.

τα νομιμα) νομια Remig. Si νομαια fuerint, Weſſe-

Weſſelingius inquit, cupide probarem. Mores atque inſtituta indicant. Vide III, 99.

παραβαινειν) παραβαινων Remig. Weſſelingio iudice nec abſurde. Poſt εχοντα abeſt comma in Ald. Camer. I & II, quod invenitur poſt ενομοτιας & τριηκαδας, item poſt εφορες.

ad Cap. LXVI.

Poſt τελευτησαντι comma poſuit Ald. Camer. I & II.

ευθηνηθησαν) ευθυνηθησαν Ald. Camer. I.

απεχρα) Medic. & Gronov. Vulgo cum Aldo απεχρη & Pariſ. C.

Αρκαδιην) Citat Dio Chryſ. Orat. XVII. p. 251. Pauſan. VIII, 1 & Euſtath. in Homer. p. 301 fin. *Weſſel.*

Δωσω) Habet Polyaen. I, 8 & Stephanus in Τεγεα, non nihil diſcrepans. *Weſſ.l.*

ἑσσωθεντες) εσδοθεντες Ald. Camer. I. II.

αυτεων) Ald & reliqui. αυτων Medic. & Gronov. non recte. Poſt εχοντες & τας comma poſuit Ald Camer. I & II, item poſt ἀυται omnes ante Reiz.

και ες εμε) ες εμευ Ald. Camer. I. II.

Αλεης) Medic. Ald. Camer. I. II. Αλαιης Editi inde a Steph. I. Bene, inquit Weſſeling. Minervae hunc titulum e Medic. inſtauravit Gronov. etſi in vocis origine error ineſt. Conſtanter Αλεαν appellat Pauſanias, regique Aleo acceptum refert, oblitus Homerum Iliad. X, 301. In Strabone VIII. p. 595. Αλαιαι nomen habet ex doctorum coniecturis.

ad Cap. LXVII.

Poſt βασιληιην comma exſtat in Ald. Camer. I. II, quod in iisdem poſt Λακεδαιμωνι omiſſum.

ἐσσευτο) Vulgo ἐσσωντο cum Aldo. Quod nunc eſt, ex Medic. eſt, & aliis, & a Gronovio receptum.

επειρωτεον) επηρωτεον Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. επηρωτων Medic. & Gronov. Noſtrum magis Jonicum iudicat Weſſeling.

επαγαγομενους) επαγομενους Ald Camer. I. II.

ουκ οιοι τε εγινεατο) Ald Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. & Reg. εγινοντο Medic. & Gronov. male. Florent. enim dialecti rationem non duxit, mox quoque τουτεων, ορεων aliaque immutavit, quae tangenda non fuerant. Noſtra lectio Herodotea eſt ex Jonum more. *Weſſel.*

ες Θεον) ες τον Θεον Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. την ες Θεον Medic. & Gronov. qui lectionem hanc non negligendam, & probam ducit, intellecto vocabulo ὁδον. Habet nempe & Herodotus ſuas ellipſes, addit, quae ab librariis utique omnibus intellectae non ſunt. Sic ipſe Aemil. Portus την πρωτην dici agnoſcit Jon & Attic. κατ' ελλειψιν του ὁδον. *primum, initio, principio*, vel primo quoque tempore, confeſtim, ut I, 153. Sed ſuſtulit recte Weſſelingius την, nam turbat orationem, neque praeſidium accipit ex C. 153. την πρωτην ειναι, quippe plane diverſo. Reiskius,

kius, retineri ſi debeat, mavult επεμπον την αυτις ες θεον, & πομπην ad ſtructuram adſciſcit: poſſet geminum videri Sophocleum Trachin. 665. πριν η ταυδε προς πολιν ανοσειε, niſi diſcreparet recte expenſum.

επειρησομενες) επερησομενες Ald & editi ante Gronov. qui noſtrum e Mediceo recepit. Poſt τον χωρον & εν τω commata exſtant in Ald. eamque repetent. item poſt θεοπροποισι.

Λευρω ενι χωρω) λευκω Remig & ora Steph I. Pauw λευρω ενι χωρος, cui Reiskius conſentit, λευρα tamen ſcribens. Aliter Poeta Odyſſ. H. 121. της έτερον μεν θειλοπεδον λευρω ενι χωρω τερσεται — *Weſſel.*

πηματι) πημασι ora Steph. I, Ald. Camer. I. II, quae & punctum poſt κειται & αια, & comma poſt ſequens τον ponunt

κομισσαμενος) κομισαμενος Ald Camer I & II levi diſcrimine. Vid. Stephanum in Τεγεα, ubi hoc oraculum.

Poſt διζημενοι comma invenitur in Ald. eamque repetent. idem poſt Σπαρτιητεων.

ες 'ȣ) Proſcribitur a Pavio & Reiskio; praeſtare aut έως ȣ̀ aut ες ὁ. Sic enim uſu receptum eſſe. Contra veniunt Schedae Florent. IV, 12 & 160, 166, ubi Gronov. tum reliquae omnes V, 51. Ellipſis defectui mederi poteſt. *Weſſel.*

Poſt πρεσβυτατοι comma deſit in Ald. eamque repetent. exſtat τȣς, & ενιαυτον, & τον.

ad Cap. LXVIII.

Τετεων) Edd. & ſcripti. τετων Medic. & Gronov.

Λιχης) Λιχνης margo Steph. I. Poſt χρησαμενος comma in Ald. eamque repetent.

ὀρεων) Ald. Cam. I. II, Steph. I & ſeqq. conſentiunt Pariſ. ἀρων Medic. probante id more ſuo Gronovio.

πανσαμενος) πανσαμενε ora Steph. I.

η κε αν) Citat Etymol. p. 434. 28. η πε male, comma poſt αν omiſit Ald. & quae hanc ſequuntur.

ποιευμενος) Bene Medic. & Gronov. Vulgo cum Aldo ποιευμενος.

εν τηδε θελων τη αυλη) Ald. & ceteri. Medic. interſerit & ſcribit θελων εν τη, ſine cauſa. Vide tamen Gronov.

μη μεν) commate has voculas ſeiungit Ald. eamque ſequentes. Reiskius corrigit μηδεν γενεσθαι. Si faverent codd. Valkenarius praeferret μηδαμως γενεσθαι μηδαμα μεζονας ανθρωπες των νυν· *nullos usquam fuiſſe.* L. II, c. 91. μηδ' αλλων μηδαμα μηδαμων ανθρωπων.

ὁ μεν δη οἱ ελεγε) Poſt ὁ μεν comma habet, & οἱ omittit Ald. eumque ſequentes ad Gronov, qui e Medic. οἱ inſeruit, quod & Reg. A ignorat.

εννωσας) Suidas εννωσας hinc ſumtum explicat.

συμβαλλεομενος) Med. συμβαλομενος Gronov. cum gemino λ. Poſt ακμονα comma in edd. ante Reiz, item poſt τυπον in Ald. & hanc repetent.

πημα-

πηματι) πημασι Ald. Camer. I. II ora Steph. I. Aldinum Sophocles verum praeſtaret Antig. 605, niſi alia in re occuparetur, & in formulae uſu variarent veteres. Reſponſum Pythiae apud Aelian. Var. Hiſt. III, 43. και πημα δομοις επι πηματι βαινει. Maneth. V, 57. ενθ' ακαταςασιαι και πημ' επι πηματι δεινω. Refer huc, ut alia praetereantur, Juvenalis Sat. XV, 165. *Weſſel.*

συμβαλλεομενος) συμβαλομενος Medic. & Gronov. noſtrum iure praetulit Weſſeling. vid. VI, 63 & 107.

εδιωξαν) εδιωκον Remig. & Margo Steph. I.

εμισθετο παρ ευ εκδιδοντος) Habet hinc Pollux I, 75. Reiskio ſi εκδιδοναι hic ſignificet *locare* pro certa mercede, negans particula viſa fuit ſupervacanea. Non accedit Weſſeling. Vetat enim Pollux, l. c. εμισθετο *conducere cupiebat & conabatur.* Quo modo ſaepe cultiſſimus quisque. Noſter III, 53 & c. 139. Utrobique conatus & voluntas indicatur, ſicuti & cap. ſeq. χρυσον ωνεοντο. Vide Jo. Taylor ad Lyſ. p. 146. Valkenar. in Eurip. Phoeniſſ. 1406 & Paulum Leopard. Emendat. VII, 7. *Weſſel.*

ad Cap. LXIX.

τα λεγειν) commate hae voces ſeparantur in Ald. & Camer. I & II, quae item poſt Λυδων τε comma habent.

τον Ἑλληνα) των Ἑλληνα Ald. Camer. I, vitium ſine dubio librarii.

ὑμεας — Ἑλλαδος) haec ſine parentheſi legun-

guntur in Ald. Camer. I & II, in quibus & comma poſt δολȣ exſtat.

δι' αγγελων) διαγγελων Arch. Vind. male, infra enim c. 99. δι' αγγελων δε παντα χρεεσθαι VII, 203 λεγοντες δι' αγγελων ὡς &c. Alcidan. Orat Ulyſſ. p. 185 πεμποντες δια τοιȣτȣ ειδȣς, και μη δι' αγγελων. Strabo XV, p. 1040 B. τοις δε βασιλευσι συνειναι δι' αγγελων. *Weſſel.*

ξεινιης περι) comma hic exſtat in Ald. Camer. I & II, & το νυν in iisdem commate ſeiunguntur.

Θορνακι) Θωρακι Arch & Vindob. Poſt ωνεομενοισι comma exſtat in Ald. & Camerar. I & II.

ad Cap. LXX.

Τȣτεων τε ὡν εινεκεν) τȣτων Medic. ex eoque Gronov. idem cum Arch & Vindob. εἱνεκεν, vulgo cum Aldo εινεκα.

επαγγειλαιτι) επαγγειλαντες Arch. ſed in raſura ſyllaba poſterior.

μεγαθεϊ) μεγεθει Arch. & Vindob.

αμφορεας χωρεοντα αγον) αμφορεοντας ἡττον δωρον Arch. Vindob. αμφορεας χωρεοντα, αγον Ald. Camer. I II. omiſſo commate poſt αγον. ηγον Steph. I II, Jungerm Sylb Frieder. Gale, Gronov. Mutavit Stephanus, aut ſcriptum ſequutus cod. aut Jonum haud eſſe arbitratus; quod utique ſecus habet. Neglectae αυξησεως cumulum congeſſit Portus. *Weſſel*, qui iure Ald. reſtituit lectionem.

Σαμιοι απελοιατο) poſt Σαμιοι comma exſtat in Ald Camer. I & II, quod abeſt poſt ſequens

quens

quens αυτον. απελοιατο Medic. Remig. Eton. ora Steph. I. απεληϊσαντο ceteri cum Aldo; quo uti Herodotum non ſolere, annotavit Gronov. ſed ſimplici ληιζεσθαι, quod unicuique patere poteſt inſpicienti collectanea Porti in Lexico, eoque etiam utitur in libro 3. c. VI, ubi repetitur haec hiſtoria.

ες το Ἡραιον) το ἱερον Arch Vindob. Sed Ἡραιον verum eſt iuſtumque, animadvertente Weſſelingio. Vide IV, 88 & 152. Apuleius Florid p. 350.

ὡς απειρεθειησαν) ὡς deſit Arch

ὅτως εσχε) Medic. & Arch. probante Gronov. ὅτω alii cum Aldo, aeque bene, iudice Weſſelingio.

ad Cap. LXXI.

ϛρατηιην) ϛρατιην Vindob. male. Poſt Κυρεν τε comma exſtat in Ald. Camer. I & II.

τις λυδων) comma abeſt in Ald. Camer. I & II. λυδος Vindob. & Arch. male.

ὄνομα — Σανδανις) ſine parentheſi legit Ald. Camer I & II, & poſt ην comma exſtat.

ω βασιλευ) Minutae voces, Herodoteae tamen, forſan e codd. ex Athenaeo certe III, p. 78. E. reſtitui poterunt: ω βασιλευ, συ δε επ' ανδρας τοιετες ϛρατευεσθαι παρασκευαζεαι; ſimiliter lib. VII, c. 10. συ δε, ω βασιλευ, μελλεις επ' ανδρας ϛρατευεσθαι πολλον αμεινονας η Σκυθας; Noſtro loco συ fuerat eliſum a proxime praecedentibus litteris. *Valkenar.* cui calculum adiicere nullus dubito.

ϐκ οινω) Haec Julianus Epiſt. 24 & Euſtath. in Homer. p. 1964. 18. *Weſſel.*

απαιρησεαι) *απαιρησεις* Arch. Vindob. male.

τοισι γε μη εϛι μηδεν) *γε* & *μη* deſunt Aldo & editis. Medic. Arch. Vindob. ora Steph I. *τοισι γε μη*, quod iure reſtituit Gronovius. Poſt *περιερονται* punctum exſtat in Ald. Camer. I. II, ſed abeſt comma poſt *περσησι γαρ*.

ad Cap. LXXII.

Poſt Καππαδοκαι comma & poſt *κατηκοοι* punctum exſtat in Ald eamque repetent.

προτερον) *πρωτον* Arch. poſt *τοτε δε* comma exſtat in Ald & qui hanc ſequuntur. Poſt *αρχης* iterum comma habent eaedem.

῎ϐρος) ſic cum Aldo Camer. I & II, Steph. I & II, Jungerm. Sylb. Frieder. Galeo & Reizio edidimus, quibus accedit Pariſ. B apud Larcher. Weſſeling. *῎ϐρος*, qui a Reg. C & Vindob aliisque hoc firmari ait, praeſtareque Medic. & Arch *ὄρος*, quod receperat Gronovius. Regius C Weſſelingii cum Pariſ. B. Larcherii fortaſſis idem eſt. Vid. & Euſtath. in Homer. Iliad. p. 149. 15.

Ματιηνϐς μεν) Μαντηνϐς Arch. & comma poſt *μεν* Ald. eumque ſeqq. qui & poſt *ρεων* punctum, comma vero poſt *ἑτερϐ* ponunt.

Συριϐς Καππαδοκας) Συριϐς και Καππαδοκας Arch. Sine copula Euſtathius, MSS. conſentiens. Corn. tamen de Pauw aut Συριϐς aut Καππαδοκας eraſos mallet Potuerat profecto alterutro Noſter defungi, ut c. 76. Nunc praegnans ratio nulla delendi eſt. Vid. Steph. Byz.

Byz. in Καππαδοκια & Strabonem XII. p. 819, ubi Συρες, ſed male, ut ibi Caſaub. tum Euſtath. in Dionyſ. Perieg v. 784. *Weſſel.*

αποταμνει) ex Medic e quo Gronov. recepit; in Aldo & aliis αποτεμνει.

τακατω) της κατω Reiskius, nec male, ſi codd. accederent.

εςι δε αυχην — 'απασης) Bene Jo Fr. Gronovius haec parentheſi includenda, aut maiore diſtinctionis nota ab inſequentibus ſeiungenda, arbitratus fuit. Fuit certe Waltheri correctio, qua citra neceſſitatem εςι δε αυχην ὅρος της χωρης in Obſerv. Hiſt. Crit. refinxit Non agitur de *termino* Aſiaticae eius regionis, ſed quo illa ſitu ſit, ubi raditur ab amne Halye, & quam anguſte a Ciliciae finibus in Pontum extendatur. Idem Reiskius pulchre vidit, ſtabiliturque his Scymni Chii, Aſiae ad Amiſum Ponti urbem σχεδον ςενοτατος αυχεν εςιν εις τον Ισσικον κολπον δηκων. Mox D. Heinſius μηκος δε οδε ευζωνω &c. teſte Jungermanno in Polluc. II, 214 haud abſurde quidem. *Weſſel.*

ταυτης) deſit Arch. Poſt οδε omiſſum comma & poſt ανδρι poſitum in Ald. Camer. I & II.

ανδρι) deſit Arch. uti c. 104.

ad Cap. LXXIII.

ἑινεκα) Medic. in Aldo & aliis εἰνεκα levi diſcrimine.

γης ἱμερω) γην επιθυμων, ἱμερον προςδε. Arch. & Vind. ſed qui ἱμερω.

μοιρην) Medic. & Arch. μοιραν, (Ald. & ce-

 teri

teri *μοιρην*. Mediceum Gronovius recepit, Aldinum Weſſeling. & Reiz. iure praetulerunt.

θελων) Arch. Vindob Medic. *εθελων* olim cum Aldo.

Αϛυαγεες) *Αϛυαγεω* Arch.

ειλη ανδρων) Medic. & Gronov. In Pariſ. C, Aldo & editis *ιλη*. Haec vero Arch. & Vindob. deſunt, usque in medium c 75 & parum refert, *ειλη* praeoptes, an *ιλη*. In membranis perpetua eſt diſcordia *ειλη* tamen, ſi originem conſideras, vetuſtior. Dixit Weſſeling. ad Diodor. L XVII, 33 dixerunt alii. In *ανδρων* vocabulo latere regis titulum, cuius obſequium fugitivi Scythae detrectaverint, Reiskius coniicit Sed Weſſelingio tali nomine rex Scytha cognitus minime eſt Scytharum *νομαδες ανδρες* non alii ſunt ac *νομαδες*, L. IV, 19 uti *ανθρωποι νομαδες* Arriani Indic. 29. *Weſſel.* Poſt *Μηδικην* Ald eamque repetentes punctum poſuere.

παιδας σφι) Pariſ duo. *παιδα* cum Aldo editi male ante Weſſeling qui noſtrum bene reſtituit Ita vetus Interpres, Galeus, Barbeyracius Hiſt Frid P I p 46. Corn. de Pauw, Reiskius & Abbas Geinoz T. 16. Comment. Acad. Inſcr p. 66 & merito, nam quae Noſter ſubiungit, plures poſtulant pueros Indignor itaque, coecum impetum illis impactum, quibus puerorum multitudo, ipſo ſcriptore viam monſtrante, potior via fuit. MSS. quorum auctoritas deſiderabatur, adſunt. *Weſſel.*

εκμαθεειν) Ald. & ceteri. Medic. & Gronov. *εκμαθειν* male.

κεινη-

κεινησι). Margo Steph. I & Eton. *κενησι* vulgo cum Aldo. *κεινα χωματα* L. IX 84 & *κεινους αμφορεας* VIII, 28 veteres ſchedae, poſtulante ſermonis uſu, dabunt. *Weſſel.* *ην γαρ* — *ακρος* ſine parentheſi in Ald. Camer I & II leguntur, & commata abſunt. Qui poterit hoc eſſe verum? inquit Weſſeling. Is *οργην ακρος* cenſetur, qui iracundo animo eſt, ſive in iram pronior. De Sulla Appianus: *ὁ δε κατα των μεγιστων ανδρων τε και πολεων ακρος οργην γενομενος.* tum de Sertorio, *και γεγενετο οργην τε ακρος· δι᾽ ὑπονοιας ποικιλας* Bell. civ. lib I p. 692 & 700. Accedit Dio Caſſius ex Reiskii indicio T. I. p. 59 edit. noviſſ. *θυμου τε επληρωθησαν, οντες και αλλως οργην ακροι*, furore ſuccenſi ſunt, alioqui in iracundiam etiam proni. Itaque *οργην ουκ ακρος*, qui irae minime indulget, qualis profecto, uti res declarat ipſa, Cyaxares non fuit. Memini geminum videri L. V, 124 *ην γαρ δη, ὡς διεδεξε, Αριστ αγορης ψυχην ουκ ακρος*, vertique, *non erat compos mentis*. At diſcrepat, nec Latina bene procedunt Ariſtagoras mentis quidem compos erat, ſed in agendis rebus forti ac magno animo defectus, ſive *ψυχην ουκ ακρος*. Ne longum faciam, cum Cyaxares iram fraenis compeſcere haud valuerit, ſupervacanea videtur negans vox, & tollenda. Mecum ſentit Abbas Geinozius. Haec *Weſſeling*. Larcherius cum Geinozio, Weſſelingio, & Reiskio *ουκ* eiiciendum cenſet, tum propter linguae genium & Cyaxaris mores, tum quia e codice Regio B. abeſt. Miratus is, Weſſelingium, Geinozii rationes probantem, negationem hanc non eieciſſe,

ciſſe, nec minus nobis mirum videtur eam a Reizio intactam relictam eſſe. Nos Herodoteum contextum denuo recenſentes, eam certiſſime ſpuriam, Pariſini codicis auctoritate delere non dubitaremus.

σφεων αυτων) Medic. ex eoque Gronov. Vulgo cum Aldo σφεων ἑωυτεων.

εβϐλευσαντο) e Medic. Gronov. εβϐλευσαν, ſed vulgatum praeſtat Poſt αυτον comma abeſt in Ald. Camer I & II.

φεροντες) ſic Pariſ. unus. φεροντας Ald. & reliqui Neque diſplicuit Weſſelingio Κυαξαρεϊ δϐναι φεροντες ex Pariſino. Habebat, inquit, φεροντας, quod illo verborum ordine diſplicere poterat. Poſt δοντες δε abeſt comma ab Ald. Camer. I. II, quod exſtat poſt ſequens κυαξαρης.

τϐτεων) τϐτων Medic. & ex eo Gronov. cui & paullo ante ταυτα και εγενετο, omiſſo δη, placuit.

ad Cap. LXXIV.

ϐ γαρ δη — Κυαξαρεϊ) Ald. eamque ſequentes, haec ſine parentheſi ediderunt & poſt ſequens λυδοισι comma poſuerunt.

και τοισι Μηδοισι) Debetur articulus Med. ignorant alii cum Aldo.

συνεςεωσης) συιεςωσης Ald Camer. I & II, quae & comma habent poſt ſequens της ἡμερης, & και οἱ Μηδοι.

επαλλαγην) απαλλαγην Ald. Camer. I. II ora Steph. I. Adde Stob. Serm. XXVIII p. 197, ubi illud ανευ γαρ αναγκ. exſcribitur. Poſt ισχυρης comma exſtat in Ald. Camer. I. II, quod & inven-

invenitur poſt ſequens ἐθνεα & τα, & ἐπιταμωνται.

ὁμοχροιῆν) Comma poſt hanc vocem poſuit Ald. eamque repetentes αἱμορροιην Sylb. quod in margine probavit Friderichus. Sed damnat iure Weſſelingius temeritatem Sylburgii, qui Stephani, Chytraei, Porti aliorumque coniecturam ſequutus, αἱμορροιῆν publicavit. Vulgatum, addit, MSS. auctoritate munitum eſt, illis praetera, quae Iſ. Voſſius & Jac. Gronovius in medium depoſuerunt. Ες ὁμονοιῆν Corn. de Pauw aeque pravum. Sola durat controverſia, quid ὁμοχροιῆ? Joſeph. Scaliger Caſtigat. in Hippocr. de vulner. capit. principio, *hic*, inquit ἡ ὁμοχροιῆ *eſt curvatura interior brachii, qua contingunt ſe duae partes interiores brachii, cum angulum faciunt.* Quae ibi adduntur ex medicorum principe, illam non ſtabiliunt vocabuli notionem, ſed ſuperficiei quandam aequabilitatem. ἡ ὁμοχροιῆ οςεα calvariae laevis eſt ſuperficies, ut bene Foëſius in Aeſchinis Dial. III, 19. ουδε ἁπτεται ταυτα της ὁμοχροιας, bene redditur, *neque attingunt haec* ſuperficiem. Ad quem modum ſi cum Horreo ἐπιταμονται ες την ὁμοχροιῆν verteris, *in ſumma cute*, ſeu *cutis ſuperficie*, uti equidem interpretandum cenſeo, ceſſabit, ſi quae morata fuit difficultas. Tacitus ſimili in ritu Annal. XII, 47 *levi ictu cruorem eliciunt.* Alia Voſſius ad Melam II. 1, alia Gronovius, quae ipſis relinquo. *Weſſeling.* cui aſſentitur *Larcherius.* Galeus vel ὁμαιχμιην, vel ὁμοχροιῆν το αἱμα, ut quaſi concolores ſint, legendum pu-

putavit, vel ὁμοχοιην, vide Heſych. in ὁμοχιται, & in αχροιην. Vel αιμορροιην.

ad Cap. LXXV.

Poſt μητροπατορα & κατασρεψαμενος commata exſtant in Ald eamque repetentibus, quod abeſt poſt εσχε, ſed adeſt iterum poſt αυτην & την, item poſt ſtatim ſequens τα, omiſſum autem poſt επεμπε.

επι Περσας) ειρωτεων addunt Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylburg. Frieder. Gale, quod tamen recte abeſt in Medic. ideoque eiectum a Gronov Weſſeling. & Reiz Eſt hoc elegantiae & politurae Graecae, inquit Gronov. ut ſubintelligant, non exprimant quid agant. Ipſe Noſter III, 13. κηρυκα πεμπει βουλομενος αυτος μεν ες Κερκυραν ἡκειν. *Caduceatorem mittit*, qui dicat *ſe quidem in Corcyram velle concedere*, ut vertit augetque Valla. Sic igitur & Diodorus Sic. XIV, 113, ubi videſ Weſſel.

μοιρην) Medic ex eoque male Gronov. μοιραν, quod Jonum non eſt.

Poſt εντευθεν & λεγω abſunt commata in Ald. eamque repetentibus.

Μιλησιος διεβιβασε) ſic Med. & Arch. In aliis cum Aldo διεβιβασε οἱ. Sed Mediceum jure recepit Gronovius, longe enim mollior accedit haec ſeries vocum iſtarum, etſi probe norit Gronov particulam iſtam ab Herodoto interdum in fine appoſitam eſſe, ut c 86 & 91.

ου γαρ δη — ταυτας) ſine parentheſi Ald. eumque ſeqq. Steph. I parenth prima habet.

και τουτον) κατα τουτον Arch. citra cauſam.

Poſt

Poſt *αεξαμενον* abeſt comma in Ald. eamque ſeqq.

βαθεην) *βαθειην* Arch. Vide Tzetzen Chiliad. I. Hiſt. 30 & Scholia in Ariſtoph Nub. V, 180. *Weſſel.*

νωτȣ) *νωτα* Arch.

εσβαλλοι) *εσβαλοι* Ald. & qui hunc ſeq. Iidem poſt *οἱ δε* comma habent.

εσχισθη — ο ποταμος) cum noſtra interpunctione, quam Reizio debemus, conſentit Cod. Pariſ. A Larcherii. In editis ante Reiz. comma poſt *εσχισθη* exſtat.

ρεεθρον) *ρειθρον* Medic. quam librarii manifeſtam aberrationem Gronovius nimius Medicei venerator, recepit.

ȣ προσιεμαι) *ȣδε προσιεναι* Arch. Vindob. Poſt *αυτον* in fine capitis, punctum poſuit Ald. & ſeqq.

ad Cap. LXXVI.

Poſt *καλεομενην* comma habet Aldina eamque ſeqq.

κη κειμενην) & hic comma habet Ald. cum ſeqq. *κη* ignorant Arch. & Vindob. *κειμενη* praeſtaret, iudice Weſſelingio. Praedicatur de regione Pteria, quae in finibus Sinopes ad Pontum. Steph. Byz. *εϛι και Πτερια πολις Σινωπης* ex hoc, opinor, Noſtri loco. Pteriorum urbis mox mentio erit.

των Πτεριων) non eſt in Arch. Poſt *πασας* punctum ponit Ald & hanc ſeqq.

αγειρας) *εγειρας* Vindob

πριν δε εξελαυνειν ὁρμησαι) Eſt, cui *εξελαυνειν* gloſ-

gloſſatoris videtur, me diſſentiente: putes ſimile eſſe Lib. 8. 106. ὡς δε το ϛρατευμα — ορμα • βασιλευς επι τας Αθηνας, diſcrepat tamen, ut quisque videt. Hoc ſpecta VII, 105 προτερον ηπερ ορμησαι ϛρατευεσθαι επι την Ελλαδα. *Weſſel.*

κηρυκας) ſic plerique omnes cum edit. & Aldo. κηρυκα Medic ex eoque Gronov. Reſtituit recte Weſſeling. κηρυκας, ex ſchedarum conſenſione. Plures miſit, ſicuti cap. 4, ubi ultro Jones poſtulant, quod hic negant Cyro, traditur. *Weſſel.*

απιϛαναι) απιϛαμεναι Ald. Camer. I & II.

μεν νυν) μεν νιν Arch.

επειρωντο επειρατο Ald. Camer. I. II.

αμφοτερων) Deſit haec vox Arch. & Vindob. ſed perperam, vide c 82 & illud III. 11, ubi plenius και πεσοντων εξ αμφοτερων των ϛρατοπεδων πληθεϊ πολλων· nam praepoſitionem quod Arch. & Vindob. omittant iſthic, cauſa caret. *Weſſel.*

Poſt τελος & νικησαντες commata adſunt in Ald. & hanc ſeqq. item poſt αμφοτερα.

ad Cap. LXXVII.

Poſt Κροισος δε abeſt comma in Ald. & hanc ſeqq.

ȣκ επειρατο επιων) Reiskii iuſſu επωρατο corrigendum foret, niſi ſi valide noſter reſiſteret. επειρατο επιων non aliud illi ac επιεναι. Ecce lib. VII, 5. επειρατο κατιων ὁ Ἰσιαιος. & c. 50. ὡς δε επειρατο συλλαμβανων. Conſimiliter VII, 172 & IX, 52 tum I, 84. επειρατο προσβαινων. *Weſſel.*

εν

εν νοῳ εχων) haec e Schedis Arch. & Vindob. exulant usque in medium cap. 79 poſt *εχων* abeſt comma in Ald. & hanc ſeqq

παρακαλεσας) *παρακαλεσαι* Ald. Camerar. I & II.

εποιησατο — Λακεδαιμονιους) ſine parentheſi Ald. Camer. I & II. In iisdem comma poſt *προτερον*.

και γαρ — λαβυνητος) ſine parentheſi Ald. Camer. I & II.

Λαβυνητος) Gattererus in Hiſtoria orbis univerſi P. I. Goettingae 1787. p. 154 in ſcribendo hoc nomine librarios erraſſe ſuſpicatur, nomenque regis *Ναβοννηδος*, uti apud Joſeph. L. I contra Apion. c. 20 nominatur, fuiſſe putat. Coniectura maxime vero ſimilis.

τε δη) *δε δη* Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. qui e Mediceo noſtram iure recepit lectionem, quae hoc in loco iungit concinnius, quam vulgata lectio per adverſativam.

Poſt *ενενωτο* abeſt comma in Ald. Camer. I & II.

ως απικετο) e Mediceo *ως* recepit optimo iure Gronovius, quod in Aldina, ominibusque ante Gronovium deſit. Longe molliore nexu narratur in Mediceo.

επεμπε κηρυκας) *επεμπε τε* Ald. & ceteri ante Gronovium, qui *τε* ex auctoritate Medic. eiecit, idque iure.

Poſt *παρεοντα* comma exſtat in Ald. Camerar. I & II, quod eaedem & poſt *διεσκεδασε* coli loco habent.

ελαση) ex Medic. Gronov. reſtituit, ex perpetua Herodoti conſuetudine. Editi ante Gronov. omnes prave ελασει.

ad Cap. LXXVIII.

Poſt Κροισω comma habent Ald. eamque repetentes.

αυτεων) ſic editi veteres. αυτων Medic. & Gronov. male.

φοιτεοντες) Ex Pariſ. duobus & vulgatis libris. φοιτεοντες Ald. Camer. 1. II margo Steph. 1 & ſeqq. φοιτωντες Medic. ex eoque Gronov. ſed ut alibi ſaepius, hic etiam, animadvertente Valkenario, obliteravit Gronovius Jonicam ſcribendi rationem; & c. 96 εφοιτεον e libro Florentino in εφοιτων tranſiit; cum paullo poſt επιφοιτεοντες intactum relinquatur; alibi διαφοιτεοντες, & επιφοιτεωσι. Hic vero ſcribi mallit Valkenar: οἱ ἱπποι, μετιεντες τας νομας νεμεσθαι, εσφοιτεοντες (nempe το προαςειον) κατησθιον. Verbum adhibuerunt Euripides & Lyſias.

ιδοντι δε τετο Κροισω) Medic. ex eoque Gronov. in aliis & Pariſ. C Aldoque τω Κροισω τετρ ωσπερ και ην) haec Steph. 1 eamque ſeqq. parentheſi includunt.

ες τες εξηγητεας Τελμησσεων) ες τες εξηγητεας Τελμισσεων omnes ante Gronov. Aldum ſequuti. ες των εξηγητεων ora Steph. 1, Medic. & Gronov. praetereaque Τελμησσεων, quo & modo deinde Medic. Dubium eſt, inquit Weſſelingius, praeſtetne Τελμησσεες an Τελμισσεες, dum ſermo de his coniectoribus eſt. Cic. Divin. I, 41. Telmeſſus in Caria eſt, qua in urbe

be excellit haruſpicum diſciplina. Habet & Strabo Τελμησσεως, ſive Τελμησσεων ακραν L. XIII. p. 935. Arriano, qui de hariolis & coniectoribus his diligentiſſime, Τελμισσεις Exped. Alex. II, 3. Steph. Byz. Suidae atque aliis. Infra c. 84 eadem ſcripturae diverſitas. Non addo plura. Bochartus in Chan. lib. I, 6 & Ez. Spanhem. diſſ. 9 de uſu & praeſt. numiſm. p. 563 abunde facient ſatis. Verum τους εξηγητεας mutatos non vult Weſſeling, qui non neſcit ες των εξηγητεων, qua aliunde arceſſita voce, defendi queat; at cur, inquit, contortam ſectabimur, ubi planiſſima & ſine incilibus munita via eſt? Vocabuli uſum ex Graecorum moribus in luce poſuerunt Hemſterhuſius & Ruhnken. ad Timaei Lex. p. 81.

το θελει) commate ſeparantur in Ald. Camer. I & II

ἠλω ὁ Κροισος) ſine articulo ὁ Ald. & quae hanc ſequi ſolent.

κατασρεψεσθαι) κατασρεφεσθαι Ald Camerar. I. II.

οφιν ειναι γης) ειναι omiſit Ald. Camer. I & II commaque ponunt eaedem poſt οφιν.

πολεμιον τε και επηλυδα) πολεμιον ειναι και omiſſo τε Ald. Camer. I & II. πολεμιον τε ειναι και Steph. I omnesque ante Gronov. & Pariſ C, Medic. ειναι hic negligit. Sed aut hinc, aut paullo ante expellendum videtur iure Gronovio verbum ſubſtantivum ειναι, nihilque ſane ambiguum eſſe poteſt bene conſulenti, ſi quis modo ſciverit ex hoc loco id expelli ab MS. Florentino. In priore agnoſce manus male feria-

 tas,

tas. Stephanus inſpexiſſe videtur varios codd. antiquos, unde iudicavit praeſtare, ſi abundaret potius, quam ex alterutro deleret *Gronov.*

υπεκρειναντο) Spectavit hoc Euſtath in Homer. p. 787, 13 & Suidas in voce. *Weſſel.*

ειδωτες των) commate ſeparant has voces, & poſt *των* comma ponunt Ald. Camer. I & II.

ad Cap. LXXIX.

Κυρος δε αυτικα) iunguntur in Ald. Camer. I & II, & comma poſt *αυτικα* ponitur.

μελλοι) Mediceo debetur receptum a Gronovio. *μελλει* olim cum Aldo, qui & comma poſt *βȣλευομενος* inſeruit, ſequente Camerario in utraque.

πριν η) *ὁπως πριν ἡ* Arch. Vindob. & Pariſ. C. Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, abeſt *ὁπως* a Medic. probante & omittente Gronovio.

των Λυδων) ſic e Medic. Gronov. omnes ante eum cum Aldo *την των Λυδων*. Aldinum *αυτος επικαταλαβοι* primus eiecit Gronovius auctoritatem Medic. ſequutus, & id optimo iure.

κατα ταχος) punctum hic poſuit Ald. Camer. I. II

ελασας γαρ) *ελασας δε* Ald. Camer I. II.

παρα δοξαν εσχε) Dare quidem potuerat; *ὡς οἱ εσχε τα πρηγματα ȣκ ὡς αυτος κατεδοκεε·* prout alibi dedit *ȣκ ὡς ηθελε*. Sed ut hic, ſemel praeterea loquitur VIII, c. 4 *επει αυτοισι παρα δοξαν τα πρηγματα των βαρβαρων απεβαινε η ὡς αυτοι κατεδοκεον.* *Valken* Poſt *πρηγματα* comma exſtat in Ald. & hanc repetentibus,

quae

quae & poſt ſtatim ſequens Αση comma habent.

απ' ἱππων) ſic Ald. Camer. I. II, Steph I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, duo Regii & Vindob. quos cum Reizio ſequuti ſumus. *αφ' ἱππων* Arch. & Askew, qui hic incipit, quos Weſſeling. ſequutus, hoc recepit *αφιππων* Medic. ex eoque Gronov qui, etſi ſciam, inquit, quomodo id adiectivum celebrent Lexicographi, novimus tamen, illud *απο* non eſſe ſemper privativum, etſi id ſolum iſti in hac voce ſpectent, haud dubie nimis arcte coërcentes. Exemplo eſt, quod in Strabone notavit Caſaubonus *αφιππαζεσθαι*, & in Diodoro Sic. *αφιππευειν* non deſilire ab equo & eum relinquere, ſed abequitare, ut ſic dicam, & in equo fugere, ut te eripias. Sic onum in iſto compoſito ludatur, quidni ſimpliciter *μαχη σφεων αφιππων* dicetur pugna contemplatione dirigendi ictus demittentium plagam ab equis, eorumdem ſcilicet, qui contemplatione ſedendis aliis dicuntur *εφιπποι*? Ita quidem Gronovio videtur, nobis non item, qui Weſſelingio potius accedimus, nihil in his mutandum cenſenti. *Αφιππων* inſuper habito Jonum more, ex *αφ' ιππων* progenitum fuiſſe codd. alii declarant. *Eſt* illud in pugna equeſtri probatum. Poeta Odyſſ. J. 50. *επιςαμενοι μεν αφ' ἱππων ανδρασι μαρναϲθαι*. Cuius exemplo Philoſtratus Heroic. II, 18. p. 690 *και Μυσαι γυναικες αφ' ἱππων ξυνεμαχοντο τοις ανδρασι.* Sunt praeterea rei equeſtris rudes & imperiti *αφιπποι*· Themiſt. Orat. 23. p. 285. A. *και τω αφιππω (ουχ ἡδυ ορᾳν)*

τον ιππικον. Atqui Lydi eo in genere praeter ceteros excellebant, ἱππευεσθαι αγαθοι, uti Noſter, ſive Φιλιπποτατοι, quemadmodum Philoſtratus Icon. L. I, 17. p. 788, ante quos omnes Homero ἱπποκορυςαι Il. K. 401. *Weſſel.* cui, niſi quod ex auctoritate codd. & edit. vet. απ' ἱππων cum Reizio praeferendum duximus, accedere non dubitamus.

ad Cap. LXXX.

Poſt τουτο & το commata ſunt in Ald. Camer. I & II.

και ψιλον) ſic Medic. & Askew. ὑψηλον Vindob. Arch. Pariſ. C, Ald. Camer. I. II, Steph. I. II omnesque ante Gronov. qui Mediceam & Askewianam reſtauravit lectionem ſine dubio veram, eamque optime defendit Contra omnem, inquit, rationis ſpeciem veritas priſcae ſcripturae in hoc commentum abiit. Quid ineptius, quam Lydos Sardianos dicere bonos equites, & eosdem agere in campo non ſolum ſublimi, ſed etiam fluviis interciſo, unicis equitandi impedimentis? Et quid eſt, quaeſo, πεδιον ὑψηλον? nempe montibus collibusque inaequale & levatum, ut c. 110 de Mediae parte. Idem dicit Strabo de omni Media verſus boream patente lib. 11. Nihil aeque incommodum equis agitandis, quam hae locorum deſcriptiones, ut quisque poteſt comprehendere, imo novit ex Theſſalia. Quare emendatiſſime prorſus membranae Florent. και ψιλον, h. e. nudum, patulum, arboribus & vepribus curſum equorum non impediens. Egregie prorſus

ſus ſe explicat auctor Herod. IV, 175. Ὁ δὲ λοφος ἐοντος ὁ χαριτων δασυς ιδησι ἐςι, εοντης της αλλης της προκαταλεχθεισης Λιβυων ψιλης. Eodem lib. 21 πασαν εουσαν ψιλην και αγριων και ημερων δενδρεων. Inſuper occurrit II, 76 ψιλη την κεφαλην. Immerito vocabulum iſtud penitus omiſit Aem. Portus. Haec *Gronov.* Larcher. quoque ψιλον probavit.

δια δε αυτε — πολιν) Parentheſi omittunt Ald. & hanc repetentes.

και Ὑλλος) Bene Medic. Ask. Remig. & Pariſ. duo cum marg. Steph. I. Ελλος Ald. Camerar. I. II du Rhyer. qui Vallae tranſtulit verſionem. Amni verum nomen reddiderunt Glareanus ad Livii XXXVII, 38. Leopardus Emend. VII, 9 neque impediunt Schedae veteres. Accedat Strabo Herodoti teſtimonio uſus L. XIII. p. 928 de ſterno loquens. *Weſſel.*

συρρηγνυσι) Reiskius συῤῥηγνῦσι multitudinis munera pingit, quod & probavit Larcher. e cod. A. Pariſ.

εξ ουρεος) Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeq. Vindob. & Arch. ορεος Medic. & Askew. ſed dialecti rationem ſaepe contemnens. Gronov. Medic. more ſuo ſequutus.

εξ ουρεος ἱρου) du Rhyer, qui Vallae tranſtulit verſionem, montem *Hirum* appellavit, ridicule profecto. Peyſſonellus in itinere Magneſienſi p. 298 errorem hunc Vallae ex du Rhyerio repetiit, montemque Hirum finxit.

Δινδυμηνης) Δινευμινης Remig. male.

Φωκαιην) Medic. & Ask. recte. Φωκιην male

le Ald. Camer. I II, Steph I ceteraeque ante Gronov cum Vindob Arch. Pariſ. C.

Poſt ἐποιησε comma abeſt in Ald. Camer. I II in iisdem comma poſt τοιονδε poſitum.

αιεβησε Medic. Askew. Remig. Margo Steph I & Suidas in voce, alii cum Aldo & editis εβητε. Arch. εβησεν. ἱππαδα·ςολην explicat Heſych. in voce.

Poſt φειδομενες abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

παντα του) citant Th Magiſter & Suidas in voce ea.

αμυνηται) ſic Editi cum Pariſinis, Vindob. Arg. Remig. αμυηται Medic. Ask. abſurde. Verbum hoc, teſte Weſſelingio, toti Graeciae ignotum, citra dubitationem negligentia librarii prognatum, & nimia ac paene ſuperſtitioſa Medicei reverentia a Gronovio in orationem noſtri invectum. αμυνεσθαι his libris frequens, nec aliubi, ne ab ipſo quidem Florent. ad eam formam ſcribitur. L. Küſterus acerbius hoc de genere Bibl Vet. & Nov Clerici T. V p. 409 conqueſtus. Poſt ἱππε abeſt comma in Ald. Camer. I II.

ἑινεκεν) Ex Medic. Arch. Vindob. Remig. ἑινεκε Ask. ἑινεκα vulgo cum Aldo.

οδμην) οσμην Arch. Vindob. Poſt ἱππικον interpungit Ald. & ſeqq.

τω δη τι) τω δη τοι Aldus, Editi & Vindob. Schol. Hermogenis p. 396, Medic. Arch. Askew habent receptum a Gronov. ſed parum refert, hoc, an Aldinum praeoptes

επεχε ελλαμψεσθαι) επειτη ελλαμψεσθαι, pla-

placitum olim, merito vir doctus repudiavit ob c. 153 επ' ὡς επειχε. Addere potuiſſet VI, 96 επι ταυτην — επειχον ςρατευεσθαι. Quae mihi quidem a navibus ad anchoras ſtantibus, επεχετας, repetita non videntur: multo commodius τον νυν ad dictionis complementum adſciſcetur. Vide hoc Polybii Exc. Leg. p. 1108 δηλος ην, επεχων παλαι τοις κατα την Ευρωπην πραγμασι, & S. Lucae Evang. c. 14, 7 επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο. In Euripidis Heracl. v. 846 aliud requiritur. Varius enim uſus. *Weſſel.*

ὁ Λυδος) ὁ αυτος Vindob. Arch. Ald. Camer. I. II. ὡὗτος Remig. αυτος manifeſtos ex Λυδος natales habet, prorſus uti αυλων κορας fragm. Autocratis apud Aelian. de animal. XII, 9 Λυδων κοραι genuerunt invitae, monitore Rutgerſio Var. Lect. II, 1. *Weſſel.*

ὡς οσφραντο) ſic e Remig. Weſſeling. quem cum Reizio ſequuti ſumus. ὡς ωσφραντο Medic. Askew. & Gronov. ωσφραντο cum Aldo & Steph. alii.

και ειδον) ex Medic. & Askew. Gronov. quem cum Weſſel. & Reiz. ſequi placuit. ιδοντες αυτας Vindob. Arch. & alii cum Aldo & editis.

μεντοι οἱ γε Λυδοι) μεντοι γε οἱ Arch. Poſt χρονω δε abeſt comma in Ald. & hanc ſeqq.

ad Cap. LXXXI.

μακρον) Medic. Askew. Remig. & ora Stephan. I. μακροτερον Aldus & alii.

οἱ μεν γαρ) commate ſeiunguntur in Ald. & ſeqq.

συλλεγεσθαι) το σύλλεγεσθαι Arch. Vindob. quo non indigemus v. c. 77.

δέεσθαι βοηθεειν) βοηθηίην Arch. βοηθεειην Vindob. Non probat Weſſel. βοηθηίην, tametſi Jonicae notae. Mox c. 83 δεομένοι Κροισω βοηθεειν πολιορκομενῳ.

ad Cap. LXXXII.

τοισι Σπαρτιητῃσι) Medic. Askew. ceteri cum Aldo articulum, non admodum neceſſarium, ignorant, quem Gronov. e Medic. ſupplevit, Herodotum h. l. Spartanos a Laconibus diſtinguere putans. Poſt ταυτας abeſt comma apud Ald. & ſeqq.

αποταμομενοι) Med. Ask. Remig. Vindob. Arch. αποτεμομενοι alii cum Ald. & Steph.

Κυθηρίῃ) Med. Arch. Ask. Remig. Vind. & Steph. I margo, Gronov. quem Weſſel. & Reiz. ſequuti. Vulgo cum Aldo Κυθηρα.

μαχεσασθαι) Φερεσθαι Remig. Poſt τȣ ϛρατȣ comma habet Ald. & ſeqq.

παραμενειν) Med. Arch. Ask. Pariſ. A ap. Larcher. περιμενειν ceteri cum Aldo. Noſtrum defendit Gronov. ex c 30 lib. III, 57 & lib. VII 170. ἑκατερων εν την Weſſelingio potius videtur, nobis non item. Poſt αγωνιζωμενων abeſt comma ap. Ald. & hanc ſeqq.

εσσȣμενȣς) Ask. Medic. Vindob. Gronov. ἡσσημενȣς Arch. ἡσσωμενȣς Ald. & editi.

συνθέμενοι ων ταυτα) plerique omnes cum Aldo συνθεντες Arch. ſed ων ignorant Med Ask. Gronov. poſt ταυτα comma habet Ald. Camer.

L

I. II, item poſt ὑπολειφθεντες συνεβαλλον) συνεβαλον Pariſ. B.

Αλκηνωρ τε) Med Ask Arch Αλκινωρ Ald. &c Poſt ὁτοι comma habent Ald Camer. I. II, item poſt νενικηκοτες.

σκυλευσας) συννησας Remig. & Pariſ. A. Frequentatur his in libris συννησαι, ubi de rogo, rebusque temere congeſtis ſermo eſt. Hic, tametſi ex MSS. adridere non debet. Valuitne Othryades, viribus ac ſanguine defectus, in unum Argivorum corpora coacervare? Belle Theſeus in Stobenſi: Οθρυαδης πολλους σκυλευσας των πολεμιων τροπαιον εστησε. Non diſparia Chryſermus in Plutarchi Parall. p. 306. T. 2. *Weſſel.*

τους μεν αποφαινοντες) commate ſeiunguntur in Ald Camer. I. II, in queis & poſt σφετερον comma exſtat.

τελος δε) τεως δε Ask. poſt συμπεσοντες comma in Ald. Camer. I. II.

μηδενα) praeteriit Arch.

σφι) praeteriit idem.

πριν αν) Ask. Arch. Vindob. Remig. & alii cum Aldo. Medic. αν praeteriit, quod ideo & Gronov. eiecit. Sed iure recepit Weſſeling. teſte Platone in Phaedone p. 89 C.

τα εναντια) Medic. Ask. Arch. Gronov. vulgo ταναντια cum Aldo poſt νομον colon poſuit Ald. & hanc ſeqq.

ου γαρ) Conturbare orationis ſeriem γαρ non latuit Reiſkii ſollertiam. Non vidiſſe illud, ſaltem ſpreviſſe, Euſtathium argumento ſunt, Λακεδαιμονιοι δε, νικησαντες ενθεν τον (εθεντο voluit)

luit) νομον, μη κομωντες πρωην, απο τετε κομαν ex Herodoto in Homer. p. 165. 19. *Weſſel*

συλλογιτεων) σύλλοχιὼν τε διεφ. Arch. συλλοχιτεων Ald. Camer. I II, Steph. I, II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, Gronov. Unde Weſſeling noſtrum, non animadvertit. Quae ſequuntur Th. Magiſter excerpſit in διαχρωμαι & Plut de malign. p. 858 *Weſſel.*

Poſt Θυρεησι comma habet Ald. Camerar. I II.

ad Cap. LXXXIII.

ενεςεωτων) Medic. Remig. ora Steph. I. των interſerit Ask. Alii cum Aldo ενιςαμενων των πρ.

οἱ δε ὁμως) commate ſeiunguntur in Ald. & hanc ſeqq.

ad Cap. LXXXIV.

Σαρδιες δε) comma hic inſerit Ald. Camer. I & II.

ἡλωσαν) Remig. Medic. Margo Steph. I, Ask ἡλωκεσαν Vindob. Arch. &c. cum Aldo, Camer. I II, & editi omnes ante Gronov. qui Medic. recepit

τεσσερες και δεκάτη) τεσσαρες και δεκατη Askew. & ceteri cum Aldo.

Poſt προειπε comma deſit, quod exſtat poſt τειχεος ap Ald & hanc ſeqq

πειρησαμενης) Ask. Arch. Medic. Remig. Valla, idque recte, vulgo cum Aldo πειρησαμενος.

προεχωρεε) Ask. Medic. Remig. probante Gronov. προσεχωρεε cum Aldo plerique. Amanuen-

menſium in προχωρεῖν & προσχωρεῖν eminens lapſus, etiam in Thucyd. II, 5. *Weſſel*

πεπαυμενῶν) πεπαυσμενων Vindob & Arch.

τα ουνομα) commate ſeparantur in Ald. & hanc ſeqq. in quibus & comma poſt ακροπόλιος & Φυλακος exſtat.

Φυλακος) habet hinc Suidas in voce.

τη ωδε) commate ſeparantur in Ald. & hanc repetentibus.

Μηλης) Μαρδης Vindob. & Arch. male.

ὁ πρότερον) ὁ προτερος Ald. Camer. I. II, Steph. I & omnes ante Gronov. qui e Medic. ὁ προτερον recepit, quod & Valla expreſſit, & habet M. & Askew. προτερος ſi valeret, non *primum*, ſed priorem Croeſo regem ſignaret; Scaligero Can. Iſag. III, p. 310 animadvertente. *Weſſeling.*

Τελμησσεων δικασαντων) Τελμισσεων five Τελμισεων ut Arch. & Ald plerique. Editum probat M. & Ask. Non erant δικαςαι, ſed conjectores & interpretes portentorum; quae duo coniunguntur a Cicerone, de Divin II. c 28, qui L. II. c. 5. Eſt, inquit, quidam Graecus vulgaris in hanc ſententiam verſus: Bene qui conliciet, vatem hunc perhibebo optimum Μαντις γ' αριςος, ὁςις εικαζει καλως. Theocrit Eid. XXI, 32 ὁς γαρ αν εικαζη κατα τον νοον, ἐτος αριςος εςιν ονειροκριτας. Tametſi non ignorem σημαινειν, κρινειν, γινωσκειν, in talibus etiam adhiberi ab Herodoto; una tamen mutata litera hic libenter legerim: Τελμησσεων εικασαντων, ὡς — Dion. Chryſ. Orat. 34. p. 414 C. τα μεν των ...

αιωνων εικαζειν δει. omnis divinatio coniectura nititur, ultra quam progredi non poteſt: Cicero de Div. I, 14. Sunt mihi ad manum loca veterum, in quibus τοις δικαιοις, εικαια videantur ſubſtituenda. Haec Valkenar. cui accedit, eiusque coniecturam recepit Larcherius. Sed Weſſelingius, quem cum Reizio ſequuti ſumus, δικασαντων retinuit, animadvertens: Inſolens verbi uſus originem ſuſpicionibus praebet. Varias Reiskius offert Miſcell. Lipſ. Vol. VII. p. 616 praeterque alias διδαξαντων, docentibus, approbat. Mihi expedita in hoc doctorum acumine omnia non ſunt. Ampliabo, inquit, donec clarior e MSS. lux.

τη ην) commate ſeparantur in Ald. & hanc repetent. in quibus & poſt αμαχον τε comma exſtat.

προς τε Τμωλε) προς τον Τμωλον Reiskius ex coniectura.

αυτος) Melius ετος cum Pavio & Reiskio cenſuit Weſſelingius, laudans Xenoph. Inſtit. Cyr. VII. p. 180, ubi nonnulla diverſitas. Sed tamen non recepit in contextum. Reizius recepit, quod & nos, ſi Herodotum curis ſecundis recenſere contigerit, erimus facturi.

Μαρδος) Μαρδης Arch.

των τινα Λυδων) Pariſin. Arch. Vindob. Remig. cum editis. Τινα — λυδων Ald. Camer. I. τινα λυδων Camer. II, utrumque vitium ſine dubio typographi. τον Medic. & Askew. probante Gronov.

ὁ αυτος τε) ſine ὁ Askew. Articulum retinent omnes.

κατ'

κατ' αυτον) Idem cum Medic. Arch. Vindob. *κα μετ' αυτον* ceteri cum Aldo

8τω δη Σαρδιες) M. Ask. Vind. *δη* deſit Ald. & aliis.

ἡλωκεσαν) Arch. *ἑαλωκεσαν*.

ad Cap. LXXXV.

Poſt *Κροισον* comma exſtat in Ald. & hanc repet.

εγενετο) *εγινετο* Ald. & hanc repet.

Poſt *τ8 και* & *τα μεν αλλα* commata exſtant in Ald. & hanc repet.

εν τη αν παρελθ8ση ευεςοι) *ευετοι* Med. *ευεςοι* Ask. & Steph I margo. In plerisque aliis & Aldo *ευθηνια* ex gloſſa — Alii Cod formam dant uſitatam *ευεςοι*. inuſitatam ſui codicis admirabatur Gronovius. Herodoteam hic fuiſſe ſuſpicor *ευετυΐ*. & in Gloſſario Herod. primitus ſcriptum: *Ευεςυΐ*, (pro *ευεςη*, *ἡ*) *ευημερια*, *ευωτηρια*. — *Διογενιανος ανευ τ8 σ γραφει*. nempe *ευετυΐ* quod habet Aratus Dioſ. v. 358. *οφρα τις ευετυΐ χαιρη ποτιδεγμενος ανηρ*. Schol. *τη ευετηρια*. Formas iſtiusmodi nominum Jones adamarunt praeſertim: *Ιωνων* iſtum *σχηματισμον* exemplis adfirmat Euſtathius ad Il. T. p. 1245. v. 39. Ultimum eorum eſt *ἡ Κτιςυς*. *κτιςυν* inquit *Μιλητ8 φησιν Ἡροδοτος*. leguntur iſta L. 9. c. 96. L. 5. c. 6. *την καταπλωςυν* L. 4. c. 75 ſubminiſtravit, ut alia multa pereximia, Mediceus iſte codex. prae ceteris Poetis iſta talia frequentavit Callimachus, in cuius paucis reliquiis inveniuntur *ἁρπακτυς*, *διωκτυς*, *γελαςυς*, *μαςυς*, *αλητυς*, *οϊςευτυς*. Horum nonnulla attigit Hemſterhuſius ad Lucian. p.

p. 354 multo plura huius claſſis praebet Heſychius quaedam etiam mendoſa: ωρητυς vox eſt nauci; Antimachea fuit πωρητυς. εσκλητυς probabiliter ſcribendum, ubi legitur εσκλητος, ἡ των εξοχων αθροισις εν Συρακουσαις. Ceterum ſi vel Herodoteum eſt ευεστυς, fatendum tamen, multo frequentius dici ευεστω vel ευεστου. Democriteam eſſe vocem omnes norunt, qui has literas tractant; illud non omnes, vocem in tres male diſtractam apud Stobaeum perperam in verbis legi Democriteis p. 278, 53. τα αδικεοντα (των ζωων) αθωος ὁ κτεινων. και προς ευεστ' ου τουτο ἑρδειν μαλλον η μη. Scribendum προς ευεστου. Κακεστουν interpretatur Heſychius κακην καταστασιν, η απραγιαν. aeternitas Antiphonti dicta Αειεστω, teſte Harpocrat. ἡ ουσια, Εστω Architae Stobaei Eclog. phyſ p. 81. v. 8. ἡ αποδημια Callimacho apud Suidam Απεστω. ubi vulgatur in Herodoto IX. c. 84. τη απεστοι της μαχης olim legebatur, me iudice, απεστυι. Heſych. ἀπεστυς, ἡ αποχωρησις. Formam in ω, quod commemini, nullam praebet Herodotus. Sed haec, fateor, modum excedunt, argutis iſtis Graecorum auctorum emendatoribus breviloquis diſplicitura. — Haec Valkenar. — Addit his Weſſelingius ſequentia: Sequor, inquit, Schedas Ask. alias Med. conſentaneas. In Gloſſis Herodoti variatur. In ſcriptis Remig. ευεστω, ευημερια. aliae ευεστια, ευεστη. cui diſcordiae commodior dabitur locus. Non eſſe ab Jonum uſu id, quod amplexus ſum, alienum, Democriti apud Stobaeum verbis ſtabilire in animo fuerat. At illa perſanata ſunt. Clemens Alex. Strom. II.

p.

by Google

p. 498 Δημοκριτος μεν εν τω περι τε Τελες, την ευθυμιαν, ην και ευεστω προσηγορευσεν. Non illi itaque idem atque aliis notavit: ſua enim ſibi Philoſophus vocabula habuit. Noſtro congruit Aeſchylus Septem contra Theb. v. 192. Μητ' εν κακοισι, μητ' εν ευεστοι Φιλη Ξυνοικος ειην — ubi Critici ευδαιμονια, ευετηρια. Quo uſu & Maximus de Elect. v. 534.

ες αυτον) ſic Medic. & Askew. ἑαυτον Vindob. Arch. ἑωυτον vulgo cum Aldo. Noſtrum poſtulat ſenſus auctoris, ad filium enim hoc referendum, ad cuius vitium emendandum Croeſus omnia fecerat.

χρησομενες) Askew. Arch. Vindob Med. Remig. Gronov. quem Weſſeling. & Reiz. ſequuti. Edebatur antea cum Aldo χρησομενος, non prorſus male. Vid. Gronov. IV, 145 & Miſcell. Obſerv. T. 3. p. 14'. *Weſſel.*

βελευ) Medic. Askew. βελε, quod recepit, ut omnia, Medicea, Gronov. in aliis Aldinum βελευ, & verius.

Poſt τειχεος comma in Ald. & hanc repetent.

των τις) Medic. Askew. Arch. & Gronov. deeſt των vulgo, & in Aldo.

αλλογνωσας) ſic Askew. Medic. Remig. & Pariſ. duo. αλλον γνωσας alii cum Aldo Henr. Stephanus coniectando iuſtam huius loci ſcriptionem adſequutus fuit in Vocum Herodot recenſione p. 722 & 739 edit. Gronov. Certum praeſtant MSS. & Heſychius: αλλογνωσας, αγνοησας. Neque abit multum αλλογνων in Galeni

Gloſſ. Hippocr. quo de doctiſſimi viri ad Heſychium, & Foëſius in Oeconom. neque, alia in compoſitione, αλλοφρονεων, αλλοφασσων &c. *Weſſel.*

δεως τε και κακω) poſt κακω comma habet Ald. & qui hanc repetunt. δεως τε κω ερρηξε Arch.

ωνθρωπε) Medic. Askew. Arch. Remig. & Corinthus, Ald. Camer. I. II probante Galeo & Gronovio. ανθρωπε Stephani I & ceteri, atque ita & Gellius Noct. Attic. V, 9.

ζοης) Ζωης Vindob. Arch. male.

ad Cap. LXXXVI.

τεσσερεσκαιδεκα) τεσσαρες και δεκα Ald. Camer. I. II, quae & poſt πολιορκηθεντα comma omittunt.

τε καταπαυσαντα) τε, και καταπαυσαντα plerique cum Aldo. Copulam Medic. & Ask. pene tollunt. Poſt Περσαι comma exſtat in Ald. Camer. I. II.

συννησας) ſumſit hinc Suidas in voce.

ακροθινια) ακροθοινια Ald. Camer. I. II.

ότεωδη) non habet Arch.

και πυθομενος) Copula abeſt Arch. & Vindob.

ἑινεκεν) Medic. Arch. Askew. ἑινεκα Ald. & ceteri. Poſt ειδεναι comma exſtat in Ald. Camer. I & II, item poſt ſequens μενδη.

το Μηδενα) poſt το comma habent Ald. Camer. I. II. Μηδενα ειναι των Askew. & ceteri omnes cum Aldo. ειναι Med. deſit, & Gronov. ex-

expulit ut ſupervacuum pondus, ſed iure reſtituit Weſſeling: ſchedis iubentibus.

προςηναι) Medic. Askew Vindob Archiep. Remig. Pariſini & Aldus cum Steph. I II & qui hanc ſequi ſolent παραςηναι, quod, Weſſelingio & Larcherio cenſente, locum tueri potuerat, quem & illi Reiskius relictum voluit, niſi MSS. concordia obnixa fuiſſet. Vide Gronov. Quae ſequuntur habet hinc Euſtath Homer. p. 1604. 8.

ἡσυχιης) Medic. Askew. Remig. Euſtath. ora Steph. & Pariſ. C. B, in quorum margine λειποψυχιης (minime ſolum in margine Pariſ B teſte Larcherio), ſicuti & editis, Vindob Arch. Ald. Camer I. II, Steph. I. λειποψυχιης in textu, in ora Steph. ἡσυχιης. Memoratam Stephano lectionem, quia dabat & Med. Cod. recte reſtituit Gronov. niti quoque potuerat Euſtathio, qui ad Odyſſ. Θ p. 319 23. Ἡροδοτος, inquit, εκπλαγεις δε τουτοισιν επι χρονον αφθογγος ην, μογις δε τε ανενεχθεις ειπε. και παλιν. ανενεγκαμενον τε και αναςεναξαντα εκ πολλης ἡσυχιης. Eorum priora leguntur I, c. 116. Quod h. l. vulgabatur olim λειποψυχιης fluxit, opinor, ex interpretamento lectionis non abſurdae αψυχιης· cenſeri certe potuit Croeſus ante paſſus animi deliquium, quam ad ſe redeuntem ſubierit Solonis dictum: ἡ λειποψυχια, locis a Foëſio deſignatis, ſaepe dicta fuit αψυχιη Hippocrati: in locum αψυχιης, ſaltem in ψυχιης, facile mutari potuit ἡσυχιης, quod genuinum iudico. — Haec Valkenar. quibus Weſſeling.

Rr 2 ad-

addit: Non audeo damnare, tutum tot Codd. & Euſtathii propugnaculo. Puto & Nicol. Damaſc. in Noſtro reperiſſe. *Σιωπης δε γενομενης*, ait Excerpt. p. 461 *ςεναξας μεγα, εις τρις ανακαλειται παλιν Σολωνα*. Explicationem certe ſeu paraphraſin huius loci ea praebent. *Εκ πολλης ησυχιης* poſtquam altum erat ſilentium, ſive *σιωπης γενομενης*. Stabilire praeterea Nicolaus lectionem Arch. poterit, ſicuti & Aelianus in Euſtath p. 1404. 45 haec pleniſſime aemulatus: *ὁ δε ανηνεγκατο αρα, και εις τρις εκαλεσε τον Σολωνα*. Adde aliam eiusdem Aeliani, quam adſcripſit Bergleros, imitationem, Var. Hiſt. IX, 41.

ονομασαι, Σολων) *ονομασαι Σολωνα* Arch. Vulgo cum Aldo *το Σολων*, ſed articulum Med. & Askew. praetereunt, quem ideo & Gronov. praeteriit.

τεως μεν) *ἑως μεν* Arch. & Euſtath. Homer. p. 80. 42.

επειρωτεωμενον) Aldus & Editi ante Gronov. *επερωτωμενον* ora Steph. II. *ερωτωμενον* Medic. Askew. Arch. probante Gronovio, ſine cauſſa.

ὡς ηναγκαζετο) deeſt *ὡς* Vindob. & Arch. item Ald. Camer. I. II, quae comma poſt hanc vocem quoque omittunt, & ſequentia *τον αν* commate ſeiungunt.

επειρωτεον) plures, cum Aldo. *επειρωτων* Medic. Askew. Arch. probante Gronov.

ηλθε αρχην ο Σολων) Reiskius, *ὡς ηλθε Σαρδις ὁ Σολων*. Verum *αρχην* notat *olim* hic atque alibi. Vide II, 27 & Abreſch. Diluc. Thucyd.

p.

p. 714. *Weſſel.* Poſt Αθηναιος interpungit Ald. & qui hanc ſequuntur.

αποφλαυρισεις· οια δη ειπας, ωςε αυτω) Sic, Weſſelingium ſequuti, edidimus. Αποφλαυρισεις· οια δη ειπας ωςε αυτω παντα αποβεβηκε οἱ τηπερ Valla, Remig. & Pariſ. A Arch. Vindob. Askew. qui αποβεβηκοι, in Arch. Vindob. οἱ deſit: tantum αποβεβηκει. Vulgo cum Aldo αποφλαυρισεις οἱ. ἁ δη ειπας τη αυτω παντα αποβεβηκει τηπερ etiam Medic. niſi quod adſtruat οἱ. Hunc more ſuo ſequitur Gronovius inſertionem voculae οἱ defendens ex conſuetudine Herodotea lib. III, 72. II, 175 III, 55. VI, 68. VII, 125. In οια ſi hae literae coaleſcerent, animadvertit Valkenar. huius quidem loci mihi facilior videretur intellectus iſta ratione ſcripti: οια δη ειπας, τα αυτω παντα αποβεβηκεε τηπερ εκεινος ειπε. τη tantum in τα fuit mutatum: ſed fortaſſe codd hic vulgatis meisque coniecturis meliora ſuppeditabunt. Hanc Valkenarii coniecturam recepit Reizius, niſi οἱ poſt αποβεβηκεε inſerto ſive eo non eiecto e contexto Weſſelingiano. Varie haec fuerunt tentata, obſervante Weſſelingio, Abreſch. ſola diſtinctione veteri ſcripturae medetur, ante τηπερ εκεινος interpungens. Reiskius aut ἁ δη ειπας, ειπε αυτοις ὡς παντα — aut ἁ δη ειπας, εφη, ὡς αυτω παντα αποβεβηκεε, τηπερ — Laudem merentur, etſi opera male ceſſerit, viri egregii. Promo MSS. veſtigia cum Geinozio (huius lectionis veritatem Larcherius e Pariſ. A probat), cuius αποβεβηκεοι, cum coniecturae debeatur, carebimus ſine damno. Potius foret, ſi neceſſitas

tas urgeret, cod. Askew. *αποβεβηκοι.* Verum *αυτω — οἱ* per tmeſin, ut alias, pro *ἑαυτω* depoſitum fuit. Vide Abreſch. d l. & Gronov. Haec Weſſeling. Nos quidem Reizii lectionem probandam ducimus.

ανθρωπινον) ανθρωπηΐον, uti ſolet, praeſtaret. *Weſſeling.*

Poſt *ανθρωπινον* colon habet Ald. Camer. I II, & poſt *Κροισον* comma

καιεσθαι) κεεσθαι Ald. Camer. I. II.

τα περιεσχατα) ante Weſſelingium editi omnes *τα περι εσχατα*, ſed is primus Gronovii monitis obſequutus, & cap. 101. lib. 5 edidit que quod in contexto noſtro legitur, quodque & Reizius recepit. Mirantur tamen, addit Weſſeling. & nonnihil retrahunt haec. c. 191 huius libri, *των περι τα εσχατα της πολιῶς εαλωκωτων.* Liberum itaque optandi arbitrium.

τα ειπε Κροισος) τα Κροισος ειπε Ask. Arch. *τα, ειπε Κροισος* Ald. Camer. I. II.

ενιωσαντα) Euſtath. in Homer p. 288. 15.

Poſt *εννωσαντα* adeſt, ſed poſt ſequens *ανθρωπον* abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

πυρι) Medic. Arch. Askew. Remig. Pariſin. duobus. Vulgo cum Aldo *πυρη*. Medic. Gronov. recepit.

των εν ανθρωποισι) των ανθρωπινων ora Stephan. I, Remig.

κελευει) Ald. Camer. I. II, Medic Askew. Arch. Pariſ. B C *κελευειν* alii Steph. I ſequuti, inter quos & Gronov. qui tamen in obſervationibus Mediceam acerrime tuetur lectionem. Vi-

Vidiſſe Henr. Stephanum, opinatur Weſſeling. cod. Remig. cui & pauci alii conſentiunt, maluitque leniter fluentem orationem, fortaſſe iniuria Solet enim Noſter in eo genere varietatem ſectari, ſicuti ſaepenumero alii, conf. V, 103 Daviſius in Cicer. Tuſcul I, 24 & Raphelii Obſ. ex Herod in Ep. ad Galat. II, 6, ubi tamen aliena quaedam *Weſſel*

Poſt πειρωμενες comma habet Ald. Camerar. I. II.

επικρατησαι) επικρατεειν Remig. non male.

ad Cap. LXXXVII.

Poſt Λυδων comma exſtat apud Aldum & hunc ſeqq.

καταλαβειν) Remig. καταβαλειν. Portus ſic corrigebat citra urgentem cauſam. Facit ſcriptionis adfinitas, ut verborum ſaepe oriatur confuſio. Haud raro quoque vim patiuntur.

εδωρηθη) κεχωρηγηται ora Steph. I & Remig. quod placere poſſet, modo Herodotei commatis foret. Tritum uſu eſt Ariſtotelis, Strabonis, atque aliorum, quemadmodum ad Diodori lib. I, 15 a Weſſelingio adſcripta oſtendunt.

μιν) ſic Aldus & alii, Noſtri more. αυτον Medic. Askew. Remig. ora Steph. I recipiente Gronovio.

Poſt νηνεμιης comma exſtat in Ald. & hanc ſeqq.

συνδραμεειν) συνδραμειν Medic. & Askew. probante Gronov qui & in Aeliano apud Suidam in voce βαθυτατα ſic exſtare animadvertit.

κατασβεσθηναι) και σβεσθηναι Arch. poſt *τον Κυρον* abeſt comma in Ald Camer. I. II

ὁ Κροισος) Arch. & Askew. ex quibus articulum recepit Weſſeling. qui aliis, & Aldo abeſt.

ανεγνωσε) abeſt comma in Ald. & hanc ſeq. Citat Schol. Dionyſii Thracis, ſed *ανεγνω*.

ςρατευσαμενον) abeſt comma in Ald. & hanc repetent. quod inſeritur in iisdem poſt ſequens *ὁ δε*.

ςρατευεσθαι) ςρατοπεδευεσθαι Askew. cum Steph. I margine. Quae ſequuntur habet Stobaeus Serm 53. p. 368.

δαιμοσι κε) Medic. Askew. & Remig. ſed *πε* ille, uti in Steph. I ora. *δαιμονι κε* Editi cum Aldo ante Gronov.

ad Cap. LXXXVIII.

Poſt *ὁ μεν* & *λυσας* comma poſuit Ald. Camer. I. II.

κατισε) κατεισε Medic. & Askew. quod Gronov recepit, ſed recte monuit Weſſeling, ſcriptorem Florentinum erroris reum eſſe, nusquam in his libris *κατεισε*, tametſi verbi neque obſcurus nec infrequens uſus.

τε και ειδομενος) poſt *τε* comma habet Ald. Camer. I. II. *αιδομενος* Vindob. Arch. prave.

κοτερον) ex Medic. Askew. Arch Vindob. *κοτερα* Editi cum Aldo, neque abſurde. *τα νοσων* commate a ſe ſeparantur in Ald. Camerar. I. II.

παρεοντι χρονω χρη) Remig. Medic. Askew. qui *χρη* ſpernit. In ceteris & Aldo *χρονω* deſidera-

deratur, quod Steph. I in ora appoſuit. Poſt ο δε adeſt comma, ſed abeſt poſt ειρωτα & λεγων in Ald Camer I. II.

ετος) ετως Arch & Ald. Camer. I. II, in quibus cum praecedentibus iungitur. Poſt ομιλος in iisdem comma poſitum.

πολλη) omittit Arch. πουλη Ald. Camer. I. II. Eaedem poſt ο δε comma ponunt.

διαφορεει) Medic. Askew. Remig. ora Stephan. I, Pariſini duo. διαφθορεει Aldus editique. Sed noſtrum iure optimo in notis ſuis Gronov. probaverat hoc iam Stephanus in Prolegom. p. 737, edit Gronov. & ſic oportuiſſe, iam dudum docuit P. Lombardus Emend. VII, 9. Propagatum ex Aldino vitium eſt, ſaepius ad hoc vocabulum offenſo L. V, 75. VII, 10. Qui Noſtrum verſavit, nihil hic deſiderabit. Portus hunc locum in Lexico ſuo bis producit, incertus utrum praeſtaret. διαφορεει & crebrius ita occurrit in Herodoto, & iram hoſtilem in turbandis omnibus exprimit acrius, ut id mereatur non ſperni. Tamen in contextum non recepit Gronov. in quem reſtituit Weſſeling.

τα εμα) Medic. Arch. Askew. Remig. Vindob. iure igitur Gronov. reſtituit. In Edit. cum Aldo τα᾽μα. Poſt διαρπαζει interpungit Ald. Camer. I. II.

μετα) μετον Askew. μετα Vindob.

ad Cap. LXXXIX.

επιμελες) επιμελως Askew. Quae vero ſequuntur expreſſit Philoſtr. Icon II. p 824. Poſt εγενετο & τα commata habet Ald Camer. I. II.

ποιευμενοισι) πορευομενοισι Arch. male. Poſt ὁ δε comma habent Ald. Camer. I. II, idque omittunt poſt δικαιω, poſt πλεον, & poſt Περσαι.

δωκαν) εδωκαν Medic. quod tamen non recepit Gronov. Poſt αχρηματοι coli loco interpunxit Ald. Camer. I. II.

περιιδης) περιειδης Arch. poſt διαρπασαντας comma habet Ald. Camer. I. II.

αυτεων) αυτων bis Medic. & Askew. recipiente Gronov. male.

προσδεκεσθαι) Ald. Camer. I. II, Medic. Arch. Askew. vulgo cum Steph. I. προσδεχεσθαι. Poſt ωδε comma deſit Ald. Camer. I. II

ει τοι) ετι Arch. Poſt τα & λεγω commata ſunt in Ald. Camer. I. II.

κατισον) θαρρησον Arch. quod ſolitarium incedit. Galeus operam in eius patrocinio abutitur, qui probat, ut ſit επιθαρσυνον, vel ſaltem θασσεσον, quod Heſych. exponit per καθισον. Gloſſa ſaepe ex ora in verborum contextum venit. Sed θασσεσον, obſervavit Weſſeling, imprudenti excidit Galeo, Heſych. θασσε, καθισον, quod ex θαασσε, quo de Euſtath. in Homer. p. 1008, 47 contractum.

απαιρεομενοι) απαιρευμενοι Ald. Camer. I. II.

δεκατευθηναι) δη καταθηναι Arch. δη κατευθηναι Askew.

απεχθησεαι) απαιχθησεαι Arch. Poſt χρηματα colon habet Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. XC.

ευ) abeſt Vindob. Arch. τα Κροισες commate ſeiungit Ald. & ſeqq.

ταδε) Editi ante Reiz. comma, coli loco, habent, male

αναρτημενε) Pariſ. A. B & Askew. alii cum Aldo ανηρτημενε. Paruit codd. & dialecti conſuetudini Weſſeling. Ipſe Herod. VI, 88. μαθων — αναρτημενες εοντας Αιγινητας κακως. Eiusdem ſunt ſpeciei αρτεαται, αρτηται &c.

βασιλεες) Askew. βασιλεως vulgo cum Aldo. Reiskius βασιλεως χρηστε εργα, coniectura fortaſſe arbitraria. Poſt εργα comma habet Ald. Camer. I II.

δοσιν) Medic. Askew. την δοσιν, την, Ald. Camer. I. II, idem, ſed commatibus omiſſis, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. qui την auctoritate Medic. iure eiecit.

βελεαι) βελεε Arch. perperam. Poſt ὁ δε comma habet Ald. Camer. I. II.

χαριη) Solus Medic. χαριει, quod Gronov. recepit.

τον ετιμησα εγω θεων) poſt τον comma habet Ald. Camer. I. II. εγω ετιμησα θεον Arch. idem ordo in Askew. nil mutante, poſt επειρεσθαι comma deſit Ald. Camer. I. II.

τας) deſit Askew.

ποιευντας) ποιεντας Askew. cum Arch. prave.

επηγορευων) ἐπηγορευων Askew. non male.

Κροισος δε οἱ επανηλογησε) Aliena viri doctiſſimi comminiſcebantur: legendum επαλιλλογησε,

σε, ſed hoc dudum praecepit accuratiſſimus Leopardus, & quidquid ad illud firmandum dici poterat Emend. VII, c. 9 atque ita legit hoc in loco Pollux II, 120 nam non attigit, το, επαλιλλογητο, e Lib. I. c. 118 *Valkenar*. In Leopardi partes etiam Reiskius ivit, optimo conſilio. Επαλιλλογησε, repetiit, eademque ipſa expoſuit, quae ſupra c. 37 &c. atque ita Pollux. Nam επαντιλογησε, quod illi & Noſtro inſtaurat Heringa Obſ. Crit. C III. p. 25 non convenit, & longius deflectit. Bene Philo Jud. de Fortit. p. 738. D. ειρηκως δ᾽ οσα διδωσιν ὁ καιρος, παλιλλογειν ȣ δικαιον. *Weſſeling*. Nos Leopardi emendationem in Herodoto novis curis recenſendo, recipere in contextum vix dubitabimus.

τȣτων ονειδισαι) τȣτω Arch. Askew. τȣτο Remig. ονειδισειν Arch. Poſt γελασαι comma in Ald. Camer. I. II.

εμεν εμȣ Arch. dialecti ſpreta regula Cujucesmodi enotare negligam Satis apparet librariorum mutandi libido. *Weſſel*. Poſt παντος & γε commata habet Ald. Camer, I. II.

ηκεσε ὁ Κροισος) Med. Askew. Remig. ηκȣε Κροισος Ald. & editi ante Gronov Poſt ενετελλετο abeſt comma in Ald. Camer. I. II, adeſt id poſt ειρωταν in iisdem.

ȣ τι) ȣτι Ald. & editi ante Gronov. qui primus ſeiunxit, poſt επαισχυνεται abeſt comma in Ald. & hanc ſeqq

ακροθινια) ακροθονια Ald. Camer. I. II, uti ſupra. Eaedem poſt γενεσθαι comma ponunt.

ταυτα τε) Medic. Askew. Gronov. alii cum Aldo τοιαυτα.

ει αχαριςδισι) ει αχαριςειν Pariſ. A & Remig. Ineptiunt cum ſuo αχαριςειν ſcribae veteres, obliti iteratiſſimae locutionis. Satis hoc Thucydidis erit VII, 35. εκ αν σφισι βελομενοις ειναι δια της σφων τον ςρατον ιεναι. Similia ex Tacito & Salluſtio ſtipavit Leopardus Emend IV, 23. Habet & huc pertinens Abreſch. Diluc. Thucyd. p 749. Egregie Clemens Alex. Protrept p. 38. ω Κροισε, — αχαριςος εςιν, ὀν προσκυνεις, & plura hinc derivata. *Weſſel.*

ad Cap. XCI.

και λεγεσι τα) Vind. Arch. Medic Askew. Remig. Pariſ. duo. Alii Λυδοισι λεγεσι ταυτα δη τα εντεταλμενα. Aldus habet και λεγεσι ταυτα δη τα conſent Camer. I. II, Steph I in Steph. II abeſt και quacum conſent. Jungerm. Sylb. Frieder. Gale

την πεπρωμενην) Citat Libanius T. II. p. 643. D. & Choricius Or. in Procopium Gazaeum c. 25. *Weſſel.*

Poſt Κροισος δε comma exſtat ap. Ald. Camer. I & II.

γονεος) ſic Medic. Askew. Pariſ. A. γενεος Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale Jure Gronovius Mediceam recepit lectionem, probantibus Weſſelingio & Reizio. Idem ob ſequentem articulum conieςtando adſequutus fuerat Steph. Berglerus, mirumque accidit, haeſitaſſe in re obvia interpretes. Vide c. 13 & quae docte commentatur Gronovius, qui, nihil in his eſt, inquit, quod queamus ευχαριςειν. Aem. Porto. Ita nuſpiam in

in his cenſuit vel vocem unam eſſe, quae deceret eius Lexicon, non *ἁμαρτας*, non *γενες*, non *ἐξεπλησε*. Stephanus quid conatus fuerit apparet, nempe ut quum Valla dediſſet, *quintae retro aetatis crimen luit*, *hoc eſt*, *abavi*, pro hoc poſtremo offerat tritavum, de qua voce nec cogitavit Herodotus; attamen ex annotatione Suidae novit *ἁμαρτάδα* in Theſauro. Unus ſe ſollicitum monſtravit Fridericus, qui quum interpoſitionem ſolitam (hoc eſt, Gygis, abavi ſui) hoc loco admiſiſſet, ad caput 13 annotavit (Abnepos Gygis. Et de hoc dicitur infra, quod, captus a Cyro, quintae retro aetatis, id eſt, Gypis abavi facinus ſeu crimen luerit) ſic illi. Quid igitur? An *γενες* verti poteſt Latine *aetas?* vel an *aetas* dici poſſit cuiusque regis in regnando tempus? quod quum diverſis temporibus finiri ſoleat, tum in Lydorum regibus etiam non niſi XII annos duraviſſe invenimus? Neque tamen iam id inquiro, etſi mihi videatur vox moleſta, & melius opinor eam intuebatur, qui in margine Aldini exemplaris, quo utor, adſcripſit (Poena in quintam generationem). Vides aliquid propius *τω γενει* Graeco Id certum eſt, non ſolere ita loqui auctores niſi de futuris, non de praeteritis, quod hic fit, & ideo interpres in Latinis *retro* interpoſuit; quod in Graecis omnino non legitur. Caeterum quidquid ſit, facile proſternitur inopia perditiſſima lectionis vulgarae, ab elegantia ſcripturae in membrana Medicea latentis, quae eſt tum ipſa veritas & Herodoti manus, tum originis in vaniſſimo errore revelatio: unde omni-

omnino lege, πεμπτȣ γονεος ἁμαρταδα, hoc eſt, *quinti progenitoris crimen*, qui fuit Gyges. Γονεα quidem variis locis celebrat auctor, ut III, 109 & IV, 5 & alibi monumenta vetera, ut inſcriptio notata Cl. Montfaucon in Diario Italico p. 273. Ον χαριτων τρισσων πανεπηρατον ειδος εχοντα Αινοτοκων γονεων φθονος ηρπασεν, ubi editur Αινοτοκων εων. Sed ita ſuppleri debet. Γονευς igitur proprie *pater* eſt, ſed quum capite huius libri 146 dicit, quosdam ex Athenienſi prytaneo in Joniam transgreſſos duxiſſe Caricas feminas, των εφονευσαν τȣς γονεας, in his nullum avum fuiſſe vix credas, ut γονευς non utique referri debeat ad primam & noviſſimam generationem. Quem nunc γονεα dicit, eum VIII, 136 vocat γενετορα. Τȣ δε Αλεξανδρȣ τȣτȣ ἑβδομος γενετωρ Περδικκης εςι. Denique voluit his verbis Herodotus alludere ad verba oraculi, prout ab ipſo fuerunt edita cap. 13. ὡς Ἡρακλειδησι τισις ἡξει ες τον πεμπτον απογονον Γυγεω. Huic απογονω eſt oppoſitus γονευς. Haec *Gronov.*

επισπομενος) E Pariſinis tribus recepit Weſſeling, quem cum Reizio ſequuti ſumus. In ceteris Aldinum επισπωμενος Noſtrum certum praeſtant MSS. & ſermonis indoles poſtulat, teſte Weſſelingio, qui Homer. Odyſſ γ. 215. επισπομενοι θεȣ ομφη. Sophocl. Electr 973. αλλ' ην επισπη τοις εμοις βȣλευμασι adduxit, & ſcripturae hanc aberrationem in aliis & *Noſtro* ſaepe ſe offerre, uti c. 103. III, 14. 51. 54 &c. obſervavit.

Poſt τιμην comma exſtat in Ald. Cam. I. II.

τȣς

του Κροισου) ſic Medic. Askew. Gronov alii cum Aldo, *του* ad Gronov, qui Medic. quodammodo gravius putavit.

ουκ οἷον τε εγενετο) *ουκ οἷος τε* Arch Vindob. ſed nihil demutat Weſſeling, *ουκ οἷον*, inquit, *ουκ οἷα*, *ουκ οἷος* in ſimili re uſus ſunt frequentis. Supra c. 67. IV, 152. VI, 130.

επανεβαλετο) Remig. & Archiep. Vulgo cum Aldo ante Weſſeling omnes *επανεβαλλετο*.

τοισι ετεσι τουτοισι) Reiskius coniecit *τρισι ετεσι τουτοισι*, quod Codd. ſi praeberent, adtentionem mereretur, iudice Weſſelingio, qui nunc iure editis inhaeſit. Poſt *καιομενῳ αυτῳ* comma habent Ald. Camer. I II, quae id omittunt poſt ſequens *Λοξιης*.

αρχην αυτον) ſic Medic. Remig. Pariſini duo, cum Steph. I ora & Askew. *αυτον* ignorant Ald. Camer. I. II, Steph. I Quum Latina non aliter ſint ſalva, animadvertente Gronovio, niſi dicatur, eum eſſe magnum imperium everſurum, quae res vetuit editores, in Graecis id ipſum clare exprimere? Omnino requiritur *μεγαλην αρχην αυτον καταλυσειν*, ut eſt in optimo MS. quod etiam credo innui ab marginali nota Stephani, ſed quam animadverto in omnibus editionibus prave lege *αρχην αυτον μελ*. Quid vult iſta poſtrema & decurtata vox? Non debuerat eam tolerare Jungermann, multo minus Th. Gale.

ευ μελλοντα) *ευ* abeſt Arch. Vindob. atque Aldo, Camer. I. II in editis a Steph. I adeſt. Poſt *ἑωυτου* comma habet Ald. Camer. I. II.

λεγοι)

λεγει) Askew. Medic. ex eaque Gronov. λεγει omnes cum Aldo & editis.

ειπε τα ειπε λοξιης) τα ειπε exſulant ex Arch. & Vindob. Valla. Reſpexit haec Baſilius Seleuc. L. II de Mirac. S. Theclae p. 132. *Weſſ. I.* Poſt τα comma habet Ald. Camer. I. II. Neminem offenderent iſta, Valkenarius animadvertit, ſi ſola legerentur: de *Phallo* agens ποιευσι, ait, τα ποιευσι Ἑλληνες. II c. 49. Noſtro tamen loco ſi prius ειπε codd. abeſſet, ob ſequentia cenſerem adiectum, priſtinamque ſcriptionem hanc fuiſſe: τω και το τελευταιον χρηστηριαζομενω I, c. 55.) τα ειπε λοξιης περι ημιονου ουδε τουτο συνελαβε· poſtremum Herodoteum eſt, ut & illud: ου δε τουτο, — τα ειπε. Sic lib. I. c. 89. Κυρω δε επιμελες εγενετο, τα Κροισος ειπε· hoc ſi bene memini, (nam librum inſpicere hercle non vacat) corrigi vult Reiskius: L II, c 51. ἱρον τινα λογον περι αυτου ελεξαν, τα — δεδηλωται. Haec Valkenar.

συνεβαλε) Med. Askew. Arch. Pariſ. alii συνελαβε cum Aldo, Camer I. II, Steph I editisque ante Gronov. omnibus, qui Mediceam recepit lectionem, obſervans: accurate exprimo, quod in optimo exemplari exſtare vidi, ut ſcilicet ita nunc legeretur, non συνελαβε, quod vulgo in hac parte legebatur. Duo iſta verba ſolertius ex vero diſtinguuntur in hac lectione. Nam prius de ſolvendo imperio exprobrat Croeſum nec comprehendiſſe nec denuo rogare voluiſſe; quod utrumque certe ita contigit: at poſterius de mulo nequidem tanti putaviſſe, ut vel menti adhiberet veritatis inquiren-

dae ergo, & ſuſpicando ſaltem vellet aſſequi, quis ille mulus ab oraculo tam certo diceretur. Id etiam ſupra ſic narravit auctor, ut prorſus acciderit. Itaque vulgata ſunt maculoſa.

αμεινονος) Cod. Arch. ad dialectum Jonicam *αμινοος*. *Gale*. errans, Galeus laudare non debuerat. *Weſſel*

ἡ μεν γαρ) poſt *ἡ μεν* comma habet Ald. Camer. I. II.

Αϛυαγεος — *βασιλέος*) Αϛυαγεω & *βασιλεος* Arch. *βασιλεως* Ald. cum eaque omnes ante Weſſeling. qui lectionem Arch. recepit, Reizio ſequente.

συνοικεε) Askew. Arch. Medic. ex eaque Gronov. ob ſingularem curam Herodoti in augmento inde pellendo. *συνωκεε* vulgo cum Aldo, qui & poſt ſequens *οἱ δε* comma poſuit.

τω Κροισω) ſic plerique cum Aldo editisque ante Gronov. qui articulum, Medic. cod. auctoritate, eiecit, male. Poſt *ὁ δε* comma habent Ald. Camer. I. II.

και ε τε θεε) *και εχι τε θεε* Pariſ. B. & D. apud Larcher. qui addit, caput ſequens totum abeſſe a Pariſ. B.

ad Cap. XCII.

Κροισω *δε*) Haec deſiderantur in Vindob. & Arch. usque ad cap. 93 deſideratur &, teſte Larcherio, in Pariſino B. Poſt *Βοιωτων* comma habet Ald. Camer. I & II, item poſt ſtatim ſequens *τον*

Προνηιης *της εν* Δελφοισι) Praeclare Askew. & Medic. iudice Weſſelingio. Vulgo ante Gronov.

nov. cum Aldo προνηΐοις τοις. Steph. I & ſqq. προνηΐοις τοισι, quam & Valla transtulit lectionem, ſed aperte falſam eam eſſe, veriſſime probavit Gronovius.

ταυτα μεν και ετι) Reiskius των τα μεν facili ſententiae decurſu. Poſt ταυτα μεν comma habet Ald. Camer. I. II. Mirum illud oppido eſt, concordiam codd. conſtare in Βραγχιδησι τησι Μιλησιων, neque diffidere II, 159. Locus uterque doctorum diſputationibus iam olim examinatus eſt, docente ex Symmictis Philemonis Porphyrio Quaeſt. Homeric. p. 20 quaeſt. octava, nec negligente Gronovio. Vaticinata quondam illic mulier fuit, ἡ εν Βραγχιδαις γυνη χρησμωδος Jamblicho de Myſter. II. II. p. 74, quae inſolentiori articulo nihil prodeſt. Juvemus Jamblichum apud Stob. Serm. LXXIX. p. 471. αδελφα δε τουτων και ὁ εν Βραγχιδη θεος εκφαινει. Dederat εν Βραγχιδησι, ut Noſter, aut ſicuti ipſemet cum Strabone & Pauſania ἐν Βραγχιδαις. *Weſſeling.* Sed confer. Larcher. ad. h. l. qui ex Porphyr. Quaeſt. Homer. pag. XCII. lin. 11 a fine vulgatam defendit lectionem.

αναθηματα) haec vox poſt Μιλησιων abeſt apud Ald. Camer. I. II, in quibus & poſt Δελφους & Αμφιαρεω commata inveniuntur, quod tamen abeſt poſt ανεθηκε, ſed adeſt iterum poſt αναθηματα proxime ſequens. Abeſt iterum poſt ὅς ὅι & κατεστηκεε.

αντιστασιωτης) Med. Askew. Remig. Pariſ. Ald. cuius ſcripturae compendium Camerarius in *I male* explicavit αντιστασιωτας, quaſi foret accuſativus pluralis, quod vitium a Camerario

ad Gronovium in editis haeſit. Haud dub Valla ex codd. quos in interpretando Latir ante oculos habuit, tale quid non verterit, ſe id ipſum, quod Gronovius reperiſſe clare i Med. MS. teſtatur, αντιςασιωτης *repugnans* U de merito cenſuit hoc quoque recipiendur Aſſentit ipſi iure Weſſeling.

Κροισος μεν γαρ) comma hic poſuit Ald. ſ quente Camer. in I & II, in iisdem comma al eſt poſt δοντος τȣ πατρος, ſed adeſt poſt αντ πρησσοντα

επι κναφȣ) Lex. Herod. επι κναφȣ. Pla de Malign. επι ταφȣ p. 858 nunc: Aldus noi uti Weſſeling. & Larcher. obſervarunt, επι ν φȣ; ſed επι κναφηϊου, quod & in Camerariar utraque, Stephaniana utraque & ſeqq. expreſſu legitur. γναφηϊȣ quod editis attribuit Weſſelin in nullis inveni, vitium ſine dubio librarii pr κναφηϊȣ. Confidenter hoc, επι κναφȣ, ſuam i ſedem repoſui, Weſſelingius ſcribit: auctor habeo Scholiaſten Herodoti, qui κναφος, ι MS. oſtendit, hic invenit, Plutarchum, cuiu επι ναφȣ huc ducit; tum Heſych. & Suidam hoc ex loco επι κναφȣ ἑλκων explicantes. No addo, κναφηϊȣ, in fullonis officinam, nec rec verti, nec loco ſatisfacere. Cur tandem inte rimendum in fulloniam officinam traxit? Nu luſne ad eadem locus commodior? Bene hc perſpexit, locumque perſanavit Steph. Bergle Act. Lipſ. 1716. p. 423, tum Ti. Hemſterhui us ad Heſychii επι κναφων. Videſ. quoque La cher. ad h. l. Poſt ἑλκων comma poſuit Al Camer. I. II, quod & invenitur poſt ειρημενω ες τα & αναθηματων.

ad Cap. XCIII.

θωυματα) Medic. & Askew. e quibus iure optimo Gronov. reſtituit, per vulg. Aldino θωυμα. Magnopere, inquit, liberam conſtructionis licentiam attribuerunt Herodoto, qui ſic eum praemiſiſſe ſtatuunt, ut ſequatur οἱα τε, & non οἱον τε. ſed bene Medic MS. θωυματα. Poſt Αιγυπτιων εργων comma inſeruit Ald. eumque ſequuti.

ἐν δε εργον &c.) Haec & ſequentia omnia ad usque verba cap ſeq. τα θηλεα τεκνα καταπορνευουσι deſunt in Pariſ. B. teſte Larcherio.

εστιν) Medic. & Askew. & e priori Gronov. Vulgo ν finale deeſt, quod Aldus omiſit, nec male in hoc ſcriptore, iudice Weſſel. qui tamen Gronovio calculum adiecit, probante Reizio, nos Aldinum probaremus.

τε ἡ κρηπις) poſt τε comma in Ald Camerar. I. II.

χειρωνακτες) Pollux I, 50 ex hoc loco. *Weſſel.*

ἐρσι) ſic editi omnes a Steph. I ad Galeanum, idque bene. ἐρσι Ald. Camer. I. II, Gronov. male, conf. Euſtath. p. 149. 15.

τα εκαστοι) commate ſeparantur ap. Ald. Camer. I. II.

πορνευονται) Habet Strabo XI, p. 805 & XIII, 930. *Weſſel* Hoc integrum membrum, τε γαρ Λυδων — ἑωυτας, Deſ. Heraldo, ut ſcribit lib. I. Adverſar. cap. 10, videtur adeo non ſitum naturaliter, ut Herodotus illi ſit pro monſtro, nempe quia cenſet, iſta omnia poni debere poſt verbum καταπορνευονται, ut iſta corruptelae Ly-

 dia-

diacae relatio ſit continens nec deducatur. M
rabar equidem, interpretationem Vallae ſolita
graſſari in talibus tranſpoſitionibus hunc locu
illi reſiduum feciſſe. Ac ſane ſi ſolam conter
pleris, ſicut ſolam ibi allegat Heraldus, ſa
concinna foret iſta ſic cohaerens continenti
Sed alia eſt Herodoti mens. Quippe hanc p
riodum praemittit, non ut doceat foedam L
diae diſciplinam; ſed indicet, unde puellis L
dorum tantae opes, ut potuerint tam granc
opus ſuſcipere, & quidem ita, ut ei quoqu
ſuffecerint. Id neceſſario ſtatim lector ſcire d
buit, alioquin pro falſo vituperaturus, quur
nuſpiam ea pecuniarum copia ſit penes puella
Hoc igitur ſtatim abſolvens interponit, ac pau
lo poſt occaſione legum otioſe repetit, prou
licuit. Nihil ergo boni eſt in hac Heraldi
ſolertia. *Gronov.*

φερνας) poſt hanc vocem interpungunt Al
Camer in I & II, qui comma poſt *συνοικησε*
ponunt.

συνοικησασι) *συνοικησωσι* Remig. nec male.

και δυο πλεθρα) Gronovio ſcribendum vid
tur *και δυο πλεθρα το μηκος*· neque enim latitu
dinis mentionem abeſſe poſſe, nec *πλεθρα* d
ambitu recte poni: contra ea Georg. Arnaldi
venit Animadverſ. c. 29 plethri menſuram alt
tudini, longitudini, & latitudini ſaepe admove
ri commonſtrans, nullam quoque iuſtae propo
tionis in Gronovii emendatione rationem ha
beri: quod ſane vero convenit. Haud ſci
tamen, an ſana hic omnia ſint. De ſtagno Gy
gaeo Poeta Il. B. 856 & Strabo, quo teſte Co

loë

loën poſtea cognominatam novimus. Referunt huc παρα Γυγαο τε σημα in Nicandri Theriac. v. 633. Critici veteres, forſan male. *Weſſ. l*

Poſt το δε ευρος comma exſtat in Ald. Camer. I. II, item poſt την ante λεγουσι

ad Cap. XCIV.

Poſt χρεωνται comma habet Ald. Cam. I. II.

τα θηλεα) Eſt in Thoma M. voc. ἑταιρα. *Weſſel.*

Poſt των ante ἡμεις, item poſt κοψαμενοι commata exſtant in Ald Camer. I. II.

αποικισαι Medic. Askew Pariſ. duo. Sylburg. απονικησαι Ald. Camer. I. II, Steph. I. αποικησαι Steph II, Jungerm. Frieder. Gale. Eſt haec, animadvertit Gronov. manus & ingenium Henr Stephani, cum Ald & Camer. ederent απονικησαι, in quo nimis ſe exercuit Portus, damnans hoc poſtremum, Stephanum recuſans nominare, ipſe tamen aut eius probans correctionem, quam citavi, aut ex ſe offerens αποικισαι, quod poſtremum plane legitur in cod. MS. atque ideo elegi.

του Μαιεω) ſic non Μασνεω, ut eſt in mendoſis aliquot codd. legendum. Aemil. Portus Annot. ad Dionyſ. p. 6. *Schw. zſt.*

σιτοδηϊην) Hoc cum Valkenario, Weſſelingio & Reizio praetulimus vulgato σιτοδειην. Joniſmus Herodoti noſtrum deſiderat.

Poſt τους λυδους comma habet Ald. Camer. I. II, quod poſt παυεσθαι omittunt eaedem.

διζησθαι) Askew. vulgo cum Aldo διζησθαι. Etſi non magnum videbitur operae pretium,

Weſſeling. animadvertit, hoc ex MS. eleg non poſſum in animum inducere, placuiſſe N ſtro continuam ſcriptionis & ſoni in διζεσθαι διζησθαι, nulla praeſertim metri lege cogent diſcordiam. Quod recepi, Homeri & Jonu eſt. Habet Euſtath. in Odyſſ. p. 1774, 31 διζ ται ex Herodoto, quod nunc II, 38 διζετ Conſentiunt Grammatico tamen codd. Askev & Arch. Graviter & vere Democritus, διζημ νοισι ταγαθα μολις παραγινεται, τα δε κακα κ μη διζημενοισι ex Stobaeo in Poeſi philoſ. p. 17 *Weſſel.*

δη ων το τε) δη τοτε Ald. Camer. I. II, St phan. I margo Steph. II & Jungerm. Sylb. G le. Noſtrum in contexto edd. a Steph. omnium.

ἀλλεων) Medic. Askew. Vindob. Arch. P riſ. Gronov αλλων omiſſo artic. Ald. Came I. II, Steph I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. G le. Sed των ἀλλέων cum Pariſin. A & B apu Larcher. ſcribendum eſt.

πεσσων) πεσων Medic. Askew. Vind. & Gr nov. male. Περσεων in Arch. πεσσεων Ald C mer. I. II, Steph. I margo Steph. II & ſeq πεσσων Steph II & ſeqq ad Gronov. in conte to, item Pariſini. Vocibus omnibus in εο hic exeuntibus Aldinum πεσσεων praeferendu videtur.

ἐξευρεσιν) Medic. Askew. & Gronov. Vu go ευρεσιν cum Ald. Quae ſequuntur, tangit E ſtath. p. 1369 fin deſunt vero Vindob & Arc item ad finem usque capitis Pariſ. B teſte La cherio. Poſt ſequens ἡμιρεων comma poſu Ald. Camer. I II, item poſt την δε ἑτερην

ε;

επι μαλλον ετι) ετι επι μαλλον Askew. poſt ιιυτων comma omiſit Ald. Camer. l. II, quod poſuit poſt την μεν & την δε

επι μεν τη μενειν αυτȣ λαγχανȣση) επιμενειν λαχȣση Remig. Lege Dionyſ. Halic. L. I. A. R. p. 21, ubi his utitur.

προστασσειν) Reiskius προτασσειν. Tu vide III, 89. VII, 65. *Wiſſ.* Poſt απαλλασσομενη comma omiſit Ald. Camer. I II, quod poſt τω poſuit, item poſt mox ſequens εις τα

επιπλοα) Habet hinc Pollux X, 10. *W.ſſ.l.* Poſt ζητησιν interpungit Ald. Camer. I. II, Stephan. l.

Ομβρεκȣς) Ομβρηκȣς Ald. Camer. I. II, Stephan. l. Noſtrum inde a Steph. II in edd.

Poſt λυδων & αινηγαγε commata habent Ald. Camer. I. II, quod & poſt ποιευμενȣς poſitum eſt.

εδεδȣλωντο) Medic. & Gronov. δεδȣλωντο Askew. Vindob. Arch. Ald & Edd poſſetque retineri, ſi opus foret. Vide Weſſeling. ad Diodor. II, 8.

ad Cap. XCV.

επιδιζηται) Askew. Arch. Vindob. & margo Steph. II. Edd. cum Aldo επδιζεται, quod & Gronovius retinuit. Poſt ὁ λογος & εων comma exſtat in Ald. Camer. I. II.

Poſt γραψω comma, coli loco poſuit Ald. Camer I. II

Ασσυριων) Iterum hic hiatus in Vindob. & Arch.

τα αλλα) Ex Medic. & Askew. in aliis Aldin. τ'αλλα.

τοισι) debetur Artic. Medic. & Askew. vu go aberat Aldo praeeunte.

ad Cap. XCVI.

ανηρ εν τοισι Μηδοισι) Vindob. Arch. Aske Remig. Ald. & editi ante Gronov. qui Medi auctoritate εν eiecit, quod bene reſtituit Weſſ ling. quem videſ ad Diodor. XIII, 79.

εγενετο) abeſt in Ald. Camer. I & II, i quibus & comma poſt τω exſtat, item po Φραορτεω, ſed abeſt poſt ſequens Δηϊοκης

εραϑεις τυραννιδος) haec usque ad cap. 9 exſulant ex Vindob. Arch. Poſt τοιαδε comm habet Ald. Camer. I. II.

εν τη ἑωυτω) Ald Camer. I. II, Steph. I. in textu & ſeqq ad Gronov. εν γη ἑωυτε. ma go Steph. II & ſeqq. Medic. Askew. εν τη quo probavit & recepit Gronov. Eadem Steph. & ſeqq. in ora ἑωυτων.

και μαλλον τι) Iidem & Ald. cum Camer. II, vulgo μαλλον τε. Poſt επιϑεμενος comm habet Ald. Camer. I. II, quod omittunt po μεν τοι

ότι τω δικαιω — εστι) ότι τη αδικιη το αδικε μενον πολεμιον εστι coniectura Fonteinii a Larch rio probata, ſed cui membranae auxilium n gant, quare a Weſſelingio & Reizio reiect Poſt ſequens ὁ δε comma habet Ald. Cam rar. I. II.

μνεωμενος) Ald Camer. I. II, Steph. I. II ſeqq. ante Gronov. quibus adſentiunt Pariſ. E Remig. μνωμενος Medic Askew. & Grono ſed noſtrum magis Herodoteum, ideoque pra ſ

ferendum. Praecedentia citavit Plut. de nobil. p. 190. t. IV. Analect Wolfii.

πολιτεων) comma hic abeſt in Ald. Camer. I. II & ſeqq. ante Reiz. quem ſequuti ſumus, inſertum in edd. poſt ἔτω

πυνθανομενοι οἱ εν τῃσι) οἱ abeſt in Ald. Camer. I. II, Steph. I & in marg. Steph. II & ſeqq. in cuius contexto primum inſertum legitur, idque iure.

εφοιτεον) Ald. & edd. cum Remig. & Pariſ. B. εφοιτων Medic. Askew & Gronov.

ad Cap. XCVII.

πλεονος) Sumſit hinc Suidas. *Weſſel.*

Poſt λυσιτελεειν) abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

μαλιςα) Medic. Askew Remig Pariſ. ora Steph. I. καλλιςα Ald. & edd Poſt την χωρην in edd. ante Reiz. comma exſtat, quod poſt φερε omiſſum.

ςησωμεν ἡμεων αὐτων βασιλεα) Voculam ἑνα ſuſpicabar abſorptam a literis proximis, quam ſolet in talibus adhibere Herod. p. 169, 32. ἑνα σφεων αυτων, 190, 21. 194, 23. δει ἑνα γε τινα ἡμεων βασιλεα γενεσθαι. atque ita ſcripſiſſe hoc loco: ςησωμεν ἑνα ἡμεων αυτων βασιλεα. *Valken.* Cod. auctoritas ſi accederet, hanc Valkenarii coniecturam recipere nullus dubitarem. αὐτων Ald. male.

ad Cap. XCVIII.

Poſt ανδρος & περιβαλλομενος comma habet Ald. Camer. I. II.

ποιευ-

ποιευσι) Medic. Askew. bene. Ald. at alii ποιεισι. Poſt μεγαλα τε comma habet Camer. I. II.

μεγαλα τε και καρτεραι ταυτα τα) in & quae hanc ſequuntur ſic voces hae diſtinct μεγαλα τε, και καρτερα, ταυτα, ται.

Αγβατανα) Medic. Εκβατανα Ald. & teri, ipſeque Gronovius, quem demiratur W ſelingius dilectiſſimis membranis haud auſc taſſe, quibus recte obſequutus fuit cap. 110, minime vero III, 64. 92. Non placet Weſſel gio id conſilii incertum. Optime, inquit, c dex Florent. cui alias plures ſchedae conſen unt. Medorum regiam hanc urbem veter complures, in quis & Cteſias, Αγβατανα, te Stephano Byz. appellarunt. Nunc quidem illius *Perſ..is* εδωκε Κορος — Βαρηνην, εγγυς Ε βατανων, ipſe dederat Αγβατανων, ſicuti in St phani Βαρηνη legitur. Opinor latere idem v cabulum in Aeſchyli Perſis v. 927, nam quae *Agdabatis*, gente Perſica, a Criticis adſcrip ſunt, fide carent. Bochartus tituli origine in Arabum ſermone invenit, & eleganter ill ſtravit, *Phaleg.* III, 14. Culte vero de Ariſtot lis obſcurioribus libris Themiſtius πλειοσι π φραγμενοι εισι επι περιβολοις, η τα εν Εκβατανο βασιλεια Or. XXVI. p. 119. D. Haec *Weſſelin*

ενεστεωτα) Idem & Askew. Vulgo ενεστωτ cum Aldo.

ουτω τουτο το τειχον) Iidem. τουτο deſit ali & Aldo, qui poſt κυκλος comma habet, veſt gia eius ſequente Camerario in I & II.

μ

μεν κȣ τι) Hic ordo in Medic. & Askew. *μεν τι κȣ* in aliis & Aldo.

κολωνος εον) *κολωνος εων* Askew.

Poſt *ειναι* punctum, & poſt *το δε* comma habet Ald. & hunc ſeqq.

συναπαντων) Medic. Askew. *συναπτοντων* Pariſ. A. B. Ald. & edd. ante Gronov. omnes, qui Mediceam, & optimo quidem iure, recepit lectionem, vulgata ſine dubio vitioſa. Poſt *επτα* comma exſtat in Ald. & hanc repetentibus, idem in iisdem poſt *τελευταιω* & *ενεςι* inſertum.

το δε αυτων) *τό δι' αυτων* Ald. & editi ante Gronov. qui rectiſſime *δε* reſtituit, vulgata lectione abſurda.

Αθηναιων) *Αθηναιων* Ald. & editi ante Reiz. Poſt *πρώτȣ κυκλȣ* comma habet Ald. & hanc repetentes.

σανδαρακινοὶ) *ςονδαράκινοι* Ald. Camer. I. II. *ςονδρακινοι* in Askew. noſtra lectio inde a Steph. I in edd. omnibus.

οἱ τελευταιοι) *οἱ* deſit Askew. Praecedentia in Th. Magiſtro V. *Φαρμακα*. Poſt *ὁ μεν* & *ὁ δε* commata poſuit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIX.

Poſt *κατας̃ησαμενος* abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

μηδενα, δι' αγγελων) Medic Askew. Pariſ. alii cum Aldo & edd. *συγχωρεειν, δι' αγγελων*. Poſt *γελαν τε* comma exſtat in Ald. & hanc repetentibus. Vid. Suidas in *Καρδαμα* & Xenoph. Inſtit. Cyri I. p. 9. E. *Weſſel.*

ταυ-

hiſtoria veteri tradenda decepit Galeus pro συνεστρεψε legi ſcribit in MS. Arch συνεστρεψατο, atque ita loqui ſolere Herodotum: obverſabatur eruditiſſimo viro κατεστρεψατο *ſubegit*, veterum nulli adeo frequentatum quam Herodoto; apud quem nuſpiam invenietur συνεστρεψατο, uſurpantem το συστρεψαι noto ſignificatu IX. c. 18. παντη συστρεψαντες (mutari non debuerat) ἑωυτους και πυκνωσαντες ὡς μαλιστα· hoc apud alios frequentius dicitur ξυστραφεντες vel συστρεφομενοι. Dubium nullum eſt, quin hoc loco συνεστρεψε notet *in unam contraxit*: Dejoces το τε Μηδικον εθνος συνεστρεψε, μουνου τε τουτου ηρξε· (ſic iſta leviter refingenda ſuſpicor:) *Medos in unam gentem contraxit, atque huic ſoli imperavit.* (Probavit hanc Valken. correctionem Larcherius) Et hac vera, ni fallor, interpretandi ratione primum manifeſtum eſt, cur his continua diverſa memorentur Medorum genera, e quibus unam ille fecerit gentem; deinde, quam ob rem de filio Phraorte paulo dicat inferius: ουκ απεχρητο (Suidas explicat, αρκειν ἡγειτο) μουνων αρχειν των Μηδων, αλλα στρατευσαμενος επι τους Περσας κ. τ. λ. Pater Deioces, callidus ille iuſtitiae ſatelles, pacis amans, & ſolos regere Medos contentus, ſimul atque iuſtitiae fruendae cauſſa (Cicero de Off. II. c. 12 init.) rex fuerat conſtitutus, locatim diſperſos cives ſuos adegit ἑν πολισμα ποιησασθαι, και τουτο περιστελλοντας των αλλων ἡσσον επιμελεσθαι Herod p. 41. 5 & p. 42. 3 condidit itaque Ecbatana His denarratis ſubiungit: Δηιοκης μεν νυν το Μηδικον εθνος συνεστρεψε. hoc aliis in re ſimillima ſaepius dicitur συνῳκισε, vel

συνη-

συνηγαγε. Notae ſunt imperantium artes, Th ſei, Gelonis, ſimiliumque de Gelone, un Syracuſis omnia poſthabente, Herodot. lib. c 106. *Valken.*

Poſt γενεα comma habet Ald. Camer. I. I in quibus & nomina omnia ſequentia punct diſtincta ſunt.

Παρητακηνοι) Παρηκοντακηνοι Vindob. Arc male, vide Cellar. Geogr. antiq. III, 19. p. 8c *Weſſeling.*

γενεα μεν δη) Medic. Arch. Askew. Remi Pariſ. δη omittunt edd. cum Aldo, in quibu & ταδε pro τοσαδε.

ad Cap. CII.

τελευτησαντες Δηιοκεω, βασιλευσαντος τρι Poſt Δηιοκεω comma non habet Ald. Camer. II. τελευτησαντα τρια omiſſis mediis, Arch.

απεχρητο — Μηδων) Arch. in Askew. M δων μηδων αρχειν Vid. Suidas in voce. Vulg cum Aldo απεχρατο. Poſt Μηδων colon in Al & hanc repetent.

Ασσυριων τουτους) comma hic ponit Ald. C mer. I. II. Ασσυριους Arch. non male, iudi Weſſelingio.

εχον) ειχον Arch. εσχον Remig. Qui εσχ voluerit, etſi urgens ratio deſideratur, prae dio non carebit. *Weſſel.* Poſt συμμαχων co ma abeſt Ald. Camer. I. II, poſt ἡκοντες coli l co comma in iisdem, quod abeſt poſt διεφθαι

δυο και εικοσι) Medic. Askew. & Gron δυο τε και Aldus edd. ante Gronov. neque male.

ad Cap. CIII.

πολλον) πολλων Arch. loco πολλω.

ελοχισε) ελοχησε Arch. Askew. & Suidas.

ἱππεας &c.) τοξοφορους και τους ἱππεας Arch. Askew.

ην παντα ὁμοιως) deſunt in Arch. ην & ὁμοιως. Sumſit hinc colorem Themiſt. Or. 26. p. 319. *Weſſeling.*

ημερη εγενετο σφι) ἡμερη σφι εγενετο Arch. vide ſupra c. 74, poſt μαχομενοισι comma exſtat ap. Ald. Camer. I. II, in quibus idem poſt ἑωυτω ſcriptum eſt.

συλλεξας δε) abeſt δε in Ald. Camer. I. II; Deſunt Arch. & Vindob. usque in cap. 107.

ηγε δε) αγαγε Ald. Camer. I. II, in quibus commata quoque deſunt poſt Μαδυης & Ασιην, & poſt Ευρωπης punctum invenitur.

επισπομενοι) επισπωμενοισι Ald. Camer. I. II, Steph. I, poſt φευγουσι punctum eſt in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CIV.

Poſt ες Κολχους comma habet Ald. Camerar. I. II, quod in iisdem omiſſum poſt αυτων ετι & poſt παραμειβομενοισι.

εκτραπομενοι) εκτρεπομενοι Ald. Camer. I. II, & ora Steph. II. Poſt κατελυθησαν interpungunt Ald. Camer. I. II, quae poſt Σκυθαι comma ponunt.

ad Cap. CV.

Ψαμμιτιχος) Ita hic. At Ψαμμητιχος lib. II, 2. 28. 30, nec conſtanter tamen. Recurrit

 prior

prior ſcriptura II, 151. VII, 7. Quae quide
diſcrepantia ex pronunciationis vicinia nata fu
Weſſeling.

Poſt *δωροισι τε* & *λιτησι* commata inven
untur in Ald. Camer. I & II.

τοπρροσωτερω) Medic. Askew. *προσωτερω* P
riſ. A. Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. a
te Gronov. qui Medic. recepit, animadverten
id ferre genium Herodoti, ut multis variae n
turae vocibus has duas litteras, vel potius a
ticulum hunc praefigat, ut *τοπαλαι*, *τοανεκαθε*
τοεντευθεν, *τολοιπον*, *τομεχρι*, *τοπριν*, *τοπροτ*
ρον, *τοδευτερον*, VII, 58. *τοπροσω*, quorum mu
ta monſtrat Lex. Aem. Porti, aliqua omiſit. E
quo patet prave edi III, 45. *το προσωτερω*, quu
etiam VII, 166 liber optimus legat *τογε τοπα*
λαιον, & liber 3. cap. 133 editur *ενεμετο προσ*
haud dubie vel pro *ενεμε τοπροσω*, vel pro *εν*
μετο προσω, cum formam mediam in hoc ve
bo colat quoque Herodotus. *τοπροσωτερω* no
ex genio Herodoti, uti viſum Gronovio, be
animadvertit Weſſeling. ſed e Grammaticoru
vetere ſcribendi more venit. Servavit ipſe
προσωτερω III, 138 ſicuti alibi *το προσω*, *το λ*
πον, *το πρωτον*, quae emendatius utique ſcript
Conduxit de genere hoc compluſcula Jo. Wa
ſe, addita in Dukeri praefat. Thucydidis.

Poſt *οπισω* abeſt comma ap. Ald. Cam
rar. I. II.

εγενοντο) *εγινοντο* Askew.

πολι) Medic. Askew. vulgo cum Aldo *π*
λει Pariſ. B. *πολει* bene Medic.

Pc

Poſt το ἱερον comma invenitur in Ald. Camer. I. II.

ἑυρισκω) Deſit Ald. Camer. I. II, in Steph. I & II, & hanc repetentibus ως — ευρισκω parentheſi incluſa.

ἱρων) comma hic inſerit Ald. Gamer. I. II, item poſt ſtatim ſequens ἱρον & Κυθηροισι, ubi ante Reiz. in omnibus edd. comma inſertum.

εισιν) εισι Ald. Camer. I. II, in iisdem poſt ἱδρυσαμενοι comma deeſt.

εοντες) Medic. Askew. Ald. Camer. I. II, Steph. I. οντες Steph. II & ſeqq. ante Gronov. qui Medic. iure reſtituit.

τυτεων αιει εκγονεισι) Pariſ. Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. τετων Medic. prave. Poſt εκγονοισι comma inſerit Ald. Camer. I. II.

ἡ θεος) Vetus interpr. ἡ & Longin. περι ὑψ. ſect. 27. p. 162 in Edd. & Ald. ὁ, quod in Mediceo ſcriptum Gronovius reperit & animoſe defendit, quo modo, ſi qui velit, recte obſervante Weſſelingio, omnibus naevis patrocinium parabitur. Poſt νεσον comma habet Ald. Camer. I. II.

ὁραν παρ) Poſt ὁραν videtur εςι interponendum, atque ſic vertendum: & videre licet, qui ad ipſos veniunt in Scythicam regionem, quomodo adfecti ſint, quos Enareas Scythae vocant. *Goldhagen.*

νοσεειν) Askew. Medic. Gronov. recte. νοσειν Aldus & edd. cum aliis codd.

τὺς a καλεισι commate ſeparatur in Ald. Camer. I. II.

Εναρεας) Buherius εναγεας, piaculo conta-

taminatos, correxit. Factum non laudat Weſ ſelingius. Obſtant, inquit, membranae. Re pugnat ſcriptor ipſe IV, 67. Contra etiam ve nit Scholiaſtae Εναρεες, οἱ ὁπλιται· cuius expli catio, etſi ſit erronea, deceperitque G. Corin thum, vetat mutationem. Amplius robur Hip pocrates adderet, modo ſcripſiſſet, ut Tolliu ad Longinum habet, καλευνται δε οἱ τοιουτοι Ενα ρεες· verum ea Mercurialis eſt correctio ſpecioſi Ανανδρεεις praeferunt veteres editi. Conf. Lec pardum Emendat. VII, 10. Haec *Weſſeling.*

ad Cap. CVI.

Poſt ετεα comma, poſt Σκυθαι punctu exſtat in Ald. Camer. I. II.

χωρις μεν γαρ Φορων &c.) Reiskius χωρ μεν γαρ, Φορον & mox τον εκαστοισι· aut Φορε ob ea quae ſtatim iterantur. Weſſelingi tranſitus a plurali ad ſingularem numerum nc diſplicet. Saepenumero ita utriusque lingua ſcriptores. Lege Daviſii Annott in Cicer. I, de nat. Deor. Poſt εκαστων & το commata poſt Ald. Camer. I. II.

τουτο ὁ, τι εχοιεν) Askew. Medic. cum St phan. in margine. τουτο, ὁπερ Ald. & edd. nc magno diſcrimine.

Poſt ξεινισαντες & καταμεθυσαντες comm ta poſuit Ald. Camer. I. II. In iisdem colc exſtat poſt Νινον ειλον. & ὡς δε — δηλωσω ſi parentheſi expreſſa.

Poſt Κυαξαρης μεν comma abeſt in Ald. C mer. I. II.

τεσσερακοντα) τεσσαρακοντα in iisd. & St pha

phan. I. II & ſeqq. noſtrum habet Medic. & Askew. eſtque Herodoteum.

συν τοισι — ηρξαν) Omittunt Vindob. & Arch.

ad Cap. CXII.

ὁ Κυαξαρεω) Deeſt ὁ Askew. Poſt τῃ comma exſtat in Ald. Camer. I. II, idem poſt ſtatim ſequentem artic. την.

ὑποθεμενος) H. Stephanus infra p. 737 edit. Gronov. ὑπερθεμενος, quod cap. 108, longe praefert; a cuius iudicio non diſſidet Weſſeling. ὑπερθεσθαι hoc uſu in Muſis frequens, non illud. τουτω τω Γυγῃ και τα σπουδαιεστερα των πρηγματων ὑπερετιθετο, cum Gyge communicabat I, 8 tum V, 24. VII, 8. 1. *Weſſeling.*

Poſt εφοβηθη abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

αυτεων) Ald. & cetera. In Medic. Arch. αυτων.

μαχθων) Arch. Askew. Med. Gronov. εμαθων alii cum Aldo.

την Μανδανην) Askew. Arch. μεν interſerunt Medic. Ald. &c. ſine urgente cauſſa, quare a Weſſelingio & Reizio omiſſum.

ὁ δε Περσῃ) Poſt ὁ δε comma inſeruit Ald. Camer. I. II, item poſt τω ante ουνομα, & poſt τον ante εὑρισκε.

οικοιης μεν) Pariſ. B. Arch. Askew. οικηιης Medic. Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. ante Weſſeling. qui codd. iure recepit lectionem. Alibi recte legitur οικηιης, Valkenarius animadvertit, ſed hic ferri nequit, ſi vel in

 codd.

codd. bonis inveniretur: οικια familia, non potuit οικηΐη dici, ſemper Jonice ſcribitur οικιη. Herod. 1. c 90. εοντες οικιης ε Φλαυροτερης, lib. 4. c. 76. lib 6. c. 35. lib. 2. c. 172. Amaſin primum habebant deſpicatui ατε δη δημοτην το πριν εοντα, και οικιης εκ επιΦανεος. Eundem Hellanicus Athenaei XV. p. 680 B. antequam ad regnum perveniret, fuiſſe ſcribit ιδιωτην και των τυχοντων. *Valkenar.*

Poſt ησυχιε comma in Ald. & hanc repetentibus. ησυχιος Arch.

μεσε ανδρος) μεσον ανδρα Arch. Vide Juſtin. I, 4.

ad Cap. CVIII.

Poſt οψιν coli loco comma poſuit Ald. Camer. I. II.

εδοκεε δε) Medic. Askew. δε abeſt ex aliis & Aldo. Poſt ταυτης comma exſtat in Ald. Camer. I. II, quod & poſt την δε αμπελον repetitum eſt.

υπερθεμενος) υποθεμενος Arch. Askew. Stephan. I & margo II noſtrum habent Ald. Camer. I. II, Steph. I in marg. Steph. II in textu edd. ante Weſſeling.

επιτεκα) επιτοκα Arch. Med. Vindob. Askew. Gronov. Noſtrum Remig. Pariſ. B. Ald. Camer. I. II, Steph. I & edd. ante Gronov. omnes, qui Mediceam more ſuo recepit lectionem, quam Weſſeling, idque iure, denuo eiecit, Aldinamque revocavit, quod quidem licitum in MSS. diſſenſu putavit, praeſertim ubi ſcriptor ipſe viam monſtravit, c. 3. Meminit Weſſelingius,

gius, Damaſcium apud Photium p. 561 novae ſcripturae auctoritatem conciliare videri επιτοχα ὑσαν την γαμετην συνεπηγεν. Sed dubia, inquit, & controverſa lectio eſt, & defendi, niſi metaplaſmo declinationis in ſubſidium vocato, nequit. Nihil ſimile, addit, επιτεκα, quo Hippocrates pluresque alii fuerunt uſi, requirit. Vide doctam T. Hemſterhuſii adnotat ad Thomae Magiſtri επιτεξ.

εκ γαρ οἱ) Medic. Askew. Arch. και εκ in aliis & Ald. Camer. I. II, Steph. I. II edd. ante Gronov. omnes, qui Medic. iure recepit lectionem; putida enim eſt, uti rectiſſime animadvertit, hoc loco copula, nam particula οἱ in talibus debet eſſe vox tertia. Haec lex Herodoti V, 92 εκ δε οἱ ταυτης της γυναικος παιδες εγενοντα. VI, 63. εν δε οἱ χρονω ελασσονι — τικτει.

Poſt οψιος adeſt, poſt εσημαινον abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

μελλοι) Arch. Remig. Medic. Askew. Vulgo cum Ald. μελλει.

αντι εκεινε) Arch. Medic. Askew. Gronov. αντ' εκεινε Ald. & edd. ante Gronov.

Poſt Αρπαγον abeſt comma in Ald. Camerar. I. II.

τοιαδε) ταδε Arch.

προσθεω) προθεω Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & edd. ante Gronov. noſtrum ora Steph. II.

μηδαμα) Remig. Vindob. Steph. II ora. μηδαμε Arch. μηδαμως Medic. Askew. Gronov. μηδαμη Ald. & edd. ante Gronov. Poſt παραχρηση punctum poſuit Ald. Camer. I. II.

σοι ἑωυτῳ) συ ἑωυτῳ Arch. & Askew. σοι ἑωυτῳ Medic. σεωυτῳ Ald. Camer. I. II, Steph. I. II &c. ante Gronov. qui obſervavit, ex his verbis demonſtrare voluiſſe Aem. Portum in Lexico, ſic dicere Herodotum pro σεαυτῳ. Sed neſcivit haec eſſe correpta & corrupta indecenter, cum Herodotus dederit εξ υϛερης σοι ἑωυτῳ, prout ſcriptum exſtat Florentiae, & iubet fortius de ſe ipſo cogitare. Haec Gronov. Dubium eſt, animadvertit Weſſeling. hoccine, an συ ἑωυτῳ περιπ. adſciſci debeat, quamquam ego non multum eo diſtrahor. Varie ponere ſolent. Aeſchin de legat. falſ. p. 47 edit. Ald. ὡς εγω τοις εμαυτου λογοις περιπιπτω. Johannes Chryſoſtom. T. 5. p. 24. B. αλλ᾽ ὁ μυθος αυτος ἑαυτω περιπιπτει & T. 7. p. 831. C. πανταχȣ ἡ πλανη ἑαυτη περιπιπτει. Par ratio prorſus eſt in μηδαμως, quod Gronovio tantopere placuit. Ecquis enim mortalium in ea ſchedarum diſcordia Herodoteum illud eſſe prutabit? Μηδαμα habet c. 68. III, 65 atque alias, μηδαμη quoque. Mox ες σεωυτȣ ſervavi, non ignarus defendi veterum locis ἑωυτȣ poſſe, patronumque habere in Miſcell. Obſerv. T. 3. p. 142. *Weſſeling.*

τον Μανδανη) τον αν plerique cum Aldo & edd. in Askew. & Medic. αν non eſt ideoque a Gronovio deletum.

σεωυτȣ) ex Medic, Askew. ἑωυτȣ alii cum Aldo. Medic. Gronov. iure recepit.

βȣλεαι) βȣλοιο Remig. Poſt ὁ δε comma habet Ald. Camer. I. II, quod & poſt ſequentia ες σε in iisdem exſtat.

μετε

μετεπειτα) εσεπειτα Steph. I margo. Poſt φιλον τουτο comma inſeruit Ald. & hanc repetentes.

ει τοι φιλον) ει τι φιλον Arch. Poſt εμον comma deeſt Ald. & reliquis ante Reiz.

ad Cap. CIX.

θανατω) θανατον Arch.

τα οικια) Idem bene. οικεια reliqui cum Aldo. Poſt παρελθων δε comma exſtat in Ald. Camer. I. II. Verum eſt ες τα οικια, Weſſeling. animadvertit; ut ηϊε ες τα οικια c. 119. Saepe tamen operarum delicto depravatur, quem ad modum principio eiusdem capitis ηϊε ες τα οικεια. Arch. οικια II, 129. ειναι εν τοισι οικηοισι τεκνον. III, 148 πρωηγε μεν ες τα οικηϊα. Quae quidem & alia ſimilis generis ad eandem formam ex MSS. redire debent. Vid. Gronov. II, 66. *Weſſeling.*

Αστυαγεος) Αστυαγεω Arch. atque iterum infra. Poſt η δε comma habet Ald. Camer. I. II, quod & habent poſt ſequens ὁ δε.

παραφρονησει) Medic. Askew. Arch. Gronov. παραφρονησειε Ald. & ceteri. Poſt κακιον comma habet Ald. Camer. I. II.

φονου) φορου Arch.

αυτω μοι) ſic Reizium ſequutus edidi. Aldus omnesque ante Reiz. αὐτω μοι.

ερσενος) Vindob. Arch. Camer. I. II. αρσενος Ald. Steph. I. II & ſeqq. ερσενος. Poſt τελευτησαντος comma in Ald. Camer. I. II.

θελησει) θελησοι Arch. Vindob. Poſt μεγιστος colon in Ald. Camer. I. II.

ασφαλεες) ασφαλεως Ald. Camer. I. Poſt παιδα punctum in iisdem.

δει μεντοι των) ſic cum Reizio edidi, acc dente codd. Pariſin. apud Larcherium auct ritate. Idem in edd. omnibus praeter Weſ ling. qui δει μη των, quod librarii errore puto.

ad Cap. CX.

απε) Arch. Medic. Vindob. Askew. Gr nov. qui ad Herodoti conſuetudinem conci nius hoc indicavit. απας, αυτικα omiſſa cop la και Ald. & reliqui.

επι των βουκολων των) e Medic. & Aske praeeunte Gronov. hoc a Weſſelingio rece tum. επι τον βουκολον τον plerique cum Ald Poſt Αστυαγεος comma habet Ald. Camer. I. II

επιτηδεωτατας) e Medic. & Askew. qu buscum conſentit Steph. I. II & reliqui omn επιτηδειοτατα Arch. επιτηδεωτατα Ald. Came I. II. Multum ſe hic aeſtuaſſe fatetur Reiski tandemque huc veniſſe, ut ανεπιτηδειοτατα paſcua maxime horrifica reponeret. Peper runt fortaſſe hos fluctus montes θηριωδεστατ qui utique boum paſturae minime conveniebat At paſcua erant ad montium radices, uti ſtati traditur: ad eas autem plerumque herbidi ir guique agri, bubus paſcendis egregii: hinc pagus illic, hominum celebritate notabilis ca 114. Poſſes, ſi innovatione locus indigere επιτηδεωτατα ex Aldo recipere, & bubulci ſc lertiam intelligere. Heſychius επιτηδειως· ſε

μ

μελως. Vide I, 133. *Weſſeling.* Poſt τω ante ονομα comma inſertum in Ald. Camer. I. II.

δε εωυτυ συνδυλη) Medic. Askew. Vulgo cum Aldo τη δε ἑωυτυ in Arch. συνδυλω nec male. Vid. II, 134. *Weſſel.*

τη συνοικεε Κυνω) poſt τη & συνοικεε comma inſerunt, ſed omittunt poſt Κυνω Ald. Camerar. I. II.

την Ἑλληνων) Medic. Askew. την των Ελληνων Vulgo cum Aldo

υρεων) Edd. cum Aldo, & Vindob. Pariſ. B. ερεων Medic. Askew. Arch. male. Poſt υρεων comma, poſt εχε colon habent Ald. Camer. I. II, abeſt id poſt Βυκολες in iisdem.

Αγβατανων) Medic Vindob. Askew. Arch. Ald. Camer. I. II. των Εκβατανων alii cum edd. & Steph. I.

Σασπειρων) Σαππειρων Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Απειρων Arch. Credo Florentiae non aliter ſcripſiſſe, Weſſelingius ad h. l. etſi ſuper ea re ſilentium. Codex Askew. & Valla idem obtulerunt. Σαππειρων Aldi & Editt. ſi litera detrahatur, Σαπειρας dabit, quos Colchis confines, memorant Orpheus Argon. v. 753 & Apollon. Rhod. II, 397 atque ex illis Steph Byz. In Noſtri Muſis modo Σαςπειροι III, 94 modo Σαπειρες IV, 37 contra tabulas tamen. Melius I, 104. VII, 79. *Weſſeling.*

τε και ιδησι) τε, και Ιδησι Ald. Camer. I. II, Steph. I.

εςι πασα απεδος) Habet Thomas Mag. in V.

και

και υψελη — βουκολος) deſunt in Arch. & Vindob.

πολλη καλεομενος) *ων καλεομενος* Arch. & Vindob.

ελεγε) *και ελεγε* Iidem.

ουρεων) Cod. V. Pariſ. &c. *ορεων* Medic. Askew. Arch.

διαχρησεσθαι) *διαχρησασθαι* Arch.

διατεταγμαι) Askew. Arch. Vindob. Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. Medic. ſimplex maluit, quod praetulit Gronov. Sed nimium, inquit Weſſeling, tribuitur Mediceo. Quia de militibus eorumque acie *διαταχθηναι* frequentatur, propterea ne uni negabitur? Apoſtolus Paulus *ουτω ην διατεταγμενος* Act. Ap. XX, 13 ſervus *εποιησε τα διαταχθεντα αυτω* Luc. Evang. XVII, 9. Haec ſufficiunt. Alii in compoſito amplius quam ſimplici eſſe adfirmabunt, neque illis pertinaciter obloquar. Haec *Weſſeling*.

ad Cap. CXI.

Poſt *επαυλιν* punctum poſitum in Ald. Camer. I. II.

τοτε κως) *το τεκος* Arch. & Vindob. Poſt *αρρωδεων* comma habent Ald. Camer. I. II, idem poſt *Αρπαγος*.

μεταπεμψαιτο) Arch. Askew. Remig. Medic. *μεταπεμψατο* alii cum Aldo. Recte, Weſſelingius inquit, poſt pauca hunc in modum Gronovius; ſequor exemplum, ſchedarum parens imperio. Eſt autem omnis haec oratio cultiſſima, & ruſticae ſimplicitati mirabiliter ap-

αελπτꙋ) απελπτꙋ Vindob. Appian. Punic. p. 104. και αὐτον ἡ ϛρατια μακροθεν ιδꙋσα εξ αελπτꙋ· Similiter p 117. Sophocles aliter Aiac. v. 727 εξ αελπτων Αιας μεταναγνωσθη Aeſchyl. quoque Supplic. v. 362. Heſychii εξ αελπτοης hinc docti viri corrigunt, ſed fruſtra, iudice Alberti, legendum enim εξ αελπτιης, quo Archiloch. ap. Heraclid. Pontic. p. 412 ed. Galei utitur. *Weſſeling.*

Poſt πρoτερη & ὁ commata nulla in Ald. Camer. I. II.

μεταπεμψαιτο) μετεπεμψατο Arch. Askew. Pariſ. duo. Ald. Camer. I II, Steph. I. II & ſeqq. ante Gronov.

Poſt ὁ δε comma in Ald. Camer. I. II in iisdem & poſt ελθων & το.

οφελον) ωφελον Vindob. Arch. nulla cauſa. Vid. Thom. Mag. in voce. *Weſſel.*

δεσποτεας) δεσποτας Medic. Askew. Gronov. in reliquis & Aldo δεσποτεας, recte, articulum ante ἡμετερꙋς omiſit Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. ante Gronov. qui eum e Medic. inſeruit.

ηια) ηα Askew.

Poſt ασπαιρον τε & χρυσω τε commata ſunt in Ald. Camer. I. II.

των ꙋρεων) των ορεων ſemper Medic. & Gronov. noſtra tamen lectio vera Herodotea videtur, amat enim Herod. ꙋ pro vulgari ο.

τον ταυτα) Askew. Medic. τοιαυτα alii cum Aldo & Steph. poſt μοι coli loco comma eſt in Ald. & hanc repetent.

ποιησαιμι) ποιοιμι ora Steph. II.

κατε-

κατεδοξα) κατεδεξα Ald. Camer. I. II.

ενθεν γε ην) Medic. Askew. margo Steph II, vulgo male cum Aldo ειθεν γενεην Poſt χρυσω τε comma, poſt κεκοσμημενον punctum exſtat in Ald. Camer. I. II.

εμφανεα) Deſit Arch. Vindob.

προκα τε) Ex Medic. & Askew. in aliis & Ald. abſunt προκα τε.

θεραποντος) θεραποντι εμπροπεμπων Arch.

Poſt βρεφος comma in Ald. Camer. I. II.

αρα) παρα Arch.

Αςυαγεος) Medic. Askew. Gronov. Αςυαγεω alii cum Ald. & edd.

ὡδε) ὁδε Askew. Pariſ. A & B, apud Larcher, qui hanc praetulit iure lectionem. Eſt enim Herodoto familiaris talis in fine narrationis repetitio.

ad Cap. CXII.

Poſt ὁ βουκολος colon habet Ald. Camerar. I. II, idem poſt εκκαλυψας in iisdem.

Poſt ὁ δε ante ου comma in iisdem.

εποψομενους) Remig. Askew. Medic. ora Steph. I. κατοψομενους Aldus & alii.

απολεεσθαι) απολεσθαι Arch.

αρα) Non eſt in Arch.

πασα αναγκη) παῦα γε αναγκη Arch. Vindob. Remig. &c. Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. πασα γη Gale, vitium ſine dubio librarii. Ita uti Gronov. e Medic. ubi γε abeſt, edidit, adſolet Herodotus, animadvertente Weſſelingio: πασα αναγκη εςι ὑσαι II, 22 & 35. IV, 179. V, 52 &c. Sophocl. Ele-

Electra v. 1527. Plato in Phaedro p. 243. D. πολλη αναγκη. in Euthyphr. p 7. D. Itaque γε interpoſitum pluribus in MSS. citra ſententiae damnum reſecatur a Gronovio. Saepe tamen apud alios πολλη γ᾽ αναγκη, poetas in primis, de quibus Valkenar. in Eurip. Phoeniſſ. v. 1668. Haec *W. ſſeling*.

Poſt και εγω comma loco coli exſtat in Ald. Camer. I. II in iisdem idem poſt φερων.

Αϛυαγεος) Αϛυαγεω Arch. Poſt εοντα comma in Ald. Camer. I. II.

αδικεων) αδικαιων Ald. Camer. I. II.

δεσποτεας) ſic Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, editique ante Gronov. omnes. Arch. Vindob. Remig. δεσποτας Medic. Askew. Gronov. Poſt τεθνεως & περιεων commata habet Ald. Camer. I. II.

περιεων) περιων Arch.

απολεει) απολεσει idem cum Vindob. & Ald. Camer. I. II, Steph. I & edd. ante Gronov. Vulgatum Gronov. e Medic. reſtituit, cui adſentit Askew.

ad Cap. CXIII.

Poſt ἡ γυνη punctum poſuit Ald. Camerar. I. II.

τον μεν) commate ſeiunctae voces in Ald. Camer. I. II.

τουτον μεν) abeſt μεν in Arch.

Poſt αγγος & εν τω commata ſunt in Ald. Camer. I. II, idem exſtat in iisdem poſt ſequens ορεων, pro quo ορεων ſuo more Medic. & Gronov.

προ-

προβοσκων) Hinc in Aemil. Porti aliorumque Lexica receptum fuit *προβοσκος*· uſitata vox *αιγοβοσκων* facile potuit in illam deflecti. *Valken.* Per utique rarum eſt *προβοσκος* de paſtore, ſicuti & *προβοσκημα*, quod in Philon. Jud. Legat. p. 993. D. Verum hoc naevo obſitum, atque in *προκοσμημα* vertendum docuit Kuhnius ad Diog. Laërt. praef. illud movere non audeo. Accedit proxime *αιγοβοσκων* vocabulum, ſed metuo, ut *ταις βουκολιαις* bene conveniat. *Weſſel.* confer. quoque Toup. Epiſt crit. p. 66. edit. Lipſ. Vol. 2, qui *προβατοβοσκων* legendum coniecerat, tamen poſtea nil mutandum cenſuit. *προβοσκος* enim, inquit, eſt ſubbubulcus, ſive locum tenens bubulci, & mens Herodiri: Bubulcum in urbem profectum, cuſtodem pueri ſubbubulcum reliquiſſe, quod omnino verum.

φυλακον) Medic. Askew. Arch. Vindob margo Steph. II, vulgo cum Aldo *φυλακα*.

ες τȣ Αρπαγȣ) *ες το Αρπαγȣ* Arch.

ετεθαπτο) Remig. Medic. Askew. Gronov in aliis Aldin. *ἐθαπτετο*. In Ald. & hanc repe tent. Poſt *το μεν* comma, quod & poſt *κȣ τι* in venitur.

ad Cap. CXIV.

ὁτε δη ην) Ald. & edd Vindob. Arch. Remig. &c. *δη* exulat ex Medic. & Gronov. Po *γενομενον* comma habet Ald. Camer. I. II.

Poſt *ταυτη* & *εν τη* commata ſunt in iisde

επαιζε δε) *επαιδε μετ'* Arch. abſurde. P *παιζοντες* comma in Ald. Camer. I. II.

ἑαυτων βασιλεα) ἑαυτον Arch. ἑωωτων Camerar. II. Poſt ειναι comma in Ald. Camerar. I. II.

τον τε βεκολε) τον βεκολε Ald. Camer. I. II.

αυτεων) Ald. & edd. Vindob. Pariſ. αυτων Medic. Arch. Gronov. & mox iterum.

Poſt ὁ δε & διεταξε commata ſunt in Ald. Camer. I. II in iisdem comma coli loco poſt οικοδομεειν. Una mutata litera οικονομεειν refingit Pauw: neque enim eum, qui ſibi δορυφορες atque οφθαλμον eligebat, οικονομες omiſiſſe: habuiſſe praeterea Perſarum reges μελεδωνες των οικιων III, 61 quibus aedium & rei domeſticae cura erat. Hoc verum; notum quoque οικοδομειν, οικοδομιαν, & οικονομειν permiſceri, apud Philon. Jud. de fortitud. p. 740. C. & in Paulina ad Timoth. priora C. 1, 4 & ſaepius alias. Neutrum tamen adigit, ut eam in ſententiam eatur. Ludus puerorum deſcribitur, quorum eſſe Aedificare caſas, ploſtello adiungere mures, Ludere per impar — monuit Horat. II. Sat. 3, 247 & experientia teſtatur. *Weſſel.*

των δε κε) Medic. Askew. Gronov. τον δε κε in aliis & Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq.

φερειν) e Medic. Askew. εσφερειν Vindob. Arch. Remig. Ald. & edd. ante Gronov Difficilis electio. φερειν & εσφερειν uſus admittit: illud latius ſe porrigit, hoc eius proprie, cui in aula εσαγγελεος titulus, quique ad regem deferebat, quae nunciabantur. Vide Lucian. De-ae Syr. C. 25. Heliodorum X. p. 49: & Gronov. qui propterea omnino reſtituendum ſim-

plex putavit, atque etiam, quia hoc ſimplex non dubitat pariter in hoc munere uſurpare, ut III, 34. *τον ετιμα τε μαλιϛα, και οἱ τας αγγελιας εφορεει ὗτος*, quem locum attulit quoque Briſſonius in regno Perſarum: ſed quem non attulit, quia non agit de Perſis, habes cap. 53. *ϗδε ανακρισεος ηξιωσε τον Φεροντα την αγγελιην*. Jam vero iſtud ſimplex huic loco videtur commodius Herodoto viſum fuiſſe, ut tam de ferendis nunciis ad regem, quam de referendis reſponſis ab rege ad ſupplices intelligatur, hoc eſt integro internuncii officio. Inde ergo *αγγελιηΦορες* in hoc ipſo caſu appellat cap. 120 huius libri, & III, 118, & IV, 71. — Poſt *γεραϛ* comma poſuit Ald. Camer. I. II omnesque ante Reiz.

εδιδε γεραϛ) Askew. *εδιδε δε γεραϛ*.

Αρτεμβαρεος) ſic Medic. Askew. Gronov. In Ald. & aliis *Αρτεμβαρεω* ſive *Ατεβαρεω* ut Arch. & mox denuo.

(*ε γαρ — τε Κυρε*) ſine parentheſi in Ald. Camer. I. II. *εκ εποιησε* ora Steph. I.

διαλαβεειν) *διαλαβειν* Medic. & Gronov. Vulgat. ceteri cum Aldo.

περιεσπε) *περιεπε* Arch. Vindob. Ald. Camer. I. II ora Steph. I. *περιεσπασε* Askew. Nihil demutat Weſſeling. Voluit, inquit, Arch. ſcriba *περιειπε*, ut ſupra cap. 73, quo de P. Leopardus Emend. VII, 8.

μετειθη) Medic. Askew. Gronov. In Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & edd omnes ante Gronov. qui bene Medic. recepit lectionem, *εμε-*

εμετειϑη Vindob. μετηχηϑη cui in animo μετηχϑη fuiſſe videtur. Arch. εμαςιχϑη quae aberratio inſignis.

δε ες πολιν) δε non eſt in Arch. comma hic abeſt in Ald. Camer. I II, quod poſt πατερα inſertum & poſt ſeq. artic. των.

ϰ Κυρϰ) Κυρον Arch.

(ϰ γαρ — τϰνομα) ſine parentheſi Ald. Camer. I II.

τϰ Αςυαγεος) Αςυαγεω Arch. ſuo more.

Αρτεμβαρης) comma hic adeſt, poſt οργη abeſt in Ald Camer I. II.

εφη) εφησε Arch quomodo VI, 136. Poſt λεγων coli loco comma in Ald. Camer. I. II.

δεικνυς — ωμϰς) ſine parentheſi Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXV.

ὁ Αςυαγης) Artic. non eſt in Askew. Arch.

Αρτεμβαρεος) Αρτεμβαρεω Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq ante Gronov. qui noſtrum primus vulgavit.

Poſt βϰκολον comma poſuit Ald. Camer. I. II, quod in iisdem coli loco poſt εφη

αεικειη) αεικιη Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. ante Gronov. αικιη Arch. αδικιη Vindob. Sic, uti Weſſeling. edidit cum Gronovio, e Medic & Askew. I, 73, & III, 160, ubi αικιη, uti *hic*, Arch. ex ſcholio, e quo & id deſcendit, quod in Vindob. Placere poteſt Aldi αεικιη, ut πρoμηϑιη I, 88, III, 36 in Vindob. verum Aldus in iſto vocabulo varius eſt. *Weſſel.*

Poſt ὁ δε comma habent Ald. Camer. I. II.

αμειβεται) αμειβετο Askew. & Arch. non male hoc.

εγω δε) Arch. ab aliis, itemque ab Aldo & edd. abeſt δε. Maluit noſtrum Weſſeling. quippe ſignificantius. Plutarchi in Praecept. R. Ger. p. 811. C. εγω δε αναπαλιν — ϗκ εμαυτω γε φημι ταυτα οικονομειν, αλλα τη πατριδι· ita enim dederat, non οικοδομειν. *Weſſel.*

των) comma hic inſerit Ald. Camer I. II.

αυτων) αὐτων Ald. Camer. I. αὐτων Camerar. II & ſeqq.

επιτηδεωτατος) επιτηδειοτατος Arch. Vind.

Poſt παιδες comma Ald. Camer. I. II, item poſt ϗτος δε & ανηκϗςεε τε, & poſt ϗδενα loco coli.

ελαβε) εβαλε Arch. Poſt ἑινεκα comma habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXVI.

ες ἑωϋτον) Vindob. & Arch. ὡς ἑαϋτον tres Pariſ. cum Aldo & Edd. ες αυτϗς Medic. Ask Gronov. Satis demirari non quit Weſſelingius Gronovii acumen, quo προσφερεσθαι — ες αυτϗς tanto apparatu defenditur. Poteſtne hoc pertinere ad Cambiſen & Mandanem? Qui longe aberant, nec quorum ulla in Cyri ha agnitione praevertit mentio. Bonus Aſtyage toto corporis filo & vultus lineamentis ſibi pu erum reſpondere opinatus eſt. Qua quidem i re & Juſtinus adſentitur, & ſibi ſenex quid d dit. Redeat ergo ſuam in ſedem, unde deiec vetus eſt lectio. *Weſſeling.*

ελε

ελευθεριωτέρη) ελευθερωτερη. Edd. omnes ante Reiz. qui coniecturam Reiskeanam ελευθεριωτερη recepit, quem ſequuti ſumus. Atque ita Portus quoque, adnotante Weſſelingio, qui & ipſe hoc maluit, at non recepit.

εκθεσιος) Medic. Askew. Gronov. εκθεσεως vulgo cum Ald.

μογις δε δη &c.) Citat Euſtath. p 1604. 4.

ανενειχθεις) ανενεχθεις Arch. uti Euſtath. Poſt ειπε abeſt comma, & θελων — βασανιση ſine Parenth. in Ald. Camer. I II.

λαβων) omittunt hoc participium Arch. & Askew. comma poſt id inſerit Ald. Camer. I. II, quae poſt βασανιση interpungunt.

ὡςε σε) Medic. Askew. & Remig. ὡςε και Ald. & alii. Optime Gronovius ex Mediceo, cui ſolens paria fecit Askew. *Weſſeling.*

Poſt Αρτεμβαρεα & Κυρον comma inſerit Ald. Camer. I. II.

εσω) εσω Askew.

Αςυαγεος) Αςυαγεω Arch.

μενωθεντα) Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. ante Gronov. Remig. Vindob. Pariſ. B. Arch. qui ταδε non habet, ſed δε tantum. μενοθεν Medic. Askew. Gronov. Quam longe vero ab recto illud μενοθεν; Paene ſuccenſeo ſchedis Florent. quae imprudentem in haec praecipitia truſerunt. Si quid mutandum, μενωθεντα δη ex eo libro & Arch. ſumi levi auxilio poterit. *Weſſeling.* Nonnumquam dubites, addit *Valkenarius*, ſerione Gronovius de membranis loquatur Medic. an lectoribus illudat; ſed nimis frequentia clariſſimi viri peccata avi-

 tis

tis meritis ſunt compenſanda. Hoc quidem conſiderandum non eſt, ſerrine poſſit μουνοθεν· nam nihil eſt abſurdius cogitatu; verum illud, an forte ſcripſerit Herod. non μουνωθεντα ταδε, verum, quia brevis eſt quaeſtio, μουνωθεντα δη αυτον ειρετο ὁ Αστυαγης, κοθεν λαβοι τον παιδα και τις ειη ὁ παραδους. Haec *Valken.* cuius coniecturam veriſſimam recipere nil dubitarem. Poſt παραδους interrogandi ſignum exſtat in edd ante Reiz. poſt ὁ δε comma in Ald Camer. I. II.

αυτον ετι ειναι) omnes. ετι Gronovius neglexit.

αναγκας) αγκαλας Arch. Poſt διεξηει comma Ald. Camer. I. II.

κελευων) Medic. Askew. Remig. e priori receptum a Gronovio, probatumque a Weſſelingio & Reizio. κελευνειν Edd. cum Aldo.

ad Cap. CXVII.

Poſt Αστυαγης δε comma abeſt in Ald. Camer. I II

ὁ Ἁρπαγος) articulum omiſit Ald. Camerar. I II.

μορω) τροπω Ald. Camer. I. II, ora Steph. I. μορω edd. a Steph I omnes. μονω Arch. vitio librarii. Conſentit Thomas Mag. recepto in v. διαχρεωμαι. Aldinum τροπω praeſidium habet V. 47 Δοριευς μεν νυν τροπω τοιουτω ετελευτησε, ſed infirmum. Non adſurgit ad vim atque elegantiam vocis dudum probatae, pluriumque munitae auctoritate, & ſtatim iteratae. In ſuperioribus nonnulla auctum & mutatum ivit

Reis-

Reiskius, quae peti ex Miſcell. Lipſ. T. 7. p. 618 poterunt. *Wesseling.* Poſt τον ante τοι comma habet Ald. Camer. I. II omiſerunt id eaedem poſt Αρπαγος, cum edd. ante Reiz.

Poſt ελεγχομενος & ἁλισκεται comma poſitum in Ald. Camer. I. II, idem poſt σκοπων inſertum in iisdem.

ποιω) Medic. Askew. & Gronov. quem ſequuti cum Weſſelingio & Reizio ſumus, ceteri cum Aldo ποιησω

γενομενος) γινομενος Arch. & Askew. contra morem Herodoti.

ποιω δη) iterum Medic. & Arch. Askew. Quae praecedunt habet Thomas Mag. in Δεσποτεια.

Poſt εψευδομην comma habet Ald. & ſeqq. ante Reiz. qui rectius punctum poſuit.

Poſt παραμενοντα comma in Ald. Camerar. I. II.

αχρι) Medic. alii cum Ald. αχρις. Poſt τελευτησει comma in Ald. Camer. I. II.

και ειδον) και ἑ ειδον Arch. cui patronus foret Homerus Il. γ. 408. και ἑ φυλασσε i. e. αυτον, & crebro alias, niſi in metu eſſem, ne imprudenti exciderit librario. Hic quidem ad ſententiam non requiritur, egetque alio fulcro. *Weſſeling.*

εθαψα μιν) εθαψαμην Thomas Mag. p. 4 6. Ed. Nov. perperam. Vide Gronov. ad C. III.

Poſt πρηγματος abeſt τουτο in Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. CXVIII.

κρυπτων τον — χολον) Medic. Askew. Arch. & Ald. Camer. I. II, Steph. I, Portus in Lex. ενειχε alii & edd. a Steph. II ad Gronov. qui Medic. reſtituit. Advertit olim H. Steph. animum ενειχεε, neque immerito: maluit ενειχε, ut VI, 119, cui & ego primas darem, ſi per Codd. liceret. Venit quidem inſolenti vocabulo Portus auxilio, ne copem negavit Gronovius. Si tamen verum amamus, αποβεβηκεε, κεχωρηκεε, εγεγονεε &c. nihil iuvant, quippe temporis alius. Hortus Adonid. in ετετυφειν οἱ Ιωνες την τε ὑπερσυντελικε ει διφθεγγον εν τριτω προσωπω εις εε διαλυουσι. *Weſſeling.* In Galeana λογον pro χολον ex errore ſine dubio librarii. An hic forte legerat, *Valkenarius* inquit, Euſtathius πιεζων χολον; alibi certe nuſpiam occurrebat locus, cui congrueret illud, quod ad Ilias A. p. 40, 50. Ἡροδοτος, ait, το, χολον καταπεψαι, χολον πιεσαι φησιν.

ηκεσε αυτος) Iidem MSS. αυτος deſit Aldo & Edd.

Poſt πεποιημενω & λεγων abſunt commata in Ald. Camer. I. II.

εν ελαφρω) ελαφρως Arch ſcholion eſt. Dio Caſſ. XXXIX p. 114. Pompeius εκ εν ελαφρω το πραγμα εποιησατο. & LVIII. p. 714. ὁ Τιβηριος εκ εν ελαφρω το πραγμα εποιησατο. *Weſſel.*

σωτηρα — προσκεεται) ſine parenth. Ald. Camer. I. II. γαρ τε παιδος μελλω Arch. & Askew.

παρισθι) Medic Askew. Gronov. παρειθι omnnes alii & Ald. Medicea a Gronovio incul-

ca-

cata lectio non anteceſſit priſtinae, reliqui tamen eum Weſſelingio & Reizio.

ad Cap. CXIX.

Poſt Ἁρπαγον μεν comma omiſit Ald. Camer. I. II.

τα οικια) Arch. optime. οικεια vulgo cum Aldo. Confer. c. 109.

ετεα) ετη Ald. Camer I. II.

Αςυαγεος) Αςυαγεω Arch

κελευοι) κελευη Idem, ſed in raſura.

Poſt Αςυαγης δε abeſt comma in Ald. Camer. I. II, poſt τα μεν & τα δε inſeruntur commata in iisdem.

ἕψησε) ἥψησε Askew.

ευτυκτα) exſcripſit Suidas in v.

ειχε ετοιμα: επει) Arch. ειχεν· επειτε ſine medio. ἕτοιμα interponunt plerique cum Edd. & Aldo, qui επειτα· Medic. Askew. επειτε. Opinatur Weſſelingius in his ἕτοιμα abundare. Non eum fugit ex L. III, 123. καταδησας δε τας λαρνακας, ειχε ἑτοιμας. Sed eius alia ratio. Hic ſatis utique erat ευτυκτά. Suidam audiamus. ευτυκτα παρα Ἡροδοτω αντι τȣ ραδια, ἕτοιμα, ειργασμενα, καλως κατεσκευασμενα. Quae ille mutua ſumſit ex Noſtri Scholiaſte. Heſych. praeterea ευτυκισον, ευτυκτον εχε, ἕτοιμον· cui quidem illud adlubuit ipſum, quod ob oculos eſt, viſumque eſt non aliud ac ἕτοιμον· At quid multa? rem certam praeſtat Cod. Arch. ſuſpectum vocabulum exilio damnans. επειτε, quod ſequitur, iuſtum eſt. Gronov. vide II, 52 & Euſtath. in Homer. p. 1158. 39. *Weſſeling.*

 Poſt

Poſt δαιτυμονες comma in edd. ante Reiz. idem poſt αλλοισι & Αϛυαγεϊ in Ald. Camer. I. II.

τραπεζαι επιπλεαι μηλειων) Vindob. Medic. Askew. Arch. ſed ſine επιπλεαι is. Vulgo cum Aldo τραπεζα επιπλεα. in ora Steph. I, ex Suida in επιπλεα opinor, quamquam eius verba aliorſum pertinent, τραπεζαν επιπλεαν. Tum μηλειων Arch. ceteri cum Aldo μηλιων. Bene MSS. ſicuti &μηλειων κρεων. Solet certe Hippocrates, quoties ovillae carnis requiritur uſus, non aliter loqui. Loca, ſi deſiderentur, ſignabit Foëſii Oeconomic. *Weſſel.*

τε παιδος τε εωυτε) Medic. Askew. Tum κεφαλης τε. In Edd. & Aldo τε εωϋτε παιδος & abſque τε. τε και commate ſeparatae in Ald. Camer. I. II.

παρεφερον, τοισι προσεκειτο) commata deſunt Ald. Camer. I. II. Citat Thomas Mag. in προσκειμαι.

προσαντες) προς παντες Askew.

αποκαλυπτειν) ανακαλυπτειν Remig. Poſt τε comma Ald. Camer. I. II, item poſt λαβειν το.

αυτεων) αυτων Medic. Askew.

Poſt Αϛυαγης comma abeſt in Edd. ante Reiz.

βεβωκοι) Medic. Askew. Gronov. in ceteris β βρωκει ut Ald.

Poſt ὁ δε comma Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt παν το.

ερδη) Medic. Arch. Askew. Gronov. ερδοι Edd. cum Ald. & Pariſ. C. Remig. Poſt εμελλε abeſt

abeſt comma in Ald Camer. I. II, poſitum poſt ἀλεσας.

ad Cap. CXX.

ταυτην) ora Steph. I, Medic. Askew. Vindob. Arch. vulgo cum Aldo τοιαυτην. Poſt Μαγων comma Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt απικομενες δε.

Poſt οψιν punctum, poſt οἱ δε comma in Ald. Camer. I. II, quod abeſt in iisdem poſt ειπαν & παιδα.

επεζωσε) Arch. Medic. & Askew. επεζησε alii cum Aldo. Poſt ὁ δε comma in Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt ὁ παις & poſt διαιτωμενον, & puncti loco poſt ποιησας.

αγγελιηφορες) αγγελιαφορες Arch. & Ald. Camer. I. II. Poſt διαταξας comma in iisdem.

ηρχε) ειχε Arch. Vindob. quod probat Larcher. praeeunte Toup. Opuſc. Crit. Vol. I. ed Lipſ. p. 454.

και νυν ες τι) και ετι ſine νυν iidem.

φαινεται φερειν) φαινεται εχειν Remig. Non erit incongruum, neque deſtricte neceſſarium. Utrumque eodem tendit. Oraculum ες τες Αργειες φερον & ες αυτες εχον permutantur VI, 19. Veniet tempus, quando illi verbo commodior locus, ſicuti V, 81. VIII, 144 ex MSS. *Weſſel.*

Poſt αγαθον comma in Ald. Camer. I. II.

ἡμιν ενια) Medic. Askew. Remig. alii uti Aldus ἡμων ενια.

γνωμην) Medic. Askew. Vindob. Arch. & Steph. I. margo, vulgo τη γνωμη cum Aldo.

Debui

Debui manum dare marginibus Stephani, dum illic notat omiſſo articulo, πλειστος γνωμην inventam ſibi in nonnullis MSS. quod plane tuetur cod. Florent. & eſt haud dubie genuinum Graeciſmi, ut patere poteſt ex V, 41: etſi in libro VII, c. 122 exſtet eadem locutio, bene annotata ab Porto, ſed in qua regnat dativus, etiam ex conſenſu exemplarium Mſſtorum. *Gronov.*

ειναι δεινο ουδεν ετι) ειναι ετι ουδεν Remig.

μεν γε τοι) Arch. Medic. μεν τοι Askew. & alii cum Ald. & Edd. Poſt μοι abeſt comma in Ald. Camer. I II, adeſt in iisdem poſt τα, & τω εμω. Poſt την σην puncti loco comma in iisdem, quod abeſt poſt αλλωτριωται.

περιιουσα) Ex Arch. Askew. Pariſin. duobus. περιεουσα Medic. cum Aldo & Edd. Vel absque codd. fuiſſet reponendum περιιουσα. Herod. II, c. 120. ου μην ουδε η βασιληιη ες Αλεξανδρον περιηιε. Regnum vel imperium ſic dicitur in aliquem περιελθειν, περιχωρεειν, περιιεναι, περιηκειν. Herod I, c. 187. c. 210. III, c. 65. c. 140. VI, c. 111. Xenoph. K. Π, 4, p. 67. 5. Lucian. T. 2. p. 557. T. 3. p 386. *Valkenar.* Veriſſime Valkenarius. Futile vulgatum erat, atque indoli ſermonis pugnans: ſuccurrebat Reiskius, πειεεσα ex εω, pro quo ειμι deinde receptum, refingens. Melius ſcripti libri, quibus obedientiam hic non detrectandam admonuit Geinozius Comment. Acad. Inſcript. T. 18. p. 116. Ed. Pariſ. *W ſſeling.*

Poſt ενεστεωτος comma in Ald. Camer. I. II, quod abeſt poſt βασιληος.

σεο τε) Arch. Vindob. Remig. Pariſ C. Ald. & Edd. In Medic. & Askew. enclitica deſit.

προοπτεον) προπτεον Arch.

φλαυρον) Ald. & Edd. Arch. Vindob. aliique. φαυλον Medic. Askew. Remig. Gronov. Utrum probaveris, nihil admodum intererit, quamquam Herod. φλαυρον videtur maluiſſe. Certe Gronovius in hoc vocabulo ſaepe ſibi contrarius eſt: modo ſcriptori valide adſerit, modo aufert. Specta I, 99. VII, 8, 1. φαυλοτερες dabit inferius c. 126 &c. *Weſſeling.*

παρακελευομεθα) Medic. Remig. Arch. Askew. in aliis & Ado atque edd. διακελευομεθα.

αποπεμψας ες Περσας) αποπεμψε ες περας Arch. Poſt τετον & Περσας τε comma in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXI.

Poſt εχαρη τε colon in Ald. Camer. I. II.

ταδε) Medic. Askew. in plerisque ut Aldo τοιαδε.

τη σεωυτε δε μοιρη) της ἑωυτε δε μοιρης Arch. Poſt μοιρη comma habet Ald. Camer. I. II.

την γυναικα αυτε) την μητερα σην λεγομενην, γυναικα δ᾽ αυτε Remig. & ora Steph. I, quae gloſſa eſt.

ad Cap. CXXII.

εδεξαντο) εδεξαν Arch.

ασπαζοντο) Medic. Arch. Askew. ησπαζοντο vulgo cum Aldo. Poſt τελευτησαι comma in Ald. Camer. I. II.

ελεγε

ελεγε, Φας πϱοτȣ μεν) poſt ελεγε abeſt, inſertum poſt Φας & μεν comma in Ald. Camer. I II. σΦεα Arch. & Vindob. Videtur Laurentius inveniſſe σΦεας πϱοτȣ μεν —, quorſum & Arch. Vindob. quodammodo ducunt. Latina Vallae haec erant. *Hic ſe vero ait eos antea non noviſſe*, ſed minime bona. Cyrus interrogantibus parentibus, quo tandem modo ſervatus eſſet, reponit, ſe id antea non noviſſe, ſed in itinere demum cognoviſſe. Ελεγε, Φας convenit Herodoteis εΦη λεγων V, 36 & 49 εΦητε λεγων, quod in Arch. I, 114, atque in Edd. VI, 137. *Weſſelng.*

Αϛυαγεος ειη) Αϛυαγεω εϛι Arch. εϛι quoque Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt οδȣ.

ηιε τε ταυτην αινεων) επαινεων Arch. Tum ειη τε, quod & in Eton. Hic videtur minus commodum: ειη repertum in duobus codd. teſte Galeo: vocula interiecta legi poſſet: ὡς ειη τε ταυτην αινεων διαπαντος, ην τε οἱ εν τω λογω τα παντα ἡ Κυνω. ex Herodoteis hoc accedit proximum e L. III, c. 157. παντες Ζωπυϱον ειχον εν ϛομασι αινεοντες· paulo poſt, παντα δη, inquit, ην εν τοις Βαβυλωνιοισι Ζωπυϱος. *Valkenar.*

ινα θειοτεϱος — ὁ παις) ſine parentheſi Ald. Camer. I. II

πεϱιεινα σΦι) πεϱι σΦιν Arch.

κατεβαλον) Ald. edd omnes praeter Weſſeling. qui κατελαβον Arch. recepit, ſed vulgatum bene reſtituit Reiz. quem ſequi placuit. Poſt Φατιν comma in Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt Κυϱον.

ad

ad Cap. CXXIII.

Poſt ανδρειοτατω comma inſerit Ald. Camerar. I. II, omiſſum poſt Αρπαγου.

απ' ἑωυτȣ) απο γαρ ἑωυτȣ Arch. Poſt ιδιωτεω comma inſerit Ald. Camer. I. II.

επιτρεφομενον) Valla verterat, *ſed Cyrum cernens adultum*. Dubito an bene. Abreſch Dilucid. Thucyd. p. 209. επιτρεπομενον, nimirum την βασιλειαν aut αρχην, ut II, 121 & I, 7 atque alibi, reponit: *Cernens* Perſarum *illi traditum imperium*. Cui conjecturae verba ἑωυτȣ εοντος, ιδιωτεω robur quoddam addunt. Equidem uti eam non prorſus repudio, ob tantum MSS. conſenſionem, *Increſcentem*, *adaugeſcentem* reddere malo. *Weſſeling.* επιτρεφομενος idem eſſe ac επιτεταμμενος adultus Larcherius ad h l docuit.

τας Κυρȣ) Medic. Askew. τησι etiam Stephan. I ora, vulgo cum Aldo τȣ Κυρȣ τη ἑωυτȣ.

προ δ' ετι τȣτȣ) Vindob. Remig Askew. quod ſequutus Weſſeling. & Reiz in Medic δε τι & Arch. Vulgo cum Aldo προς δ' ετι τȣτω.

πρωτων Μηδων) vid. Lex in Bibl. Coislin. p. 483. *Weſſeling.* poſt αιτεπειθε comma in Ald. Camer. I. II.

τον Αςυαγεα) Ex Arch. Articulum omittunt alii

κατεργασμενȣ) κατεργασαμενȣ Ald. Camerar. I. II.

τȣτȣ) τȣτο Eaed. & Steph. I. II & ſeqq.

εοντος ἑτοιμȣ) Reiskius και εοντος παντος ετοιμȣ, aut εοντων ἑτοιμων, ſcilicet Medorum proceribus, multo fore ſuavius & verius opinatur.

tur. Tu vide ultima c. 124. *Weſſeling*. Poſt εν Περσησι comma in Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt φυλασσομενων & ὁ δε.

λαγον) Arch. Ceteri cum Aldo λαγων. Jonum eſt ὁ λαγος, λαγȣ docente Athenaeo IX, p. 400 &, eum ſequuto, Euſtath in Homer. p. 1534. 14. Et tamen in Muſis id perſaepe negligitur, nulla Herodoti, ſed ſcribarum culpa. Tulit id aegre H. Steph. atque ubique inſtaurandum decrevit de dialect. p 148. Parebo doctori & vetuſtis membranis. *Weſſeling.*

αποτιλας) Pariſ. unus αποτειλας Edd. cum Aldo & Medic. probante Gronovio, cui vetus αποτειλας anſam noxae explicationis, novique verbi fingendi praebuit. Abreſch Animadv. in Aeſchyl. lib. I, c. 26. p. 184, damnato iſthoc conatu, ȣδε αποτειλας vertit, *nec quidquam ultra voce manians*, quaſi αποτειλας poſitum ſit loco αποςειλας. Laudare id poſſem, niſi MS. aliud & melius, me quidem arbitro, daret: idem Portus coniectando extuderat: nec erat dignus tamen, qui propterea alapas auferret. Eſt III, 32 λαβȣσαν τριδακα την γυναικα περιτιλαι Medic. περιτειλαι, ſimili atque hic errore, etiam alibi obvio. Non addo τιλλειν, αποτιλλειν in avibus & brutorum aliis, quibus plumae pilive evelluntur, uſu teri. Harpagus leporis, artificioſe tractati, ventrem ſcidit nihilque pilorum vellens, prout erat, ita indidit libellum. Hoc Graeca volunt, uti quisque videt. Adi & Polyaenum VII, 7. *Weſſeling*.

εσεθηκε) Remig. Medic. Askew. In Aldo & aliis επεθηκε.

γρα-

γραψας τα οἱ εδοκεε) Praeter Vindob. Medic. Arch Askew. Editi cum Aldo Pariſ. A & Remig. τα οἱ εδοκεε εγγραψας.

Poſt δυς & θηρευτη & γλωσσης commata nulla in Ald Camer. I II.

τον λαγον) Arch. & mox denuo λαγων reliqui. Poſt Κυρω comma in Ald. Camer. I. II.

επειπειν) ειπειν Arch.

αυτοχειριη) αυτοχειρι vulgo cum Aldo, noſtrum habent Arch. Medic. Remig. Askew.

ad Cap. CXXIV.

τον λαγον) Arch. λαγων reliqui cum Aldo, qui & comma poſuit poſt h. v. ſequente Camerar. I. II, idem in iisdem poſt λαβων.

ω παι Καμβυσεω) Venit Reiskio in opinionem, hinc aliquid excidiſſe, & quidem η μαλλον θεων τευ, haud dubie ob ea, quae continuo ſequuntur; in quibus, ſi γαρ tantundem valet, ac ου, certe, ut ſaepe valet, caduca explendi ratio erit, uti bene Abreſch. Dilucid. Thucyd. p. 36. *Weſſeling.*

επορεωσι) Medic. & Askew. εποrωσι Vindob. Arch. επηρωσι. Medic. recepit more ſuo Gronov.

απικευ) Medic. Askew. Remig. απικνευ Arch. alii cum Ald. & edd. απικνεο.

τον σεωυτε) τον ἑωυτε Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. Arch. & Vindob. male. Ex Medic. Askew. Remig. quod legitur, a Gronovio iure receptum eſt, vid c. 108. *Weſſel*

Poſt προθυμιην comma inſerit Ald. Cam I. II, quod eaedem faciunt poſt εμε, & τα, ſed omittunt poſt περι & coli loco habent poſt πεπονθα.

Xx ην

ην βουλη) ει βȣλει Arch.

αποδεχϑω) αποδειχϑω Ald. Camer. I. II.

αντια σευ) αντησαι Ald. Camer. I. II, ora Steph. I, Vindob Arch. Adeſt patronus, quem quoque Berglerus advocavit Aldino & Arch. αντησαι Homer Ilias π. 423. αντησω γαρ εγω τȣδ' ανερος. Verbi paullo rarior ſtructura turbas ciere ad mutandum potuit. ȣ πανυ συνηϑης ȣδε κοινη ἡ τȣ αντιαν αὐτη συνταξις ἡ μετα γενικης ſcribit Euſtathius. Nihil tamen de recepto, ſatis utique elegante, detraho mutove; ſecus in ſequentibus, ubi τοι ſuum ex Mſſ. locum impetravit. *Weſſeling.*

εςι τοι τα) εςαι τοι τα Askew. Arch. Vindob. Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. Potuit ſic dixiſſe de futuro Harpagus. εςι τοι τα Remig & Medic. cui τοι deſit praeterea. Quod, ut eſt in praeſenti, ita ſane efficacia eius eſt vehementior; & potuit ſic etiam promiſiſſe Harpagus, ut qui omnia ad voluntatem deficientis ita praeparaverat, quo non tam deſiderare quidquam, & pro futuro certe tibi polliceri, ſed potius velut praeſentibus uti poſſet. Et eſt egregium in his temporibus exemplum cap. 126. *Gronov.*

πειρησονται) ποιησανται Arch.

ad Cap. CXXV.

αναπειςει) Medic. αναπειςαι. Ceteri ut Pariſ. tres, Askew. Vindob. Remig. Arch. in vulgato acquiescunt.

ἑυρισκεται) Medic. In Askew. εὑρισκέ τε plures cum Aldo ευρισκε.

ταυτα) ταδε Edd. cum Aldo & Pariſ. duo, Arch.

Arch. Vindob. Remig. και εποιεε δη ταυτα Askew. ultimum & in Medic. εποιησε δε Arch.

Poſt βιβλιον τα comma habet Ald. Camerar. I. II.

αλιην των) Citat Euſtath. in Il. B. p. 179. 20. Poſt το βιβλιον & εφη commata in Ald. Camer. I. II, quae abſunt in iisdem poſt Νυν & λεγων, ſed inſertum comma poſt αυτεων.

εξ ὧν ωλλοι) ἐξ Arch & ὧν ωλλοι cum Med. Askew. Vulgo αλλοι cum Ald. In Pariſ. C. ap. Weſſeling. & A & B apud Larcher. ἐξ ὧν ωλλοι παντες αρτεαται Περσαι, Πασαργ. in aliis omnibus cum Ald. Αρτεαται & Steph. Byz. in voce. Noſtrum Herodoteum eſt. Enumerat Perſicae gentis nationes ſive tribus, & omnes ex Perſis pendere, Paſargadas, Muraphios &c. Περσαι univerſam gentem ſignant, non tribum: αρτεαται Jonum eſt, Graecorum aliis ηρτηνται. Loquendi genus conſimile III, 19 και πας εκ Φοινικων ηρτητο ὁ ναυτικος στρατος. tum VI, 109. ταυτα ων παντα ες σε νυν τεινει, και εκ σεο αρτηται, ſic Mſſ. Eſt & aliud V, 31, quod huc arceſſi poteſt. Conſtat ita & rectiſſime procedit, antea horridior ſcriptoris ſermo. At contra venit Stephanus in Αρτεαται & Ματπιοι. Arteatas, γενος περσικον hoc ex loco recenſens. Quid ſi falſus ille fuerit atque ex inſolentiore verbi formatione gentile nomen formaverit? Herodotus crebro alias Perſicae gentis nationes memorat, Αρτεατας nusquam, Αρταιους quidem VII, 61; qua re Stephani culpa evadit manifeſtior. Mecum ſentit, doctiſſime in his verſa-

tus, Geinozius Comment. Acad. Inſcr. T. 18. p. 119. Μαραφιοι & Μασπιοι Stephano reſtituti a Berkelio ſunt, leviter in paucis lapſo. Critici in Il. γ. 175 Ἑλενης και Μενελαυ παιδες Διαιθος και Μοραφιων· αφ' ȣ το των Μοραφιων γενος εν Περσαις ex Porphyrio: corrigit priori parte Μοραφιος Barneſius. Melius multo Euſtathius p. 400. 32 Μαραφιος & Μαραφιων *Weſſeling.* Μεραφιοι Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. ante Gronov. qui primus Μαραφιοι e Medic. Askew. Remig Arch.

Μασπιοι) Medic. Askew. Remig. ora Stephan. I. Μασιοι alii cum Aldo & vulg. Nomina omnia punctis ſeparata in Ald Camer. I. II.

τȣτεων Πασαργαδαι) Quae de Paſargadis adduntur, citat Euſtath. in Dionyſ. Perieg. v. 1069. p. 208. *Weſſeling.* Poſt τȣτεων comma inſerit Ald. Camer. I. II.

Αχαιμενιδαι) Αχαιμενιδες Arch.

Φρητρη) Poſt Aldum omnes Φητρη. Melius Φρητρη Arch. Miror, Weſſelingius inquit, tam late propagari Aldini errorem, ſi tamen error ſit, potuiſſe. Heſych. Φατραι, συςημα. Φατρια συνταγμα, συςημα. Hinc Φατριακαι ψηφοφοριαι in Dionyſ. Halic. IX, p. 598 pluraque alia, quibus uſus eſt Reiskius Miſcell Lipſ. T. 8. p. 300. Malui membranas ſequi, & de Φρητρης voce, quae conduxit Euſtath. in Il. β. p. 239 23 miſſa facere, ſicuti & Stephani in nationum Perſicarum titulis aberrationes. De Achaemenidis & vocis origine Th. Hyde hiſt. relig. Perſ. p. 416. *Weſſeling.*

Παν-

Πανθιαλαιοι &c.) Πενθιαδαι, Δηρεσαιοι, Καρμανιοι Steph. Byz. in Δηρεσαιοι. Πανθιαλαιοι, Δορεσαιοι Remig. Πανθηλαιοι Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. qui primus Παθιαλαιοι.

Γερμανιοι) Non alii cenſentur ac Καρμανιοι ſicuti Stephanus ſcribit. *Weſſel.*

Poſt αλλοι comma habet Ald. Camer. I. II, in quibus punctum poſt νομαδες.

Σαγαρτιοι) Σαγαρτιδες Remig.

ad Cap. CXXVI.

Poſt Κυρος comma, & ην γαρ — εικοσι ſine parentheſi Ald. Camer. I II.

εικοσι) εικοσι παντη· τετον Pariſ. C. παντα Arch. cum Ald. Camer. I. II, quod mavult Weſſeling. παντη Steph. I & ſeqq. ante Weſſeling.

εξημερωσαι) εξερημωσαι Pariſ C. Ald. Camer. I. II, Steph. I in textu & idem quoque in margine, Steph. II in margine, in textu noſtrum, quocum cònſentiunt editi ſeqq.

Poſt εν δε τετω comma inſerit Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt αιπολια & ποιμενας.

ες τωῦτο) το ἑωῦτο, τωῦτον Askew. prius Arch.

εθυε) Arch. ſicut vulgo olim cum Ald. & Pariſ. A. B. εθυσε Medic. Arch. Gronov. Poſt εθυε comma inſerit Ald. Camer. I. II, idem eaedem poſt παρεσκευαζε.

δεξομενος) δεξαμενος Vindob. Arch. conſentit Medic. & Askew. Cod. Remig. Vulgo cum Aldo δεξεσωσομενος. Sequutus Gronovium, Weſ-

ſelingius, cui cum Reizio adſenſimus. Sic Amyntas inſtructa laute coena *εδεκετο τυς Περσας* V, 18; & VII, 119 *ὡς δε δειπνυ γινοιτο ὡρη οἱ μεν, δεκομενοι εχεσκον πονον.*

Περσεων τον ςρατον) Articulus abeſt in Askew. & Arch.

επιτηδεωτατοισι) Sic Askew. reliqui cum Aldo *επιτηδειοτατοισι* contra morem. Reiskius *ὡς επικλειοτατοισι* uberrimis, refingit, quem non ſequor cum Weſſelingio.

απικομενυς) *επικομενυς* Ald. Camer. I. II in iisdem comma poſt *Περσας*.

λειμωνα) Medic. Arch. Askew. Pluralem numerum alii cum Aldo maluerunt.

κοτερα τα) Deſunt Arch. Vindob. usque in *πολλον*. Poſt *κοτερα τα* comma inſerit Ald. Camer. I. II, in iisdem interrogandi ſignum poſt *αἱρετωτερα*, poſitum, & comma poſt *οἱ δε*.

Poſt *λεγων* coli loco comma poſuit Ald. Camer. I. II.

βυλομενοισι μεν εμευ πειθεσθαι) Rarum hoc ſtructurae ſpecimen, alibi caſum tertium adiungit I, 170. Portus auxilio advocavit Homeri Il K. 57. *κεινυ γαρ κε μαλιςα πιθοιατο*, foretque validum profecto, modo illi ſcripturae concordia conſtaret. Ut ut eſt, hic ſchedarum conſtantiſſima conſenſio eſt, cui ſi hoc genus ferri nequeat, ſuccurret praepoſitio *ὑπο* intellecta. Sed ſervari poteſt & debet, monitore Abreſch. Dilucid. Thucyd. p. 728, cuius iudicio Plato III. R. P. p. 391. A. *ὁτι υδ' ὁσιον ταυτα γε κατα Αχιλλεως φαναι, και αλλων λεγοντων πει-*

πειθεσθαι. In απειθειν ſimile Xenoph. IV. Inſtit Cyr. p. 106. B. Μηδοι ακȣσαντες τȣ αγγελȣ, εσιγησαν, αποϱȣντες μεν πως χϱη καλȣντος απειθειν &c. *Weſſeling.*

εςι ταδε) Medic. Askew. ceteri εςαι cum Aldo.

μυϱια) negligit hanc vocem Arch.

εμεο πειθεσθαι) Medic. Arch. Askew. Vindob. ceteri cum Aldo βȣλομενοισι δε, εισι.

ὡς ων εχοντων ὡδε) Recurrit ὡς ȣτω εχοντων VIII, 144. In Sophocl. Aiace v. 915. ὡς ὡδε τȣτ' εχοντος, αιαζειν παϱα. At Electr. v. 1193. ὡς ὡδε εχοντων· quomodo Aiac. v. 996, atque Aeſchyl. Agen. v. 1401. *Weſſel.*

ad Cap. CXXVII.

μεν νυν) δε νυν Arch. Poſt ελευθεϱȣντο colon poſuit Ald. Camer. I. II.

εκαλεε) εκαλεσε Pariſ. A. B. Poſt απαγγελλειν abeſt comma in Ald. Camer. I. II, quod adeſt poſt εκεινον.

αυτος Αςυαγης) Αςυαγης αυτος Arch. Ask.

βȣλησεται) βȣλεται Arch.

αυτεων) ſic Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Frieder. αυτεως Jungerm. ex vitio ſcripturae, quod repetiit Sylb. & Gale. αυτον Arch. Vindob. αυτων Medic. Askew. & Gronov.

απεδεξε) Recte Medic. Askew. & Gronov. alii cum Aldo απεδειξε.

συνεμισγον) Askew. Arch. συνεσμιγον ex vitio ſcript. quod ex duobus codd. enotatum, invenit Gronov. Florentiae VII, 40, iocoſamque

que profeſſus fuit literarum transpoſitionem, quae ferri poſſit. Similis I, 185 & VI, 14 in ſchedis Vindob. & Askew. an tolerari poſſit, non definio. *Weſſeling.*

αυτεων) αυτων Arch. Askew. Medic. ex eaque Gronov.

προς τες) Vindob. Remig. Askew. Medic. alii παρα cum Aldo. Sententiae quidem nihil intereſt, Gronovius ait, quin hoc pro Herodoteo cedat: adeo multa exempla huius praepoſitionis παρα congeſſit Portus, & in iis quoque hunc ipſum locum, ut omnia liquida videantur. Attamen optimus MS. προς τες Περσας, quod reiici non debuit. Poſt οἱ δε & πλειςοι & τε commata ſunt in Ald. & hanc repetentibus.

ad Cap. CXXVIII.

Poſt εδη comma abeſt in Ald. Camer. I. II, & poſt τω Κυρω commatis loco punctum in iisdem invenitur.

εδ' ὡς) ε δ' ὡς Ald. & qui hanc repetunt.

ανεγνωσαν) Habent Thom. Mag. & Suid. in αναγινωσκω. Adde Suid. in μετειναι, ubi Scholion; & vide viros eruditos ad Thomam. *Weſſel.*

μετειναι) μη κτειναι legendum arbitratur Galeus in praefat.

Poſt αςει abeſt comma in Ald. & hanc repetentibus, quod poſitum poſt νεες τε.

εσεωθη) ἐσωθη Arch. ἐσωθη Askew.

εζωγρηθη) punctum hic poſuit Ald. & comma poſt και τες & Μηδων, quod idem faciunt, qui Ald. repetunt.

ad

ad Cap. CXXIX.

τω Αςυαγεϊ) *Αςυαγη* Arch. ſui moris tenax, comma poſt hanc vocem inſerunt Ald. Camer. l. II, item poſt ſequens *τε.*

και δη και ειρητο μιν — ὁτι ειη) Coniecturam ſuper hoc loco proponam, quae forte partem dabit ſincerae lectionis. Corrigebam: *και δη και ειρετο μιν προς* ΤΟ *ἑωυτου δειπνον*, ΤΩ, *μιν εκεινος σαρξι του παιδος ειθοι*ΝΗ*σε, ει τι ἡσθειη* ΤΗι ΕΞ *εκεινου δουλοσυνη αντι της βασιληΐης*: *interrogabat illum praeterea propter epulas, quibus ipſum filii mactati carnibus exceperat, numquid delectaretur illius orta ſervitute regni loco.* Primum ad iſta quadrat Aſtyagis reſponſum: *ει ἑωυτου ποιεεται το Κυρου εργον*; Praeterea quod reponendum ſuſpicor, atque in *ὁτι ειη* degeneraſſe, *ει τι ἡσθειη*, nititur illud ſupra narratis, c. 119. p. 50. 13 ubi, cum inſcius filii membra devoraſſet Harpagus, *Αςυαγης ειρετο μιν, ει ἡσθειη τι τη θοινη*: acerbiſſimum dictum hic Harpagus, ſi vera ſuſpicor, in auctorem retorſit. Propter iſta poſuit hic, ni fallor, *εθοινησε*, pro *ευωχησε*, vel *εδαισε*. Harpagus infra c. 162 memoratur, *τον Αςυαγης ανομω τραπεζη εδαισε.* Haec *Valkenar.* Defluxiſſe atque excidiſſe hinc aliquid, Reiskii opinio quoque eſt: videri Herodotum ſcripſiſſe: *Interrogabat Harpagus Aſtyagen adiurans per illas dapes*, *προς του δειπνου*, *quas ipſi olim devorandas propoſuerat*, ſui filii carnes, *εθοινισε*, *ει πιςευει ὁτι οἱ ειη ἡ εκεινου — crederetne ipſius captivitatem ſibi regnum valere, aeque gratam eſſe, quam ſi regnum accepiſſet.* Haec ille. Equidem doctiſſimorum virorum amplector conatus, & ſtudium probo, nec pa-

ria facio. Refert Noſter VI, 67. Leutychidem Spartanum, miſſo ſervulo *επι γελωτι τε και λασθη* deridendi & inſultandi cauſſa, rogaſſe *τον Δημαρητον ὁκοιον τι ειη το αρχειν μεγα το βασιλευειν*; qualis eſſet ea praefectura poſt regnum? Idem Leutychidae & Harpagi conſilium, nec interrogatio diſpar, modo *ὁ, τι*, voce diſſecta, legas. Ille Demaritum, regno deiectum, ob praefecturam, hic Aſtyagem, itidem everſum regno, de ſervili conditione, aeque ac ille iniurias, interrogat, qualis illa prae regno videatur? Quae quidem acerbiſſima exprobratio & vere *θυμαλγης* praeſertim abs adminiſtri ore progreſſa. Haec *Weſſeling.* Correctionem Weſſelingii, a Reizio probatam, confirmat cod. Reg. A. apud Larcher. ſine dubio igitur recipienda.

Poſt *προσιδων* comma inſerit Ald. Camerar. I. II.

γραψαι, το πρηγμα δη) Medic. Askew. qui *δη* ſervat. *γραψας, το* tum *δη πρ*· Arch. vulgo *γραψαι και το πρηγμα δη* cum Aldo, Medic. *δη* omiſit, probante Gronov. qui obſervavit, copulam in principio turbare, &, ut videtur, derivatam ex poſtrema ſyllaba praecedentis verbi *γραψαι*, ut recte non appareat in optimo MS. & debeat tolli; hac & particula *δη* omiſſa integerrimum eſſe ſermonem.

ει δη δι' ἑωυτε γε) *ειγε δι'* Arch. Medic. Ask. *γε* interponunt poſt *ἑωυτε*, probante Gronov. Alii cum Aldo prorſus ignorant. Poſt *εἱνεκε* comma inſerit Ald. Camer. I. II.

δεον)

δεον) Medic. Askew. probantibus Gronov. Weſſel. & Reiz. In Edd. & Aldo. *δειν*. Poſt *το αγαθον* comma in Ald. Camer. I. II, quod omiſſum in iisdem poſt *Μηδες μεν*.

δεσποτεών) *δεσποτων* Arch.

ad Cap. CXXX.

πεντε και τριηκοντα) Literae Є & Θ quia facillime potuerunt inter ſe commutari, pro E, ſive *πεντε*, corrigendum arbitror Θ, id eſt *εννεα* — Paullo poſt Medi dicuntur imperium *της ανω Ἁλυος ποταμε Ασιης* per annos tenuiſſe 128, *παρεξ η όσον οἱ Σκυθαι ηρχον*. Scythae *της ανω Ασιης ηρξαν ετεα δυων δεοντα τριηκοντα*, L. IV. c. 1 & L. I. c. 106. Vel ex horum locorum priore manifeſtum eſt, de ſumma annorum 128 hos 28 detrahendos eſſe: firmat illud uſus vocularum *παρεξ η όσον*, ſimiliumve Herodoteus: L. II. c. 32. p. 100, 23. *πλην όσον*. L. II. c. 77. p. 117, 19. *χωρις η όκοσοι σφι ἱροι αποδεδεχαται*. c. 111. p. 128, 28. *πλην η της τω ερω νιψαμενος ανεβλεψε*. L. IV. c. 82. p. 249, 1. *χωρις η ότι* L. VI. c. 5. p. 333, 34. *πλην η όσοι*. — Reliqui itaque ſunt anni duntaxat 100, non imperii Medorum; (anni enim eſſent 153) ſed imperii Medorum *της ανω Ασιης*, ſive *της ανω Ἁλυος ποταμε Ασιης*. Flumen *Halys* Medorum Lydorumque imperii fuit limes, Herod. L. I. c. 72. Diſtinguit Herod. *της Ασιης τα κατω*, & *τα ανω αυτης*, p. 28. 48, & p. 71. 29. 30. Atque ita paſſim alii. *Aſia maritima* eſt *ἡ κατω Ασια*. Quod Dion Chryſoſt. p. 566. A. Ageſilaum dicit *κρατησαντα πασης της κατω Ασιας*· dixerat de eodem

dem imperatore Iſocrates p. 70. D. της εντος Ἁλυος χωρας ἁπασης εκρατησε. Croeſo devicto primus Cyrus ἀτω πασης της Ἀσιης ηρξε. Herod. L. I p. 130. Aſſyrii ſecundum Herod. L. I. c. 95 per annos 520 imperium tenuerunt της ανω Ασιης. Ab Aſſyriis primi defecerunt Medi, nec tamen hi ſucceſſerunt in dominationem Aſſyriorum; ne regem quidem nacti Deiocem. Hic, ſola Media contentus, de ſubiugandis Aſſyriis ne cogitavit quidem Non itaque, hoc regnante, dici potuerunt Medi αρξαι της ανω Ασιης, atque adeo anni 53, per quos regnaſſe dicitur Deioces, hic mea quidem opinione prorſus in cenſum venire nequeunt. Hoc conſtituto, facillimus erit annorum 100 computus. Deiocis filius Phraortes, imperio paterno non contentus, (L. I. c. 102) primum Perſas aggreſſus ſibi ſubiecit; deinceps κατεστρεφετο την Ασιην, απ' αλλε επ' αλλο ιων εθνος. Itaque ſub Phraorte dici potuere Medi ſuperioris Aſiae obtinuiſſe imperium: regnavit is per annos 22. Si anno imperii ſecundo ſibi ſubiecit Perſas ceteraſque ſuperioris Aſiae gentes, exceptis Aſſyriis, Phraortis anni numerandi ſunt — — — — 21.

Cyaxares Aſſyrios etiam devicit, atque adeo hic primus eſt, ὁ την Ἁλυος ποταμε ανω Ασιην πασαν συστησας ἑωυτω· Herod. I. c. 103. Hoc vivente, per annos 28 penes Scythas ſumma fuit imperii. Cyaxares moritur (cap. 106) βασιλευσας τεσσερακοντα ετεα, συν τοισι Σκυθαι ηρξαν — 40.

Aſtyages noſtris in exemplaribus per annos

61.
nos regnaſſe dicitur 35; ſi vera eſt conjectura ſupra propoſita, anni fuerunt — 39.
Atque adeo anni Medorum iſtius imperii fuere — — — — 100.

Si Scytharum anni 28 de 40 Cyaxaris fuiſſent detrahendi, dixiſſet, opinor, Herodotus (p. 44, 36) βασιλευσας τεσσεραχοντα ετεα, εν τοισι Σκυθαι ηρξαν. Sic loquitur L. II. c. 128 ταυτα ἐξ τε και ἑκατον λογιζονται ετεα, εν τοισι. — Alterum, συν τοισι, monſtrare videtur, regnaſſe quidem Cyaxarem per annos 40, non ante tamen mortuum, quam a Scythis per tot annos occupatum recuperaſſet imperium. Tam diu vitam protraxiſſe Cyaxarem, nihil eſt cur miremur; ſiquidem avus Deioces per annos regnaverit in Media 53, quum regnum ipſi fuit delatum, iam aetatis maturae, & ανηρ σοφος, L. I. c. 96. 97. Reges μακροβιους & recentior hiſtoria praebet & vetus. Haec ad hunc loc. *Valkenar.* cuius argumentis calculum noſtrum adiicere vix dubitamus, veriſſimamque eius eſſe coniecturam putamus Addere tamen placet, quae hunc ad loc. *Weſſelingius* obſervavit & *Larcherius.* Spectatiſſima, prior inquit, exſtat eruditorum hominum ad h. l. opera: vix ullus, qui antiqui temporis rationes iniit, atque Aſſyriorum, Medorum, & Perſarum imperii principia ac ambitum finivit, eum neglectui habuit, ut paene indigner tanto ſilentio in noviſſima editione (Gronov) fuiſſe transmiſſum. Agam paucis: *Herm. Conringio* anni Medorum principatus a primordio his verbis terminantur: creſcunt

cunt illi, additis 28 Scytharum dominationis in numerum 156. Cum vero Deioces regnavit annos 53, Phraortes 22, Cyaxares 40, Aſtyages 35, qui anni collecti tantum ſunt 150, neceſſum eſt, 6 reliqui fuerint αβασιλευτοι. *Adverſar. Chronol.* c. 3. p. 148. Elegans ea explicatio & tanto commodior, quod nullam vim *Noſtri* inferat orationi, a qua alii ſibi haud temperarunt, naevos in numerorum notis veſtigantes. *Jo. Harduinus* annis 28, quibus Scythae Aſiae imperaverunt, ſenos abſcindit Chronol. V. Teſt. p. 549. adplaudente *Schroeero* Hiſt. Aſſyr. ſect. 4. p. 247. Id vero vetat Herodotus & temeritatis damnat, illos 28 annos toties, ſine variatione repetens I, 106. IV, 1. *Vignolius*, cui iſta deſplicuit violentia, ut 156 anni rotundentur, Deiocis regni intervallum adauget, additis liberaliter 6 annis, Chronolog. lib. 4. 5. p. 237. Praeſes *Buberius*, ne quid illi concederet, vitium ſcrutatur in ſpatio, quod Phraortes regnando abſolvit, c. 102. Scriptum ibi fuiſſe αρξας ετεα οκτω τε και εικοσι non, uti omnibus in membranis ετεα δυο τε και εικοσι Diſſert. Herod. c. 4. Tot turbas atque aeſtus cierunt anni 6. Conringiani αβασιλευτοι, quos utique, ſi plauſibilis ea fuerit opinio, uti viſa haud paucis eſt, non reſpuit αναρχια Medorum ante Deiocem deſignatum regem. Ecce aliud: necdum enim hi fluctus poſuerunt. *Kaliasky*, ingenio ſupra theologorum vulgus erectior, univerſum regni Medorum intervallum annis 128, incluſis 28 Scytharum imperii, circumſcribit: Regi Deioci aufert annos 22, reſiduos 31 annis Phraortis 22, Cyaxaris 40, & Aſtyagis 35, quo anni

128

128 conſummentur, adgregat, Comment. in Vatic. Chabacuci & Nahum, c. 5. p. 70. Quae quidem manifeſta audacia eſt, tantoque damnoſior, quod *Noſtri* dictio παρεξ η ὁσον excluſionem Scythicae potentiae ſibi expoſtulet. Exempla dedit Valkenarius, neque iterari debent. Hi fructus ex praeiudicatis opinionibus large ſuccreſcunt; ut hypotheſi fiat ſatis, trahendi in partes inviti ſcriptores ſunt, ſi recuſent, admovenda falx eſt. Mihi multis de cauſis Conringiana explanatio videtur potior. Erudita ſunt, quae in ſuperiore adnotatione conſpiciuntur: morantur tamen nonnulla adſenſum meum, quibus alius fortaſſe locus erit. Ita *Weſſelingius. Larcherius* a Conringio atque Weſſelingio ſeductus quidem initio fuerat, poſtea tamen accuratius ponderans eorum argumenta, in aliam abiit ſententiam, Medorum defectionem anno Juliano 3966, ante Chr. 748, & electionem Deiocis regis anno Juliano 4005, ante Chr. 709 factam oſtendit in diſputatione academica de Epochis quibusdam Aſſyriorum & in Chronologiae Herodot. cap. 4. p. 129 & ſeqq. huius Apparat. Αναρχιαν igitur 39 annorum fuiſſe ſtatuit, & Herodotum hos non computaſſe annos, ſed eos ſolummodo, quo Medi ſub regibus vixerunt, numeraſſe perſuaſus eſt; nec negat 6 annorum differentiam, quos e textu Herodoteo eiiciendos, & a librariis erronee inſertos indicat, qui plures tales corruptiones commiſerunt. Philemonem enim in Porphyrii Quaeſt. Homer. Quaeſt. VIII plures in Herodoteo opera exſtare dixiſſe errores atque corruptelas, quae nullo modo hiſtoriarum patri, ſed eius

eius operis deſcriptoribus librariis tribuenda ſint. Nobis tamen Valkenarii ſupra propoſita explicatio atque correctio magis arridet.

Poſt Ασιης comma habet Ald. Camer. I. II, item poſt ἑκατον & παρεξ.

οπισω κατεςραφθησαν) Optime ſic Medic. & Askew. amant Jones veteresque Attici aſperiores has formas. Vid. Euſtath. in Homer. p. 519, 41. *Weſſel.* alii cum Aldo κατεςραφησαν abſente commate.

Αςυαγεα δε) τον δε Αςυαγεα Arch. Poſt Κυρος comma omiſit Ald. Camer. I. II, id inſerunt poſt γενομενος τε, & poſt αδικιης, ſed omittunt poſt κατεςρεψατο.

ad Cap. CXXXI.

περσας δε) Exſcripſit Origenes c. Celſum VII. p. 738. *W.ſſel.*

τοιοισιδε) τοισδε Askew Origen. non male. *Weſſeling.* Nos Reizianam expreſſimus lectionem vere Herodoteam, editi ante eum omnes τοιοισι. Poſt χρεωμενες comma habent Ald. Camer. I. II, adſunt in iisdem commata poſt μεν & νηες & βωμες, & ποιευσι.

δοκεει) Arch. & Orig. δοκεειν Ald. & editi ante Weſſeling., qui noſtrum maluit. Gronov. modo hoc, modo δοκεειν laudat & inculcat, uti I, 152. IV, 168. Poſt Ἑλληνες abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

οἱ δε νομιζεσι) Deſcripſit Strabo nonnullis mutatis L. XV, p. 1064. Poſt οἱ δε comma inſerunt Ald. Camer. I. II, omittunt poſt μεν.

ὀρέων) Pariſ. B & alii ὀρεων Arch. Medic. Gronov.

θυσιας) hanc vocem negligit Vind. Arch.

τον κυκλον) Quae ſequuntur habet Euſtath. in Homer p. 128, 24.

Δια) Heſychius Διαν legiſſe videtur, Διαν μεγαλην η ενδοξον· τον ουρανον Περσαι quorum ultima huc pertinere clarum eſt. *Weſſeling.*

Poſt ἡλιω τε & ſeqq. omnia commata inſerunt Ald. Camer. I. II.

θυουσι) Abeſt Arch. Vindob. in quo utroque ſequitur hiatus usque in Cap. 136 Poſt ſequens θυειν abeſt comma in Ald. Camer. I. II, adeſt poſt μαθοντες in iisdem abeſt iterum poſt Αφροδιτην.

ad Cap. CXXXII.

Poſt θεους & κατεστηκεε commata poſuit Ald. Camer. I. II.

ου στεμμασι) ſcripſerat, opinor, ου πεμμασι· nam, ut ait Herod. & Perſa, dum ſacra faciebat, erat εστεφανωμενος τον τιαραν μυρσινη μαλιστα. & ſuis victima corollis erat exornata: de Perſis Strabo XV, p. 1065. A. θυουσιν, inquit, — παραστησαμενοι το ἱερειον εστεμμενον· verba Strabonis & Xenoph. ex Cyrop. III, p. 48, 33 repetita Briſſonius attulit de R. P. II, p. 222. In Herodoteis nihil vitii ſuſpicatus, in quibus bene convenire ου πεμμασι, ουκ ουλησι monſtrant iſta L. I. c. 160. ουτο ουλας κριθων προχυσιν εποιεετο θεων ουδενι, ουτε πεμματα επεσσετο καρπου του ειθευτεν. *Valken.* cui adſentire non dubitamus.

Yy θελω)

θελει) θελη Askew. Poſt τον θεον abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

τον τιαραν) Medic. Askew. την alii cum Aldo. τον τιηρην Reiz. quod probaverat, nec tamen receperat Weſſeling. quem ſequuti ſumus. Nunc tamen Reiziana magis arridet lectio, ſine dubio Herodotea. Xenophon, Strabo, Lucianus & plures alii την τιαραν dederunt, obſervante Weſſelingio. In Aeſchyli Perſis βασιλεεε τιαρα mentio v 663. Philoſtrat. Icon. I, 33. p. 808. βλεπει δε ηδυ και μετεωρον, υπο τε τιαρα επισοβειν, voluit υπο τε — επισοβων ε δια λιβαδες &c? Debuit profecto aut hoc, aut genere ſequiore. Paulo ſupra τω δε ὡς ἑκαςω, *cui autem quisque numini alios aiii ſacrum facere velit*, corrigit atque explicat Reiskius. Quod vero ſtatim ſubditur, ὁ δε πασι Περσησι κατευχεται — και τω βασιλει rectiſſime contenditur cum Marci 16, 7. ειπατε τοις μαθηταις αυτε, και τω Πετρω. Verba ipſa nec manca neque luxata ſunt; namque iſta εν γαρ δη τοισι — αυτος γινεται non tangunt regem, ſed ſacrificantem, cui non licebat ιδιη μενω αραθαι αγαθα. De Judaeorum aliarumque nationum in hoc precum genere moribus praeclare Philo Jud. de Monarch. p. 825. B. *Weſſeling.*

Poſt μενω comma ponit Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt ὁ δε & Περσησι.

κατευχεται) Habet hinc Thom. Mag. in v. *Weſſeling.*

αυτος γινεται) αυτω γινεται Askew.

διαμιςυλας) Askew. alii cum Aldo διαμυςιλας. Mutavit ex ſchedis Askew. Weſſelingius, non

non neſcius controverſae apud Grammaticos ſcriptionis, qua de viri praeclari Ezech. Spanhem. & Ti. Hemſterhuſ. & Comici Plut. v. 626. Valkenario minus placet το διαμυσιλας. Felicioribus, inquit, mea forte proderit coniectura legentis: επεαν δε αλι, (αλος alibi meminit:) μισυλας κατα μερεα το ιρηϊον, επιπαση τα κρεα, ὑποπασας ποιην ὡς απαλωτατην, — επι ταυτης εθηκε ων παντα τα κρεα· poſtquam ſale victimae in partes ſectae carnes conſperſit. ὑποπασας adfirmatur a Gronovio. Γαλα επιπασσοντες Herodoteum eſt IV, c. 172. διαπασας legitur lib. VI, c. 25. Carner. αλσι διαπαττειν dixit Comicus apud Athenaeum IX, p. 399 F. Menander in επιτρεπουσιν· Επεπασ᾽ επι το ταριχος αλας. Homereum μιστυλλειν, a μιω formatum, notat, in minuta concidere. Sic *Va kenar.* Ante quem, obſervante *Weſſelingio*, de la Barre T. V, Hiſt. Acad. Inſcr. Ed. Amſterod. p. 270, non diſſimili de cauſſa aut εψη ex ἑπω maluit, &, *ubi carnes curaverit*, explicuit, aut, ſi parum id arriſerit, επεαν ψηση, *ubi ca nes oſſibus detraxerit.* Quibus de emendationibus placet tacere. Niſi ego aberro, addit *Weſſeling.* ſalva res eſt. Non omnem ſacris his ignem negat Herodotus, ſed aris: hoc poſtulant verba ουτε βωμους ποιευνται, ουτε πυρ ανακαιουσι. Caeſam victimam & in partes minutatim ſectam quin elixarent, nihil impediebat. Vide haec de Scythis IV, 59. αγαλματα δε και βωμους και νηους ου νομιζουσι ποιειν· quae Perſarum moribus reſpondent planiſſime: tum de hoſtiae immolandae more c. 60, & ουτε πυρ ανακαυσας, ουτε καταρξαμενος, ουτε επισπεισας — τρα-

τρεπεται προς ἕψησιν. Quid aliud iſta volent, quam in altari nullum fuiſſe ignem, minime autem defuiſſe, ubi coquenda victimae caro erat? Haec *Weſſeling*. cui cum Reizio & Larcherio accedimus.

ὑποπασας) Medic. Askew. Vulgo cum Pariſ. B. & Aldo ὑποσπαςας.

παντα τα κρεα) hanc Reiskianam coniecturam, a Weſſelingio probatam, ſed non receptam, cum Reizio recipere placuit. Vulgo cum Aldo τα abeſt. Poſt πυρεςεως comma ponit Ald. Camer. I. II, idem poſt μαγυ.

ad Cap. CXXXIII.

Poſt νομιζυσι comma, poſt προτιθεσθαι punctum in Ald. Camer. I II, poſt εν τη iterum comma in iisdem, quod & poſt βυν, ἱππον, & καμηλον ponunt, & poſt καμινοισι punctum.

Poſt αυτεων comma in iisdem.

και ὐκ ἁλεσι) Medic. Askew. & Reg. A. Larcherii. In Reg. B magna hoc in loco lacuna, ad marg. Athenaei ex cod. Farneſiano adſcripſit Muretus ὐκ ἅλλεσι L. IV, 10. p. 143, ubi haec citantur. Verum L. XIV, 11. ὐ καλοισι quomodo Pariſ. & edd. omnes cum Aldo. επιφορηματα hinc producit Euſtath. Homer. p. 1141, 3. Geinozius coniecit και ποικιλοισι, quae coniectura nimis longe abit a cod. & edit. lectione. Bellangerius ὐ καλοισι defendit, propterea quod in Athenaeo ſic legitur, qui ſuis in codd. Herodoti hanc inveniſſe lectionem videretur. Sed Larcherius oſtendit, Bellangerium in errore verſari, qui Athenaei tantum edi-

editionem anni 1612 inſpexit, in prima enim huius auctoris editione Veneta 1514, lib. IV; p. 34. lin. 3, ſi paginas inde a lib III numeraveris, εκ αλεσι expreſſam eſſe Quo, iudice Weſſelingio, nihil verius, quod & vidit Gronovius, ſed ſerius, e Mediceo ε' καλεσι hanc inveſtigans lectionem. Hoc ſignificat, Perſas bellariis uti quam plurimis, ſed minime confertis. Inferebant videlicet Perſae in menſam cupedias & bellaria multa, ſed non confertim omnia. Ἀλης toties in Muſis repetitur; infra cap. 196. IV, 184, atque alibi, locis a Porto ſignatis, ut maxime mirum accidat, tam turpiter ſe dediſſe librarios. Diſcimus hoc ſpecimine, quid Herodoto hominum & temporum iniuria uſu venerit. Verum praeſtant MSS quod ſuam in ſedem remigravit tandem. *Weſſeling.*

προσκεαται) προκεαται Ald. Camer. I. II.

σπουδαιεστατα) Medic. Askew. σπουδαιοτατα Pariſ. A. B. Ald. & Edd. etiam Athenaeus p. 144. Vide ſupra C. 8. Athenaeus σπουδαιοτατα αυτων πραγματων, in MS. Moreto monitore, recte των πρηγματων. *Weſſeling.*

Poſt νηφουσι comma in Ald. Camer. I. II.

στεγαρχος) στεγεαρχος apud Athenaeum l. l. male, ut opinatur *Weſſeling.* Melius Pollux X, 20. αυτων πρηγματα legiſſe videtur Athen. IV, 144. B V, 10. στεγεαρχος pro στεγαρχος & V, 11. ει δε μη. μετιεισι. Sed τα σπουδαιεστερα των πρηγματων ſimiliter memorat Herod. I, 8. *Valkenar.*

Poſt εοντες & αδη commata in Ald. Camerar. I. II.

τα δ᾽ αν) τα, δ᾽ αν Ald. Camer. I. II. Poſt μεθυσκομενοι comma in iisdem.

ad Cap. CXXXIV.

οἱ συντυγχανοντες) Medic. ex eoque Gronov. ora Steph. I omiſſo tamen articulo. εντυγχανοντες Ald. & Edd. ſine Artic. Pariſ. A. B. Askew. non repudiat Mediceam lectionem Weſſeling. nihilo tamen peius, quod aliis in codd. iudicat.

εντυγχανοντες) συντυγχανοντες Askew.

αλληλους) comma hic inſerit Ald Camer. I. II, idem poſt προσπιπτων & προβαινοντες faciunt.

ἑκαςατω) ἑκαςω Ald. Camer. I II. Vide Foëſii Oeconom. in ἑκαςω.

καταλογον τον λεγομενον) ſic Reizium ſequuti edidimus, quod iam maluerat Abreſchius. Weſſelingius Aldinum κατα λογον τω λεγομενω retinuerat.

Poſt αρχοντων comma inſerit Ald. Camerar. I. II.

συναπαντων) συν ἁπαντων Askew Poſt σφια punctum habet Ald. Camer. I. II.

γαρ δη το εθνος) δη omiſit Ald. Camer. I. II, poſt τε comma in iisdem.

ad Cap. CXXXV.

θωρηκας) Medic. Askew. Gronov. θωρακας vulgo cum Aldo. Poſt πυνθανομενοι comma in Ald. Camer. I. II.

αυτεων) Medic. Askew. Gronov. αυτων Ald. & alii perperam.

κουρι-

κεριδιας) ſic Medic. Askew. Gronov. κεριδιες Ald. & Edd. Quae praecedunt, exſcripſit Schol. in Gregor. Naz. Stelit. I, p. 64. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXXVI.

Poſt αποδεδεκται abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

ὁ βασιλευς) Deſit ὁ Askew.

το πολλον δ' ἡγεεται ισχυρον ειναι) Reiskius coniectabat τον τειστον δ' ἡγεεται talem autem, qui multos liberos procreat, exiſtimant robuſtum eſſe. Aut το πολλες — ισχυρε ειναι. Sed emendatione non opus

παιδευσι) Sumſit hinc Euſtath. in Dionyſ. v. 1056. Poſt τες παιδας abeſt comma in Ald. Camer. I. II, quod adeſt poſt αρξαμενοι.

ἱππευειν) Habet hinc Thomas Mag. in αληθευω.

τετο ἐτω ποιεεται) Medic. Askew. Arch. Vindob. & ora Steph. I. In Aldo & aliis ἐτω deſit.

ασην τω πατρι προσβαλλη) Arch. Vindob. βλαβην αηδη· quae gloſſa vulgati ασην αηδη. In Medic. Askew. αηδη deſideratur; iidem μηδεμιαν. Tum προσβαλη Askew. Fuit in dubio Weſſeling. revocaret αηδη, an Gronovii exemplo expelleret. Vicit Medic. & Askew. auctoritas. Ασην librarius Arch. & Vindob. bene explicat βλαβην αηδη. In Clement. Alex. Paedag. III, 9 pro δια την ασην aut ad marginem codd. aut ipſo in contextu δια την αηδιαν dederunt ex interpretamento. Moeris, Ασῃ Αττικως, Αηδια

Ἑλληνικως, ubi plura Jo. Pierſonus. Atque haec teſtantur de criticorum eorum more. Non ſum neſcius, addit Weſſeling Democritum κακοδεξιην κακην in Stobaei Sermon XXII, p. 189 uſurpaſſe, alios hoc de genere alia: poſſe etiam pro damnato pugnari, quemadmodum in Horrei Obſerv. ad Herod. p. 112. At omnibus, ut in guſtu, non ſapiunt eadem Spectavit haec Valer. Max. II, 6. 16. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXXVII.

το μη μιης) το δε μη Askew. Poſt εἱνεκα comma in Ald. Camer. I II.

μητε των) μητε τινα των Arch. Poſt ἑρδειν comma in Ald. Camer. I. II.

αλλα λογισαμενος) Abſunt ab Arch. & Vindob usque in cap. 138.

ουδε μητερα) Medic. Askew. ἢ μητερα Edd. cum Aldo. Poſt ανευρεθηναι comma inſerit Ald. Camer I. II.

οικος) Medic. Askew. εικος alii, ſine cauſſa

αληθεως) αληθως Ald. Camer I. II, Steph. I & edd. ante Gronov. qui noſtram e Medic. recepit lectionem optimo iure.

ad Cap. CXXXVIII.

Ἅσσα) Medic. Remig. Askew. & ora Stephan. I, vulgo ὁκοσα cum Aldo. Poſt χρεος comma habet Ald Camer. I. II; id omittunt poſt ειναι, inſerunt poſt αςων.

αναγκαιην) Iſ Voſſius adleverat codici ſuo αναγκαιον, quo non indigemus. αναγκαιην uſus

&

& Herodoti ſermo tuetur II, 182. IV, 180. *Weſſeling.*

εχῃ) Medic. ex eoque Gronov. εχοι Pariſ. A, Ald. cum edd. λευκην ſumſit hinc Suidas. Poſt παντα abeſt comma in Ald. Camer. I. II, in iisdem poſt χωρης punctum exſtat. Sylburgius ad Briſſon. R. P. II, 180. πολλον proponit, ut ſit, procul abigunt a ſua regione. Reiskius οἱ πολλοι. Ruhnkenius elegante mutatione πομποι. Illi ſunt, qui aliorſum alios deducunt, ſupra I, 121 cui calculum adiicere nullus dubito. Arriſit ea quoque Larcherio, qui tamen Sylburgianam expreſſit.

ουδε αλλον ουδενα περιορωσι) Medic. Askew. Remig. Margo Steph. I, ſed περιορεουσι, ex Jonum more. Aldus & alii αλλο τι ουδεν ποιουσι.

σεβονται ποταμους μαλιστα) Askew. Medic. ex eoque recte Gronov. vulgo cum Aldo ποταμους των παντων μαλιστα, aſt παντων μαλιστα Vindob. ſine artic. & Arch.

ad Cap. CXXXIX.

το Περσας) poſt το comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

ἡμεας μεν τοι ου) Medic. & Askew. ceteri cum Aldo δε, ου. Poſt σωμασι comma inſeruit Ald. Camer. I. II, quod in iisdem & poſt το, Διοριεες μεν, & Ιωνες δε, & διζημενος inſertum eſt.

ad Cap. CXL.

ειδως) Abeſt hoc Askew. Poſt αποθανοντος comma in Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt ορνιθος.

ἑλκυσθηναι) Remig. Askew. Medic. Vulgo ἑλκυσθῃ cum Vindob. Arch. Aldo. Quae ſequuntur ad cap. 174 abſunt a Valla, Arch. Vindob. & ad cap. 177 finem a Pariſ. B apud Larcher. Bene vetuſti libri. Iſ. Voſſius conjecerat, ὑπ' ορνιθος ἡ γληνη αφελκυσθῃ, quam ab alite pupilla oculi extrahatur, advocato ad morem hunc cognoſcendum Teixera, qui mihi ad manus non eſt. De ritu iſto multa Th. Hyde Rel. Perſ. c. 34. Emendatio neceſſaria non eſt, nec latuit doctiſſimum virum; ſiquidem paria prorſus de Perſarum ſepultura Procopius Bell. Perſ. I, 12 & Agathias I, p. 43. ed. Venet. *Weſſeling.*

κατακηρωσαντες) Convertitur ab Heilmanno in καταπηρωσαντες, poſtquam cadaver membris mutilarunt. Vetat Cicero, his *Noſtri* uſus, Tuſcul. Diſp. I, c. 45. Perſae etiam *cera* circumlitos condunt, ut quam maxime permaneant diuturna corpora. Vetat Strabo XV, p. 1068. κηρω' περιπλασσοντες τα σωματα. Adde J. A. Fabricium in Sexti Hypotyp. III, 24. p. 185. *Weſſel.*

κεχωρισαται) κεχωρισατε Ald. Camer. I. II, in quibus etiam comma poſt οἱ δε δη Μαγοι, quod omittunt poſt ποιευνται, inſerunt autem poſt μυρμηκας τε & ἑρπετα.

ad Cap. CXLI.

κατεστραφατο) Ita, Reizium ſequuti, ſcripſimus, pro vulg κατεστρεφατο, quod ante Reiz. in edd. legitur omnibus. Noſtrum Jonum eſt, uti απεστραφατο I, 166. Supra c. 27

ὡς

ὡς δε αρα οι — Ελληνες κατεϛραφατο, quod Weſſelingius iam monuit, a quo non mutatum, quod mutari non iniuria, ipſo iudice, poſſet, miramur.

ες Σαρδις παρα Κυρον) προς Κυρον ες Σαρδεις Remig. Poſt ειναι comma exſtat in Ald. & edd. ante Reiz. qui omiſit, quem ſequuti ſumus.

τα προϊσχοντο) Ita e fragm. cod. Pariſ. recepit Weſſeling. pro vulg. τα προεσχοντο. Sic ſolet Noſter c. 164. III, 137. Poſt θαλασση abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

λαβειν) βαλειν in eod. fragm. cod. Pariſ. Poſt των ιχθυων comma habet Ald. Camer. I II.

εξειρυσαι) εξερυσαι fragm. cod. Pariſ. Poſt αυλεοντος comma habet Ald. Camer. I. II.

δι' αγγελων) Medic. Askew. Vulgo cum Pariſ. A. B & Aldo δι' αγγελȣ.

τȣτων ανενειχθεντων) Medic. Askew. Ab Aldo eſt ανενειχθεντες. Bene Gronovius Mediceam Herodoto reſtituit lectionem, ab Askew. firmatam, obſervans: Sic accurate iam diſtinxit ipſe Aldus, ut iſta media ſic fluitarent inter antecedens & conſequens. Neque ſane ſcio, de quibus Jonibus loquatur, utrum de legatis, an vero de magna multitudine quadam, quae huc excucurrerit, ac novum Lydiae regem ſpectatum iverit: nam quae mox praedicat de urbium moenibus firmatis, certe id non pertinet ad legatos, ſed ad populum Jonicum. Inſuper cum non diſerte numerum legatorum ab Jonibus miſſorum expediat Herodotus, ſed tantum dixerit, Jones atque Aeolenſes miſiſſe αγγελȣς

παρα

παρα Κυρον, aeque potuerunt unum ſinguli miſiſſe, quam plures. Sed hoc mitto. Potius videndum, an Graeciſmus patiatur *Ιωνες ανενειχθεντες* pro *reverſi*. Agnoſcit hunc unum locum Portus Sed nec de Aeolenſibus tale quid dicit, qui tamen etiam reverſi ſunt. Totum eſt hiulcum ac male diffiſſum, & tanto maioris pretii, ac longe magis mihi arridet, quod exſtat in unico illo MS. *ὡς ηκουσὰν τουτων ανενειχθεντων ες τας πολιας* Id vere Herodoteum, & ſic participio iſti vera ſedes redditur ubique uſurpato de ipſis rumoribus aut reſponſis, quae renunciantur. Sic cap. 158. *ταύτα ὡς ανενειχθεντα ηκουσαν οἱ Κυμαιοι.* Quae totidem apicibus repetit cap. 160. Sic lib. 2. c. 121. *ὡς δε και ταυτα ες τον βασιλεα ανενειχθη.* Lib. 5. c. 89 *ταυτα ὡς απενειχθεντα ηκουσαν οἱ Αθηναιοι.* Lib. 7. c. 169' *ταυτα οἱ Κρητες ὡς απενειχθεντα ηκουσαν.* Haec *Gronov.* Poſt *οἱ αλλοι* comma inſeruit Ald. Camer. I. II, idem poſt *τουτους.*

ad Cap. CXLII.

Poſt *των* & *ουρανου* comma habet Ald. Camer. I. II.

των ὡρεων) Sic, Reizium ſequuti, ſcripſimus. Retinuit Weſſelingius *ἐρέων*, quod in Askew. legitur. Omnes alii *ουρέων* cum Medic. & Aldo. Sine controverſia corrigi debuerat: *των ὡρεων εν τω καλλιςω ετυγχανον ἱδρυσαμενοι πολιας*· haec cum de Jonibus dicantur, tollit omne dubium lib. I, c. 149. *ουτοι οἱ Αιολεες χωρην μεν ετυχον κτισαντες αμεινω Ιωνων, ὡρέων δε ἡκουσαν ουκ ὁμοιως.* recte Valla: *ad coeli tamen temperiem nequa-*

qua-

quaquam accedebat. L. 2. c. 77 exceptis incolis Libyae eſſe dicuntur Aegyptii ὑγιηρεστατοι παντων ανθρωπων, των ὡρεων, εμοι δοκεειν, ἑινεκεν, ὁτι ου μεταλλασσουσι. (ſic legerim): εν γαρ τῃσι μεταβολῃσι τοισι ανθρωποισι αἱ νουσοι μαλιστα γινονται — των ὡρεων μαλιστα. L. 3. c. 106 Graecia τας ὡρας πολλον τι καλλιστα κεκραμμενας ελαχε. atque in Graecia, praeſertim Athenis, iſta tenuis coeli tribuitur in geniis ſaluberrima temperies. In Timaeo Platonis p. 24. C. Atticam Minerva dicitur elegiſſe, την ευκρασιαν των ὡρων (ſic recte corrigit vulgatam vocem ὁρων H. Stephanus): εν αυτω (τω τοπω) κατιδουσα, ὁτι φρονιμωτατους ανδρας οισει· Chalcidius: *electo* ſalubri ſubtiliumque ingeniorum & prudentiae feraci loco. Idem argumentum in Critia latius perſequitur Plato p. 111. E. Memorat ὑπερ της γης ὡρας μετριοτατον κεκραμενας. Eam in rem multa dixerat Ariſtophanes εν Ὡραις. Vid Athenaeus IX, p. 372 & Caſaub. Animadv. IX, c. III. Euripidea, ex deperdito dramate petita, dabit Plutarchus de exilio p. 604. E. inſignis in eam rem loci ſic feruntur ultima: Ἁ δε Ἑλλας Ασια τρεφει καλλιστα, Της γε δελεαρ εχοντες συνθηρευομεν. Grotius in Excerpt. p. 433 participio εχοντες ſubſtituit ενταυθα. Corrige ſodes: Ἁ δ' Ἑλλας Ασια τε καλλιστα τρεφει, Γης τησδε δελεαρ εχοντες ου θηρευομεν. Singula poſſent ut Euripipea adfirmari *Valkenaer*. — Non dubium eſt, quin recte docti viri, Chytraeus, Geinozius, Reiskius, Heilmannus ὡρεων reſcripſerint. Viam monſtravit Noſter c. 149, tum Pauſanias VII, 5. Ιωσι δε εχει μεν επιτηδειοτατα ὡρων κρασεως

σεως ἢ χωρα. Frequens eſt confuſio ὀρεων & ὠρεων ſive ὠρεων, ὠρεαιων in ſchedis, de quo alias. Id permirum, coniuraſſe plerosque in ὀρεων vocabulo librarios. *Weſſeling.* Larcherius etiam cum Geinozio & Reizio ὠρεων recepit, quod Weſſelingium non feciſſe iure miratus eſt, contexto Herodoteo omni hanc emendationem confirmante.

Poſt ανθρωπων comma inſeruit Ald. Camerar. I. II.

πωυτο ποιεατη) Medic. & Askew. recte. Vulgo cum Aldo τωϋτο εποιεετο, quod Imperfectum hic tolerari non poteſt.

Poſt ἑσπέρην punctum habet Ald. Camer. I. II, poſt πιεζομενα in iisdem & editis ante Reiz. comma exſtat.

θερμυ τε και) Medic. & Askew. in ceteris τε deeſt.

τεσσερας) Medic. τεσσαρας Askew. & Pariſ. B. cum Aldo & Steph.

αυτεων) αυτων vulgo. Poſt Μυυς τε comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt αὗται μὲν, quod abeſt poſt κατοικηνται.

Poſt σφι comma exſtat in Ald. Camer. I. II, item poſt αἱ δε, & urbium nomina omnia punctis ſeiuncta.

Εφεσος) habet Steph. Byz. in voce.

λεχθεισησι) λεχθηισησι Ald. Camer. I. II.

σφι δε) σφισι δε Medic. & Gronov. σφι Askew. Pariſ. B. & Edd. omnes cum Aldo.

Poſt των & μεν comma habet Ald. Camerar. I. II, idem poſt Σαμιοι τε.

Poſt

Poſt μια comma habet Ald. Camer. I. II.

Χιοι) Citat Steph. Byz. in Χιος. Poſt Σαμιοι δε comma in Ald. Camer. I. II.

χαρακτηρες) Pollux II, 109.

τεσσερες) τεσσαρες Aldus & qui hunc ſequi ſolent. Aliter Medic. Askew.

ad Cap. CXLIII.

Poſt Ιωνων comma exſtat in Ald. Camerar. I. II.

ὀρκιον) Medic. & Askew. ex priori Gronov. Reliqui ὀρκια cum Pariſ. B. & Aldo, neque male iudice Weſſeling.

αυτεων) αυτων Medic. Askew. male.

πολισμα λογιμον) Pollux πολις λογιμη II, 122. Editis conſentit Thom. Mag. in λογιμον, cuius ὡσαυτως pertinere ad ſequentia monuere docti viri. *Weſſel.*

Poſt Αθηναιοι comma habet Ald. Camerar. I. II.

αυτεων επαισχυνεσθαι τω ουνοματι) αυτων Medic. ουνοματι Askew. idque recte. Vulgo cum Aldo ονοματι. Poſt αὐται comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt ἱδρυσαντω editi ante Reiz.

επι σφεων αυτεων τω ουνομα) Medic. alii τ'ουνομα & επι τε Ald. επει τε & τ' ουνομα. Sed επι σφεων αυτεων, τω Askew & Medic. quocum Reizio ſequi placuit. Weſſeling. cum Steph I επι τε σφεων. Reiskius ἱδρυσαντο, τω επι σφεων, &c. neque id incommodum foret, modo ne verborum alius in MSS. ordo eſſet. Maluit ergo

go ſcriptis obtemperare Weſſeling. Vid Horrei Obſerv. Herod. p. 109.

Poſt Σμυρναιοι punctum omiſit Ald. Camerar. I.

ad Cap. CXLIV.

Poſt καλεομενης colon in Ald. Camer. I. II.

μηδαμες) μηδαμως Ald. Camer. I. II ora Stephan I.

εσδεξασθαι) εισδεξεσθαι Askew.

Τριοπικον ἱρον) Citat Stephanus in Τριοπιον. *Weſſeling.* Poſt ἱρον comma habet Ald. Camerar. I. II.

αυτεων) αυτων vulg. αὐτων Ald. Camerar. I.

ανομησαντας) ανομισαντας Ald. Camer. I. II. Poſt Απολλωνος comma habent eaedem, item poſt τω ante ουνομα.

τον νομον) των νομων Pariſ. B. Non diſplicet των νομων ex Fragm Cod. Reg. Certe ſimplici αλογειν caſum ſecundum adſtruere in more habet III, 125. VIII, 46. Aliter Procop. qui Bell. Vandal. I, 3. Βονιφακιος δε ουκ αλογησας τα γεγραμμενα· corrigunt των γεγραμμενων. At probat is ſuperius Bell. Perſ. II, 5. II, 20 &c. *Weſſeling.*

προσεπασσαλευσι) προσεπασσαλευσε Ald. Camer. I. II.

ταυτην την) omiſit την Ald. Camer. I. II, in quibus poſt Ιηλυσσος τε comma quoque inſertum.

Καμειρος) Καμιρος Askew. Poſt Κως τε comma in Ald. Camer. I. II.

ταυ-

ταυτην την ζημιην ὗτοι) *ὗτοι ταυτην την ζημιην επεθηκαν* mutato ordine. Askew.

ad Cap. CXLV.

πλευνας) *πλεονας* Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt *εσδεξαθαι* abeſt.

ὁτι και ὁτε) *και ὁτι και ὁτε* Ald. Camer. I. II, Steph. I. Poſt *Αχαιων* abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

προς Σικυωνος) Medic. Askew. *προ Σικυωνος* Pariſ. B. cum Aldo & edd. *προς* ſolo ingenii remigio reſtituerant Iſ. Caſaubonus & Iſ. Voſſius, quam coniecturam codd. confirmarunt.

Poſt *εν τη* comma inſerit Ald. Camer. I. II, in quibus poſt *Βȣρα* & *Ἑλικη* puncta exſtant

Ἑλικη) *Ἑλιβη* Askew. Parentheſeos ſigna non habent Ald. Camer. I & II. Poſt *εν τω* in iisdem comma exſtat.

τȣτεων) *τȣτων* Medic.

ad Cap. CLXVI.

Poſt *Ἰώνων ην* colon, poſt *εποιησαντο* punctum habet Ald. Camer. I. II.

επει ὡς γε τί) Medic. Askew. alii cum Pariſ. A. B. & Aldo *ὡς γε τοι* quam veterum ſcripturam defendit Horreus Obſerv. ad Herod. p. 110, ita tamen, ut *τι* non plane recuſet. Levis res eſt, & in diſſenſu codd. ferenda. *Weſſel.*

καλλιον τι) Ita cum Reizio edidimus, ſic & prior interpres, *aut praeſtantius quid geſſiſſe*, *a pr. quippiam evaſiſſe*, obſcure recentior. Sequutus eſt Weſſeling. iudicium Geinozii Comment. Ac. In-

Inſcript. T. 18. p. 126 & τε, quod in Weſſelingiana legitur, error typographi videtur, omnes enim ante eam τι habet, quod & Larcher. probavit.

των Αβαντες) commate ſeiunguntur hae voces in Ald. Camer. I. II.

τοισι Ιωνιης) της Askew. Ιωνιοις Ald. Camerar. I II, poſt μετα comma inſerit Ald. Camerar. I. II.

Μινυαι δε Ορχομενιοισι αναμεμιχαται) Iverunt in partes praeclari viri, ad explicanda haec & conſtituenda. Palmerius Μινυαι δε Ορχομενιοι &c invito Gronovio. Sequuntur tamen plures. Buherius ex Heſychii Μινυαι οἱ Ορχομενιοι, και Μαγνητες, και Καδμειοι κ. λ. ut invidioſum αναμεμιχαται vitaretur, cuius ego in annotat. Alberti ad Heſychii locum correctioni, quippe audaciori neque neceſſariae, non accedo. Reiskius poſt Αρκαδες excidiſſe και, itemque poſt Δωριεες arbitratur. At fuerunt Arcades Pelasgi, Pauſania VIII, 1. Apollodoro II, 1. Steph. Byz. multisque aliis auctoribus Epidaurii praeterea Dorienſes in Noſtri VIII, 46. Quare illa additamenta recuſo. Ne longum faciam. Docet Herodotus, Jones non eſſe ſinceriore melioreque aliis nationibus origine; contra variorum populorum acceſſione olim interpolatos; addidiſſe ſe Abantes, admixtosque eſſe Mingas Orchomenios, Cadmeos, Dryopes, Phocenſes & plures alios. Hoc eius conſilium ſi fuerit, ut ſane fuit, belle procedit Palmerii ſententia. Nam Mingas Orchomeniis inmixtos fuiſſe, nihil ad hanc diſquiſitionem. Firmatur praeterea

Jo-

Jonicae migrationis narratione. Pauſanias Ιωσι δε τȣ ϛολȣ μεταϛχοντες οιδε Ἑλληνων· participes migrationis hi Graecorum erant. Θηβαιοι ſive *Camei*, tum Οϱχομενιοι Μινυαι, recte enim Μινυαις mutavit Kuhnius; tandem Φωκεις οἱ αλλοι πλην Δελφων & Abantes VII, 2 tum C. 3. Τεων δε ωκȣν μεν Οϱχομενιοι Μινυαι, συν Αϑαμαντι ες αυτην ελϑοντες. Quibus accedere queunt de Orchomeniis conſimilia ex eiusdem IX, 37. Quae quidem ſtabiliendae coniecturae ſi vir nobiliſſimus adſtruxiſſet, non perſpicio, quo colore abdicari potuiſſet: repetitum enim αναμεμιχαται arbitrarium eſt. Stant ab his quoque partibus viri clariſſimi Corn. de Pauw & Geinozius. — Haec Weſſelingius. — Palmerii emendationem certiſſimam Μινυαι δε Οϱχομενιοι probarunt, receperuntque Larcherius & Reizius. Poſt αναμεμιχαται punctum, poſt οἱ δε comma poſuit Ald. Camer. I. II

απο τȣ πϱυτανηιȣ). Taxat Plutarch. de malignit. p. 858 fin.

Poſt των ante εφονευσαν comma inſeruit Ald. Camer. I II, id abeſt poſt ϑεμεναι, inſertum poſt οϱκȣς, omiſſum poſt ϑυγατϱασι, πατεϱας, ανδϱας in iisdem.

και επει τε ταυτα) και επειτα ταυτα Reiskius επειτεν Larcher & Reiz recte. Vulg. enim, quam Weſſeling. retinuit, quaeque & a Pariſ. A. apud Larcher. firmatur, ſine dubio falſa, επει τε ſignificat nempe, *nam* non *poſtquam*, & neceſſario ἔπειτεν ſcribendum, quod apud Jonas reſpondet τω επει τα, vid. Euſtath. ad Iliad. 18. p. 1158. lin. 39 & Larcher. ad h. l.

αυτηισι συνοικεον) Ald. Camer. I. II, Sylb. Frieder. Medic. Askew. Gronov. noſtram probavere lectionem. Steph. I. II, Jungerm. Gale αυτοισι, quod ſine dubio erroneum, quare Gronovius Ald. lectionem iure reſtituit, idem decreverat Portus Lex. Jon. v. επειτε.

ad Cap. CXLVII.

Poſt οἱ μεν comma in Ald. Camer. I. II. Poſt αλλων Ιωνων comma in iisdem.

ὁρτην) ἑορτην Askew. Citat Plut. T. 2. p. 859. A.

ad Cap. CXLVIII.

Poſt ἡ δε Μυκαλη comma inſeruit Ald. Camer. I. II, item poſt ες την.

απο των πολιων Ιωνες) Numerum excidiſſe ſuſpicatur Valkenaer, facile reſtituendum απο των πολιων ιβ' Ιωνες. Nos contra codd. auctoritatem inſerendum dubitavimus.

Poſt τη ante εθεντο comma habent Ald. Camer. I. II.

μουνῃ) ſic Medic. Askew. idque recte, alii prave cum Aldo μονῃ.

Ἑλληνων παντων) ſic Stephan. I margo, Askew. Medic. deſit παντων vulgo cum Aldo.

ες τωϋτο γραμμα τελευτωσαι) ες τωϋτο Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale & Pariſ. B. tum idem Ald. & editi τελευτωσαι cum duobus Pariſin. το αυτο & τελευτωσι Medic. Askew. & Gronov. Poſt κατταπερ comma inſerit Ald. Camer. I. II, quod & poſt αὗται μεν in iisdem exſtat.

ad

ad Cap. CXLIX.

αιδε δε αἱ Αιολιδες) αἱ non eſt in Arch. poſt δε comma inſerunt Ald. Camer. I. II, in quibus & Αιολεες, & urbium nomina omnia colis diſtincta.

Αηρισσαι) Αηρισαι Medic. Askew. Praetulit Αηρισαι ex Aldina Weſſeling. non neſcius Λαρισαιων numos apud Golzium & Begerum. Θωρηξ ὁ Αηρισσαιος infra lib. 9. c. 1 atque ad eundem paſſim alii modum. Vide Schol. in Apollon. Rhod. I, 40.

Τημνος) Τηνος Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, Gronov. Medic. Τημνος a L. Holſtenio optime correctum eſt, neque color quaeri debuerat, ut arceſſitus a Gronovio eſt, pravae voci. Conſtat Temnum in Aeolicis fuiſſe civitatibus, non Tenum Cycladum unam. Itaque Τημνος iure ſcriptori rediit. *Weſſeling.*

Αιγιροεσσα) habet Steph. in v.

αἱ αρχαιαι) Medic. Askew. Articulum non norunt Pariſ. B. Ald. & Edd.

αἱ εν τῃ) Et hic vulgo deſideratur articulus, addit Medic. ex eoque Gronov. Poſt Αιολεες comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CL.

ςασει) ςασιϊ Askew. Probum, & Jonicae notae cenſeretur, ſi amputata litera ςασι in Askew. eſſet, uti τῃ πολι II, 67 & 137. *Weſſel.*

ad Cap. CLI.

Αιολιδες) Ora Steph. I, ſed non ſuo loco. Medic. Askew. Praetereunt Αιολιδες ceteri cum Aldo. Poſt εχȣσαι abeſt comma in Ald. Camer. I. II inſertum poſt πολιες.

Αρισβȣν) Citat Steph. in v. comma hic inſerit Ald. Camer. I. II.

Τενεδω δε) comma hic habet Ald Camerar. I II.

οικεεται) οικεαται Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt καλευμενησι, & commate ſeparantur τη αν.

ad Cap. CLII.

απικεατο) Ald. & edd. ante Gronov. Pariſ A. B. Gronov e Medic. & Askew απικοντο Solent ſcribae communiorem verbi huius formam amplecti. επει τε δε οἱ Παιονες απικεατο V. 98 & brevi poſt Ald. Medic. at Vindob. & Arch. Jonicam notam detrahunt, prorſus uti hic Medic. & Askew Praeſtat, ut in poſſeſſione ne turbentur. *W.ſſeling.*

κατα γαρ δη — περησσομενα) ſine parentheſi Ald Camer. I. II, in quibus & comma poſt ſequens τω.

χρηζων) Poſt hanc vocem punctum habet Ald. Camer. I. II. Quae ſequuntur verba Λακεδαιμονιοι δε ȣκως — απαλλασσοιτο his tribus in editionibus omiſſa, culpa librarii Aldini, quem preſſe ſequi ſolent Camerarianae editiones. In Steph. I primum legitur

ὡς μεν) Medic. Askew. Gronov. μεν ab aliis & Ald. abeſt Poſt δοκεει comma omiſit Ald.

Ald. Camer. I. II, poſuit poſt πρηγματων, ubi Reizius id iure eiecit.

αυτεων) Ald. Camer. I. II & ſeqq. αυτων Medic. Askew. male. Poſt τω comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

μηδεμιην) Medic. Askew. male μηδεμιαν.

σιναμωρεειν) σιναμορεειν Medic. Askew. Gronov. συναμωρεειν Pariſ. duo cum Aldo & Edd. Priorem verbi partem Medic. & Askew. bene pingunt, non mediam. Ariſtophanis σιναμωρουμενη Nub. 1066. Hippocrat. & Noſtri V, 7. Sic enim ibi MSS. Pariſini & Scholiaſtes atque ex eo Suidas, verum patefaciunt. Photius inſuper, ex Herodoti I. σιναμωρεειν in Lexico deponens, ut Alberti Weſſelingio teſtatus eſt. *Weſſeling.*

ad Cap. CLIII.

κοσοι) ποσοι Ald. Camer. I. II male, in quibus poſt αποδεδεγμενος colon invenitur & comma poſt ομουντες.

ελεσχα) Medic. Askew. Sylb. Frieder. Gronov. ελεσχα ora Steph. I. II, Jungerm. Sylb. cum Ald. Camer. I. II. αλεσχα Steph. I. II, Jungerm. Gale. Averſatus Weſſelingius, nosque cum eo, ſtrictum in tot viros, de Herodoto non male meritos, Gronovii ſtilum. Portus ελεσχα optime repoſuit, eiusque veſtigia editio Genevenſis (Sylburgii) preſſit. Simillimae originis προλεσχος Aeſchyli Suppl. 208. Λεσχηνουσα τε και ακουσα καλα Perictione in Stobaei Serm. 83. p. 448. Sic enim ſcripſerat: certe λεσχηματα habet Hippocratis Epiſt. pag. 1285.

1285, λεσχηνει Heſych. Αλεσχα intenſiore ſignificatione ſumebat Corn. de Pauw, ut αξυλον ὑλην Homerus, adpoſitis aliis, quae omitto. *Weſſ ling.*

Poſt Περσαι comma inſeruit Ald. Camer. I. II, idem faciunt poſt μετα ταυτα, & Κροισȣ, & Λυδων.

ες Αγβατανα) Medic. Askew. Gronov. recte. Ακβατανα Ald. Camer. I. II vulgo cum Steph. I Εκβατανα.

και τȣς Ιωνας — ειναι) Leviter iſta depravata mirum in modum interpretantur, ſic forte redintegranda: και επι Ιωνας εν ȣδενι λογω ποιησαμενος την πρωτην ιεναι, vel εἶναι· Επι — ιεναι & επιεναι in hunc uſum adhiberi ſolent: non neſcio tamen, qui color vulgatis poſſit conciliari: ſed noſtro loco ſimillimus eſt L. III. c. 134. επι Σκυθας — μεν την πρωτην ιεναι εασον· — συ δε μοι επι την Ἑλλαδα ϛρατευεσθαι· in quibus εασον tantumdem fere valet, ac εν ȣδενι λογω ποιησαι. *Valkenaer* Graecum exemplar hic ſine vitio non cerni, H. Stephanus cenſuit. Subvenit Corn. de Pauw, ellipſi, εν ȣδενι λογω ποιησαμενος την Φροντιδα ειναι πρωτην, aut την ὡρην ειναι πρωτην *& Jonas non dignos reputans, quibus primam curam impenderet.* Ita conſtaret oratio, modo dicendi genus conſtabilitum eſſet. Την πρωτην ſaepe ponunt Heliodorus IX p. 409. αλλα μη την πρωτην ἑκοντι Φεροντες αυτȣς ενεχειρησαν ex MS. Palatino. Libanius T. 2 p 110. D. και παγεν την πρωτην, αμεταϛατον μενει· quorum tamen ſtructura diverſior. Ego *Noſtri* haec ordinabam και τȣς Ιωνας την πρωτην εν ȣδενι λογω ποιησαμενος

ειναι

ειναι· & Jonum nullam initio rationem habendam eſſe ratus. Nunc maximopere blanditur Valkenaerii coniectura. *Weſſeling.* Hanc tamen ſine codd. auctoritate non recipiendo, Larcherius eam in verſione ſua expreſſit.

Poſt Σακαι τε comma inſeruit Ald. Camerar. I II.

ςρατηλατεειν αυτος) ςρατηλατευειν Askew. colon poſt αυτος in Ald Camer. I. II.

ad Cap. CLIV.

Comma poſt Σαρδιων abeſt, & poſt Λυδας poſitum in Ald. Camer. I. II.

συν ἑωϋτω) αυτω Ald. Camer. I. II male.

απεργμενον) απεργμενων ex errore typorum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLV.

Poſt εμοι colon habet Ald. Camer. I. II, in quibus comma abeſt poſt Λυδοι.

οικασι) Medic. Askew. εικασι Ald. & edd. abſente commate, quod & poſt φροντιζω omiſſum.

ὁμοιως γαρ) Citat Clemens Alex. Strom. VI. p. 747. Poſt φεισαιτο comma habet Ald. & qui hanc ſequuntur, punctum poſt απεςασι, comma poſt ὁ μεν.

νεεε) νοε Ald. Camer. I. II. ενοεε Pariſ. B. ενενοεε Askew.

δεισας, μη — τας Σαρδις) μη αναςατες ποιηση τας Σαρδις δεισας Ald. Camer. I. II.

οικετα) Medic. Askew. εικοτα Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm Sylb. Frieder. Gale.

le. Noſtrum e Medic. Gronov. recepit. Poſt *ηρηκας* comma in Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt *τα μεν γαρ προτερον.*

και εγω εμη κεφαλη) *και εμη κεφαλη* Ald & Edd. cum Pariſ. A. In ora Steph. I. *και εγω* Medic. Askew. & e priori Gronov. *και εγω κεφαλη.* Reſtitui, obſervat ad h. l. Weſſeling. expulſum pronomen. Imitatur ſolemni more poetam Odyſſ. T. 91. — *ὁ ση κεφαλη αναμαξεις.* Admovit Noſtri verba Phaedro V, 7. 39. P. Burmannus, dubius tamen, neque immerito. Paria non ſunt. Pertineatne huc *Επιμαςον* Heſychii, nolo decernere. Quod continuo ſuccedit, *Πακτυης γαρ εςι ὁ αδικεων, τω συ επιτρ.* abſurde expreſſum eſt, *praeſens factum Pactyes admiſit, cui tu Sardes commiſiſti:* paulo aliter prior interpres, ſed conſimili ſententia. Nam Pactyae non fuerunt a Cyro Sardes traditae, ſed Tabalo viro Perſae. Pactyes acceperat Croeſi Lydorumque opes in Perſidem avehendas, ac nactus occaſionem a Tabalo & Cyro deſciverat: haec ſuperiore capite omnia. Quare ne ſibi contrarius videatur Herodotus, adſumendum eſt aut *τϑτον* aut *εκεινον* ad pleniorem orationis habitum. Non fugit interpretum ea negligentia Corn. de Pauw. — Haec *Weſſeling* probante Larcherio, qui virgulam poſt *αδικεων* a Regio A. abeſſe, obſervavit.

Poſt *αναμαξας* comma in Ald. Camer. I II, idem in iisdem poſt *αδικεων* & *τω.*

δεινοι τοι) Medic. Askew. *δεινοι τι* Pariſ. B. *δεινοι τε* Ald. & Edd. Ingrata plane repetitio par-

particulae τε & omnino inanis, quare Gronov. optimo iure Medic. lectionem recepit.

εκτησθαι) Pariſ. A. B. Ald. & edd ante Gronov. κεκτησθαι e Medic. Gronov. conſent. Askew.

Poſt σφεας abeſt comma in Ald. Camer. I. II, in quibus punctum poſt γεγονοτας.

ad Cap. CLVI.

ταυτα τε οἱ) Medic. ex eoque Gronov. ταυτα οἱ Askew. Pariſ. B. Ald. & edd. Poſt σφεας comma Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt Περσεων.

και προς εξανδραποδισασθαι) Askew. in Aldo & aliis προς — εξανδραποδισασθαι una voce. Poſt εστρατευσαντο punctum in Ald. & hanc repetentibus.

ad Cap. CLVII.

Poſt ὁ μεν comma inſerit Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt στρατον.

ιοντα) Pariſ tres & Remig. εοντα Medic. Askew. Ald Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. prave. Poſt δρασας comma inſerit Ald. Camer. I. II, quod omiſſum poſt Σαρδις.

ὁσηνδηκοτε) ὁσην δηκοτε Ald. Camer. I. II.

κελευσμοσυνης) κεκελευσμοσυνης Askew.

μετα τουτο) comma hic inſertum in Ald. Camer. I. II, & poſt συμβουλης περι, nec multo poſt idem inſertum poſt τω, & παντες & Αιολεες & Μιλησιης.

αιωσαι) Valkenaeri conieсturam αινοισαι recepit Reiz.

ad

ad Cap. CLVIII.

ειρωτευν) recte Askew. vulgo cum Aldo ηρωτευν. Poſt ποιεοντες comma habet Ald. Camer. I. II, iterum poſt ταυτα.

ὁρμεωμενȣ) Pariſ. duo, Steph. I & ſeqq. Ald. Camer I. II. ὁρμεομενȣ. Medic. Askew. Gronov. ὁρμωμενȣ.

Poſt ες ὁ abeſt comma Ald. Camer. I. II, adeſt poſt των.

ad Cap. CLIX.

επειρωτεων) Pariſ. B. Ald. Camer. I. II, Stephan. I & ſeqq. επειρωτων Medic. Askew. Gronov.

κελευοντες Κυμαιȣς) Κυμαι κελευοντες Askew. Poſt ὁ μεν comma in Ald. Camer. I. II.

σφι) ex Medic. Askew. in Aldo & aliis σφισι. Poſt ταδε comma in Ald. Camer. I II.

νενοσσευμενα) Pariſ. A. B. νενεοσσευμενα Sylb. νενοσευμενα Medic. Askew. Ald. & edd. ante Weſſeling. Noſtram lectionem, quam Goldhagen. iam coniecerat, certam probant membranae. Porti νενεοσσευμενα Genevenſis editor (Sylburg.) probavit, Kuhnius quoque & Bochartus hunc locum admovens illuſtrando Pſalmo 84, 4. Part. II Hieroz. lib. I. c. 8. *Weſſeling*. Hemſterhuſium etiam litera duplicata ſcripſiſſe liquet e notis ad Plutum Ariſt. p. 363, qui in Alex. Cod. T. V. νεοσσοι, in Romano paſſim ſunt νοσσοι. Forte cod. aliquis in Herodot. dabit συνενοσσευμενοι. *Valken.*

Poſt ποιεειν colon Ald. Camer. I. II.

απο-

πορησαντα) ſic cum Reizio edidimus. Weſſeling. cum Aldo αποϱησαντα.

Poſt βοηθεειε, εκδιδοναι & τον commata inſeruit Ald. & hanc repetentes, eaedem & poſt τοισδε coli loco comma habent.

τοισι ικετησι) τεοισι ικεταις ſic tuis ſupplicibus &c. eleganter Reiskius.

απολησθε) απολυσθε Ald. Camer. I. II. απολεσθε Gale.

ελθητε) ελθοιτε Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. e Medic. noſtrum Gronov. recepit.

ad Cap. CLX.

Poſt Κυμαιοι abeſt comma in Ald. Camerar. I. II.

Μυτιληνην) Medic. ſic, Askew. Pariſ. B. Ald. & ſeqq. Μιτυληνην & Μιτυληναιοι· non tamen Askew. ſibi conſtat, in ſequentibus Medic. conſentiens, omittitque αυτον εκπεμπουσι.

ου γαρ εχω) Plutarchus haec ſpectat de Malignit. p. 859. A ſed hinc adiuvandus.

Poſt Αταρνεως τουτου comma habet Ald. Camer. I. II.

ουτε ουλας) Reiskius ουλαις, ut lenior decurrat ſermo, cui ſine medela non deeſt cultus. *Weſſeling.*

προχυσιν) Explicat Suidas in v.

απειχετο) απεϱγετο Coniectura Larcherii.

ad Cap. CLXI.

Μαγνησιην δε) Μαγνησιην τε Askew.

ad

ad Cap. CLXII.

Poſt Μηδος & τον comma habet Ald. Camerar. I. II, quod & poſt Αϛυαγης inſerunt.

ὠ 'νηρ) ὠνὴρ Askew. Vid. Barneſ. ad Iliad. Λ. 288.

τειχηρεας) τειχηρεας Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt τα τειχεα & Ιωνιης.

ad Cap. CLXIII.

Poſt Φωκαιεες ἐτει comma habet Ald. Camer. I. II. Commata in iisdem adſunt poſt Αδριην & Τυρσηνιην & Ιβηριην & Ταρτησσον.

νηυσι) νηῦσι Askew. obſervato Jonum more ναυσι Ald. & ceteri.

Poſt τω ante ενομα & poſt Αργανθωνιος comma poſuit Ald. & hanc repetentes.

ογδωκοντα) ογδοηκοντα Medic. Askew. Gronov. Vid. Strabonem III. p. 225. Lucian. Macrob. c. 10. Poſt ετεα colon, poſt παντα & εικοσι comma in Ald. Camer. I. II, poſt βυλοντος punctum in iisdem.

τυτο υκ) τυτο γε υκ Askew. a ceteris abeſt γε. Poſt ὁ δε comma habet Ald. Camer. I. II.

τον Μηδον) legendum ſuſpicatur Weſſeling. τὸν Λυδὸν h. e. Croeſum, Jonum liberis civitatibus infeſtum olim, c. 26 &c. Non addicunt MSS. fatetur, iniuſtam tamen medelam & ſuſpicionem non eſſe putat, & conſentientem habet de Pauw, de la Barre, & Larcherium.

Poſt λιθων μεγαλων comma in Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. CLXIV.

Poſt φωκαιευσι comma habet Ald. Camer. I. II. Poſt καταχρα comma abeſt, poſitum poſt Φωκαιεες.

κατιρωσαι) κατειρωσαι Ald. Camer. I. II. Vid. Suidas in περιημακτεον. Addi iubet Reiskius τω Μιθρη aut alterius Perſici numinis nomen. Verum Perſae parietibus Deos non includebant, templa damnantes & averſati c. 131. Iubet Harpagus unas aedes conſecrari in obedientiae argumentum & Perſicae dominationis: hoc intelligitur. At veſtigandum eſt, cui Deo atque uſui ceſſerit conſecratio; cur tandem? Quum de conſilio conſtet, licebit, quod tacitum ſcriptor habuit ignorare. Alioqui ex Aldino, levi opera, fingi poterit και οικημα ἐν κατειρυσαι & unam habitationem detrahere. Sic expedita omnia. Vid. Gronov. VII, 24. VIII, 95. Weſſeling.

μιην) Μιαν Medic. Askew. male.

Poſt μεν ευ & τα commata ponit Ald. Camer. I. II.

καταςπασαντες) αναςπασαντες ora Steph. I.

Poſt τεκνα & γυναικας commata habet Ald. Camer. I. II, item poſt προς δε.

Poſt χαλκος & λιθος commata in Ald. Camer. I. II, item poſt ανδρων.

ad Cap. CLXV.

εβουλοντο) Medic. Askew. Gronov. vulgo cum Aldo εβουλευοντο, quod Porti exercuit diligentiam: varia comminiſcitur, quae melioribus

bus repertis praetereunda. Confuſio illis in verbis aſſidua, veluti VI, 66. Diodor. Sic. XIV, 82. Dion. Chryſ. Orat. IV, p. 66. A. &c. *Weſſel.*

ωνεομενευσι) ωνευμενοισι Ald. & hanc ſeqq. in quibus & commata poſt δειμαινοντες & αἱ μεν, & colon poſt εἱνεκα, comma vero poſt τη ante ȣνομα, & poſt Αργανθωνιος δε Poſt κατεποντωσαν colon in edd. ante Reiz.

και ωμοσαν) Suidas in Φωκαεων. Comma poſt πολιος in Ald. & edd. ante Reiz. idem poſt οἱ δε & αυτων in Ald. & ſeqq. colon poſt εφυλασσον, comma poſt Οινȣσσεων.

ad Cap. CLXVI.

Poſt απικομενων comma, poſt πεντε punctum habet Ald. Camer. I. II.

και αγον γαρ δη) Ald. editique alii. Pariſ. B. Tum γαρ η δη ηγον γαρ δη Medic. Askew. ſpreta dialecto. Reſtituit Weſſeling. in integrum, quod erat immutatum, Homero uſus auctore Il β. 834. Κηρες γαρ αγον μελανος θανατοιο. Supra c. 70 placuit idem, ſicuti & deinceps. Meminit poetam ηγον ſaepe ponere ob moduli rationem. In Noſtro ea ceſſat. Reiskius maluit και ηγον γαρ αει και εφερον, non Weſſeling. Quae enim urgens neceſſitudo?

Poſt Τυρσηνοι comma Ald. Camer. I. II abeſt poſt τα πλοια in iisdem.

τεσσερακοντα) τεσσαρακοντα Ald. Camer. I. II, & comma poſt νηες.

περιεȣσαι) περιȣσαι Ald. Camer. I. II, poſt αχρηστοι punctum.

απε-

απεϛραφατο) Askew. Pariſ. B. Ald. cæterique; *απεϛρεφατο* Medic. male a dialecti legibus avertens. Vid. ſupra c. 141.

Poſt *τα τεκνα* comma Ald. Camer. I. II, idem poſt *κτησιν*.

ad Cap. CLXVII.

Poſt *ανδρας* abeſt comma in edd. ante Reiz. adeſt in Ald. Camer. I. II, poſt *Καρχηδονιοι* & *Τυρσηνοι*.

αυτεων) *Αὐτῶν* Askew Medic. Gronov. in Weſſelingiana error typographi videtur. Poſt *πλειυς* colon, poſt *εξαγαγοντες* comma in Ald. Camer. I. II, abeſt in iisdem poſt *τον χωρον*, inſertum poſt *διαϛροφα*.

εμπηρα) Medic. Askew. *εμπυρα* vulgo cum Aldo, praeclare Gronovius e Mediceo verum reſtituit. Arbitratur Weſſelingius, ex Theopompi Epitome Herodoti veniſſe, atque huc pertinere apud Suidam in v. *αἱ δε γυναικες ετικτον εμπηρα και τερατα· οἱ δε των τετολμημενων σφισι ληθην καταχεαντες, ηκον ες Δελφους·* Falli poſſum, addit, opinione, ſunt tamen eiusmodi, ut hinc propagata deierares. Poſt *προβατα* & *ὑποζυγια* commata ſunt in Ald. Camer. I. II.

ακεσασθαι) *ακασασθαι* Ald. Camer. I. II.

ἁμαρταδα) Citat Suidas in v. & mox in *εναγιζειν*.

Poſt *τα* ante *και νυν* comma exſtat in Ald. Camer. I. II.

και ἱππικον) Ora Steph. I, Askew. Medic. *και ἱππικον* reliqui cum Aldo omittunt. Poſt *Φωκαιεων* comma in Ald. Camer. I. II.

μορω) Habet Thom. Mag. in v. Poſt *οἱ δε* & *αυτων* commata in Ald. Camer. I. II, omiſſum comma poſt *καταφυγοντες*.

ὁρμεωμενοι) *ἑρμεομενοι* Ald. Camer. I. II.

εκτησαντο) Larcher. mavult *εκτισαντο*.

Ὑελη) Steph. Byz. *Θυελλα*. Poſt *μαθοντες* abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXVIII.

Poſt *Αβδηρα* & *την* commata poſuit Ald. Camer. I. II, item poſt *τετων*.

εξελαθεις) Ald. ceteri. *εξελασθεις* Medic. Askew. Non adſtipulatur Medic. Weſſelingius, vario in iſto verbo. Retinet *εξελαθεντες* IV, 145 & *εξελαθεις* V, 97. Par aliorum, etſi prava, conſuetudo: de Pauſania teſtis Sylburgius I, 11. p. 27. Lege quae ad Maerid. Atticiſt. notavit Pierſon. p. 8. *Weſſ. ling.*

Τηΐων των) Remig. Askew. Medic. Gronov. In Ald. & vulgo *τῶν* deſideratur.

ad Cap. CLXIX.

Poſt *Ιωνες* abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

απικεατο) Pariſ. B. Ald. & alii. *απικοντο* in Askew. Medic.

καταπερ) Askew. in ceteris *καθαπερ*, male, ut & ſaepe alias. Poſt *εκλιποντες* punctum Ald. Camer. I. II.

Poſt *ἑσσωθεντες δε* comma habet Ald. Camer. I. II.

ἑκαστοι) Remig. Askew. Medic. Gronov. *ἑκαστος* Ald. Camer. I. II &c.

Poſt

Poſt Μιλήσιοι δὲ abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

ἄγον) Pariſ. B. Ald. & ceteri Edd. ἦγον Medic. Askew. Gronov.

καταῤῥαδήσαντες ταῦτα) καταῤῥωδήσαντες ταῦτα non male Reiskius, iudice Weſſelingio, miror, a Reizio non receptum.

ad Cap. CLXX.

Poſt Ιωνῶν comma in edd. ante Reiz. idem poſt τῇ ante ἐν in Ald. Camer. I. II.

ἀερθεντας) Comma hic inſerit in Ald. Camer. I. II. ἀερθέντας Medic. Askew. Gronov.

ευδαιμονησειν) ευδαιμονισειν Ald. Camer. I. II, in quibus quoque comma poſt Ιωνιη.

Θαλεω) Θαλέω Ald. Camer. I. II.

το ανεκαθεν) Remig. Medic. Gronov. το Askew. & Ald. cum repetentibus ignorant, abeſt quoque a Steph. I & ſeqq. Vide Thom. Mag. in Ανωθεν. Omiſit haec de origine Thaletis prior interpres Valla & Stephanus, qui tralationem eius recognovit. Abſunt quoque a verſione Schwarzkopfii germanica.

εκτησθαι) κεκτῆσθαι Medic. Askew. Gronov. Poſt το δε & Τεων γαρ comma in Ald. Camemer. I. II.

ει δημοι) οἱ δῆμοι Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXI.

Αρπαγος δε) abeſt δε in Ald. Camer. I. II, in iisdem poſt Καρας comma.

Καυνιες) Καυκωνιες Medic. in vulg. acquieſcunt Ald. Pariſ. B. Askew. Non exputat Weſ-

ſeling. quid praeter errantem Medic. ad Καυκωνιες defendendos produci queat? Scit a principe poeta Il. K. 429. Cares Paeonesque iungi, praetereaque addi και Λελεγες, και Καυκωνες, διοι τε Πελασγοι. neque neſcit, Criticos ibi ex quorumdam ſententia τες λεγομενες Καυνιες explicare. At dubià res eſt, ſicuti Strabo XII, p. 817 oſtendet & Schol. Apollon. Rhod. II, 358. Ipſe Herodotus Cauconios ignoravit, Caunios Lyciis arte iterum adiungens c. 176, uti Florentiae nihil mutatur. Praeſtat ſane conſenſui tot Mſſ. non reluctari. Ita *Weſſeling*. Poſt Λυκιες abeſt comma, inſertum poſt ἁμα αγομενος, & poſt Ιωνας.

Μινω τε) Medic. Askew. Gronov. τε Pariſ. B. Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. ante Gronov. non habent.

ὑποτελεοντες) επιτελεοντες Askew. & ora Steph. I.

μακροτατον) επι μακροτατον Askew. II, 34. IV, 192.

ατε δη Μινω) ατε δε Μινω Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. δη Askew. e quo Weſſeling. recepit.

κατεςραμμενε) τε κατεςραμμενε Askew. cum Remig.

λογιμωτατον) δοκιμωτατον Steph. Byz. in Καρια, ſine cauſſa. Poſt χρονον comma inſerit Ald. Camer. I. II.

μακρω μαλιςα) και μακρω Ald. & Edd. copula deeſt Medic. Askew. Poſt επιδεεσθαι comma habet Ald. Camer. I. II.

εημη-

σημηΐα) Askew. in Ald. & aliis σημεια, prave. Poſt τεως δε & παντες comma habet Ald. Camer. I. II.

εωθεσαν) εωθησαν Ald. Camer. I. II, poſt οικιζοντες abeſt comma in Ald. Camer. I. II ceteriſque ante Reiz. inſertum in Ald. & Camer. I. II, poſt αυχεσι τε.

περικειμενοι) Reiskius aut περικειμενας, videlicet ασπιδας aut περικειμενοις reponit. Satis erit, ſi αυτας ad ſententiam advoces. *Weſſel.*

Poſt μετα δε comma omiſſum, poſitum poſt τους Καρας in Ald. & hanc repetentibus, in quibus & omnibus ante Reiz. coli loco comma exſtat poſt νησων, quod & poſt Καρας, & οἱ Καρες poſitum.

ηπειρωτας) ὑπερωτας Ald. & qui hunc repetere ſolent. Sequentia habet Thomas Mag. in διαχεραομαι. Poſt διαχρεωμενους & τω commata exſtant in Ald. Camer. I. II.

Μυλασσοισι) Exſcripſit Strabo XIV, p 974.

Poſt ἱρον, αρχαιον, τε, & Μυσοισι μεν commata poſuit Ald. Camer. I. II, exſtant quoque poſt Λυδον & Μυσον.

ad Cap. CLXXII.

Καυνιοι) Καυκωνιοι ſolus Medic. prave, probat tamen Gronov. Poſt αυτοχθονες comma deeſt in Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt μεντοι.

Καυνικον) Καυκωνικον ſolus Medic. & Gronov. prave. Poſt ανθρωπων comma habet Ald. Camer. I. II.

ειλαδον) Askew. Medic. Gronov. ἰλαδον Ald.

Ald. & Edd. cum Pariſ. B. Poſt ανδρασι & γυναιξι comma habet Ald. Camer. I. II.

εδοξε — θεοισι) ſine parenth. Ald. Camerar. I. II.

Καυνιοι) comma hic habet Ald. Camer. I. II. Καυκωνιοι Medic. ſolus.

ἡβηδον) exſcripſit Suidas in v.

ερων των Καλυνδικων) Καλυνδικον Askew. Ald. Camer. I. II, Frieder. alii cum Steph. I. Καλυνδικων confer. Caſaubon. ad Strabon. XIV, pag. 963.

ἑποντο) Medic. Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale, Gronov. ειποντο Askew. Poſt ετοι μεν comma in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXIII.

Poſt Λυκιοι comma habet Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt Σαρπηδονος τε & Σαρπηδονα & οἱ δε & την.

τοτε Σολυμοι) de Pauw moratum eſt illud τοτε, quoniam Steph. Byz. Μιλυαι, προτερον Σολυμοι. Gemina Strabo XII, p. 858. Noſtrum imitatus & nominatim appellans, quod illum tamen fugit. Mavult κοτε Σολ. quondam Solymi appellabantur. Non applaudo: τοτε liquido ſpectat τό παλαιον, & manum medicam renuit. Adi inferius VII, 92. *Weſſeling.*

αυτεων) αυτων Medic. Askew.

οἱ δε εκαλεοντο τεπερ) οἱ δε, εκαλεοντο περ Ald. Camer. I. II.

Τερμιλαι) Citat Steph. in Τερμερα, & Euſtath ad Dionyſ. v. 857.

Αθη-

Αϑηνεων) bene Medic. Askew. Αϑηναιων Ald. & edd.

Poſt Πανδιονος comma abeſt, poſitum poſt εξελαϑεις in Ald. Camer. I. II.

εξελαϑεις: Ald. Camer. I. II, Steph. I & edd. εξελασϑεις Gronov.

αδελφεȣ) Medic. reliqui αδελφȣ cum Aldo. Poſt Σαρπηδονα colon poſuit Ald. Camer. I. II, item poſt επωνυμιην & τα μεν & τα δε.

συμφερονται) Ald. & Edd. tum Pariſ. A. B in Askew. Medic. συμφεροντα, quod ſcribentis error peperit. Vide L. VI, 59 *Weſſ.l.*

Poſt τον πλησιον deeſt comma in Ald. Camer. I. II.

ανανεμεεται) Ald. Camer. I. II. ανανεμεεται Medic. probante Gronovio Steph. I & ſeqq. ante Gronov. αναμνεεται. Vid. Suid. in v. Jonicum flexum ανανεμεεται conſervavit Ed. Aldina geminum, ſi verum eſt, quod ſcribit Suidas, αναγεμεϑαι επι τȣ καταλεγειν poſitum ab Herodoto: αναμνεεται Küſtero probatum ad Suidam, attulit Jo. Jac. Wetſtenius ad Marci XIV, 72, ſed cum millenis aliis rectius omiſiſſet. *Valkenaer.*

μεν γε γυνη) ex Medic. & Askew. ab aliis & Ald. γε abeſt.

αυτεων) αυτων Medic. Askew. probante Gronovio.

ad Cap. CLXXIV.

Poſt ἑλληνων comma inſeruit Ald. Camerar. II. II.

ες ποντον) εσποντο Askew.

Βυβασσιης) Iſ. Voſſii emendatio eſt ad Melam I, 16. 10 merito laudata & probata Gronovio. Nihili enim Βυβλοσιης, quod eſt in libris & Aldo. Cherſoneſi haec regio Bubaſſus apud Plin. lib. 5. H. N. c. 28 urbs, unde nomen, modo Βυβασος, modo Βυβασσος. Vide ad Diod. V, 62. *Weſſeling.* Poſt Κνιδιης abeſt comma, quod coli loco exſtat poſt περιρρου in Ald. Camer. I. II parentheſeos quoque in his ſigna abſunt.

Κεραμεικος) Sic Medic. Remig. Askew. Gronov. Κεραμικος Ald. Camer I II, Steph. I. Ora Steph. II, Jungerm. Sylb. Gale. Κεραυνικος textus Steph. II & ſeqq. ante Gronov.

απειργει) απεργει Askew. Poſt τουτο abeſt comma in Ald. Camer I. II.

εντος δε) Una duntaxat litera mutata, legerim εκτος δε πασα σφι εγενετο· i. e. εκτος δε πασα ἡ χωρη σφι εγενετο, ſive ην, νησος extrinſecus enim tota ipſorum regio erat inſula: paulo ſuperius iſta leguntur: εουσης πασης της Κνιδιης, πλην ολιγης, περιρρου. Iſtum quinque ſtadiorum iſthmum voluerunt perfodere, cui, quod non eſſet inſula, peninſula debebat Cnidiorum, vid Pauſan V, p. 440 F. Commode ſuccedunt, quae ſequuntur apud Herodotum, in quibus ego quidem nihil deſidero. Senarios Apollinis Pythii exagitat Oenomaus Euſebii Praepar. V, p. 22?. C. D. *Valkenaer.* Quae in haec verba animadvertit vir doctus Miſcell. Lipſ. Vol. VII. p. 621 & VIII. p. 298 oſtentabit. Ipſe ſcripto ad me minore molimine, εγγυς δε ταυτα σφι εγενετο, parum aberat, quin opus illud

lud ex ipſorum ſententia perficeretur, aut σκοτως δ' ... φι ταυτα — non ſine cauſſa faciebant. Coniecturae illae alacrem ingenii volubilitatem declarant. Mihi licebit eſſe tardiori. Docetur, intra eam foſſam, quam deprimebant, Cherſoneſum univerſam tum fuiſſe, atque inſulae ferme inſtar. Eum in modum qui confertim intra urbem ſe penetrarunt, αθροοι εντος γενομενοι in Parthenii Erot. c. 9 & de Cherſoneſo Thracia opportune Noſter VI, 36 απο δε τε ισθμε τετε η Χερσονησος εσω πασα εςι — *Weſſeling.* Toupius Epiſt. Crit. p. 76 edit. Angl. emendare voluit ανευδ:τος δε πασα σφι εγενετο, ſed emendatio, licet ingenioſa, tamen non neceſſaria. Poſt τη ante γαρ comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt τον ante αρυσσον.

οικοτος) Medic. Askew. εικοτος Ald. & edd.

θεοπροπεε) Medic. Remig. Askew. alii cum Aldo θεοπροπεε negligunt.

τριμετρω) μετρω Askew. Poſt ορυσσετε comma coli loco habet Ald. Camer. I. II.

ει κ' εβελετο) αἴ κ' εβελετο Oenomaus in Praep evang. Euſebii V, 26. p. 220. Poſt Κνιδιοι μεν comma deeſt Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXV.

Poſt Πηδασεες comma inſerit Ald. Camerar. I. II.

'Αλικαρνασσε) 'Αλικαρνασε Ald. Camer. I. II. Sequentia citat Strabo p. 909, ubi vid. Caſaub. Poſt εσεσθαι comma deeſt Ald. Camer. I. II.

αυτοισι τεκαι) Primo adſpectu ſcribendum potius videretur: αυτοισι τε, η και τοισι περιοικοι-

 σι·

σι prouti cepit interpres: plura tamen tuentur vulgatam. Mirificum autem illud oſtentum, quo malum imminens Pedaſenſibus horumque vicinis portendebatur, hic ſuo loco commemoratur; infra L. 8. c. 104 loco, ut arbitror, ſatis alieno; atque adeo etiam attendenti videri poterunt ab aliena manu Herodoteis, quae huc ſpectant, illic interiecta. Verba Strabonis ad Herodoti loca iam contulerat ante Caſaubon. P. Leopardus Em. VII, c XI. p. 180. *Valken.*

Poſt ανδρων comma habet Ald. Camer. I. II.

ορος τειχισαντες) οροτοιχισαντες Askew. poſt το comma habet Ald. Camer. I. II.

Λιδη) Prior interpres *Lyde* expreſſit, cui congruit Ptolem. Geogr. V, 3. Cariae oppidum Λυδαι· quod tamen nomen Geographi libri varie ſcribunt: in Ulmenſi verſione anni 1486. *Clyde*; Χυδαι Coislin. in codice. *Weſſel.*

ad Cap. CLXXVI.

συνηλισαν) Medic. Askew. συνειλησαν Pariſ. A. B. Ald. & Edd. Mihi quoque, Valkenaerii verba ſunt, συνηλισαν ſincerum videtur: niſi tamen iſta praeceſſerunt proxima, κατειληθεντες ες το αστυ· difficulter conſtitui poſſet, utrum poſuiſſet Herodotus συνηλισαν, an συνειλησαν, vel συνηλασαν· ſiquidem iſta tria reperiuntur in re ſimillima adhibita. Pheronem ſcribit Herod II, c. 111 mulieres ες μιην πολιν — συναλισαντα υποπρησαι πασας συν αυτη τη πολι· alterum, hic merito repudiatum, legitur lib. III, c. 45, ubi civium liberos & uxores Polycrates ες τους νεωσοικους συνειλησας ειχε ετοιμους υποπρη-

αφησαι. Recentioris aevi Xanthiorum ſimile huius facinus denarrans συνελασαι Philo praebet Jud. p. 883 E. Attigit hanc hiſtoriam ſimilesque commemorat Caſaubon. Anim. in Athen. XII, c 7. *Valken.*

Poſt γυναικας, & τεκνα, & χρηματα commata exſtant in Ald. Camer. I. II, item poſt επειτα, & ποιησαντες & υπεξελθοντες.

Poſt οἱ πολλοι comma deeſt Ald. Camer. I. II, inſertum poſt ογδωκοντα.

Ἰσιεων) Ἰσιαιων Ald Camer. I. II, Steph. I, unde error veteris interpretis notatur a Leopardo Emend. VII, 11 & H. Stephano.

εκδημευσαι) εκδημαιυσαι Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt οἱ Καυνιοι.

ad Cap. CLXXVII.

Poſt Ασιης comma in Ald. Camer. I. II, item poſt πλεω.

παρησομεν) Medic. Askew. παρησομαι vulgo cum Aldo, comma poſt τα ante δε οἱ in Ald. Camer. I. II.

Κυρος) Medic. Askew. In Arch. Vindob. Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. Κυρος δε, επει τε.

ὑποχειρια) ὑπο χειρα Vindob. Arch.

ad Cap. CLXXVIII.

της δε Ασσυριης) τοισι δ' Ασσυριοισι Arch. non male, ſed emendationis non opus.

τα μεν κε) ex Medic. in aliis & Aldo non eſt τα.

σφι

εφι της Νηϛ) Arch. Articulum, qui aberat ab editis, revocavit Weſſeling.

αναϛατϛ) αναϛατεω Arch. Scribaene in animo fuit ſecundus caſus virilium Κροισεω, Βαττεω, Πεισιϛρατεω, Μεμβλιαρεω & ſimilium? non dixero. *Weſſeling.*

πολις· κεεται) iungit Pariſ B diſtinctione poſt τις poſita. κωεται Arch. male. Spectavit haec Euſtath. in Dionyſ. 1005. Poſt τετραγονϛ punctum coli loco poſuit Ald. Camer. I. II, comma eaedem habent poſt ογδωκοντα, πολισμα, & των.

πρωτα μεν) Remig. Medic. Askew. in aliis & Aldo μεν deſit.

βαθεα τε και ευρεα) poſt τε & ευρεα commata exſtant in Ald. Camer. I. II. βαθεια & ευρεια Pariſ. A. B & Arch. Askew.

και πλεϛ) και non eſt in Arch. Poſt το ευρος punctum habet Ald. Camer. I, II, & comma poſt πηχυς.

ad Cap. CLXXIX.

ανωισιμωθη) ανεσιμωθη Arch.

την γην εκ τϛ) την γην την εκ τϛ Edd. ab Aldo ad Jungerm. & Frieder. abeſt την a Sylb. Gale, Gronov. Weſſel. Reiz.

Poſt καμινοισι punctum coli loco habent Ald. Camer. I. II.

δια τριηκοντα δομων πλινθϛ ταρσϛς) Laudabile opinor, inquit *Gronovius*, in Valla, Stephano & Porto, quod Graecorum legitime ſecuri, neque ea violanda opinantes id egerint, ut ex Latina verſione verus pateret intellectus.

Id

Id diſplicuit Salmaſio, ut in Plinian. Exercit. p. 1230 teſtetur, ſe emendare, *δια των υποδομων πλιν-θων*, ex ordine progrediens porro in explicando, tum *τελμα*, tum inter ſingulos ordines laterum texta cannarum ſtipata fuiſſe, ut interpretetur *& inter ordinariam laterum ſtructuram texta cannarum ſtipantes*, quae nimis docta per maiorum doctrinam inſuper decorat, ita ut tandem in ſe collabantur. Sumantur enim texta cannarum; an illa ſtipaverunt inter ſtructuram, ut ſtuppa ſtipatur in navium fabrica inter iuncturas tabularum? Certe ita iſtud textum contunderetur, nec textum maneret: cur igitur non ſolutas arundines? Accedit, quod in Salmaſiana fabrica tantum uſum praebuerint *ταρσοι καλαμων*, quantum *ἡ ασφαλτος θερμη*. Quod ſi ita eſſet, iam dixiſſet auctor, *τελματι χρεωμενοι ασφαλτω θερμη και ταρσοις καλαμων, εδειμαντο*. Nulla enim utriusque diverſitas fuit. Sed quod amplius eſt, haec mutatio tollit ſublimitatem menſurae, quae ſumta fuit ad comprimendum flumen, plane vagam in ea re cogitationem relinquens, quam Herodotus ſapienter definivit. Quis ea carere vellt? Certe illis nequeo uti. Poſt acceſſit Tan. Faber in eadem illa Epiſtola ad Petavium, & infando ictu vocem *τελματι* expellit ut gloſſema aſphalti, pro *χρεωμενοι* formans *χριομενοι* *illinentes* vel *intingentes*, (id quoque Schurzfleiſchius in notis Mſſ. legendum cenſuit, Fabro adſentiens) tamquam lateres aſphalto ferventi illinerentur, quo tenacior eſſet compages & iunctura murorum, qui ex tam exiguis conſtarent partibus; quum Herodotus clare non di-

cat

cat, fervientem aſphaltum, etſi ita vertat quoque Valla, ſed modo calentem. Quantum diſtat *illinere* ab *intingere*? Denique in eo quod ſummam ſpectat, fere ſcurriliter iocatur. Quis enim vertit *per triginta domos lateris*? quod ſic exagitat, & maiuſculis literis oſtentat, haud dubie tunc febricitantis delirium, quod in aliis ridens exiſtimat legi debere *δια τριηκονταδων πλινθε*. Quod iocoſum eſt, addit Gallica, *A chaque trentieme rang de brique.* Atqui haec ipſa ſunt verba Porti in voce Δομος, quem tamen veretur nominare. Porro *τριηκοντάδες πλινθε* non poſſunt habere eum ſenſum, ſed ſolummodo iſtae notant triginta ſolos lateres in ratione computandi, ubi iſte numerus multiplicatus eſt, non laterum ordines. Nocuit viris doctis, quod non viderint vere antiquos Herodoti libros, unde didiciſſent, reverentiam antiquitati debitam praeſtare, nec mutare, quod ſanctum eſt, praeſertim in deſignatione antiqui aedificii, quod inde ſolummodo fidem capit, non ex noſtra fictione. *Τελματι χρεωμενοι ασφαλτω θερμη* omnino recte dicitur, & recte intelligitur *loco & vice luti utentes bitumine calido;* ubi certe eſt eadem appoſitio, quae cap. ſeq. *αἱ επικαμπαι αἱμασιη πλινθων.* Dehinc recte ſequentia vulgo leguntur, ubi *δομοι* dicuntur ab verbo *δεμω*, quod mox ſubnectitur bis ab Herodoto, adeo ut ea vox auferri ei non debeat, quum ſuam eſſe evincat 2, 127 *ὑποδειμας δε τον πρωτον δομον λιθε Αιθιωπικε ποικιλε*, ubi neſcio cur Valla verterit *domum*, Stephanus *aedificium* Ex Demetrio Phalereo ſervavit hanc vocem Polybius

10, 22. Diodor. Sic. 1, 64 & 17, 115. Et exemplum aliud eſt in citatione fragmenti anonymi apud Caſaubon. ad Strab. p. 270. Poſui ergo *compagem;* bene etiam Valla *ordinem*, niſi quod Graeca vox congruat magis compagi, in qua rite facienda conſiſtit officium *τȣ δειμάντος*, & illic eſt ſedes bitumini vel calci, & quas hic admixtas dicit, *ταρσοῖς καλάμων*. Quas conſiderent alii ex lubitu, vocabula explicant *alas arundinum*, quas Valla vocavit *ſummitates*, quoniam in ſummo arundinis naſcuntur, materia nempe leviſſima, & par alis avium; quae cur inſtipata fuerit, dicant periti. Salmaſius dicit, ſimpliciter accipi de textis canniceis, quae ſingulis laterum ordinibus interpoſita erant, & bitumine oblita ad continendam ſtructuram. Primo ſi interpoſita, certe non ſtipata: interponuntur enim omnia leniter ad fabricam neceſſaria: alia ratio eſt ſtipandi. Deinde quod ſcribit de ſingulis ordinibus, eſt falſa illius ſuppoſitio. Porro ſi tam multiplex canna adfuit, eaque canna addidit tantam firmitatem ſtructurae, certe auctores iunxiſſent bitumini cannam loquentes de his muris, qui tamen ſolum norunt bitumen. Ridiculus praeſertim hac in parte eſt Faber, ſcribens: Quae texta cum bitumine illita, immo imbuta, eſſent, magnum laterum numerum ſua latitudine tegebant & continebant. Abiicit Salmaſianam ſtructurae continentiam, & aliam continentiam inducit de numero laterum cum ſua latitudine. Atqui *ταρσοὶ* iſti non illinebantur ex ipſius emendatione, ſed *πλίνθοι*, quae commodum praeceſſerunt. Sane poſt aliquot

quot ordines demum adhibebantur iſti ταρσοι, non per ſingulos, in quo lapſus eſt Salmaſius. Quid autem erunt δια τριηκοντα δομων vel δαιρων? Haec utraque offert Th. Gale, prius teſtans ex MS. alterum ex Heſychio, ut perinde ipſe in hoc faciat, quod in Salmaſio videtur culpare, ſine ſuffragiis codd. veterum. Vel maxime cave illi credas in eo, quod tamquam faber addit: Interſerebantur ſtramenta ad lateres ſuſcipiendos, tuendosque, ne ſe attererent, & ſe mutuo ſua duritie confringerent; ſimul & ad conſpiſſandum & conſtringendum bitumen. Non interſerebantur, ſed perſtipabantur; non ſunt ſtramenta, ſed καλαμοι & quidem horum ταρσοι, non ſuſcipiebant lateres, ſed poſtquam inferior ordo poſitus eſſet, illi infundebatur bitumen calidum, & ſtipabantur alae arundinum, ut ταρσοι etiam fuerunt πτερα ακρα in avibus. Et quando ſaxa vel lapides coctos vidit quis ſe atterere & mutuo ſua duritie confringere, quum in aedificando alter imponeretur alteri? Et quomodo lateres potuerunt conſpiſſare & conſtringere bitumen? Sunt haec plena αδυναμιας. Et quid ſcripſit Tavernerius? nempe T. I. Itinerarii p. 238 de Bagdat, quam vicinam veteri Seleuciae aut ipſam volunt. Hinc apparet, quo illa res pertinuerit. His addi debet, quod ſcribit capite ſequenti. — Haec bene *Gronovius*. Addit *Weſſelingius*: Gloſſarium Sangermanenſe, Δομον, ουκ επι της οικιας, αλλ' εφ' ᾧ συνηθεια ταττει. Ἡροδοτος A. και B. nimirum hoc loco & II, 127. Id male, quod ταρσους καλαμων alas arundinum eſſe V. Cl. iuſſit,

cui

cui quidem decreto valide Grammatici obnituntur, Scholiaſtes Herodoti, Heſychius, Suidas, G. Corinthus, quamquam non eodem omnes pacto, *crates* πλεγματα interpretati. Tum praeter ceteros Thucydides II, 76. εν ταρσοις καλαμȣ πηλον ενειλοντες· ubi Critici: πλεγμασιν, απο καλαμȣ πεποιημενοις, rectiſſime: nam quae ſequuntur, non panuculas arundinum, ſed texta & crates requirunt. Jure ergo Salmaſius & Reiskius hoc probarunt. Quod autem crates eas inter laterum ordines ſtiparint ſtructores, non alia fortaſſe cauſa impulſi fuerunt, quam ut bitumini eſſent ligamento; prorſus uti Syracuſani τῶν ἑλων καλαμον *arundinem paluſtrem*, adhibuerunt προς την συνδεσιν της κονιας, *ut calx ligaretur magis*, in Diodori XIII, 113. Quem quoque in uſum Vitruvius tomicem commendat, ex ſparto Hiſpanico, arundinem Graecam, &, ſi eius copia non ſit, paluſtrem, de Archit. II, 3. Forte quoque non omnes latericias compages, ſed imas triginta, ita conſtiparunt, quod ſtructurae ſeries, uti hic expingitur, videtur innuere; cuius quidem inſtituti rationes habere potuerunt varias. Ut ut eſt, non laudo correctiones de Pauw, δια τριηκοντα πλινθῶν δομων ταρσȣς καλαμω διαςοιβαζοντες, quippe violentas & veri colore defectas. Quis δομων ταρσȣς de ima murorum parte accipiet? ut alia ne tangam. — Haec *Weſſelingius*. In Arch. πλινθοις.

(αυτο το τειχος) αὖ το τειχος Arch.

περιελασιν) περι ἔλασιν Ald. Camer. I. II.

ενεςασι) ἔςασι Arch. Exſcripſit haec Euſtath.

ſtath. ad Dionyſ. 1005, adde eundem ad Homer. p. 758.

Poſt ϛαθμοι τε comma inſeruit Ald. Camerar. I. II.

ὑπερθυρα) ὑπερθυρον Arch.

Poſt Βαβυλωνος & poſt ȣ μεγας comma exſtat in Ald. Camer. I. II.

Ις και τω ποταμω) Vid. Steph. in v. ubi his utitur, & Euſtath. in Homer. p. 877. 16. τω, ȣνομα Ald. Camer. I. II.

Ευφρητην) Medic. Askew. Arch. & mox Ευφρατης, in ſcriptura ea non conſtantes. Quae adduntur de Euphrate fluvio habet hinc Euſtath. ad Dionyſ. v. 988. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXXX.

Poſt τοιωδε comma habet Ald. Camer. I. II.

εϛι δε δυο) δε non eſt in Arch. Ald. Camerar. I. II. Poſt αυτην & τω ante ȣνομα, item poſt ἑκατερον commata poſuit Ald. Camer. I. II.

αἱ επικαμπαι) Impeditior verborum ordo Corn. de Pauw movit, ut τας επικαμπας παρα κ. λ. mallet; Reiskium vero, τη αἱ επικαμπαι — ποταμȣ, αἱμασιη — cui ego cum Weſſelingio adſentirer, ſi quid eſſet innovandum. Gronovium vide, nimium tamen in rixa ſuper το αἱρπεζον, de qua Weſſeling. Diſſert. Herodot. c. 5.

αἱμασιη) αἱμασιαισι Arch. Poſt παρατειναι punctum exſtat in edd. ante Reiz.

οικιεων) οικιων Arch. quod refinxiſſet Weſſeling. ſcriptoris conſuetudini inhaerens, niſi

οικιην

οικιην & οικιας parili uſu depoſuiſſet I, 114. III, 51. IV, 79.

τριωροφων τε και τετρωροφων) Askew. τριοροφων & τετρωροφων. Ald. Camer. I. II, poſt τε comma inſerunt, quod idem faciunt poſt επικαρσιας omnes ante Reiz.

και τας επικαρσιας) Imo vero legendum και επικαρσιας. Articulus in iſta ſede locum non invenit, definiens orationis quod dicitur ſubiectum: Babylon κατατετμηται τας οδυς ιθειας τας τε αλλας, και επικαρσιας τας επι τον ποταμον εχυσας· *in vias fuit diviſa, ceteras quidem rectas, ſed transverſas quae ad flumen ferebant.* De Syracuſarum Acradina Cicero in Verr. IV, c. 53 ceterae urbis partes una via lata perpetua multisque transverſis diviſae. Ferri nequit articulus bis poſitus apud Herod. lib. V, c. 77. οἱ δ' ἱπποβοται ſcribendumque ἱπποβοται δε εκαλεοντο οἱ παχεες των χαλκιδεων. Recte legitur lib. VII, c. 218 καταρρωδησας μη οἱ Φωκεες εωσι Λακεδαιμονιοι. lib. VIII, c. 26 πυνθανομενος το αεθλον εον ϛεφανον. lib. IX, c. 11 ξεινυς εκαλεον τυς βαρβαρυς. Credi vix poteſt quam frequenter in minutis hiſce fuerit ab hominibus etiam Graece perdoctis peccatuus. Noſtro loco ſi ſcriptus codex praeberet και δη και επικαρσιας genuinum videretur. *Valkenaer.*

εχυσας) Eton. Arch. Vindob. Medic. Askew. in aliis & Aldo αγυσας.

οδον) negligit Arch. Poſt τον ποταμον comma exſtat in Ald. Camer. I. II.

επηεσαν) ἱϛηκεσαν Arch. επησαν Askew. nec prave.

 οσαι-

οσαπερ αἱ λαυραι) Askew. & Medic. in editis ab Aldo abeſt *αἱ*.

ad Cap CLXXXI.

Poſt *το τειχος* comma habet Ald. Camer. I. II, Steph. I.

περιθει) Non habent hoc verbum Vindob. & Arch.

ασθενεϛερον) *ευθενεϛερον* Ald. Camer. I. II.

εν δε Φαρσει) Hic incipit hiatus usque in caput 184 in Arch. Vindob.

Poſt *της πολιος* & *εν τω* commata habet Ald. Camer. I. II.

εν τω μεν τα βασιληϊα) Sic, Reizium ſequuti, e coniectura Gronovii edidimus, cui corrigenti adſtipulatus iam erat Weſſelingius, hiat enim alioqui ſententia, confer. Diodor. II, 8. In editis ante Reiz. omnibus *εν το ἠιν* prave.

μεγαλω τε) Dat *τε* Medic. & Askew in aliis & Aldo non invenitur. De Beli fano Euſtath. ex Noſtro ad Dionyſ. Perieg. 1005.

Poſt *παντη* comma deſit Ald. Camer. I. II, adeſt poſt *τȣ ἱρȣ* & *το μηκος*, & *τω πυργω*.

μεχρις ȣ οκτω) Reiskius mavult *μεχρι και οκτω*, citra neceſſitatem. Herodoteus ſcribendi mos non eſt obliterandus: L. 2, c. 19 *μεχρι ȣ αὖτις τροπεων των θερινεων*. L. 2, c. 53. c. 173 *μεχρι ὁτȣ πληθȣσης αγορης*. L. 3, c. 104 *μεχρις ȣ αγορης διαλυσιος*. Jonismus & in his poſcit *μεχρι*. *Valkenaer.*

Poſt *καταγωγη τε* comma habet Ald. Camer. I. II.

τω

τω τελευταιω) Artic. non habet Askew. poſt πυργω comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt εν δε τω νηω.

καὶ οἱ) Medic. Askew. vulgo cum Aldo και ἡ.

Poſt ενιδρυμενον coli loco comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt επιχωριων & την.

ὁ θεος) abeſt artic. Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXXII.

φασι δε αυτοι ὅτοι) Sic ex Askew. recepit Reiz. οἱ αυτοι ὅτοι Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. οἱ αυτοι Gronov. Weſſeling.

αμπαυεσθαι) Medic. Askew. αναπαυεσθαι. Ald. & alii αμπαυεσθαι, quod reſtituit Weſſeling.

Αιγυπτιηϲι) Αιγυπτιοισι Ald. Camer. I. II.

κατα τον αυτον τροπον) Reiskius κατα τον αυτον τροπον, ne bis idem dicatur, inducit. Weſſelingius, ſi quid mutandum, και τον αυτον — praeferret. Poſt τροπον abeſt comma Ald. Camer. I. II, inſertum poſt λεγονται, & punctum coli loco poſt φοιταν poſitum. Poſt τȣ θεȣ comma deſit Ald. Camer. I. II.

ȣ γαρ ὠν αιει) Medic. Askew. In Ald. & Edd. γαρ δη αει.

συγκατακληϊεται) συγκατακληεται Askew. vid. Gronov. 7, 129. Poſt αυθοτι comma habet Ald. Camer. I. II.

εν τω νηω) εν τη νηω Medic. εν τω νηω Askew. Pariſ. B. ες τον νηον Ald. & eum ſequuti. Dedi, inquit Weſſeling ſcriptis codd. ne negli-

 glige-

gligerentur, etſi in re ipſa differitas nulla. Joſephus in Paullinae hiſtoria *ενδον εν τω νεω.*

ad Cap. CLXXXIII.

Poſt *νηος* coli loco comma habent edd. ante Reiz. & colon poſt *χρυσεον*.

παρακεεται) *παρακεαται* Ald. Camer. I. II, quae & punctum ponunt poſt *χρυσεη*, comma poſt *βαθρον οἱ* & *θρονος*.

χρυσεος) *χρυσεον* Ald. Camer. I. II, in iisdem poſt *μεγαις* deſit comma, adeſt poſt *βωμε*.

γαλαθηνα) Exſcripſit Athenaeus IX, p. 396 D. & ex eo Euſtath. in Homer. p. 1483. 53.

Poſt *χαλδαιοι* omiſit comma poſuitque poſt *τοτε* Ald. Camer. I. II.

λιβανωτε χιλια ταλαντα) Vallae grandis dica impingitur ob *centum millia talentorum*, quae olim in Latinis: verum eius cauſa melior eſt. Codex, quem ſequutus eſt, haec omnia, ſicuti Arch. & Vindob. praeteriit. Abſunt ea a P. Phoenice, hiatus alioqui verſionis Laurentianae ſarciente. Debetur peccatum Heresbachio. Atque hoc viſum fuit verbo monere ut criminatio ceſſet. *Weſſeling.*

Poſt *δυωδεκα πηχεων* comma deſit Ald. Camer. I. II.

μεν μιν εκ) Ald. Camer. I. II, Askew. Medic. *μεν νυν εκ* vulgo cum Steph. I. Poſt *τα* comma habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXXIV.

Poſt *ταυτης* & *των* commata exſtant in Ald. Camer. I. II.

επεκοσμησαν) *εκοσμησαν* Arch.

Poſt *αρξασα* omiſit comma, quod poſt *ὑςερον* inſeruit Ald. Camer. I. II.

πεντε) abeſt in Askew. Scaliger, ut aliquis Cteſiam inter & Herodotum conſenſus eſſet, nec Semiramidis aetas tam ſera haberetur, *πεντε* in *πεντηκοντα* mutavit, in notis ad Fragm. Vet. p. 42. Camp. Vitringa alia ex cauſa *γενεησι ἑξ*, ſive *δεκαπεντε* Comment. in Jeſaiam c. 13 p. 484, quae quoque coniectura Galei Herodoto adſcripta cernitur. Neutra opus eſt. Non agitur de Semiramide, Nini coniuge: Ninum certe Herodotus in Muſis uxoremque eius nusquam depoſuit. Deſcribitur regina Babylonis Semiramis, quae aggeribus obiectis reſtagnans flumen coërcuerit. Aſſyriam fuiſſe non meminit, nedum Babylonem condidiſſe. Errat enim Steph. Byz. in *Βαβυλων*, Noſtro errorem exprobrans de Semiramide, quam ſtruxiſſe illam urbem perhibuerit. Fuerunt, uti ſignificavit, Babyloniorum reges plures: teſtatur eorumdem memoriam & nomina Canon Aſtronomicus ſive Ptolemaei: ſunt quoque in ſacris noſtris tabulis: horum uni centum & ſexaginta annis ante Nitocrim Semiramis haec enupſit, operaque abſolvit, de quibus hic loci. Plures autem reginas in Aſia olim fuiſſe, quibus Semiramidis fuerit titulus, aliunde conſtat. Vid. Scaliger. ad Chron. Euſeb. A. 583, & Buherii Diſſert. Herod. c. 2. *Weſſeling.* Poſt *τη* ante *ουνομα* comma inſerit Ald. Camer. I. II.

αξιοθεητα) *αξιοθηητα* Arch.

ad Cap. CLXXXV.

Ἡ δε δη δευτερον) η δε δη η δευτερον Arch. non male. Poſt τη comma inſerit Ald. Camer. I. II.

Νιτωκρις) Νιτρωκις Askew

αυτη δε —) ſine parentheſi Ald. Camer. I. II. Comma in iisdem poſt ελιπετο & τα.

αραιρημενα) ανῃρημενα Arch.

εν δε δη και την Νινον) εν δε δη και την Ινα eleгans quidem, nec tamen neceſſaria Pavii emendatio.

ρεοντα) Medic. Askew. Remig. ora Stephan. I in Aldo & aliis εοιτα.

μεσης ρεει) μεσα ρεει Arch. Poſt τουτον comma non eſt in Ald. Camer. I II.

Poſt εςι comma abeſt, poſitum poſt ες την in Ald. Camer. I. II.

Αρδερικκα) Medic. Askew. Arch. Vulgo cum Aldo Αρδερικα.

αν κομιζωνται) αγκομιζονται in Arch.

απο τησδε της) Medic. Askew. Remig. απο της Edd. cum Aldo.

Poſt θωυματος colon commatis loco habet Ald. Camer. I. II.

ὅσον) abeſt Arch. Poſt Βαβυλωνος comma in Ald. Camer. I. II.

λιμνη) Medic. Askew. ceteri cum Aldo λιμνης. Sic hoc malis, ipſe IV, 173 dabit ελυτρα των υδατων, & Pauſanias ελυτρον κρηνης VII, 27 & II, 27 ex iuſta Sylburgii correctione. Vide vero mihi Suidam. *Weſſeling.*

παρατεινουσα) παρακλινουσα Arch. Vindob. Poſt ςαδιων comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt ορυγματος.

αγα-

αγαγομενη) Remig. Medic. Askew. In Ald. & aliis αγομενη Poſt ἑλος comma in Ald Camer. I. II, quod abeſt poſt εη, inſertum iterum poſt Βαβυλωνα coli loco

εκ τε των πλοων) Pauw coniecit εκ τε των πλεονων ſive πλευνων *ex pluribus*, ex nimietate fluvii, ut aquas lacus exciperet ingens. Quo qui volet utatur: mihi non bene ſapit, inquit Weſſelingius, optimoque iure.

μακρη) μακρος Remig. Medic. Askew.

Poſt χωρης & τη commata exſtant in Ald. Camer. I. II.

αἱ τε) αει τε Arch.

εκ Μηδων) εκ Μηδε idem.

επιμιςγομενοι) επισμιγομενοι Askew. Poſt οἱ Μηδοι comma in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXXVI.

της πολιος εασης δυο) της πολιος εοντων δυο Reiskius.

των προτερον) Medic. Askew. Ald. & edd. cum Arch. & Pariſ. B. προτερων.

Φαρσιος) Φαρσεος Ald. Camer. I. II. Poſt και ην in iisdem deſit comma.

αὐτη δε και) Reſtituit Weſſeling. και quod e Gronov. exulabat Poſt ελιπετο comma habet Ald. Camer. I. II.

ορωρυκτο) ex Arch. & Askew. cum Reizio recepimus. Weſſelingius Ald. retinuit lect. a Medic. probatam.

Poſt ες το, & χωριον & εν τω commata exſtant in Ald. Camer. I. II. εν τω Ald. & Edd. εν ῳ Medic. Askew. Arch.

 αποξη-

αποξηρασμενϰ) Pariſ. unus. Vulgo omnes cum Aldo *απεξηραμενϰ*. Weſſel. *απεξηρασμενϰ*.

καὶ τας καταβασιας) Medic. Askew. Vulgo cum Aldo *καὶ κατα τας*. Comma poſt *καταβασιας* deſit Ald. Camer. I. II *καταβασεις* Arch. Poſt *οπτησι* abeſt comma in edd. ante Reiz. poſt *τειχεϊ* punctum habet Ald. Camerar. I. II.

Poſt *λιθοισι* & *τϰς* & *σιδηρω τε* commata habet Ald. Camer. I. II.

μολιβδω) *μολυκδω* Arch.

επιτεινεσκε) Medic. Askew. *επετεινεσκε* Ald. & plures.

γενοιτο) *γενηται* Steph. I margo.

τοι Βαβυλωνιοι) *οἱ Βαβυλωνιοι* Pariſ. B. Arch. Vindob.

Poſt *νυκτας* comma in Ald. Camer. I. II.

απαιρεεσκον) *απαιρεσκον* Medic. ora Steph. I. Askew. *απαιρεεσκον* melius ceteri cum Ald.

διαΦοιτεοντες) Medic. Askew. Arch. margo Steph. I. *Φοιτεοντες* vulgo cum Aldo, poſt *τας νυκτας* comma inſerit Ald. Camer. I. II.

ὡς δε το, τε ορυχθεν λιμνη) Elegans eſt de Pauw correctio *το, τε ορυχθεν λιμνη πληρες εγεγονεε* — ubi illud quod effoſſum lacui erat, repletum ex flumine fuit. Geminum *ελυτρον λιμνη*, ſuperius bis uſurpatum *Weſſel.*

εξαγαγε) Ald. cum edd. *εξηγαγε* Medic. Arch. Askew. Aldinum ob ſpeciem Jonicam praetulit Weſſeling.

Poſt *γεγονεναι* colon poſuit Ald. Camerar. I. II.

ad

ad Cap. CLXXXVII.

ἡ δ' αυτη αὐτη) Medic. Askew. In aliis & Aldo αὐτη deſit, poſt εμηχανησατο comma habet Ald. Camer. I. II.

λεωφορων) Arch. Vindob. Ald. & Edd. λαοφορων Medic. Askew.

χρηματων) χρηματα Vindob. Arch. Vid. Spanhem. ad Comici Nubes v. 1288.

Δαρειω δε) τω δε Δαρειω Arch.

χρεεσθαι) ſic Ald. & ceteri; χρησθαι Med. Askew. Arch.

και αυτων των χρηματων επικαλεομενων) Reiskius corrigit και αυτων τον χρηζοντα επικαλεομενων medicina arbitraria & ſuperflua. *Weſſel.*

Poſt εχρατο abeſt comma ab Ald. Camerar. I. II.

τον νεκρον δε) τον δε Askew. Arch comma poſt νεκρον δε habet Ald. Camer. I. II.

εας) Medic. Askew. εαις Arch. Ald. Camer. I. II. εης vulgo a Steph. I, quod retineri potuerat, ut III, 143; IV, 151 &c. ſed placuit Weſſelingio Med. Noſter II, 19 προθυμος δε εα ταδε — πυθεσθαι. Spectavit hoc vetus ſcriptor in Stob. Serm. X, p. 631. Max. Tyr. Diſſert. XXVI, p. 319. Plutarch. T. 2, p. 173 B. & Apoſtolius Prov. XX, 90. *Weſſeling.* Poſt χρηματων comma habet Ald. Camer. I. II.

βασιλεια) βασιληΐα Arch.

ad Cap. CLXXXVIII.

Λαβυνητε) Ita Reiz. uti cap. 74 & 77. Λαβυνιτε Ald. & edd. ante Reiz. Λαβυριτε Arch.

Ναβυ-

Ναβυνητε coniectura Gattereri in Hiſt. orbis terrar. P. I, p. 154. Goettingae 1785 eaque veroſimillima.

δε δη βασιλευς) Medic. Askew. δη ab aliis & Aldo exulat.

Poſt αγεται comma habet Ald. Camer. I II.

τε μενε) articulus commate ſeparatus in Ald. Camer. I. II. μενος Arch. Vindob. ſine cauſa. Signavit haec Athen. II, p. 45 B. Euſtath. in Odyſſ. p. 1499 f. & ad Dionyſ. Perieg. v. 1073 *Weſſeling.*

Poſt απεψημενε comma interpoſuit Ald. Camer. I. II.

ημιονειαι) ημιονεαι Vindob. Arch. Conſtans hic codd. ſcriptura, ſi levem diſcrepantiam Vindob. & Arch praetervideas, Athenaei & Euſtathii conſenſu magis roboratur. Reiskius tamen ημιολιαι reformat, qui currus fuerint ſeſcupli, ſive dimidio tanto maiores ordinariis plauſtris: mulos enim eſſe tarda animalia, neque plauſtris apta. Oblitus eſt Homeri Il. Ω. 266, tum τα ορικα ſive ορεικα ζευγη, quorum in Platone, Iſaeo, Demoſthene, Aeſchine non infrequens memoria; ne quid addam ex rebus noſtrae aetatis Hiſpanicis & Luſitanicis. *Weſſeling*

κομιζεσαι) κομιζεσι Remig.

Poſt αγγεοισι comma inſerit, & poſt εποντα omiſit οἱ Ald. Camer. I II.

ελαυνη) Arch. & Vindob. & ὁπη αν. Edd. cum Aldo ελαυνοι ex Medic. Askew. ελαυνησι ἕπονται οἱ, ὁποι Athen. & Euſtath. bene. *Weſſeling*. Scribi poterit ἕπονται οἱ, ὅποι α. ε. ex Athen.

Athen. II, p. 45 B. atque ita legit Euſtath. ad Odyſſ. Δ p. 173. 23. Cteſias apud Athen. ἱϛορει, ὁπως ἑψεται το βασιλικον τουτο ὑδωρ, και ὁπως, εναποτιθεμενον τοις αγγειοις, συμφερεται τω βασιλει. Sic corrigendum puto vulgatum φερεται· firmant emendationem Briſſonio notata de R. P. p 80 aqua vaſis recondita deportari ſolet quocumque ſe rex moverit. Scripſerat opinor Alex. Clemens, omiſſis, quae feruntur intermedie, Paedag. II, p. 185. 10 ὡς οἱ βασιλεις οἱ ανοητοι, καθαπερ και τους φιλους, ὑτω και το ὑδωρ επαγομενοι· ut amicos ſic & aquam ſecum ducentes. — Ceterum ad ελαυνησι mira ſcribit Gronovius: flexus eſt Jonicus pro ελαυνη· quem ad Ibyci ſive Rheginorum norma ſcribendi diſtinguit Heraclides Euſtathii ad Odyſſ. H. p. 288. 22 λαβησι, λαχησι — και ὁσα τοιαυτα ου Ρηγινων εισιν, αλλα Ιωνων· modum indicationum ita ſcripſiſſe perhibetur Ibycus: hinc Ιβυκειον σχημα Lesbonacti p. 179. Etymol. p. 650. 11. — Sed quia, quantum memini, nuspiam alibi verbum ſic ſcriptum legitur apud Herod. ego quidem vulgatum ελαυνοι non ſollicitaſſem, niſi plures alterum codices adferimarent. *Valkenaer.*

ad Cap. CLXXXIX.

Poſt του comma habet Ald Camer. I. II.

Ματιηνοισι) Medic. Askew. Μαντιοισι Vindob. Arch. Μαντιηνοισι vulgo cum Ald. εν Ματιηνοισι, uti in Askew. & ſaepe alias hoc tono, iuſtum eſſe, ex V, 52, & mox huius libri cap. 202 apparebit. Non neſcio Strabonem XI, p 803 C. poſteriore loco εκ Μαντιηνων legiſſe videri,

deri, cuius tamen libri in vocabuli ſcriptura ſibi non conſtant, uti Caſaubonus ad p. 796 admonuit. *Weſſel.*

διὰ Δαρδανέων) Διαρδανεων Askew. Δαρνεων Chytraeus, H. Stephanus, Cellarius & Frieder. probabiliter emendant, & favet aliquantisper cod. Askew. (quare Larcherius hanc expreſſit emendationem) Reiskius Δαρaεων maluit. Quorum hi ex oppido Δαρας, illi ex Darna, quae in Ptolem. Geogr. 6, 1, hoc locorum tractu, nomen habent. Dardani ſive Dardanes in Mediae & Meſopotamiae oris ignorantur *Weſſeling.* Miror Reizium hanc non recepiſſe certiſſimam emendationem.

Τιγριν) Τιγρην Arch. Solet hic amnis Τιγρης in Muſis ſcribi V, 52. VI, 20, ſed patrio caſu Τιγρητος, Euſtathio ad Dionyſ. Verſ. 976 teſte. *Weſſel.*

Poſt ὁ δε comma interpoſuit Ald. Camer. I. II, idem poſt ρεων.

συμψησας) Suidas in v.

καρτα τε δη) Medic. Askew. alii cum Aldo καρτα δε δη.

τουτω ὑβρισαντι) Sylburg. ad Briſſon. Reg. P. III, 98 legit τουτο ὑβρισαντι, qui iſtam ei fecerat iniuriam. *Weſſel.* Poſt ὑβρισαντι commatis loco punctum habent edd. ante Reiz. Poſt επηπειλησε comma deſit Ald. Camer. I. II, item poſt ευπετεως.

ου βρεχουσας) Medic. Askew. Vulgo μη cum Aldo. Poſt ογδωκοντα comma habet Ald. Camer. I. II.

ηνετο)

ηνετο) Ora Steph. I, Askew. Medic. optime. Vulgo cum Aldo ηνυτο. Noſtrum dabunt ſchedae VIII, 71. Verbi uſus olim tritiſſimus. Lege, ſi lubet, Aeſchyli Chreph. 797. Apollon. Rhod. II, 496. III, 1339, & Poetam Il. K. 251 quaeque ibi Euſtath. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXXXX.

μιν διωρυχας) διωρυχας μιν Askew. Arch.

ὑπελαμπε) ὑπερελαμπε male Arch.

οἱ Βαβυλωνιοι) punctum hic male ponit Ald. Camer. I. II.

κατειληθησαν) κατειληφθησαν Jungerm. Sylb. Gale perperam.

προεσαξαντο) Medic. Askew. in aliis & Ald. προσαξαντο.

εγγινομενȣ συχνȣ) Poſt συχνȣ punctum habet Ald. Camer. I. II. εγγιγνομενȣ Arch. Poſt προσκοπτομενων comma poſuit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXCI.

Poſt εμαθε το & τοιονδε & τη ante ες την commata inſeruit Ald. Camer. I. II.

τη εξιει) Medic. Askew. τη, εξηει Ald. & hunc ſeqq. Steph. I & ſeqq Pariſ. A. Vindob. Arch. nec prave iudice *Weſſel.*

ȣτω τε δη) Medic. Askew. in ora Steph. I. ȣτω δε δη. in Aldo & aliis vox media abeſt.

ταπερ) τα, περ Ald. Camer. I. II, in iisdem comma poſt ποταμον.

τȣτȣ τοιȣτȣ) Vindob. Arch. Medic. Ask. Vulgo cum Ald. τȣ τοιȣτȣ.

ανδρι

ανδρι ὡς) Remig. Askew. Medic. in aliis & Ald ανδρειως. Nec dictum uſpiam ulli Graeco reor, inquit Gronov. ανδρειως εσιεναι, ut illi iungunt in Latinis, quum palam ſit in Graecis ita eos diſtinguere, ut verba υπονενοϛηκοτος ανδρειως ες μεσον μηρον μαλιϛα κη ſeparate velint eſſe ab reliquis. Id illi interpretari debuerunt ſine tormento traiectarum vocum & Herodoti ſententiam expiſcari, non omnibus permixtis ſuam exponere. Sed & laudatio illa, quaſi viriliter fecerint, intempeſtiva prorſus eſt, nec aliter etiamnum ſe gerunt, quam ſtolide audaces & quidem in perniciem ſuam, ſi adfuiſſet Babyloniis bona mens. Imo ut videas omnia reiicula eſſe (id enim certe fateberis) niſi ex utiliſſimo apographo ſic reſtituantur & diſtinguantur, ea tibi quod fero: κατα το ρεεθρον, τȣ Ευφρητεω ποταμȣ υπονενοϛηκοτος ανδρι ὡς ες μεσον μηρον μαλιϛα κη, κατα &c. Verto: *Perſae, qui ordinati erant prope alveum, poſtquam Euphrates fluvius ſubſediſſet, ut tranſiret vir circiter medio femore tenus, illic Babylonum introierunt.* Dativus ille ανδρι plane Geographicus illuſtrationem accipit ex notis paternis ad Liv. lib. I, c. 8 ανδρι ponit pro quocunque transeunte, ut plane videas Herodotum ſibi ſimilem, ecce lib. 7, c. 60. αιμασιην περιεβαλλον κατα τον κυκλον, ὑψος ανηκȣσαν ανδρι ες τον ομφαλον. Sed neque diſſimilia ſunt 3, 22. ογδωκοντα δ' ετεα ζοης πληρωμα ανδρι μακροτατον προκεεσθαι. 4, 22. επεαν ανδρι αποθανη πατηρ. Etiam eiusdem generis 4, 20. Διαβαντι, & ſeq. cap. Αποκλιναντι, 7, 198 ιοντι. Diſtinguere potes, ut volueris, & voces τȣ Ευφρητεω ποταμȣ

poſſunt

poſſunt perinde commode referri ad praecedens ῥεεθρον, quam ad ſequentia ὑπονενοστηκοτος &c. Haec *Gronov.*

Poſt προεπυθοιτο comma interponit Ald. Camer. I. II.

η εμαθον οἱ βαβυλωνιοι) οἱ βαβυλωνιοι η εμαθον Arch.

ουκ αν) ὁμὰν Arch. & Ald. Camer. I. II. ουδ᾽ αν Steph. I & ſeqq. ante Reiz. Demiratur Weſſeling. neglectui traditum fuiſſe Aldi & Herwagii (Camerarii) ε μαν, cui novum ex Arch. robur acceſſit. Adſcripſerat St. Berglerus ex Poeta Il. Δ. 512. ο μαν ουδ᾽ Αχιλευς. ubi ſcholia ο μην ουν. Apollon. Rhod. II, 48. ο μαν αυτ᾽ Αμυκος πειρησατο, i. e. ο μην, ut Critici & Heſych. explicant. Adde Eurip. Phoen. 1612 & Valkenaer. Equidem, addit, parum abſum ab eius in integrum reſtitutione. Optime emendavit Reiz. quem ſequuti ſumus.

κατακληϊσαντες) κατακλεισαντες Arch. Poſt πυλιδας comma habet Ald. Camer. I. II.

κυρτη) Sumſit hinc Pollux X, 160. κυρτηω Arch.

Poſt της πολιος comma deſit Ald. Camer. I. II, in iisdem τυχην — ὁρτην ſine parentheſi. Poſt ειναι commatis loco colon in edd. ante Reiz.

τοτε πρωτον αραιρητο) Medic. Askew. Stephan. I margo. Vulgo cum Aldo ἐτω πρωτον. Tum αραιρητο Pariſ. unus. Medic. & ceteri cum Aldo ανῃρητο, quod ab hoc occupandi uſu adeo longe deflectit, ut miretur Weſſelingius tam diu tolerari potuiſſe. L. Küſterus ex ſchedis Pariſ. belle inſtauravit in Clerici Biblioth.

V. & Rec. T. V, p. 409. Ecce tibi, Weſſelingius addit, ex Muſa nona c. 101 ὡς δε καὶ το τειχος αραιρητο. & VII, 83 η νησω αλλος ανηρ αραιρητο ex Medic. Arch. Askew. quo quidem loco antea, ut hic ανααιρητο.

ad Cap. CXCII.

των Βαβυλωνιων) comma hic poſuit Ald. Camer. I. II, & colon poſt εστι·

ἐν δε δη) ἔν Arch. ſine cauſa. Poſt τοδε comma habet Ald. Camer. I. II, item poſt στρατιης, ſed abeſt id poſt διαραιρηται & φορε, adeſt poſt πασα.

τεσσερας μηνας τρεφει μιν) τεσσερας τρεφει μιν Arch. Remig. Askew. vulgo μεν cum Aldo μηνας abeſt ab Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. in quibus & τεσσαρας. Medic. τεσσερας μηνας & Euſtath. ad Dionyſ. v. 1005 idque rectiſſime.

τριτημοιρη) τριτημορη Askew. Inſerunt poſt hanc vocem ἡ Ασσυρη Steph. I ad Gronov. quod non eſt in Arch. nec Valla, neque Aldo & Camer. Jure igitur delevit Weſſeling. ſuſpicio de emblemate, cum praeceſſerit ἡ Βαβυλωνιη, non iniuſta. Poſt αλλης Ασιης punctum exſtat in Ald. Camer. I. II comma in iisdem poſt την ante οἱ Περσαι.

Σατραπηιην) Σατραπιην Arch. Poſt κρατιστη coli loco comma habent edd. ante Reiz.

αρχεων) αρχαιων Ald.

Τριταυταιχμη) Medic. τριταντaιγμη Ask. & Euſtath. in Homer. p. 1206, 17. Τριταντaιχμη Ald. & edd. & Tzetzes Chil. III, p. 315.

Τρι-

Τριταιχμη. Praeſtat Askew. ob Euſtath. & VII, 82, ubi Valla & plures codd. ad eum modum, & 121 conſentientibus omnibus atque ipſo Medic. *Weſſeling.*

μετρον — Αττικης) Medic. Ashew. Remig. ora Steph. I, alii cum Aldo: μετρον εστι — χωρεον — Αττικȣ.

παρεξ των πολεμιστεων) Ald. & edd. Arch. Vindob. Euſtath. Steph. I ora. Alii πολεμιστηρειων cum texto Steph. Praeſtat Aldina & codd. lectio. H. Steph. mutavit, codicem fortaſſe manu exaratum ſequutus. De Bucephalo Alexandri πολεμιστης αγαθος Strabo XV, p. 1023, ἱπποι πολεμισται Diodor. Sic. II, 41, neque ignotus eſt bellator equus Latini poetae. Et haec quidem dubio curent. *Weſſeling.*

οκτακοσιοι) Euſtath. in Il. υ. 221 addit μεν κηλωνες, & pergit αἱ δε αναβαινομεναι ἑξακισχιλιαι. Illene hic κηλωνες invenit? Tzetzes hac eadem in re, & bis quidem κηλωνες οκτακοσιοι, χωρις των εν πολεμοις Chil. IV, p. 331. Sunt ſane κηλωνες iidem ac οἱ αναβαινοντες τας θηλειας. Gloſſae Κηλων, ὁ επιβαινων ἱππους *Admiſſarius.* In Heſychio ex correctione ὁ οχευτης ἱππος. Frequentius aſini equas inſcendentes ad mulorum feturam. Philo de Leg. Spec. p. 784 B. ονȣς ὑπερμεγεθεις, ȣς προσαγορευȣσι κηλωνας, ανατρεφȣσι. In Archilochi fragm. ονοι κηλωνες apud Euſtath. p. 1597. 28. Ego vero Herodoto κηλωνας, quippe Euſtathii & Tzetzae, etiam alia ex arbitrio demutantium, interpretamentum, nego. *Weſſeling.*

θηλεας) Askew. θηλειας reliqui cum Ald.

 Vide

Vide III, 85. Poſt ἑξακισχίλιοι comma ponit Ald. Camer. I. II.

τοσουτον) τοσοῦτο Arch. Askew. male.

ad Cap. CXCIII.

Poſt Ἀτσυρίων comma habet Ald. Camerar. I. II.

ὀλίγω) ὀλίγον Arch.

ἀρδόμενον) Medic. Askew. Remig. Steph. I Ora. In Ald. & edd. ἀρδευόμενον. Poſt ποταμοῦ comma Ald. Camer. I. II.

κηλωνηΐοισι) Medic. Askew. habet Pollux VII, 143. In Arch. χερσὶ ἰδίοισι ἀρδομ. perperam. Vulgo cum Ald. κηλωνίοισι. Laudat Medic. Weſſelingius, tametſi Pollux κηλωνειον hinc habent. Cur vero de vocis diverſa ſcriptura additam a Gronovio nihil eſt? Omnes, excepto Genevenſi anni 1618 αυτλεεται μεν κηλωνηΐω praeferunt Edd. VI, 119, cui ſcriptioni conſentit Etymol. M. p. 510, & Moſchopul. περι Σχεδ. p. 57 ſollicite κηλονειον, το κοινως γερανιον i. e. *tollenonem*, & κηλωνιον, το τρεφομενον ζωον επι οχεια diſtinguentes. Facit cum illis Libanius Declam 35, p. 799 C. Cauſa differitatis in diverſa vocabuli origine eſt, quam Etymol. in κηλον *ligno*, alii in κηλων, quo de ſupra, invenerunt. *Weſſeling.*

περητος) περιττος Arch.

Τιγρίν) Τιγρην idem.

οικητο) οικωκητο idem cum Vindob. οἱ ωκητο Medic. & Gronov. οιωκητο Remig. Ora Steph. I & Askew. οἴκητο. Vulgo cum Ald. οικεαται. Accedit Weſſelingius, Bocharto, Marſha-

hamo, Reiskio, οικητο praeferentibus. το οἱ, quantumvis in Mſſ. quibusdam, quid huic loco proſit, non exputat. Horreus Aldinum οικεαται tuetur Obſerv. in Herod. p. 116, ſed exemplis alienis. Si recordatus fuiſſet Aldini I, 151 εν Τενεδῳ δε μια οικεαται πολις, vidiſſet de praeſenti urbis ſitu agi, non vero praeterito & olim florente: verius tamen illic οικεεται. *Weſſeling.*

Poſt αριςη & των commata habet Ald. Camer. I. II, idem poſt δενδρεα, ſed abeſt poſt φερειν, inſertum poſt συκεην.

επεαν δε αριςα αὐτη) Medic. Askew. επειδαν, quod cum Gronovio Weſſelingius recepit. Rectius alii Aldin. επεαν δε, quibus Reizio praeeunte ſequuti ſumus. Plerique omnes male αὖτη. Perleve eſt, Weſſelingius obſervavit, ſi tamen vileſit, quo ſuus veteri ſermoni cultus integratur: αὖτη male edebatur. Noſter c. 203 τη ευρυτατη εςι αὐτη ἑωϋτης· & II, 149. Hippocr. Aer. Aq. & Loc. p. 284. 37. ταυτα μεν αριςα αὐτα ἑωϋτης ωκιςαι. Arrian. Ind. c. 10 ὥσπερ μακροτατη αὐτη ἑωϋτης ωκισαι. Alia ſciens praetereo & cupidos ad H. Stephan. de dialect. p. 41 amando. *Weſſeling.*

Poſt πυρων comma in Ald. Camer. I. II.

τεσσερων). τεσσαρων Ald. Camer. I. II, Stephan. I & ſeqq. ante Gronov.

ευπετεως) Medic. Remig. Askew. Arch. ora Steph. I & Vindob. vulgo cum Aldo ευπετεων.

Poſt σησαμυ comma habet Ald. Camerar. I. II.

δενδρον μεγαθος) Arch. Medic. Askew. ſed

 μεγε-

μεγεθος Vindob. Arch. *δενδρε* Ald. Camer. I. II, Steph. I & edd. ante Gronov.

Poſt *ποιησομαι* comma in Ald. Camer. I. II.

καρπων εχομενα) Pariſ. duo & Arch. Alii cum Ald. *καρπον*. *καρπων* iubent membranae, & iuſtiſſime. Vid. I, 120. Novi haec varie mutari, qua opera in poſterum ſuperſedendum eſt. *Weſſeling.*

εκ των σησαμων ποιευντες) *ποιευνται* Arch. quo patrono, cum Weſſelingio & Reizio, noluimus uti.

αυτεων) *αυτων* Medic. Arch. Askew. & Athen. XIV, 651, poſt *αυτεων* & ſequens *εκ των* comma habet Ald. Camer. I. II, item poſt *σιτια*, & *οινον*, & *τους* ante *συκεων* & ante *ερσενας*.

θεραπευουσι· τα τε αλλα) Hic voces iſtas non videtur legiſſe Athenaeus XIV, p. 650 C. quae in verſum 31 reiectae ſuam mihi ſedem viderentur recuperaſſe, ſi legeretur: *τα τε αλλα, και τα ειρημενα καρπων εχομενα.* — Proxime ſequentia hunc in modum, ex Athenaeo partim, reſtituenda iudico: *των γαρ φοινικων, τους ερσενας καλουσι, τουτων τον καρπον περιδεουσι τησι βαλανηφοροισι των φοινικων, ἱνα πεπαινη τε σφι ὁ ψην την βαλανον εσδυνων· και μη αποῤῥεη ὁ καρπος ὁ του φοινικος· ψηνας γαρ δη φορεουσι εν τω καρπω οἱ ερσενες, καταπερ οἱ ολυνθοι.* Huc pertinent *ψηνες* in Gloſſ. Herod. Heſych. in v. *ψηνιζων* animalculum eſſe ſcribit, *ὁ εισδυεται εις τους ολυνθους των συκων, και πεπαινει αυτους.* Vid. Suidas in *ανεριναστος*. Zenob II. Prov. 23 *ενδυομενον εις τους σφηνας* (legerim *εις τους ολυνθους ὁ ψην*) *το θηριδιον στερεοι τουτους και πεπαινει·* idem verbum *πε-*

παι-

παινειν in eadem re Theophraſtus adhibuerat de Cauſ. Plant. II, c. XII. — Ut hic in edd. ſic apud Athen. legitur *ἱνα πεπαινηται·* perperam: fructus alligabantur, *ἱνα ὁ ψην την βαλανον εσδυνων πεπαινη*, ad maturitatem perduceret. *Valkenaer.* Haec artius inter ſe aptavi, quo orationi nexus rediret, ſequutus iudicium Salmaſii ad Solin. p. 738, & qui eum exſcripſit, Bod. a Stapel ad Theophraſt. Hiſt. Plant. II, 9. p. 115. Idem Corn. de Pauw & Reiskio in opinionem venit. Vide & haec quae Bod. a Stapel corrigenda cum Salmaſio cenſuit, neque abſurde, me arbitro. Primo *τυτων τον καρπον*, — tum *ἱνα πεπαινη τε σφι ὁ ψην την* — Quarum mutationum utraque exigua eſt, & ad ſententiam neceſſaria. Et hactenus doctiſſ. viris libens calculum addo. Quod vero uterque Pollucem & Heſychium erroris poſtulant, quoniam *ψηνας*, *καρπον των αρρενων Φοινικων* explicuerunt, vereor ut iuſta ſit actio. Theophylactus certe, illi ſi rei ſint, in eodem luto haeret, Epiſt 18 in amore palmarum ſequutus Achillem Tat. lib I de Clitoph. Amor. p. 57, neque omni a lapſu immunem. Maius eſt, quod Herodoto impingitur: de culice, qui e maſcula palma in feminae fructum intret, ut dactylum ad maturitatem perducat & is tenacius haereat, monſtro ſimile eſſe: quod in caprificatione uſus introduxerat, id Hiſtoricum transtuliſſe imprudenter ad palmas: audiendum eſſe Theophr. doctum ſua in arte hominem. Ego vero Herodoto patronum dabo virum eruditum Julium Pontederam, qui Bod. a Stapel criminationes doctiſſime diſpulit, oſtenditque palmis per orientis plagas

fructiferis, ne palmulas ante maturitatem amittant, per hos culices, ſive τȢς ψηνας ſuccurri. Herodotum teſtem fuiſſe oculatum, Theoph. ex aliorum narrationibus de palmarum coniugio ſcriptitaſſe. Anthol. lib. II, 32. p. 168. *Weſſeling.* cui calculum quoque adiecit. *Larcherius.*

τȢτων τον καρπον) Pariſ. A. apud Larcher. & Reiz. Edd. ante Reiz. τουτον; quod Weſſelingium retinuiſſe miramur. Goldhagenius quoque τȢτων legendum putavit, ita & Salmaſius qui hunc locum illuſtrat in Exercit. Plin. p. 938.

πεπαινη τε) e certiſſima Valkenaeri coniectura iure ſummo emendavit Reiz. quem ſequuti ſumus. Vid. not. Valkenaeri proxime praecedentem. Vulgo πεπαινηται ſine ſenſu.

βαλανον) βαλανην Arch.

Φορεȣσι) Athen. & melius; Φερȣσι edd. ante *Weſſeling.*

ερσενες) Ita in Athen. Codd. Mſſ. αρσενες ſemper Arch.

καταπερ δη οἱ) Arch. Vindob. & Pariſ. B. cum Edd. δη Medic. aberat.

ad Cap. CXCIV.

Poſt το comma inſerit Ald. Camer. I. II, quod abeſt poſt ταυτη.

την πολιν) αυτην την πολιν Askew. Arch.

τοισι καθυπερθε) Hoc non legit Arch.

Poſt ταμομενοι comma habet Ald. Camer. I. II, quod poſt εξωθεν deſit. Poſt ποιησαντες puncti loco comma exſtat in edd. ante Reiz.

τȣτο) τȣτοισι Arch Vindob.

απι-

απιασι) απιεισι Medic. Askew. Aldo pleriquc Mſſ. conſentiunt, cuius απιασι cur deterius τω απιεισι Medic. habitum fuerit, cum Weſſelingio non capio. Vid. II, 86. Poſt Φερεθαι nullum comma in Ald. Camer. I. II, inſertum autem poſt μαλιϛα δε.

βικες Φοινικηιες) κικες Askew. Adſtipulatur doctis viris Weſſelingius, qui cum Valla Φοινικηιε corrigunt. Frequens in oriente id vini genus. Xenoph. Κυρε Αναβ. I, p. 54 ed. Hutchius. οινον εκ της βαλανε πεποιημενον της απο τε Φοινικος appellat. Noſter ſuo more Φοινικηιον II, 86. III, 20. Larcherius Vallae calculum ſuum adiecit. Noluimus tamen contra Mſſ. emendationem hanc recipere, quae licet ſpecioſa, tamen vulg. lect. bene poteſt explicari.

Poſt ὁ μεν & ὁ δε commata habet Ald. Camer. I. II, quod & in iisdem poſt ἑκαϛω δε πλοιω exſtat.

ζωος) ſic ora Steph. I. ζοὰς Askew. ζὼς Arch. Vulgo cum Aldo ζῶς., quod Graecae dialecti formam non habet. Si σῶς fuiſſet ſervaſſem. Noſter IV, 76. ην σως και ὑγιης απονοϛηση. & ſaepe Attici ſcriptores, Sophocl. Oedip. Colon. 1205. Eurip. Hecub. 994. Plato. Phaedr. p. 87 B. Vid. Euſtath. in Hom. p. 957 & Thom. Mag. in σῶς. *Weſſeling.* Poſt μεζοσι comma habet Ald. Camer I. II.

ων) Medic. Askew. Arch. vulgo εν cum Aldo.

απεκηρυξαν) In Medic. vetus manus ſcripſerat απινεκηρυξαν, ſed poſtea literae tertiae ſuperſcriptum ε, quod Gronov. recepit, idem legit

Askew. In vulg. Aldino, omnes Pariſini, Vindob. Arch. adquieſcunt. Quantillum erat litera transpoſita ſcripſiſſe: επανεκηρυξαν· *inſuper ſub praecone vendebant*: poſtquam nempe διαθεωνται τον φορτον — την καλαμην πασαν επανεκηρυξαν. A Gronovio vulgatum cum απεμπωλειν comparabat Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 584. εγκηρυσσειν tamen Graecum eſſe mecum, opinor, negaturus: Thucydidem επανειπον e L. 6, c. 60 ab Heſychio & Suida enotatum, ad noſtrum illud aptius reſpondet. *Maxima voce* utentes ſaepe dicuntur αναφωνησαι, ανακηρυσσειν, ανειπειν. De praecone res vendendas *proclamante* ανακηρυσσειν bis adhibuit Herodot. I, c. 196. Noſtro tamen loco, ſi codd. conſpirarent in απεκηρυξαν, cauſae nihil eſſet cur repudiaretur verbum, interdum ſignificans *per praeconem vendere*, vel vendenda *voci ſubiicere praeconis*, ὑπο κηρυκος, vel ὑπο κηρυκι πωλειν· velut apud Demoſth. c. Ariſtocr. p. 436. §. 325. In verſu Comici Platonis, qui ſic ſcribi debuerat apud Harpocr. in *v.* Σκευαρια δη κλεψας απεκηρυξ᾽ εκφερων· Menandri απεκηρυξεν Ammonius in *v.* Κηρυξαι explicat ὑπο κηρυκε επωλησε. Lyſiae forte reſtituendum iſto ſenſu verbum frequentat in Βιων πρασει Lucianus. *Valkenaer.*

επισαξαντες) Habet hinc Pollux VII, 186.

Poſt τροπω abeſt comma ab Ald. Camerar. I. II, inſertum poſt ταυτα & poſt ελαυνοντες & poſt αυτοισι.

ad Cap. CXCV.

επι τουτον) Medic. Askew. Remig. τουτω alii cum Ald.

ειρι-

ειρινεον) Askew. bene, ſcriptor ipſe VII, 91. και κιθωνας ειρινεες ενδεδυκοτες. Adde πιλες ειρινεες IV, 73 & II, 81. ερινεον Arch. in Ald. & edd. ηρινεον. Strabo lib. XVI, p. 1082. *Weſſeling.*

επενδυνει) Goldhagenius legendum ſuſpicatus eſt επενδυντες.

περιβαλλομενοι) περιβαλλομενος — εχων Medic. Askew. in ceteris cum Aldo περιβαλλομενοι — εχεσι, ſed Arch. εχον. Reſtituta in integrum Aldi & plurium ſchedarum ſcriptura a Weſſelingio eſt. Quod Medic. dedit, inquit, hiulcum eſt, neque habet περιβαλλομενος & εχων ſuum ſibi fulcrum. Solet Herod. creberrime a plurali ad ſingularem numerum pergere & ad priorem reverti, uti c. 197. Mos idem aliis. Ecce ex Heſiod. Aſp. v. 253 &c. de Parcis ἀν δε πρωτον μεμαπειεν — αμφι μεν αυτω Βαλλ᾽ ονυχας μεγαλες — αἱ δε φρενας — quae huius loci ſtructurae accurate reſpondent. Poëtae deeſt ἑκαστη, cuiusmodi vox & hic ad ſententiae complementum advocanda eſt, ac ſaepe alias. *Weſſeling.* Cum Weſſelingio conſentit *Larcher.*

τησι Βοιωτιησι) τοισι Βοιωτιοισι Vind. Arch. Βοιωτικησι Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante *Weſſel.*

Poſt επισημε comma, poſt σκηπτρον colon poſuit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXCVI.

Poſt ὁ μεν comma, poſt ἡμετερην colon exſtat in Ald. Camer. I. II, comma poſt τω ante και in iisdem.

Eve-

Ενετους) *ενετους* Ald. Camer. I. II, in quibus comma poſt *εποιεετο ταδε*.

ὡς αν) Legendum puto vel *ὢν αν*, aut, ſi quis illud praeferat, *τοισι αν αἱ παρθενοι γενοιατο γαμων ὡραιαι*. Legitur lib. 2, c. 85 *τοισι αν απογενηται εκ των οικηΐων ανθρωπος*. *Valken.* cum quo facit *Larcherius*.

γενοιατο) *γινοιατο* Arch.

συναγαγοιεν) *συναγοιεν* idem.

Poſt *περιξ δε αυτας* comma in Ald. Camerar. I. II.

ανιστας) *αναστας* Ald. Camer. I. II.

μιην) ſic omnes, praeter Medic. Askew. poſt *κηρυξ* comma in Ald. Camer. I. II, idem poſt *πρωτα μεν*.

πρηθειη) Medic. Askew. Vindob. Arch. alii cum Ald. *πραθειη*.

Poſt *αλληλους* comma habet Ald. Camerar. I. II.

επιγαμοι, οὐτοι δε ειδεος) Duae ſi transponerentur voculae meo quidem iudicio rectius cohaererent hunc in modum ſcripta: *ὁσοι δε του δημου εσκον επιγαμοι, οἱ δη ειδεος μεν ουδεν εδεοντο χρηστου, οὐτοι αυ χρηματα τε και αισχιονας παρθενους ελαμβανον.* — Quod ſequitur, *ὡς γαρ δη οἱ εξελθοι ὁ κηρυξ πωλεων*, mihi certe non placet. *Valken.* Fluit multo lenior oratio, ſi coniecturam amplectaris. Reiskius maluit *επιγαμοι, ου μεν τοι γ' ειδεος ουδεν ελαμβανον χρηστου, οἱ δ' αυ χρηματα.* Statim corrigit idem, ſicuti ante eum St. Berglerus *ὡς γαρ διεξελθοι ὁ κηρυξ* — quo ſententia paullo ſit expeditior *Weſſeling.* Poſt *χρηστου* colon habet Ald. Camer. I. II.

διεξελ-

διεξελθοι) e coniectura Reiskii a Reizio receptum pro vulg. οἱ εξελθοι, quod Valkenario iam diſplicuit.

αμορφεςατην) Medic. Askew. Arch. Remig Vindob. margo Steph. I, Euſtath p. 1441. 10. Vide ad Cap. 133 Gronovium. αμορφοτατην Edd. cum Ald.

η ει τις) η exſulat ex Ald. Camer. I. II.

εμπηρος) εμπειρος Ald. Camer. I. II.

ηε) ῆ Askew. ῆν Arch.

θελοι) Medic. Askew. Arch. θελει Ald. & alii.

λαβων) βαλων Medic. Ald. Camer. I. II & comma poſt αυτη.

υπιςαμενω) Vindob. Remig. Medic. Ask. Arch. ceteri cum Aldo επιςαμενω.

Poſt το ante δε αν comma poſitum ab Ald. Camer. I. II.

εμπηρους) εμπειρους Ald. Camer. I. II, & colon poſt εξεδιδοσαν.

ενδευσι δε την εωϋτου θυγατερα) quinque hae voces deſunt Arch

εγγυητεων) εγγυητεω Askew. Arch.

απαγεσθαι) Sic Medic. praeclare, quamquam & ſua Venus eſt in lectione ſchedarum Askew. αν αγεσθαι, a qua non multum Ald. αναγεσθαι recedit, quod ante Gronov. edd. omnes habent. αγαγεσθαι Vindob. *Weſſeling.*

ὁ μεν νυν καλλιςος νομος) H. Stephanus hic praepoſtere quaedam collocata in Graecis eſſe exemplaribus putavit: ſenſum eſſe: *Et haec quidem apud illos honeſtiſſima conſuetudo erat, ne iniuria illas afficerent, neque in aliam urbem abducerent.*

Verum

Verum ad haec usque tempora non permanſit. Cum quo non facio. Graeca bene habent. Quae ſedem ille migraſſe opinatus eſt, ſua ſtatione everti non poſſunt. Scripſerat, licuiſſe εξ αλλης ελθοντα κωμης τον βυλομενον ωνεεσθαι. Itaque aliorſum emtae abduci poterant, ac ſic iniuriis adfici: praeterea occupata urbe ab inimicis, eius rei amplior copia. Quare tenuiores καταπορνευειν τα θηλεα τεκνα maluerint, prorſus uti Lydi I, 94. *Weſſeling.* & *Larcher.*

διετελεσε) ora Steph. I & Remig. διετελεσσε Medic. Askew. διετελεε Ald. & edd.

Poſt εκακωθησαν comma habet Ald. Camer. I. II, quod abeſt poſt δημυ.

βιυ) abeſt Arch. — Dubitat Degenius noviſſimus germanicus Herodoti interpres, integrum eſſe hoc caput, plura alieno loco collocata, & poſtrema ſpuria eſſe putans.

ad Cap. CXCVII.

Poſt κατεστηκεε comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt αγορην.

εκφορευσι) εκφερυσι Arch.

ει τις και αυτος) Reiskius ει τις η και αυτος — επαθε nulla gravi cauſa. Plutarch. eadem in re ει τι προσφορον εχοι παθων αυτος η παθοντα θεραπευσας T. 2, p. 1128 C. adde Strabon. 16, p. 1082 noſtri aemulatorum. *Weſſeling.*

αν εχοι) εχει tantum Arch.

Poſt προσιοντες comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt παραινευσι.

ἁσσα) ἁττα Arch.

τον καμνοντα) omittuntur haec duo in Arch.

8

ȣ σφι) Medic. Askew. ȣπω σφι vulgo cum Ald.

ad Cap. CXCVIII.

Comma poſt δὲ σφι poſuit Ald. Camer. I. II, idem poſt Ͽρηνοι δε.

περι Ͽυμιημα) Medic. Arch. Askew. Valla. πυρι vulgo cum Aldo. Etſi πυρι καταγιζειν II, 47 poſuerit, certae ſunt ſchedae veteres & iuſta Gronovii opera. Alioqui locus Heinſianae coniecturae, qua παρα Ͽυμιημα voluit, opportunus eſſet. Dedit eam Jungermannus ad Pollucem I, 26. *Weſſel.*

λȣνται και) Copula venit e Medic. Askew. Aldo & aliis abeſt.

Poſt αψονται comma habet Ald. Camerar. I. II.

ποιευσι) Medic. Askew. ποιεȣσι ceteri cum Aldo.

ad Cap. CXCIX.

Deeſt hoc caput totum, usque in C. 200 Vindob. Arch. etiam Vallae.

Poſt των νομων comma deeſt Ald. Camer. I. II, item poſt τησι αλλησι.

καρααρησι) Sumſit hinc Pollux X, 52.

ἑϛασι) ἱϛασι Ald. Camer. I. II, Steph. I.

ἑπεται πολλη οπισϑεν) οπισϑεν ἑπεται πολλη Askew.

Poſt πλεωνες comma inſerit Ald. Camerar. I. II.

ϛεφανον Ͽωμιγγος) Strabo Ͽωμιγγι δ᾽ εϛεπται ἑκαϛη hoc ex loco XVI, p. 1081 C. *Degenius*

Ͽορ-

θοξινομεναι coitum appetentes legendum coniecit, θωμιγγες ςεφανον non intelligens, quod optime explicuit Weſſelingius ex Epiſtolae quae Jeremiae tribuitur verſu 43 αἱ δε γυναικες περιθεμεναι σχοινια εν ταις ὁδοις εγκαθηνται. Conveniunt egregie, & turpem harum mulierculaſrum morem deſcribunt, uti copioſe docuit Nic. Bondt in docta diſſert. ad eam epiſtolam. Θωμιγγες ſunt σχοινια. quod Noſter I, 26 de Epheſiis, urbem ſuam Dianae conſecrantibus, εξαψαντες εκ τȣ νηȣ σχοινιον ες το τειχος, id Polyaeno VI, 50 θωμιγγας συναψαι τοις κιοσι τȣ ἱερȣ της Αρτεμιδος, pariterque Aeliano Var. III, 26. Ergo minime neceſſaria, & licet ingenioſa, tamen nimis audax eſt Degenii emendatio.

Poſt αἱ μεν & αἱ δε commata exſtant in Ald. Camer. I. II.

ὁδων) ex Arch. cum Reiz. recepimus. ὁδον vulgo cum Ald. Poſt διεξιοντες comma inſeruit Ald. Camer. I. II, idem poſt εμβαλοντα δε & poſt εμβαλοντι, abeſt autem poſt μιχθη.

μεγαθος εςι ὁσον ων) Pariſ. unus apud Larcher. ὁσοιων, ionice pro ὁσονȣν quantulumcunque. Confer. Herod. II, 22.

επαμμεναι) Medic. Askew. In Ald. Camerar. I. II, Steph. I & edd. ante Gronov. επαγμεναι. πεπαμεναι coniectura Weſſelingii ingenioſiſſima, ſed ab ipſo reiecta, Medic. amplectente lectionem.

απαλλασσονται) Askew. vulgo cum Ald. απαλλαττονται Askew. iure Weſſeling. refinxit, ſic enim plerumque ſolet.

Poſt μειȣσι colon poſuit Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. CC.

κατεστεασι) Ald. Remig. & Edd. κατεστασι Medic. Askew.

εισι δε αυτεων &c.) Strabo ex h. l. lib. 16. p. 1082. B. ſed verbis mutatis τρεις δ'εισι Φρατριαι.

Poſt σιτεοντα comma inſerit Ald. Camer. I. II, idem poſt τες.

αυηνωσι) ανημωσι Arch. Σωσι, quod ſequitur, explicat Etymol. p. 710, 82.

ὄλμον) ὅλμον Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CCI.

Μασσαγετας) Μασαγετας Arch.

ὑπ' ἑωϋτω) Medic. Askew. ceteri cum Ald. ἑωϋτον.

Poſt ειναι comma inſerit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CCII.

και μεζων και ελασσων) Neſcio quid Reiskium impulerit, ut in priore και nomen magni & clari fluvii abditum eſſe decreverit. Poteſt utique omne flumen certa quadam ratione minus alio & maius eſſe. Verum id Noſter ſpectaſſe non videtur: narrat diverſas diſcrepantium opiniones, quarum aliae maiorem Iſtro, minorem aliae Araxem perhibebant. Namque omnia quae de eo amne prodidit, ex auditione accepit, minime fida tametſi, uti videtur, ipſius Araxes ſit *Rha* ſive *Volga*. Vid. Jonae Hanway Itinera lib. I, 10. *Weſſeling.*

Poſt δ'εν αυτω comma habet Ald. Camerar. I. II.

αυτησι) *αυτοισι* Arch. comma hic inſerit Ald. Camer. I. II.

ειλας) *ὑλας* Arch.

Poſt *περιïζομενες* comma eſt in Ald. Camer. I. II, idem poſt *οσφραινομενες δε*.

καταγιζομενε) Optime Medic. & Askew. in aliis & Ald. *καταγιαζομενε*. Vitium, quod Aldinum occuparat, odoratus H. Steph. eſt in vocib. Herod. & Jungerm. ad Polluc. I, 26. Herod. ſecum conſentit, ſermonisque uſus adſtipulatur. Aelian. de animal X, 50 & XIII, 21. Junge Platon. in Critia p. 119 ſic & agnoſces Serranum errare. *Weſſeling*.

Poſt *τη οδμη* deſit comma Ald. Camer. I. II, inſertum poſt *ποταμος*.

Ματιηνων) Medic. & Askew. Remig cum ora Steph. I. *Ματιονων* Arch. Vindob. Vulgo cum Aldo *Μαντιηνων* prave. Vid. Euſtath. in Dionyſ. v. 739. Poſt *τον* ante *ες τας* comma in Ald. Camer. I. II, poſt *τεσσερακοντα* colon, poſt *των* comma in iisdem.

Poſt *εν τοισι* comma inſerit Ald. Camer. I. II, idem poſt *λεγεσι*.

κατοικεεσθαι) Ald. & edd. Vindob. Arch. Pariſ. B. C Remig. *κατοικησθαι* Medic. & Askew. recipiente Gronov. ſed vid. Horrei Obſerv. Herod. p. 115.

ιχθῦς) *ιχθεις* Arch. & ſupra quoque. Poſt *σιτεομενες* colon habet Ald. & Camer. I. II.

Φωκεων) *Φωκιων* Arch. Poſt *τε Αραξεω* comma inſerit Ald. Camer. I. II, idem poſt *την* ante *μεν γαρ*.

πασαν)

πασαν) Arch. Vindob. Remig. tres Pariſ. Ald & edd. quare ſuam in ſedem revocavit Weſſeling. πασα Medic & Askew. De Caſpio mari ex Noſtri praeſcripto Euſtath. ad Dionyſ. v. 721 & v. 48. Poſt πασαν colon eſt in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CCIII.

Poſt μηκος μεν comma habet Ald. Camer. I. II, poſt πλοε & χρεωμενω abſunt commata in iisdem.

Poſt θαλασσης ταυτης comma ponit Ald. Camer. I. II.

μεγιςον) Medic. Askew. Vindob. Arch. Remig. ora Steph. I. Vulgo cum Aldo μεγιςος.

υψηλοτατον) iidem. Vulgo cum Aldo υψηλοτατος cum puncto poſt hanc vocem.

ὁ Καυκασος) Καυκασιος Arch. In Ald. Camer. I. II, punctum poſt καυκασος & comma poſt τα πολλα.

απ' ὑλης) Medic. Askew. εξ ὑλης reliqui cum Aldo Rarus quidem praepoſitionis εξ uſus in hoc genere ſermonis apud auctorem noſtrum, ut VIII, 106 ποιευμενος εκ τετεων την ζοην. Sed libentior & gratior fuit altera απο, prout nunc quoque habet optimus Mſſ απ' ὑλης. In fine huius libri απο κτηνεων ζωεσι και ιχθυων. II, 92 ζωσι απο των ιχθυων μενων. IV, 22 ζωεσι απο θηρης & 103 ζωσι δε απο λῃϊης τε και πολεμε. Imo & II, 18 πινειν απο ποταμε. II, 36 απο πυρων και κριθεων ὠλλοι ζωεσι. *Gronov.*

Poſt τα ante τριβοντας comma habet Ald. Camer. I. II, quod omittunt poſt ειρια.

ενυφανθεντα) ενυφαθεντα Arch.

ad Cap. CCIV.

Poſt καλεομενης deſit comma Ald. Camerar. I. II.

Καυκασος) Καυκασιος Arch.

απεργει) απειργει Askew. Poſt ηω τε comma in Ald. Camer. I. II.

εκδεκεται) Ald. Camer. I. II, Medic. Ask. vulgo cum Steph. I. εκδεχεται. Poſt τε μεγαλε comma poſuit Ald. Camer. I. II.

Μασσαγεται) Μασαγεται Arch.

εσχε) εσκε male Arch. ſimile delictum in Edd. ſemel iterumque alibi.

δευτερα δε) Medic. & Askew. In Pariſ. B. Arch. Vindob. Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. δευτερον δε

γενομενη) γεγενημενη Ald. Camer. I. II, Stephan. I. II. & ſeqq. ante Gronov. qui Medic. & Askew. γενομενη iure recepit optimo.

στρατευεσθαι) στρατευειν ο Κυρος Arch. Articulum alii non habent.

ad Cap. CCV.

Poſt αποθανοντος comma habet Ald. Camer. I. II.

Μασσαγετεων) Μασαγετεων Arch. & hunc ad modum ſemper.

Poſt βασιλεια comma habet Ald. Camerar. I. II.

Τομυρις) Suidas Τομυρις & Τωμυρις ex hoc loco, e quo patet, in reginae nominis principio ſcripturae conſtanſtiam non fuiſſe. *Weſſel.*

ταυτην πεμπων) ταυτη πεμπων Arch.

συνι-

συνιεισα) Medic. Askew. bene, in aliis & Ald. *συνεισα*.

εκ αυτην) *ε κατ' αυτην* Arch.

προεχωρεε) Askew. Medic. & Suidas in *Μνωμενη*. Vulgo cum Ald. *προσεχωρεε*, quod & in Grammatici *Τομυρις*.

Αραξεα) *Αραξην* Arch. Vindob. Suidas vulg. probat.

ςρατηϊην) Arch. Askew. Suidas *ςρατειαν*, ſed ſibi non conſtans; Medic. & Ald. cum Edd. *ςρατιην*.

Poſt *επι τε ποταμε* comma habet Ald. Camer. I. II, poſt *τω ςρατω* colon eaedem.

ad Cap. CCVI.

Poſt *τα* ante *σπευδεις* comma inſerit Ald. Camer. I. II.

τελευμενα) Ald. Camer. I. II, & ora Stephan. L *τελεγομενα* Arch. ceteri cum edd. *τελεομενα*, non magna differentia.

ορεων αρχοντας) comma hic poſuit Ald. Camer. I. II. Si *ερεων* eſſet, fors melius haberet. Docet Strabo Maſſagetarum plures loca montana habuiſſe L. XI, p. 780. Tomyrin praeterea Cyro poſuiſſe in montibus inſidias, Juſtinus auctor eſt, I, 8. Hoc amplius, *ὅρος terminus*, Jonibus *ψιλαται*, teſte Euſtath ad Iliad. p. 149, 15. Sed nolo contra Mſſ. niti. Ita Weſſeling. cuius ſi uno ſaltem in codd. Mſſ. inveniretur, in textum recipere coniecturam nulli dubitaremus.

χρεεσθαι) *χρησθαι* Arch.

παντως) *παντως* Ald. Camer. I. II, ora Stephan.

phan. I. Poſt ειναι ſignum interrogandi in edd. ante Reiz.

προθυμεεαι) optime Pariſ. A. id poſtulat linguae genius ex προθυμεομαι. Aldi operae dederant προθυμέαι errantes: cuius ibi tonus verbi innuit in ſcripto libro προθυμεεαι fuiſſe. Ex Aldo error late ad omnes edd. manavit, L. Kuſtero in Clerici Bibl. V. & N. T. 5. p. 407 bene monente. *Weſſeling.*

Poſt Φερε abeſt comma in Ald. Camer. I. II. poſitum poſt τον ante εχεις. Omnia iſta Reiskius ſuo depoſita loco negat: ſedem olim habuiſſe & occupare rurſus debere poſt συ τωῦτο — ποιεε, atque hunc quidem ad modum, Φερε, ἡμεων αναχωρησαντων — συ — ποιεε, μοχθον δε, τον εχεις ζευγνυς &c. Mihi opera diſplicet, quippe voluntaria & nimium audax. Bene Tomyrus, omitti poſſe aerumnoſum laborem iungendi ſtruendique pontis, admonet. Se triduo itineri retro ceſſuram, facilemque adeo amnis traiectum ratibus & navigiis, citra eum laborem, Cyro fore. *Weſſeling.*

βουλεαι εσδεξασθαι) βουλεε εσδεξασθαι Arch.

ποιεε) Ald & edd. Arch. Vindob. Pariſ. ποιει Medic Askew.

συνεκαλεσε) συνεκαλεε non male Arch.

ποιεοι) e Remig. & Pariſ. A. Weſſelingius probavit in aliis cum Aldo ποιεει aut ποιεη. Comma poſt των δε in Ald. Camer. I. II, idem poſt Τομυριν τε.

ad Cap. CCVII.

Poſt παρεων δε comma in edd. ante Reiz.

προ-

προκειμενη γνωμη) Arch Vindob. Medic. Askew. Remig. Steph. I ora. Edd. *γνωμη* deſit.

οτι επει) Medic. Askew. Arch. *ὅτι* Edd. & Ald. aberat. Poſt *το* ante *αν* comma in Ald. Camer. I. II.

αχαριτα) Arch. Medic. Askew. In aliis & Ald. *αχαριςα*, quod potuerat ſedis poſſeſſionem tueri. Homer. Odyſſ. Θ. 236 *επει ϐκ αχαριςα μεθ' ἡμων ταυτ' αγορευεις*, i. e. ut in ſcholiis *αηδη*. Heſych. *αχαριςερον*, *αχαριτωτερον*, quod firmat verbis Poetae Odyſſ. Υ. 392. Quia tamen potiores ſcripti *αχαριτα* praeferunt, eos non deſero. Dant Codd. VII, 156 *συνοικημα αχαριτωτατον*. Corrigit Moſ. Solanus *ὡς δε και αχαριτος ειμι* ſuo periculo in Luciani Merced. Cond. c. 30, ubi ex margine Aldinae meae *αχαρις* praeſtiterat. *Ευχαριτος* Xenophontis, Appiani, Aeliani, & praeſcripta Heſychii verba analogiam vocabuli roborant. Vide ad Diodori XVIII, 28 *Weſſeling*.

ὡς κυκλος) Habet Stobaeus Serm. C. III. p. 563. Ariſtoteles Problem. ſect. 17. p. 129.

ὢν εγω) ſic Arch. pronomen deerat Edd. & Aldo.

τα εμπαλιν) *το εμπαλιν* Arch. comma poſt *εμπαλιν* habet Ald. Camerar. I. II, & colon poſt *ἐτοι*.

ὁδε τοι) *ὁδε τις* ora Steph. I, Ald. Camer. I. II, poſt *γαρ δη* deſit comma Ald. Cam. I. II.

ελασι) citat Thom. Mag. in *ελαω*.

εναντιϐμενϐς) Ald & Edd. cum Arch. *αντιϐμενϐς* Medic. Askew.

φλαυροτατον) habet Suidas in v.
τρεψονται τε) abeſt *τε* Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CCVIII.

συνεςάσαν) *συνεςαξαν* Arch.
Τομυρι) Τομυριν Arch. Poſt *ἡ μεν* comma inſeruit Ald. Camer. I. II, quod poſt *εξαναχωρεε* abeſt.
κατα) *καθα* Arch.
Κροισον) Κροισε idem.
τωπερ) *τω, περ* Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt *τε αυτον*.
μη ορθωθη) deſit negans vox Arch. comma poſt *ορθωθη* in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CCIX.

Αραξεα) Αραξην Arch. Comma nullum poſt *οψιν* in Ald. Camer. I. II, at puncti loco poſt *τοιηνδε* in iisdem.
εύδων &c.) In Remig. *εὐδων νυκτος επελθεσης εν των Μασσαγ.*
εν τω ὑπνω) Tria haec non legit Arch.
Poſt *πρεσβυτατον* comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt *τετεων* & *τη μεν* & *τηδε*.
Αρσαμενος) Arch. Valla Αρσαμεος, ora Stephan. I. Αρσακεος.
μαλιςα ετεα) *ετεα μαλιςα* Arch. Poſt Περσησι comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt *εμοι τε* & *αρχη*.
ατρεκεως ταυτα) *ταυτα ατρεκεως* Askew. Arch.
οιδα, εγω) *οιδα εγω*, Ald Camer. I. II, & punctum in iisdem, poſt *επιφερομενα*.

Poſt *τετέων*, & *τη μεν*, & *τη δε* commata exſtant in Ald. Camer. I II.

εδεμιη) Ald. cum edd. Vindob. Arch. Remig. *εδέμια* Medic. Askew. Poſt *εμοι* colon habet Ald. Camer. I. II.

συ τοινυν) *συ νυν* Medic. Askew. In Pariſ. A. B. & ceteris, quos nominavi, vulgatum.

ad Cap. CCX.

Κυρος μεν) *ὁ μεν Κυρος* Arch.

οἱ επιβελευειν) *οἱ Δαρειόν επιβελευειν* Idem & Askew.

τω δε) ſic Arch. Vindob. Remig. quos cum Reizio ſequuti ſumus. In Medic. & Ask. quos ſequuti ſunt Gronov. & Weſſeling. *τῶδε* Ald. Camer. I. II. Steph. I & ſeqq. ante Gronov. *τῶδ'*. *τωδε δε* placuit Reisk. & Valken.

ὁ δαιμων) *οἱ ὁ δαιμων* Medic. Askew. Gronov.

τελευτησειν) *τελευτησαι* Arch.

Poſt *αυτε* comma habet Ald. Camer. I. II.

αμειβεται ων) Pariſ A. Remig. Vind. Ald. Camer. I. II. Steph. I II. Jungerm. Sylb. Friedor. Gale. Jure igitur hoc reſtituit Weſſeling. *αμειβεται οἱ δη αν* Arch. Medic. Askew. Gronov.

τοιοισδε) *τοισδε* Arch. Askew.

επιβελευσει) Medic. ora Steph. I, Askew. *επιβελευσοι* Pariſ. A. *επιβελευει* Arch. *επιβελευοι* Ald. & edd

απαγγελλει) *απαγγελλει* in Pariſ. B. C.

αυτω τετο) Iidem & Arch quos cum Reizio

zio ſequuti ſumus Weſſeling. Aldinum τετω retinuit.

τον Αραξεα) Medic. Askew. Arch. Αραξην. Melius Edd. ut ſaepe antea.

ad Cap. CCXI.

απελασαντος) επελευσαντος Arch. Vindob. Ald. Camer. I. II.

επελθουσα) απελθουσα Arch. Vindob.

τριτημορις) Citat Pollux IX, 66. & Suidas in αλεξομενος.

λειφθεντας) επιληφθεντας Suidas l. c.

κλιθεντες δαινυντο) Poſt κλιθεντες comma habet Ald. Camerar. I. II, in iisdem & Edd. εδαινυντο. Arch. εδαιννυντο. Noſtrum Arch. quam verbi ſpeciem Jonicam non repudiavit Weſſeling. Sic Poeta Il. A. 468. In Heſychio δαιννυντο, ευωχουντο, geminata, ut in Askew. litera. Poſt φορβης comma habet Ald. Camer. I. II, item poſt επελθοντες.

δ' ετι) δε τοι Askew.

Τομυριος) Medic. Askew. 'ora Steph. I. Τομυριδος Edd. cum Aldo. Poſt το ante ουνομα comma habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CCXII.

Poſt γεγονοτα comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt καρπω & τω in iisd.

επαναπλωειν) Sic Reizio praeeunte edidimus. αναπλωειν legitur apud Euſtath. αναπλωειν p. 1156, 3. 1241, 5. 1857, 37, & in Il. Σ. p. 1212, 12, ubi αναπλωει επεα μαινομενω πρεποντα bis alibi tangens illud dictum habet αναπλωει,

πλωει, in Il. Φ. p. 1330, 28, & in Odyſſ. T. p. 685, 16 annotante Valkenario, qui επαναπλώειν Jonicum eſſe & Herodoteum iudicavit, idemque Weſſeling. Herodoti ſermoni melius congruens dixit, vid. VI, 33. 26. 116 &c. επαναπλεειν Edd. a Steph. I, ad Reiz. επαναπνεειν Vindob. Arch. Ald. Camer. I. II, quod, animadvertente Valkenario, minus conſiderate Joſ. Waſſe ad Thucyd. p. 427, quod forſan in cod. ſcr. repererat, hic legendum eſſe putabat. Codicibus antiquior Athenaeus haec habet ut Herodotea XIV, p. 613. B. κατιοντος τε οινε εις το σωμα, επαναπλεει κακα επεα και μαινομενα. Addit his Weſſelingius: Laurentius ad reginae mentem non abſurde; *improba a vobis verba fundantur:* quae vir celeb. correxit, neſcio quid ſpectans. αναπλειν praeter alia dicuntur, quae in ſumma aqua fluitant. Aelian. Animal. XI, 22 de delphino, ex fundo maris emergente, και αυθις αφυπνυσθεις τη κρουσει αναπλει παλιν. tum de ſicca tuſſi, cum nihil egeritur, neque in ore fluitat XIV, 20 αναπλειν δ' αυτω εδε εν· & mox αναπλει δε εδεν. Indicat Tomyris ebriis ſurſum tendere & quaſi in ore natare improba verba. Non diſparia Abreſch. Dilucid. Thucyd. p. 363

παιδος τε εμε) τεμε Arch. Noſtram lectionem genuinam eſſe iam animadvertit Valkenarius, addens: Galeo non debuerat in mentem venire δηλησας· δηλησασθαι tantum admiſit uſus Δωλωσαι, qua hic ſtructura, legitur in Xenoph. K. II. I, p 20, 13 δολεν υς αγριες πλεγμασι και ορυγμασιν & in Eurip. Iphig. Aul. 898.

αν

ων μεν ευ παραινεε ης) Si codd. abeſſet μεν, non requireretur. *Valkenaer.* Poſt παραινεεσης comma habet Ald. Camer. I. II.

ὑπολαβε) Thom. Mag. in υ

απιθι) απελθε Remig.

τριτημοριδι) τριτην μεριδα Arch.

ει δε ταυτα ε ποιησεις) ει δε μη ταυτα συ ποιησεις Pariſ. B. C. & Edd cum Aldo, in Arch. μη poſt συ. Quod nunc eſt debetur Medic. & Askew. e quorum priore recepit Gronov.

η μην σε) Citat Etymol. p. 416, 48.

ad Cap. CCXIII.

των επεων &c.) Medic. Arch. Askew. επεων τετεων ανενειχθεντων, εδενα εποιεετο λογον Aldus, Camer. I. II, Steph. I. II, & rel. Pariſ. Remig. τετων in prioribus.

Τομυριος) Τομυριδος Ald. & alii. Medic. Askew ora Steph. I, vulgatum ſtabiliunt.

ὅ, τε) ὅτε Ald. Camer. I. II, in quibus & omnibus ante Reiz. comma poſt ταχιςα, & colon poſt ἑωϋτον.

ad Cap. CCXIV.

ὡς ὁ Κυρος εκ) ſic Arch. Ald. Camer. I. II, Steph. I. ὡς οι ὁ Κυρος εκ Steph II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Gronov. Expulit importunum οἱ Weſſeling. quod unde in hanc viciniam immigraverit, non quaerit ſollicite.

πασαν) praeterit hanc vocem Arch.

και δη και) Arch. Vindob. Remig. Pariſ. C. Ald. & Edd. και δη πυνθ· Medic. & Askew. probante Gronov. ſed in integrum reſtituit και

δη

δη και Weſſeling. Eiecerat Gronov. alterum και Medic. ſuo obtemperans citra cauſam urgentem. Vid. I, 129, 165. VIII, 79 &c. & Weſſel. ad h. l.

Poſt διαςαντας comma exſtat in Ald. Camer. I. II.

ες αλληλους) επ' αλληλους Remig.

εξετετοξευτο) εξετοξευετο Vindob. Ald Camer. I II. Imitatur haec Zoſimus II, 18.

Poſt αιχμησι τε & εγχειριδιοισι commata poſuit Ald. Camer. I. II.

ςρατιης αυτου ταυτη) Apta haec & nexa recte voluit Arch. ſervato ſcriptoris more, ut VI, 16 & 30, & creberrime alias αυτου ςρατιης Ald. & alii. αυτω Steph. I & margo II. Poſt διεφθαρη colon habet Ald. Camer. I. II, & comma poſt δεοντα.

εναπηκε) Pariſ. tres, Arch. Vindob. Remig. Valla, Edd cum Aldo; εναπηπτε Medic. Askew. ora Steph. I, Gronov. Quid hanc pro Medic. conduxerit adſumi facile poteſt: ſumi quoque Horrei ambigua & operoſa diſputatio Obſerv. Herod. c. 20. Poteſtne vero εναπηπτε adſignificare, *adligavit ſuperiori utris ori, ut modo poſſet demittere quaſi ad potandum, modo rurſus adtrahere ut interimeret?* ego non dixero. Quanto lenius & expeditius Aldinum totque Codd. εναπηκε, demiſit! Hoc reperiſſe videntur Valerius Max. Juſtinus, quos docti viri anteſtati fuerunt, & Lucianus Contempl. c. 14 και την κεφαλην γε αποτεμουσα αὐτη, Tomyris, του Κυρου, ες ασκον εμβαλει πληρη αἱματος. Nec morabitur quemquam Jonicae monetae ver-

verbum. Suidas receptiore more, εναφηκαν, ανεβαλον. εναφηκαν τη δρυϊ σφηνας, ὡς διαςαιη. Haec *Weſſeling*.

επελεγε) ειτ' ελεγε τοιαδε Priſcian. p. 1189.

εμε ζωσαν τε και νικωσαν σε μαχη) Remig. Askew. Medic. & fragm. cod. Pariſ. Arch. Vindob. ſed μαχη hi duo negligunt: vulgo erat Ald. εμευ ζωσης τε και νικωσης ες μαχην Spectavit haec Aelian. de Animal. VII, 11. Medic. egregie adſerta & explicita ſunt a Gronovio, qui haec obſervavit: Crede hanc citationem ita progredi, ut incluſum habeat verbum κρεσσω. An quisquam ex viris doctis, qui ſic multi & fauſti fuerunt in literis reſtituendis, ita ſe geſſit, ut oſtenderit, ſe intellexiſſe iſta verba, aut potius acrimoniam in illis abditam? Valla vertit lectionem corruptam ſatis accurate. Sed nihil profert, unde appareat, hoc apophthegma dignum eſſe quod oſtentaret Herodotus: tantum enim enunciatur res, prout geſta eſt, ut nulla ibi ſit hilaritas, nullum acumen. Nonniſi in poſteriore parte notare licet aliquam venuſtatem in interpretatione duplici verborum αἱματος κορειν. At priora pingui modo efferuntur, ſine acrimonia aut ullo ſale, quae vere acciderunt. Peiora ſunt quae ſequuntur. Nam cum tot conſtructionum modos admittat verbum νικαν, non memini uspiam aut me obſervaſſe aut ab aliis obſervatum eſſe νικαν ες μαχην. Ipſe ille Portus, a quo in praepoſitione ες tot exempla congeruntur, ubi videtur poni pro εν, ab hoc tamen exemplo manum abſtinet. Tetrius factum eſt hoc ulcus, ex quo Th. Gale in duobus

bus codd. fuit teſtatus legi *εμε ζωσαν και νικωσαν*, quod ipſum quoque notavi in Oxonienſi. Sed quid proderit, quum maneat *νικωσαν ες μαχην*? Satis magna equidem turba accuſativorum. Itaque haec illa margarita eſt, quam ab ingenio Herodoti perpolitam, ſed ab ſordidis tractantium manibus lato collecto, quod omnem fulgorem obnubilaret, mirabiliter foedatum iactitare volui fidem curamque cod. Medicei, qui ſolus cimelium tanti temporis incorruptum ſervavit, exhibendo *συ μεν εμε ζωσαν τε και νικωσαν σε μαχη απωλεσας, παιδα τον εμον ἑλων δολω.* In primo audimus validiſſimum oxymorum & plane paradoxum, ut occiſus vivam vincentemque perverterit; ſed cuius clara & plana ſequitur explicatio, nempe ex filio unico & ſucceſſore amiſſo. Haec eſt conqueſtio aſſidua parentum. Hinc Niobe apud Ovid. 6. Metam. *Per funera ſeptem Efferor.* Lucianus Tyrannicid. p. 801 inducit exclamantem patrem: *τινι με φυλαττει δια σȣ τεκνον προανηρημενον*, in filii nempe morte iam antea occiſum. Inſcriptio apud Capaccium lib. I. Neap. p. 351. *Criſpe fili lepidiſſime, heu! heu! orcus, cum te voravit, delicium mihi omne abſtulit, baculum exactis medullis edentulae ſenectutis ſecuit.* Id pluribus ſuſpiriorum formulis hoc *ανθρωπινον παθος* approbant Gruteri notae in Publii Syri illud *Homo toties moritur, quoties amittit ſuos.* Nec enim tantum in propria ſubole id evenit, ſed in omnibus caris. Hinc Propertianum illud I, 14. *Coniugis Euadne miſeros elata per ignes Occidit Argivae fama pudicitiae.* Clamat Halcyone apud Ovidium: *Et ſine*

me

me me pontus habet, nempe per ſubmerſum maritum. Joſeph. lib. 8, p. 275 Νομισας αυτον βεβλησθαι τοις λιθοις, οις τον υπηρετην απεκτεινεν αυτε το πληθος. Jam crebrum in eo eſt verbum απολλυμι. Hinc Heliodorus II, p. 63. Απολωλεκας με τον ἡδιςον αφελομενος θανατον. Achilles Tat. lib. 5, p 351. Ω θαλασσα, πλευσαν μεν με διεσωσας, σωσασα δε μαλλον απολωλεκας. Sic cap. 45 huius libri gemit Adraſtus ὡς τον καθηραντα απολωλεκως ειη in filio occiſo.

Poſt σε δ' εγω comma nullum habet Ald. Camer. I. II.

ὁδε μοι ὁ) ὁδε μεν ὁ Arch.

ad Cap. CCXV.

Poſt Μασσαγεται δε comma habet Ald. Camer. I. II.

τη Σκυθικη) τη Περσικη Remig. & margo Steph. I, quod non placuit Weſſelingio, multo minus magni viri τη Σηρικη ad Strabon. XI, p. 781. Vid. quoque Larcherius ad h. l.

Poſt δε εισι comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt τοξοται τε.

σαγαρεις) σαγγαρεις Arch. Ald. Camer I. II.

και αρδεις και σαγαρεις) και φαρετρας και σαγγαρεις Vindob. Arch. Valla. σαγγαρεις Ald. Camer. I. II.

Poſt χαλινες & ςομια commata habet Ald. Camer. I. II.

ὁ δε χαλκος και ὁ χρυσος) Poſt χαλκος comma habet Ald. Camer. I. II. ὁ δε χρυσος και χαλκος Arch. Askew.

ad Cap. CCXVI.

Poſt τοιειτδε comma habet Ald. Camer. I. II. Poſt ἑκαςος colon.

ταύτησι δε) ταυτῃ δε Arch.

επι κοινα) επικοινα Askew. & Pariſ. A. apud Larcher. haud fortaſſe prave, iudice Weſſeling. vulgato patrocinatur Procopius Bell. Perſ. I, 5.

χρεωνται) χρεονται Pariſ. A. apud Larcher. qui probavit.

Poſt της ante γαρ comma inſerit Ald. Camer. I. II.

τον Φαρετρεωνα) των Φαρετρεων Arch. male.

Poſt αδεως colon habet Ald. Camer. I. II.

ἔρος) Arch. rectiſſime. ἔρος alii cum Aldo. Vid. ſupr. c. 172 & 206.

Poſt συνελθοντες comma inſerit Ald. Camer. I. II.

ἁμα αυτω) συν αυτω Arch.

Poſt τελευτησαντα comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

ε κατασιτεονται) Vindob. Arch. Medic. Askew. Remig. ora Steph. I, vulgo cum Aldo ε καρτα σιτεονται.

τυθηναι) τιθεναι Arch. Vid. Strabonem haec Noſtri aemulantem IX, p. 780. 781.

Poſt ζωεσι comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt τω ante θυεσι.

ἱππες) ἱπποισι Arch.

Poſt θυσιης comma habet Ald. Camer. I. II.

παντων των θνητων το ταχιςον) Laurentius: *e pecoribus omnibus perniciſſimum*, quaſi κτηνων legiſſet,

giſſet, quae H. Stephani coniectura. In Arch. & Vindob. quibus ſimillimas ſchedas Valla verſavit, nihil eiusmodi. Euſtath. in Il. α. p. 36, 30. *το εν τοις πεζοις ταχυτατον.* & p. 339, 41 *το εν ζωοις ταχιϛον.* quae poſteriora Herodoteis proxima ſunt. In eo Epiſcopus errat, quod equorum victimas ex *Herodoto* Perſis contribuat. Vera res eſt, citra tamen Noſtri teſtimonium, B. Briſſon. conſule Reg. Perſ. II, 5, p. 339. *Weſſeling.*

ad Librum II.

In Inſcriptione abeſt articulus τȣ & επιγραφομενη, legiturque Αλικαρνασσεως & δευτερα in Ald. Camer. I. II. Additur artic. τȣ & επιγραφομενη in Steph. I & ſeqq. Jonicam pronunciationem primus exhibuit Weſſeling, idque iure.

ad Cap. I.

Poſt παις comma inſeruit Ald. Camer. I. II, idem inſertum poſt της ante προαποθανȣσης.

πενθος μεγα) μεγα πενθος Askew. Arch.

Poſt πασι & των commata habet Ald. Camer. I. II.

μεγα) abeſt Arch. & Askew. & iudice Weſſel. poteſt abeſſe.

Poſt Ιωνας μεν & Αιωλεας commata exſtant in Ald. Camer. I. II.

πατρωιȣς) πατρωȣς Askew.

Poſt των ante ηρχε comma habet Ald. Camer. I. II.

Ἑλληνων, των) ora Steph. I, Arch. Vindob. Askew. Medic. Ἑλληνας, των, Ald. & ceteri ante Gronov. qui Medic. lect. primus iure recepit.

ad Cap. II.

Poſt Αιγυπτιοι comma non exſtat in Ald. Camer. I. II.

Ψαμμητιχον) Ψαμμιητιχον Vindob. Arch. iuncta

iuncta utraque vocis ſcriptura. Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. Remig. & Pariſ. Ψαμμητιχον. Medic. & Askew. Ψαμμητιχος, quod Herodoteae facilitati & γλαφυροτητι pugnare, optime D'Orvillius monuit ad Chariton. I, 4. p. 52. Nam quae P. Horreus in utramque partem diſputat, nimis docta & arceſſita ſunt. Obſ. Herod. c. 21. Ψαμμετιχον ſuperiore libro c. 105 vidimus: hic vero Ψαμμιητιχος, Ψαμμητιχος, Ψαμμιτιχος in membranis eſt. Par apud alios diſcrepantia. Mihi dubium nullum eſt, quin conſtitutum quid in eo nomine ſcriptor habuerit. Inclino in Ψαμμιτιχος. *Weſſeling.* conſentiente *Larchero*, ſed diſſentiente, quem ſequi placuit, *Reizio.*

επειδη δε) Medic. Askew. marg. Steph. I, in Aldo & plerisque επειδε.

Ψαμμητιχος) Ψαμμιητιχος Askew. Vindob. & mox iterum.

Poſt βασιλευσας comma inſeruit Ald. Camer. I, II, omittunt eaedem poſt ειδεναι, colon habent poſt ἑωυτων, comma poſt αλλων.

Ψαμμητιχος δε) Medic. Arch. Askew. probantibus Gronov. Weſſeling. & Reiz. Aldus & alii γαρ, quod Strothius reduxit.

Poſt ανευρειν comma omiſſum in Ald. Camer. I. II.

νεογνα) Pollux II, 8. νεογονα reperiſſe videtur: αμεινον δ' αυτȣ το παρ' Ἡροδοτω νεογονον, αλλα και τȣτο Ιωνικον. Ubi Heringa Obſ. c. 3, hoc ex loco νεογνον refingit; contra ea Pierſonus Veriſim. II, 8. p. 234. νεογονω vindicem dat Eurip. Cycl. v. 205, & Jon. v. 1001. Ha-

πλωει, in Il. Φ. p. 1330, 28, & in Odyſſ. T. p. 685, 16 annotante Valkenario, qui επαναπλώειν Jonicum eſſe & Herodoteum iudicavit, idemque Weſſeling. Herodoti ſermoni melius congruens dixit, vid. VI, 33. 26. 116 &c. επαναπλεειν Edd. a Steph. I, ad Reiz. επαναπνεειν Vindob. Arch. Ald. Camer. I. II, quod, animadvertente Valkenario, minus conſiderate Joſ. Waſſe ad Thucyd. p. 427, quod forſan in cod. ſcr. repererat, hic legendum eſſe putabat. Codicibus antiquior Athenaeus haec habet ut Herodotea XIV, p. 613. B. κατιοντος τȣ οινȣ εις το σωμα, επαναπλεει κακα επεα και μαινομενα. Addit his Weſſelingius: Laurentius ad reginae mentem non abſurde; *improba a vobis verba fundantur:* quae vir celeb. correxit, neſcio quid ſpectans. αναπλειν praeter alia dicuntur, quae in ſumma aqua fluitant. Aelian. Animal. XI, 22 de delphino, ex fundo maris emergente, και αυθις αφυπνυσθεις τη ρουσει αναπλει παλιν. tum de ſicca tuſſi, cum nihil egeritur, neque in ore fluitat XIV, 20 αναπλειν δ' αυτω ȣδε έν· & mox αναπλει δε ȣδεν. Indicat Tomyris ebriis ſurſum tendere & quaſi in ore natare improba verba. Non diſparia Abreſch. Dilucid. Thucyd. p. 363

παιδος τȣ εμȣ) τȣ̃μȣ Arch. Noſtram lectionem genuinam eſſe iam animadvertit Valkenarius, addens: Galeo non debuerat in mentem venire δηλησας· δηλησασθαι tantum admiſit uſus Δωλȣσαι, qua hic ſtructura, legitur in Xenoph. K. II. I, p 20, 13 δολȣν ως αγριȣς πλεγμασι και ορυγμασιν & in Eurip. Iphig. Aul. 898.

ων

ων μεν ευ παραινεε ης) Si codd. abeſſet μεν, non requireretur. *Valkenaer.* Poſt παραινεουσης comma habet Ald. Camer. I. II.

ὑπολαβε) Thom. Mag. in υ

απιθι) απελθε Remig.

τριτημοριδι) τριτην μεριδα Arch.

ει δε ταυτα ου ποιησεις) ει δε μη ταυτα συ ποιησεις Pariſ. B. C. & Edd. cum Aldo, in Arch. μη poſt συ. Quod nunc eſt debetur Medic. & Askew. e quorum priore recepit Gronov.

η μην σε) Citat Etymol. p. 416, 48.

ad Cap. CCXIII.

των επεων &c.) Medic. Arch. Askew. επεων τουτεων ανενειχθεντων, ουδενα εποιεετο λογον Aldus, Camer. I. II, Steph. I. II, & rel. Pariſ. Remig. τουτων in prioribus.

Τομυριος) Τομυριδος Ald. & alii. Medic. Askew ora Steph. I, vulgatum ſtabiliunt.

ὅ, τε) ὅτε Ald. Camer. I. II, in quibus & omnibus ante Reiz. comma poſt ταχιστα, & colon poſt ἑωϋτον.

ad Cap. CCXIV.

ὡς ὁ Κυρος ουκ) ſic Arch. Ald. Camer. I. II, Steph. I. ὡς οἱ ὁ Κυρος ουκ Steph II, Jungerm. Sylb. Frieder. Gale. Gronov. Expulit importunum οἱ Weſſeling. quod unde in hanc viciniam immigraverit, non quaerit ſollicite.

πασαν) praeterit hanc vocem Arch.

και δη και) Arch. Vindob. Remig. Pariſ. C. Ald. & Edd. και δη πυνθ· Medic. & Askew, probante Gronov. ſed in integrum reſtituit και

δη

δη και Weſſeling. Eiecerat Gronov. alterum *και* Medic. ſuo obtemperans citra cauſam urgentem. Vid. I, 129, 165. VIII, 79 &c. & Weſſel. ad h. l.

Poſt *διαςαντας* comma exſtat in Ald. Camer. I. II.

ες αλληλες) *επ' αλληλες* Remig.

εξετετοξευτο) *εξετοξευετο* Vindob. Ald Camer. I II. Imitatur haec Zoſimus II, 18.

Poſt *αιχμησι τε* & *εγχειριδιοισι* commata poſuit Ald. Camer. I. II.

ςρατιης αυτε ταυτη) Apta haec & nexa recte voluit Arch. ſervato ſcriptoris more, ut VI, 16 & 30, & creberrime alias *αυτε ςρατιης* Ald. & alii. *αυτω* Steph. I & margo II. Poſt *διεφθαρη* colon habet Ald. Camer. I. II, & comma poſt *δεοντα*.

εναπηκε) Pariſ. tres, Arch. Vindob. Remig. Valla, Edd cum Aldo; *εναπηπτε* Medic. Askew. ora Steph. I, Gronov. Quid hanc pro Medic. conduxerit adſumi facile poteſt: ſumi quoque Horrei ambigua & operoſa diſputatio Obſerv. Herod. c. 20. Poteſtne vero *εναπηπτε* adſignificare, *adligavit ſuperiori utris ori, ut modo poſſet demittere quaſi ad potandum, modo rurſus adtrahere ut interimeret?* ego non dixero. Quanto lenius & expeditius Aldinum totque Codd. *εναπηκε*, demiſit! Hoc reperiſſe videntur Valerius Max. Juſtinus, quos docti viri anteſtati fuerunt, & Lucianus Contempl. c. 14 *και την κεφαλην γε αποτεμεσα αὐτη*, Tomyris, *τε Κυρε, ες ασκον εμβαλει πληρη αἱματος*. Nec morabitur quemquam Jonicae monetae ver-

verbum. Suidas receptiore more, εναφηκαν, ανεβαλον. εναφηκαν τη δρυϊ σφηκας, ὡς θιασαιη. Haec *Weſſeling.*

επελεγε) ειτ' ελεγε τοιαδε Priſcian. p. 1189.

εμε ζωσαν τε και νικωσαν σε μαχη) Remig. Askew. Medic. & fragm. cod. Pariſ. Arch. Vindob. ſed μαχη hi duo negligunt: vulgo erat Ald. εμευ ζωσης τε και νικωσης ες μαχην Spectavit haec Aelian. de Animal. VII, 11. Medic. egregie adſerta & explicita ſunt a Gronovio, qui haec obſervavit: Crede hanc citationem ita progredi, ut incluſum habeat verbum κρεσσω. An quisquam ex viris doctis, qui ſic multi & fauſti fuerunt in literis reſtituendis, ita ſe geſſit, ut oſtenderit, ſe intellexiſſe iſta verba, aut potius acrimoniam in illis abditam? Valla vertit lectionem corruptam ſatis accurate. Sed nihil profert, unde appareat, hoc apophthegma dignum eſſe quod oſtentaret Herodotus: tantum enim enunciatur res, prout geſta eſt, ut nulla ibi ſit hilaritas, nullum acumen. Nonniſi in poſteriore parte notare licet aliquam venuſtatem in interpretatione duplici verborum αἵματος κορειν. At priora pingui modo efferuntur, ſine acrimonia aut ullo ſale, quae vere acciderunt. Peiora ſunt quae ſequuntur. Nam cum tot conſtructionum modos admittat verbum νικαν, non memini uspiam aut me obſervaſſe aut ab aliis obſervatum eſſe νικαν ες μαχην. Ipſe ille Portus, a quo in praepoſitione ες tot exempla congeruntur, ubi videtur poni pro εν, ab hoc tamen exemplo manum abſtinet. Tetrius factum eſt hoc ulcus, ex quo Th. Gale in duobus

bus codd. fuit teſtatus legi *εμε ζωσαν και νικωσαν*, quod ipſum quoque notavi in Oxonienſi. Sed quid proderit, quum mancat *νικωσαν ες μαχην*? Satis magna equidem turba accuſativorum. Itaque haec illa margarita eſt, quam ab ingenio Herodoti perpolitam, ſed ab ſordidis tractantium manibus lato collecto, quod omnem fulgorem obnubilaret, mirabiliter foedatum iactitare volui fidem curamque cod. Medicei, qui ſolus cimelium tanti temporis incorruptum ſervavit, exhibendo *συ μεν εμε ζωσαν τε και νικωσαν σε μαχη απωλεσας, παιδα τον εμον ἑλων δολω*. In primo audimus validiſſimum oxymorum & plane paradoxum, ut occiſus vivam vincentemque perverterit; ſed cuius clara & plana ſequitur explicatio, nempe ex filio unico & ſucceſſore amiſſo. Haec eſt conqueſtio aſſidua parentum. Hinc Niobe apud Ovid. 6. Metam. *Per ſunera ſeptem Efferor.* Lucianus Tyrannicid. p. 801 inducit exclamantem patrem: *τινι με φυλαττει δια σου τεκνον προανηρημενον*, in filii nempe morte iam antea occiſum. Inſcriptio apud Capaccium lib. I. Neap. p. 351. *Criſpe fili lepidiſſime, heu! heu! orcus, cum te voravit, delicium mihi omne abſtulit, baculum exactis medullis edentulae ſenectutis ſecuit.* Id pluribus ſuſpiriorum formulis hoc *ανθρωπινον παθος* approbant Gruteri notae in Publii Syri illud *Homo toties moritur, quoties amittit ſuos.* Nec enim tantum in propria ſubole id evenit, ſed in omnibus caris. Hinc Propertianum illud I, 14. *Coniugis Euadne miſeros elata per ignes Occidit Argivae fama pudicitiae.* Clamat Halcyone apud Ovidium: *Et ſine*

me

me me pontus habet, nempe per ſubmerſum maritum. Joſeph. lib. 8, p. 275 Νομισας αυτον βεβλησθαι τοις λιθοις, οἱς τον υπηρετην απεκτεινεν αυτȣ το πληθος. Jam crebrum in eo eſt verbum απολλυμι. Hinc Heliodorus II, p. 63. Απολωλεκας με τον ἡδιςον αφελομενος θανατον. Achilles Tat. lib. 5, p 351. Ω θαλασσα, πλευσαν μεν με διεσωσας, σωτασα δε μαλλον απολωλεκας. Sic cap. 45 huius libri gemit Adraſtus ὡς τον καθηραντα απολωλεκως ειη in filio occiſo.

Poſt σε δ᾽ εγω comma nullum habet Ald. Camer. I. II.

ὁδε μοι ὁ) ὁδε μεν ὁ Arch.

ad Cap. CCXV.

Poſt Μασσαγεται δε comma habet Ald. Camer. I. II.

τη Σκυθικη) τη Περσικη Remig. & margo Steph. I, quod non placuit Weſſelingio, multo minus magni viri τη Σηρικη ad Strabon. XI, p. 781. Vid. quoque Larcherius ad h. l.

Poſt δε εισι comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt τοξοται τε.

σαγαρεις) σαγγαρεις Arch. Ald. Camer I. II.

και αρδεις και σαγαρεις) και Φαρετρας και σαγγαρεις Vindob. Arch. Valla. σαγγαρεις Ald. Camer. I. II.

Poſt χαλινȣς & ςομια commata habet Ald. Camer. I. II.

ὁ δε χαλκος και ὁ χρυσος) Poſt χαλκος comma habet Ald. Camer. I. II. ὁ δε χρυσος και χαλκος Arch. Askew.

ad Cap. CCXVI.

Poſt τοιειτδε comma habet Ald. Camer. I. II. Poſt ἑκαςος colon.

ταύτησι δε) ταυτῃ δε Arch.

επι κοινα) επικοινα Askew. & Pariſ. A. apud Larcher. haud fortaſſe prave, iudice Weſſeling. vulgato patrocinatur Procopius Bell. Perſ. I, 5.

χρεωνται) χρεονται Pariſ. A. apud Larcher. qui probavit.

Poſt της ante γαρ comma inſerit Ald. Camer. I. II.

τον Φαρετρεωνα) των Φαρετρεων Arch. male.

Poſt αδεως colon habet Ald. Camer. I. II.

ἔρος) Arch. rectiſſime. ἔρος alii cum Aldo. Vid. ſupr. c. 172 & 206.

Poſt συνελθοντες comma inſerit Ald. Camer. I. II.

ἁμα αυτω) συν αυτω Arch.

Poſt τελευτησαντα comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

ε κατασιτεονται) Vindob. Arch. Medic. Askew. Remig. ora Steph. I, vulgo cum Aldo ε καρτα σιτεονται.

τυθηναι) τιθεναι Arch. Vid. Strabonem haec Noſtri aemulantem IX, p. 780. 781.

Poſt ζωεσι comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt τω ante θυεσι.

ἱππες) ἱπποισι Arch.

Poſt θυσιης comma habet Ald. Camer. I. II.

παντων των θνητων το ταχιςον) Laurentius: *e pecoribus omnibus perniciſſimum*, quaſi κτηνων legiſſet,

giſſet, quae H. Stephani coniectura. In Arch. & Vindob. quibus ſimillimas ſchedas Valla verſavit, nihil eiusmodi. Euſtath. in Il. α. p. 36, 30. το εν τοις πεζοις ταχυτατον. & p. 339, 41 το εν ζωοις ταχιστον. quae poſteriora Herodoteis proxima ſunt. In eo Epiſcopus errat, quod equorum victimas ex *Herodoto* Perſis contribuat. Vera res eſt, citra tamen Noſtri teſtimonium, B. Briſſon. conſule Reg. Perſ. II, 5, p. 339. *Weſſeling.*

iuncta utraque vocis ſcriptura. Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. Remig. & Pariſ. Ψαμμητιχον. Medic. & Askew. Ψαμμητιχος, quod Herodoteae facilitati & γλαφυροτητι pugnare, optime D'Orvillius monuit ad Chariton. I, 4. p. 52. Nam quae P. Horreus in utramque partem diſputat, nimis docta & arceſſita ſunt. Obſ. Herod. c. 21. Ψαμμετιχον ſuperiore libro c. 105 vidimus: hic vero Ψαμμινητιχος, Ψαμμητιχος, Ψαμμιτιχος in membranis eſt. Par apud alios diſcrepantia. Mihi dubium nullum eſt, quin conſtitutum quid in eo nomine ſcriptor habuerit. Inclino in Ψαμμιτιχος. *Weſſeling.* conſentiente *Larchero*, ſed diſſentiente, quem ſequi placuit, *Reizio*.

επειδη δε) Medic. Askew. marg. Steph. I, in Aldo & plerisque επειδε.

Ψαμμητιχος) Ψαμμινητιχος Askew. Vindob. & mox iterum.

Poſt βασιλευσας comma inſeruit Ald. Camer. I. II, omittunt eaedem poſt ειδεναι, colon habent poſt ἑωυτων, comma poſt αλλων.

Ψαμμητιχος δε) Medic. Arch. Askew. probantibus Gronov. Weſſeling & Reiz. Aldus & alii γαρ, quod Strothius reduxit.

Poſt ανευρειν comma omiſſum in Ald. Camer. I. II.

νεογνα) Pollux II, 8. νεογονα reperiſſe videtur: αμεινον δ' αυτο το παρ' Ἡροδοτῳ νεογονον. αλλα και τουτο Ιωνικον. Ubi Heringa Obſ. c. 3, hoc ex loco νεογνον refingit; contra ea Pierſonus Veriſim. II, 8. p. 234. νεογονῳ vindicem dat Eurip. Cycl. v. 205, & Jon. v. 1001. Ha-

ctenus bene: quod inſuper addit, ſcriptum hic fuiſſe olim παιδια δυο νεογιλα, non adducor, ut credam. Certe praeter ſtatuentis arbitrium non expnto cauſam. Obſtant & Codd. omnes. *Weſſeling*. Poſt τοιονδε comma Ald. Camer. I. II.

διδοι) Arch. Pariſ. C. Vindob. Remig. Ald. cum Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Gale. διδωσι Medic. Askew. Remig. & margo Steph. I, Gronov. διδοι locum recepit, quem Horreus in laborioſis ad huius libri principium diſputationibus illi deferebat. *Weſſeling*.

Poſt τοιηνδε comma Ald. Camer. I. II.

μηδενα αντιον) Arch. Remig. Ald. Camer, I. II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. Vindob. Pariſ. B. Valla, μηδεν αντιον Medic. & Gronov. μηδ' εναντιον Askew. Medic. cum ſequace Askew aberravit. Nihil verius Aldino, tot ſchedarum patrocinio protecto: taceo de ceſpitante verborum ordine. Schol. Apoll. Rhod. IV, 262, hac ipſa in re, κελευσαντα μηδενα μηδεν αυτοις φθεγγεσθαι: Oſtendit praeterea ἱεναι φωνην, quod etſi Portus Ιωνικως και Αιολικως, verſo aſpero in tenuem ſpiritum, putaverit dictum, praefero ἱεναι, ut conſuetudo fert. Habet Perſea Ἑλλαδα γλωσσαν ἱεντα IX, 16. *Weſſeling*.

επ' ἑωυτων) ὑπ' ἑωυτων Ald. Camer. I. II.

επαγινεειν σφισι) Pariſ. A. C. Remig. Vindob. Ald. & Edd. επαγινεην Arch. επαγειν ora Steph I, & Medic. Askew. cum fragm. Pariſ. Tum σφι ambo priores.

πλησαντα) Pariſ. tres, Arch. Vindob. Remig. Ald cum Edd. πλησαντας Medic. Ask. probante more ſuo Gronovio, ſed nexus oratio-

tionis, ut errantis amanuenſis peccatum, convellit, nec ferunt Mſſ. In Tzetzae Chiliad. 4, 796, hanc hiſtoriam explicante, male legitur Θηλαζειν προτρεψαμενος εκεινας τας μητερας· dederat ipſe τας μηκαδας, capras. *Weſſel.*

τἀλλα) τἄλλα Ald. Camer. I. II, in quibus & abeſt comma poſt παιδιων.

εποιεετο) Pariſ. C. Arch Vindob. Remig. Ald. quod reſtituit *Weſſeling.* εποιεε τε Medic. Askew. quod multo rectius iudicat *Gronov.*

κνυζηματων) habet Suidas in v.

διετης χρονος) τριετης χρονος Suidas in Βεκκεσεληνος. Poſt εγεγονεε comma Ald. & Camer. I. II.

ανοιγοντι την) Medic. Askew. ceteri ανοιγοντι τε την uti Ald. neque illi male, iudice Weſſeling. Poſt θυρην comma inſerunt omnes ante Reiz. item poſt εισιοντι.

εισιοντι) εσιοντι Ald. Camer. I. II.

Poſt προσπιπτοντα comma habet Ald. Camer. I. II.

βεκος) Medic. Tzetzes Chil. IV, 807. Suid. Heſych. in Askew. & Steph. Iora κεκος & mox iterum; βεκκος ceteri cum Aldo. Adſentitur Gronovio Weſſeling. Opus certe non fuerat, inquit, ut ex barbaro vocabulo eruditae rixae materies gigneretur. Hipponax in Strabon VIII, p. 524. Κυπριων βεκος φαγουσι και Αμαθουσιων πυρον. Plura Alberti in Heſych. & Horreus Obſ. Herod. c. 31. *Weſſeling.*

Poſt φοιτεοντι & επιμελευμενω commata exſtant in Ald. Camer. I. II.

επιμελευμενω) επιμελομενω Askew.

Ψαμμητιχος) *Ψαμμιητιχος* Arch. Vindob. uti ſupra & mox.

βεκος) *βεκκος* Ald. Camer. I. II, in quibus & nullum comma poſt *πρηγματι*.

πρεσβυτερους ειναι ἑωυτων) *πρωτους* Vindob. Arch. Eton. Supra C. 2 *οἱ γενοιατο πρωτοι ανθρωπων·* & *Φρυγας προτερους γενεσθαι ἑωυτων.* Quae Weſſelingio ſuadere videntur, ſcholion haec occupaſſe, & ex tribus codd. praeſtare *πρωτους — ἑωυτων*. Suidam in Βεκκεσεληνος ſimili quid offerre, Galeus vere adſcripſit. De ſtructura ſecuros nos eſſe Aelian. Animal. VIII, 12 iubet, *οἱ πρωτοι μου ταυτα ανιχνευσαντες.* Manetho I, 329 *βρεφεων γεννητορα πρωτον Μητερος εις αἵδην πεμψει·* quae ipſa iterat IV, 404. Alia hoc de genere Georg. Herwartus Chronol. C. 241, in quis haud pauca *απροσδιονυσα*, optime J. Perizonio docente Diſſert. de Auguſt. Orb. Deſcript. §. 21, & meliora in medium collocante. Haec *Weſſeling.*

ad Cap. III.

του Ἡφαιστου εν Μεμφι) *Ηφαιστου του εν Μεμφι* Medic Askew. margo Steph. I, Articulum inſertum alii non norunt, nec neceſſarius eſt, quare a Weſſelingio reſectus.

των παιδιων) *παιδων* Askew. & ora Steph. I.

των παιδιων) *παιδων* Iidem, & comma hic inſertum in Ald. Camer. I. II, quod poſt *εν Μεμφι* in his non exſtat.

Poſt *του Ἡφαιστου* coſi loco comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt *Θηβας τε.*

αυ-

αυτεων τɛτεων) Medic. Arch. Askew. αυτεων deſit aliis, τɛτεων deſit & Ald. Camer. I. II. λογιωτατοι) Medic. Askew. Remig. & Gronov. Pariſ. A. B. λογιμωτατοι Arch. Vindob. Pariſ. C. Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Gale. Euſtath. in Dionyſ. v. 232. Quae ſequuntur, ſunt in Athenagorae Legat. c. 24 non ſine vitiis. Diſputare hic utramque in partem poſſunt multa, quo ego, Weſſelingius inquit, labore ſuperſedebo. Laudat & amplectitur Gronovii iudicium. Qui, neſcio an recte verterint, animadvertit, *ſc.untur Aegyptiorum ſoler tiſſimi.* In Herodoto frequentiſſime occurrunt ανδρες λογιμοι vel λογιμωτατοι, etiam πολις λογιμος, etiam ἱερα λογιμα. Sed nihil in eis eſt hoc intellectu. Certe verbis lib. I, c. 143 ὁτι γαρ μη Αθηναι, ην ɛδεν αλλο πολισμα λογιμον, nequaquam ſolertia applicari poſſet, quum agatur de potentia ac robore. Itaque nec ipſe Valla ibi ſolertiam indicari credidit, cum interpretetur, *nulla urbs alia inſignis erat* Forſan rectius; ſed inſignis multum diſtat ab ſolerte. Iterumque hoc lib II, cap. 98. Tɛτεων δε ἡ μεν Ανθυλλα εɛσα λογιμη (ſic enim illic ſcribit) πολις, *Harum urbium Anthylla, quae eſt inſignis.* Vt ex his exemplis ſane quam claris exiſtimatio facienda ſit in locis, ubi nonnihil dubia videri poteſt ſignificatio. Sic, lib. I, c. 171 το Καρικον ην εθνος λογιμωτατον των εθνεων ἁπαντων, ubi vertunt *Caricae gentis ingenioſiſſimae* Quamvis enim ſequentia (ibi narrantur tria ipſorum inventa, ſicut Samios alibi ait feciſſe tria maxima) faciant, ut tolerari iſtic interpretatio illa

poſſit; nihilominus ex aliis apparet, Herodoti hanc mentem non fuiſſe, nec tam ad ea reſpexiſſe, quam ad omnem eius gentis praeſtantiam ac famam. Similiter hoc loco tam laudata argutaque omnium Aegyptiorum ingenia obumbrare non videtur voluiſſe Herodotus palmam Heliopolitis ſolis tribuendo, quum utique in ſequentibus nihil praecipuum Heliopoleos narrat, ſed omnium Aegyptiorum. Itaque quum ingenium omnibus Aegyptiis ſit acutum, tum poſſunt in uno aliquo ſuperaſſe reliquos Aegyptios Heliopolitae. Quod videtur exſtitiſſe in cultu liberalium artium, ac proinde exoſculari cogor, quod mihi ſuggeſſit MS. optimus, λογιωτατοι. Id enim nunc agitur, nempe de hiſtoria & cognitione antiquitatis Aegyptiacae, ab temporibus ſcilicet Pſammetichi; eum ait Herodotus ſe voluiſſe quoque ab Heliopolitis diſcere, tamquam maxime in ea verſatis. Λογος quinetiam proprie Herodoto hiſtoria, unde & ipſi cognomen λογοποιος. Unicum ad haec omnia eſt, quod ait lib IV, c 46 circa Euxinum habitare dicens εθνεα αμαθεστατα· ουτε γαρ εθνος των εντος του Ποντου ουδεν εχομεν παραβαλεσθαι σοφιης περι, ουτε ανδρα λογιον οιδαμεν γενομενον, παρεξ του Σκυθικου εθνεος και Αναχαρσιος. Sed & hoc libro c. 77 Αιγυπτιων μαλιστα λογιωτατοι εισι μακρω, dum vertit *longe excellentiſſimi*, nihil agit. Strabo lib. 13, p. 618 ἁπαντας μεν γαρ λογιους εποιησε τους μαθητας Αριστοτελης, λογιωτατον δε Θεοφραστον. Sane Jamblichus imitari Herodotum videtur in Vita Pythag I, 28. p. 144 ἡν ενεμοντο γην Αἰγυπτιων ὁι λογιοι. — Haec *Grono-*

novius. Quibus addit *Weſſelingius*: Λογιμωτατοι *Noſtro* honoratiſſimi plerumque ſemper ſunt & dicuntur, ſive δοκιμωτατοι, uti ex Mſſ III, 127 patefiet. Qui quidem titulus Heliopolitanis cur tandem erit praecipuus? Imo vero ceteris ſolertia & eruditione priores erant. Nic. Damaſcenus in Euſebii Praep. Evang. IX, 16 και συνην Αιγυπτιων λογιωτατοις. Plura olim conſtipavi in Diodori II, 4. Nunc adſtruo hoc Juſtini Mart. ex Dial. cum Tryph. p. 168. ed. Thirbl. περιτεμνεσθε εν την ακροβυστιαν της καρδιας ὑμων, ὡς οἱ λογοι τε Θεε δια παντων τετων των λογων αξιεσι. Corrigit vir doctus οἱ προφηται, ego λογιοι τ. Θεε, & ſacros prophetas intelligo.

εξηγεεσθαι, εξω) εξηγεεσθαι εξω, Ald. Camer. I. II, nos Reiz. ſequuti.

Poſt μενον comma habet Ald. Camer. I. II, in iisdem poſt επιςαθαι punctum & poſt ſeq. artic. τα comma exſtat.

νομιζων παντας ανθρωπες) νομιζων ε π. α. conjectura Reiskii, quae Strothio neceſſaria videtur. Vid. infra c. 51 & alibi paſſim. Sine negatione ſic forte interpretandum cenſuit Strothius, tacens de his, quaſi de re, quam notam omnibus crederem. vel poſterius αυτεων ad ονοματα non ad Θεα referendum.

αυτεων) αυτων Ald. & qui hanc ſequuntur.

εξαναγκαζομενος) Medic. Askew. Remig. ora Steph. I, ceteri αναγκαζομενος cum Aldo.

ad Cap. IV.

Poſt πρηγματα abeſt comma, quod exſtat poſt

poſt ελεγον in Ald. Camer. I. II, poſt σφισι punctum nullum in iisdem.

δυωδεκα μερεα) δωδεκαμορεα Arch.

ωρεων) ωραιων Ald. Camer. I. II.

αςρων) αςερων Pariſ. tres, Arch. Vindob. Remig. Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. αςρων Medic. Askew. bene probant Gronov. Weſſel Reiz.

τοσωδε) το σωμα Arch. Vindob. male.

Poſt Ἑλληνων comma non exſtat in Ald. Camer. I. II.

εμοι δοκεειν) Medic. Askew. Remig. Pariſ. A C, in aliis ὡς εμοι δοκεει, ut Ald nec male. Vid. IV, 168. *Weſſeling.*

Poſt επεμβαλλεσι comma omiſit Ald. Camer. I. II, in quibus, uti in Weſſeling. punctum poſt ἑινεκεν poſitum.

Poſt βωμες τε & αγαλματα commata inſerta in Ald. Camer. I. II. punctum poſt πρωτες.

και τετεων) Arch. Vindob. Remig. Pariſ. Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. και abeſt ab Ald. & edd. τετων Medic Askew.

πρωτον Αιγυπτε ανθρωπων) Medic. Askew. πρωτον Αιγυπτε ανθρωπον Remig. ceteri ut Ald. πρωτον ανθρωπων. in ora Steph. I. δε Αιγυπτε πρωτον. Non erat ad ſententiam valde neceſſaria Αιγυπτε mentio, nec placuit eam hinc amoliri ob haec Diodori I, 45 μετα τες θεες τοινυν φασι βασιλευσαι της Αιγυπτε Μεναν. *Weſſeling.*

Μηνα) ſic Ald. & Edd. Arch. Vindob. Remig. Pariſ. C. Valla. Μινα Askew. Medic. In regis nomine, qui primus ex hominibus, ut ea in regione perhibebant, principem egit, ſcri-

ſcribentium inſignis diſcrepantia eſt. Μηνα magno numero Codd malunt, neque aliter ſuo in libro invenit Euſeb. Chron. p. 14, *Noſtrum* nominatim teſtem vocans. Μειναος βασιλεως meminit Plut. Iſ. & Oſir. c. 8, ubi nonnulla Sam. Squire. In Catalogo Eratoſthenis apud Syncellum Μινης Θηβαιος, ὁ ἑρμηνευεται Διονιος, ubi Μηνης & αιωνιος ex indole veteris Copticae dialecti docte correxit P. E. Jablonskius adnot. in catal. iſtum in T. 2 Chronol. Vignolii p. 736. Quare hoc amplexus ſum, ſicuti & Μοιριος. Vide c. 13, & Diodor. I, 51 & Salmaſ. de anno climact. p. 567. *Weſſeling.*

ὑπερεχον) ὑπερεχων Arch.

Μοιριος) Medic. Arch. Μυριος Ald. & Edd. Remig. Vindob. Arch. Pariſ. C. & Valla. Poſt ες την comma inſerit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. V.

δηλα γαρ δη) Pariſ. B. Vindob. Arch. Remig. Ald. & Edd uti IX, 11. δη negligit Medic. & Askew. probante Gronovio, qui Vallam & hoc habuiſſe opinatur, dum interpretatur, *manifeſtum enim eſt.*

Poſt ιδοντι δε comma non habet Ald. Camer. I. II, habent poſt ὁτι Αιγυπτος edd. ante Reiz. & poſt ες την Ald. Camer. I II.

και δωρον του ποταμου) Citat Arrian. Αναβ. V, 6, ſaepe Strabo I, 53 & 61 &c.

ετι της) εστι Askew. επι της Remig.

Poſt της περι comma habet Ald. Camerar. I. II.

τοιουδε) Abeſt Arch. Vindob.

τοιουτον) τοιουτον ille, Ald. c. edd. Vindob. Re-

Remig. Vindob. I, 107. τοιονδε Medic. Askew. quod male recepit Gronov.

Poſt πρoσπλεων ετι nullum comma in Ald. Camer. I. II.

κατaπειρητηριην) κατα πειρητηριην diviſa voce Ald. Camer. I. II, Askew.

πηλον) πηλων Arch. Ald. Camer. I. II.

ad Cap. VI.

Αὖτις δε αυτης) Medic. Askew. Remig. qui αυτης εςι Aιγ. In Vindob. Arch. Pariſ. C. Ald. & edd. αυτης δε της Aιγυπτε επι μηκος, ſine αὖτις.

σχoινοι) Habet Suidas in v. ubi Küſter male.

Πλινθινητεω) Medic. Askew. & Paſſionei Cardinalis, quo deinceps utar. Πινθηνητεω Pariſ. A. B. Arch. Vindob. Ald. & Edd. Verum erit Πλινθινητεω. Oppido nomen Πλινθινη, quod lacui Mareotico, cui vicinum erat, nomen Πλινθινητε dedit. Scylae Πλινθινον κολπον vocat Peripli p. 106, ubi Voſſius & Holſtenius ad Ethnicographi Πλινθινη videndi. *Weſſeling.*

Σερβονιδος) Σελβονιδος Vindob. Arch. Ald. Camer. I. II.

ορος τεινει) Arch. Vindob. Ald. cum edd. Pariſ. tres. Valla Remig. τεινει deeſt Medic. Askew. & a Gronov. eiectum. Sed Weſſeling. in locum priſtinum reſtituit, Scriptore ita volente, nam III, 5 μεχρι Σερβονιδος λιμνης, παρ' ἣν το Κασιον ορος τεινει ες θαλασσαν. Et hac quidem in defenſione Horreo adſenſum non negavit Weſſeling. Obſerv. Herod. c. 42.

ων

ων απο οἱ) απο deſit Ald. Camer. I. II, & pleriſque, ſed απο eſt in Remig. Askew. Medic. a Gronov. & Weſſeling. inſertum.

γεωπειναι) γεωπιναι Arch. Aemulatur haec Max. Tyr. Diſſert. 39. p. 459 leviter lapſus. Vid. Ruhnken. ad Timaei Lex. p. 49. *Weſſel.*

οργυιησι) οργυησι Askew.

εων) εον non male Arch. Askew.

Poſt ἑξακοσιοι comma inſerit, quod omiſit poſt τρισχιλιοι Ald. Camer. I. II.

ad Cap. VII.

Ενθευτεν μεν) ex Medic. & Askew. abeſt μεν Ald. & aliis.

μεσογαιαν) μεσογεων Arch. qui ita ſaepe.

Poſt ὑπτιη τε comma inſerit Ald. Camerar. I. II.

ανυδρος) αμυδρος coniectura Heilmanni ingenioſiſſima, a Degenio in verſione Germanica probata.

ανω ιοντι) ανω ανιοντι Arch. & Ald. Camer. I. II non male.

Αθηνεων) Askew. Paſſion. ceteri Αθηναιων cum Aldo. Quod aliquoties auctoritate libri Medicei poſuit *Gronovius*, hic etiam debuerat εξ Αθηνεων, *Athenis*, vulgari: nimis ille frequenter vocem perperam ſcriptam reliquit, nimirum hic V, 49. p. 42, 16. p. 373, 24. 381, 24. 403, 49. 409, 21. 490, 33 497, 49. 498, 43. 511, 11. 549, 15, quibus in locis ſimiliter Αθηνεων ſcribendum: Θηβαι Ionice flectitur in Θηβεων, quod pro Θηβαιων poni debuerat p. 91, 35, 37. p. 109, 45. Recte ſcribitur απο Θηβεων των Αι-

γυπ-

γυπτιεων p. 279, 33. p. 110, 10. Huius generis Jonica cum toties in his recte ſcripta recurrant, cur iſta tandem depravata relinquerentur? — *Valkenaer.* adſentiente *Weſſelingio.*

Poſt ὀδω comma nullum in Ald. Cam. I. II.

δυωδεκα) δωδεκα Arch.

Πισαν) Arch. Valla, & mox, Πισσαν Pariſ. duo, Remig. Ald. Camer. I. II, Steph. & ſeqq. Πεισαν bis Medic. Askew. Scripſi, inquit *Weſſeling.* Πισαν, quorſum & Medic. leviter aberrans ducit. Non ignoro, addit, Πισσαν ſaepius nobilem urbem pingi, propius tamen ad vocabuli originem illud eſt.

σμικρον τι το) Medic. Askew. Remig. ora Steph. I. σμικρον τι διαφερον Ald. cum edd. Arch. Vindob. Pariſ. C.

ϐδων) ὀδῶν Arch. ὀδῶν Askew. Poſt τϐτεων nullum comma Ald. Camer. I. II.

μηκος) Askew. Remig. Medic. margo Stephan. I. μηκος vulgo & in Ald. deſideratur. Legebat Scholiaſtes το μη απισας· adſcripſit enim απισας, ἱκανωσας, quod ἱκανας ισας ſi cum Abreſchio formaveris, ceſſabunt Corinthi & aliorum ineptiae. Hic vero me properantem paulisper moratur των ϐδων ſcriptio. Toties totiesque της ὀδϐ mentio recurrit, ſpecies Jonica hic & III, 126 in ſede manſit. Homer. Od. P. 196 επειη φατ' αρισφαλε' ἐμμεναι ϐδον· ubi Euſtath. & Etymol. p. 615. Male nunc illis precarer, qui tantum ſibi iuris in mutanda ſcriptoris dialecto ſumſerunt: At quid proficies? Διαφερον an διαφορον, praeoptes, in libero arbitratu

tratu eſt. Poſteriori ſeſe addixit Horreus Obſ. Herod. c. 33. *Weſſ. ling.*

Πισαν) Πισσαν Ald. Camer. I. II, vid. ſupra.

Αθηνεων) Paſſion. Askew. alii omnes cum Aldo Αθηναιων, Valla fortaſſe excepto, quem Sylb. expreſſit.

καταδει) κατα δει Ald. Camer. I. II.

ὡς μη) Ald. & Edd. Vindob. Arch. Pariſ. Remig. ὡς abeſt Medic. Askew. Immigravit in locum ſuum ὡς, Mediceo odioſum. Non nego citra damnum abeſſe potuiſſe: at vincit Codd. imperium. Potuerat etiam in his, ὡς εγω επυνθανομην — εινα, brevi ſequuturis, deſiderari: & Reiskius inductum voluit. Verum ſaepe locum tenet, quem ſine detrimento relinquere poterat. Vide Hemſterhuſ. in Lucian. D Mort. XII, 1 & Horreum Obſ. Herod. C 43. *Weſſeling.* Poſt πεντακοσιων comma eſt in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. VIII.

Poſt τη μεν comma poſuit Ald. Camer. I. II, & γαρ cum ſequentibus coniunxit.

προς μεσαμβριης τε και νοτε) Medic. Askew. Remig. in marg. Steph. I. ες μεσαμβριης τε και νοτε. Ald. & ceteri προς μεσαμβριην τε, και νοτον.

εν τω και) Ald. cum ſeqq. Vindob. Arch. Pariſ. B. C. Remig. In Medic. & Askew. εν τω αι; quod Larcher. in Pariſ. A. legiſſe teſtatur, probatque. και iure revocavit Weſſeling.

Μεμφι) Μεμφη Arch. ſolito ſibi more.

ες τα ειρηται) Ald. & Camer. I. II. ες τα, ειρηται το ορος· τη δε.

μακροτατον) Medic. Askew. Remig. ora Steph. I. *μακροτερον* Ald. & alii.

της οδε) deeſt Arch.

απο ηες) Remig. margo Steph. I, Askew. Medic. Vulgo cum Ald. *απο εω.*

την ηω) Iidem. Vulgo *εω* cum Ald.

τερματα) *τελματα* Arch.

το δε προς λιβυης) Verius erit, Weſſelingius putat, *τη δε προς Λ.* Pendent enim, addit, ex ſuperioribus *τη μεν γαρ της Αραβιης κ. λ.* cuius quidem coniecturae ſuaſore utor *Pauw.* Sed cum Larcherio nos neceſſitatem huius emendationis non videmus, refertur enim *το δε προς Λ.* ad *τη μεν γαρ της Αραβ.* initio capitis, uti & Strothius monuit.

αλλο πετρινον τεινει) *αλλο υπερτεινει* Remig. Pariſ. A. B. margo Steph. I, etiam in ora Paſſion. ex gloſſa. *υποπετρον* Pariſ. A. Larcherii. Poſt *εν τω* comma in Ald. Camer. I. II.

κατειλυμενον &c.) *κατειλημμενον κατα τον αυτον* Remig. *κατειλημμενον, τεταμμενον τον αυτον* Arch. cui Ald. & Steph. conſentiunt, ſed *τεταμενον*, & Vindob. tum Pariſ. A. B. Medic. *κατειλυμενον* & Askew. absque *τεταμμενον*, qui mox *τροπον τον και.* Haec turbata vehementer ex Mediceo ſunt a Gronovio. Probare poſſum. Weſſelingius ad h. l. ſcribit, *ψαμμω κατειλυμενον*, uti *ψαμαθω ειλυμενα πολλη* Odyſſ. ξ. 136, quanquam *κατειλημενον* ex *ειλεω* non minus bonum. In Philoſtrati Heroic. C. 2. p. 693. Jupiter *ειλημενος κοπρω*, qui *ειλυμενος* Gregor. Naz. Stelit. I, p. 72. Ed. Montac. *Φλογερη ειληνεα χροιη — Φαλαγγια.* Nicand. Theriac. v. 754.

Poſſum

Poſſum etiam, ſi qui κατειλημμενον maluerit, uti Horreus Obſerv. Her. C. 44, pati. At aegre exilii poenam fero, quam τεταμμενον Medic. decreto ſuſtinuit: facit enim orationem intricatiorem & ſcriptorem ſibi contrarium; hoc enim de monte c. 12. καὶ ψαμμον μȣνον Αιγυπτȣ ῡρος τȣτο το ὑπερ Μεμφιος εχον. Sabulo itaque obſitus non fuit mons Arabiae praetentus, & in Erythraeum mare tendens, cuius contrarium Medic. auctoritas viro doctiſſimo extorſit. Quae quidem diſcordia deſinet, ubi ex codd. conſenſu ψαμμῳ κατειλ. τεταμμενον τον αυτον τροπον καὶ τȣ Αραβιȣ κ. λ. redierit. Innuunt enim, montem hunc porrectum in meridiem verſus fuiſſe, quod de Arabio monte paulo ſuperius depoſuerat. *Weſſeling.* conſentiente *Larcherio.*

τροπον τον καὶ) abeſt τον Ald. Camer. I. II.

πολλον χωριον) Askew. Pariſ. B. Paſſion. πολλων χωριων vulgo cum Aldo. Noſtram lectionem poſtulabat, quod bene monuit Weſſeling. ſermonis ſeries & edunt membranae, venerat etiam in coniecturam Reiskii.

ὁσον) ὁσων Ald. Camerar. I. II, in quibus comma poſt ςεινη εςι.

των δε ȣρεων) Ald. & ſeqq. Vindob. Arch. Pariſ. C. δε omittunt Medic. Askew. & alii.

μεν γη) γης Arch. comma coli loco poſuit Ald. Camer. I. II, & omnes ante Reiz.

ειναι) abeſt Arch. comma hic eiecit & poſt τη poſuit Ald. Camer. I. II, omiſit poſt ȣ πλειȣς.

καλευμενον) καλεομενον Askew. & Eton. probante Waſſe in Thucyd. IV, 36 citra cauſam.

ad Cap. IX.

μεν νυν) μεν ων Arch. Vindob. Ald. Steph. & edd. νυν e Medic. recepit Gronov.

Poſt της οδȣ comma nullum in Ald. Camer. I. II, inſertum in iisdem poſt ἑξηκοντα & οκτακοσιοι.

ἑνος και) copulam non habent Ald. Camerar. I. II, in iisdem comma exſtat poſt δεδηλωται & ϛαδιων.

ὁσον δε τι) Remig. Askew. Medic. ὁσον δε τη Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. ante Gronov.

απο θαλασσης ες μεσογαιαν *rel.*) in Steph. I ora ες μεσογαιαν μεχρι Θηβεων εϛι. praeterea Θηβεων Remig. Paſſion. vulgo cum Aldo τη απ. θαλ. μεχρι Θηβαιων μεσογαια εϛι. Belle Remig. ſchedae. Gronovius attigit haec ad Arriani Αναβ. III, 5. p. 109 ex Medic. idem aſſerens Herodoto. Cur illam rem hic tacitam habuerit, non exputo. *Weſſeling.*

Poſt εικοσι & ἑκατον commata ſunt in Ald. Camer. I. II.

Θηβεων) Θηβαιων omnes ſicuti ſupra, male.

χιλιοι και οκτακοσιοι) Medic. Remig. Ask. εικοσι και Ald. & ceteri.

ad Cap. X.

ταυτης ὡν της ειρημενης) της χωρης της ειρημενης Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Gale, Gronov. Quare της χωρης eiecerint

rint Weſſeling. & Reiz. editis omnibus & ſcriptis codd. pro eo retinendo conſentientibus, cauſam non videmus. Num typographi vitio exſulat e Weſſelingiana? quod repetiit Reizius.

εδοκεε και) εδοκεε δε και Edd. cum Aldo. δε omittunt Medic. Askew.

μεταξυ εφαινετο) μεταξυ γ'εφαινετο Ald. & edd. γε φαιν. Arch. negligit γε Medic. Askew. idque igitur eiecit Gronov.

ὥσπερ γε τα περι) τα τε περι Ald. & edd. ex Medic. vulgatum & Askew.

Poſt Ιλιον, Εφεσον τε, & πεδιον commata ſunt in Ald. Camer. I. II.

ὥστε ειναι) Remig. Askew. Medic. marg. Steph. I, ceteri ὡς cum Aldo.

προσχωσαντων) προχωσαντων Ald. Camerar. I. II.

πενταςομε) Medic. Askew. επταςομε Ald. & Edd. Arch. Pariſ. A. B. Vindob. Remig. Sed Euſtath. ad Dionyſ. v. 226. Mediceam & Askewianam, a Gronovio reſtitutam lectionem genuinam probat.

εςι) Deſit Vindob.

μεγαθεα) Medic. Askew. Vindob. μεγαθεα Arch. Vulgo μεγαθεες cum Aldo. μεγαθει praefert Larcher. ſecundum veſtigia in Arch.

Poſt εισι punctum & poſt των comma poſuit Ald. Camer. I. II.

Φρασαι εχω) Φρασων εχω Arch.

ουκ ἥκιστα) ουκηκιςα una voce Ald. Camerar. I. II.

εξιας) Medic. Remig. Askew. ora Steph. I.

εξιων Ald. & Edd. Vindob. Arch. & Euſtath. in Dionyſ. v. 431.

ες θαλασσαν) Euſtath. l. c. Askew. Remig. Paſſion. bene. *ες την θαλ.* Ald. & edd. ante Gronov. Poſt *νησων* comma inſerit Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. XI.

Poſt *χωρης* colon, poſt *ε. προσω* nullum comma exſtat in Ald. Camer. I. II.

καλεομενης θαλασσης) Remig. Medic. Askew. Paſſion. Steph. I. margo. *θαλασσης* vulgo abeſt. Ex Coniectura G Raphelius in priorem Petri c. II, 6. *εσχεων*, ſed minime fideli. Supra I, 193 *εσεχει δε ες αλλον ποταμον εκ τε Ευφρητεω*, & II, 158 *εσεχει δε ες την ερυθρην θαλασσαν*. Ariſtid. T. 2. p. 354 ed. Jebb. *εις τες παρ' ἡμιν τοπες εσεχει θαλαττα, ἡ καλειται, κασπια* Quae quidem efficiunt, ut poſt pauca *εκ β. θαλ. κολπον εσεχοντα* paene ex Remig. admittam. Recepi ſine haeſitatione *ες την ευρεην θ.* Arch. monente, ut c. 9 & ſaepe. *Weſſeling.*

μηκος μεν πλοε, αρξαμενω) *πλοιε αρξαμενε* Askew. Remig. poſt *μεν* comma inſeruit Ald. Camer. I. II, Steph. I.

εκ μυχε) *εκ μαχε* Ald. Camer. I. II, Arch. Vindob. *Inacho* Valla.

ευρεην) *ευρειην* ceteri praeter Arch. qui *ευρεην* habet.

τεσσερακοντα) *τεσσαρακοντα* Ald. Cam. I. II.

ευρος δε, τη) *ευρος δε τη*, Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt *εν αυτω* & *αμπω τις* diviſis vocibus.

και

και την Αιγυπτον) Medic. Askew. Remig. *και επι την Αιγ. δοκεω γενεσθαι. τον* Ald. & Edd. Vindob. Arch. Noſtram Herodoto iure reſtituit lectionem Gronovius.

βορηϊης) Askew. *βορεης* ceteri cum Aldo. Askewianam lectionem poſtulat dialectus. Senſit & Reiskius; confer. II, 158. 159. IV, 37. 42.

εσχεοντα) Medic. Askew. ora Steph. I. *εχοντα* Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. omiſſo *κολπον*. *εσεχοντα* Remig.

επ᾽ Αιθιοπιης) *επ᾽ Αιθιοπιην* Arch.

Poſt *τον* ante *ερχομαι* comma habet Ald. Camer. I. II.

Συριης) *Συριην* Arch. Ald. & hanc repetentes comma poſt *Συριης* habent.

συντετραινοντας) Medic. Askew. *συμπεραινοντες* Pariſ. tres, Arch. Vindob. Remig. Ald. & Edd. ante Gronovium, qui iure meritoque praeclaram Medic. & Askew. ſcripturam inſtauravit & defendit. Meminit Weſſeling. Diodoro III, 44 ſimile auxilium ferre & aliorum exemplis ſtabilire; quibus hoc Aeſchyli adſtruit Choephor. v. 449 *δι᾽ ωτων συντετραινε μυθον ἡσυχω φρενων βασει*, cothurno incedens, neque alienum tamen.

ει ων εθελησει) *ει ων δη εθελησειε* Remig. Ald. & alii.

Poſt *τουτου* comma inſeruit Ald. Cam. I. II.

εκχωσθηναι) Medic. Askew. *χαρισθηναι* Remig. *χωσθηναι* vulgo cum Ald.

Poſt *ετεων* punctum habet Ald. Cam. I. II.

ελπομαι γε και) Medic. Remig. Askew. *ελπομαι τε* ſine *και* Ald. cum aliis.

Poſt αν colon abeſt in Ald. & omnibus ante Reiz.

η κȣ γε δη) κȣ γε δη Vulgo cum Aldo. Nos cum Reizio & Strothio Valkenarianam recepimus emendationem ſine dubio veriſſimam. Qui, Formularum Herodoti, inquit, non incurioſus, haud ſane memini, ſic alibi loquutum hiſtoricum: quod ſi codd. iſta vetuſtis abeſſent, tum certe iudicarem aliunde invecta ad iſta ſcilicet explicanda, εν τω προαναισιμωμενω χρονω. Tota fortaſſe periodus ſic primitus ſcripta prodierat: εγω μεντοι ελπομαι! γε και μυριων εντος χωσθηναι αν· η κȣ γε δη εν τω προαναισιμωμενω χρονω ȣκ αν χωσθειη κολπος και πολλω μεζων ετι τȣτȣ ὑπο τοσȣτȣ τȣ ποταμȣ και ȣ̔τως εργατικȣ; In his ſolemne illud η πȣ vel Herodoti η πȣ γε δη non cadit in dubitationem, quin genuinum ſit, ſuumque indat interroganti vigorem. Haec Valkenar. Quibus addit Weſſelingius: Adhaereo ad hanc diſputationem, neque me expedio. Arch. οιμαι non multum iuvat, nec Reiskii opera in Miſcell. Lipſ. Vol. 7, p. 629. Adſcribam Pauwii coniecturam, ut arbitrandi ſit facultas. Fors, inquit, una litera detracta, & diſtinctione leviter mutata, optime locus emendabitur: εγω μεν γαρ — χωσθηναι αν κȣ γε· η εν τω προαναισιμωμενω — ȣκ αν χωσθειη κολπος κ. λ. Opinor intra X annorum millia alicubi aggeratum eſſe: an ſinus longe hoc Arabico maior non poſſet oppleri intra illud temporis ſpatium, quod ante nativitatem meam a rerum primordiis effluxit? Haec ille. Valkenario quoque adſenſum Larcherius ſuum addidit.

προτερον) οιμαι addit Arch.

ϐκ αν χωσθειη) Ald. & Edd. Arch. Vindob. Pariſ. C. αναχωσθειη Medic. Askew. ora Stephan. I. αναχωρισθειη Remig. Sequutus cum Weſſelingio Aldinam. Goldhagenius, ϐκ ſi eiiciatur, inquit, & αναχωσθειη legatur, locus obſcurior dilucescit.

Poſt εργατικϐ colon habet Ald. Camer I. II.

ad Cap. XII.

αυτα πειθομαι) αυτα, πειθομαι· Ald. Camerar. I. II.

ϐτω καρτα δοκεω) ϐτος καταδοκεω Arch. ὡτω καταδόκεω Ald. Camer. I. II.

Poſt δηλεεσθαι punctum habet Ald. Camerar. I. II.

ψαμμιν) Βαμμον Arch. Praecedentia attigit Euſtath. in Homer. p. 1509. 32.

Poſt προς δε nullum comma in Ald. Camer. I. II.

προσϐρω) πρὸς ϐρω Ald. Camer I. II.

ϐ μην) ex coniect. Reiskii a Paſſion. confirmata, reliqui ϐ μεν.

της γαρ Αραβιης &c.) ſine parentheſi Ald. Camer. I. II.

μελαγγαιον τε) μελαγγεον τε Arch. Vindob. Ald. & Edd. noſtrum eſt in Mediceo.

κατενηνειγμενην) Medic. κατενενειγμενην Ald. & Edd. κατεινηνεγμενην Askew.

ιδμεν) ισμεν) Askew.

Poſt Συριην comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt αργιλωδεστερην τε.

ad Cap. XIII.

Μοιριος) Medic. Askew. perpetuo. In reliquis Μυριος plerumque ſemper. Poſt βασιληος abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

αρδεσκε) Medic. Askew. Paſſion. ex Jonum conſuetudine. Euſebius in Praep. Evang. IX, 41, ex Abydeis: *πυλας επεςησεν, τας ανοιγοντες αρδεσκον το πεδιον.* Vulgo *αρδεεσκε* cum Aldo.

Μοιρι) Remig. ſed *Μυρι*, Medic. Askew. Pariſ. A. Ceteri *Μυρις — τετελευτηκως* cum Ald.

εινακοσια) eſt in Askew. & Remig. Paſſion. Alii *εννακοσια* cum Aldo. Scripſit Weſſeling. *εινακοσια*, quemadmodum II, 145. Homeri *εινατον*, *ειναννχες* non attingens. Mire placet ipſi Gronoviana huius loci explicatio, qui praeter II, 145, a Weſſelingio laudatum addit c. 124 *τη δε πυραμιδι αυτη χρονον γενεσθαι εικοσι ετεα ποιευμενη* IV, 6 *ετεα δε σφι τα συμπαντα λεγεσι ειναι χιλιων ε πλειω.* VIII, 129 *Αρταβαζω δε επειδη πολιορκεοντι εγεγονεσαν τρεις μηνες.* Achill. Tat. lib. 5. p. 293 *και ηδη μοι γεγονασι μηνες ἑξ, και το πολο τυ πενθες ηρχετο μαραινεσθαι.*

ει) *ἦν* Arch.

τε μοι) Medic. Askew. Alii cum Aldo *δε μοι.* Longe nitidior connexio Medic. iudice Gronovio.

Μοιριος) *Μυριος* Ald. Camer. I. II, abſente commate, quod poſt *οικεοντες* invenitur, ſicuti poſt *χωρια.*

κατα λογον επιδιδοι &c) *ες ὑψος — αποδιδοι* non habet Askew. Dum quis iſta nobis probabiliter interpretetur, ſuſpicabor equidem ex interpretamentis nata, quae quis olim vicinis adpoſuerit. Certe nihil impedit, hoc in loco *κατα λογον* per *κατα το ὁμοιον* interpretari, & *ες ὑψος*, *εις αυξησιν.* Mea ſaltem opinione nihil diſtarent *κατα λογον επιδιδοι ες ὑψος*, & *κατα το ὁμοιον*

ὁμοιον επιδιδοι ες αυξησιν. Cap. ſeq. 14 ει σφι εθελησει (ſic legerim) — ἡ χωρη ἡ ενερθε Μεμφιος — κατα λογον τȣ παρωχημενȣ χρονȣ ες ὑψος αυξανεσθαι. *Valkenaer* & ipſi accedens *Goldhagenius.* Invenit & hic manifeſtam tautologiam Reiskius ſciolorum opera natam. Miſcell. Lipſ. Vol VII, p. 629. Putares quodammodo adſtipulari ſchedas Askew. in quis hiatus, ſed ex ſcribae ſocorde negligentia: eadem verborum επιδιδοι & αποδιδοι terminatio hominis oculos, ut in medio utriusque poſita omitteret, praeſtrinxit. Herodoti dictiones bene conſtant: ες ὑψος altitudinem ſoli, ες αυξησιν eiusdem incrementum, quo latius in vicinum mare protenditur, declarant. Ceterum XVI aut XV cubitos amnem adſcendiſſe, & arva inundaſſe olim, argumento eſt Nili figura XVI liberis circa ludentibus, per quos totidem cubita ſummi incrementi augentis ſe amnis intelliguntur, in Plinii H. N. 36, 7, ubi Harduinus, cui iungendus *Shaw* Obſ. Geogr. Syr. & Aeg. c. 5, p. 181 quantum aquis ſeriore tempore terra ea increverit, ex Arabibus docens. *Weſſeling.* quocum ſentit & *Larcherius.*

τον επιλοιπον) duo haec abſunt Arch. ſed οἱ Αιγ. recte habet, quod igitur cum Reiz. recepimus. In edd. omnibus ante Reiz. artic. abeſt. Poſt το ante κοτε comma inſerit Ald. Camer. I. II.

πυθομενοι γαρ) Remig. Askew. Medic. ora Steph. I. πυνθανομενοι Ald. Camer. I. II & alii.

πεινησειν) πονησειν Ald. Camer. I. II, Steph. I margo, Pariſ. C. Poſt λεγειν comma deſit Ald. Camer. I. II.

εθε-

εθελησει σφι) *εθελησοι σφισι* Ald. Camer. I. II. *εθελησῃ σφιν* Arch. *σφισι* Steph. I & ſeqq. ante Reiz. quem ſequi placuit cum Strothio.

αιρεθησονται) *αναιρεθησονται* Arch

αποστροφη) Valla *αποστροφην* in verſione neglexerat, ſententia loci contentus.

μουνον) *μουνου* Pariſ. C. quod Weſſelingio minime malum videtur.

ad Cap. XIV.

ορθως usque *ὡς εχει* deſunt Arch. & Vind. culpa ſcribae.

φερε δε νυν) abeſt *δε* Ald. Camer. I. II, & comma quoque poſt *εχει*.

εθελησει) Arch. quem ducem habuit Weſſeling. *θελει* Remig. *εθελησοι* Ald. Camer. I. II, Steph. I & Edd. ante Gronov. *θελοι* Medic. Askew. ora Steph. I, Gronov.

ως και προτερον ειπον) Sic cum Reizio & Strothio edidimus Aldum & Edd. ante Weſſeling. omnes ſequuti, conſentientibus Pariſinis codd. Larcherii. *ὡς και προτερον μοι ειρηται* Herod. I, 169. Weſſelingius *ὡς δε* neſcio unde? num typothetae error?

ἁυτη γαρ &c.) ſine parenth. in Ald. Camer. I. II.

αυξανομενη) *αυξομενὴ* Arch.

παροιχομενου) Arch. Remig. ora Steph. I, Medic. Askew Vindob. *παρωχημενου* vulgo cum Aldo. Poſt *πεινησουσι* comma ponit Ald. Camer. I. II.

μητε γε ὑσεται) Remig. Askew. Medic. Paſſion. egregie. Vulgo cum Aldo *μητε γευσεται*

&

& poſt χωρη additum τα απο Διος. Gronovius., Haec certiſſima eſt, inquit, illorum manus, qui cum pulchre ſibi viderentur concinaſſe verbum γευσεται, ſimilem labro iſti lactucam comparaverunt, reperiendo τα απο Διος. Neque enim haec poſtrema aliter conſiderari oportet, quam inaniter & violenter iterata, quae videbant praeceſſiſſe commodum εκ τȣ Διος, quod furtum per mutatam praepoſitionem voluerunt velare. Quid vero eſt, quod vult neſcio quis, ſed primus videtur Stephanus, & conſentiunt poſtea Jungermannus ſimul cum Th. Gale, ſubnotans? [lego autem ὑσεται pro γευσεται] Quod genus illud vel Graeciſmi vel humani ſermonis erit ει μητε ὑσεται σφι ἡ χωρη τα απο Διος? Etſi tamen laudabilis hactenus conatus iſtorum, qui incredibilem translationem, & ab Herodoto alienam maluerunt aliquid agendo tentare, quam nimis ex ſe improbi eſſe. Sed quid ego nunc antepono conatum Stephani illis priſcis corruptoribus & centonis male ſumto adſutoribus, cum hic locus videatur ſepoſitus fuiſſe ab Aem. Porto, ut feriret acriter Stephanum, immodice quidem incenſus, & hinc miſerandus, ut Herodoto attribuat *pluvias coelitus cadentes*, ſic cavens, opinor, ne quis intelligat alias: etiam arceſſens Evangelium Joannis & Epiſtolam ad Hebr. cap. 6, v. 5, ubi tacet aut pudet illum loqui de varietate conſtructionis verbi γευεσθαι in duobus deinceps verſibus. Utique Herodotus non imitatur iſta loca; imo ille neſcit γευεσθαι aliter conſtruere, quam cum genitivo Sic γευεσθαι των αγαθων dicit lib. I, non τα

αγα-

αγαθα, ut mendaciter fingens ſupplet Portus. Sic γενεσθαι ελευθεριης lib. 6 Sic quum pateat, in hoc loco nihil boni actum eſſe, ſpero me ſecurum fore, & ut opinor, eſſe poſſum, reſtituens ex fide optimi MS. ει μη τε γε ὑσεται σφι ἡ χωρη, tribus vocibus exploſis. An nocuiſſe dicam illis primis tantae pravitatis fabris, quod ὑσεται noluerint paſſivo ſenſu intelligere, quum tamen dicat Herodotus πολιορκησομενοι pro πολιορκηθησομενοι, ειρησεται pro ειρηθησεται, θυεσθαι. Nam quae praecedunt, θελοι & παροιχομενȣ ab Stephano appoſita in margine laudat exemplar vetus, ut probavi & ipſe, III, 10 dicit ȣ γαρ δη ὑεται τα ανω της Αιγυπτȣ τοπαραπαν· αλλα και τοτε ὑσθησαν αἱ Θηβαι ψεκασι. Haec *Gronov*.

ες τας αρȣρας) Medic. Remig. Askew. ες τας alii cum Aldo ignorant Poſt ὑπερβαινειν punctum in Ald. Camer. I. II.

εκ γης) Remig. Medic. Askew. ora Steph. I, Vindob. εκ της Arch. vulgo cum Aldo εκτος των.

ἁπαντων) παντων Askew. Poſt Αιγυπτιων comma eſt in Ald. Camer. I. II, quod in iisdem poſt αυλακας abeſt

ȣτε σκαλλοντες) Duo haec non ſunt in Arch.

των ὡλλοι ανθρωποι) ὡλλοι ſine ανθρωποι Arch. οἱ αλλοι Remig. & Medic. probante Gronovio. οἱ Ald. & aliis abeſt.

επελθων) Vindob. Remig. Ora Steph I, Askew. Arch. Medic. επανελθων alii cum Aldo.

εσ-

εσβαλλει ες αυτην ὑς) Varro; *grege iumentorum inacto* Plutarch. Sympoſ. IV *τας ὑς κατεβαλον.* Videtur Plutarchus ſumſiſſe ab Herodoto. Equidem vehementer vereor, ut recte Noſtrum intellexerit; & qui tantae & tam multiiugae fuerit lectionis, potuit nonnulla (quod & alii exemplis productis oſtendere) minus caute & penſitate ſcribere. Porro, *ſues immiſſae in ſementem* haud dubie omne frumentum in ventres potius quam in limum recondent. Adhuc, quis docuit ſues *αποδινειν* (ut infra) frumentum? Alia interpretationis via ineunda eſt. Heſych. *ὑς, αλειφαρ. βους.* ſignificat igitur hoc in loco vaccas, vel iuvencas, quae pedibus ſuis in agros miſſae primo ſemen, molli humo inculcant, & obruunt; deinde ſegetem adultam ſuis itidem pedibus e ſpicis excutiunt De hoc more ſerendi & triturandi ſcribit Varro lib. I, R R. c 53. Et aperta ſunt veſtigia in ſacra pagina, Eſaiae 28, Hoſeae 10. 11. Eadem dictio apud Hebraeos ſignificat & *δαμαλιν* & *τροχον αμαξης*. Quid de ſuibus ſenſerint Aegyptii, docet Herodotus infra c. 47. Certe libenter non tractabant. *Gale.* Galeo deſignatus Plutarchi locus e lib. IV, Symp. legitur p. 670. A, B. Rem ſane vix credibilem ſuo quoque teſtimonio confirmat Eudoxus apud Aelian. de N. Anim. X, 16 hanc reddens rationem, cur a ſuibus mactandis abſtineant Aegyptii *φειδομενοι, επει του σιτου σπαρεντος, επαγουσι τας αγελας αυτων· αἱ δε πατουσι τους πυρους, και εις ὑγραν την γην ωθουσιν, ἱνα μεινη εμβιος, και μη ὑπο των ορνιθων αναλωθη.* Mihi quoque *ſues* hac in re non placent; ſed,

ſed, ſi iumentorum gregem deſignare voluiſſet, ſcripſiſſet utique βȣς· & επεαν δε καταπατηθη τησι βȣσι το σπερμα. neque tamen hanc fabulam ornandam eſſe cenſuerim; quam Herodoto deberi minime dubito, ſecundum quem ſuum in ſegetes immiſſorum ungulis e ſpicis grana debuerunt exteri: ita mihi capienda videatur iſta, quae ſequuntur: αποδινησας δε τησι ὑσι τον σιτον ȣτω κομιζεται. *ſuum ungulis excuſſum frumentum convebit*: quod aliis diceretur απαλοησας, Herodoto dicitur αποδινησας. aream Teleſillae δινον vocaverat: Athenaeus XI, p. 467 F. Τελεσιλλα δε ἡ Αργεια και την ἁλω καλει Δινον. hinc Euſtath. in Iliad. Υ. p. 1283, 4. Aelianus duobus in locis rariſſimo hoc uſu forſan alibi non obviam vocem adhibuit: vid elegantiſſima epiſtola critica II. D. Ruhnkenii p. 42. *Valkenaer.* Adſentiuntur Plutarch. IV, Symp. c. 5, & Eudoxus in Anim. Hiſtor. Aeliani X, 16, quos olim Galeo non *ſues*, ſed boves intelligenti, oppoſui ad Diodorum. Nec poenitet operae. τας enim ὑς boves indicere, quibus teſtibus probabitur umquam? Creant tamen ſues in illa ſementis & triturae conſuetudine moleſtiam Si verum eſt, quod perhibetur, oportet diverſo fuerint ingenio per Aegypti agros atque alibi locorum, roſtrique uſum ruſticorum utilitati poſthabuerint. At ſus ſui ſemper generis & indolis eſt, vorax pecus & gulae indulgens. Aegyptii praeterea boves, ut multae nationes, triturandis frugibus adhibuerunt. Cyrillus in Eſaiae c. 28 Αιγυπτιων μεν παιδες συνενεγκαντες εξ αγρων επι την ἁλωνα δραγματα, ειτα ΒΟΥΣ επαφιεντες αυτοις, και εν

κυκλω

κυκλῳ περικομιζοντες, καταλεπτυνουσι ταις χηλαις τας ασαχυας. Prudenter profecto: ſunt enim boves ad id negotium porcis multo aptiores. Conſidera praeterea, quod Galeus non neglexit, ſues ab Aegyptiis ſtudioſiſſime fuiſſe vitatos. Equidem, ni mihi obſtarent Plutarchus atque Eudoxus, veniſſe ex ſcriptoris calamo εσβαλλει ες αυτην βους & τησι βουσι το σπερμα, tum αποδινησας δε τησι βουσι arbitrarer. Quid enim ſi menda utriusque aetatem anteverterit? Diodorus generali vocabulo βοσκηματων uti maluit, ſuibus fortaſſe hanc operam negans. Triturae autem illum in oriente atque alibi morem copioſe praeter alios exſequitur Chr. Schoettgenius Antiq. tritur. ſect. IX, & Aegyptiorum Fr. Lud. Norden. Itin. Aegypt. p. 58. *Weſſeling.* Vana eſt *Bellangerii* interpretatio, ὑς Herodoti de *porcis* ſive *porcellis aratorum*, quarum Plinius lib. XVIII, c. 18 meminit, intelligentis, & εσβαλλειν ὑς, *ſues immittere*, per *veſtigiis ſemina deprimere* explicantis. Recte monuit *Larcherius*, Herodotum de ſuibus ſine dubio, non de porcis aratri intelligi voluiſſe, & εσβαλλειν & καταπατεειν Bellangerio contraria eſſe. Nec *Gali* probari poteſt interpretatio, ὑς *boves* ſignificare ex Heſychio & Phavorino oſtendere volentis. Weſſelingius ad Diodorum I l. iam emendavit Heſychium, cuius non dubitavit recipere correctionem Alberti. Sues granarum voraciſſimas hoc ad opus peſſime aptas eſſe dubium nullum eſt, quare vel cum Larcherio ſtatuendum eſſe videtur, Herodotum quod ad tempus, quo ſues in agros immittebantur, vel erraſſe, vel Aegyp-

tium referentem male intellexiſſe, quum ſues non *poſt*, ſed *ante* ſemina frugum in agros ſparſa iis immiſſae ſint ad plantarum aquaticarum radices eruendas & devorandas, qui meſſes perdere potuerint, vel cum Valkenario & Strothio βȣσι emendandum. Nobis Herodotus ſic ſcripſiſſe videtur: απολειπῃ οπισω, τοτε εσβαλλων ες αυτην ὑς, σπειρας ἑκαςος την ἑωυτȣ αρȣραν. επεαν δε καταπατηση τῃσι βȣσι το σπερμα . . . τῃσι βȣσι τον σιτον — Sic omnia expedita.

καταπατηση) Medic. Remig. Askew. Stephan. I margo. καταπατησει ὑσι Vindob. Arch. καταπατηθῃ τοισι Ald. & Edd.

αμητον το) τον αμητον το Ald. & Edd. Noſtrum eſt e Medic. Askew. Arch. Paſſion.

τῃσι ὑσι) Medic. Askew. Remig. Steph. I margo. Alii cum Aldo τοισι ὑσι. ſed legendum τῃσι βȣσι, uti ſupra oſtenſum eſt.

ad Cap. XV.

τῃσι Ιωνων) Remig. Askew. Medic. Ald. Camer. I. II. τισιν Arch. alii τοισι cum Steph. I & ſeqq.

περι Αιγυπτȣ) τα περι Αιγυπτȣ Remig. Askew. Medic. & ora Steph. I. Αιγυπτον Askew. Ald. & alii τα damnant, ſicut & ego cum Weſſelingio & Reizio.

καλεομενης) Arch. Medic. Vindob. Askew. margo Steph. I. καλεομενην vulgo cum Aldo.

αυτης) Remig. Askew. ora Steph. I. αυτην alii cum Aldo.

ταριχηϊων) Arch. ταριχειων Ald. & alii.

τερ-

τεσσεϱακοντα) τεσσαϱακοντα Ald. Camerar. I. II.

αυτην) Ald. & edd. Vindob Arch. Remig. Pariſ. C. αὐτων Medic. Askew. Gronov. μεσογεαν Arch. paſſim. Poſt αυτην comma inſerit Ald. Camer. I. II, omiſit poſt ο Νειλος. Poſt Κανωβον comma in edd ante Reiz. Poſt τα μεν & ταδε commata ſunt in Ald. Camer. I. II, ſicuti et poſt ειναι. Omiſſum comma in iisdem poſt αποδεικνυοιμεν αν & poſt το γε Δελτα, inſertum poſt καταϱϱυτον τε in Ald. & edd. ante Reiz. qui primus verba ὡς λογω ειπειν parentheſi incluſit.

τι πεϱιεϱγαζοντο) Remig. & ora Steph. I. πεϱιηϱγαζοντο Medic. & Gronov. πεϱιεϱγαζονται vulgo cum Aldo. Poſt γεγονεναι punctum in Ald. Camer. I. II.

διαπειϱαν) απειϱαν Vindob. Arch.

απησουσι) Medic Arch ſed πϱωτον, Askew. vulgo απυσουσι cum Aldo. Adducit H. Stephanus hunc locum in Theſauri magni indice allegans απυουσι, & exponit φθεγγονται; affertque illic plura ad confirmandum hoc verbum. At Portus in Lexico citat απυσσουσι, & large exponens απυειν, ut Jonicum & poeticum pro communi φωνειν, βοαν, λεγειν, πϱοφεϱειν, q επυειν ab επυς. Neque his repugnat Gronovius nec doctrinam inridet. Poſſet, obſervante Weſſelingio, Aldi απυουσι patronos advocare Eurip. Oreſt. v. 1253. Hec. v. 155. Suppl. v. 800. Sophocl. Aiac. v. 896, ut de Pindaro aliisque taceat. Verum, addit, membranarum potior ſententia, cui uſus reſpondet. Aeſchyl. VII, Theb. v. 871 οιμαι — ϛηθεων ἥσειν αλγος. Eurip.

Med. v. 1176 ἧκεν ὀλολυγης μεγαν κωκυτον. Quod & in Sophocl Aiac. v. 862. Apollon. Rhod. IV, 874 ἧκε δ'αὔτην σμερδαλεην &c.

Poſt| τε ειναι nullum comma in Ald. Camerar. I. II.

αυτεων γενεσθαι) αυτων Medic. Arch. αυτεων γινεσθαι Ald. cum edd. Remig. Vindob.

Poſt Θηβαι comma inſeruit Ald. Camerar. I. II.

εκαλεετο) εκαλεοντο Remig ora Steph. I, poſt της, εικοσι, & ἑκατον commata habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XVI.

αυτεων) αυτων Medic. Arch.

ἡ των Ιωνων γνωμη) γνωμη των Ιωνων Askew. Arch. ſed ſine ἡ.

Poſt λογιζεσθαι comma eſt in Ald. Camerar. I. II.

ειναι γην πασαν) Medic. Askew. in Arch. ειναι deeſt. την γην Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. Poſt Ευρωπην τε & Ασιην comma, poſt Λιβυην colon habet Ald. Camerar. I. II.

σφεας δει) Medic. δη ει ora Steph. I, quid velit Stephanus, poſito hoc ad marginem, cum Gronovio me non intelligere fateor. In Ald. & edd. Askew. Arch. δη σφεας.

μη τε γε) μη τι γε Remig. Ald. Camer. I. II.

ȣ γαρ δη ὁ &c.) de la Barreus apud Larcherium corrigere voluit ἦ γαρ δη ὁ &c. Nilum vere Africam ab Aſia ſeparare putans ex mente

te Herodoti. Sed falſa haec correctio mentique auctoris contraria.

ουριζων) *ὀυριζων* Ald. Camer. I. II. *συνουριζων* coniect. Valken. Nilus, inquit, dici poteſt *την Ασιην ουριζων*· ſed non item, ut arbitror, *την Ασιην ουριζων τη Λιβυη*.

της Λιβυης) hoc e Remig. praetulerunt Weſſeling. & Reiz. tacitam praepoſitionem adſciſcentes. Ceteri cum Aldo *τη Λιβυη*.

ad Cap. XVII.

Poſt *γνωμην* comma habet Ald. Cam. I. II.

ταυτην) Abeſt Arch.

ʼουρισμα) *ὅυρισμα* Ald. Camer. I. II, Steph. I.

οιδαμεν) Medic. Arch. Askew. *ὄιδα μεν* Ald. Camer. I. II. *οἶδα μὲν* Steph. I & edd.

εον) deſit Arch. Vindob.

ὀυρους) *ὄυρους* Ald. Camer. I. II, Steph. I.

Poſt *Καταδουπων τε* comma inſerit Ald. Camer. I. II.

τα μεν — της Ασιης) undecim haec non habet Arch. poſt *τα μεν* comma habet, quod omiſit poſt *αυτης* Ald. Camer. I. II.

εκ των) Medic. Askew. *απο* Euſtath. in Dionyſ. v. 226 Ald. & plures. Mediceam lect. probavit Gronov e lib. I, 174. II, 33. 150. IV, 21 & 99, ubi eodem modo loquitur Herodotus. Poſt *ρεει* abeſt comma Ald. Camer. I. II. Poſt *πολιος* comma, poſt *ο Νειλος* punctum eſt in Ald. Camer. I. II.

μεσην) *μησον* Arch.

το καλεεται) Articulum hunc Ald. & ceteri non norunt. Habet Medic. Askew.

ὁδων) των ὁλων Ald. Camer. I. II. Ὤλων Arch. ὁδων Steph I & ſeqq. Poſt εχει punctum eſt in edd. ante Reiz.

Poſt τω Νειλω comma habet Ald. Camerar. I. II.

ταυτην) Medic. Askew. Paſſion. in reliquis & Ald. ταυτη, excepto Pariſ. A.

Poſt ενομαςην punctum, & poſt το comma eſt in Ald. Camer. I. II, quod & poſt ſequens ες θαλασσαν exſtat.

τω μεν) τα μεν Arch. comma poſt μεν in Ald. Camer. I. II. Ταvιτικον corrigentes male agunt, neque a Strabone XVII. p. 1154 adiuvantur: ſiquidem illud το Ταvιτικον ςομα, ὁ τινες Σαϊτικον λεγουσι ex amne Bubaſtico ſive Peluſio divergit: Herodoti vero ex Sebennytico. *Weſſeling.*

το δε) τω δε Arch.

Poſt Βολβιτινον ςομα comma eſt in Ald. Camer I II, & poſt Βουκολικον.

ιθαγενεα) Arch.

ad Cap. XVIII.

μοι) Arch. Vindob. Ald. & Edd. Ex Medic. & Askew. vulgatum. Poſt τη γνωμη comma nullum in Ald. Camer. I. II, quod & in edd. ante Reiz. poſt Αιγυπτος exſtat.

ὁδην τινα εγω) Pariſ. tres, Arch. Vindob. Remig. Ald. & Edd. τινα omittit Medic. cum Askew.

το εγω της εμεωυτου γνωμης) Ante Reiz. omnes τησι & γνωμησι cum Aldo, qui poſt το comma habet. Reiskius corrigebat τη εμωυτου γνω-

γνωμη συνεργεν ἐν παρ' Αιγυπτιων επυθομην. — Leniſſima correctione ſic iſta Valkenario concinnanda videntur: *meam quoque firmat ſententiam Ammonis oraculum:* το εγω της εμωϋτȣ γνωμης ὑστερον περι Αιγυπτȣ επυθομην; *quod poſtea demum intellexi, quum ſic de Aegypto iudicare in animum induxiſſem.* Edixerat Ammon, Αιγυπτον ειναι ταυτην, την ὁ Νειλος επιων αρδει. In eamdem ferme ſententiam L. II, c. 104. Colchi, inquit, eſſe videntur Aegyptii; νοησας δε προτερον αυτος η ακȣσας αλλων λεγω. Jam quod vulgatur τησι — γνωμησι ὑστερον, prorſus eſſet inſolens in Herodoto, ὑστερον iungente paſſim cum caſu ſecundo. Praeterea, de ſua ſolus ubicunque loquitur ſententia, vicies minimum γνωμην ponit numero ſingulari. Hanc Valkenarii certiſſimam emendationem cum Reizio recipere non dubitavimus.

οἱ γαρ δη) Excerpſit Origen. c. Celſ. V, 34. p. 603. Poſt πολιος comma in Ald. Camer. I. II.

Λιβυη) Λιβυης Remig.

και αχθομενοι) και ȣκ αχθομενοι Askew. Paſſion. & in marg. Pariſ. B.

τη περι τα ἱρα θρησκιη) τη περι τȣτων θρησκιη Arch. Vulgo θρησκειη cum Aldo. Maluiſſet, ſi Mſſ. exemplo praeiviſſent, *Valkenar.* θρησκιῃ. Quod *Arch.* hic, & c. 37 obtulit, in lucro putavit. Schol. a Johnſtono publicata in Sophocl. Electr. v. 996 της νεωτερας Ιαδος εστι το λεγειν την προμηθειαν π ρ ο μ η θ ι α ν, και την ευσεβειαν, ε υ σ ε π ι α ν, και τα τοιαυτα.

ειργεσθαι) εργεσθαι Ald. & alii: etiam in nu-

pera Origenis editione, olim tamen εισγεϱϑαι, ut Medic. Askew.

και ȣκ) Orig. Medic. Askew. Alii και ȣδεν cum Aldo.

Poſt την & οπιων commata exſtant in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XIX.

Poſt ὁ Νειλος nullum comma Ald. Camerar. I. II.

χωϱιȣ) Ora Steph I, Medic Askew. χωϱȣ tres Pariſ. Arch. Vindob. Remig. Ald. & edd.

ἑκατεϱωϑι) ἑτεϱωϑι Arch.

ὅ, τι) Ald. & edd. ante Reiz. ὅτι.

ϑεϱινεων) Medic. Askew. ϑεϱινων in aliis & Ald.

πελασας δ' ες &c.) Arch. Vindob. Remig. Pariſ. B. C. Ald. ceterique Edd. quibus addit Larcher omnes regias, eamque lectionem veram probat. πελας Medic. Askew. Paſſion. Medic. πελας δ' Plinii verbis munitur non omnino congruis: *In totum revocatur intra ripas in Libra, ut tradit Herodotus, centeſimo die.* Quid enim hic de *Libra* & *centeſimo die*, quo intra ripas cogitur iterum, tametſi πελας δ' probaveris? Haec & alia bene Salmaſius in Solin. p. 110. Verum eſt, intra idem ferme ſpacium temporis, quo increverat, amnem decreſcere. Culte Ariſtides T. 2. p. 338 ȣ τοινυν μονον αυξεται τακτα ὁ Νειλος, αλλα και αποληγει τεταγμενως οπισω, και σχεδον ȣκ εν ελαττονι χϱονω καϑισαται εις το εξ αϱχης, η εν ὁσω πϱοσϑεν εξεπληϱωσε. Diodorus praeterea I, 38. Utrum vero idem Noſter

ſter indicaverit, cauſa dubitandi adeſt in diſſenſu tot ſchedarum; habet quoque neſcio quid ſcabri πελας δ' ες τον αριθμον τετεων ἡμερ. quod detractum vulgato cernitur. Πελασας paulo minus eſt ac πληρωσας ες τον αριθμον Cap 7. In Latinis nihil mutavi dubius tamen de Laurentio, cuius membranae, quod mihi liquido conſtat, perſimiles Arch. & Vindob. fuere. *Weſſeling.*

μεχρι ὁ) μεχρις ὁ Ald. Camer. I. II, Stephan. I. μεχρι omnes cum Steph. II.

Poſt περι comma habet Ald. Camer. I. II.

λεγομενα) Arch. Vindob. Pariſ. tres, Remig. Paſſion. Ald. & edd. λελεγμενα Medic. Askew. Gronov.

ad Cap. XX.

Poſt των, & των ὁδων commata ſunt Ald. Camer. I. II, in iisdem colon poſt 'μουνον & comma poſt ſeq. των.

ετησιας) ετησιους Arch. & ſaepe ea forma. Attigit haec Ariſtides in Aegypt. ſerm. p. 331.

Poſt πολλακις δε comma eſt Ald. Camerar. I. II.

χρην) χρηναι Askew.

Poſt πασχειν comma exſtat in Ald. Camerar. I. II.

κατα τα αυτα) Medic. κατα αυτα Askew. Ceteri cum Ald. κατα ταυτα levi diſcrimine.

Poſt πασχουσι comma habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXI.

ανεπιστημονεστερη) ανεπιστημοτερη Arch.

θαυμασιωτερη) θαμασιωτερη Medic. Askew. Vulgatum Ald. Arch. Vindob. Pariſ. C. malunt.

Poſt Ωκεανȣ & ρεοντα αυτον commata habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XXII.

πολλον) πολλω Remig.

απο τηκομενης) αποτηκομενης Askew.

ρεοι) ρεει Arch.

τοπων) deeſt Ald. Camer. I. II, Steph. I & edd. ante Gronov.

ρεων) deſit Askew. Paſſion.

ψυχροτερα) Askew. Paſſion. Medic. In Pariſ. A. B. απο θερμοτατων ρεων, & ψυχροτατα uti Ald. & edd. Arch. Vindob. ψυχροτερα coniectura aſſequutus C. de Pauw fuit, teſte *Weſſeling*. Poſt ſeq. των comma ponit Ald. Camer. I. II, Reiskius τα ων τεκμηρια πολλα εςι — ὡς coniecit; ſed, cum Weſſelingio, των τα πολλα non moveo, & τεκμηρια ſive μαρτυρια ad ſententiam arceſſo. *Quorum*, paulo ante ſcriptorum, *indicia multa adſunt viro* &c. Nec diſcrepat ſententia Abreſchii. *Weſſel.*

ανδρι γε) Medic. Askew. encliticam plerique cum Aldo ſpernunt.

Poſt περι comma habet Ald. Cam. I. II.

οικος) ita cum Reizio ſcripſimus morem Herodoteum ſequuti pro vulg. εικος, quod retinuerat Weſſeling. & Stroth.

Poſt ρεειν comma habet Ald. Camer. I. II.

ακρυςαλλος) ακρυςαλος Arch.

εν πεντε ἡμερῃσι) Tan. Fabri L. I. ep. 70 correctionem εν τισιν ἡμερῃσι *intra aliquot dies*, cuius

cuius rationem facile poſſe ex Meteorologicis afferri putavit, merito exploſit Gronovius, ſuffecta alia, minime meliore, *εν παντι η μερησι*, *in tota regione aut partibus* quam rem ipſam, & literas monſtrare docet. A Gellius N. A. VIII, 4 ſuper hoc loco diſputaverat non ſine Noſtri taxatione, *quod ſcriptor hiſtoriae memoratiſſimus de aqua pluviali & nive rem non ſatis exploratam pro comperta poſuerit*, ſicuti praefert capitis 4 argumentum. Periit, quod dolemus, diſputatio; verba, quae ſuperant, idem tum in Herodoto fuiſſe, quod nunc examinamus, commonſtrant. Ponunt enim de nive & aqua pluviali rem pro comperta non ſatis exploratam: neque usquam ulla in Muſa talis depoſita eſt. Vim proinde arceo, opinatus coeli habitum & clima, ſub quo ſcriptor aut Halicarnaſſi aut Thurii vitam transegit, paucis poſt nivem diebus pluvioſum fuiſſe. Ut ut hoc fuit, per illud mihi mirum accidit, doctiſſimos viros Gelliana, adeo opportuna, neglectui habuiſſe. *Weſſeling.* adſentiente *Larchero.*

υετ') υεν Arch.

τριτα δε) Idem & Medic. cum Askew. τριτον edd. cum Aldo.

Poſt εοντες punctum habet Ald. Camer. I II, commata poſt χελιδονες & εοντες.

γενομενον) γιγνομενον Remig.

χειμασιην) Idem, ora Steph. I, Arch. Paſſion. Vindob. Medic. Askew. vulgo χειμαδιην cum Ald.

ει και) Medic. Askew. In aliis και tantum uti Ald.

Poſt

Poſt *ειεi* & *και εκ της* commata habet Ald. Camer. I. II, eaedem punctum poſt Νειλος.

ην αν τουτων ουδεν) Medic. Paſſion. Askew. Remig. ora Steph. I. *αν τι τοιουτον* vulgo cum Ald. qui poſt *ουδεν* comma omiſit.

ad Cap. XXIII.

τ'ουνομα) Arch. Askew. alii cum Aldo *το ουνομα*. Poſt *ευροντα* comma habet Ald. Camerar. I. II.

την ποιησιν) Artic. damnant Arch. & Ask.

ad Cap. XXIV.

Ει δε δει) *ηδη δε* Arch.

αυτον) Medic. Arch. Askew. Rem. *αυτων* Ald &c.

αποδεξασθαι) *γνωμην αποδ.* Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Weſſeling. qui *γνωμην* nulla addita ratione delevit.

πληθυεσθαι) Medic. Askew. *πληθυνεσθαι* reliqui cum Aldo.

απελαυνομενος) Citat Schol. Hermogenis p. 390 & Plutarch. Plac. Philoſ. IV, 1.

τα ανω) Medic. Askew. & Ariſtides T. 2. p. 341, in plerisque aliis & Aldo *ες τα ανω*.

Poſt *ειρηται* punctum habet Ald. Cam. I. II.

της γαρ αν αγχοτατω η χωρης) Askew. Medic. ſed prior cum Paſſion. *της γαρ αν αγχοτατω*, & melius; ceteri cum Ald *της γαρ αγχοτατω γε χωρης*. Impendit qualemcunque in his operam G. Raphelius ad Matth. c. 12. v. 35, ſed uſus vetere editione. Mediceo iure merito Gronovius obſequutus eſt, cuius & Valla fortaſſis

taſſis habuit lectionem reddens ſufficienter: *Deum hunc, ut cuique terrae proxime accedit, ita eam maxima ſiti afficere credibile eſt.* Repulit Gronovius T. Fabri lib. I, ep. 7 correctionem: την γαρ αγχοτατω χωρην ὁ θεος ἐστι, και κατ' ἡντινα θεει. Poſt ἡντινα comma non habet Ald. Camerar. I. II.

οικος) εικος Ald. Camer. I. II, Steph. I. II & ſeqq. ante Weſſeling.

διψῆν τε) διψην τι Arch.

ad Cap. XXV.

Poſt ποιεει punctum ponit Ald. Camer. I. II comma reliqui cum Steph. I ante Reiz.

αιθριου) Ald. & edd. Pariſ. tres cum Arch. Vindob. Remig. εοντος non eſt in Medic. & Askew. & ab Gronovio damnatur ſine cauſſa.

αλεεινης) in Paſſion. explicatur θερμης.

ουκ εοντων) ουκ οντων ſive εοντων αν Arch. ceteri cum Ald. και ανεμων ψυχρων. Poſtulat ratio & rerum uſus, ut calidae regionis calidi ſint venti. Propterea Pavius, contraria contrariis adiuvanda & medicanda profeſſus, θερμων, quo etiam modo Reiskius in literis ad me aut ξηρων, ſubſtituit. Scio, eumdem, damnata ſuperiore ſententia, nihil mutatum velle, & turpem errorem ſcriptori impingere. Mihi nulla hic aberratio placet, ſed quod ex *Arch.* provenit, & ſcriptor ipſe adfirmat c. 22. Dedi & ſuam ſedem participio εοντος, quam amiſerat. *Weſſeling.*

εωθεε) εωθε Arch. Poſt τηκουσι punctum ponit Ald. Camer. I. II.

οικοτως)

οικοτως) Medic. Askew. *εικοτως* vulgo cum Ald. & mox iterum.

δοκεει) *δοκεω* Arch.

υπολειπεσθαι) Arch. Paſſionei Vindob. & ora Steph. I. Alii *απολειπεσθαι* cum Ald.

Poſt *οπισω* punctum eſt in Ald. Camer. I. II & poſt *τεων δε* comma.

οι μεν) Deſit *οι* Arch.

ομβρια υδατος) *ομβρια τα υδατος* Idem & Pariſ. A. B. Vindob. Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. qui *τα* eiecit.

αυτοισι) *αυτος, δια τε υομενης* Remig.

Poſt *της χωρης* comma habet, ſed omiſit poſt *θερεος* Ald. Camer. I II.

οικοτως) *εικοτως* vulgo cum Aldo, uti ſupra. Noſtrum e Medic. & Askew.

πολλω) Arch. Remig. Askew. Medic. in aliis & Ald. *πολλον*, nullo diſcrimine, & comma poſt *υποδεεστερος* in Ald. Camer. I. II.

των) abeſt Arch.

τουτων) Medic. Askew. Paſſion. *τουτο* alii cum Ald.

ad Cap. XXVI.

ωυτος ουτος) *ωυτος* Ald. Camer. I. II. *εωυτος ουτος* Arch. *ο αυτος* Askew. Paſſion.

τον ταυτη) Remig. Medic. Askew. ora Stephan. I. In Arch. *αυτη*. Vindob. Ald. & edd. ante Gronov. *ξηρον ταυτη* tantum. Reiskius *και το τον ηερα* reponit.

διακαιων) Arch. & fortaſſe Valla *δικαιων*.

αυτου) Medic. Askew. *αυτω*. alii omnes *αυτου* excepto Arch. cui abeſt. In adnotationibus Gro-

Gronov. αὐτῳ Medic. ſumitur, ac ſi αὐτῳ ſive ἑωῦτῳ foret. Malo Aldi & plurium ſchedarum, atque ad aerem, qui ſolis tranſitu excandeſcat, referre. *Weſſeling.*

Poſt τȣ ȣρανȣ & τῃ commata inſeruit Ald. Camer. I. II, idem poſt ςασις in edd. ante Reiz. & poſt τῃ ante δε in Ald. Camer. I. II.

νυν ἑςηκε) συνεςηκε Arch.

δε ὁ) δη ὁ β. Arch. Poſt βορεης comma habet Ald. Camer. I. II. Poſt ȣρανȣ & χειμωνος commata in iisdem.

της Λιβυης) Arch. Medic. Askew. Paſſion. Alii cum Aldo τα Λιβυης.

διεξιοντα δ᾽ αν μιν) e Medic. & Askew. διεξιοντα δε μιν Ald. & edd. διεξιων δ᾽ αν ἡμιν Arch. Vindob. Poſt Ιςρον comma habet Ald. Camerer. I. II.

ταπερ) τα περ diviſis vocibus Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. XXVII.

αποπνεει) Medic. Askew. Paſſion. In aliis & Ald. αποπνεει απο τȣ Νειλȣ, τηνδε.

Poſt χωρεως comma in edd. ante Reiz.

οικος) εικος Ald. & edd. ante Gronov. Eſt cui ȣκ αποικος εςι aequius melius videtur. Repetita negatio, me arbitro, non nocet, uti neque VI, 87. *Weſſeling.*

ad Cap. XXVIII.

Poſt εςι τε comma habet Ald. Camer. I. II.

ὡς αρχην) την αρχην Pariſ. C. Arch. Poſt εγινετο punctum in Ald. Camer. I. II. Non pugna-

pugnabo, Weſſelingius ad h. l. ſcribit, ſi qui *την αρχην* legerint: uſus neutrum proſcribit. Paſſim idem eſt ac *prorſus*, quomodo ex emendatione Viri Celeb. Latina. Melius Laurentianum *ab initio*, nexu orationis poſtulante. Quem quidem in modum Aeſchines Socr. Iſocrates, Arrianus, aliique plures: de quibus eruditi viri ad Johannis Evang. VIII, 25.

εν Σαϊ) Habet hinc Pollux IV, 19 ſpectavit & Ariſtides T. 2. p. 343.

πολι) vulgo cum Aldo *πολει*, nos Reizium ſequuti.

δ' εμοιγε) Medic. Askew. Arch. Paſſion. Alii cum Aldo *γε* negligunt. Poſt *ωδε* comma habet Ald. Camer. I. II.

απιγμενα) *απηγημενα* Arch.

Κρῶφι) Κρωφὶ & Μωφὶ Arch. Perſtringit haec imprudenter Strabo XVII, p. 1174. Poſt Κρωφι colon poſuit Ald. Camer. I. II.

τυτεων ρεειν) *τυτεειν* Arch. conflatis duabus vocibus, imperite. Poſt *επ' Αιγυπτυ ρεειν* comma eſt in edd. ante Reiz. idem poſt *Αιθιοπιης το* in Ald. Camer. I. II.

Ψαμμητιχον) *Ψαμμιτιχον* Arch. ſuo more. Poſt *απικεσθαι* colon habet Ald. Camer. I. II.

οργυιεων) *οργυεων* Askew. Arch.

καλον) *καλων* Askew.

ἐτω) *ἐτος* Arch. Poſt *γραμματιςης* abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ει αρα ταυτα γενομενα ελεγε) Explicat Ariſtides, *ει αρα ταυτ' αληθη, δοκειν αυτω δινας ενταυθα ειναι και παλιρροιας τυ ποταμυ*, & recte. Namque *τα γενομενα*, non utique alia, quam quae

quae ſunt, & reapſe contingunt. Reiskius his curam inſumſit Miſcell. Lipſ. Voll. VII. p. 630, quam, ſi lubet, expende & conſidera. *Weſſeling.*

ελεγε, απεφαινε) *ελεγε απεφαινε*, Ald Camer. I. II, comma in iisdem quoque poſt *ισχυρας*. In Steph. I. poſt *απεφαινε* nulla interpunctio, & *ὡς εμε κατανοεειν* parentheſi incluſa, quod ſenſum alium habet, & Herodoti obſervationem Aegyptio tribuit. *Larcher.*

οἱα δε εμβαλωντος) Sic omnes, exceptis Medic. Askew. qui *δε* omittunt, in quo poſteriori & *εμβαλλοντος*. Qui voculam *δε* hinc eiecit, quia non meminerat additam voci *οἱα*, minuta talia cautius neglexiſſet *ὡς αετος θριπας*. Ut *ἁτε*, *ἁτε δε*, & *ἁτε δη*, ſic & *οἱα*, ſed frequentius *οἱα δε*, leguntur etiam apud Herod. hoc quidem eadem ſtructura p. 23. 15. *οἱα δε παιδων οἱ ὑπαρχοντων* p. 76, 31. 160, 47. 169, 12. Noſtro quoque loco voculam *δε* nexus neceſſariam monſtrat. *Valkenaer.* *Goldhagen.* *δι᾽ ἁ*, vel *δι᾽ ἁς* legendum cenſet.

κατιεμενην. καταπειρητηριην) *κατιεμενην* non habet Arch. *καταπειρητηριην* Medic. Askew. Ali *καταπειρατ.* Ald. Camer. I II *κατα πειρατηριην* diviſis vocibus.

ες βυσσον) *ες βυθον* Arch. Paſſion. & Askew. male.

ad Cap. XXIX.

Poſt *πυθεσθαι* comma habet Ald. Camerar. I. II.

τουτου) Medic. Askew Arch. In aliis & Ald.

απο τϐδε exigua differentia. Haec attigit Ariſtides T. 2. p. 344.

ακοη) *ακϐη* Ald. Camer. I. II, in quibus punctum exſtat poſt *χορειων*.

ταυτη ων δει) Pariſ. C. cum Laurentio, quod vel absque codd. debuerat reſtitui. Eadem menda multis in locis haeret. *Valkenaer.* *Goldhagen.* iam *δει* legendum coniecerat. *δη* alii omnes cum Aldo.

διαδησαντας) *διαδησαντες* Arch. *διαδησαντα* Ald. & alii, Medic. Paſſion. noſtrum melius.

Poſt *αμφοτερωθεν* nullum habet comma Ald. Camer. I. II, in quibus & *απορραγη το πλοιον* iunguntur, commate poſt *πλοιον* poſito.

οιχεται) Medic. Askew. *οιξεται* Arch. *ἵξεται* vulgo cum Ald.

τεσσερας) *τεσσαρας* Ald. Camer. I. II, Stephan. I, poſt *ταυτη* eaedem comma non habent, & *τϐς δει* commate ſeparant.

τϐτω τω τροπω) *τϐτω τροπω* Askew.

απιξεαι) Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Gale, quibuscum ſunt Arch. Remig. Vindob. Pariſ. C. In alio *απιξηαι*. Medic. *απιξαι* male. Ne Graecum quidem: *απεξεαι* dubio vacabat, ubi in vicinis iſta legebantur: *την διεκπλωσας ἡξεις*· & *επειτα* — *οδοιποριην ποιησεαι* p. 99, 3. *αυτις* — *δυωδεκα ἡμερας πλευσεαι, και επειτα ἵξεαι*· hoc etiam mutatum ivit in *ἡξεις* Gronovius *Valkenaer.* Απιξεαι iniuria in exilium abire iuſſum, praefert Fabri Tolliique editusque Longinus: alii, neglecta forma Jonica, *αφιξη*. *Weſſeling.*

Poſt

Poſt εν τω, & ὁ Νειλος comma habet Ald. Camer. I. II.

Ταχομψω) Steph. in v. & χομψις.

τα απο) Artic. non eſt in Arch. Poſt την ante περιξ comma inſerit Ald. Camer. I II

την διεκπλωσας) Poſt την comma inſerit Ald. Camer. I. II. την δη εκπλωσας εκ τε Νειλε ρεεθρον ἡξεις, το εκδιδοι ες την λιμνην Arch. Poſt το ante ες την comma inſerit Ald. Camer I. II, omiſit poſt αποβας inſeruit iterum poſt τον ποταμον.

τεσσερακοντα) τεσσαρακοντα Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Gale. Vulgatum Gronovio debetur:

εν τησι) Medic. Askew. Paſſion. deeſt εν aliis & Aldo, qui cum Camer. & Steph. & reliquis τεσσαρακοντα.

εμβας) εσβας Askew. Paſſion.

ἰξεαι) Ald. cum edd. Remig. Vindob. ἡξεις Medic. Askew. Arch. Gronov. citra neceſſitatem. Spectavit haec Stephanus in Μεροη. Poſt τη ante ενομα comma habet Ald. Camer. I. II, quae & colon poſt σεβονται ponunt, & comma poſt τιμωσι.

θεσπισματων) θεσπισματος Arch.

ad Cap. XXX.

Poſt πλεων comma nullum in Ald. Camer. I. II, & ſeqq. ante Reiz. & poſt αλλω poſitum.

την Αιθιοπων) Askew. Medic. Paſſion. των Αιθ. Pariſ. A. B. Arch. Ald. & edd. levi differentia.

Poſt τετοισι comma in Ald. Camer. I. II.

Ασμαχ) Ald. & Edd. Pariſ. tres, Arch. Vindob. Remig. Steph. Byz. in αυτομολοι citat Ασμαχην. Medic. Paſſion. Askew. ora Steph. I. Ασχαμ. Etſi nihil hoc de vocabulo conſtitutum habeam, Steph. Byz. & plurium ſchedarum iudicium ſequi libuit: fateor Stephanum nonnihil diffidere, ſed illi dudum e Noſtro medicinam Hartungus fecit Cent. I, 3. p. 641. Ασχαμ Medicei cum ſimili Arabum vocabulo, ſiniſtram notante, contendit Reiskius, non neglectis Auxumitis, & Aethiopum urbe Auxumi. Ex Hebraeorum ſermone Ασμαχ arceſſivit H. Reland. Diſſert. de Coptica lingua ad Dav. Wilkins p. 97. Alii alia, quae in re, ancipiti admodum, miſſa facio. Lege & Diodor. I, 67. *Weſſeling.*

την Ἑλληνων) την των Ἑλληνων Arch.

χειρος) χερος Steph. Byz.

τουτους) deeſt in Arch. Poſt τοιηνδε comma Ald. Camer. I. II.

βασιλεος) Arch. Jonum more. Vulgo cum Aldo βασιλεως.

πολι) Askew. πολει vulgo cum Ald.

Πηλουσιησι) πηλουσιησι Ald. Camer. I. II. In quibus & in aliis haec male interpuncta, colo poſt πηλουσιησι poſito, recte diſpoſuit & ordinavit Fr. Junius ad Jeſaiae 30, 3 deleto, quod vocum αλλη excipit, δε, utique non neceſſario. *Weſſeling.*

αλλη) Goldhagenius ἄλλοι ſcribendum cenſet.

Αραβιων και Συρων) Medic. Askew. In plerisque aliis Αραβιων τε και cum Ald. & hanc repe-

petentibus. Tum Συρων Arch. Valla. Ασσυριων vulgo cum Aldo. Saepenumero quidem, quod a Relando, Spanhemio, aliisque oſtenſum, Syria & Aſſyria, Syri & Aſſyrii promiſcue Veteribus commemorantur; ſemper tamen Herodotus Syrios ab Aſſyriis diſtinguit; hic itaque corrigendum Συριων· agit enim de cuſtodibus, quos ad Aegypti fines collocavit Pſammetichus: ad Orientem Aegypto ſunt obiecti Arabes & Syrii Palaeſtini: της γαρ Αραβιης τα παρα θαλασσαν Συριοι νεμονται. L. 2 c. 12, ubi mox iungit την Αραβιην τε και Συριην. c. 116 ομουρεει ἡ Συριη Αιγυπτω. Conferri poſſunt in re minime dubia lib. 2. c. 158. 3. c. 5. 91. 4, 39. 8, 89. *Valken.* Ceterum pro Aſſyriis, contra quos in Edd. praeſidium ad Daphnas, fortaſſe conſiſtent nonnulli, ſiquidem Pſammetichus, Aſſyriorum potentiam deiecturus, Azotum Syriae obſeſſum c. 157 ivit. Verum ea expeditione non impedior, quominus Arch. & Vallae accedam & Valkenarium laudem. *Weſſeling.* & *Larcher.*

εν Μαρεη) Ενμαρεη Ald. Camer. I. II.

εν Ελεφαντινη) Ελεφαντινην Arch.

Poſt φρουρησαντες & βουλευσαμενοι commata exſtant in Ald. Camer. I. II, & poſterius comma in omnibus quoque ante Reiz.

Poſt εδεετο non habet comma Ald. Camerar. I. II.

των δε) Fragm. Pariſ. in reliquis τον δε cum Ald. των poſtulat ſcriptoris conſuetudo, quae Reiskium non latuit. Reſpice lib. 1, 85. *Weſſeling.* Poſt ταɩ τεκνα comma habet Ald. Camer. I. II.

σφεας ἑωυτȣς) Arch. Askew. Medic. Paſſion alii σφεας ἀυτȣς, quod non improbrem. V. Gronov. I, 37. Ald. Camer. I. II. αὐτȣς.

Αιϑιωπων) αιϑιωπων Ald. Camer. I. II.

ἐξελόντας) Reiskius ἐξέλοντας praeoptat ex vetere ἕλω *pello;* quod equidem Graecis non aufero; malo tamen, ſi quid novandum, ἐξελωντας· nam magna in his confuſio, uti V, 63. III, 59. Verum mutandi nulla neceſſitas. *Weſſeling.* Probat Weſſeling. correctionem *Lar.be-rius* citans Pierſon. ad Moeridem p. 146.

ad Cap. XXXI.

Poſt πλοȣ comma eſt in Ald. Camer. I. II, ſed abeſt poſt ὁ Νειλος & colon eſt poſt ῥευματος.

ȣ̔τοι) Τοσȣτοι· Vindob. Arch. quae & Reiskii coniectura, nec prava.

ἡλιȣ) non eſt in Arch.

ad Cap. XXXII.

ταδε) Arch. Vindob. Pariſ. tres, Remig. Ald. & edd. In Medic. & Askew. τα μεν. Si *ſenſui* non *poſſit ſatisfacere*, poni non debuerat: *acrius* conſiderantem *Gronovium* latere videbatur αλλ' ἄττα· ſed hoc aeque ſenſum relinqueret pendentem, Atticis pro ἄτινα frequentatum, non tamen *Herodoto*, ſemper Jonum more ἅσσα ſcribenti. Sincera mihi quidem videntur olim vulgata αλλα ταδε μεν — *ſed baec quidem*, quae nempe dicturus ſum, *a Cyrenaeis intellexi. Valkenar.*

ες λογυς) Ald. & edd. Arch Pariſ. A B. Vindob. Remig. Valla, *λογυς περι τυ Νειλυ* Medic. Askew. Gronov. qui Herodotea interpolavit, vocibus *περι τυ Νειλυ* e MS. inculcatis. *Valken.* Reſecuit *Weſſeling.* importunum Medic. gloſſema: quisque videt, inquit, niſi amore membranarum nimio cOecutiat, ex ſequentibus in hanc viciniam migraſſe, & optime ex plerisque omnibus codd. abeſſe.

Poſt *εθνος τυτο* comma eſt in Ald. Camer. I. II, idem in iisdem poſt *Συρτιν τε.*

προς ηω χωρην) *προσηχωρην* Arch. *προς ἕω* Askew.

ερημων της Λιβυης) articulus deeſt Ald. Camer. I. II, in quibus comma quoque poſt *τυς* ante *αλλα τε.*

των τα μακροτατα) Medic. Askew. Alii cum Ald. *τω̃ν μακρος.* Arch. *μακροτατων.*

βορηΐην) *βορειην* Arch.

Σολοεντος) *Σολεοντος* Askew.

ἡ τελευτα τα της Λιβυης) *τελευταῖ* Askew. *τα* abeſt in edd. ante Reiz. Male haec tinniunt, obſervante Weſſelingio, ſcripſerat aut *ἡ τελευταῖ της Λιβυης*, quorſum tendit Askew. aut *ἡ τελευτα τα της Λιβυης*, quae Reiskii ſententia. Certum eſt, veterum opinione promontorium Soloënta, quod & IV, 43, Africae verſus occidentem ſolem cenſitum fuiſſe terminum. *Weſſeling.*

Poſt *θαλασσης τε* comma exſtat in Ald. Camer. I. II.

των επι θαλασσαν) Ald. & Edd. Arch. Pariſ. A. B. Vindob. Remig. *ὑπερ* Medic. Askew.

 kew.

kew Paſſion. Gronov. Aldinum revocavit iure Weſſeling. ſcriptoris mori & Codd. auctoritati obſecundans. Adſolet ſane Africae in mediterraneum mare vergentes nationes τȣς επι θαλασσαν κατηκοντας, tum ὑπερ τȣτων & ὑπερ θαλασσης eas appellare, quae regionis interiora και θηριωδεα habent. Vide modo IV, 171. 181 & exemplorum abunde erit. *Weſſeling.*

ειπον ων) Cum Reizio edidimus, correctionem ſequuti, quam e ſcriptis ad ſe literis viri doctiſſimi, in annotatione ad hunc locum protulit Weſſelingius, qui vel ειπειν ων, ut reſpondeat ſuperioribus, φαναι παρα σφισι γενεσθαι, aut potius ειπον ων legendum cenſuit. Nunc cum Weſſelingio aliter cenſemus. Frequens enim, uti is obſervavit, in hoc ſcriptore, neque neſciebat vir clariſſ. επει atque επει τε infinita oratione ſequente. Similes ſtructurae IV, 10. VII, 3. 150. VIII, 11 dicta adfirmant, & quae H. Steph. de Dialect. p. 138. Facilius quidem videtur εἶπον, addit *Stroth.* ſed eſt contra omnes codd. Herod. 8, 155 επει δε σφεας παραλαμβανειν τȣς Ἑλληνας. Latini id imitantur nonnumquam. Vid. Livius I, 35, & Noſtrum infra c. 42. Quare Aldinam & omnium edd. lectionem nunc retinendam ſtatuimus.

ὑδασι) Medic. Askew. Paſſion. ὑδατι vulgo cum Aldo.

Poſt πεφυκοτα punctum poſuit Ald Camerar. I. II, comma poſt σφι, colon poſt ανδρων.

αγειν τε δη) Askew. Medic. Paſſion. ceteri δη cum Aldo non habent.

Poſt

Poſt μεγιϛων punctum habet Ald. Camer. I. II, colon poſt πολιν, comma poſt εν τη.

παντας) cum Reizio reſtituimus, editis omnibus & ſcriptis codd. conſentientibus. E ſolo Mediceo Gronovius & Weſſeling. ἁπαντας receperant.

Poſt την πολιν comma habet Ald. Camer. I. II, item poſt αυτον.

ad Cap. XXXIII.

Poſt λογος & δεδηλωσθω commata exſtant in Ald. Camer. I. II.

δεδηλωσθω) δηλεσθω Arch.

Poſt Νασαμωνας non habent comma Ald. Camer. I II, poſt ελεγον comma habent.

ὡς οι Κυρηναιοι ελεγον) haec omittit Arch. In Askew. ὡς Κυρηναιοι ελεγον.

ες τες) ες ἑς Ald. Camer. I. II, poſt παραρρεοντα comma eſt in Ald. Camer. I. II.

ὑτως) ὑτω Arch. Askew.

μεσην) Ald. & edd. ante Reiz. και μεσην. ſed copulam, lenem orationis curſum turbantem, iure delevit, quem ſequuti ſumus, Reizius. Weſſelingius iam delendam cenſuerat, nec tamen deleverat.

ταμνων) τεμνει Arch.

ὡς εγω — τεκμαιρομενος) ſine parentheſi Ald. Camer. I. II, in quibus poſt τεκμαιρομενος comma exſtat.

Πυρηνης) Πυρρηνης Ald. & edd. Πυρηνης Arch. Valla, Askew. Ariſtoteles Meteorol. I, 13. Superiora attigit Euſtathius in Dionyſ. v. 298.

εισι εξω) Corrigunt Jo. Clericus & Buherius Diſſ. Herod. c. 19 εσω — ϛηλεαν, ſiquidem Celtae, ſub quorum nomine Hiſpani continentur, extra columnas iſtas cenſeri nequeant. At haec vide. Ad Calpen fixae credebantur columnae; unde diverſa ratione cis & ultra columnas multa conſiderari poterant. Omnia extra Herculis fretum in Oceanum verſa εξω ϛηλων Ηρακλειων Straboni I. p. 82 B. & ſeqq. cui & pars extima Luſitaniae, ſeſe vehementer porrigens ac incurvans, το εκτος Ἡρακλειων ϛηλων κορτωμα της Ευρωπης p. 112 B. Praeterea εντος ϛηλων inſulae contra Hiſpaniam in mediterraneo mari, εξω δε ϛηλων, τα Γαδειρα ſive Gades lib. 3. p. 156. Jam Celtae ad flumen Anen & Luſitaneae promontorium ſacrum & Nerium, cui & Celtico nomen, ſedes olim habuerunt, eodem teſte lib. 3 p. 230 B. Atque his dudum ſcriptis adfertur Biblioth. German. T. 24 P. 2, in qua Pelluterii reſponſio ad Schoepflini dubia de ſitu Celtarum in Hiſpania eadem tradens p. 396. *Weſſeling.*

τελευτα δε ὁ Ιϛρος — αποικοι) τελευτα δε ὁ Ιϛρος ες θαλασσαν ρεων την τε Ευξεινε ποντε δια πασης Ευρωπης, τη Ιϛριηνοι Μιλησιων οικεεσι αποικοι *Weſſeling.* & Edd. omnes ante eum. In Ald. Camer. I II, poſt ποντε nullum comma, ſed poſt τη ante Ιϛριηνοι. Ιϛριην οἱ Μιλησιων Askew. haud abſurde. την δ' Ιϛριην οἱ Μιλησιων Arch. *Goldhagenius* δια πασης Ευρωπης abundare putat; quae reiecit quoque *Larcherius*, praeeunte *Valkenario*, qui ad hunc locum haec ſcripſit: Ρεων — δια πασης Ευρ. Hae quidem voces orationis He-

Herodoteae lenem curſum impediunt, criticisque forcillis hinc videntur eiiciendae, ſi vera ſuſpicor, ſic olim ad oram poſitae:

τελευτα δε ὁ Ιστρος ες θαλασσαν	*ρεων*
την τȣ Ευξεινȣ ποντȣ	*δια πασης*
τη Ιστριηνοι Μιλησιων οικεȣσι αποικοι	*Ευρωπης.*

Repeti poterant e L. 4. c. 49, ubi *ρεει δια πασης Ευρωπης ὁ Ιστρος (αρξαμενος εκ Κελτων, οἱ εσχατοι προς ἡλιȣ δυσμεων μετα Κυνητας οικεȣσι των εν τη Ευρωπη) ρεων δε δια πασης της Ευρωπης ες τα πλαγια της Σκυθιης εσβαλλει.* Hic iſta poſt parentheſin Herodoteo more requirebatur repetitio: noſtro loco paulo dixerat ante de Danubio V, 12 *ρεει μεσην σχιζων την Ευρωπην.* Iſtis, quae dicebam, reiectis, nihil hic remanet impediti Locorum praeterea monſtrat comparatio, quomodo capiendum ſit *μετα Κυνητας* L. 4. c 49 *exceptis* nempe *Cyneſiis.* Hi ultimi habitabant ad Occidentem Europae; Celtae paene ultimi: in Celtarum regione ponit Herodotus Danubii fontes, illinc per Europam fluentis, ſeſeque tandem in Pontum Euxinum circa Iſtriam exonerantis. *Valkenar.* Hanc certiſſimam aeque ac ingenioſiſſimam Valkenarii emendationem cum Reizio & Strothio recipere nulli dubitavimus.

ad Cap. XXXIV.

οικευμενης) Arch. ceteri cum Aldo *οικεομενης.*

Poſt *πηγεων* & *γαρ εστι* commata in Ald. Camer I. II.

ἡ δε Αιγυπτος — κεεται) Haec alieniſſimo loco legi contendit T. Faber, atque in L. IV re-

reducenda: quid enim, inquit 1 Epiſt. p. 29, ad comparationem Nili cum Danubio ſitus Aegypti, qua Ciliciae montana aſpicit, facere poteſt? Mea ſententia lib. IV prorſus iſta locum non invenirent; hic autem perneceſſaria apte reſpondent ad argumentationem Herodoti, haud ſane quam comparantis longitudinem Nili per Aegyptum cum curſu Danubii per Europam fluentis, quod putabat Faber: nihil minus. Oſtendere nititur *τον Νειλον σω Ιϛρω εκ των ισῶν μετρων ὁρμεεσθαι*. p. 101. 10. Tractum ille duntaxat curſumque Nili atque Iſtri comparat ab occidente verſus Orientem fluentium. Ad quaeſtionem a Fabricio ſibi poſitam altius Herodotea retractare debuerat Faber. Nilus ſecundum Herodotum lib. 2. c. 22. Libyam permeans & Aethiopiam *εκδιδοι ες Αιγυπτον*. Quousque ſupra Aegyptum Nili fontes perſequuti dicantur, narrat cap 29 & ſeqq. ſupra Aegyptum fluit ab Occidente (p. 100. 1.) *ῥεει απο ἑσπερης τε και ἡλιυ δυσμεων*. Tum narrationem interſerit, qua per Libyae deſerta quam longiſſime progreſſi flumen inveniſſe magnum dicuntur. *ῥεειν δε* (p. 100. 42.) *απο ἑσπερης αυτον προς ἡλιον ανατελλοντα*· Nilum fuiſſe coniicit Herodotus: tandem hunc Nili curſum comparans cum curſu Danubii. Nilus ipſi dicitur *μεσην ταμνων Λιβυην*· Iſter *μεσην σχιζων την Ευρωπην*. Nilus fluit ab Occidente Libyae; Iſter ab occidentali parte Europae: *Ιϛερ τελευτα ες θαλασσαν την τυ Ευξεινυ ποντυ, τη Ιϛρινοι — οικευσι*. Nilus *εκδιδοι ες Αιγυπτον*. Aegyptus terminus eſt orientalis, ad quem ab occidente Libyam per-

va-

vadens pertingit Nilus: hanc curſu mutato mediam ſecans effluit in mare. Jam vero monſtrandum erat, Aegypto obiectum reſpondere locum, quo ſe Danubius in pontum exoneraret Euxinum: Aegypto, inquit, oppoſita eſt Cilicia montana: hinc recta via pergendo quinque diebus perveniri poteſt Sinopem, ad Pontum Euxinum ſitam: Sinope obiacet Iſtro ſe in illud mare exoneranti. Tandem e dictis concludit: ὅτω τον Νειλον δοκεω, δια πασης της Λιβυης (per totam Africam; ut *Danubius* per totam Europam) διεξιοντα, εξισȣσθαι τω Ιϛρω. *Valkenar.*

Poſt Εὐξεινω ποντω comma habet Ald, Camer. I. II, item poſt ες θαλασσαν.

αντιον κεεται) Remig. Vindob. Medic. Askew. Paſſion. margo Steph. I, αντιη Ald. Camer. I. II &c. & Arch. Gronovium vide, nimis argutantem. Uſus αντιην patrio caſui iungit, quemadmodum Scuti Heſiod. v. 434. 444 adnectit idem dandi inflexioni αντιον VI, 77 in ſcriptis codd. Haec ſi nolis, quidni αντιη retinebitur? *Weſſeling.*

Poſt διεξιοντα & περι commata inveniuntur in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XXXV.

πλεω θωυμασια) Ald. & Edd. Vind. Arch. Remig. Pariſ. A. B. πλειϛα θωμασια Medic. Askew. Paſſion. probante Gronovio. Poſt εχει comma, poſt χωρη colon exſtat in Ald. Camerar. I II, comma in iisdem poſt ἑινεκα.

ἑϛησαντο) ἑϛησαντο Ald. Camer I. II, & comma poſt hanc vocem ſicuti poſt ηθεα τε & εν τοισι, ubi Reiz. id delevit.

Poſt

Poſt γυναικες comma inſeruit Ald. Camer. I. II, & poſt αγοραζουσι

υφαινουσι δε οι μεν) Medic. Arch. Askew. In aliis & Ald δε non reperitur.

Poſt ωθεοντες colon habet Ald. Camer. I. II, poſt ορθαι comma eaedem.

ευμαρειη) ευμαρεη Askew. Paſſion Arch. Suid. voc. Vide IV, 113. Quae ſequuntur exſcripſit Stobaeus Serm. XLI. p. 247.

Poſt οικοισι colon exſtat in Ald. Camer. I. II, comma poſt ὁδοισι, quod abeſt poſt επιλεγοντες.

ἱρᾶται) ἱρα τε Arch. Poſt ανδρες δε nullum habet comma Ald. Camer. I. II, inſertum in iisdem poſt παντων τε & πασι.

Abeſt comma poſt αναγκη, inſertum poſt θυγατρασι in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XXXVI.

Poſt των θεων comma habet Ald. Camer. I. II, item poſt αλλη.

κομευσι) κομοωσι Arch. ſic habet teſte Weſſelingio, non κομοουσι, uti Galeus: librario debetur, ad notam Jonicam offenſo. *Weſſeling.* Poſt κομευσι punctum habet Ald. Camer. I. II, comma poſt Αιγυπτω δε.

ζυρευνται) ζηρωνται Arch. ζυρωνται Askew. Paſſion. ζυρευνται Medic. probante Gronov. ζηρευνται Steph. II, Jungerm. Sylb. Gale errore librariorum Steph. ab editoribus ſeqq. repetito. ζυρευνται & ζυρωνται indidem venerunt, quo κομοουσι, ſalvo meliore c. 37. *Weſſeling.*

Poſt νομος comma non habet Ald & ante Reiz.

Reiz. omnes. Poſt κεφαλας & τους comma exſtat in Ald. Camer. I. II. Poſt ἱκνεεται punctum poſuit Ald. Camer. I. II

τους μαλιστα) A poetis omittitur interdum in talibus praepoſitio; addit Herodotus; qui & hic ſcripſiſſe videtur: ες τους μαλιστα ἱκνεεται, nempe το κηδος· *qui* quidem *genere ſint proximi;* atque idcireo ταφηες & κηδεσαι. L. VI. c. 57. δικαζειν πατρουχου παρθενου περι, ες τον ἱκνεεται εχειν. conf. c. 109 *ad aliquem venire* dicitur *pecunia* vel *haereditas.* Solon: μη επιτροπευειν εις ὃν ἡ ουσια ερχεται των ορφανων τελευτησαντων, apud Diog. Laërt. I, 56, cui legi Charondae contrariam explanans Diodor. Sic. XII, c. 15. της ουσιας, inquit, εις εκεινους καθηκουσης. *lis eſſe adiuncta ſacra*, ſcribit Cicero II de Legib. c. 19 *ad quos* patris familias *morte pecunia venerit. Valkenar.*

Poſt ανθρωποισι comma habet Ald. Camer. I. II, item poſt Αιγυπτιοισι δε.

πυρεων) Ald. & Edd. ante Gronov. (& comma hic inſerunt Ald. Camer. I. II.) Vindob. Pariſini, Remig. πυρων Askew. Medic. Arch. probante Gronov. Aldinum inſtauravit Weſſeling. αυτεων, inquit, Θεσσαλεων, Σογσεων aliaque hoc de genere adhibuit; & haec terminatio recuſabitur?

κριθεων) κριθων Arch.

ὡλλοι) αλλοι Id. & Vindob. Ex Medic. Askew. Pariſ. B. vulgatum.

ολυρεων) ολυρεων Ald. Camer. I. II.

τας ζεας) commate ſeparantur in iisdem Excerpſit Erotianus in Μετεξετεροι & Galen in Hip-

Hippocr. p. 312. T. 4, in Baſil. & Charterii edito mere vitioſus, ſed facili auxilio curandus; Arch. ὀλυρεων & ζειας, quomodo Erot. & Galen. *Weſſeling.*

Poſt ζειας comma eſt in Ald. Camer. I. II.

και την κοπρον αναιρεονται) Quatuor haec non legit Valla, & deſunt Arch. Vind.

ὡλλοι) ὡ' λλοι Ald. Camer. I. II. αλλοι Arch. Vindob.

τα αιδοια) Comma hic inſerit Ald. Camer. I. II. τα δε αιδοια Askew. Praecedentia citat Strabo XVII, p. 1179. Poſt Αιγυπτιοι δε comma in Ald. Camer. I. II.

Poſt ειματα comma deeſt Ald. Camer. I. II, adeſt poſt ανδρων. Punctum in iisdem exſtat poſt δυο & comma poſt γυναικων.

κρικες) κρισκες Askew. Comma hic exſtat in Ald. Camer. I. II, ſicuti poſt αλλοι, & punctum poſt προσδεουσι.

Poſt γραφουσι comma nullum in edd. ante Reiz. & colon poſt ψηφοισι in Ald. Camer. I. II, comma in iisdem poſt χειρα.

επι τα δεξια) Artic. non habet Arch. Poſt ποιεειν colon Ald. Camer. I. II, & comma poſt Ελληνας δε in iisdem.

Poſt ιρα comma habent Edd. ante Reiz.

ad Cap. XXXVII.

τοιοισιδε) Medic. Askew. Paſſion. Reliqui cum Aldo τοισιδε.

διαστμεωντες) διαστμωντες Arch. Medic. Askew. probante Gronov. In Ald. Pariſ. A. Remig.

mig. Vindob. vulgatum. Attigit Athen. lib. 6. p. 231 D.

ȣχ' ὁ μεν) ȣκ ὁ μεν Pariſ. B. apud Larcher. bene & Herodoteum.

Poſt περιταμνονται abeſt comma, poſitum poſt εἱνεκεν in Ald. Camer. I. II, & poſt ειναι in iisdem.

ζυρευνται) ζυρωνται Arch. Askew.

μητε αλλο) Medic. Askew. μητ' αλλο Arch. μητε τι αλλο Edd. cum Ald. nec male, iudice *Weſſeling.*

εγγινηται σφι θεραπευȣσι) εγγιγνηται σφι θεραπευοντες Arch.

δε σφι) Ald. & Edd. Arch. Vindob. Remig. Pariſ. A. B. δε σφισι Medic. Askew. levi diſcrimine.

λαβειν) βαλεειν Ald. Camer. I. II, Arch. habet quidpiam ſingulare, cui fidere non audet Weſſeling. βαλειν Pariſ. A & B. apud Larcher. qui Aldinam veram iudicat lectionem, vocibus βαλειν & λαβειν a librariis negligentibus haud raro permutatis.

λȣνται δε δις) Valla *interdiu ter*, quaſi τρις της — eſſet. Mihi iſtud, modo ſcripti Codd. addicerent, non diſpliceret. Vide hoc Porphyrii ex Charemone A. An. IV, 7. τρις δε της ἡμερας απελȣοντο ψυχρῳ, απο τε κοιτης, και προ αριςȣ, και προς ὑπνος. Quae & Medic & aberranti Arch. auctoritatem conciliant. *Weſſeling.*

ψυχρῳ) ψυθρῳ, και Arch. ſine ὑδατι, quod & Medic. & Askew. abeſt. Adeſt Edd. & Aldo.

θρησκιας) Arch. θρησκειας ceteri cum Aldo.

Vid. ſupra c. 18. Poſt δαπανεωνται comma habet Ald. cum edd. ante Reiz.

πεσσομενα) Colon hic poſuit Ald. Camer. I. II. πασσομενα Arch.

και χηνεων και βωεων κρεων) και κρεων βοεων και χηνεων Arch. cum Askew. & Valla. Comma poſt χηνεων Ald. Camer. I. II.

πασασθαι) πασσασθαι Arch.

ουτε τι μαλα) ουτε μαλα Idem, quomodo & Codex Jo. Windeti, quem vide de Vit. Funct. ſtatu c. 5. *Weſſel.*

Poſt γενομενους comma habet Ald. Camerar. I. II.

τρωγουσι) Pauw corrigebat φρυγουσι, *frigunt*, vulgatum vitii damnans, quoniam qui fabas εψοντες δατεονται, eas τρωγουσι, quod *Noſter* infitiatur: paſſim εψειν & φρυγειν contra ſe poni, neque τρωγειν *crudas edere* indicare. Speciem ea habent, nihil amplius. Debuiſſet ſcriptor, ſi vero niterentur, ουτε φρυγοντες ουτε εψοντες — dare. At veritas deeſt. τρωγειν de crudis olim placuit unice: teſtantur τρωκτα & τρωξιμα, quae ωμα εσθιομενα exponit Galenus: accedit verbi in his libris uſus I, 71. II, 92. Bene, quamquam generalius, Plutarch. Symp. VIII, 8. ουτε γαρ σπειρειν, ουτε σιτεισθαι κυαμον Αιγυπτιους, αλλ' ουδε ορωντας ανεχεσθαι φησιν ο Ηροδοτος. *Weſſeling.*

Poſt εψοντες comma in Ald. Camer. I. II.

πατεονται) Medic. Askew. ora Steph. I, Paſſion. addita gloſſa γευονται· ceteri cum Ald. δατεονται.

Poſt των ante εις comma inſerit Ald. Camer. I. II.

αρχιερεως) Askew. Medic. Paſſion. Vulgo *αρχιερευς* cum Ald. Singulare prorſus, quod codd. exhibent, iudice Weſſelingio, qui tamen addit, Gronovium potuiſſe illi fideiuſſorem addere Dionem Caſſium, cui *ὁ αρχιερεως, τω αρχιερεω, τον αρχιερεων* ſeſe probarunt. Lege Reimari obſervata in Dionis LIII, p. 712. — Punctum poſt *αρχιερευς* in Ald. Camer. I. II.

τουτου ὁ παις) *τουτου παις* Arch. inſerunt alii *ὁ*.

ad Cap. XXXVIII.

Poſt *ερσενας* comma, & *επαφου* pro Επαφου habet Ald. Camer. I. II.

και τουτου ἱνεκα) Non expedio hanc conſecutionem: Boves mares Epaphi cenſentur: Epaphus non alius ac Apis II, 153. III, 28; propterea hunc in modum boves explorant. Haeccine conſequens oratio? Saltem qualitatem aliquam aut coloris aut rei alius adiunxiſſet. Aegyptii *rufos boves τους πυρρους βους* tantummodo immolabant, uſi prius examine pilorum ſuperſtitioſiſſimo, *ὥστε καν μιαν εχῃ τριχα μελαιναν η λευκην, αθυτον ἡγεισθαι, ut ſi vel pilum unum nigrum albumve haberet, mactari non poſſet, arbitrantur*, teſtantibus Plut. Iſ. & Oſir. p. 363 B. & Diodoro I, 88. In *Noſtri* animo, etſi verba nunc non praeferant, verſatum ſimile quid videtur. Pauw planiſſima fore cenſebat omnia, modo *βους τους ερεμνους nigros boves* refingeretur: hos enim Epaphi ſive Apidis, itidem nigricantis coloris, fuiſſe. Quod quidem ſi probetur, cur atros candidosque pilos tanta ſuperſtitione

bubus evulſerunt, quibus ipſe Apis inſignis erat? mitto vocem Herodoteam non videri. Ne longum faciam, adſtipulor Viro doctiſſimo, aut menda turpatam, aut voce aliqua defectam eſſe orationem. Fac fuiſſe τȢς δε καϑαρȢς βȢς τȢς ἐρσενας — & nexus erit ſermoni; quam mihi ſuſpicionem ſtabilire ſequentia videntur & quae principio cap. 41 tum Porphyrius A. A. II, 55. Sed hoc doctiores perpendant. *Weſſeling.* cui calculum ſuum adiecit *Larcherius.*

επεȢσαν) Paſſion. ενεȢσαν Arch. neque ille male, επιȢσαν reliqui. ενεȢσαν ex Arch. ſcripſiſſem, Weſſelingius ait, niſi Paſſion. dediſſet commodius, quod & in Abreſchii coniecturám Dilucid. Thucyd. p. 350 venerat.

διζηται) Arch. Askew. Paſſion. Alii cum Ald. διζεται.

Poſt κτηνεος comma habet Ald. Cam. I. II.

ει καϑαρη των) Reiskio convertenti in ει κατορῃ τι τῶν, *nunc conſpiciat horum quippiam*, arbitrariam emendandi rationem lubens relinquit Weſſelingius.

Poſt τα ante εγω comma, poſt ερεω colon Ald. Camer. I. II, in quibus comma poſt Ȣρης abeſt.

πάντων) deſit Arch.

εἰλισσων) Medic. Askew. Paſſion. vulgo cum Ald. ἑλισσων.

Poſt δακτυλιον comma habet Ald. Camer. I. II, item poſt ϑυσαντι.

ad

ad Cap. XXXIX.

αγαγοντες) απαγοντες non male Remig. poſt βωμον abeſt comma in Ald. Camer. I. II.

θυωσι) Paſſion. Medic. Askew. Pariſ. duo. θυσωσι Ald. & edd. Arch. Pariſ. B. Vindob.

επ' αυτου) Torſit Reiskium, non perſpicientem, quid h. l. velit. Subſtituit επειτα δε παυρον οινου, aut κυαθον, ρυθον, νασμον, σπονδην, ut eligendi ſit facultas. Verum abundantior ea eſt copia. Pauw επειτα & επ' αυτου viſum fuit εκ παραλληλου idem eſſe, ac *dein*, *poſthac*, *ſtatim*. Equidem *poſtea*, *deinde* Latinorum & αυθις αυ. pulcre recordor, επ' αυτω itidem; de iſto nunc quidem addubito, in verſione Gronoviana adquieſcens. *Weſſeling*.

μεν δη του) Ald. & Edd. Pariſ. A. B. Arch. Vindob. Remig. δη non agnoſcunt Medic. Askew. Paſſion.

δειρουσι) δερουσι Arch.

κεφαλη δε κεινη) Medic. Askew. Paſſion. alii cum Aldo δ' εκεινου.

πολλα καταρησαμενοι) πολλα non legit Arch. ſed καταρησαμενοι cum Steph. I. marg. Askew. Vindob. Paſſion. quod recepit Weſſeling. libris & indole ſermonis requirentibus. Conſentit Plut. Iſid. & Oſir. c. 31. κατηρασαμενοι alii cum Aldo. poſt φερουσι colon Ald. Camer. I. II.

η αγορη) ειν. αγορη Arch.

επιδημοι) Pariſ. A. B. Arch. Ald. & Edd. Vindob. Remig. επιδημιοι Med. Paſſion. Poſt hanc vocem comma poſuit Ald. Camer. I. II.

απ' ων εδ.ντο) pro ων lege ως, & απεδοντο unam puta eſſe vocem vocula ων diremtam.

Goldhagenii hanc emendationem confirmat Gronovius e Medic.

Poſt καταϱεοντα δε nullum comma habet Ald. Camer. I. II.

επισπεισιν τȣ οινȣ) επιπασιν οινȣ ex Arch. citat Galeus, ſed ille mutat nihil. *Weſſeling.*

Abeſt comma poſt τȣ νομȣ Ald. Cam. I. II.

ȣδε αλλȣ) duo haec Arch. abſunt.

ad Cap. XL.

Poſt των ἱεϱων comma exſtat in Edd. ante Reiz. idem poſt την ante δ' ων in Ald. Camer. I. II. την δ' ὡς μεγιϛην Arch.

τη Ισι &c.) Sic Pariſ. tres, Arch. Vindob. Remig. ſed Arch. τησι και επην cum Aldo, qui cum Edd. την βων, & εξω ειλον, ceteris minime neglectis. In Medic. Paſſion. Askew. επεαν αποδειϱωσι τον βȣν κατευξαμενοι, κοιλιην μ. εκ. π. εξ ὧν ειλον. — Induxit haec Medic. imperio Gronovius; ego vero plurium codd. iuſſu veterem reduxi in ſedem. Quid Gronovium impulerit, adnotationes oſtendent; in quis tamen complura non magni roboris. Negat Herodoteum eſſe βων, quam ipſe vocem non movit VI, 67 quamque Pariſienſes ſcripti atque alii hoc non habent loco: urguet, bis ſine cauſa idem dici, repetique brevi intervallo πϱονηϛευσαντες δε, θυȣσι. Atqui de Aegyptiorum circumciſione, ut uno tantum utar exemplo, iteratio ſimilis c. 36. 37. Quod illi vero validiſſimum argumentum ex ratione dictionis εξ ών ειλον, pro inſtauratis aeque firmum ſtat. Jam vide verborum cohaerentiam: ſignificat Noſter, maxi-

ximam ſe deam, & feſtum eius maximum deſcripturum: habent utrumque ſuam in poſſeſſionem reſtituta; quae ſi auferas cum Medic. ex parte ſermo truncus incedit. Adde conſpirantem tot Mſſ. conſenſum. Id ignorare me fateor, Vallam quid tandem, ut *κατευξωνται* *obdormierunt* redderet, adegerit. An *καθευδωνται* invenit? Quod ſi reperit, cautione utique fuerat opus. — Haec *Weſſelingius*. Sequentia *Gronovius* adnotavit: Locus hic eſt pars conſpicua gloriae H. Stephani, quam non modo abſtulit, ſed abſtuliſſe gaviſus fuit, & venditavit ex labore & docto, & ingenioſo, quo is Herodotum vel univerſum, vel in hoc potiſſime loco, ubi legebatur *προνηϛευσωσι τησι και*, ornare anniſus eſt, & ſane ornavit: eiusque tanta dedit indicia, ut numquam poſſit exoleſcere, nedum ut ego coner exterere ullo modo aut abſtergere. Verum agitur cauſa Herodoti, unius haud dubie ad iuvanda ſtudia validiſſimi ſcriptoris, quem omni vita veneratus ſum & cummaxime ſalvum eſſe cupio. Inſpicias igitur Prolegomena oportet ipſius Stephani p. 30, quae incurrit in huius editionis p. 740, & quod decus ille attulerit, ex verbis eius diſcas Nam praeterquam quod non concoquerem iſtud *την βων*, quum ubique Herodotus non noverit niſi *βȢν*, tum cur ſcriberet mox *αυτȢ λειπȢσι εν τω σωματι*, non aſſequebar. An *αυτȢ* foret adverbium loci? atqui illa *εν τω σωματι* id explent. Johannes Fronto in Diſſertatione de cultu ſanctorum tantum citat, prout ante Stephanum legebantur, & intelligit, *poſt ieiunia et preces ſacrificant*,

ficant, nimis quidem adſtricte. Jam vero unde iſta omnia proceſſerint, difficilis ſane inveſtigatio eſt. Sed pro iis legebam in cod. Medic. *επεαν αποδειρωσι τον βȣν κατευξαμενοι κοιλιην μεν εκεινην πασαν ἐξ ὧν εἶλον.* Hic quaeritur, utrumnam ex iis videatur eſſe Herodotea manus. Et ego quidem non dubito, quin quam inepta & ſpuria ſint retro vulgata, tam vera & eximia ſint, quae nunc ex MS. produxi. Primo quidem veroſimilius eſt, mentionem Iſidis poſtea demum factam, ubi eam deſcribit, ut fieri ſolet. Deinde quod vulgata id abſurdi importent, quod bis ſine cauſa ulla dicant idem: quid enim aliud ſonant iſta ſequentia *προνηςευσαντες δε θυȣσι.* Ita quum *θύειν* Herodotus non accipiat de aliis praeparatoriis, ſed de ſola ſacrificii ante praeparati miſſione in ignem (nam id oſtendunt ſequentia *καιομενων των ἱρων*) non poſſunt priora, in quibus itidem dicitur *θυωσι*, Herodoti eſſe. Tertium eſt haud dubie firmiſſimum argumentum ex ratione phraſeos *ἐξ ὧν εἶλων*. quam quum vulgata neglexerit, immutaveritque, merito pronunciamus, eam videri degeneraviſſe ab ſimplicitate ac ſinceritate genuina. Eſt enim id purum putum Herodoti, ut docent vel ſolius huius libri exempla. Sic praeter id quod modo anteiit, infra cap. 86. *παρασχισαντες ἐξ ὧν εἶλον την κοιλιην πασαν.* cap. 96. *εσωθεν δε τας ἁρμονιας εν ὧν επακτωσαν τη βυβλω.* cap. 122. *φαρος εξυφηναντες οἱ ἱρεες κατ᾽ ὧν εδησαν ἑνος αυτων μιτρη τȣς οφθαλμȣς.* Ita apte & non ineleganter invertit propoſitionem ſuam Herodotus, & quum promiſiſſet, de maxima Aegyptiorum

rum dea, & de maximo eius feſto ſe narraturum, primo deſcribit ordinem ſacrificii, & tum de dea ipſa agit, ſermone bene congruo ac perfecto. — Haec Gronovius. Nos Weſſelingio potius adſentiri & Reizio iudicavimus.

τὸν βȣν) Ald. & Edd. την βων.

εκεινην) κεινην Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov.

ἐξ ὧν) εξω Ald. Camer. I II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. Poſt είλον colon eſt in Ald. Camer. I. II, comma in iisdem poſt τω σωματι & ωμȣς τε.

ασαφιδων) Arch. bene. ασαφιδος vulgo cum Ald.

θυωματων) θωυματων Arch. male. Habet Thom. Mag. in voce.

καταχεοντες) καταχεαντες Arch.

αποτυψωνται) explicat Heſych. in v. παυσωνται τȣ τυψασθαι, *ubi plangere deſierint.* Optime.

Poſt τα ante ελιποντο comma inſerit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLI.

Τȣς μεν &c.) Athenag. Legat. pro Chriſt. c. 24. Paſſion. Medic. Askew. Arch. Edd. cum Ald. καθαρȣς ερσενας των βοων. Poſt μοσχȣς comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt θηλεας.

Ισιος) Ισιδος Athenag. qui & alia mutavit.

βȣκερων) βȣκερον Arch. Poſt γραφȣσι punctum in Ald. Camer. I. II, comma poſt θηλεας.

ὁμοιως) deſit Arch. Poſt των εἵνεκα com

ma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt γυνη & μαχαιρη ante γευσεται.

γευσεται) χρησεται Arch.

Poſt βους comma omiſſum, inſertum poſt τονδε in Ald. Camer. I II.

τονδε) Medic. Arch. Askew. Paſſion. τοιονδε vulgo cum Ald.

Poſt θηλεας comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt ερσενας & ἑτερον, ſed abeſt poſt αμφοτερα.

ὑπερεχοντα) Potuiſſet ὑπερεχοντας, ſtructura vulgatiore. At Gronovium conſule in cap. 66 huius libr. *Weſſeling.*

εἱνεκεν) Medic. Askew. Paſſion. εἱνεκα alii cum Ald

καλευμενης) Paſſion. Askew. Medic. Ceteri cum Ald. καλεομενης.

νησου) χωρης ora Steph. I. Poſt Δελτα colon Ald. Camer. I. II.

περιμετρος) περιμετροι Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt εισι περιμετρον Paſſion. Askew.

ταυτη ων) Arch. Medic. Askew. Paſſion. τάυτη δη ων alii cum Ald. Poſt νησω comma habet Ald. Camer. I. II.

πολι) Askew. πολει vulgo cum Ald.

Αταρβηχις) Αταρβικις Steph. Byz. Jablonskii Diſſert. de Remphati p. 77.

Poſt εν δ' αυτη comma inſerit Ald. Camer. I. II, idem poſt πολιος.

πόλις) Medic. Askew. Paſſion. πολιας in Ald. & reliquis.

Poſt

Poſt απαγεσι comma habent omnes ante Reiz. qui poſt οςεα id rectius poſuit.

ἵνα χωρον) ἐν χωριον Arch.

παντες) παντα malebat Gesnerus Chreſtom. gr. p. 22, approbante Larcherio nobisque.

κτηνεα) Arch. Medic. Askew. Paſſion. κτηνεα ἅπαντα alii cum Ald.

ad Cap. XLII.

Ὅσοι μεν δη &c.) Fortaſſe ſcribendum ὅσοις μεν δη Διος Θηβαιεος ἵδρυται ἱρον· & paulo inferius, ὅσοι δε δη τε Μενδητος εκτηνται ἱρον· voculas δε δη ſic ſaepenumero coniungit Herodotus, qui cap. 44. ειρομην, ait, ὁκοσος χρονος ειη εξ ὅ σφι τε ἱρον ἵδρυται. *Valkenar.*

Θηβαιεος) Ald. & Edd. Arch. Vindob. Pariſ. B. Remig. Θηβαιε margo Steph. I, Askew. Medic. Paſſion.

μεν νυν) Paſſion. Medic. Askew. νυν alii praetereunt, cum Ald. Poſt Ισιος τε comma eſt in Ald. & edd. ante Reiz.

Οσιριος) Ald. & Edd. Arch. Pariſ. A. B. Vindob. Remig. Οσιριδος Paſſion. Medic. Askew. Poſt τον ante δη comma eſt in Ald. Camer. I. II.

ὅσοι δε) Arch. vulgo ὅσοι μεν δη cum Ald. aut ſine μεν, ut Medic. Quod recepi, in coniecturam Reiskii incidit. Reſpicit ſuperius ὅσοι μεν δη. *Weſſeling.* conf *Valken.* init. cap.

εκτηνται) κεκτηνται Arch. Poſt και τον comma poſuit Ald. Camerar. I. II, idem poſt ὑπ' αυτε.

τελος δε) Medic. Askew. Arch. ceteri cum Ald.

Ald. *δε* omittunt, male. Vid Gronov. Poſt *μηχανησαθαι* nullum habet comma Ald. Camerar. I. II, quod exſtat poſt *εκδειραντα*.

προεχεσθαι) Medic. Askew. Paſſion. ora Steph. I. *προεκθεσθαι* Ald. & Edd. Arch. Vindob. Pati hoc poſſum, ad *προεχεσθαι* Weſſeling. animadvertit, ſi tamen opera levi fieret *προεσχεσθαι*, ſequentibus melius congrueret, quae & Reiskii opinatio.

ενδυντα) *ενδυντα* Ald. Camer. I. II.

το νακος) explicatur *δερμα* in Paſſion.

επιδεξαι) Medic. Askew. Paſſion. in aliis & Ald. *επιδεξαι* contra Jonum morem. Poſt *απο τουτου* comma eſt in Ald. Camer. I. II, & punctum poſt *Αιγυπτιοι*. Abeſt autem comma poſt *Αμμωνιοι*.

φωνην — νομιζοντες) Arridere poſſet *φωνῇ* ob IV, 117. *φωνῇ — νομιζουσι Σκυθικῇ*. Sed illud aeque probum. Sic. I, 142 *γλωσσαν δε ου την αυτην ουτοι νενομικασι*. Alia hoc de genere Portus ſuppeditabit, quibus ex Dione Caſſio, ſi quae neceſſitas, magna foret acceſſio. In Cononis Narrat. 44 *ὁς την αιχμαλωτον γυναικα ενομισε και τον παιδα αυτης εθετο* mutatum ivit Th. Galeus, non citra iniuriam. *Weſſeling.*

δοκεειν δ' εμοι) *δοκεει δε μοι* Arch. Poſt *τουνομα Αμμωνιοι* comma eſt in Ald Camer. I. II.

Αμμουν γαρ) *Αμουν* Euſtath. in Dionyſ. v. 211, ubi haec citat. quod verius videtur Weſſelingio. Namque ita Aegyptii: Plut. Iſ. & Oſir. c. 9 *ιδιον γαρ Αιγυπτιοις ονομα του Διος ειναι Αμουν. ὁ παραγαγοντες ἡμεις Αμμωνα λεγομεν*. Hinc ex lapide inter epigrammata Muratorii Th. Inſcript.

ſcript. p. 73. Μεγας οβριμος Αμων, quamquam Αμμυ in Rich. Procokii Antiq. Inſcript. p. 30. Convenit אמון *Amun*, & המון *Hamon* Jerem. 46, 25. Ezech 30, 15. Vid. Jablonſkii Panth. Aegypt. lib. II, 2 & Aegyptiorum myſticas has fabellas docte explanatas advertes. *Weſſel.*

Poſt κριυς comma eſt in Ald. Camer. I. II, idem poſt κατακοψαντες, ſed abeſt poſt αποδειραντες.

Poſt κατα τουτο comma habet Ald. Camerar. I. II.

Ἡρακλεος) Ald. & Edd. Pariſ. A. B. Vind. Arch. Remig. Askew. Paſſion. perpetuo. Ἡρακλεες Medic. quater.

απαντες) παντες Arch. Comma nullum poſt τον κριον eſt in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLIII.

Poſt περι comma habet Ald. Camer. I. II.

ὡς ειη) Ald. & Edd. Arch. Vindob. Remig. Pariſ. B. ὁτι Medic. Askew. Paſſion. Punctum poſt θεων in Ald. Camer. I, II, comma poſt τον ante Ἑλληνες in iisdem.

τυνομα) το ουνομα Askew. ſaepe & Paſſion.

εν δε δη) Medic. Askew. Arch. Paſſion δη omittunt: ceteri habent. Haud ſcio, an ſit εν δε δη deterius. Lucian. Aſtrol. C. 4 εν δε και ουνοματι αυτεοισι επεθεντο· quod ſollicitatum a viris doctis nollem. Noſter III, 39 εν δε δη και Λεσβιυς — ειλε. & V, 95. Adde Gronov. in I, 18. Aliter Aldus & ceteri pingunt, e quibus δη reſtituo; Medic. & hic Arch. illi ſe infeſtum praebuit, ſicuti & III, 15; placatior alibi.

Ae-

Aelian. Var. Hiſt. 14, 38 πολλα και αλλα οιδα, ει δη τοις και τοδε, paulo diverſius abit. *Weſſeling.* Poſt τοδε comma eſt in Ald. Camer. I. II.

Διοσκȣρων) Διοσκορων Arch. rectiſſime ex Phrynichi ſententia: Sic & VI, 127 idem. *Weſſeling.*

Poſt αμφοτεροι comma, poſt Αμφιτρυων punctum, poſt Αλκμηνη comma exſtat in Ald. Camer. I II.

Poſt Ποσειδεωνος comma habent eaedem.

ὡς ελπομαι τε) comma hic inſerit Ald. Camer. I. II. Correxerat vir eruditus in Miſcell. Lipſ. ὡς πεπυσμαι τε, quod merito in literis ad me ſpernit. ἡ εμη γνωμη αἱρεει amplius eſt quam ελπομαι, & ſententiam rationibus nixam exprimit, ſicuti λογος αἱρεει, quod ſanior ratio perſuadet, III, 45. IV, 127, & in Platonis Critone p. 48 C. Arriano, Imp. Antonino atque aliis. Lege Uptoni annot. in Arriani Diſſert. lib. I, 29. p. 155 & Abreſch. Dilucid. Thucyd. p. 385. *Weſſel.*

Poſt Αιγυπτιοι comma habet Ald. Camerar. I. II.

ȣ̓νομα τευ) Sic Ald. Camer. I. II, cum Pariſ. A. apud Larcher. quos cum Reizio ſequuti ſumus. ȣ̓νομα τεῦ Weſſeling.

αρχαιος εστι θεος) εστι Αιγυπτιων αρχαιος θεος Arch.

δυωδεκα) δωδεκα Arch.

Poſt των ante Ηρακλεα comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. XLIV.

Poſt στηλαι δυο colon habet Ald. Camer. I. II.

σμαραγδε) Medic. Askew. Paſſion. μαραγδε, Ald. & ceteri omnes, uti editum. Non me fugit, quid patrocinii μαραγδος ex Athenaei 3, 14 auferre queat, ſed locuples eſſe dubito. Noſter vulgatum, nullo Mſſ. diſſenſu, probavit 3, 41. Stat & pro eodem Waſſe in Thucyd. 4, 13. Latinos Zmaragdum maluiſſe cogniſſimum eſt, quo de Jan. Broukhuſius in Propert. II, 13. 43, & ab eo cumulatim citati. *Weſſeling.* In defendenda Medicea lectione more ſuo multus eſt Gronov.

μεγαθος) inſolentius videtur: hinc T. Fabri μεγαλως, a Gronovio caſtigatum: indidem Reiskii μεγα φως, non magno utique molimine. Ego in Laurentii & Porti partes eo; nam Gronoviana explicatio minime ſe probat. *Weſſel.* In quo, haec *Gronovii* ſunt verba, aſper ſcrupulus offenderat T. Fabrum in eo quod additur ab auctore λαμποντος τας νυκτας μεγαθος, quod non potuit, certe non debuit Valla interpretari *maiorem in modum.* Verum iſte ſic arbitro ſumto Petavio ſtatuit. [Quis dubitet, quin ibi legendum ſit μεγαλως? Quamvis enim vox Jonica ſit & Herodotea το μεγαθος pro communi μεγεθος, tamen vitium erit in oratione, niſi legatur μεγαλως, id eſt δεινως, σφοδρα, πανυ. Hunc errorem typographi arbitrarer, niſi Sylburgianam editionem cum Stephanica conſentientem viderem.] Sic omnes priores adorſus ille Faber negat Graeca noviſſe. Debuerat tamen

Goldhagenii hanc emendationem confirmat Gronovius e Medic.

Poſt *καταϱεονται δε* nullum comma habet Ald. Camer. I. II.

επισπεισιν τȣ οινȣ) επιπασιν οινȣ ex Arch. citat Galeus, ſed ille mutat nihil. *Weſſeling.*

Abeſt comma poſt *τȣ νομȣ* Ald. Cam. I. II. *ȣδε αλλȣ)* duo haec Arch. abſunt.

ad Cap. XL.

Poſt *τών ἱϱων* comma exſtat in Edd. ante Reiz. idem poſt *την* ante *δ' ων* in Ald. Camer. I. II. *την δ' ὡς μεγιϛην* Arch.

τη Ισι &c.) Sic Pariſ. tres, Arch. Vindob. Remig. ſed Arch. *τησι και επην* cum Aldo, qui cum Edd. *την βων*, & *εξω εἱλον*, ceteris minime neglectis. In Medic. Paſſion. Askew. *επεαν αποδειϱωσι τον βȣν κατευξαμενοι, κοιλιην μ. εκ. π. εξ ὧν εἱλον.* — Induxit haec Medic. imperio Gronovius; ego vero plurium codd. iuſſu veterem reduxi in ſedem. Quid Gronovium impulerit, adnotationes oſtendent; in quis tamen complura non magni roboris. Negat Herodoteum eſſe *βων*, quam ipſe vocem non movit VI, 67 quamque Pariſienſes ſcripti atque alii hoc non habent loco: urguet, bis ſine cauſa idem dici, repetique brevi intervallo *πϱονηϛευσαντες δε, θυȣσι.* Atqui de Aegyptiorum circumciſione, ut uno tantum utar exemplo, iteratio ſimilis c. 36. 37. Quod illi vero validiſſimum argumentum ex ratione dictionis *εξ ὧν εἱλον*, pro inſtauratis aeque firmum ſtat. Jam vide verborum cohaerentiam: ſignificat Noſter, maxi-

ximam ſe deam, & feſtum eius maximum deſcripturum: habent utrumque ſuam in poſſeſſionem reſtituta; quae ſi auferas cum Medic. ex parte ſermo truncus incedit. Adde conſpirantem tot Mſſ. conſenſum. Id ignorare me fateor, Vallam quid tandem, ut *κατευζωνται* *obdormierunt* redderet, adegerit. An *καθευδωνται* invenit? Quod ſi reperit, cautione utique fuerat opus. — Haec *Weſſelingius.* Sequentia *Gronovius* adnotavit: Locus hic eſt pars conſpicua gloriae H. Stephani, quam non modo abſtulit, ſed abſtuliſſe gaviſus fuit, & venditavit ex labore & docto, & ingenioſo, quo is Herodotum vel univerſum, vel in hoc potiſſime loco, ubi legebatur *προνηστευσωσι τησι και*, ornare anniſus eſt, & ſane ornavit: eiusque tanta dedit indicia, ut numquam poſſit exoleſcere, nedum ut ego coner exterere ullo modo aut abſtergere. Verum agitur cauſa Herodoti, unius haud dubie ad iuvanda ſtudia validiſſimi ſcriptoris, quem omni vita veneratus ſum & cummaxime ſalvum eſſe cupio. Inſpicias igitur Prolegomena oportet ipſius Stephani p. 30, quae incurrit in huius editionis p. 740, & quod decus ille attulerit, ex verbis eius diſcas Nam praeterquam quod non concoquerem iſtud *την βουν*, quum ubique Herodotus non noverit niſi *βουν*, tum cur ſcriberet mox *αυτου λειπουσι εν τω σωματι*, non aſſequebar. An *αυτου* foret adverbium loci? atqui illa *εν τω σωματι* id explent. Johannes Fronto in Diſſertatione de cultu ſanctorum tantum citat, prout ante Stephanum legebantur, & intelligit, *poſt ieiunia ei preces ſacri-*

 ficant,

ficant, nimis quidem adſtricte. Jam vero unde iſta omnia proceſſerint, difficilis ſane inveſtigatio eſt. Sed pro iis legebam in cod. Medic. *επεαν αποδειρωσι τον βȣν κατευξαμενοι κοιλιην μεν εκεινην πασαν ἐξ ὦν εἱλον*. Hic quaeritur, utrumnam ex iis videatur eſſe Herodotea manus. Et ego quidem non dubito, quin quam inepta & ſpuria ſint retro vulgata, tam vera & eximia ſint, quae nunc ex MS. produxi. Primo quidem veroſimilius eſt, mentionem Iſidis poſtea demum factam, ubi eam deſcribit, ut fieri ſolet. Deinde quod vulgata id abſurdi importent, quod bis ſine cauſa ulla dicant idem: quid enim aliud ſonant iſta ſequentia *προνηϛευσαντες δε θυȣσι*. Ita quum *θυειν* Herodotus non accipiat de aliis praeparatoriis, ſed de ſola ſacrificii ante praeparati miſſione in ignem (nam id oſtendunt ſequentia *καιομενων των ἱρων*) non poſſunt priora, in quibus itidem dicitur *θυωσι*, Herodoti eſſe. Tertium eſt haud dubie firmiſſimum argumentum ex ratione phraſeos *εξ ὦν εἱλων*. quam quum vulgata neglexerit, immutaveritque, merito pronunciamus, eam videri degeneraviſſe ab ſimplicitate ac ſinceritate genuina. Eſt enim id purum putum Herodoti, ut docent vel ſolius huius libri exempla. Sic praeter id quod modo anteiit, infra cap. 86. *παρασχισαντες εξ ὦν εἱλον την κοιλιην πασαν*. cap. 96. *εσωθεν δε τας ἁρμονιας εν ὦν επακτωσαν τη βυβλῳ*. cap. 122. *Φαρος εξυφηναντες οἱ ἱρεες κατ᾽ ὦν εδησαν ἑνος αυτων μιτρῃ τȣς οφθαλμȣς*. Ita apte & non ineleganter invertit propoſitionem ſuam Herodotus, & quum promiſiſſet, de maxima Aegyptio-

rum

rum dea, & de maximo eius feſto ſe narraturum, primo deſcribit ordinem ſacrificii, & tum de dea ipſa agit, ſermone bene congruo ac perfecto. — Haec Gronovius. Nos Weſſelingio potius adſentiri & Reizio indicavimus.

τὸν βȣν) Ald. & Edd. την βων.

εκεινην) κεινην Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov.

ἐξ ὧν) εξω Ald. Camer. I II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. Poſt ειλον colon eſt in Ald. Camer. I. II, comma in iisdem poſt τω σωματι & ωμȣς τε.

ασαφιδων) Arch. bene. ασαφιδος vulgo cum Ald.

θυωματων) θωῦματων Arch. male. Habet Thom. Mag. in voce.

καταχεοντες) καταχεαντες Arch.

αποτυψωνται) explicat Heſych. in v. παυσωνται τȣ τυψασθαι, *ubi plangere deſierint.* Optime.

Poſt τα ante ελιποντο comma inſerit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLI.

Τȣς μεν &c.) Athenag. Legat. pro Chriſt. c. 24. Paſſion. Medic. Askew. Arch. Edd. cum Ald. καθαρȣς ερσενας των βοων. Poſt μοσχȣς comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt θηλεας.

Ισιος) Ισιδος Athenag. qui & alia mutavit.

βȣκερων) βȣκερον Arch. Poſt γραφȣσι punctum in Ald. Camer. I. II, comma poſt θηλεας.

ὁμοιως) deſit Arch. Poſt των εινεκα com

ma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt γυνη & μαχαιρη ante γευσεται.

γευσεται) χρησεται Arch.

Poſt βους comma omiſſum, inſertum poſt τονδε in Ald. Camer. I II.

τονδε) Medic. Arch. Askew. Paſſion. τοιονδε vulgo cum Ald.

Poſt θηλεας comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt ερσενας & ἑτερον, ſed abeſt poſt αμφοτερα.

ὑπερεχοντα) Potuiſſet ὑπερεχοντας, ſtructura vulgatiore. At Gronovium conſule in cap. 66 huius libr. *Weſſeling.*

εἱνεκεν) Medic. Askew. Paſſion. εἱνεκα alii cum Ald.

καλευμενης) Paſſion. Askew. Medic. Ceteri cum Ald. καλεομενης.

νησου) χωρης ora Steph. I. Poſt Δελτα colon Ald. Camer. I. II.

περιμετρος) περιμετροι Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt εισι περιμετρον Paſſion. Askew.

ταυτη ων) Arch. Medic. Askew. Paſſion. ταυτη δη ων alii cum Ald. Poſt νησω comma habet Ald. Camer. I. II.

πολι) Askew. πολει vulgo cum Ald.

Αταρβηχις) Αταρβικις Steph. Byz. Jablonskii Diſſert. de Remphati p. 77.

Poſt εν δ' αυτη comma inſerit Ald. Camer. I. II, idem poſt πολιος.

πολις) Medic. Askew. Paſſion. πολιας in Ald. & reliquis.

Poſt

Poſt απαγεσι comma habent omnes ante Reiz. qui poſt οςεα id rectius poſuit.

ἵνα χωρον) ἐν χωριον Arch.

παντες) παντα malebat Gesnerus Chreſtom. gr. p. 22, approbante Larcherio nobiſque.

κτηνεα) Arch. Medic. Askew. Paſſion. κτηνεα απαντα alii cum Ald.

ad Cap. XLII.

Ὅσοι μεν δη &c.) Fortaſſe ſcribendum ὁσοις μεν δη Διος Θηβαιεος ἱδρυται ἱρον· & paulo inferius, ὁσοι δε δη τυ Μενδητος εκτηνται ἱρον· voculas δε δη ſic ſaepenumero coniungit Herodotus, qui cap. 44. ειρομην, ait, ὁκοσος χρονος ειη εξ ὁ σφι τυ ἱρον ἱδρυται. *Valkenar.*

Θηβαιεος) Ald. & Edd. Arch. Vindob. Pariſ. B. Remig. Θηβαιυ margo Steph. I, Askew. Medic. Paſſion.

μεν νυν) Paſſion. Medic. Askew. νυν alii praetereunt, cum Ald. Poſt Ισιος τε comma eſt in Ald. & edd. ante Reiz.

Οσιριος) Ald. & Edd. Arch. Pariſ. A. B. Vindob. Remig. Οσιριδος Paſſion. Medic. Askew. Poſt τον ante δη comma eſt in Ald. Camer. I. II.

ὁσοι δε) Arch. vulgo ὁσοι μεν δη cum Ald. aut ſine μεν, ut Medic. Quod recepi, in coniecturam Reiskii incidit. Reſpicit ſuperius ὁσοι μεν δη. *Weſſeling.* conf *Valken.* init. cap.

εκτηνται) κεκτηνται Arch. Poſt και τον comma poſuit Ald. Camerar. I. II, idem poſt ὑπ᾽ αυτυ.

τελος δε) Medic. Askew. Arch. ceteri cum Ald.

Ald. *δε* omittunt, male. Vid Gronov. Poſt *μηχανησαθαι* nullum habet comma Ald. Camerar. I. II, quod exſtat poſt *εκδειραντα*.

προεχεσθαι) Medic. Askew. Paſſion. ora Steph. I. *προεκθεσθαι* Ald. & Edd. Arch. Vindob. Pati hoc poſſum, ad *προεχεσθαι* Weſſeling. animadvertit, ſi tamen opera levi fieret *προεσχεσθαι*, ſequentibus melius congrueret, quae & Reiskii opinatio.

ενδυντα) *ενδυντα* Ald. Camer. I. II.

το νακος) explicatur *δερμα* in Paſſion.

επιδεξαι) Medic. Askew. Paſſion. in aliis & Ald. *επιδειξαι* contra Jonum morem. Poſt *απο τετε* comma eſt in Ald. Camer. I. II, & punctum poſt *Αιγυπτιοι*. Abeſt autem comma poſt *Αμμωνιοι*.

φωνην — νομιζοντες) Arridere poſſet *φωνῇ* ob IV, 117. *φωνῇ — νομιζεσι Σκυθικῇ*. Sed illud aeque probum. Sic. I, 142 *γλωσσαν δε ε την αυτην ετοι νενομικασι*. Alia hoc de genere Portus ſuppeditabit, quibus ex Dione Caſſio, ſi quae neceſſitas, magna foret acceſſio. In Cononis Narrat. 44 *ὁς την αιχμαλωτον γυναικα ενομισε και τον παιδα αυτης εθετο* mutatum ivit Th. Galeus, non citra iniuriam. *Weſſeling*.

δοκεειν δ' εμοι) *δοκεει δε μοι* Arch. Poſt *τενομα Αμμωνιοι* comma eſt in Ald Camer. I. II.

Αμμεν γαρ) *Αμεν* Euſtath. in Dionyſ. v. 211, ubi haec citat. quod verius videtur Weſſelingio. Namque ita Aegyptii: Plut. Iſ. & Oſir. c. 9 *ιδιον γαρ Αιγυπτιοις ονομα τε Διος ειναι Αμεν. ὁ παραγαγοντες ἡμεις Αμμωνα λεγομεν*. Hinc ex lapide inter epigrammata Muratorii Th. Inſcript.

ſcript. p. 73. Μεγας οβριμος Αμων, quamquam Αμμυ in Rich. Procokii Antiq. Inſcript. p. 30. Convenit אמון *Amun*, & המון *Hamon* Jerem. 46, 25. Ezech 30, 15. Vid. Jablonſkii Panth. Aegypt. lib. II, 2 & Aegyptiorum myſticas has fabellas docte explanatas advertes. *Weſſel.*

Poſt κριυς comma eſt in Ald. Camer. I. II, idem poſt κατακοψαντες, ſed abeſt poſt αποδειραντες.

Poſt κατα τουτο comma habet Ald. Camerar. I. II.

Ἡρακλεος) Ald. & Edd. Pariſ. A. B. Vind. Arch. Remig. Askew. Paſſion. perpetuo. Ἡρακλεες Medic. quater.

ἁπαντες) παντες Arch. Comma nullum poſt τον κριον eſt in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLIII.

Poſt περι comma habet Ald. Camer. I. II. ὡς ειη) Ald. & Edd. Arch. Vindob. Remig. Pariſ. B. ὅτι Medic. Askew. Paſſion. Punctum poſt θεων in Ald. Camer. I. II, comma poſt τον ante Ἑλληνες in iisdem.

τουνομα) το ουνομα Askew. ſaepe & Paſſion.

εν δε δη) Medic. Askew. Arch. Paſſion δη omittunt: ceteri habent. Haud ſcio, an ſit εν δε δη deterius. Lucian. Aſtrol. C. 4 εν δε και ουνοματα αυτεοισι επεθεσαν· quod ſollicitatum a viris doctis nollem. Noſter III, 39 εν δε δη και Λεσβιους — ειλε. & V, 95. Adde Gronov. in I, 18. Aliter Aldus & ceteri pingunt, e quibus δη reſtituo; Medic. & hic Arch. illi ſe infeſtum praebuit, ſicuti & III, 15; placatior alibi. Ae-

ad Cap. XLIV.

Poſt στηλαι δυο colon habet Ald. Camer. I. II.

σμαραγδȣ) Medic. Askew. Paſſion. μαραγδȣ, Ald. & ceteri omnes, uti editum. Non me fugit, quid patrocinii μαραγδος ex Athenaei 3, 14 auferre queat, ſed locuples eſſe dubito. Noſter vulgatum, nullo Mſſ. diſſenſu, probavit 3, 41. Stat & pro eodem Waſſe in Thucyd. 4, 13. Latinos Zmaragdum maluiſſe cogniſſimum eſt, quo de Jan. Broukhuſius in Propert. II, 13. 43, & ab eo cumulatim citati. *Weſſeling.* In defendenda Medicea lectione more ſuo multus eſt Gronov.

μεγαθος) inſolentius videtur: hinc T. Fabri μεγαλως, a Gronovio caſtigatum: indidem Reiskii μεγα φως, non magno utique molimine. Ego in Laurentii & Porti partes eo; nam Gronoviana explicatio minime ſe probat. *Weſſel.* In quo, haec *Gronovii* ſunt verba, aſper ſcrupulus offenderat T. Fabrum in eo quod additur ab auctore λαμποντος τας νυκτας μεγαθος, quod non potuit, certe non debuit Valla interpretari *maiorem in modum.* Verum iſte ſic arbitro ſumto Petavio ſtatuit. [Quis dubitet, quin ibi legendum ſit μεγαλως? Quamvis enim vox Jonica ſit & Herodotea το μεγαθος pro communi μεγεθος, tamen vitium erit in oratione, niſi legatur μεγαλως, id eſt δεινως, σφοδρα, πανυ. Hunc errorem typographi arbitrarer, niſi Sylburgianam editionem cum Stephanica conſentientem viderem.] Sic omnes priores adorſus ille Faber negat Graeca noviſſe. Debuerat tamen

men ipſe etiam ſcrutari & ſcire, quid actum eſſet. Nam haec ipſa conſcripſit in Lexico ſuo Aemil. Portus [Interdum μεγαθος adverbialiter poni videtur pro μεγαλως, ut λαμποντος τας νυκτας μεγαθος. *Noctu valde ſplendentis.*] Et ad hanc traditionem ſubtimide notat Stephanus in Theſauro. [Sed affertur ex Herodoto μεγαθος poſitum etiam adverbialiter pro *Maiorem in modum.*] Nec ſcio, an ludibrii cauſſa; certe nihil ipſe quidquam decernit. MS. Medic. nihil mutat. Ipſe cogitavi multa, ſed forſan fruſtranea. Utique λαμποντος ſatis eſt, & toties apud auctores occurrit λαμπειν ſine adverbio aut termino fulgoris, ut hinc etiam iure poſſit abeſſe: neque enim credo, Fabrum dicere velle ὑπερ την λαμπροτητα τȣ ἡλιȣ. Itaque opinari quis poſſet, excidiſſe rem, cui ſplendorem iſtum comparat. Id ſolet dicere auctor μεγεθος ὁσον — ut I, 199 αργυριον μεγαθος εςι ὁσον ων. Huius libri c. 76 μεγαθος ὁσον κρεξ. c. 175 ὁσων τε το μεγαθος λιθων εςι, IV, 177 μεγαθος ὁσον το τȣ σχοινȣ & μεγεθος ὁσον τε παντη πηχυαιον, pro quo dicit in c. 92 μεγαθος κατα μηλον. Sed cum nuſpiam Herodotum ſuum & lectorem deſtituat caſtitas Medicei libri, cur id nunc ab eo factum imaginabimur in loco tam claro? Nihil enim deeſt, & rectiſſime ſi habent vulgata, ἡ δε, μαραγδȣ λιθȣ, λαμποντος τας νυκτας, μεγεθος, ut aurea illa columna potuerit quomodocunque fuiſſe facta; at haec altera non fuerit, niſi maragdi lapidis magnitudo, qui per noctes illic luceret. Μεγεθος ad oppoſitionem aureae, quae ex partibus fuit coagmentata; ſmaragdina conſtiterit

ex

ex uno nativo lapide, cuius tamen magnitudo celebraretur. — Nobis Faberiana magis arridet emendatio.

εη) comma hic inſerit Ald. Camer. I. II. εἰκ' Askew.

Poſt οικιζομενη comma eſt in Ald. Camerar. I. II.

αφ' ȣ) Sic edd. cum Pariſ. A. B. ap. Larcher. qui tamen απ' ȣ Ionum more refingendum cenſet, cui accedere non dubitamus.

ἰδρυθηναι) Paſſion. Medic. Askew. Arch. ἱδρυνθηναι Pariſ. A. B. Reinig. Vindob. Ald. & Edd. Poſt τριηκοσια comma habet Ald. Camerar. I. II. Vignolius Chronol. lib. 4, 1. p. 33 τριηκοσια και χιλια reſcripſit, quod in coniectura, incerta & fallace, deputandum eſſe Weſſelingius & Larcherius iudicarunt, idque iure optimo. Fieri nempe potuit, ut Noſtrum antiquitatis ſuae iactatores ſacerdotes Herculis circumſcripſerint, conf. Chronol. Herod.

ειδον) ιδον Arch.

απικομην) Medic. Paſſion. Arch. Askew. Valla. Vulgo cum Ald. απικομενος δε και ες Θασον ἑυρον. Reſpicit haec Euſtath. in Dionyſ. v. 517. *Weſſeling*. Poſt ἱδρυμενον colon poſuit Ald. Camer. I. II, & punctum poſt εκτισαν.

και πεντε) Haec copula eſt ex Paſſion. Medic. & Askew. Ceteri cum Ald. non norunt. δεκα corrigit Mauſſacus ad Harpocr p. 144 edoctus a Scaligero ad Euſeb. p. 37. Mendae patebit origo, ſi ſic voces cenſeantur olim collocatae: και ταυτα δη γενεησι ι (i. e. δεκα) προτερα εςι. Nonnumquam numerum voci γενεη ſubii-

citetiam Herod I, c. 185 γενεησι πεντε προτερον γενομενη· & IV, c. 147. *Valkenar* Et haec exercuerunt eruditorum ſtudia. Mauſſacum ſanua Gronovius repulit, chronologica difficultate nihil admodum motus: belle noverat ex Scaligero ad Euſeb. Chron. p. 37 a Thaſo & Cadmo plus quinque generationibus ad Herculem abiiſſe, neque neſciebat Berkelii ad Stephan in Θασος conatus: & pertinax tamen ſilentium. Quid fuerit olim, coniectando veſtigandum eſt. Mauſſaci δεκα γενεησι nimium videtur: addit enim in ſeriem maiorum Herculis Belum, cuius ratio hic nulla. Beli F. Aegypto aequales fuerunt Cadmus & Thaſus; ab Aegypto ad Herculum octo numerantur deſcendentes in Stephani Θασος, qui quidem, uti Aldus & priſci editi, Η δε γενεαις Ἡρακλεης και Θασος παλαιτερος, h. e. *octo vero generationibu Hercule antiquior Thaſus eſt.* Mutavit, fateor, Berkelius, poſuitque δεκα, quod ſcriptus liber I δε γενεαις praeferret: at offendit eumdem ad lapidem, ad quem Mauſſacus. Jam generationum ordo & numerus in Herculem usque cum conſtet, adſtipulor Bouherio Diſſ. Herod. c. II. p 128 οκτω γενεησι reponenti. Diſcrepant, neque nego, οκτω, & πεντε ſcriptura, quae differentia notae fortaſſe numerali; obſcurius pictae, aut erranti amonuenſi in acceptum referenda eſt. *Weſſeling.* Calculum ſuum Buherio & Weſſelingio adiecerat in verſione ſua Larcherius, ſed in chronologiae Herodoteae explicatione ſi erraſſe agnovit, & ad Aldum & editos rediit. En viri doctiſſimi rationes haud contemnendas: Animadver-

verti, inquit, Herculem non directe ad Aegyptum adſcendere, qui quidem heros ab Aegypto per Danaën, Acriſii filiam, genus duxit. Acriſius ipſe hic pronepos Aegypti fuit ratione filiae huius, quam duxerat Lynceus. Genealogia igitur iſta calculum generationum determinare non poterit, niſi, quod in Chronologiae Herodoteae cap. 9 oſtendimus, generationes quinque cum ſucceſſione una numerare velis. Quare vero nobis viſum eſt ſimilius, hiſtoriae parentem ad Cadmi reſpexiſſe genus. A Cadmo nempe ad Oedipum usque, Herculis coaevum, quinque, ut in chronologia c. 10 oſtenſum eſt, inveniuntur generationes. Docuimus namque hocce in capite, inſulam Thaſi a Thaſo anno Juliano 3164, qui in annum ante Chriſtum incidit 1550, fundatam. Docuimus porro capite 12, Herculem anno Juliano 3330, qui in annum ante Chriſtum 1384 incidit, natum eſſe. Diſtat ergo Thaſi fundatio ab Herculis nativitate annos 166, qui quinque efficiunt generationes. His igitur argumentis adductus lectionem veterum omnium Herodoti librorum tam typis quam manu deſcriptorum, quam Pariſienſes quoque codd. teſtantur, retinendam eſſe cenſemus.

Poſt *προτερα εϛι* comma habet Ald. Camerar. I. II, quod poſt *ἱϛορημενα* quoque exſtat.

τον Ηρακλεα) deſit *τον* Paſſion. Arch.

Ἑλληνων) *των Ἑλληνων* Iidem.

Poſt *ἱδρυσαμενοι* comma eſt in Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. XLV.

τον περι) Omittit artic. Arch. comma poſt artic. inſerit Ald. Camer. I. II, quod eaedem poſt *λεγουσι* faciunt, & poſt *ες Αιγυπτον*.

επει δε αυτου προς τω) *επει δε αυτοι προς τω* Arch. Vindob.

Poſt *δοκεουσι* comma non habent edd. ante Reiz. poſt *φυσιος* comma ponit Ald. Camerar. I. II.

απειρως) *απεικως* Arch. Vindob.

χωρις ὑων) Miror equidem, hoc uno in loco tradi, fas fuiſſe Aegyptiis, *ſues* immolare; & tamen rerum Aegypti peritiſſimis viris locum de menda non fuiſſe ſuſpectum. Leniſſima mutatione corrigi poterit *ὀΐων*· ut nullas mactaſſe pecudes dicantur praeter *oves*, boves mares, vitulosque, & hos duntaxat, qui ſolemni ritu fuerint explorati, ſignoque notati. In komo tamen habitantes Thebano *οἰων απεχομενοι αιγας θυουσι*, Mendeſii contra, *αιγων απεχομενοι, οϊς θυουσι*, uti ſcribit c. 42. Sed ſues abominati vulgo ne tangebant quidem Aegyptii, c. 47 uno tantum feſto die Lunae *ὑς θυσαντες πατεονται των κρεων*· *εν αλλη δε ἡμερη ουκ αν ετι γευσαιατο*. Rem adfirmant Plutarch. de Iſ. & Oſir. §. 8 & Aelian. H. A. 10. c. 16, hic ſua probabiliter idoneo teſti debet Eudoxo, qui citatus ibidem *φησι φειδομενους τους Αιγυπτιους των ὑων μη θυειν αυτας*. Aegyptiorum ad Graeca comparans inſtituta Anaxandrides apud Athenaeum VII, p. 299 F. *ουκ εσθιεεις ὑει*, *εγω δε γ' ἡδομαι μαλιστα τουτοις*. Graecis excipiendi Cretenſes ſecundum

Aga-

Agathoclem *ὑος των κρεων ȣ δαισαιντο·* Athen. IX. p. 376 A. Qui populi praeter Aegyptios ſues averſati ſint, enumerantur Bocharto. Vid. Weſſeling. ad Diodor. T. I. p. 380. *Valkenar.* cui adſentire vix dubitamus.

και ερσενων) *και σεων* Arch. errans. Poſt *βοων* comma exſtat in edd ante Reiz. idem poſt *χηνέων* habet Ald. Camer. I. II.

εοντα) Arch. & MS. Baroccianus, teſte Weſſe. *οντα* reliqui cum Ald. male.

Poſt *ανθρωπον* nullum habet comma Ald. Camer. I. II, habent poſt *των θεών.*

ευμενεια) *ευμενεα* Arch. Vindob. Voluitne Arch. & Vindob. *ευμενεα*, uti *ευςομα*, & alia hoc de genere? Heliodori ſimilis formula Athen. IX. p. 424. *τȣτο τε και ἡμιν ευμενεια μεν ειη των ειρημενων, τα μυςικωτερα δε αρρητω σιγη τετιμησθο.* *Weſſeling.*

ad Cap. XLVI.

Poſt *αιγας* & *τραγȣς* commata habet Ald. Camer, I. II.

τε δη και) *δε δη και* Ald. Camer. I. II, & edd. Pariſ. B. Arch. Vindob. Remig. *τε δη και* Medic. Arch. Paſſion.

και οι αγαλματοποιοι) Medic. & Edd. Pariſ. B. Vindob. Arch. Remig. Paſſion. & Valla. In Medic. Askew. *και αγαλματοποιοι* abſunt.

τωγαλμα καταπερ Ἑλληνες) Medic. Askew. Paſſion. Vindob. Arch. in Ald. & ceteris *τωγαλμα* adhaeret *αιγοπροσωπον* voci.

Poſt *τραγοσκελεα* comma eſt in Ald. Came-

rar. I. II, punctum poſt λεγειν in his & edd. ante Reiz

παντας) παντες Camer. I. II.

θηλέων) Arch. uti IV, 2 & ſaepe alias: θηλεῶν edd. Vid. Euſtath. in Homer. p. 546, 42.

Poſt εκ δε τυτων comma habet Ald. Camerar. I. II, quod omittunt poſt μαλιςα.

Μενδησιω) Arch. Ceteri cum Aldo Μενδησιων.

επιδεξιν) Askew. Paſſion. επιδειξιν reliqui cum Ald.

ad Cap. XLVII.

αυτοισι ἱματιοισι) Vindob. & Arch. Vulgo cum Ald. αυτοισι τοισι ἱματιοισι. Articulum eiecit Weſſeling. Mſſ. obſecundans. Eurip. Suppl. v. 926 Θεοι ζωντ' αναρπασαντες — Αυτοις τετριπποις Sophocl. Aiac. v. 26 εφθαρμενας — ευρισκομεν — αυτοις ποιμνιων επιςαταις Noſter III, 126 αποκτεινας δε μιν, ηφανισε αυτω ἱππω. Retinetur tamen contra morem III, 45. conf. Daviſium in Max. Tyr. Diſſ. 7. p. 520. *Weſſeling.*

απ' ὼν) Medic. Askew. Paſſion. Alii cum Ald. απιων. Sed Medic. Paſſioneique egregie nitet lectio. *Weſſeling.*

επι τον) ες τον Ald. Camer. I. II, cum edd. Noſtrum e Medic. & Paſſion.

Poſt συβωτοι abeſt, poſitum poſt Αιγυπτιοι comma in Ald. Camer I. II. Non ſpernerem, ſi voculam και codd. praeberent interiectam, οἱ συβωται, και εοντες Αιγυπτιοι εγγενεες, *tametſi ſint indigenae*, ες ἱρον υδεν των εν Αιγυπτω εσερχονται μυνοι παντων. Saepius in talibus και

poni-

ponitur pro καιπερ, & apud Herod. VII. c. 46 αἱ συμφοραι — και βραχυν εοντα μακρον δοκεειν ειναι ποιευσι τον βιον. Inter ſeptem genera Aegyptiorum memorantur & συβωται Herodot. lib. 2. c 163. Suum greges quem in finem aluerint, Eudoxus tradidit apud. Aelian. de N. A. 10, 16. *Valkenar.*

εκδιδονται τε) Arch. Vindob. Medic. Remig. Askew. Paſſion ceteri cum Ald. τε negligunt. Poſt συβωται comma in Edd. ante Reiz.

τȣ αυτȣ χρονȣ, τη αυτη πανσεληνω) Emendabat ſequentia τȣς ερσενας ὑς Reiskius, nulla, uti opinor, urgente cauſa: rectius admonet, verba praeſcripta bene habere, atque innuere, Lunae & Baccho eodem tempore & plenilunio, totius anni uno eodemque, ſues immolatos fuiſſe. Adiungere potuiſſet Plutarchi & Aeliani teſtimonia, quorum poſterior de Anim. X, 16 θυȣσιν αυτη, *Lunae* ἁπαξ τȣ ετȣς ὑν· ille de Iſ & Oſir. c. 8 θυοντες ἁπαξ ὑν εν πανσεληνω και καθεθιοντες. Ea enim explanationem dubio eximunt Verum adnectitur poſt nonnulla θυσιη — των ὑων τη Σεληνη ποιεεται, nulla Bacchi habita ratione, in quis πανσεληνω oportuiſſe, de Pauw opinio eſt. Equidem etſi idem ſacrorum genus agnoſco, nihil demuto. Lunae unice meminit, ſiquidem eius honori praecipua erat illa feſtivitas: quare & Aelianus ſolam nominavit. *Weſſeling.*

πατεονται) δατεονται Goldhagenii coniectura, ſed non neceſſaria.

μεν τησι) Arch. Vind. μεν non habent.

απεςυγηκασι) αποςυγηκασι Arch.

Poſt επιςαμενω comma inſeruit Ald. Camerar. I. II, quod abeſt poſt θυση, ſed inſertum poſt εν τη ante αν τα ἱρα.

θυσωσι) Medic. Askew. Paſſion. ora Steph. I. Vulgo cum Ald. θυωσι.

ετι γευσαιατο) επιγευσαιατο Remig

βιε, ςαιτιας) Βιες τε τινας Ald. Camer. I. II, Arch. Vindob vid. H. Steph p. 741. edit. Gronov. Aldinum βιους τε τινας H. Steph. in Proleg. ſecundae edit. ſchribendnm docuit βαιας, voluit certe: at non recordatus fuit, ασθενειην *Noſtri* uſu *morbum* eſſe, ασθενειην βιε egeſtatem & victus tenuitatem, ut IV, 135. VIII, 51. Maneat proinde dictionis genus. Σταιτινας ὑς poſuit, ſicuti Plutarch. in Lucullo p. 498 A. οἱ μεν Cyziceni ηπορεν βοος μελαινης προς την θυσιαν και ςαιτινην πλασαντες τω βομω παρεςησαν. Quorum, morem eiusmodi adfirmantium, St. Berglero iudicium debeo. Porro της ὁρτης την δορπιην ex Apaturiorum feſto Jonum die huc derivavit. *Weſſeling.*

ad Cap. XLVIII.

Poſt Διονυσω abeſt comma in edd. ante Reiz.

τη δορπιη) της τη Arch της τε Vindob.

τω αποδομενω) τω αδυμενω Remig. ſcribae ſocordia.

πλην χορων) χοιρων Ald. & edd. Remig. Pariſ. B. Valla, Stroth. χαιρων Arch. Vindob. χορων Medic. Askew. Paſſion. Sicut duplicem fortaſſe ſenſum patiuntur, appoſita verba cum vicinis, & vix decernas, utrum de alio Bacchi feſto, ut intellexit Valla, an potius reliquam feſti

feſti eius unius ſolennitatem intelligat auctor, prout intelligendum ſtatuit Stephanus; ita ſane ſcio haec de porcis porcina vere & ſui nominis eſſe. Nam ſive de eodem feſto accipias, id quod eſſe opinor veriſimilius, ſatis Graeci videbant, ex narratione, quam de porci mactatione iam fecit, Aegyptios alio ipſis modo Dionyſia celebrare, ut id tam praepoſterae inculcationis velut ἐπιμέτρῳ monere nόn deberet Si de alio feſto interpreteris, utique ſi in illo etiam porci mortem ſpectari Aegyptiis ſuperſtitio imperaſſet, id nullus dubito, quin Herodotus non ita negligenter tranſiluiſſet, ut tantum obiter annotaret, convenire in aliis Dionyſiis Graecos & Aegyptios praeterquam in porco: ex qua relatione neſcias, a quibusnam horum mactari adſueſſe porcum Herodotus innuat Itaque aliud rurſus diſcrimen inter Aegyptia & Graeca Dionyſia refertur, ut poſt narratam in porci mactatione caerimoniam dicat Herodotus in reliquis convenire, niſi quod in uno etiam adhuc differant. Id quale ſit, praeclare mihi patefecit MS. Mediceus, ex quo idem alios doceo, corrigendo πλὴν χορῶν. Nempe eadem utrisque hilaritas adeſt, nebrides, clamor &c. niſi quod choros non ducant Aegyptii, quum Graeci praeſertim in Bacchi feſto eos duxerint, alludente ſatis Propertio in I Eleg. lib. 3, tum teſte Dionyſio Alexandrino, Καὶ μετὰ Ληναίων ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο &c. Sed cur in citando ad hanc haereo, quum tota Graecia vetus id hodieque clamet, cauſamque hanc adeo feliciter conſummaverit maximus Caſaubonus in origine ſa-

tyricae poeſeos? Ceterum tales Graecas ſolennitates annotare ſolet Herodotus. Sic de Babyloniis cap. 191 *τȢς το μεσον οικεοντας των Βαβυλωνιων, Ȣ μανθανειν ἑαλωκοτας, αλλα (τυχειν γαρ σφι εȢσαν ὁρτην) χορευειν τε τȢτον τον χρονον, και εν ευπαθειησι ειναι.* Nam dum id memorat; pariter declarat, choros illis uſitatos fuiſſe. Contra de feſto Aegyptiorum primario in Bubaſto ait c. 60 eos crotalis, tibiis, cantu, plauſu manuum, dicteriis, ſaltu, revelatione obſcoena, recreari: nil de choris. Hinc 5, 67 *τα παθεα αυτȢ τραγικοισι χοροισι εγεραιρον· τον μεν Διονυσον Ȣ τιμωντες, τον δε Αδρηςον*, ubi addit cap. 83. Hoc igitur quum ſit liquidum ſpecimen, quo priſcae fidei codex arguit eos, qui ex voce genuina *χορων* ſimul in foedatis membranis ſcripſerunt, ſimul ediderunt per typos *χοιρων*, certiſſima ab eodem aperitur via ad Aeliani emendationem confirmandam, qua in lib. 2. Var. Hiſt 11. Holſtenius ſimiliter *χορον* reſtituit pro vulgato *χοιρον*, ubi profert iſte auctor dictum Socratis ſimile illis Jambis, quos teſte Diogene Laërtio *συνεχες ανεφθεγγετο· Τα δ' αργυρωματ' εςιν ἡτε πορφυρα Εις τȢς τραγωδȢς χρησιμ', Ȣκ εις τον βιον.* Ad quae tacentibus aliis ſcribit Menagius [Cuius ſint iſti Jambi, dicat alius]. Abſurda negligentia, quum diu iam dixerit Stobaeus Serm. 222 eſſe ex Philemonis *ΒȢτημενω* p. 736 in laudatione agri & eius culturae, niſi quod illic dicit elegantius *ευθετα*, non *χρησιμα*. Sed ut dixi, obtinet Holſteniana coniectura eximiam hinc confirmationem Non tamen in ea re agi oportet temere. Nam licet ſimile ſit, quod ten-

tentavit in Herodiani libro 3. Tan. Faber, ſicut prodit in epiſtola ad patrem meum ſcripta, quae eſt in prima iſta collectione num. 76 ὡς χοίροις αὐτῷ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον ἢ φάλαγξιν, quae deridet quidem aliam, ſed riſu Sardonio & ipſius negligentiam aperienti, iocatus rem egregie comparatam *porcos & inſtructam aciem*, quaſi non paulo poſt in parte ſecunda epiſt. 63 ſcripſiſſet, *reges & exercituum ductores aſinarii videantur*, de qua comparatione mentem quoque ſuam patefecit Voſſius ad Melae libr. 2 de Thracia in principio. Et quid in hac parte praeſtant χοῖροι prae illis, quae vocantur ὄνοι? Sed Faber graviſſime errat, ita vertens Herodianum: *Quis vero delicatum vivendi genus, quo utitur ille exercitus, non novit? Tale Hercule eſt, ut porcis magis, quam inſtructo exercitui, conveniat.* Atqui non loquitur illic de vita exercitus, ſed de vita ipſius Albini: ea talis eſt, ut conveniat bene porcis, non phalangibus. Sincerus igitur ille locus eſt, ſi quisquam — Haec *Gronovius* — Larga Gronovii diſſertatio *choros* tuetur, *porcis* depulſis: ſunt ſane in Atticorum Dionyſiis chori cognitiſſimi, unde color Med ſcripturae. Ubi tamen omnia perpendo, Aldinum & aliorum codd. πλὴν χοίρων aequius melius opinor. Porcorum in Lunae & Bacchi ſacris iterata praeceſſit mentio: additur alia Aegyptiorum Dionyſia a Graecorum Bacchanalibus vix differre eademque videri πλὴν χοίρων. Quae belle procedunt. Reliqui tamen Mediceum, ne illi infeſtior, quod nolim, habear. Paſſioneus conſenſit. — Ita *Weſſelingius*, cui in verſione

Lar-

Larcherius, itemque *Strothius* calculum ſuum adiecerunt. In Gronovianam ſententiam abiit Reiz. quem ſequuti ſumus in repetitione textus Herodotei. Nunc tamen potior nobis videtur lectio Aldina propter argumenta a Weſſelingio prolata. Degenius etiam in germanica Herodoti verſione eam probavit, expreſſitque.

Poſt εξευρημενα comma eſt in Ald. Camer. I. II, item poſt τα ante περιφορευσι.

γυναικες) Arch. Vindob. Medic. Askew. Paſſion. Vulgo cum Ald. ται γυναικες. Vide Gronov. I, 1.

νευον το αιδοιον) Pauw maluit σευον, Reiskius νευοντα το — quibus carere licet. Gronov. conſule in huius Muſae c. 66, & Plut. Iſ. & Oſir. c. 36. *Weſſeling.*

αυλες) ὁ αυλος Arch. Poſt αἱ δε comma habet Ald Camer. I. II.

ἱρος) abeſt ab Arch.

ad Cap. XLIX.

το τε ουνομα) Medic. Askew. Paſſion. Alii cum Aldo τουνομα, aut το ουνομα. Spectat haec Plut. de Malign. p. 857.

Poſt φαλλου punctum ponit Ald. Camer. I. II, comma poſt συλλαβων, poſt σοφισαι, & poſt πεμπομενον, in iisdem exſtat.

κατηγησαμενος) Medic. Askew. Paſſion. & margo Steph. I. In ceteris & Ald. απηγησαμενος. Poſt μαθοντες & ποιευσι τα commata habet Ald. Camer. I. II.

τα ποιευσιν) Ald. & Edd. Vindob. Arch. Remig. Pariſ. B. ποιευσι Medic. Askew. Paſſion.

εση-

εσηγήσασθαι) Arch. Vindob. Medic. Paſſion. Askew. Steph. I ora. Alii cum Ald. *απηγησασθαι*.

αυτων) *αυτον* Arch.

εν τοισι) *εν τοις* Ald. Camer. I, II prave.

ὁμοτροπα γαρ αν ην) *ὁμοττροπα* Arch. Vindob. tum, uti Ald. *γαρ ην*. Medic. Paſſion. & Askew. debetur editum. Deſiderant in his docti viri multa. Signum extulit de la Barre Hiſt. Acad. Inſcr. T. 6. p. 274, omnia haec ſequentibus, ut ratiocinium cohaereat, ſubnectens: coniunctionis *γαρ* mirificam ſaepe poſitionem ait eſſe; poni nonnumquam periodi principio, cuius fini accedere debeat: corrigi oportere *ὁμοτροφα γαρ αν ην*. Velle ſcriptorem, *non dicam etiam Aegyptios a Graecis ſacrorum ritus eſſe mutuatos: neque enim tum Graecis fuiſſent recentes ac noviſſime introducti, ſed una cum ipſis extitiſſent quaſi congeniti.* Sic ille. Ego vero deſidero ſtabilitam voculae *γαρ* talem conſuetudinem, nec fero commutatam verborum explanationem, nedum *ὁμοτροφα*: Recte dixeris *ὁμοτροφα ανθρωποισι θηρια* ſicuti II, 66, quae una cum hominibus aluntur & victitant, ſive *ὁμȣ τρεφομενα* apud Xenophontem: de caerimoniis credam, ubi exempli fuerit copia. Aliud ſectatus eſt Reiskius, excidiſſe ante haec ſciſcens, *ȣδε λαβεειν αυτα παρ' Αιγυπτιων Ἑλληνας· nolo quoque adſeverare, ab Aegyptiis haec ſacra Graecos accepiſſe ὁμοιοτροπα γαρ αν ην* — Quae mihi negare videntur, quod Herodotus ſaepiſſime inſinuat, Graecos ab Aegyptiis ſacrorum plures ritus ſumſiſſe; tum *ὁμοτροπα* leviter mutantur, quae ſua ſcrip-

tor

tor agnoſcit: memorant certe Athenienſes ηθεα τε ὁμοτροπα, quae cum reliquis Graecis communia & conſimilia in ſacris obſervabant VIII, 144 ſuntque ὁμοτροποι in Theophraſti Charact. c. 26, quorum iidem mores, idem vitae inſtitutum Ut paucis abſolvam; negat Herodot. caſu fortuito quadraſſe Dionyſia Aegyptiorum & Graecorum: tum enim in omnibus gemina germana, quod ſecus erat, neque noviter in Graeciam invecta eſſe debuiſſe. Itaque aliunde adveniſſe, ſed in paucis transmutata. *Weſſeling.* Puncto poſt ὁμοτροπα poſito, cum Reiskio legerem. παλαι γαρ αν ην *Stroth.*

εσαγμενα) Medic. Askew. Paſſion. εσηγμενα Pariſ. B. Remig. Steph. I & ſeqq. ante Gronov. εσηγημενα ora Steph. I, Ald. Camer. I. II, Vindob. Arch.

ȣ μην) ȣ μεν Arch.

μαλιϛα) Deſit Arch. Poſt Διονυσον comma habet Ald. Camer. I. II.

Τυριȣ) Τυρεω Arch. Vindob.

ad Cap. L.

παντα τα ȣνοματα των θεων) παντων των θεων τα ȣνοματα Arch. Vindob. Poſt θεων comma eſt in Ald. Camer. I. II.

ἥκει) ἧκε Arch. Poſt πυνθανομενος comma habet Ald. Camer. I. II.

Θεμιος) Θεμιδος Paſſion. Askew.

Νηρηιδων) Νηρειδων Askew.

των αλλων) Medic. & Askew. Paſſion ceteri cum Ald. & Edd. και των αλλων, perperam. Poſt θεων comma habet Ald. Camer. I. II, perperam.

perperam. Locus adhuc nihil minus quam ulla parte ſaltem explanatus. Nam ne de Vallae interpretatione loquar, quae palam & temere detruncata eſt; quid, oro, ſententiae aut ſaporis eſt, in illa ſive H. Steph. ſive Jungermanni? *Nam praeterquam Neptuni &c. Nereidum & aliorum deorum nomina Aegyptii ſemper olim in ſua regione habuerunt.* Quid enim illud tandem erit, quod habuerunt Aegyptii? anne nomina Ἡρης, Ἱστιης, Θεμιος? Sic videntur velle interpretes. At ea ſunt pura puta Graecorum, Aegyptiis non audita, niſi quum ſimul Graecam linguam audiverunt. Cur vero iſta magis quam Ποσειδεωνος και Διοσκουρων? quod rurſum dicunt interpretes, qui iſtas Neptuni & Dioſcurorum appellationes interponunt verbis Herodoti affirmantis Aegyptios eiurare agnitionem iſtorum vocabulorum. Profecto non poſſunt divelli, aut ſeparato ſenſu accipi iſta vocabula, quum ſint plane ſincera omnia Graeca, nihil Aegyptium. Tantum ineptiae una vocula tribus conſtans literis conciliare poteſt. Legendum ὁτι γαρ δη μη Ποσειδεωνος και Διοσκουρων — και Ἡρης, και Ἱστιης, και Θεμιος και Χαριτων και Νηρηιδων, των αλλων θεων Αιγυπτιοισι αιει κοτε τα ουνοματα εστι εν τῃ χωρῃ. Vertendumque: *Nam praeterquam Neptuni & Caſtorum — & Junonis & Veſtae & Themidis & Charitum & Nereidum* (ſc. appellationes) *reliquorum Deorum nomina Aegyptii ſemper olim habuerunt.* Quod quum res ipſa probet, tum qui ſint hi reliqui Dii, ipſo ſe explicans Herodotus refert non tantum mox cap. 59, ubi illis cognitas cultasque ſcribit, Αρτεμιν, Δημητρα, Αθηναιην,

Ἡλιον,

Ηλιον, Λητω, Αρεα, ſed etiam cap. 83, ubi ait in Aegypto eſſe μαντηία Ηρακλεος, Απολλωνος, Αθηναιης, Αρτεμιδος, Αρεος, Διος, Λητες. Quae quum ignoretur, quando ſint condita, colligendum eſt ab vetere origine illic fuiſſe Sed & ſequentia male diſtinguuntur, male intelliguntur, quum ſint ea ſic accipienda: των δε ε Φασι θεων γινωσκειν τα ενοματα, ετοι δε μοι δοκεεσι υπο &c. *Quorum vero deorum negant ſe noſcere nomina, illi mihi videntur ſic a Pelaſgis nominati, praeter Neptunum.* Debes hanc veriſſimam de prima Deorum memoria reſtitutionem optimae membranae Mediceae. *Gronov.* Sic iuncta procedere debent. Gronovius copulam, his olim praefixam, iuſtiſſime induxit: turbabat ſcriptoris ſententiam. *Weſſeling.*

εςι) εισι Arch. Poſt δη τα comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt Αιγυπτιοι.

των δε) Sic, diſtracta voce, ſcripſit Weſſelingius, quod & Reiskio libuit. Poſt ενοματα comma eſt apud Ald. Camer. I. II.

εδαμαι) Askew. Medic. Paſſion. In Ald. & aliis εδαμη.

εκτηνται) κεκτηνται Arch. Paſſion. Ask.

τετον αει) τουτον ειναι Askew.

εδ' ηρωσι) ε δη δρωσιν Arch. Vindob. Valla.

ad Cap. LI.

Comma poſt μεν νυν omiſit, poſuitque poſt τετοισι & poſt τα Ald. Camer. I. II.

ποιευντες) ποιευνται Arch. Vindob.

εκ απ') εκ υπ' Ald. Camer. I. II.

Poſt

Poſt παραλαβοντες colon poſuit Ald. Camer. I. II, comma poſt δε τουτων.

γαρ ηδη) ex Medic. & Askew. Paſſion. γαρ δη Ald. & Edd. In Arch. & Vindob. δη deſideratur. Cur ηδη τηνικαυτα acrius multo, quam δη τηνικαυτα ſit, cauſa nulla eſt, niſi ex deliciis Medic. Auctor ipſemet Aldinum modo, modo illud maluit, ſicuti alii. Inſpice I, 63. VI, 53. Sophocl. Oed. Colon v. 436. Procop. B. Vand. II, 4. *Weſſeling.* ω᾽λλοι plerique hic omnes.

Poſt τελευτι comma habet Ald. Camer. I. II, in iisdem comma poſt τα ante Σαμοθρηικες.

παραλαβοντες) Medic. Askew. Arch. Paſſion. Vulgo cum Ald. λαβοντες.

το λεγω) τα λεγω Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov.

τοι περ) τοι, περ Ald. Camer. I. II, & Edd. Remig. Vindob. οἵπερ Medic. Askew. Arch. Paſſion. neglecto Jonismo. Poſt εγενοντο colon poſuit Ald. Camer. I II.

παρα Πελασγων) μαθοντες παρα Πελασγων Paſſion. Arch. Askew. Vindob. Poſt οἱ δε Πελασγοι comma in Ald. Camer. I. II.

τα εν τοισι εν) poſterius εν omittit Ald. Camer. I. II, Vindob. Arch.

ad Cap. LII.

δε παντα) Omittunt Paſſion. Arch. Askew. Vindob. & Medic. και quod vulgo cum Ald. ante δε.

ακηκοεσαν κω) ακηκοασιν αν κοδεν, ὡς δε Arch. Vindob. Valla.

κοσμω θεντες) κοσμοθεντες Arch. Vindob. tu vid. Euſtath. Il. A. p. 19. 2. *Weſſeling*. Poſt πρηγματα comma habet Ald. Camer. I II.

ἔπειτεν δὲ) cum Reiz. edidimus. επειτα δε Ald. & alii, cum Pariſ. A. apud Larcher. qui vel hanc retinendam vel ἔπειτεν δε Jonum more refingendam cenſet. Lege notas Gronov. I, 19 επει τε δε Paſſion. Medic. Askew. Gronov. Weſſeling.

διεξελθοντος) ex Medic. & Paſſion. διελθοντος plures cum Aldo.

απικομενα) απηγμενα Ald. & Edd. Arch. Vindob. Remig. male in ora Steph. I. απιγμενα non male, uti c. 58, & απικομενα, quod in Paſſion. Medic.

νενομισαι) Paſſion. Medic. Askew. Arch. νενομισο Ald. & alii. Poſt οἱ Πελασγοι nullum comma ante Reiz.

ει ανελωνται) Vereor, ut ſe tueri queat: ad normam uſitatam corrigi facile poterit; ει ανελοιντο, ſive ει ανελοιατο τα ουνοματα τα απο των βαρβαρων ἡκοντα, *num in uſum reciperent* ſciſcitantibus, reſponſum fuit χρεεσθαι. L. 8. c. 49 ει νικηθεωσι, quod adoptavit Gronovius, ferri nequit. *Valkenar.*

τα απο) τα deſit Arch.

εξεδεξαντο) Remig. Askew. ora Steph. I, Medic. εδεξαντο ceteri cum Aldo.

ad Cap. LIII.

Ενθεν δε) ὅθεν δε Ald. & edd. Vindob. Remig. quod non damnat Weſſeling. ενθεν Medic. Paſſion. Askew.

εγενε-

εγενετο). *εγενοντο* Askew. cum Arch.

ειτε δ' αει) Medic. Askew. Paſſion. Alii & Ald. ſpernunt *δε*.

πρωην τε και χθες) Ald. & Edd. Arch. Remig. Vindob. Pariſ. B. C. Athenagoras Apolog c. 14, qui haec citat, ſicuti Cyrillus in Julian. III. p. 76 *πριν τε* Medic. Paſſion. Genus loquendi eruditis Graecis uſitatiſſimum, & quod jam Caſaubonus ad Strabonem attendens ex Graecis & Hebraeis illuſtrare conatur pag. 3. lib. I. Sed ubi obſervat, modo ſic, modo *το νυνγε καχθες*, modo *χθες και σημερον* prolatum fuiſſe. Idque obiter denuo tangit ad dictos ab Perſio Sat. 3 *heſternos Quirites*. Certe non aliud eſt, quod exiit ex ore Servatoris apud Lucam 13, 32 *ιασεις επιτελω σημερον και αυριον*. Et Paulus ad Hebr. 13, 8 *χθες και σημερον*. Habent & multi, ut Fagius ad Geneſin 31, 2. Grotius ad Exod. 4, 10. Interim id ipſum, quod in Herodoto legendum hoc loco dederunt, exſtat apud Diodor. Sic. lib. 2. c. 5, & Plutarch in Amatoria, ubi ſine copula editur *χθες πρωην*, ſed Rhodomannus in Indice appoſuit, item apud Lucianum in Hermotimo & in Saltatione Sic nempe Herodoto cum his convenit. Sed noli credere, ab ipſo Herodoto etiam id proveniſſe. Ille enim ſcripſit *μεχρι ȣ πριντε και χθες*. Sic habet membrana emendatiſſima, ut nulla ſit in eo dubitandi cauſa. Licuit enim & ſequentibus eligere iſtam formulam, & perinde Herodoto licuit aliter loqui, ut Graecae vetuſtatis amans ſuſpicere debeat hoc *πριν*, tamquam quod deerat notitiae ſermonis Graeci, quum He-

rodotus dicat πριν και χθες· ſicut notante Stephano, pro iſto vocabulo πρωην dixit τριτην ἡμεραν Xenophon. Sicut Herod. voce πριν complecteretur & illam & vicinas. Haec *Gronovius*. — Recte dederat Valla: *ignoratum eſt niſi nuper atque heri, ut ſic dicam.* Quod his ſubſtitutum fuit, *ut vere dicam*, congruit Thucydideo ες το ακριβες ειπειν, VI, 12, ubi contra res minus accurate videtur finienda, formulam adhibet Thucyd. ὡς ειπειν· idem eſt Herodoteum ὡς ειπειν λογω, Luciani Timon §. 8 ὁτωσι μεν ειπειν, quodque multo frequentius occurrit, ὡς επος ειπειν, *ut ita dicam.* Hoc quum in Ep. ad Hebr. VII, 9 legeretur, exemplorum congeſſerunt affatim. Utramque Herodoti formulam iunxit Plato de Legg. 3. p. 677 D. ὡς επος ειπειν χθες και πρωην γεγονοτα· nuspiam in iſta paene proverbiali formula, de qua Gataker egit ad M. Antonin. X, 7, reperitur πριν; quod hic perperam a Gronovio poſitum Weſſeling. iam monuerat ad Diodor. T. I. p. 118. *Valkenar.* — Magni facio Medic. & illi conſentaneos, *Weſſelingius* addit, ſed intra modum. Exemplum ſimilis loquutionis, etſi Gronovii ſollers fuerit opera, nusquam ſe obtulit. Contra receptiſſimum & proverbii inſtar πρωην τε και χθες, quod Athenagoras hic reperit ex tot Mſſ. ratum habent. Dedi ex Demoſthene & Diodoro ad eum ſcriptorum II, 5 quaedam; quibus adcumulo Joſephi adv. Apion. I, 2 παρα τοις Ελλησι ἁπαντα νεα, και χθες και πρωην, ὡς αν ειποι τις, ευρησεις γεγονοτα, tum II, 2 de Pythagora ουκ εχθες και πρωην γεγονοτος. & c. 15 ὡς εχθες δε και

και πρωην Porro Libanium T. 2. p. 124 C. & ea abunde ſunt

τετρακοσιοισι) Conſtant hic numeri codd. omnium conſpirantium, nec viderunt diverſos hoc loco Athenagoras & Cyrillus. *Weſſeling.*

προτερον ποιηται) προτεροι Vindob. Ald. Camer. I. II, & ora Steph. I.

Poſt υςερον & δοκεειν nulla commata ſunt Ald. Camer. I II.

εμοι γε δοκεειν) Medic. Askew. γε omittit Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Gronov. δοκεει Arch.

Poſt πρωτα comma habet Ald. Cam. I. II.

υςερα) Medic. Paſſion. Ceteri cum Ald. υςερον.

ad Cap. LIV.

τε τε εν) Askew. Arch. Paſſion. Medic. quoque ſed ſine εν. Vulgo cum Aldo των τε εν. In praepoſitionis abſentia ſingularis eſt Mediceus. Supra c. 51 cum Aldo pauci τα εν τοισι Σαμοθρηκη μυςηριοισι. Non neſcio praepoſitionis, ubi eam conſuetudo requirebat, neglectum. Quo ex more Σπαρτη ξυνοικει τω πατρος ξυνευνετη Eurip. Iphig. Taur. v. 524 & v. 538. αλλως λεκτρ' εγημεν Αυλιδι, quod utique εγημ' εν Αυλιδι commodum fuerat. Sophocl. Trachin. v. 176 ὡς — αυδησαι ποτε Δωδωνι. Plato Meaux. p. 245 τα τροπαια τα τε Μαραθωνι και Σαλαμινι ται Πλαταιαις. Sunt ad manum conſimilia, quae ſicuti conſenſus conſpirat MſS. auxilio eſſe poterunt. Sed & ſaepe eliſa videtur ſcribarum inconſiderantia. Sit Philoſtr.

exemplo Heroic. Il. p. 694, quum de Ulyſſe διαφυγωντα δε αυτον τα εκει παθη, απωλεσεν αυτη Ιθακη υϛερον. dederat εν αυτη Ιθακη, neque enim Neptunus Ulyſſem una cum inſula Ithaca, quae Graecorum eorum ſententia, ſuſtulit; devoravit εν praecedentis terminatio. Hoc Herodoti loco vincunt ſchedae, citra quarum adſtipulationem, re poſtulante, Θηβεων recepi. *Weſſeling*

ἱρηΐας) ιερειαι Askew. Paſſion. Quia ſupra ſcribit c. 35 ἱραται μεν ουδεμιη ουτε ερσενος θεου ουτε θηλεης· ανδρες δε παντων τε και πασεων· non ἱρηΐας *ſacerdotes*, illas fuiſſe cenſeo, ſed *ſacras*, ſacerdotumque miniſtras; atque adeo ſcribendum: γυναικας ἱρας εκ Θηβεων εξαχθηναι. Cap. 56 legitur: ει αληθεως οἱ Φοινικες εξηγαγον τας ἱρας γυναικας, quarum alteram paulo dicit inferius αμφιπολευσασαν εν Θηβησι ἱρον Διος· monſtrat illud, fuiſſe mulieres ἱρας ſive ιεροδουλους In templo Syriae Hierapolitano praeter ſacerdotes fuiſſe αλλο πληθος ανθρωπων ἱρων ſcribit Auctor libri de Syria Dea §. 43 iſtius generis ιεροδουλους Strabo vocat ιερα σωματα VI. p. 418 B *Valkenar.* Uni accedere nulli dubitamus praeeunte Larcherio.

Θηβεων) Θηβαιων omnes cum Aldo prave v. *Weſſeling.* not. praeced.

Poſt αυτεων comma habet Ald. Camer. I. II, colon poſt πρηθεισαν. Omnes ante Reiz. comma habent poſt την δε.

Poſt γυναικων τουτεων comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt γενεσθαι & αυτεων.

ad

ad Cap. LV.

Ταδε δε) Medic. Askew. Paſſion. In ceteris & Ald. τα δε duntaxat.

Δωδαναιων) Δωδωνεων Arch. Vindob. tamquam ex Δωδωναι apud Steph. Byz.

εκ Θηβεων των Αιγυπτιεων) Θηβαιεων Arch. Vindob. tum Αιγυπτιεων cum Paſſion. Askew. Αιγυπτιων vulgo cum Ald Conf. Theonis Progymn. p. 90. Dialecti ratio, ut, quod editum eſt, admitteret, *Weſſelingium* perpulit: πασεων, αλεων, αρπασθεισεων, ne alia advocet, praeſidio ſunt. Theo, detracta Jonica forma, ὅτι παρθενοι τινες εκ Θηβων των Αιγυπτιων ησαν ιερειαι, ubi *Noſtri* praeſcripto ηχθησαν oportuerat: ſunt & alia refingenda ibidem, quae miſſa facit.

αναπταμενας) Ald. cum Edd. Arch. Vindob. Remig. Pariſ. B. Euſtath. in Odyſſ. p. 1760. 50, ubi haec tangit. αναπτομεναι Paſſion. Medic. Askew. quod Ariſtophanis & Heſychii auctoritate ſervaviſſet Weſſelingius, niſi Euſtathius, quem magni, quando ex uſu eſt, Gronovius, aeſtimat, & tot membranae contraiviſſent.

Poſt την μεν & την δε commata inſeruit Ald. Camer. I. II.

ανθρωπηιη) Askew. & Paſſion. belle. ανθρωπινη Ald. & Edd. Jo. Jac. Wetſtenius ad ſecundam Petri Apoſt c. 2. v. 16 plura coacervavit, quae ανθρωπινη, ſi omnium eadem eſſet dicendi ſpecies, auxilio forent. Conf. Gronov. ad c. 57. *Weſſeling.*

Poſt γενεσθαι comma poſuit Ald. Camerar. I. II.

Δωδωναιων) Δωδωνεων Arch.

αἱ ἱεϱιαι) ſine artic. Arch. Poſt των ante τη comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

Πϱομενεια) Graece non dicitur πϱεμενης, ſed πϱευμενης & πϱευμενεια. Scripſerat fortaſſe, Πϱευμενη vel Πϱευμενηιη. *Benevolam* nomen illud deſignaret. *Valknar.* probante *Larcherio.*

μετα αυτην) Euſtath. Arch. Vindob. Remig. Pariſ. B & Ald. cum edd. eliſo tamen α in μετα, in Edd. ταυτην Medic. Paſſion.

και οἱ αλλοι) Medic. Paſſion. Askew. Articulus aliis & Ald. abeſt. Poſt Δωδωναιοι comma habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LVI.

Poſt την μεν, & αυτεων, & τηνδε commata inveniuntur in Ald. Camer. I. II.

δοκεει) Arch. Vindob. δοκεειν ceteri cum Ald. δοκεει praetulit Weſſelingius; ſunt, inquiens, γνωμην εχω & δοκεειν εμοι eiusdem paene poteſtatis, nec concinne componuntur. Scripti Codd. in verbi ſcriptura paſſim variant, attentique lectoris expoſtulant iudicium. Cum Weſſelingio facit Reiskius. Formulam eiusque uſum illuſtrant Reiz. ad Lucian. Aſtrolog. c. 9 & Abreſch. Dilucid. Thuc. p. 5.

Poſt καλευμενης habent comma, quod omiſerunt poſt ταυτης Ald. Camer. I. II.

πϱηθηναι) πϱοσθηναι Remig

επειτα δϐλευϐσα) Voce transpoſita hunc in modum iſta commode ſcribi poſſe ſuſpicor, ut altera mulierum videatur πϱηθηναι ες Θεσπϱωτϐς δϐλευϐσα· επειτα αυτοθι ἱδϱυσασθαι ὑπο Φηγω

εν

ευ πεφυκυῖη Διος ἱερον· ὥσπερ ην οικος, αμφιπολευσασαν εν Θηβησι ἱερον Διος, ενθα αν απικετο, ενταυθα μνημην αυτε εχειν. vendita, ut in Teſprotiam abduceretur ſervitutem ſervitura; poſtea illic ſub procera quercu Jovis conſtituiſſe ſacrarium, ut erat rationi congruum, quae Thebis in templo Jovis fuiſſet miniſtra, quo perveniſſet illic eius calere memoriam. Valkenaer, cui accedimus. Poſt *ἱερον* comma in Ald. Camer. I. II, in iisdem *οικος* commate omiſſo, pro *οικος*.

αμφιπολευσαν) Medic. Vindob. Arch. Askew. Paſſion. Alii cum Ald. *αμφιπολευσαν*. Non multum refert hoccine an Medic. potius cenſeas. Sapit tamen Ald. *αμφιπολευσαν* nonnihil ex Jonia. Vide adſcripta Diodoro XVI, 70. *Weſſeling.*

ενθα απικετο) Pariſ. B. C. Ald. & Edd. Arch. Vindob. Remig. *ενθαδ' απικετο* Medic. quod hic incongruum iudice *Weſſeling.*

χρηςηριον κατηγησατο) *χρηςηρια κατηγησατο* coniectura *Valkenar.*

Poſt *εχειν* abeſt punctum in Ald. Camer. I. II, in edd. ante Reiz. comma poſt *γλωσσαν*.

εν Λιβυη) *ες Λιβυην* coniect. *Valkenarii*, qui haec ad h. l. Niſi codd. iterum coniecturis obniterentur, paulo ante ſcribi malim *χρηςηρια κατηγησατο*: hic autem, *ες Λιβυην π*. Non quid eveniſſet in Africa, ſed illud noverat mulier, comitem ſuam a Phoenicibus *fuiſſe venditam, ut in Libyen abduceretur*: hoc vero ſaepe dicitur Herodoto *ες Λιβυην πεπρηϑαι* vel *πρηϑηναι*. Herod. VIII, c. 105 *παιδας — επωλεε ες Σαρδις τε και Εφεσον*. Demoſth. p. 708. 23 *πραϑεις εις*

λευκαδα· ob locum Lucae Act. VII, 9 ſimilia quaedam fuere collecta: vide T. H in Miſcell. Obſ VI, p 344. Huc refero rarius illud Xenoph. E. 1, p. 252. 32 ες Λακεδαιμονα γραμματα πεμφθεντα εαλωσαν ες Αθηνας, & de Periandro Diogen Laërt. I, 94 τον παιδα απεκηρυξεν ες Κερκυραν, quaeque dantur ſimilia. *Valkenar.*

ad Cap. LVII.

εδοκεον δε σφι ὁμοια) εδοκεον Euſtath. Arch. Vindob. Askew. Paſſion. & Schol. Sophocl. Trachin. v. 176. Alii cum Ald. & Medic. εδοκεε Porro ὁμοια Vindob. Vulgo cum Aldin. ὁμοιως. Mira hominum ſtudia; quod uni ridet, alteri accidit ingratum: ſi quid innoves aut coneris, in promtu acriora iudicia; quae equidem uti nec valde metuo, ita, prudentium ubi fuerint, non recuſo. Hic allego novationis auctores Grammaticos ac ſchedas veteres, nexumque ſermonis. Non neſcio, quo fulcro εδοκεε niti queat: neque non intelligo, ὁμοιως probum multum videri. Oſtendit Hemſterhuſius utriusque uſurpandi morem, ad Luciani Somn. c. 2 adſeruitque Jonibus ὁμοια τοις — Edidit Aldus III, 35. ὁμοια τοισι πρωτοισι· mutavit H. Stephanus: & ſic tamen eiusdem Muſae c. 8 & 57. VII, 120. *Weſſeling.*

Poſt χρονον comma poſuit Ald Cam. I. II.

ανθρωπηιη) Medic. Askew. Paſſion. ανθρωπιη Arch Vindob. In aliis & Ald. ανθρωπινη.

εδοκεε — φθεγγεσθαι) ορνιθος τροπον εδοκεε σφι φθεγγεσθαι Paſſion. Arch. Vindob. Ask. non incommode.

Poſt

Poſt πελειας abeſt γε in Ald. Camer. I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Gale. E Medic. id inſeruit Gronov.

ανθρωπηΐη) hoc itidem e Medic. Gronov. refinxit. Vulgo cum Ald. ανθρωπινη contra Jonum morem.

ad Cap. LVIII.

τησι Αιγυπτιησι) τοισι Αιγυπτιοισι Vindob. Comma hic ponit Ald. Camer. I. II.

ἱρων) Remig. Ald. & Edd. Pariſ. B. C. Vindob. Arch. ἱρεων Paſſion. Medic. Askew. Ex Florentino Gronov. ἱρεων, *divinandi per ſacerdotes rationem* intelligens; cuius explicationi pugnat c 83, ubi ανθρωπων μεν ȣδενι προσκεεται ἡ τεχνη ſive *divinatio.* Alii ἱρων ſine ἱρεων de victimarum extis interpretantur, & ad haruſpicinam referunt: ἱρεων non aliud eſſe ac ἱρειων, ſicuti χηνεα & βοεα, de anſerum boumque carne, quae aliis χηνεια βοεια: haec C. de Pauw & Reiskii opinio, qua ratione ſacerdotum ars, quam illis ſcriptor negat, maneret. Mihi των ἱρων μαντικη divinatio in templis, quae & reſponſis & ſignis abſolvebatur, placet. *Weſſeling.*

απιγμενη) απηγμενη in Arch. Vindob.

πανηγυρις) Askew. πανηγυρεις Medic. ceteri cum Aldo πανηγυριας. Lege Gronovii notas ad c. ſeq. & confer. Plutarch. de Malign. p. 857 haec taxantem. *Weſſeling* Poſt αρα comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt πομπας & προσαγωγας.

Αιγυπτιοι) Deeſt hoc Arch.

Poſt

Poſt αἱ μεν comma habet Ald. Camer. I. II, poſt ποιευμενοι punctum in iisdem, poſt ἑλληνικαι comma.

ad Cap. LIX.

Poſt ενιαυτε colon habet Ald. Cam. I. II.

πανηγυρις) Medic. Askew. πανηγυριας Ald. & alii. Poſt συχνας comma in Ald. Cam. I. II.

ες Βεβαστιν πολιν) τα ες Βεβαστιν Arch. Vindob. ες Βεβαστιν ceteri Βεβαστον Medic. Askew. Vide Steph Byz. Voc. ubi: Βεβαστος, πολις Αιγυπτε, ἡν Ἡροδοτος Βεβαστιν φησι, δια τε ī. Quae Ethnicographi eum Gronovio non laterent, vicit Medic ſpectatiſſima, uti fertur, fides, ut ες Βεβαστον obtrudi poſſet. *Bubaſtis* exemplo Noſtri II, 67 & 137 dicitur Pomp. Melae, aliis *Bubaſtus*, Βεβαστος. *Weſſeling.* Poſt πολιν comma non habet Ald. Camer. I II.

Poſt Αρτεμιδι punctum, & comma poſt δευτερα eſt in Ald. Camer. I. II.

πολι) ſolus Askew. πολεϊ alii cum Aldo.

εν μεσω τω Δελτα) Arch. Vindob. Paſſion. τε Edd. cum Aldo. Ex Arch. Vindob. Paſſion. εν μεσω τω Δ. non omnino abſurdum. Μεσον το Δ. ſcripſit ſupra c. 17. *Weſſeling.*

Poſt γλωσσαν comma in Ald. Cam. I. II.

τω Ἡλιω) τω ἡλιω Ald. Camer. I. II male.

Πατρημιν) Πατρημιν Arch. Πρημην Vindob. Vid. ad C. 71.

ad Cap. LX.

Βεβαστιν πολιν επεαν) Βεβαστον πολιν Medic. Askew. Paſſion. ceteri omnes cum Ald. Βεβαστιν επεαν ſine πολιν.

κωμι-

κωμιζοντα) Nihil habebat cauſſae, cur hic ſcribi mallet Galeas κωμαζοντα, ignotum Herodoto verbum; apud quem, ut hic, frequenter alibi κομιζεσθαι notat nave vehi vel deferri. Lib IV, c. 76. V, c. 43. VII, c. 49. Quae Galeo obverſabantur Aegyptiorum κωμασιας, attigit vir magnus ad Diodor. Sic. T. I, p. 177. *Valkenar.*

τοιαδε) Medic. Arch. Askew. Paſſion. Vindob. Ald. & alii ταδε.

Poſt γυναιξι colon habet Ald. Camer. I. II, idem poſt βαρι. Poſt γυναικων comma, poſt κροταλιζουσι punctum, & poſt ειδε, comma invenitur in iisdem.

Poſt γυναικες & ανδρες commata ſunt in Ald. Camer. I. II.

εγχριμψαντες) εγχριψαντες Arch. & Gloſſator cum Suida in v. Ald. Camer I. II. Noſtrum edd. a Steph. I. Placet Arch. εγχριψαντες, quem ille in modum III, 86 & Aldus IX, 97, nec tamen conſtanter. Antiquiſſimi uſus fuit χριπτειν & εγχριπτειν, χριμπτειν recentioris: quae cauſa perpetuae in Edd. & ſcriptis diſcordiae. In Sophoclis Electra v. 901. Μη πε τις ἡμιν εγχυς εγχριπτη βροτων. at v. 723 εχριμπτ᾽ αει συριγγα, ubi Mſſ veterem ſequuntur morem. Bacchylides Eclog. Phyſ. Stobaei p. 11 αλλ᾽ επιχριπτει νεφος αλλοτε —, ſchedae, teſte Gronio, επιχριμπτει. Mitto alia, & harum cupediarum amatores ad Ruhnkenium in Timaei Lex. p. 76, & Euſtachium ad Erotian. in v. amando. *Weſſeling.*

τοιαδε) Medic. Arch. Askew. Paſſion Vindob.

dob. Ald. & alii ταδε. Poſt γυναικων comma habet Ald. Camer. I. II.

ποιευσι) Askew. Arch Ald. & Edd. Vind. Pariſ B ποιευσι Medic.

ταπερ) τά, περ Ald. Camer. I. II, quae comma quoque inſerunt poſt αἱ δε, omittunt poſt τωθαζουσι.

πολει) πολεϊ Ald. Camer. I. II.

Βυβαςιν, ὀρταζουσι,) Βυβαςον ἑορταζουσι Medic. Askew. Poſt ὀρταζουσι comma nullum in Ald. Camer. I. II. Poſt ταυτη comma in iisdem exſtat.

συμφοιτεωσι) συμφοιτωσι Arch. Vindob. Askew. Paſſion.

ὅ, τι) ὅτι una voce Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXI.

Poſt πολι comma poſuit Ald. Camer. I. II.

μεν γαρ δη) Medic. Askew. Paſſion. μεν deſit Ald. & aliis etiam Athenag. Legat c. 25, p. 114. Poſt παντες comma habet Ald. Camer. I II.

τον δε τυπτονται) Medic. Askew Paſſion. τὸ ῷ δὲ Arch. Vindob. τῷ, δὲ τυπτονται Ald. & edd. Athenagoras τον δε τυπτονται τροπον, quod *Valkenario* quoque ſciolo videtur contribuendum; qui Herodoteum τον δε τυπτονται, a Gronovio egregie adfirmatum, minus intellexerit, ſignificans id ipſum, quod uſitatius Graecis diceretur, τω δε τυπτονται, *quemnam inflictis ſibi verberibus lugeant.* Addit, Scripti tamen Codd. ſi plerique praeferrent τω δε τυπτονται, *cui ſe verberent*, ſive, *in cuiusnam Dei honorem;* cum vicinis illud

illud conſpiraret: ες Σαϊν πολιν τη Αθηναιη πανηγυριζουσι· ες Ἡλιουπολιν τω ἡλιω, ſimilibusque: Herod. locum IV, c. 34 ad Pauſaniae I, p. 104 verba docte contulit Leopardus X. Em. c. 24. ςεφανουσθαι τω θεω Xenoph. Hellen. IV, p. 304. 26, πηλουνται τω θεω Ariſtid T. I, p 543 Achillis τας κομας πατροκλω τμηθεισας Philoſtr. de V. A VII, c. 36. Vid Hemſterh. in Add. ad Lucian. p. 850, & Abreſch. in Diluc. Thucyd. p. 452. — Ut ſuperſtitio univerſa eſt abſurda, *Gronovius* ad h. l inquit, ſic fere efferri quoque ultra modum patitur ſe doctiſſimus ſcriptor. Ita enim quum ſcribit, ſi pergas in legendo & attendas de Caribus dici, eos frontes ſecare machaeris, videri queat nunc de Aegyptiis quoque aliquid tradere pertinens ad flagellum, quo verberantur, ut ſic repetat filum, quod abrupit in fine cap 40. Et niſi fallor, id credidit interpres Valla, unde latine reddit, *quo autem verberentur*, ut paullo ante etiam *verberantur enim.* Et in talem intellectum iam olim diſſeruit Geſnerus ad Athenagoram, cuius verba habemus in Biblioth. Patr. p. 33, ubi ſic edunt, ac ſi Athenagoras citaviſſet τον δε τυπτονται τροπον. Ad haec ille Conradus ita notavit [Herodoti codex noſter habet τω δε τυπτονται, ου μοι ὁσιον εςι λεγειν. Suſpicetur aliquis rem turpem & obſcoenam, quam aures honeſtae vix etiam in profanis rebus nominandam audire ſuſtineant. Quum Typhon inventum Oſiridis cadaver in partes 14 diviſum diſieciſſet, Iſis perquirendo ſingulas reperit, praeter pudendam, quae in fluvium proiecta mox a phagro & oxyryncho piſci-

piſcibus devorata fuerat. Illius igitur loco ad eius ſimilitudinem factum τον Φαλλον conſecravit, cui etiam nunc diem feſtum Aegyptii celebrant. Haec Plutarchus. Hoc etiam phallo percuti ſolitos in ſacris illis exſecrandis Aegyptios probabile eſt.] Sed ſcire oportet, aliam quoque vim eſſe in hac loquutione τω δε τυπτονται nempe *cui numini verberantur*, vel in cuius numinis honorem, aut factorum memoriam, prout talis dativus ſic iunctus verbo, a quo faſtiditur ille caſus, exſtat lib. 4, c. 34 τησι δε παρθενοισι ταυτησι κειρονται και αἱ κοραι και οἱ παιδες των Δηλιων. Sic Seneca in Herc. fur. 301 *Tibi muta fide longas Eleuſin tacita iactabit faces*. Troad. 117 *Tibi noſtra ferit dextra lacertos*, nempe Priamo. Ita dicebatur πληκσθαι τω θεω, de quo agit Caſaub. ad Perſ. p. 201. Quod etſi forſan vel utrumque vel alterutrum perinde ſententia ac vox Graeca patiatur, nova tamen hic oritur moleſtia, quod difficulter decernas, utrum active, an paſſive intelligi verbum oporteat. Etenim Herod. verbum τυπτεσθαι utroque modo & intellectu ſolet uſurpare. Nam in activo ſenſu exſtat clare c. 42 ταυτα δε ποιησαντες τυπτονται οἱ περι το ἱρον απαντες τον κριον. c. 132 επεαν τυπτωνται οἱ Αιγυπτιοι τον ȣκ ονομαζομενον θεον ὑπ' εμευ επι τοιȣτω πρηγματι &c. Quum IV, 70 dicat τυψαντες ὑπεατι σμικρον τȣ σωματος. II, 70 ταυτην τυπτει. Certe enim accuſativus appoſitus, quod dixi flagitat; qui ubi omiſſus eſt, videtur id verbum in medio & ancipiti pendere, prout vides fieri in exponendis verbis c. 40 καιομενων δε των ἱρων τυπτονται παντες. επεαν δε

δε 'αποτυψωνται, δαιτα προτιθενται. Interpretatur ibi, certe voluit Valla, *omnes verberantur. Poſteaquam vapulaverunt.* Stephanus vero, *omnes ſe ipſos verberant. Poſteaquam autem verberare deſierunt*, qui plane vult ſubintelligi ἑωυτες: cuius tamen accuſativi reformatio ab Stephano videtur petita ex verſione Vallae II, 85 αὐται ανα την πολιν ςροφωμεναι τυπτονται, & mox ἑτερωθεν δε οἱ ανδρες τυπτονται, *ſe plangunt, ſe verberant.* At cur non ex Ovid. lib. 8. Met.? *ſciſſaeque capillos Planguntur matres Calydonides Eueninae.* Qualecunque, id eſt, certe morem firmum perpetuumque Herodoti transgreditur; & omnino potius erat, ut quemadmodum verba cap. 42 docent, Aegyptios exenteratum arietem, & quibusdam partibus truncatum in ſacris Thebani Jovis & Herculis verberare, propter expreſſum quartum caſum & adnexum; ita in his ſacris Iſiacis omiſſo illo etiam non verberent aliquid, ſed ipſi ab ſe verberentur. Neque enim omiſſionem illam quarti caſus negligere nobis licet, & quum haec iungi debeant cum fine cap. 40, prout ibi poſitum ſimpliciter τυπτονται accipimus paſſive, idem in h. l. facere oportet. Sic & lib. 6. c. 138 ει τε τυπτοιτο τις αυτεων ὑπ' εκεινων τινος. Sed quid ita diſputamus? Nempe deductus fuit Geſnerus ab vulgati generis codice, ut cum aliis decreverit ſcribere τω δε, quum Athenagoras viderit ac ſervaverit veram lectionem τον δε, ſed quem corruperunt alii addenda voce τροπον, quae praeter fidem ab nugatore addita eſt. Id docet membrana Medicea, nihil aliud agnoſcens quam τον

δε τυπτονται. Quid enim hic cauſſae eſt, ut credamus, auctorem notare voluiſſe, in flagello aliquid caerimoniae ſitum fuiſſe? An non potius, quum tacite id ab eo praetermiſſum fuerit in ſacro Jovis Thebani & Herculis, ita in hoc etiam non fuiſſe cauſſam dicimus, ut tam ſolenniter id animadverteret? Imo ſecurius ex mea opinione erit, ut nec illic, ita nec hic de flagello quidquam annotatum fuiſſe ſtatuere, & ad hanc rem ipſa manu ut in planctu uſos fuiſſe; vice autem verſa ut illic arietem ſacrum caeſum fuiſſe docuit, ita nunc quoque voluiſſe dicere, quem reſpicerent illa verbera, & cuius Dei aut Deae factorum notitia commemoraretur, ut ſolebant ſacra illa; ſed prohibitum *δεισιδαιμονια* maluiſſe declarare, ſe ſcire quidem quem verberarent, ſed fas velle, ut ſilentio pio & iuſſo abſconderetur. Hinc praecipuas cenſeo gratias agendas vel vetuſtati vel fidei cod. Med. exhibentis id quod dixi, *quem autem verberentur.* Habet nempe id ſermo Graecus, ut verba in communi uſu more ſolito uſurpata, ſi ad ſacra aut ſolennitatem peculiarem transferantur, ubi ſunt multa inſolita, debeant ad inſolita iſta exprimenda pati aliquid alias non ferendum. Tale eſt, quod habet Lucas in Evang. VIII, 52 *εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην.* Quid vulgo ea verba notent, & quomodo aliter ibi ſumantur, novimus. Eodem vergit Maccab. I, 70 *εκοψαιτω αυτον κοπετον μεγαν, planxerunt ſuper eum*, ut *κοψονται επ' αυτον* Apocal. I, 7. — Haec, uti *Weſſelingius* iure dixit, plena manu *Gronovius*, in patiente verbi poteſtate

ſtate imprudentior; *Weſſelingio* iudice, agentem & formae, quae media dici adſolet, requirit, indicante d' Orvillio ad Charitonem III, p. 347. Cod. Bodlej. ſicuti Weſſe teſtificatur. Indic. Thucyd V ὁσια, τῳ δε τῳ τυπτοντα praeterebat, quorſum Vind. & Arch ſcriptura ducere videtur: nec abſona eius ſententia. Bardeſanes in praepar. evangel. Euſebii p. 279 D εν τη Συρια — απεκοπτοντο πολλοι τη Ρεα. *in honorem Opis ſibi virilia amputabant.* Equidem in vulgato cum Weſſelingio & Reizio acquieſco

ποιευσι) ποιεουσι Vind. Arch. Poſt μαχαιρησι punctum, poſt δηλοι & ξεινοι commata exſtant in Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXII.

συλλεχθεωσι) Med Paſſion. Askew. recte; vid. VI, 58 in reliquis & Ald. συλλεχθωσι.

εν τινι νυκτι) Iidem, εν τη Ald. & reliqui.

λυχνα καιουσι) habet hinc Pollux X, 115. Athen. XV, p. 701 & Heſych. in V.

Poſt τα δε λυχνα comma eſt Ald. Camer. I. II, ſicuti poſt εμβαφια & ἁλος.

εμπλεα ἁλος) εμπλεα στεατος *plena partim adipe partim oleo* coniecit *Reiskius*, quod ſal ad lampades nihil faciat, cui non ſubſcribo. Frequentiſſimus olim in ſacris uſus ſalis aliud ſuadet; & quamquam vulgo ſal crepitet magis et exſiliat in igne, quam luceat, ſalis erat ſi acetabulorum fundum peteret, oleo ſupernatante. Vide Plin. H. N. 31. 7. *Weſſeling*

επιπολης) επι πολλης Arch. & Valla. Poſt

ελυχνιον colon poſt παννυχιον punctum habet Ald. Cam. I. II.

λυχνοκαΐη) Citat Pollux VII, 178.

ad Cap. LXIII.

Ἡλιȣ πολιν) Med. Ask. Paſſion. vulgo cum Ald. ἡλιȣ τε πολιν. Poſt πολιν & Βȣτȣν commata ſunt in Ald. Cam. I. II.

Παπρημι) Comma hic inſeruit Ald. Camerar. I. II. Πατρημι ora Steph. I, Arch. Vind.

ποιευσι) ποιεȣσι Arch. Vind. Ald. & edd. Med. Paſſion. Ask. vulgatum dant.

αν δε γινεται) Ald. & ceteri. δη Med. & Ask. Rediit δε in priſtinum locum, praecedente μεν flagitante. *Weſſeling.*

καταφερης) Iſ. Voſſius adſcripſerat codici ſuo κατωφερης, neſcio, an notus Heſychii κατωφερης; κατω φερομενος. Novandi cauſa urgens non eſt. καταφερης gaudet eadem notione. Dionyſ. Hal. T. 2. p. 187 και καταφερης ἡ ρυσις της λεξεως, ὡσπερ κατα πρανȣς φερομενα χωρις σωματα, translata quidem, ſed manifeſta declivitatis ſententia. Polyb. 2. 68 εις το την φυγην επι πολυ καταφερη και κρημνωδη γενεσθαι, *quoniam per declivia & abrupta hoſtibus erat fuga.* Alibi, ſicuti & Appianus, χωρια κατωφερη 3, 55 nec ſtabili ſcriptura. *Weſſeling.*

το αγαλμα) τὤγαλμα Vind. Arch quod praeferrem. Poſt πεπονεαται punctum Ald. Camer. I. II.

ξυλων) εκ ξυλων Pariſ. B. C. Ald. & Edd. Arch. Vind Remig. qui quidem non male: praepoſitionem negligit Med. Ask. Paſſion. qui & αυτων.

εκι-

επιτελεοντες) αποτελεοντες Arch. Vindob.

εκαστοι) εκαστος Ald. Cam. I. II, ora Steph. I.

ἀλεες) ἀλεες Ald. Cam. I. II, Euſtath. in Homer. p. 179, 20.

το δε αγαλμα — ξυλινω) Unde Valla acceperit *ligneum ſimulacrum*, dicere non habeo. Optime eum Gronov. in ordinem revocavit; dudum etiam ante G. Cuperus in Harpocr. p. 104. Multa iſtic vir doctiſſ. de hoc & ſimilibus Aegyptiorum inſtitutis ex Diodoro I, 97 atque aliis. *Weſſeling.*

τη προτεραιη) προτερη Arch. Vindob. Poſt νηον τε comma habet Ald. Cam. I. II.

το εν τω νηω) articulus abeſt Arch. Poſt οἱ δε comma habet Ald. Cam. I. II.

εσιεναι) προσιεναι Arch.

αλεξομενοι) αλεξομενους idem cum Vind. nec male, uti I, 211.

συναρασσονται) hanc poſt vocem colon habet Ald. Cam. I. II, in quibus abeſt comma poſt ſtatim ſequens και, & punctum poſt τρωματων.

ου μεντοι οἵγε) Ask. Arch. Vind. Paſſion. Vulgo ου μεντοι γε οἵ τε cum Ald. Una de perticulis orationi nocet, ſic tollenda, ut ſcribatur: ου μεν τοι οἵγε Αιγυπτιοι εφασαν. Hic etiam mos ſcribendi Herodoteus p. 19. 32. p. 32. 116 ου μεντοι οἱ γε Λυδοι δειλοι ησαν· p. 118. 6, 28 &c. atque iſthoc ordine voculas iſtas paſſim collocat Thucydides. *Valkenar.*

ad Cap. LXIV.

Poſt ταυτην & επιχωριοι commata exſtant in Ald. Cam. I. II, idem poſt μητερα in iisdem.

ελθειν εξανδρωμενον) Haec duo in Ald margine tantum. Comma poſt has voces inſeruit Ald. Cam. I. II.

τη μητρι) Ask. Paſſion. *ματρι* vulgo omnes, contra dialecti morem

προπολες) Medic. Askew. Remig. Paſſion. Vind. ora Steph. I, Schol. Herod cum Suida, & mox plerique: *προσπολες* Ald. & alii.

της μητρος) Ask. Paſſion. *ματρος* Ald & edd prave. Poſt *προτερον* abeſt comma Ald. Cam. I. II, inſertum in iisdem poſt *απο τουτου*.

Poſt *Αιγυπτιων* comma habet Ald. Camerar. I. II.

μισγονται εν ἱροισι) Spectavit haec Clemens Alex. Stromat. I. p. 361, poſt has voces punctum poſuit Ald. Cam. I. II.

ανισαμενοι, αλυτοι) *αλυτοι ανισαμενοι* Arch.

τα αλλα κτηνεα) *τα παντα* Arch. Vindob. Poſt *ὁραν* comma in Ald Cam I. II.

ορνιθων γενεα) *ορνιθων τελεα* Arch. duo alii Britannici apud Weſſe in Thucyd. p. 151. Valla quoque. Quae adeo blandiuntur Weſſelingio, ut a probandis non longe abſit. Si qui interpretamentum putarint, Euſtathium uti adeant, auctor eſt, et conſiderent, *τελος* & *τελεα* in catervis ſedem habere VII, 211. 220. IX, 20. Vix hoc a correctoribus expectandum, addit Valkenarius; ſi codd. etiam exhibent alibi, ubi vulgantur *ορνιθων γενεα*, geminum videri poterit: *τελος* ſaepius paraphraſi ſervit: Valkenario tamen nihil huius occurrit ſimillimum.

Poſt *των θεων* comma habet Ald. Cam. I II.

τεμε-

τεμενεσι) Vind. Arch. Paſſion Ask. Med. cum edit. Sylburg. τεμενοισι Ald. & eam ſequuti

ων ην) ων ειναι Paſſion. Ask. Arch. Vindob. haud utique prave.

επιλεγοντες ποιευσι) Med Paſſion. Askew. ora Steph. I. Ceteri cum Ald. ποιευντες επιλεγοντι, non magno diſcrimine.

ad Cap. LXV.

ἁπαντα ἱρα) ἱρα ἁπαντα Arch. Vind. Poſt νενομισται punctum Ald. Cam. I. II.

τοισι) deſit Arch. Vind

ἑινεκεν) Arch. Paſſion. Med. Ask. ἑινεκα vulgo cum Ald. Poſt τα ἱρα nullum comma Ald. Cam I. II.

ει λεγοιμι) in Arch. ει λεγοιμι αν. τα ἱρα. — Non, *pro ſacris habentur*, ut vertit Valla, verum ſignificarent iſta, *conſecrata ſunt templa*, quod hinc alieniſſimum eſt; Vid. Obſ. Miſcell. III, p. 94. Sententia poſcit: τωνδε ἑινεκεν ανειται τα θηρια ει λεγοιμι· *quibus autem de cauſis ferae ſint conſecratae, ſi dicerem.* (bene conieciſſe Valkenar. Strothius cenſuit.) Herodotum tamen ſuo ſcribendi more dediſſe ſuſpicor: ανειται vel ανεεται ἱρα ειναι ει λεγοιμι· literasque nonnullas partim male repetitas, partim neglectas. ειναι ſaepe tamquam ſuperfluum adiicitur ab Herodoto, πλεονασμων και παραλληλισμων ſtudioſiſſimo. De rebus conſecratis vel conſecrandis ſatis vulgata ſunt ανιεναι vel ανειναι & ανεισθαι rarius illud Xenophontis de amabili ſuo receſſu Scillunteo: ὁ χωρος ανειται ἱερος ειναι·

in Socrat. Epiſt. 19 ad Aeſchinem fortaſſe ſcripta, quem multo maioris faciebat Xenophon, quam Plato. — *Valknear.* Abundabit articulus, niſi αυτα ἱερα fuerit. *Weſſeling.*

Poſt τα ante εγω comma inſeruit Ald. Camer I. II, idem poſt τα ante δε και.

αναγκαιη) Pariſ. B Arch. Vind. Remig. Ald. Cam. I II, Steph I & ſeqq. αναγκη Paſſion. Med. Ask. e quibus Gronov. receperat, ſed forma ſua iterum ſplendet autore Weſſelingio, uti II, 182. IV, 180

αποδεδεχαται) Vid. Suidam in μελεδωνος. Gloſſa Paſſion. φροντιςαι. Αποδεχαται Vindob. Arch. Valla.

ἑκαςων) ἑκαςε iidem. Poſt εροεντες comma habet Ald. Cam. I. II, quod eaedem poſt των ante παις, & poſt ἑκαςοι, item poſt αποτελευσι habent.

Poſt τω Θεω & τε comma exſtat in iisdem.

ξυρευντες) ξυρωντες Arch. Vind. Paſſion. Askew.

Poſt τριχας punctum, poſt το comma habet Ald. Cam. I. II.

τη μελεδωνω) τω μελεδωνω Arch.

των θηριων) abeſt articulus Ald. Cam. I. II.

Poſt το ante δ᾽ αν comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

αεκων) ακων Arch

αποτινει) idem cum Paſſion. Med. Askew. Aldum ſequuti αποτινειν. Poſt ζημιην & την comma habet Ald. Cam. I. II.

ιβιν) ιβην Vind. Arch. comma hic inſeruit Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. LXVI.

εοντων) Paſſion, Medic. Askew. Ald. & alii *οντων*.

εγινετο) *εγενετο* Arch.

αιελȣρȣς) Med. Ask. Paſſion. ſemper, vulgo cum Ald *αιλȣρȣς*. Praeclare Paſſion. & Med. *αιελȣρος* Αττικως, *αιλȣρος* Ἑλληνικως Moeris. Explicat eamdem vocem Etymolog. p. 31. Non addo plura. Otium fecit meditanti J. Pierſonus in erudito commentario ad Moeridem p. 36. *Weſſeling.*

αυτησι) *αυτεισι* Arch. male. Poſt *ταδε* punctum ponit Ald Cam. I. II, comma poſt *θηλεων*.

θηλέων) Arch. Vind. alii *θηλεῶν* non ex ſcriptoris more.

πατεοντας) Iidem cum Ald. & edd. Remig. Pariſ. B. *δατεοντας* Paſſion. Med. Ask. & ora Steph. I. *πατεοντας*, Valkenarius animadvertit, mutari non debuerat; bis terve guſtandi edendive ſignificatu poſuit Jonicum *πατεεσθαι* Herodotus, Heſychio reſtitutam a T Fabro & Berkelio. Agathocles Cyzic. ap. Athen. XIV, p. 650. A. de fructu quodam, *εφην*, ait, *αναυθη*, *ποιευσιν εξ αυτȣ αλευρα*, *και πατεοντας ταυτα*, vulgatur *πατεοντι* redditurque *pedibus calcant*: Jonice ſcribit Agathocles; ignorant autem Jones Doricum iſtum verborum flexum, ſaepius obliteratum, etiam in Epiſtola Ariſtippi, Socrat. IX, ubi *περιβλεποντας* transmutandum eſt in *περιβλεποντι*. Haec *Valkenar.* quibus *Weſſelingius* addit: Male abiit in *δατεοντας*, cuius in attribuendo & dividundo poteſtas I, 216. Itaque

que rectiſſime Florentinus ſupra cap 37 ουτε ἑψωντες πατεονται, expulſo importuno δατεονται. Junge IV, 186. Heſych. adiutore Guieto, πατεεται, εσθιεται. πατεειτο, εγευοντο. Felium autem hanc indolem deſcribit Aelian. de Animal. VI, 27.

δη) omittunt Arch Vind.

φιλοτεκνον δε το θηριον) Deſiderantur in Arch. haec quatuor. Med. & Ask. δε το, alii γαρ το cum Ald

γενομενης) Ask Paſſion Arch. Vid. γινομενης Ald & cod. Med.

αιελουρους) αιλουρους Ald. & edd. v. ſupra.

Poſt διαςαντες comma habet Ald. Camerar. I II.

αιελουρων) αιλουρων Ald & edd. v. ſupra

αιελουροι) αιλουροι v ſupra. Poſt διαδυοντες comma in edd. ante Reiz.

εσαλλονται) Ald. & edd. Arch Vind. Pariſ. B. Remig. bene: ἁλλονται Med. Ask.

ταυτα δε γινομενα) Med. Ask Paſſion. ceteri, quos nominavi, τουτων & γινομενων vid. Gronov. qui, non ſine locupletiſſimo, inquit, integritatis ſuae teſtimonio optimus codex ταυτα δε γινομενα. Ut enim procul dubio vulgata ſcriptura librarii Grammatices & παιδικης συνταξεως canonibus callentis, ita vera Herodoti, univerſa Graecae linguae politura inter doctiſſimos florentiſſimi hominis, ſcriptura eſt, quam ex tam vetuſto libro non produco. Quippe ut aliorum, ſic Herodoti quoque eſt, illas ipſas terminationes hoc genere pro abſolutis uſurpare. Sic cap 48 πηχυαια αγαλματα νευροσπαςα,

τα

τα περιφορεουσι κατα κωμας αἱ γυναικες, νευον το αιδοιον, ου πολλω τεω ελασσον εον του αλλου σωματος. Mirari licet neminem veniſſe, qui reſcriberet νευοντος του αιδοιου &c. Rurſus cap 41 τους δε ερσενας κατορυσσουσι, το κερας το ἑτερον η και αμφοτερα ὑπερεχοντα. Hic quoque potuit vel ὑπερεχοντας, vel τω κερατι τω ἑτερω η και αμφοτεροις ὑπερεχουσι. Cap 134 ἱνα οἱ δυωδεκα ετεα αντι ἐξ ετεων γενηται, αἱ νυκτες ἡμεραι ποιημεναι, ipſe interpres non audet hoc in Latinis retinere, ſed vertit *diebus factis ex noctibus*. Praeclare ad hunc modum Acta Martyrum Sincera p 147. *Proconſul iuſſit eum adhuc aetate adoleſcentulum tendi in rotis, & ligna in circuitu poſita, vinculis fortiter totum corpus eius fecit conſtringi.* Quod nequivit concoquere eruditiſſimus Ruinartus, unde vel *inter ligna*, vel *lignis in circuitu poſitis* ait videri legendum. Nihil tale.

ὀτεοισι — οικιοισι) Medic. Arch. Paſſion. Vind. Alii cum Ald. ὀτεῃσι — οικιῃσι.

αιελουρος) v. ſupra.

τας οφρυας) τας οφρῦς Askew. ſicuti ſupra ιχθῦς.

Poſt το σωμα comma habet Ald. Cam. I. II, in iisdem colon poſitum poſt την κεφαλην.

ad Cap. LXVII.

αιελουροι) v. ſupra. Poſt αποθανοντες comma in Ald. Cam. I. II, idem poſt κυνας in iisdem

θηκῃσι) θηβῃσι Arch. Vind.

ὡς δ' αυτως) Arch. Ask. Paſſion. Ceteri cum Ald. ὡσαυτως δε.

Poſt

Poſt μυγαλας & ἱρηκας comma, poſt πολιν punctum habet Ald. Cam. I. II.

τας δε ιβις ες Ερμεω πολιν) Sex iſta vocabula deſunt Ald. Cam I. II, Steph. I. II, Jungerm. Sylb. Gale, Arch. & aliis, debentur Paſſion. Med. Ask. & margini Steph. I, in quo tamen Ερμεωπολιν. Scribarum aberrans oculus haec praetervideraτ. Bene Gronovius ex Med. & aliis iuſtum illis locum dedit: ſunt enim, ne ratio ibidis nulla ſit, opportuna & neceſſaria. *Weſſeling*

σπανιας) Iidem, vulgo ἱρας cum Ald. Poſt τῃ ante αν comma habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVIII.

Poſt φυσις nullum ante Reiz. comma.

τεσσερας) τεσσαρας Ald. Cam. I. II, in quibus poſt χερσαιον comma & colon poſt ξηρω, comma iterum poſt πασαν.

της τε αιθρινης) Pariſ. B. Ald. & Edd. Rem. Arch. Vind. της αιθρινης Med. Ask.

Poſt παντων δε των comma habet Ald. Camer. I. II.

ιδμεν) ισμεν Arch. Vind.

μεγιστον) hoc negligunt iidem.

ωα) ωεα iidem. ωια Paſſion.

μεζονα) Paſſion. Med. Ask. μεζω Pariſ. B. Arch. Vind. Ald. & ſeqq. exigua differentia.

γινεται και) γιγνεται και Arch.

Poſt οφθαλμους μεν comma in Ald. Camer. I. II, idem poſt οδοντας τε in iisdem.

θηριων) hoc abeſt Arch. Vind. Poſt εφυσε comma Ald. Cam. I. II.

κινεει

κινεει) Ask. Vulgo omnes cum Ald. κινει. Poſt γναθον comma habet Ald. Cam. I. II.

θηϱιων) θηϱιον Arch. Vind. comma hic exſtat in Ald. Cam. I. II, quod & poſt αυθϱιη in iisdem invenitur.

οξυδεϱκεςατον) excerpſit Pollux II, 51.

βδελλεων) βδελεων Arch.

Poſt ϲϱνεα & θηϱια commata inſerta in Ald. Cam. I. II.

τϱοχιλος) τϱοχίλος Vind. Arch. Corinthus, qui haec exſcripſit. Tonus vocabuli apud Ariſtotelem Rhetor. ad Eudem. VII, p 189. Aelianum de Animal. VIII, 25 & alios variat: Τϱοχίλον ſcribunt ex eo more, quo nomina huiusmodi terminationis paroxytona eſſe ſolent, docente Gesnero Hiſt. Anim IV, p. 301 atque ita ſcripti codd. *Weſſeling.* Poſt τϱοχιλος comma in Ald. Cam. I. II.

εωθεε) Arch. Vind. bene, alii cum Aldo εωθε Parentheſeos ſigna ab Ald. & Cam. I. II abſunt.

βδελλας) βδελας Arch.

ωφελευμενος) Med. Ask. ceteri cum Ald. ωφελεομενος.

ad Cap. LXIX.

Poſt Αιγυπτιων comma in Ald. Cam. I. II, idem poſt Θηβας

Μοιϱιος) Μυϱιος Arch. Vind.

Poſt παντων δε comma in Ald. Cam. I. II.

τϱεφουσι) Medic. Askew. Paſſion. εκτϱεφουσι Ald. & alii.

λιθινα) λιθωτα Arch. Vind.

χυτα

χυτα) αργυρα legendum putat Reiskius.

ενθεντες) Med. Ask. εσθεντες Arch. Vind. cum Ald. atque aliis

αμφιδεας) Habet Suidas.

εμπροσθιους) προσθιους Ask. Paſſion.

Poſt διδοντες comma ante Reiz. poſt αποθανοντας δε comma in Ald. Cam. I. II.

ταριχενοντες) Med. Ask. Paſſion. ταριχευσαντες Ald. & ceteri.

Poſt τα ειδεα comma eſt in Ald. Cam. I. II.

τοισι εν) Deeſt τοισι in Arch. Vind.

ad Cap. LXX.

Αγρα) αὖρα Ald. Cam. I. II.

ἐμοίγε) ἔμοιγε Arch. Vind. Ald. & ſeqq. Remig recte. Vid. Gronov. ſupra c. 53. εμοι δοκεει Med. Ask. Paſſion.

νωτον ὑος) Iidem. νωτος ὑος Arch. Vindob. συος Parif B. Ald. Cam I. II, Steph. I & ſeqq.

οἱ δε ἑλκουσι) tria haec omittunt Vind. Arch.

εξελκυσθη) ἑλκυσθη Iidem.

θηρευτης) Med. Ask. Paſſion. ora Steph. I. θηρευτηρ Ald. & Edd. Arch. Vind. Remig.

ad Cap. LXXI.

Poſt ποταμιοι comma in Ald. Cam. I. II.

Παπρημιτη) Ald. & Edd. Rem. Vind. Pariſ. B. Παπρειμιτη Med. Ask. Πατρημιτη Arch. Juſtum eſt Aldinum; neque enim ex Παπρημις c. 59. Παπρειμιτης flecti poteſt: melius ipſo in Med. c. 165 Παπρημιτης. Jam Πατρημις & Πατρημιτης Arch. & Vind. ex adſimilitudine literarum

rarum deſcenderunt, quemadmodum Stephani Παπριμις πολις Αιγυπτȣ· ὁ πολιτης Παπριμιτης. *Weſſeling* Comma poſt hanc vocem habet Ald. Camer. I. II colon poſt εισι, comma iterum poſt Αιγυπτιοισι.

Poſt εϛι, βοος, σιμον, ἱππȣ, φαινον cola inveniuntur in Ald. Cam. I. II.

χαυλιοδοντας φαινον, ȣρην) χαυλιοδοντα, φαινον ȣρην Arch.

Poſt ȣρην ιππȣ comma habet Ald. Camerar. I. II

ποιεεσθαι) Med. Ask Paſſion. Ald. & ceteri ποιεεται.

ad Cap. LXXII.

Poſt τας ante ἱρας comma poſuit Ald. Camer. I. II.

και παντων) Ask. Med. Vulgo alii cum Ald. και των.

Poſt ἱρον ειναι punctum poſuit Ald. Camerar. I. II.

ειναι τȣ Νειλȣ φασι) τȣ Νειλȣ φασι ειναι Paſſion. Vind. Ask. Arch.

ad Cap. LXXIII.

Poſt τω ante ȣνομα comma exſtat in Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt δι' ετεων.

φοιταν) Paſſion. Med Ask. φοιτᾷν Ald. & edd. Arch. Vindob Remig. Superiora attigit Themiſtius Orat. 33 fin

εϛι δε, ει τη γραφη) Remig. Vind. Valla, εϛι δε οἱ Arch. Vulgo cum Aldo εϛι δε εν τη γραφη.

Poſt

Poſt τοσοσδε comma, poſt τοιοσδε colon; poſt τα μεν comma in Ald. Camer. I II.

χρυσοκομα των πτερων) Jam dudum pronunciaverat Salmaſius (Exercit. Plin. p. 385.) vix credendum dixiſſe Herodotum χρυσοκομα pro χρυσεα, atque ideo legendum χρυσοκοκκα, ut ſit color ex auro & cocco mixtus, quae vox alioqui apud Graecos non uſurpata ſervatur ab Apuleio de baſilica, *florem habens chryſococcum*, ob caudam, quae apud auctorem de Phoenice *Porrigitur fulvo diſtincta metallo. In cuius maculis purpura mixta rubet*, ubi plane χρυσοκοκκον Herodoti expreſſum ſit, rubus purpura auro mixta chryſococcum colorem facit. Quae ſatis ſpecioſa, tamen noluit apud Petavium ſuum agnoſcere T. Faber, ut quaſi nulla forent, & ipſa ſolus aegrota omnia animadverteret eo ſtatim ſanarit, eodem impetu & citans & peragens in citatis iam epiſtolis ait; [Sane legendum χρυσοχροα, quae aurei coloris eſſent.] Recte Faber, ſed hactenus, ut reor, ita ruſticos circa Salmurium loquuturos fuiſſe; nam Herodotus politior eſt Etiam ſi Herodotus hoc loco ſcripſiſſet χρυσοχροα, non eſt probabile, eam vocem ab ſciolis mutatum iri, non magis quam μελαγχροες II, 104. Praeterea Salmaſiani venerabiles manes ignoſcant, ſi dixero, Herodotum non eſſe occupatum in ſola cauda depingenda, ſed generaliter exhibendo τα πτερα, ut partim ſint χρυσοκομα, partim ερυθρα. Quid? an pennae ab utroque latere quod habent leviſſimum enatum, & praeſertim maxime vergens ad extremum, proprium ad capiandam auram, non

inſtar

inſtar comarum conſiderari poteſt? Ego quidem puto, non tantum poſſe, ſed etiam debere. Itaque gratiam facio utriusque coniecturae, & quod tanta vetuſtate commendatum eſt, pro probiſſimo mordicus teneo. Si χρυσιτις potuit appellari herba χρυσοκομος, quidni pennae? — *Gronov.* πτερυγων Arch.

αιετω) αιετων Arch. Vindob.

Poſt λεγοντες punctum habet Ald. Camerar. I. II.

Poſt πρωτον abeſt comma in iisdem.

της σμυρνης) τῃ σμυρνῃ Arch. της σμυρνῃ Vind. Poſt πλασσειν comma Ald. Cam. I. II.

οσον τε δυνατος εςι) Ald. & Edd. omiſſo τε, Vind. Remig. Arch. & Pariſ. B. noſtrum tuentur. δυνατος ειναι Med. Ask. Paſſion perquam polite, Gronovius inquit, vide ad 17, 47 Sed illud perquam politum, quod in Medic. δυνατος ειναι ineſſe decernebatur, ſermonis indoles reſpuit. Obſtant praeterea ſcriptae membranae quamplures. Conf. Küſterum in Clerici Bibl. N & V. T. V, p. 404. Achilles Tat. eadem in re, Φερει το χατμα γηϊνω χωματι, επι τον Νειλον ἑτως ἱπταται το εργον Φερων, ſed prave culpa librariorum: fuerat Φυρει το χασμα — και επι τον Νειλον — Obſtruere ingeſta terra cavum, quod Phoenix roſtro fecerat; Herodotum deſerens indicat. *Weſſeling.* Poſt Φερειν punctum habet Ald. Cam. I. II, idem exſtat poſt Φορεοντα & εντιθεναι.

σμυρνη δε) δε abeſt Arch. Vind.

καθοτι) κατ' ὅτι Ask. cum Pariſ. Reg. ap. Larcherium, qui κατότι legendum cenſet Jo-

num ex conſuetudine ab Herodoto ſemper obſervata, qui quidem ubivis κατασπερ, κατυπερθε, κατα, pro καθαπερ, καθύπερθε, καθα ſcribere ſuevit. Larcherio accedimus.

εγκοιληνας) εκκοιληνας Ask. margo Steph. I, nec male.

εσκειμενυ) Medic. Ask. Paſſion. εγκειμενυ Parif. B. Arch Vind. Remig. Ald & Edd. in quibus & comma poſt πατρος poſitum, quod Reiz. delevit.

εμπλασαντα) εμπλασσαντα Ald. Cam. I. II.

κομιζειν μιν) Med. Ask. Paſſion. μιν Ald. & alii non habent.

ad Cap. LXXIV.

υδαμως) Ask. Med. Arch. Paſſion. Vind. υδαμα vulgo cum Ald.

Poſt τυς & αποθανοντας commata ſunt in Ald. Cam. I. II, punctum poſt Διος.

ad Cap. LXXV.

Poſt ηλθον comma inſeruit Ald. Cam. I. II.

περι των πτερωτων) των πτερωτων οφιων ſine praepoſit. Arch Vind. in Medic. πτερωτων deſit & Ask. quod Paſſion. & alii bene ſervant cum Ald.

απικομενος) Απικνομενος Ach.

ειδον) ιδον idem.

Poſt πληθεϊ μεν comma habet Ald. Camerar. I. II.

σωροι δε ησαν ακανθεων) MS. σωροι δε ησαν των ∸ θεων, & in margine adſcriptum erat cum eodem

eodem hoc ſigno ⁜ *οςεων*. Certe id praeferendum vulgato, quum etiam ante Herod. *αδυνατα* maluerit ſcribere, reſpiciens ad *οςεα*, quam *αδυνατυς*, ut referretur ad *ακανθας*, quae vox eſt proprior. *Gronov.* *σωροι ακανθων* omnibus in libris non exceptis Aſk. & Paſſion. Bene Critici in Apollon. Rhod. IV, 150 *τα των οφεων οςα ακανθαι λεγεται*. Amanuenſis Medic. in errore verſabatur. *Weſſeling.*

ετι τυτων) Medic. Aſkew. Remig. Paſſion. Arch. Steph. I margo. *επι* Ald. & edd. Poſt *ετος* abeſt comma in Ald. Cam. I. II.

εν τω) Med. Paſſion. Aſk. alii *εν ω*.

κατακεχυαται) *κατακεχυδαται* Arch. Vind. quod quidem notabile. Poſt *δε τις* punctum in Ald. Cam. I. II, idem poſt *μεγα*, comma poſt *τυτο*, quod abeſt poſt *δε εςι*.

ιβις) *ιβης* Ald. Cam. I. II.

Αραβιοι) deſit Arch. ſed habet margo.

ad Cap. LXXVI.

της μεν ιβιος) Medic. Paſſion. Arch. Aſk. Vind. ex aliis & Ald. *μεν* exulat.

Poſt *πασα* & *γεραν* cola poſita in Ald. Camer. I. II, poſt *επιγρυπον* punctum, & poſt ſequens *μεγαθος* comma in iisdem

οσον κρεξ) Citat G. Corinthus.

μαχομενεων) Arch. Vind. Remig. Ald. & Edd. *μαχομενων* Medic. Paſſion.

διξαι &c.) ſine parentheſeos ſignis in Ald. Camer. I. II.

δη) abeſt & mox. *αι* Arch. Vind. Paſſion.

ψιλη) Ald. & Edd. Vind. Remig. Arch.

& recte. ἡ ψιλη Med. Ask. Paſſion. Suſtulit articulum ſchedarum iuſſu Weſſeling.

Poſt πασαν punctum poſuit Ald Cam I. II.

τε αυχενος) Ask. Medic. Paſſion. τε deſit Ald. & aliis.

τε πυγαια) τε deſit Ald. & aliis. Vid. Theon. Progymn. p. 122.

Poſt δε τα comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXVII.

Poſt επασκεοντες comma inſeruit, & μαλιϛα cum ſeqq. coniunxit Ald Camer. I. II, in quibus & poſt μακρῳ & των commata inveniuntur — Vallae verſio plurimos decepit: mentem hiſtorici perſpexit Reiſkius. Aegypti ſuperioris incolae longe fuiſſe dicuntur diſertiſſimi, utpote μνημην ανθρωπων παντων επασκεοντες μαλιϛα, *prae omnibus aliis memoriam excolentes*: illuc enim pertinet μαλιϛα, non ad ſequentia Herod. II, 37 θεοσεβεες περισσως εοντες μαλιϛα παντων ανθρωπων. Etruſci τα περι την κεραυνοσκοπιαν μαλιϛα παντων ανθρωπων εξειργασαντο, Diod Sic. V, c. 40 de Pythagora Heraclitus Epheſius, ἱϛοριην ησκησεν ανθρωπων μαλιϛα παντων, apud Diog. Laërt. 8, 6 ipſius fuit Pythagorae praeceptum, μνημην ασκειν. Literarum inventum ſuum veluti memoriae ſubſidium commendanti Theat dixiſſe fertur Rex Aegypti Thamus, συ πατηρ ων γραμματων δι᾽ ευνοιαν τεναντιον ειπες η δυναται· τετο γαρ των μαθοντων ληθην μεν εν ψυχαις παρεξει, μνημης αμελητησια &c in Phaedro Platonis T 3, p. 275. A. hunc, ni fallor, locum reſpexit Quinctilianus I. O. XI, c. 2. p 985.

Invenio apud Platonem, obſtare memoriae uſum literarum, videlicet quod illa, quae ſcriptis repoſuimus, velut cuſtodire deſinimus, & ipſa ſecuritate dimittimus. Valkenar Laborabant haec ex mala interpunctione; quo non animadverſo morbo, ἀνθρωπινων παντων *rerum humanarum*, ſuſpicabatur C. de Pauw: mutavit dein ſententiam, μαλιϛα a ſequentibus, ſicuti oportebat, avulſo; neque alia mens aut voluntas Reiskio. Nempe hominum omnium maxime Aegyptii memoriam exercebant, propterea que praeter ceteros excellebant. Bene Proclus in Timaeum p. 31 Αἰγυπτιος δε ετι και τα γεγονοτα δια της μνημης αει νεα παρεϛιν, ἡ δε μνημη δια της ἱϛοριας, αὐτη δε απο των ϛηλων &c. *Weſſeling.*

δη χρεωνται) Med. Ask. Paſſion. in Ald. & reliquis διαχρεωνται, leve diſcrimen eſt.

ὑγιεινην) Arch. Vind. Medic. Ask. Paſſion. ὑγηῆην Ald. & edd. commate in Ald. & Camer. utraque poſt hanc vocem poſito.

ὑγιηρεϛατοι παντων ανθρωπων) Paſſion. Medic. Askew. ὑγιηρεϛεροι Arch. Vind. Euſtath. in Dionyſ. v. 262. ὑγιεϛατοι Ald. & Edd. & παντων ανδρων cum Arch. Vind. Euſtath. Pariſ. B. ανθρωπον Med. Ask. Paſſion. Non intercedo, *Weſſelingius* inquit, quo minus ὑγιηρεϛατοι ſerventur; quo de genere alia I, 133 in medium fuerunt collocata. Schedarum mirus olim hic diſſenſus. Gloſſator Sangermanenſis, ὑγιηρωτατος, Ἡροδοτος B, ad quem modum IV, 187. Plures ὑγιεϛεροι cum Euſtathio. Hippocratem vero τας μεταβολας των ὡρεων μαλιϛα τικτειν νουσους, egregie explicuit Galenus T. V, p. 253

& cum Noſtro comparavit H. Mercurialis Var. Lect. 2, 3. Jam ſi αἱ ὡραι a periodo extrema abeſſent, ſermonis curſus lenius laberetur. Verum multa ſibi priva ſcriptor habet. *Weſſeling.*

Poſt των ὡρεων & δοκεειν abeſt comma in Ald. Cam. I. II.

εἰνεκεν) εἱνεκα Med. Ask.

αἱ νεσοι) una voce expreſſit Ald. Cam. I. II.

τών τε — μαλιϛα) non habet Arch. Vind. Valla. εἱνεκα παντων Ald. & Edd. Paſſion. Medic. Ask. εἱνεκα abeſt.

ολυρεων) ολλυρεων Ald. Cam. I. II. αλλυρεων Arch. Vind.

Poſt τες ante εκεινοι comma habet Ald. Camer. I. II.

κυλληϛις) cum Valla, Medic. Ask. Paſſion. κολληϛις Edd. cum Ald. κολλης ora Steph. I, Vid. Athenaeum III, 10. p. 114. — Quibusnam in Mſſ. legatur κολλης, quod in margine adponi a Stephano vides, dixerint iudices. Credo enim, aliud voluiſſe virum doctum. In Oxonienſi erat clare κυλλῦη. Sed in Med. κυλλήϛις, media ſyllaba ſignata accentu, ex Dialecto Herodoti pro κυλλήϛεις. Et ſic ſcribendum apparet. Vind. Caſaub. ad Athenaeum 3, 29. *Gronov.* Admonuit Waſſe in Thucyd. I, 126 κυλλαϛις ex cod. Lambethano melius videri, ſiquidem ita Heſychius. At oblitus eſt ſpeciei Jonicae. Athenaeus X, p. 418. E. Αιγυπτιες δ' Ἑκαταιος αρτοφαγες φησιν ειναι κυλληϛιας εσθιοντας, τας δε κριθας εις ποτον καταλεαινοντας. Quae quidem indicio ſunt, & hic Herodotum veſtigia Hecataei preſſiſſe: nam de potu ex hor-

hordeo clara eius verba, qui πομα απο των κριθων Aretaeo I. Morb. acut. c. 9. εκ κριθων μεθυ Aeſchyl Suppl. v. 900, Diodoro εκ κριθων πομα, ὁ καλεσι ζυθος I, 34. *Weſſeling.*

Poſt ασηκαντες comma habet Ald. Camer. I. II, omittunt poſt ſequentia τες δ'.

τεταριχευμενες) Remig. Arch. Vind. Paſſion. Medic. Steph. I marg. Vulgo cum Ald. τεταριχευκοτες.

τα σμικρα των ορνιθιων) σμικρα Arch. Herodoti more. Vulgo cum Ald. μικρα. ορνιθιων Ald. & Edd. Arch. Vind. Remig. ορνιθων Medic. Ask. Paſſion.

ωμα σιτεονται) comma hic non habet Ald. Cam I. II. ωμα autem σιτεονται concoquere haud valuit C. de Pauw, ob ea, quae de piſcibus praeſcripta fuerunt, & quoniam ſuccedit προταριχευσαντες: neque enim aves, ſale antea bene conditas, *crudas*, ωμας, poſſe cenſeri. ἑφθα *elixas* dediſſe Herodotum, & eo eſſe nihil accommodatius. Mihi de guſtu Aegyptiorum diſputatio abſona, at certa lectio cenſetur. Cur quaeſo additum voluit τες λοιπες οπτες η ἑφθες σιτεονται *reliquos partim aſſos, partim elixos comedunt*, ſi nil diſpar ſcripſiſſet ſuperius? *Weſſeling.*

ad Cap. LXXVIII.

τοισι ευδαιμοσι) ſine τοισι Arch. quomodo & in Gronovii editione, neſcio an eius culpa. *Weſſeling.* τησι coniectura Reiskii.

γενωνται) Medic. Ask. Arch. Vind. Paſſion. Ald. γευωνται Edd. a Camer. I omnes,

operarum ſine dubio peccato. Nempe quum in Aldi editione exhiberetur. γευωνται per compendium literarum ſcriptum, mutavit Camerarius in literas γεύωνται. id retinuit Stephanus, mutans in formam typis noſtris ignotam, unde ſub Jungermanno γεύωνται exſtitit. Male pro γενώνται, ut eſt in Mſ. & ſolum verum. *Gronov.*

μεμιμημενον) Sic omnes; μεμιγμενον errore manifeſto editi nonnulli, qui ſunt Steph. I. II, Jungerm. Sylburg. Gale. μεμιμημενα Goldhagenius coniecerat. Eſt, Weſſelingius ad h. l. obſervavit, cui μεμιμημενον praecedentis gloſſa cenſetur, cui non ſubſcribit. Suadent aliud producta a Gronovio exempla cap. 86 παραδειγματα νεκρων ξυλινα τη γραφη μεμιμημενα. Cap. 132 ὁ τȣ ἡλιȣ κυκλος μεμιμημενος επεςι χρυσεος. Cap. 169 ςυλοισι φοινικας τα δενδρεα μεμιμημενοισι; reique ſeries. Adde Plutarch. Iſid. & Oſir. c. 17 & doctos interpretes Petronii Satyr. c. 34 tum Tzetzae Chil. III. V, 387. *Weſſeling.*

Poſt γραφη comma in Ald. Cam. I. II.

διπηχυν) Paſſion. Med. Ask. διπηχυ Pariſ. B. Ald. & Edd. διπλȣν Arch. Vind

Poſt λεγει nullum habet comma Ald. Camer. I. II, quod in iisdem expreſſum eſt poſt πινε τε & τερπευ.

ad Cap. LXXIX.

τοισι αλλα τε επαξια εςι νομιμα) επαξια εςι Arch. Vind. Valla & Pariſ. A. B. πολλα επαξια εςι Ald. & Edd. ἅπαξ ἅ εςι Paſſion. Med. Ask. — Per Euterpes dulcedinem! an nunc demum tem-

tempus eſt laudandi Aegyptios ob alia egregia inſtituta? Itaque hinc ſtatim vides primo, totum hoc eſſe ſupervacuum, quum iam praecedentia comprehendant. Deinde, ſi hoc loco id agere voluit Herodotus, an in eius demonſtrationem hic ſceleti tralatus ad incendendam potationem adducendus fuit, vel cantilena tot locis ſuſurrata? Tertio mirum, cur non reperiatur in Vallae interpretatione expreſſum illud πολλα, ſed tantum *quibus cum alia ſunt egregia inſtituta.* Quarto ſi H. tamen hoc voluit, dixiſſet αξια λογυ, ut ſolet perpetuo, non επαξια. Nimirum interpres videtur in exemplari ſuo forſan legiſſe, ut legitur in Mſ. Oxonienſi, τοισιν αλλα τε επαξια εςι. Sed ſunt merae inſaniae, & delirationes ab vero. Nam poſt memoratas quasdam Aegyptiorum conſuetudines progreditur ad deſcribendam eorum tenacem indolem in priſtinis ritibus cuſtodiendis ac conſervandis. Aureus igitur hoc loco codex Med. ita habet τοισι αλλα τε ἁπαξ ἁ εςι νομιμα. Confice igitur praeclaram ſententiam: πατριοισι δε χρεωμενοι νομοισι αλλον ουδενα επικτεωνται τοισι, αλλ' ἁτε ἁπαξ ἁ εςι νομιμα, και δη &c. Sic enim reſcribendum modo deprehendo. *Patriis vero utentes moribus alium nullum iis adſciſcunt. Sed quaecunque ſemel ea ſunt inſtituta: tum ſane etiam Linus cantio apud eos celebratur.* Ratio loquendi non niſi ex ſolo Herodoto illuſtranda, cui nonnihil gemina eſt cap. 61 συμφοιτεωσι δε ὁ τι ανηρ και γυνη εςι πλην παιδιων. — Ita *Gronovius.* In loco perdifficili, quem magis etiam obſcuravit Gronovius, iſta vetus fuit Edd. lectio. Su-

 ſpicor

ſpicor in his, *επαξια εϛι νομιμα*, vocem latere ſoli Herodoto frequentatam, *αξιαπηγητοτατα* *commemoratu digniſſima:* tale quid poſtulare ſententiam attendenti facile patet, ſenſitque Reiskius, corrigens, *τοισι αλλα τε απηγησιος αξια ενεϛι*. In proximis etiam, minus ſinceris, nihil vetat periculum feciſſe. Codd. quorundam Galeo memoratis lectionibus inſtructus integram hanc pericopam iſta ratione ſcribi poſſe iudico: *πατριοισι δε χρεωμενοι νομοισι αλλον ϐδενα επικτεωνται· τοισι αλλα τε πολλα αξιαπηγητοτατα νομαια, και δη και αεισμα ἕν εϛι Λινος, ὅσπερ εν τη Φοινικη αοιδιμος εϛι, και εν Κυπρω, και αλλη.* Aegyptiorum Μανερων ſive Μανερωτα attigerunt Pauſan. IX, p. 766 & Plutarch. de Iſid & Oſir. §. 18. Proxima quaedam Herodoti deſcripſit Euſtath. ad Homer. Il. Σ. p 1223, 4 legitque prout ante Gronovium vulgabantur: *εν δε δη και τον Λινον ὁκοθεν ελαβε τ8ϊσμα.* De Lino Graecorum non protrita leguntur in Scholio ad Homer. inedito, quae huius non ſunt loci. *Valkenar.* — Quod uni datur, id alii, in pari ſi cauſa fuerit, ſine iniuria negari non poteſt. Poſtulant Mſſ. loci quandam innovationem. Quod Gronovius ex Mediceo tentaverit, ſupra docuit ipſe. Coniecturis indulgent alii, qualis Reiskii in literis ad me, *αλλα, τα ἅπαξ σφι εϛι νομιμα, και δη και αει μενει. τοισι αλλα τε πολλα επαινϐ αξια εϛι, και δη και αεισμα ενεϛι*, operoſa profecto & periculi plena. Mihi ſchedae viam planiorem, uti opinor, monſtrarunt. Non hic agitur de legibus, quas nec Graecas, neque aliarum nationum Aegyptios adſciviſſe umquam

c. 91 perhibet demum. *Hymnos* ſive *cantilenas*, quod Galei animum optime advertit, ſcriptor ſpectat; hos patrios habere, nulloſque illis peregrinos addere, & eam rem ex *Manerote*, qui Graecorum *Linus*, cognoſci poſſe. Videt quisque aptiſſimam ſermonis cohaerentiam, nec deſiderabitur, ut νομȣς & επαξια locis conſimilibus adfirmem. Νομȣς qui *cantelinas* eſſe dubitat, rarus erit, & ablegandus, ſi haeſitet, ad Sueton. Neron. c. 20 doctasque Salmaſii & Burmanni animadverſiones. Επαξιȣ voci locus VII, 96 dabitur. Hactenus, niſi mihi blandior, bene habet. Quae ſequuntur, variis modis turbata ſunt. Dicam ingenue, quid in mentem multa agitanti venerit. Primo Λινος ſubſiſtere haud poteſt, recte a Valla, Arch. Vind. praeteritus. Docet ipſe canticum Aegyptium, quod *Maneros* gentili dialecto, idem videri ac Graecorum *Linum*, hinc ſcioli arripuerunt. Scribatur itaque και δη και αεισμα ἑν εςι, ὁπερ εν τη Φοινικη αοιδιμον εςι — *tum vero etiam cantilena una eſt, quae & in Phoenice cantatur* — Juvat Arch. levi auxilio adiutus, praeterea αοιδη πρωτη και μȣνη in fine capitis. Deinde συμφερεται δε τὠυτο ειναι το οἱ Ἑλληνες Λινον — Pauſan. IX, 29 καλȣσι το ασμα Αιγυπτιοι τη επιχωριω φωνη Μανερων, bene Sylburgius. Tandem και τον Λινον ὁκοθεν ελαβον φαινονται — aut certe ελαβον νομον· φαινονται. Non diffiteor, praeter morem etiam plura induere formam. Verum vara uti vibiam ſequitur, ita *Linus* ſemel intruſus conturbavit reliqua. Tu, ſi aliter ſentis, fruere arbitrio. Meis a partibus ſtat de Pauw, & Herodoti

rodoti diſputatio. De Manerote Aegyptiorum Plutarch Iſ. & Oſir. c. 17 Pauſaniasque. Nam Linum notandorum anguſtiae nunc excludunt. *Weſſeling.*

αειςμα ἐν εςι) Ita, Reizium ſequuti, ex emendatione Weſſelingii edidimus. Ante Reizium legebatur αεισμα ἐνεςι Λινος. Sed Λινος deſit Arch. Vind. Valla, quibus Larcherii Pariſienſis Reg. B. accedit: quare id optimo iure delevit ſummus criticus, quem videſis in proxime praecedente animadverſione. Retineri tamen poſſet lectio Aldina, modo pro Λινος legeretur Μανερως, quod Larcherius probat, & Strothius quoque obſervavit. Sed potior nobis videtur lectio Weſſelingiana, auctoritate trium codd. probata, quam Degenius quoque in verſione noviſſima Germanica ſequi ſtatuit.

ὁπερ — αοιδιμον) ex emendatione Weſſelingiana, quam deletio τε Λινος neceſſario requirit. Antea legebatur οσπερ & αοιδιμος. In Arch. Vind. Valla ὥσπερ & αοιδιμον τι. Poſt εςι comma habet Ald. Cam. I. II.

και αλλη) bene Ask. Arch Vind. Paſſion. addunt εν alii cum Ald.

τὢυτὸ) ex emendatione Weſſeling. pro vulg. ὤυτος, quod τε Λινος eiecto manere non poteſt.

το) vulgo ὁ, vide quae de τὢυτο proxime praecedunt. Poſt τον & ονομαζοντες commata habet Ald. Cam. I. II, in quibus quoque colon poſt εοντων.

ἐν δε) ἐν δε Arch male.

ελαβον) Medic. Arch. Ask Vind. Remig. Paſ-

Paſſion. ora Steph. I addito τ'ὐνομα, ſed το ὐνομα medii tres. Vulgo ελαβε τὐνομα cum Aldo. Aldinum ελαβε, ſi Μανερως pro Λινος recipias, retinendum, ſed cum Reizio Weſſelingianam praetulimus emendationem, deleto τὐνομα e codd ελαβον recipientis, quae cum contexto Herodoteo maxime convenire videtur.

Μανέρως) Μανερῶς margo Steph. I & Ask. Μάνερος Arch. Vind.

Αιγυπτȣ) Med. Askew. Paſſion. alii cum Ald. Αιγυπτιων.

ανωρον) αωρον Arch.

ταυτην πρωτην και μȣνην) Med. Ask. Paſſion. αυτην και μȣνην σφισι Arch. Vind. Valla. Vulgo cum Ald. ταυτην μȣνην ειναι, και πρωτην σφισι γινεσθαι.

ad Cap. LXXX.

Poſt ὁδε comma in edd. ante Reiz. punctum poſt εκτραποντα/ poſuit Ald. Cam. I. II.

αλλοισι) Paſſion. Arch. Vind. Ask. Med. Ald. Camer. I. II. αλλο Edd. inde a Steph. I, quod non damnaſſet Weſſeling, niſi praeiſſent ſchedae & Ald. Sententia vix diſcrepat.

Poſt συμφεροντα/ punctum poſuit Ald. Camer. I. II.

τησι ὁδοισι) Medic. Vind. Arch. Ask. Paſſion. & Sylburg. τοισι vulgo perperam cum Aldo, qui poſt ὁδοισι comma habet.

ad Cap. LXXXI.

θυσανωτȣς) Vind Arch. Ask. Alii cum Ald. θυσσανωτȣς. Melior codd lectio. θυσσα-

νȣς & θυσσανωτȣς metri modulo poetae nonnumquam. Tu vide IV, 189 & Homer. Il. ξ, 181 &c. *Weſſeling*

ὁμολογεȣσι) ὁμολογεει Vind. Arch.

καλεομενοισι και Βακχικοισι, εȣσι δε Αιγυπτιοισι) Ita cum Pariſ. B. Remig. Ald. & Edd. ante Gronov. Reizio praeeunte, probante Larcherio & Strothio, edidimus. Verba Βακχικοισι, εȣσι δε Αιγυπτιοισι non ſunt in Paſſion. Medic. Ask quare Gronovius, probante Weſſelingio, ea delevit. Πυθαγορειοισι Arch. Vindob. — Quae nunc ex Herodoto audimus, Gronovius animadvertit, mirifica in iis monſtra; mirifica coniunctio eorum, quae ſunt alieniſſima a ſe invicem. Quid enim eſt? *quae Orphica appellantur & Bacchica, ſunt autem Aegyptia & Pythagorea.* An quae ab antiquis Bacchica orgia appellabantur, Herodotus neſcio unde edoctus pronunciat eſſe eadem Pythagoreis? Quae duo inſtituta fuere unquam magis diverſa? Non enim agitur de una aliqua opinione, aut parte ſacrorum hic aut illic enarrata ab aliquo, in qua potuerunt concordare. Sed ſummam ſacri rem ſpectamus; haec nullo genere inter iſta eſt ſimilis. An probari poſſint eſſe Aegyptia, illis relinquo, qui ſcribunt, Orpheum Aegyptiacis diſciplinis imbutum fuiſſe, quod ſane refert Marshamus p. 143 ex Tzetzae Chiliadibus, ut vix peregrinatus illic legatur Orpheus, niſi apud illos, qui id neſciverunt; tantum in Thracia & oppoſita Phrygia & itinere ad inferos celebratus. Bacchica autem ſolemnia non exigebant veſtes lineas, ſed celebratiſſimas ſuas nebri-

nebrides, de quibus notavit Harpocration in maximo oratore τον νεβριζοντα, quem illuſtrat quoque Scaliger in Animadv. p. 33. Immo, quum caerimonias ſepulturae Aegyptias referat, quomodo convenit, quum dixerit, eas eſſe ſimiles certis Graecorum caerimoniis, addere, Graeca illa etiam eſſe Aegyptia? tum enim non dicis ſimiles, ſed prorſus easdem. Et unde tamen credemus haec originem habere? non aliunde, quam ex eodem fonte, qui tot ineptiſſimas nugas codd. Herodoti impegit, ut unus ille Medic. genuina eius ſcripta ad hanc aetatem ſervaverit, qui idcirco vel praecipue nunc meretur fidem. Nam in iſto tantum legitur τοισι Ορφικοισι καλεομενοισι και Πυθαγορειοισι. Id verum eſſe, vel inde opinari poſſumus, quod paſſim ſcriptores Pythagorica tractantes citare ſoleant Orpheum & eius carmina, quia videlicet iſta utraque in plurimis conveniebant Itaque illa media εις κακας κορακας. Unde maculoſi iſti potuerunt ſibi imaginari ab Herodoto ſcripta & appellata eſſe Βακχικα, qui ipſum numen Βακχον appellet nusquam, qui in hoc ipſo libro dixerit τα περι τον Διονυσον οργια, qui Βακχευειν tantum & Βακχειον ut Graeca vocabula uſurpet, nempe unde ſimiles illis potuere in indicem mittere [Bacchantium ex 8, 6] ubi agitur de myſtico Jaccho. Utique ex Aegypto pleraque Graeca veniſſe iam dixit, ut non neceſſe ſit addere εωσι δε Αιγυπτιοισι. — Haec *Gronovius* teſtaturque, ſe quae Medicei iudicio Gronovius aliorſum relegavit, in exilio reliquiſſe *Weſſelingius.* Sed cum *Valkenario* ad Hippolyt. Euripidis

dis p. 266, *Larcherio* & *Reizio* Aldum & codd. ſequi maluimus. Euripides, inquit ſummus *Valkenarius*, docte & vere Bacchicis, Orphicis, & inſtitutis Pythagoricis eamdem videtur originem adſignaſſe: ſi mei res fuiſſet arbitrii, non dubitanter ex codd. Mſſ. iſta (praeter alia centena vulgatis meliora,) reſtituiſſem Herod. II, 81 quia ſuo ſe colore commendant, & critico facilis apparet via, qua omitti potuerint a librariis. Orphei certe inſtituta ſectatus Pythagoras &c.

θαφθηναι) ταφηναι Arch. Vind. male. Lege Euſtath. in Homer. p. 519. 41.

ad Cap. LXXXII.

ὁτεοισι) Pariſ. B. C. Arch. Vind. Ald. & Edd. quod praeſtat. τεοισι Med. Ask.

εγκυρησει) εγγηρησαι Arch. Expreſſit hunc locum imitando ſcriptor Epiſtol Phalarid. 38. ὁσοις μελλει δυσκολοις εγκυρησειν παρα τεν βιον. Verbum Jonicum praeter Herodotum adhibuere Democritus, Euſebius Stobaei p. 191, 18. Heraclit. ap. Clement. Alex. p. 432. 27 emendatus Gatakero ad M. Antonin. p. 128. C Archilochi nobiliſſimam nobis Aeſchines Socrat. ſervavit ſententiam II, p. 66 και Φρονευσι τοι' ὁκοιοις εσκυρεωσιν εργμασι· poſtremum praebet Stobaeus p. 512. 51. εργματα corrigendum in iſto trochaico monuit me T. Hemſterhuſius, praeterea legerim: και Φρονευσι τοι' ὁκοιως εγκυρεωσιν εργματα· ut ſenſus ſit: και τοια εστι τα εργματα, ὁκοιως Φρονευσι εγκυρεωσι· ſententiam

ex

ex Euripideis & aliunde illuminare, huius non eſt loci. *Valkenar.*

Poſt *εςαι* colon poſuit Ald. Camer. I. II, comma poſt *γενομενοι.*

ανευρηται) *σφι ευρηται* Pariſ. B. Arch. Vind. Ald. & edd. *σφιν ανευρηται* Paſſion. Med. Ask. ora Steph. I.

ad Cap. LXXXIII.

διακεεται) *διακεαται* Ald. Cam. I. II, quae punctum ponunt poſt *ἡ τεχνη.*

Αθηναιης) Ald. & Edd. Pariſ. B. Arch. Vind. Remig. *Αθηνης* Med. Paſſion. Ask. male. Vid. H. Steph. de dialect. p 236.

ὀγε) *ὁτε* Ald. Cam. I. II.

εν Βȣτοι) *Βȣτοπολι* Ask. *Βȣτοισι* Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXXIV.

Poſt *οἱ μεν* comma inſerit, idque omiſit poſt *γαρ* Ald. Cam. I. II.

των κατα νηδυν) *των κατα* Ald. & Edd. Arch. Pariſ. B. Vind. Remig. *των* non habent Med. Ask. *των κατα* ob codd. & ſermonis indolem ſperni non debuerat. Nam quod H. Mercurialis Var. lect. II, ȣ *η των αφανεων* corrigit, ut particula *η* expoſitiva ſit, id quidem neceſſarium non videtur, ſicuti ipſemet fatetur; nec aſſequi potuit Gronovius, unde Mercurialis ſic ſcripſerit. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXXV.

Poſt *θρηνοι δε* comma, punctum poſt *αιδε*

in Ald. Cam. I. II, in quibus & comma poſt τȣ ante τις inſertum.

οικηϊων) οικιων Paſſion. Ask. Poſt τȣτων comma inſerit Ald Cam. I II, idem poſt πηλω.

πηλω η και το) Paſſion. Ask. Med. η reliqui & Ald. cum Edd. non habent.

οικιοισι) Ask. Paſſion. Arch. Vind. Valla, itaque decuit. Vulgo cum Ald. οικηϊοισι. Reſpice I, 109.

ϛεϕωμεναι) ex Arch. & edd. cum Reiz. retinuimus. ϛρωϕομενοι Vind. quod adſumi poſſe Weſſeling. iudicat.

επεζωσμεναι) ὑπεζωομεναι Arch. Neque in reiiculis forent επεζωομεναι & ὑπεζωομεναι ex priſca linguae conſuetudine, de qua Suidas in Σεσωϛαι. Reiskius απεζωσμεναι & mox απεζωσμενοι, ſiquidem ſine cingulo fuerint. Non audeo ſequi, amiciendi Aegyptiorum & veſtitus habitum ignorans. Vide Diodor. I, 91. *Weſſeling.*

συν δε σϕι — πασαι) Sex hae voces exulant de Arch.

επεζωσμενοι) επεζωομενοι Arch. Vind. conſ. Weſſeling. in praeced.

ad Cap. LXXXVI.

τȣτω κατεαται) κατατεταχαται Arch. Valla, quod multo Weſſelingio elegantius, atque Jonum ſermoni convenientius videbatur; publica certe lege deſignati fuerunt, quibus funerandi illa cura, Diodoro I, 91 teſte. Simile erat L. I, 191 οἱ Περσαι, οἵπερ ετεταχατο επ' αυτω τȣτω, *Perſae, qui ad hoc ipſum conſtituti erant.* Sed novationis nimiae criminationem reformidat. Larche-

cherius hanc tamen ſequutus eſt lectionem, quippe quae meliorem habet ſenſum.

νεκρος) Ask. Arch. Vind. Paſſion. Athenagoras legat. c. 125. p. 115, ubi his utitur; aliis ὁ νεκρος cum Ald.

δεικνυασι) Medic. Paſſion. Ask. Athenag. Thomas M. in Ζευγνυασι Ald. & alii δεικνυȣσι.

Poſt και την μεν comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt τȣ ante ȣκ.

το ȣνομα) Non eſt in Vind. Arch. Athenag.

Poſt δευτερην comma habet Ald. Cam. I. II.

δεικνυασι) Paſſion. Med. Ask. δεικνυȣσι ceteri cum Ald. Poſt ταυτης comma, poſt ευτελεςερην punctum habet Ald. Cam I. II.

Φρασαντες) Φασαντες Ald. ex errore typothetae Φρασαντες Cam. I ſqq.

Poſt οἱ μεν comma habet Ald. Cam. I. II, poſt εκποδων deſit comma ante Reiz. Poſt απαλλασσονται punctum poſuit Ald. Cam. I. II.

μισθω. ὁμολογησαντες) μισθον ομολ. Reiskius. Dubitat Weſſeling. urgeatne cauſa. Vid. tamen Themiſt. Orat. XXIII, p. 288. D.

σπȣδαιοτατα) σπȣδαιεςατα, & paullo ſuperius σπȣδαιεςατην libri forte dabunt fideliores, quales cuſtodiverunt ſupra τα σπȣδαιεςερα τῶν πρηγματων L. I, c. 8 & c. 133, ubi notat Gronov. Huius moduli multa collegerunt Euſtath. ad Od. B. p. 89, & Athen. X. p. 424 D. Conf. Etymolog. in voc. αιδοιεςατος, ανιηρεςερος, & in ἡδυμος. Apud Euſtath. hoc reperitur haud aſpernandum Hecataei fragmentum: οἱ Βιαντιδαι ανδρες σπȣδαιεςατοι εγενοντο. *Valkenar.*

μυξωτηρων) μυκτηρων Arch. Vind.

Poſt εγκεφαλον colon, poſt τα μεν comma, poſt εξαγοντες colon, poſt τα δε comma exſtat in Ald. Cam. I. II.

φαρμακα εγχεοντες) colon hic poſuit Ald. Cam. I. II. εγχεοντες φαρμακα Paſſion. Askew. Vind. Arch.

τετριμμενοισι) Medic. Paſſion. Arch. Ask. Vind. Remig. ora Steph. I, vulgo περιτετριμμενοισι cum Ald.

ακηρατε) ακρατε Vind. Arch.

θυωματων) Ald. & Edd. Remig. Pariſ. B. Vind. Arch. R. Euſtath. in Homer. p. 1488. 16. Thomas M. in v. θυμιηματων Med. Ask. Paſſion. & Steph. I margo. θυωματων praefert Weſſeling. non damnans θυμιηματα, ſicuti praeſidio & conſenſu codd. roborantur. Secus hic habet, neque Herodotus ſuum diffitetur III, 113 ut ſupra c. 40. In Simonidis fragmento κηλεσρομην μυρεισι και θυωμασι apud Athen XV, 12 mutavit aut Clemens Alex. ipſe, aut eius ſcribae και θυμιαμασι Paedag II, p. 207 adiunge his Trillerum ad Thom. M. *Weſſeling*

Poſt λιβανωτε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

λιτρω) Paſſion. Med. Ask. Plerique omnes cum Ald. νιτρω· in Paſſion. tamquam ſcholion.

Poſt τετεων comma, poſt ταριχευεν colon in Ald. Cam. I. II.

εβδομηκοντα) ευδομηκοντα Vind. & mox.

Poſt σωμα comma in Ald. Cam. I. II.

βυσσινης) Συσσινης Vind. Arch.

κομμι) κομμιδι Schol. Sangerman. male.

Poſt

Poſt *τω* ante *δη αντι* comma habet Ald. Cam. I. II.

εστεργνυσι) *εστεργνυουσι* Arch. Vind.

Θηκαιω) *Θηβαιω* Ask. in Arch. V. *εν οικημασι — νεκρους* deſiderantur. Ne Salmaſius quidem alibi, opinor, inquit *Valkenarius*, legerat *οικημα Θηκαιον*, quod mihi oppido mirum videtur. Fac in antiqua membrana reperiri *οικηματηκαιω*· litera inſerta legem ego quam vocant criticam migrarem, atque ignotae notiſſimam vocem ſubſtituendo legerem: *εν οικηματι καινω ἱσαντες ορθον προς τοιχον*· neque aliter legiſſe ſuo tempore ſuſpicor Diodorum Sic. cuius eadem de re verba ſunt L. I, c. 92 *καινον οικημα ποιουσι κατα την ιδιαν οικιαν, και προς τον ασφαλεστατον των τοιχων ορθην ἱσασι την λαρνακα*· haec dixerat Herodotus *ξυλινον τοπον ανθρωποειδεα*· *οικημα* more ſatis uſitato vocant *conclave.* *Valkenar.* Poſt *νεκρους* colon habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVII.

βουλομενους) *βουλευμενους* Ald. Camer. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Weſſeling. qui *βουλομενους* e Vindob. recepit, nam Porti, inquit, commatum *βουλευμενους* Poët. & Jon. pro communi *βουλομενους* fundamento deſtituitur. Cognitiſſima eſt confuſio utriusque verbi VI, 66 atque alibi. Supra cap. 86 *κατα ἡν τινα βουλονται σφι σκευασθηναι* &c. *Weſſeling.*

πολυτεληίην) *πολυτελειην* Arch. Vind. Ask. *την τε πολυτεληίην* praeferrem, ait *Weſſeling.*

φευγοντας) Paſſion. cum Med. & ;ora Stephan.

phan. I. Vulgo *εκφευγοντας* cum Ald. Poſt *ωδε* colon habet Ald. Cam. I. II.

τȣς κλυςῆρας) Medic. Ask. Paſſion. ceteris & Aldo articulus abeſt. Vid. Pollux X, 150.

απο τȣ κεδρȣ) *απο κεδρȣ* Ask. Arch. Vind. Paſſion.

Poſt *την νηδυν* comma Ald. Cam. I. II.

επιλαβοντες το κλυσμα) *επιβαλοντες το κλυσμα* emendatio T. Fabri, quam contudit repreſſitque Gronovius, haec eſt, inquiens, conſtans antiqui temporis lectio, quam nec ex Vallae verſione, nec ex ſua licentia attaminare debuit T. Faber p. 243. Epiſt. crit. ubi praetexens ſuperiorum ſeculorum negligentiam quaedam arguere ſtatuit, vel Vallae lectionem revocandam, vel emendandum *και επιβαλοντες το κλυσμα δια της οπισω ὁδȣ, & immittentes clyſma per poſteriora.* Atqui id ipſum eſt, quod modo dixerat *κατα την ἑδρην εσηθησαντες*, ut neceſſario nunc quid aliud proferat. Et certe aliud quid profert, nempe ut non patiantur id ſtatim reiici, ſicut ſtatim rurſus evolveretur & efflueret, niſi id impedirent, quae eſt ſignificatio huius verbi *επιλαβειν*, & obturarent quocunque modo iſtud oſtium: idque ait mox per certa temporis ſpatia ſic conſervari, donec *εξιεισι εκ της κοιλιης την κεδριην.* Nam quod notat, in Lexico Herodoteo legi *εσηθισαντες*, quod in Herod. exemplaribus legitur *εσηθησαντες*, iam diu notaverat quoque Stephanus in Theſauro. Huius Gronovii obſervatis adſtruit Weſſeling. Abreſchii Dilucid. Thucyd. p. 468.

Poſt *τελευταιη* comma habet Ald. Cam. I. II.

την

την κεδρινν) κεδρην Vind. Arch. Poſt την ante εστηκαν comma habet Ald. Cam. I. II, idem poſt ἡ δε & ἑωυτη, punctum poſt εξαγει.

τας δε σαρκας) τας σαρκας Ald. Cam. I. II. Poſt κατατηκει punctum poſuit Ald. Cam. I. II, eaedem habent colon poſt οστεα omittuntque comma poſt νεκρον.

ad Cap. LXXXVIII.

ἡ τους) Deſit ἡ Arch. Vind.

συρμαιη) συρμαιην habet hinc Pollux I, 247 & Suidas Voc.

τας ἑβδομηκοντα) Med. Ask. Paſſion. τας omittunt Ald. & alii.

Poſt ἡμερας colon, poſt και επειτα comma exſtat in Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXIX.

Poſt καρτα comma inſerit Ald. Cam. I. II.

πλευνος) πλευνες Arch.

ἑινεκα) ἑινεκεν Paſſion. Aſkew.

μισγωνται) μισγονται Vind. Arch.

λαμφθηναι) λαφθηναι Paſſion.

Poſt γυναικος punctum poſuit Ald. Camerar. I. II.

κατειπειν) Medic. Askew. Paſſion. κατεῖπε Vindob. Arch. κατεῖπαι Ald. & Edd. Pariſ. B. & alii.

ad Cap. XC.

Poſt Αιγυπτιων comma in Ald. Cam. I. II.

τεθνηως) τεθνεως Ask.

Poſt θηκησι colon in Ald. Cam. I. II.

αυτȣ) αυτω Arch. Vindob.

ανθρωπȣ νεκρον) Paſſion. Med. Ask. Vulgo cum Aldo ανθρωπον νεκρον, commaque poſt νεκρον non habet Ald. Cam. I. II.

χειραπταζοντες) comma hic habet Ald. Camer. I. II. χειραπαζοντες Ask. prave, Weſſelingio iudice, bene Larcherio cenſore, qui, legendum, inquit, χειραπαζοντες, a vocibus χειρ & ἁπαζω compoſitum vocabulum ionicum, quod vulgo ἁφαζω pronunciatur. Ἀφαζει, Heſychius inquit, αναδεχεται, απο της ἁφης. Lectio haec confirmatur a cod. Askewiano, duobusque aliis a Weſſelingio citatis, ſed dubium nobis de Paſſionei & Med. cod. Gronovius enim huius poſterioris adorator nihil meminit, & Weſſelingii verba de Askewiano ſolo intelligi poſſunt. Quare mutandum nil cenſemus. Addit praeterea Larcher. Ruhnken. in Auctar. emend. ad Heſych. T. 2. p. 249. lin. 9 voc. κηροπαζȣσα.

ad Cap. XCI.

φευγȣσι) Non legit Arch. nec Vind.

μηδαμα) omittunt iidem.

Poſt φυλασσȣσι colon habet Ald. Cam. I. II.

εςι δε Χεμμις πολις) ετι Vind. Arch. tum Χεμις, Ask. πολις abeſt.

Περσεος) τȣ Περσεος Ask. Paſſion.

περιξ δε αυτȣ) αυτο Arch. Vindob. quod tueri ſe poteſt I, 196. II, 29. *Weſſeling.* Poſt αυτȣ comma Ald. Cam. I. II.

Poſt τȣ ιρȣ comma in Ald. Cam. I. II, quod de-

deſit poſt λιθινα εϛι inſertum poſt αυτοισι & poſt τȣτω in iisdem.

Χεμμιται) Χεμιται & iterum Ask. Arch. Vind. Conf. Steph. Byz. in voce, ubi his utitur. *Weſſeling.*

πολλακι) πολλακις cum Paſſion. Arch. Vindob. & brevi poſt.

τȣ αυτȣ) Reiskius αυτω eſſe iubet, quod equidem cum Weſſelingio, ſi ſchedae addicerent, non recuſarem.

Poſt τα ante επεαν comma inſerit Ald. Camer. I. II.

ευθηνεειν) ευθυνεειν Ald. Cam. I. II. Paullo ante Σανδαλιον citat hinc Pollux VII, 86.

ἀπασαν, Αιγυπτον) Vind. Med. Ask. Arch. Paſſion. ceteri cum Ald. την Αιγυπτον.

Poſt Περσεϊ punctum habet Ald. Cam. I. II.

αγωνιης) αγωνιας Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt εχοντα.

Poſt κτηνεα & χλαινας commata exſtant ante Reiz.

και δερματα) Legebat vir doctus δερραια *torques*, incertus dubiusque de torquibus & pellibus, quae certantibus praemia victoriae fuerint. Succurret, ne δερματα male oleant, Homerus Il. X, 159 επει ȣκ ἱερηϊον ȣδε βοειην Αρνυσθην, ἁ, τε ποσσιν αεθλια γινεται ανδρων· In quae Scholiaſtes a Valkenario editus, το γαρ παλαιον εν αγωνι βυρσας εδιδȣν επαθλον. Superiora δια πασης αγωνιας εχοντα haud ſcio, an verti debeant, *in omni certaminum genere eminentes*, quo modo δια παντων των βασιληων VI, 63 & δια παντων φασματων VIII, 37. Tale & δια παντων

των

των των Ἑλληνων μαλιϛα Dionis Chryſ. Orat. 37, p. 458 male ſollicitatum a Seldeno *Weſſeling.*

Poſt μεν comma habet Ald. Cam. I. II, & ὅτι bis pro ὅ, τι.

Poſt Δαναον comma, ſed nullum poſt Λυγκεα Ald. Cam. I. II.

αυτον ες Αιγυπτον) ες Αιγυπτον αυτον Arch. Comma hic nullum habet Ald. Cam. I. II.

κατ' αιτιην) Arch. Vind. Remig. Pariſ. B. Ald. & edd. commaque poſt αιτιην & την habent Ald. Cam. I. II αιτιην ἡν Medic. Askew. Paſſion.

Poſt παντας punctum eſt in Ald. Cam. I. II, comma poſt δε μιν.

Χεμμιος) Χεμιός Ask.

πεπυσμενον) πεπασμενον Arch. prave. Poſt μητρος comma in Ald. Cam. I. II, omiſſum poſt γυμνικον & κελευσαντος ante Reiz. — Locus hic totus traiectione confuſus videtur. Saltem verba illa: εκμεμαθηκοτα — μητρος praecedentibus non reſpondent, aut inutilem repetitionem habent. Fortaſſe ſic legendum: εφασαν ελθειν και παρα σφεας, εμμεμαθηκοτα το της Χεμμιος ουνομα, πεπυσμενον παρα της μητρος, και αναγνωναι τους συγγενεας παντας. Haec Goldhagenius exemplari Galeano ſuo adſcripſit non contemnenda, mihique vero haud abſimilia.

ad Cap. XCII.

εν τοισι ἑλεσι) εν τοις Ald. Cam. I. II. Ἑλησι Vind. Poſt χρεωνται comma Ald. Cam. I. II, in quibus poſt Ἑλληνες colon.

ευτελειην) ευτελιην Arch. Vind. poſt σιτιων com-

comma Ald. Camer. I. II, qui punctum poſt εξευρηται habent.

επεαν) Exſcripſit Euſtath. ad Homer. p. 1616. 46.

πολλα, τα) πολλα· τα, Ald. Cam. I. II.

δρεψωσι) Arch. V. Remig. ora Steph. I, Paſſion. Medic. Ask. Euſtath. vulgo cum Ald. δρεψωνται.

Poſt τε λωτε comma deſit Ald. Cam. I. II. εκ μεσε Vind. Paſſion. Arch. Edd. ceteri εκ τε μεσε. Lege II, 97.

τη μηκωνι) Arch. Ald. & Edd. Vind. Remig. Euſtath. τω Med. Paſſion. Ask. Atticorum & Jonum eſt ἡ μηκων auctore Dionyſ. in Euſtath. Comment. p. 1390. 50. *Weſſeling.*

πτισαντες) Vind. & Euſtath. loco indicato & Il. Δ. p. 481. 30. πτυσαντες Arch. reliqui cum Edd. οπτησαντες. Optime Salmaſius in Plinianis p. 977, & eius exemplo Bod. a Stapel ad Theophr. Hiſt. Plant. IV, 4. p. 447 πτισαντες ποιευνται, quomodo in Mſſ. & Euſtathius. Prius certe eſt pinſere, quam panem coquere, neque locum hic habet mos torrendi farris, priusquam panis ex eo fiat. *Weſſeling.*

Poſt πυρι punctum ponit Ald. Cam. I. II, colon poſt εδωδιμη, ſed comma nullum poſt εγγλυσει. Reiskius verba εςι δε — εδωδιμη parentheſi includenda cenſet, ſed quam adfert rationem, ea non videtur valere. Nam radix quominus rotunda ſit, quid prohibet? Immo rotundam eſſe probabile reddunt verba Jamblichi, quae Shaw in Itiner. ſuo adducit T. 2. p. 121. Theophraſtus: ἡ δε ριζα τε λωτε καλεεται κορσιον,

εν, εϛι δε ϛρογγυλη, το μεγεθος ἡλικον μηλον κυδωνιον. Goldhag.

εγγλυσσαι) Paſſion. Med. Ask. & Heſych. Shaw. in Itiner. T. 2. p. 121. εγγυσει Arch. Vind. εγγλυσει cum Ald. & Edd. Pariſ. C. Schol. Paſſion. εγγλυπαζει Gillii Lexicon εγγλυσαι, quod tamen videtur eſſe erratum typothetae pro εγγλυσει, ut ex interpretatione Latina patet.

Poſt και ταυτα punctum habet Ald. Camer. I. II.

ριζης) comma inſerit Ald. Cam. I. II. γης Vind. Arch. Valla.

Poſt ἁπαλα ταυτα comma Ald. Cam. I. II.

ανασπασωσι) σπασωσιν Arch. Vind.

κατω λελειμμενον) καταλελειμμενον Arch.

οἱ δε αν) οἱ δε εαν Ask. Paſſion. οἱ δε και αν βελωνται καρτα Vind. Arch. tum βυβλω ſine τη.

κλιβανω) Euſtath. p. 975. 52 & Athen. III. p. 110. C.

πνιζαντες) Heſych. in voce.

Poſt τινες αυτων comma, poſt μενων punctum, poſt τες comma habet Ald. Cam. I. II.

μενων) μενον Arch. Vind. Poſt ἡλιον colon, poſt εοντας comma habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCIII.

εν μεν τοισι ποταμοισι) Haec quatuor ignorat Arch comma poſt ea ponit Ald. Cam. I. II.

ποιευσι) Med. Ask. Paſſion. ποιευνται Arch. ποιεεσι Ald. & Edd. cum Pariſ. B.

οιϛρος) ιϛρος Vind. Arch. Poſt θαλασσαν punctum Ald. Cam. I. II, comma nullum poſt ερσενες.

Poſt

Poſt επομεναι comma exſtat in Ald. Cam. I. II. αναχαπτεσι) αναλαμπτουσι Ald. Cam. I. II, & Remig. Gloſſa Paſſion. κατεσθιουσι. Vid. Ariſtot. III. Gener. Animal. c. 5. Aldinum & Remig. αναλαμπτουσι natum eſt ex αναλαπτουσι, quod etſi rei non male reſpondeat, poſterius vulgato manet. Ariſtoteles, explodens hanc in piſcium generatione fabellam, τον ευηθη λογον — ὁυπερ και Ἡροδοτος ὁ μυθολογος, ὡς κυϊσκομενων των ιχθυων εκ του αναχαπτειν τον θορον. Editur αναχαμπτειν, quod Laurentio & hic repertum fraudi fuit; ſcripturae in philoſopho vitium Sylburgius non neglexit. *Weſſeling.* Legitur αναχαψαι in Ariſtoph Av. v. 880 & in Schol. ad v. 1550 reſtitui poterit Hermippo: Εγω δ᾽ ανεκαψα, λαθων γε την διφρηφορον· niſi quis ενεκαψα cenſeat praeferendum: vulgata, ſenſu caſſa; εγω δ᾽ ἐνεκα ψαλαθων την διφροφορον Meurſium non videntur offendiſſe in Panathen. p. 40. Si forte legeretur in cod. Herodoti: ἁμα τε καπτουσι και εξ αυτου κυϊσκονται, hoc vulgato non poſtponerem; quia de piſcibus ſimplex ferme tantum καπτειν adhibetur: in Gloſſ. Herod. vulgatur καπτοντες, αποδεχομενοι. καφα πινειν, e Plinio, *morſu bibere* Caſabon interpretatur, animadv. in Athen. p. 669. Eximia notavit T. Hemſterhuſius ad Ariſtoph. Plat. p. 314 & ſeqq. Sophron Athen. VII, p. 286 D & 323 A κεστραι βοτιν καπτουσαι. In Eratoſth. Cataſt. c. 38 ὁ μεγας — ιχθυς, ὁν και πιειν — coëunt literae male diſtractae: ὁν καπτειν λεγουσι το ὑδωρ της του ὑδροχοου εκχυσεως· non aliter in ſuis reperere libris Theon & interpretes Latinus: vid. Schol.

mox. Probat Weſſelingius Mediceum, cui plerique adſentiuntur I, 212 & IV, 72. Solent alioqui in verbi ſcriptura, ſicuti notum, diſcordes eſſe.

κοθεν) *ὁθεν δευτερον εικος* Arch. Vind.

οἱ ιχθυες οἱ τεκοντες ωά) Arch. Vind quod paene iuſtum & legitimum opinatus eſt Weſſelingius, cum Reizio recepimus *εκτεκοντες* Ald. & edd. *ευτεκοντες* Ask.

Poſt *απαλλασσονται* punctum Ald. Camerar. l. II.

οἱ ιχθυες) Paſſion. Med. Ask. Arch. Vindob. qui tamen ambo *ιχθυες ὗτοι*, ubi Ald. in quo praeterea *περι μεν των ιχθυων* ut Edd. alii.

ad Cap. XCIV.

Αιγυπτιων περι) *Αιγυπτιον οἱ περι* Arch. Vindob.

Poſt *οικεοντες* comma non habet Ald. Camer. l. II, ſed adeſt poſt *το* ante *καλευσι* & poſt *Αιγυπτιοι* & *κικι*; in iisdem.

κικι) Arch. Vind. Remig. Pariſ. C. Ald. & Edd. & ex hoc loco Strabo XVII. p. 1179. Paſſion. Medic. Ask. *τηκι*. Nimia admiratio Medic eiusque *τηκι* abſtulit a tramite Gronovium. Ecquis *το τηκι* memoravit? Mitto codd. concordem, ſi Ask. & Paſſion. ſeponas, diſſenſum; praetereo medicos, *κικι* & expreſſum inde oleum ſaepenumero adhibentes: tum Diodorum, Plinium, etiam שמן קיק *oleum kik*, & קיקיון Hebraeorum; quae a Scaligero, Salmaſio, atque aliis depoſita in medium, ſi nihili duxit, ut ſane flocci fecit Gronovius, morari eum

eum debuerat, omnibus codd. prior; Strabo; illis, quae veriſſime de Aegypto Noſter prodidit, accenſens και το κικι, ſive κικκι, καρπος, verba eius ſunt, τις σπειρομενος εν αρουραις XVII. p. 1179. Sed hoc habet. Incredibilis paene praeiudicatarum opinionum vis eſt, quae, niſi caute & conſulte agas, aciem ingenii & obfuſcabit & obtundet. *Weſſeling.* Poſt ὧδε punctum in Ald. Cam. I. II.

Poſt ποταμων & λιμνεων commata habet Ald. Cam. I. II.

σιλλικυπρια) σιλικυπρια ſcribi vult Salmaſius in Plinianis p. 977 & 1002.

Poſt ταυτα colon, poſt τα & Φυεται commata exſtant in Ald. Cam. I. II.

τα εν Ἑλησι) Med. Ask. Vindob. Paſſion. Arch. ſed qui ἐν ἕλεσι· vulgo cum Ald. τα γαρ εν. Quod ad Arch. τα εν ἕλεσι, conſiderationem meretur. Supra cap. 92 εν τοισι ἕλεσι ſcribit Vind. εν τοισι Ἑλησι, prave citra dubium. Alibi eadem ſcriptionis converſio, qua de pluribus olim ad Hieroclis Synecdem p. 726. *Weſſeling.* Nos cum Larcherio, quia ταυτα εν Ἑλησι αυτοματα Φυεται, ταυτα εν τη Αιγυπτω σπειρομενα opponuntur, εν Ἑλησι veram atque genuinam lectionem eſſe cenſemus.

αυτοματα αγρια) Apollonius Philoſtrati p. 27 f. ἥδιω μοι, ειπε, τα αγρια και αυτοματα λαχανα των ηναγκασμενων· neque tamen putem, Herodotum absque copula dediſſe duas voces, quarum altera prorſus eſſet ſuperflua: mihi videtur ad αυτοματα aliquis interpretamenti loco appoſuiſſe αγρια. Quae ſic ſponte ſua naſceren-

rentur, αυτοματα φυεσθαι dicuntur VIII, c. 138. III, c. 100. Olim ni fallor, voce aliter collocata, ſic. lib. 4. c. 74 legebantur iſta: εϛι δε σφι καvναβις αυτοματη φυομενη εν τη χωρα· — ταυτης δε πολλω υπερφερει η καvναβις αυτη, η και σπειρομενη φυεται. *Valkenar.*

Poſt δυσωδεα δε punctum exſtat ante Reiz.

τετον) τετων Arch. Vind. Poſt οἱ μεν & κοψαντες commata ſunt in Ald. Cam. I. II.

απιπεσι) απειτεσι ora Steph. I. απητεσι Ask. punctum hic in Ald. Cam. I. II, & comma poſt οἱ δε & φρυξαντες, punctum poſt απεψεσι.

απ' αυτε) Medic. Paſſion. Ask. απ' deeſt Ald. & aliis.

συγκομιζονται) συγκομιζεσι Arch. Vind.

ad Cap. XCV.

Poſt εοντας comma habet Ald. Cam. I. II, idem poſt οικεοντας, colon poſt ωφελεεσι, comma poſt αναβαινοντες.

κοιμεονται) Ald. & Edd. Pariſ. B. Remig. alii ut Med. Ask. Arch. κοιμωνται ſpecie Jonica ſpreta.

Poſt οικεεσι comma eſt in Ald. Cam. I. II.

εκτηται) κεκτηται Med. Paſſion. in aliis εκτηται cum Ald. in qua & Cam. I. II, punctum poſt εκτηται, & commata poſt τω & ἡμερης μεν exſtant.

της ἡμερης μεν) της μεν ἡμερης Paſſion. Ask. Arch. Vind. In aliis cum Ald. ἡμερης μεν. Poſt αγρευει colon, poſt νυκτα & εν τη commata in Ald. Camer. I. II, poſt αμφιβληϛρον colon in

edd. ante Reiz. in quibus & ενδυς ὑπ' αυτω iunguntur. Noſtram interſtinctionem Abreſchius iam habuit probante Weſſelingio.

ὑπ' αυτω) ὑπ' αυτο Arch. Vind

ενελιξαμενος) Paſſion. Med. Ask. ἑλιξαμενος Ald. & Edd. Pariſ. B. Vindob. ἑιλιξαμενος Arch. Poſt εὐδη comma in edd. ante Reiz. poſt δικτυȣ comma habet Ald. Cam. I. II.

αρχην) την αρχην in Arch.

ad Cap. XCVI.

Poſt της & ἡ μορφη μεν commata exſtant in Ald. Cam. I. II.

ὁμοιοτατη) Vind. Arch. Steph. I ora, Paſſion Med. Ask. Vulgo ὁμοιη cum Ald. Superlativum in citando iam uſurpavit Salmaſius in Plinianis p. 1036

διπηχεα) διπηχαια Arch. & mox.

ναυπηγευμενοι) απηγευμενοι Ask.

τοιονδε) comma hic habet Ald. Cam. I. II. τοιȣτονδε Vind. Arch.

τρώπω) τω τρωπω Ask. Paſſion. Ald. Camer. I. II.

τεινȣσι) Ald. & Edd. Vind. Remig. Arch. Pariſ. B. C. τινȣσι Medic. Paſſion. Ask. perperam. επι πολλης Vindob. Arch.

Poſt χρεωνται punctum in Ald. Cam. I. II, comma poſt ἁρμονιας.

εν ὧν) εν ὧν Ald. Cam. I. II.

επακτωσαν) Euſtath. in Odyſſ. p. 1532. 56 & Heſych. επαπτωσαν. Poſt βυβλω colon in Ald. Cam. I. II.

ἐν ποιευνται) ἐν ποιευνται Arch. Vind. Valla.

δια-

διαβυνεται) Paſſion. Ald. Cam. I. II, Med. Ask διαδυνεται Arch. Vind. Alii διαβαινεται cum Steph. I. Sed Ald. & Med. bene, atque hinc Gronov. cui iungetur haud male Küſteri obſerv ad Heſychii διαβυσσει. *Weſſeling.*

Poſt χρεωνται punctum, poſt βυβλινοισι colon, poſt πλοια comma habet Ald. Cam I II.

δυνανται) Medic. Ask. ora Steph. Paſſion. Vulgo cum Ald. & Edd alii δυναται. Retinuit δυνανται Weſſeling. frequens ea ſtructura optime cuique, ut II, 125. Adde Diodor. V, 8 & illic a Weſſelingio congeſta.

Poſt επεχη colon habet Ald. Camer. I. II, comma poſt ωδε.

κατερραμμενη) κατερραμενη Ald. Cam. I. II.

ριπεϊ καλαμων) ριπικαλαμω Arch. Vindob. conf. Suidam in Voce Reisk. ριπεϊ ἡ καλαμων; cui non adſtipulor. ριπεσι Homer. Odyſſ. E, 256. Heſych. & Euſtach. interpretantur πλεγμασιν εκ καλαμων. Dioſcorid. I, 55 ριπον εκ καλαμε dabit; & ριπες εκ Φοινικων Agatharchides p. 47 ed. Hudſ. quo genere Aeneas in Tactic. c. 30 & 37, cum Caſaub. ſcholiis. Uſu firmatur ριψ, ριπις, quod Gloſſator huic loco adſcripſit, το ριπος, unde Homeri & Nonni ριπεσι, & ὁ ριπος. At hinc abeo. *Weſſeling.* Poſt καλαμων colon Ald. Cam. I II.

τετρημενος) τετριγμενος Vind. & μαλιςα κη ςαθμω διταλαντος Arch. cum priore.

Poſt καλω comma, poſt επιφερεσθαι colon in Ald. Cam. I. II, in quibus iterum comma poſt αλλω poſitum, ſed poſt θυρη omiſſum.

τουτο γαρ) haec ſine parentheſeos ſignis expreſſit Ald. Cam. I. II

οπισθεν) οπιθε Ald. Cam. I. II.

ἑλκομενος) Paſſion. Med. Ask. επελκομενος Ald. Arch. Vind. Pariſ. B.

Poſt πολλα colon poſuit Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVII.

πολις) Ald. Remig. Pariſ. B. πολεις Med. Arch. Ask prius Jones malunt.

ποντω) Med. Arch. Ask. Paſſion. Vind. ora Steph. I. Alii κολπω cum Ald. Cam. I. II, Steph. I & ſeqq ποντος de mari Aegaeo recurrit ſemel iterumque.

τα μεν γαρ) γαρ deeſt Arch.

πολις) πολιες Ald. & Edd. ante Weſſeling. cum Med.

μουνοι ὑπερεχουσι) poſt μουνοι comma, poſt ὑπερεχουσι colon habet Ald. Cam. I II. ὑπερεχουσαι προθυμευονται· επεαν ων τ· Valla, Arch. Vind. Poſt ων comma non habet Ald. Camer. I. II, colon habent poſt πεδιου.

εστι δε ουδ᾽ ἑτος) ουκ Valla, Arch. Vind. εστι δε ου τῃδε ἑτος, *Reiskius ordinaria autem navigatio illuc non fert*, uti vertit, quod probavit recepitque Larcherius. *Pauw* vero coniecit: εστι δε ουδ᾽ ἑτος, αλλα και — *neque ſola haec navigatio eſt, verum etiam iuxta* —, ut μουνος, quae vox tali verborum ordine ſaepe deſit, intelligatur. Res ipſa veriſſima eſt, coniecturarum arbitrium mihi nunc non ſumo. *Weſſeling. Strothius* ad Pauwium proxime accedit, μουνος ὁ δια μεσου του πε-

διου

διϛ πλυος intelligendum cenſens. Nobis Reiskii magis placeret emendatio.

Ναυκρατιν) Νυνκρατιν Arch. Νηυκρατιν Vindob.

την Αρχανδρϛ) την deſit Arch. Vind. Vid. Steph. Byz. in voce.

ad Cap. XCVIII.

Poſt Ανθυλλα nullum habet comma Ald. Cam. I. II.

εξαιρετος) ἐξαιρέτως, quod legitur apud Steph. in v. Ανθυλλα, ſi codd. exhiberent ſcripti, hoc uno forſan in loco videri poſſet vulgatae voci praeferendum, ut data diceretur Anthylla *praefertim in calceos* τϛ αει βασιλευοντος Αιγυπτϛ τη γυναικι, *uxoribus regum Aegypti, qui ſibi invicem ſuccederent*: formulae ſunt uſitatiſſimae. οἱ αει βασιλευοντες· οἱ αει δικαζοντες· οἱ αει αρχοντες· in lapide Cretenſi οἱ αει κοσμοντες memorantur. Recte monuit Galeus ap. Athen. I, p. 33 F. Anthyllam datam dici reginis εις ζωνας· quod ſane legitur in talibus frequentius: vid. Briſſon. de R. Perſ. p. 100 & 133 & Weſſeling. ad Diodor. I, p. 62. Quae Gellio ſunt adſcripta p. 428 & Xenoph. K. A. p. 40 ab Hutchinſono, aliis debentur: uſum iſtum praepoſitionis εις attigit Hemſterh. ad Ariſtoph. Plat. v. 1015. *Valkenar.*

Poſt γινεται comma non habet Ald. Camer. I. II, habet poſt πολις & Δαναϛ, iungitque γαμβρϛ Αρχανδρϛ, poſt πολις comma exſtat in iisdem.

ad Cap. XCIX.

εμη) Vindob. Medic. Paſſion. Ask. Arch. εμοι alii cum Aldo.

Poſt ἱςορίη comma inſerit Ald. Cam. I. II.

κατα τα ηκεον) Pariſ. B. Ask. Arch. Paſſion. Vind. Vulgo τα deſit. Non erat, cur hoc ſpernerem. Tale κατα τα ὡρα ex ſchedis IV, 76; tale κατα τα συνεϑηκαντο VI, 88 & in Mſſ. V, 112, nec diverſum erat κατα τα εἱλοντο V, 12, quod Medic. mutavit. *Weſſeling.*

προσεςαι δε αυτοισι) Medic. Ask. Vindob. Arch. ſed qui προσεςι. Vulgo cum Ald. προσεςαι δε τοι και αυτοισι.

Μηνα) Ald. Remig. cum Edd. Μινα Med. Askew. Arch. & bis quidem.

τον πρωτον) Arch. Vind. Vulgo cum Ald. τον omittunt.

ελεγον τουτο μεν απογεφυρωσαι) τουτο Arch. Paſſion. Vind. Ask. Alii cum Ald. τουτον. απογεφυρωσαι την Ald & Edd. Vind. Remig. Arch. και την Med. Ask. αποχυρωσαι coniect. Strothii, ſed ſatisfecit ipſi Reiskius explicans: aggeribus interiectis urbem a fluvio ſeparaſſe, quod luculenti exemplo ex Euſebii Chronico probavit. Addit idem in animadverſione Degenianae verſioni ſubiecta, Herodotum h. l. primum narraſſe, τον Μηνα abductis Nili aquis aream illam, in qua poſtea Memphin urbem fundaret, exſiccaſſe, triaque huius regis facta ex ordine recenſuiſſe 1) τουτο μεν απογεφυρωσαι την Μεμφιν 2) ὡς χερσον γεγονεναι το απεργμενον (h. l. auctor ipſe, quid ſit απογεφυρωσαι, explicuit)

cuit) *τουτο μεν εν αυτω κτισαι ταυτην, ἥτις νυν Μεμφις καλεεται* 3) *τουτο δε του Ἡφαιστου το ἱερον ἱδρυσασθαι εν αυτη.* Vocabulum *απογεφυρωσαι* non ideo damnandum eſſe iudicat. Strothius quia raro occurrit, nec id de ponte ligneo, ſed ex etymo *γεφυρα, γῆ εφ᾽ ὑγρου* in Etymol. M. interpretandum eſſe. Cui Strothianae explicationi ſine dubio veriſſimae calculum noſtrum adiicere non dubitamus. Addere tamen placuit, quae h. l. Weſſelingius animadvertit, ut liberum lectoribus relinquamus arbitrium. Et hic, inquit, ducibus utor Mſſ qui incongruo, quod vulgata poſt ſe trahebat, bene medentur. Probe novi *τουτο μεν* poſt pauca recurrere, quae repetitio non inſolita, ſicuti VI, 114. 122. 126 atque alibi. Maior difficultas *το απογεφυρωσαι* urget; cui tollendae quid Gronovius impenderit, notata patefaciunt. Quid notetur, ait Gronovius, hoc verbo, patet diſcrepare eruditos, Valla reddente, *iunxiſſe pontibus Nilum ad Memphin*, pro quo Stephanus mallet, *aggeſſiſſe Memphin*, ut certe teſtatur in notulis ad interpretationem Vallae, quum in Theſauro ſic agat, ut inter *γεφυρoω* & *απογεφυρoω* nullam agnoſcat differentiam, notentque *ponte vel pontibus iungere fluvium.* Ex quibus ſecundum ſane iſtud eſt intolerabile. Sed & Vallae libertas nimia eſt, ut quod Herod. refert de Memphi, ille ad fluvium transferat; neque usquam Nilum legimus pontibus iunctum fuiſſe. Itaque quod supereſt, colligebam, id ab eo rege curatum eſſe, ut non niſi pontibus haec urbs intrari poſſet, undique abciſa & per pontes adeunda. Quod cer-

certe eſt, quod per ſequentia demonſtrat. Sed inſuper habet optimus Mſ. *απογεφυρωσαι και την Μεμφιν*. ut oſtendat, ſe praeterire alia opera; ſed inter illa quum ſit quoque munitio Mempheos, de ea aliquid dicturum. Haec *Gronovius*.) Pontes, quibus Memphin rex ſeparaverit, Weſſelingius pergit, non bene diſputationi narrationique conveniunt: Quam ob rem *Reikius* ex Med. inſerto *και* deficere quaedam opinatus, *τȣτο μεν* refingit *απο τε θυρωσαι τον ποταμον και κτισαι την Μεμφιν*, *aggeſta mole, velut foribus oppoſitis, fluvium excluſiſſe, & Memphin condidiſſe.* (*Degenius* paucis mutatis cum Reiskio legi iubet: *τον ποταμον απο τε θυρωσαι και κτισαι την Μεμφιν.*) Verum copula illa ſubleſtae fidei eſt, damnata a plerisque libris, & propterea inducta. Heſychii *αποθυρȣμενος, αποκεκλεισμενος*, *foribus excluſum*, quales in Comoediis ſaepe comiſſatores, indicat, & inſolente translatione omni accommodatur: mitto citra neceſſitatem & ſchedas addita alia, nec aegre fero doctam iſtam operam. Mihi lenior commodiorque videbatur medicina in *αποϛενυγρωσαι*. Docuit Galen. in Hippocr de Morb. Vulg. p. 456. *ϛενυγρον* Jonibus tantumdem eſſe ac *ϛενον*, & *ϛενυγρωσαι* humorum vias occludere & arefacere, *συναγαγειν των υγρων τας διεξοδȣς και ξηραναι*, nec diſcrepat Erotiani iudicium; *ϛενυγρωσαι* eſſe ait *αποϛεγνωσαι και πυκνωσαι τοπον τινα, εν ῷ υγρασια εϛι.* Erit itaque *αποϛενυγρωσαι την Μεμφιν* eam ſicciorem abducta aqua reddere, & in artum quodammodo cogere. Quorum utrumque ab Aegyptio rege inchoatum & abſolutum

lutum fuiſſe, ſcriptor exponit. Venerat, ut ſollicitis plura ſolent, & αποταφρευσαι την Μεμφιν in calamum & mentem. Sed nolo coniecturis indulgere nimium. Viderint peritiores & Diodorum I, 50 addant. Haec Weſſelingius. Strothio Larcherius ob Euſeb. in Chronico p. 81. lin. 30 accedit, ubi γεφυρωσαι ab Euſebio eadem ſignificatione dictum eſt.

Ψαμμινον) Ora Steph. I, Paſſion. Askew. Med. Ψιμμιον Vind. Arch. Ψαμμιον alii cum Ald. & Steph.

τον προς) articulus deſit Arch. Vind.

Poſt τε Νειλε nullum comma in Ald. Camer. I. II.

ὀς) ὡς Ald. Cam. I. II, Steph. I, Askew. Arch. Vind. Reiskius correxit ὀς απεργμενος ε ρεει, ſine cauſſa. Larcherius αλλῃ ρεει aliorſum fluit, ſed emendatione non opus.

Φρασσομενος) Φρασομενος Arch. Vind. Poſt ετος colon Ald. Cam. I. II.

εθελησει) Vind. Arch. εθελησοι alii cum Ald. & Edd.

ὡς δε τω Μηνι) τω δε Μηνι iidem. Poſt βασιλεϊ comma in Ald. Cam. I. II, omiſſum poſt τετο μεν in iisdem.

μεν, εν αυτω) Pariſ. B. C. Ald. cum Edd. Arch. Vind. εν deeſt Paſſion. Med. Ask. nullo iure. Poſt καλεεται punctum ante Reiz.

περιορυξαι) περιορυξι Arch.

προς ἑσπερην) Medic. Vind. Arch. Paſſion. ceteri cum Ald. praepoſitionem non habent. Poſt την ἠω comma habet Ald. Cam. I. II, nul-

 lum

lum habent poſt τϑτο δε, ſed inſerunt poſt μεγα τε.

ad Cap. C.

εκ βυβλϑ) εκ βυβλων Ald. & ora Steph. I, nec male. βιβλων Arch.

βασιληων) Arch. recte. βασιλεων vulgo cum Ald.

εν τοσαυτησι δε γενεησι) ταυτησι δε γενεησι Arch. & Vind. Ald & alii δε ignorant. Reiskius damnatis, quae Miſcell. Lipſ. habent, refingit, addito pronomine, ὧν οκτακαιδεκα, labore, ut ego quidem cenſeo, fruſtraneo. *Weſſeling*

Poſt επιχωριη punctum Ald. Camer. I. II, poſt Αιγυπτιοι in iisdem colon, & poſt γυναικι & ϑνομα ην commata, ſed nullum poſt εβασιλευσε.

τοπερ) τηπερ Ald. Cam. I. II, Pariſ. B. C. Remig. Vind Arch. τοπερ εν τη Paſſion. Medic. Ask. τοπερ τη Steph. I & ſeqq. Vid. Joſeph Antiq. VIII, 6. 2. τοπερ εν τη fieri nequit: priſtina lectio, τοπερ τη Βαβυλωνιη, revocabitur; niſi forte plures libri ſcripti Mediceo concinant: tum commode ſcribi poterit: ϑνομα ην, — τοπερ τη εν Βαβυλωνι, Νιτωκρις. *Valkenar.*

Poſt την ante ελεγον comma inſerit Ald. Cam. I. II.

αδελφεω) αδελφεον Arch. poſt τον comma in Ald. Cam. I. II.

βασιλευοντα) βασιλευσαντα idem. Poſt σφεων comma in Ald. Cam. I. II, punctum poſt απεκτειναν, & poſt βασιληΐην.

υπογαιον, καινϑν) ὑπογεον, και νυν Arch. Vindob.

dob. Explicat Suidas in voce & Schol. Paſſion: Mirifica peperit verbum illud commata: ſi & ego aberravero, peccabitur intra ſpem veniae. Legitur in Gloſſ. Herod. *καινȣν, το χρησασθαι λογω καινω*: hinc ſua tranſſumſit Suidas, cuius interpres: *καινȣν apud Herod. ſignificat novo quodam (τῷ) ſermone uti*, abſurde. Utilior Heſychii nota: *καινισαι, καινω χρησασθαι, και εγκαινισαι*. De Perillo, qui, Phalaridis iuſſu, tauro incluſus, *artis ſuae opus teterrimum primus auſpicatus eſt*, ut ſcribit Valer. Max. IX, c. 2. ex. 9. Callimach. Fragm. CXIX *πρωτος επει τον ταυρον εκαινισεν*. Ab Herod. potuit *καινȣν* in eundem ſenſum adhiberi, ſcribique: *ποιησαμενην γαρ μιν οικημα περιμηκες ὑπογαιον καινȣν μεν λογω, νοω δε αλλα μηχανησασθαι, quod fieri curaverat ſpecioſum conclave ſubterraneum verbo quidem auſpicatam, ſed revera alia ſuiſſe meditatam*. Alibi apud Herod. opponuntur *προσχημα μεν ποιευμενος*, & *εν νοω δ' εχων*. Thucyd. VI, 76 *ἡκȣσιν ες την Σικελιαν, προφασει μεν, ᾗ πυνθανεσθε, διανοια δε, ἣν παντες ὑπονοȣμεν*, in quibus *διανοια* proximum accedit ad Herodoteum *νοω*. In talibus ubique permutantur, *προφασις* & *λογος*. Pervulgatae ſunt formulae, ut apud Latinos *verbo* & *revera*, *λογω μεν* ſive *λεγων μεν*, *βȣλομενος δε· λογω μεν, το δ' αληθες· προφασει*, vel *προφασιν μεν, το δ' αληθες*· poſtremum illud Maximo Tyrio reſtitutum voluit accuratiſſimus Marklandus XXVII, 8, ubi minore molimine ſcribi poterit: *εραν φησι μεν τȣ ὁρωμενȣ, το δ' αληθες ερα καλλȣς αληθεστερȣ. Valkenar.* — Praeſtetne *ὑπογεον* an vulgatum, in Grammaticorum eſt controverſiis. Ope-

Operoſe litem examinaverat Coprogenius, quo de Suidas in *Ανωγεον*. Hic moleſtum magis eſt, *καινου τω λογω*. H. Stephani *κενου* alienum prorſus videtur: alii aut *εγκαινιζειν* praeferunt, aut *καινισαι μεν λογω*, quem fere in modum Sophocles Trachin. v. 811 *και τι καινιζει στεγη*. Edito patrocinatur Schol. Paſſion. & *λεξεων* Herodoti auctor Voc. *καινου*, adſcribentes, *το χρησασθαι λογω καινω*, & ex illis Suidas: praetexuiſſe videlicet aedificio reginam novi quippiam, ut Aegyptios videndi ſtudio adliceret, quorſum etiam vergit Abreſchii Sententia Diluc. Thucyd. p. 67. Fortaſſe invenietur, cui *καινον τω λογω*, ſi color recepto conſtare non poterit, probabitur. Vid. Bergler. ad Alciphr. I, 9. *Weſſeling* Optime, uti mihi quidem cum Larcherio videtur, locum hunc emendavit Toupius Emend. in Suid. P. III, p. 468. Vol. I. Opuſc. Crit. Edit. Lipſ. Haec minime ſana ſunt, inquit, nam illud *καινου* putidum eſt, & nullius ſalis. Alii *καινον*, alii *καινου*. Neutrum recte. Reſcribo ex vi & ductu ſententiae: *ξεινωνα μεν τω λογω, νοω δε αλλα μηχανασθαι*. *Verbo quidem ξεινωνα, animo autem aliud machinari.* Mendum ortum ex affinitate literarum. *ξεινων. κεινων. καινου*. Sic error errorem parit. Eſt autem *ξενων* diverſorium, ſive locus ad hoſpites excipiendos accommodatus. Heſych. *ξενων, καταλυμα, η μεγα ανωγεων*. Ita ſcribendus iſte locus, qui vulgo in corruptiſſimis eſt. Lucas XXII, 11. 12 *πȣ εστι το καταλυμα — κακεινος υμιν δειξει ανωγεον μεγα*. Anaxandrides Comicus apud Athenaeum lib. 2, p. 48 *Αλλα ξενωνας ειχε, και εκαινου δομους*. Diodor.

dor. Sic. lib. 13, c. 20. T. I, p. 608 ὁ δε των Ακραγαντινων σχεδον πλουσιωτατος ην κατ᾽ εκεινον τον χρονον Γελλιας, ὁς κατα την οικιαν ξενωνας εχων πλειους, προς ταις πυλαις εταττεν οικετας, οἱς παρηγγελμενον ην ἁπαντας τους ξενους καλειν επι ξενια. Joſeph. de bello Jud. lib. 5. c 17. T. 2. p. 330, ubi de regia Hieroſolymitana loquitur. Πυργοις διειληπτο, ανδρωσι τε μεγιστοις, και εις ξενωνας ἑκατοντακλινους. Ita ſcribendum, non ἑκατοντατρικλινους. Athen. lib. XII, p. 538 ην δε ὁ οικος ἑκατοντακλινος. Huiusmodi ξενωνα, ſive coenaculum amplum & περιμηκες ſe aedificare dicebat Nitocris, ſed alia animo volvebat ſemina doloſiſſima. Quod ex ſequentibus patet. Καλεσασαν δε μιν των Αιγυπτιων, τους μαλιστα μεταιτιους του φονου ηδεε, πολλους εστιαν, δαινυμενοισι δε επειναι τον ποταμον δι᾽ αυλωνος κρυπτου μεγαλου. Et convocatis ad convivium multis, quos praecipue noverat fraternae caedis auctores, per occultum magnum canalem immiſiſſe flumen diſcumbentibus. Quae noſtram emendationem egregie confirmant. Haec Toup. cuius in contextum recipere emendationem feliciſſimam, ne minimum quidem nobis dubium eſt.

καλεσασαν) Medic. Askew. & ora Steph. I, Paſſion. καλεεσαν Vind. Arch. καλευσαν Ald. & Edd.

του φονου ηδεε,) poſt του φονου comma habet, ηδεε cum ſeqq. iungens Ald. Camer. I. II. ᾔιδε Arch. Vind.

Poſt δαίνυμενοισι δε comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt μεν περι & poſt πλην.

αυτην

αυτην μιν) Medic. Ask. Vind. Arch. Alii cum Ald. αυτην μεν.

εξεϱγαϛο) εξεϱγαϛατο Arch. εξεϱγατε Vindob

ες οικημα) Pauw coniecit ες οχημα *in vehiculum cinere plenum*. Redolet recentius quippiam. *Weſſeling*.

σποδȣ) σπονδης Arch.

ad Cap. CI.

κατ' ȣδεν ειναι λαμπϱοτητος) Tentabat *Reiskius* κατ' ȣδεν ειναι λαμπϱοτητας, aut potius λαμπϱοτητος εχομενον τι. Quale quidem fulcrum, ſi ad explendam ſtructuram adſciſceretur, non obluctarer cum Weſſelingio. Poteſt certe dictio locum tueri, etſi rarior, huiuscemodi praeſidio. Lege Abreſchii Dilucid. Thucyd. p. 690.

Μοιϱιος) colon hic in Ald. Cam. I. II. Μυϱιος Vind. Arch.

βοϱην) ſic recte Paſſion. ceteri cum Aldo βοϱεην. Vid. II, 149.

πϱοπυλαια) πϱοπυλεα, Ald. Cam I. II, quae hic comma poſt οϱυξαι colon, & poſt της iterum comma habent.

πεϱιοδος) Med. Arch. Ask. Paſſion. Vind. πεϱιμετϱος vulgo cum Aldo. Poſt οικοδομησαι colon, poſt των comma habet Ald. Camer. I. II, in iisdem poſt επιμνησομαι colon exſtat, & punctum poſt αποδεξαϑαι.

ȣδενα αλλων) αλλων ȣδενα Ald. Camer. I. II, Steph. I ſeqq. ante Gronov.

ad

ad Cap. CII.

βασιλεος) Ald. & Edd. Arch. Ask. Alii βασιλεως.

εην) ην iidem cum Vind. poſt τω ante ονομα comma inſeruit Ald Cam. I. II, quod idem faciunt poſt τον ante ελεγον.

ελεγον) omittunt verbum Vind Arch.

παρα την) Med. Ask. Arch Vind Paſſion. Ora Steph. I. Alii περι την cum Aldo. Poſt κατοικημενους comma Ald. Cam. I. II.

ουκετι) Arch Ask. Vind. Medic. Paſſion. μηκετι Ald. & Edd.

Poſt εντευθεν δε & Αιγυπτον nullum comma in Ald. Cam. I. II. Prius quoque ſic interpungitur in Regio Pariſ. A. ap. Larcher. qui iure probavit.

ὡς οπισω) Iidem cum Remig. & Ald. ὠς vulgo abeſt.

στρατιην πολλην λαβων) Arch. Vindob. Pariſ. C. Ceteri cum Ald. πολλην των λαβων. Aut e contextu των videtur eiiciendum, aut in αστων transmutandum, quod malim. Αστοι, εγγενεες etiam dicti & εγχωριοι, Herodoto ſunt *indigenae*, Lib. 2, c. 172. 3, 99. 4, 33 & 68. αστοι & ξεινοι Lib. 2, c. 160 & 3, 8. Potuerat Seſoſtris & in iſtam expeditionem nobiliſſimam ξεινους conſcribere, nam iam ante ſibi ſubiecerat Arabas & Libyas ſecundum Diodor. Sic. I, 53 & poſtea certe peregrinis uſus eſt ad aedificanda templa, quibus inſcribi voluit: ὡς ουδεις εγχωριος εις αυτα μεμοχθηκε, eodem teſte Diodoro I, c. 56. *Valkenar.* Ab Aldo venit πολλην των λαβων, dedit-

ditque anſam doctis viris varia machinandi; quorum ego conſilium laudare poſſum, opera non uti. Inſititium vocabulum eſt, & nulli uſui, meritoque ſchedarum iudicio damnatum. *Weſſeling.* cui Reizius accedit. Nos potius in Valkenariam imus ſententiam ασων emendantes.

και δεινως γλιχομενοισι) copulam non habet Arch. nec Vind. Corrigitur a Reiskio μαχομενοισι, ſicuti περι ελευθεριης μαχεσαμενοι I, 95, neque enim γλιχεσθαι περι τινος in ſermonis uſu verſari. Atque hoc ego non nego: imo vero της ελευθεριης γλιχομενοι ſunt in Mſ. Ask. VIII, 143. Nec verbum tamen muto aut praepoſitionem detraho: poteſt enim idem videri ac περι — γλιχεσθαι, & ſunt aliorum, eiusdem notionis verborum, ſimiles ſtructurae, ab Abreſchio conductae ad Ph. Cattieri Method. p. 86 & Dilucid. Thucyd. p. 722. *Weſſeling. Valkenario* dudum placuit altera coniecturarum *Reiskii*, genuinumque videtur, δεινως μαχομενοισι περι της ελευθεριης· quae conſueta Herodoto eſt aliisque ſcribendi ratio, verbo μαχεσθαι ſimilibusque praepoſitionem περι hunc in ſenſum paſſim adiungentibus: de multis pauca ponam Herodoti: L. VII, c. 135 ει ελευθεριης πειρησαιο, ουκ αν δορασι συμβουλευοις ημιν περι αυτης μαχεσθαι, αλλα και πελεκεσι. L. V, c. 2 ανδρων αγαθων περι της ελευθεριης γινομενων των Περινθιων· optime Valla; *pro libertate ſtrenue pugnantes*: egregium de Graecis Perſa teſtimonium dicit L. VIII, c. 26 ου περι χρηματων τον αγωνα ποιευνται, αλλα περι αρετης. Anaximenes, Jon certe, apud Diog. Laërt. II, 5 μελλουσι δη αμφι της ελευθεριης απαν-

απαντων Ιωνες Μηδοις καθιςαϑαι ες πολεμον. Si quando conſtiterit, quod vix opinor futurum, γλιχεσθαι περι της ελευθεριης etiam alibi reperiri, levis erit huius chartae iactura. Haec *Valkenar.* cui cum Larcherio obiici poteſt, hanc verbi γλιχομαι cum περι conſtructionem ad ſingularitates fortaſſis Herodoteas, alibi non obvias, eſſe referendam.

ενιςη) Med. Paſſion. Ask Vind. αυςη ceteri cum edd. Poſt χωρας abeſt comma ab Ald. Cam. I. II, poſt ονομα comma exſtat ante Reiz.

δυναμι) Iidem. δυναμει vulgo. Punctum poſt σφεας Ald. Cam. I II.

πολις) Parif. B. Vind. Remig. Ald. πολιας Ask. Paſſion. Medic. πολεις Arch. Vid. Cap. 108. 121. 177.

Poſt κατα ταυτα comma, poſt γενομενοισι punctum Ald. Cam. I. II.

προσενεγραφε) Medic. Vind. Ask. Paſſion. προσανεγραφε Ald. & alii cum Euſtath. in Homer. p. 688, 42. προσανεγραψε Arch. Et ad hanc lectionem Vind. nominavit Weſſelingius, quem ad priorem iam laudarat. Alterutrum neceſſario vitium eſt, ſed quam habeat ex his lectionem Vind. diiudicare nos non poſſumus. Joſepho placuit haec narratio plura inde derivanti, quam neceſſe erat, lib. VIII. Antiq. C. 10. 3. *Weſſeling.*

Poſt ποιεειν comma habet Ald. Cam. I. II.

εισαν) Paſſion. Med. Ask. ησαν Ald. & Edd. Arch. Vind. & cet.

ad Cap. CIII.

ταυτα δη) ταυτα δε Ask. Poſt ηπειρον punctum Ald. Cam. I. II, comma poſt κατεστρεψατο & poſt δοκεει.

και ȣ προσωτατα) ſine negatione Paſſion.

στρατος) Σεσωστρις Arch. nec male, vid. cap. 107. Poſt στηλαι punctum habet Ald. Cam. I. II.

το δε) τῶ δε Arch. Poſt οπισω comma habet Ald. Cam. I. II.

φασι) φασει Vind. Arch.

τό εντευθεν ατρεκεως) ατρεκέως το εντευθεν ſidem.

μοριον ὅσονδη) μοριον, ὅσον δη αυτȣ Ald. Camer. I. II. ὅσον Vind. Arch. abeſt & αυτȣ, tum χωρȣ praeferunt. Porro κατελιπε Ald. Vind. Arch. Pariſ. B. C. Remig. quod iure maluit Weſſeling. κατελειπει Med. Ask.

τη πλανη αυτȣ αχθεσθεντες) Ald. Cam. I. II, Steph. I, Arch. Medic. Ask. Paſſion. optime; vulgo εν τη. cum Steph. II. αχθεντες Vindob. Arch.

ad Cap. CIV.

οἱ Κολχοι) Articulus non eſt in Vind. Poſt Αιγυπτιοι punctum habet Ald. Cam I. II. εοντες τη χροιη Αιγυπτιοι Arch. citat haec Theo Progymn. p. 49.

ἱρομην αμφοτερȣς) Arch. Vind. Alii omnes cum Ald. ηρομην contra morem. Punctum poſt αμφοτερȣς Ald. Cam. I. II.

νομιζειν) νομιζεν Ald. Cam. I.

μελαγχροες εισι) comma hic ponit Ald Camer. I. II. μελαγχρυες Vind. Arch. ȣλοτριχες hinc

hinc Mſſ. Pollucis II, 23. Euſtath. in Dionyſ. v. 689.

ανηκει) αφηκει Arch.

δη και μαλλον) δε Ask. Arch. και, quod ſequitur, eſt ex Paſſion. Med. Ask. ceteri & Ald. non legunt.

Poſt Κολχοι & Αιγυπτιοι nulla commata Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt αιδοια, comma poſt Φοινικες δε.

Συροι) Paſſion. Med. Συριοι Ask. & ceteri cum Ald. & Joſepho Antiq. 8, 10. 31 & contra Apion. I, 21. p. 453. Ασσυριοι Africanus in Euſebii Praepar. Evang. X, 10. p. 490.

Poſt μεμαθηκεναι punctum habet Ald. Camer. I. II, comma poſt Θερμωδοντα.

Παρθενιον ποταμον) ποταμον και Παρθενιον Arch. Vind. nec diſſentit Euſtath. in Dionyſ. v. 722. p. 243, modo και τον Παρθενιον ſcribatur, ut voluit: Joſeph. editum ſervat.

Μακρωνες) hinc tetigit Crit. in Apollon. Rhod. I, 1024. Comma hic habet Ald. Camer. I. II.

οἱ περιταμνομενοι ανθρωπων) ανθρωπων οἱ περιταμνομενοι Vindob. Arch. Omiſſum videtur Goldhagenio τουτων των.

Αιγυπτιοισι) Αιγυπτιοι iidem.

ταυτα) τα αυτα Vind.

Poſt Αιγυπτιων & και Αιθιοπων commata habet Ald. Cam. I. II.

τεκμηριον) Med. Ask. Paſſion. ora Steph. μαρτυριον alii cum Ald. ex gloſſa alterutrum.

αλλα των — αιδοια) Haec deſunt Pariſ. A. errore ſcribae.

ad Cap. CV.

φερε νυν) Med. Ask. Vind. Arch. Paſſion. margo Steph. φερε δη alii cum Ald. & edd.

λινον) Spectavit Strabo XI, p. 762. A. Euſtath. in Dionyſ. v. 689. p. 232. Schol. Apollon. Rhod. IV, 277.

εργαζονται κατα ταυτα) εργαζονται κατα τα αυτα Arch. Vindob. Pariſ. C. και κατα ταυτα Med. Ask. Paſſion. copulam alii non habent. Nollem, inquit *Weſſeling* και κατα ταυτα και η ζοη πασα και — Gronovius, ſublata diſtinctione, optaſſet arte. Perit ita vis ratiocinii ex lino, nec verum eſt, ſolos Aegyptios & Colchos linum tractaſſe.

Poſt πασα & γλωσσα commata ſunt in Ald. Cam. I. II.

λινον) λινων Pariſ. B. Quae ſequuntur, exſcripſit Pollux V, 26, in quo lege Ἡροδοτος δε το Κολχικὸν, ὅπερ εςι Φασιανον, ὑφ &c. Σαρδονικὸν ſcribit Arch.

ad Cap. CVI.

τας δε ςηλας) Arch. Vind. αἱ δε ςηλαι alii cum Ald. Accuſativus praeſtat ex ſcriptis. Mutarunt ſcribae, quod ordo verborum inſolentior videretur. Sic tamen V, 103 και γαρ την Καυνον, προτερον ȣ βȣλομενην, συμμαχεειν — τοτε σφι και αὐτη προσεγενατο. Sophocles Trachin. v. 287 τασδε δ', ἁσπερ εισορας Εξ ολβιων αζηλον ἑυρȣσαι βιον, χωρȣσι προς σε — Plura J. F. Gronov. in Senec. de benef. IV, 32 & Jo. Daviſ. ad Cicer. Diſp. Tuſc. I, 24. *Weſſeling.*

κα-

κατα τας χωρας) Med. Arch. Vind. Ask. ora Steph. Paſſion. Ceteri κατα χωραν cum Aldo.

Poſt πλευνες comma, poſt περιεσσαι punctum poſitum in Ald. Cam. I. II, comma in iisdem poſt Συρη.

ορεον) Arch. Vid. II; 150. ωρων Arch. αρον Paſſion. ωρεον vulgo Steph. I. ωρεων Ald. Cam. I. II. Poſt αιδοια punctum ante Reiz.

ες Φωκαιαν ερχονται) Med. Askew. Vind. Paſſion. εΦ ω και ανερχονται non diſſentiens admodum Arch. Vulgo κατερχονται cum Aldo.

Poſt Σαρδιων comma habet Ald. Cam. I. II.

εκατερωθι) Med. Ask. Paſſion. ceteri εκατερωθεν cum Aldo.

Poſt χερι comma, idemque poſt αριστερα in Ald. Camer. I. II.

τοξα) Ask. Arch. Vind. Med. Paſſion. in aliis & Ald. τοξον puncto poſt id poſito.

ται την αλλην σκευην) κατασκευην Arch. Vind. Explicat οπλισμον Gloſſa Paſſion.

Αιγυπτιων) Αιγυπτιην Ald. Cam. I. II, Stephan. I. II & ſeqq. quod cur in Αιγυπτιων mutarit Weſſelingius, probante Reizio, neſcio. Aldinum cum Strothio & Larcherio praeferendum cenſemus.

εκ δε τε ωμε) corrigitur εκ δε τε ευωνυμε ωμε, Weſſelingio invito, nec cauſa, cur quid immutetur.

Poſt ταδε colon exſtat apud Ald. Cam. I. II, comma poſt χωρην.

ωμοισι) Νεμοισι Arch. in Vind. ωμοισι, ſyllabae priori ν ſuperpoſito. οπλοισι τοισι εμοισι ex Diodor. I, 55 a Galeo, Pauwio, Reiskio & Strothio corrigitur, idque, uti nobis videtur,

 rectiſ-

rectiſſime, quamquam *Weſſelingius* pro defendendo vulgato, Tu vide, inquit, Sophocleum hoc Trachin. v. 1057. Ω πολλα δη και θερμα και λογω κακα και χερσι κάι ΝΩΤΟΙΣΙ μοχθησας εγω· vertebat Cicero liberius Tuſcul. Diſp. II, 8. *O multa dictu gravia, perpeſſu aſpera, quae corpore exantlata atque animo pertuli.* Nam ut in Sophocle και νοοισι μοχθησας, quae Daviſii coniectura, legerit, vix credo. Ecce aliud & propius quidem Claudiani Bell. Gildon. v. 115. *Aſt ego, quae terras humeris pontumque ſubegi.* Quod idem eſt, ac ſi *lacertis* dixiſſet. Non certe ex neceſſitate Rubenius & Gebhardus ſcribebant *numeris*, neque *iuvenis* uti Barthius. Tuitus Claudianum eſt *Noſtri* verbis, quae poetae in animo fuerunt J. Fr. Gronovius Diatribe in Papin. Stat. c. 23. p. 128. Nunc video, P. Burmanno non admodum Gronoviana placere, nec muta dicta. Haec Weſſelingius, quae tamen mihi ωμοισι Herodoteum eſſe non perſuadent.

Poſt δηλοι punctum habet Ald. Cam. I. II.

τὰ δη) τα, δη Ald. Cam. I. II. τα δε Arch.

θεησαμενὼν) θεισαμενοι Arch. θεισαμενων Vindob.

απολελειμμενοι) απολελυμμενοι Vind.

ad Cap. CVII.

πολεας) Arch. Ald. Remig. cum Edd. ſed πολλεας Ald. Cam. I. II. πολλας Med. Askew. Vind. Sed πολεας ſpecimen Jonicae dialecti, Homero toties frequentatum, iure igitur a Weſſelingio in priſtinam ſedem reſtitutum.

Poſt

Poſt *εθνεων* & *των* commata in Ald. Camer. I. II.

εγενετο) *εγινετο* Ask. Arch. Vind. Paſſion.

ἑωυτȣ) *αυτȣ* Ald. Cam. I. II, Steph. I. & ſeqq. Noſtrum e Med. iure recepit Gronov.

Poſt *τω* ante *επετρεψε* comma habet Ald. Cam. I. II, idem poſt *αυτω*, ſed nullum poſt *παιδας*.

περινηησαι) *περινησαι* & *περινησαντα* Ask. & Paſſion. cuius gloſſa *συρευσαι*. vid. I, 50.

ὑλη) *ὑλην* Arch.

Poſt *τον δε* comma inſerit Ald. Cam. I. II, nullum habent poſt *συμβȣλευσαι*.

τȣς δυο) *τας δυο* Arch. Vind.

εκτειναντα) *εκτειvοντα* iidem.

Poſt *καιομενον* colon habet Ald. Cam. I. II. *κεομενον* Arch. Vind.

επ' εκεινων) Ask. Vind. alii *εφ' εκεινων*. Noſtrum ex indole Ionica.

Poſt *επιβαινοντας* comma habet Ald. Camer. I. II.

τοιȣτω) Medic. Ask. Arch. Vind. Paſſion. Vulgo *τοιωδε* cum Ald.

Poſt *λοιπȣς* comma inſerit Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CVIII.

τισαμενος) explicatur *τιμωρησαμενος* in Paſſion.

Poſt *ωμιλω* & *τον* commata ſunt in Ald. Cam. I. II, idem poſt *των* ante *τας χωνας*, poſt *εχρησατο* punctum.

των τας χωρας κατεστρεψατο) Haec ſi abeſſent, neceſſaria non cenſerem. Gloſſam redolent,

lent, ex ſuperiore capite huc invectam. Eadem Pawii ſuſpicio. ἐς τάδε ἐχρήσατο Reiskius, quae praepoſitio in ſimili verborum ordine ſaepe reticeri ſolet. *Weſſeling.* Totidem atque eadem paullo ſuperius leguntur verba c 107, quo Seſoſtrim dixerat ἀναγόντα πόλεας ἀνθρώπους τῶν ἐθνέων, τῶν τὰς χώρας κατεστρέψατο. Conſ. Diodor. Sic. I, 55. V, 58. Hic prudentiſſimum regem in vindicta de fratre ſumenda ſcribit uſum τῷ ὁμίλῳ τὸν ἐπήγαγετο· quae ſane ſufficiebant: mihique adeo videtur multo veriſimilius, quae his proſtant ſubiecta, τῶν τὰς χώρας κατεστρέψατο e praecedenti capite repetita a lectore, quam ab ipſo Herodoto: ſed, quae ſcripto Codd. tuentur, in hoc quidem hiſtorico ſaepius luxuriante perpaucis videbuntur in marginem reiicienda. *Valkenar.* in cuius ire placet ſententiam.

Poſt ἐν Αἰγύπτῳ comma ante Reiz.

ὤρυσσον) Medic. Ask. Paſſion. ora Steph. διώρυξαν Remig. ὤρυξαν Ald. & ceteri.

ἐποίευν) Ask. ἐποίεον Ald. & Edd.

Poſt Αἴγυπτον nullum comma in Ald. Camer. I. II.

ἱππασίμην) comma hic ante Reiz. ἱππασίην Arch. Vind.

Poſt τούτων colon Ald. Cam. I. II, nullum comma poſt Αἴγυπτος, quod adeſt poſt ἄνιππος in iisdem.

Poſt ὁ βασιλεὺς comma ponit Ald. Camer. I. II. οὗτος ὁ βασιλεὺς Remig. nec male.

τὰς πόλις) Ask. Med. Arch. Paſſion. Vind. Articulum reliqui cum Ald. praetereunt.

Poſt

Poſt ὁ ποταμος nullum comma in Ald. Camer. I. II.

εχρεωντο) εχρεοντο & χρεόμενοι Arch. Vind. quem in modum ſaepe Hippocrates. Poſt πομασι nullum comma ante Reiz

εκ Φρεατων χρεωμενοι) Ne hoc quidem, εχρεοντο — χρεώμενοι, videtur Herodoteum, verum potius natum ex errore proclivi deſcribentis: εκ Φρεατων αρυομενοι vel αρυτομενοι, *ex puteis haurientes*, forſitan ſcriptum fuerat olim. Dubium eſt, quam verbi formam adhibuerit: L. 6. c. 119 vulgatur: αρρυσσονται εξ αυτε, nempe τε Φρεατος, ubi αρυονται, aut αρυτονται ſcribi potuit. *Valkenar.*

ad Cap. CIX.

ἡ Αιγυπτος) Abeſt ἡ Askew.

επιτελεειν) Ald. Arch. Vind. Pariſ. B. Remig. vid. Portum. αποτελεειν Med. Ask. Paſſion. Herodotei Codd. ſi variant, vix, opinor, conſtitui poterit, utrum ſcribendum ſit αποφορην οἱ τελεειν, an αποφορην ὑποτελεειν, an, quod Med. praebet, αποτελεειν· quando ſingula reperiuntur in talibus. Huc pertinet in Gloſſar. Herod. αποφορην· quod hic *tributum* notat, τὸ ὑπο των ὑπηκοων τοις αρχεσιν ὑποτελεμενον. Vox quidem Atticis ſatis eſt uſitata; nam Athenis ſic *merces* dicebatur, *quam heris praeſtabant ſervi;* quam in rem ſufficiunt Valeſio notata ad Harpocrat. nunquam tamen, quantum recordor, ſcriptoribus Atticis αποφορα tributum illud vocatur, quod Athenienſium reipublicae quotannis pendebant οἱ συμμαχοι, quos vocabant, ſi-

ve αἱ πολεις, vocabulo minus invidioſo dictum συνταξις. Hoc quum hominibus harum rerum gnaris ſit notiſſimum, mirum eſt, apud Harpocrat. in voce Συνταξις & Aldo usque per editiones iſta fuiſſe propagata: ελεγον δε ἑκαςυς Φορυς σ. quae proſtant & apud Suidam: quum absque controverſia hunc in modum corrigi debuerant: ελεγον δε και τυς Φορυς Συνταξεις· atque ita ſcribendum etiam apud Etymologum. Senſit vitium And. Dounaeus, cuius vid. Praelect. in Demoſth. Philipp de pace p. 118. *Valkenar.*

Poſt ενιαυτον comma Ald. Cam. I. II.

τι) deſideratur in Arch. Vind.

Poſt γεγενημενον colon ante Reiz. Poſt επισκεψομενυς & αναμετρησοντας commata poſuit Ald. Cam. I. II.

γεγονε) γεγονεναι Arch. Vind.

οἱ Ἑλληνες) Euſtath. in Dionyſ. v. 988 cum Ask. Vind. quod iure maluit Weſſeling. Ald. & alii οἱ omittunt.

ad Cap. CX.

μεν δη) Arch. Med. Ask. Paſſion. δη ἐτος δη vulgo cum Ald.

Poſt δυο μεν. & πηχεων commata nulla in Ald. Cam. I. II, in quibus poſitum comma poſt ἑωῦτον τε.

τωνδε δη) Arch. Vind. bene, vulgo των, δη cum Ald.

περιεαδε) comma hic habet Ald. Cam. I. II. περιῆδε Arch. Vindob.

οἱ) Abeſt Vind. & Arch.

Σεσωςρι)

Σεσωϛρι) iidem & Askew. Alii Σεσωϛριϊ cum Aldo.

Σεσωϛριν μεν γαρ) Ὁ μεν γαρ Σεσωϛρις Arch. Vindob.

Σκυθας·) σκυθας. Ald. Cam. I. II.

Δαρειον δε — ἑλειν) Haec quinque non habent Arch. & Valla.

ἱϛαναι) Medic. Ask. Arch. Vind. Paſſion. Alii cum Ald. ϛαναι.

Poſt αναθηματων nullum comma in Ald. Camer. I. II.

τοισι εργοισι) Med. Arch. Vind. Ask. Paſſion. Vulgo cum Ald. male τοισι εκεινε εργοισι.

ad Cap. CXI.

Φερων· τον) Ora Steph. I, Paſſion. Medic. Ask. Φερωνα ceteri cum Ald. quae comma hic coli loco habet. Φερων αω Φερωνα malueris, parum refert.

ϛρατηϊην) ϛρατιην Arch. Vind.

Poſt γενεσθαι abeſt comma ab Ald. Camer. I. II.

κυματης) ut Jonicum citat Euſtath. Homer. p. 827. 49.

Poſt αυτον comma poſuit, & τες οφθαλμες cum τυφλωθηναι coniunxit male. Poſt τυφλον punctum habet Ald. Cam. I. II.

απικεσθαι) αναπικεσθαι Arch. Vind.

Poſt αναβλεψαι nullum comma Ald. Camer. I. II.

Poſt και τον comma adeſt Ald. Cam. I. II.

ανεβλεπε) Med. Paſſion. Ask. margo Stephan. I. Ceteri ανεβλεψε cum Ald.

Poſt

Poſt γυναικας, & των commata habet Ald. Cam. I. II, idem poſt η της in iisdem, & poſt Ερυθρη βωλος.

Poſt πολι colon, poſt της comma in iisdem.

τουγε λογον) τογε λογου & σχειν Arch. Poſteſius & Vindob.

Ἡλιου) ἡλιου Ald. Cam. I. II, poſt ἱρον comma eaedem, & colon poſt εργα. Poſt λιθινους comma non eſt ante Reiz.

εοντα ἑκατερον) Med. Paſſion. Ask. Vulgo εοντας, cum Ald. Poſt ἑκατερον ante πηχεων comma inſeruit Ald. Cam. I. II, colon poſt ἑκατον.

Poſt ευρος δε comma habet Ald. Cam. I. II.

οκτω πηχεων) Paſſion. Med. Vind. Askew. Arch. alii cum Ald. πηχεων ignorant.

ad Cap. CXII.

Poſt Μεμφιτην colon, poſt τω comma Ald. Camer. I. II.

την των Ἑλληνων) Paſſion. Medic. Ask. ab aliis & Ald. των abeſt. Reſpexit Euſtath. in Odyſſ p 1500. 35.

Poſt του ante ιον. & τε ante και commata inſerta ab Ald. Cam. I. II.

Ηφαιστηιου) Ηφαιστιου Ask. Poſt κειμενον colon Ald. Cam I. II.

Poſt το ante καλεεται comma, poſt Αφροδιτης punctum Ald. Cam. I. II.

ἱρον ειναι) Med. Ask. Arch. Vind. Remig. Paſſion. ειναι praeteritur ab aliis.

Poſt ακηκοως comma habent omnes ante Reiz.

εδιαι-

εδιαιτηθη) Med. Ask. Arch. Vind. Remig. Vulgo διαιτηθη cum Paſſion & Ald.

επωνυμιον) Paſſion. Medic. Ask. επωνυμον Pariſ. B. C. Vindob. Arch. Ald. quae cum Camer. I. II. poſt εςι punctum habet. Si foret ὅτι οἱ ξεινης — uti Reiskius coniicit, επωνυμιον protectius eſſet, idemque ac επωνυμια. Alioqui επωνυμον, de quo praeclare Stanleius in Aeſchyli VII Theb. V, 138 & Hemſterhuſ. ad Luciani D. Mort. IX, 1, non movendum. Potuiſſet & διαιτηθη ſe tueri Jonum, augmenta ſaepe ſpernentium adſuetudine. Cetera omnia ſervo, nihil demutans. Vide tamen Miſcell. Lipſ. Vol. VII. p. 639. *Weſſeling.* Probavit επωνυμον Larcherius, & Stanleii ſequitur interpretationem.

γαρ αλλα) Med. Ask. Vind. Paſſion. Ceteri γαρ αλλη αλλης ΑΦ.

ουδαμοις) Ora Steph. I, Medic. Ask. Arch. Vind. Paſſion. ουδαμα in ceteris & Ald. differentia levi.

ad Cap. CXIII.

Poſt Ἑλενην ante Reiz. nullum comma; poſt ὧδε comma in Ald. Cam. I. II.

ες το Αιγυπτιον πελαγος) Arch. Vind. Valla. Vulgo Αιγυπτιων cum Ald. Emendat vir doctus ες το Κυπριων πελαγος· id Sidonem fluctibus adſpergere, de qua c. 116, neque aliud ac Sidonium eſſe mare. Factum nollem. Aegyptium mare Plin. H. Nat. II, 68, & Noſtro illud eſt, quod Aegyptum, & utrimque vicinas oras alluit. Neque Strabo diſſentit, Carpathium Aegyptio committens, huic Creticum & Li-

Libycum lib. X, p. 748. A. & II, p. 187 in Iſſico & Pamphylio ſitam eſſe Cyprum, *συναπτουσαν τω Αιγυπτιω πελαγει*. Addit p. 182 D. maris Aegaei ſinum *συγκειμενον* eſſe *εκ του Αιγυπτιου πελαγους, και του Παμφυλιου, και του Ισσικου*. Quae quidem pro Herodoto abunde ſunt, *Weſſeling*.

Poſt *εντευθεν δε* comma, & ſeqq. ſine parentheſi Ald. Camer. I. II, poſt *πνευματα* in iisdem comma.

και Αιγυπτου) Duo haec deſunt Vallae & Arch.

Ταριχειας) Jonico flexu *Ταριχηΐας* dabunt forte Codd ſupra c. 15. *μεχρι Ταριχηΐων* legebatur in Mſſ. Galei. Quando nomen eſt urbis, *Ταριχεα* ſcribendum cenſebat Salmaſius. *Valkenar.*

ηϊονος) Comma hic Ald. Cam. I. II. *κιονες* Arch. Vind.

Poſt *ες το* comma Ald. Cam. I. II.

ὁτεω ανθρωπων) Converti in *ὁτευ*, uti Mſſ. lib. 9, 82 plures, poſſet, niſi tertium noſter caſum in ſimilibus adamaſſet. Loca Herodoti ſtudioſum fugere non poſſunt, & coacervavit Raphelius ad Epiſt. Pauli Epheſ I, 3. *Weſſeling.*

επιβαλητα) *επιλαβηται* Arch. quod non eſt abſurdum iudice *Weſſeling*.

ὁμοιως μεχρι εμευ τω απαρχης) *ὁμοιος το μεχρι εμευ απαρχης* Vind. Arch. *μεχρι* etiam Paſſion. & Ask. *μεχρις* vulgo cum Ald.

απιστεαται) *απιστεατε* Ald. Cam. I. II.

ἱζομενοι) *ἱκεται ἱζομενοι* Med. Paſſion. Vind. Ask. alii *ἑζομενοι*, nec illi male.

Poſt

Poſt αυτον comma Ald. Camer. I, II, idem poſt Ἑλενην τε.

τετε) Euſtath. in Odyſſ. p. 1500. τετε deeſt Arch. Vind. Poſt τω comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXIV.

Poſt αγγελιην nullum comma Ald. Camer. I. II habent comma poſt γενος μεν.

λεγεσαν ταδε) λεγοντα ταδε Arch. Vind.

εξεργασμενος) Med. Ask. Paſſion. εργασαμενος Vind. Arch. εργασμενος Ald. Cam. I. II, Steph. I & ſeqq.

ες γην ταυτην) Med. Paſſion. Ask. ες γην την σην, neque prave, Ald. Arch. Vind Pariſ. B. C. qui poſteriores απενειχθεις cum Paſſion. & Ald.

τα εχων ηλθε;) τα, εχων ηλθε. Ald. Camer. I. II.

εργασμενος) Med. Ask. Paſſion. εξεργασμενος, Ald. Pariſ. B. C. Vind. Arch. non magno diſcrimine.

απαγετε) απαγαγετε Arch.

ειδω ότι) Paſſion. Arch. Vind. Med. Ask. ιδω, tum τι κοτε Ald. Pariſ. B. C. poſterius & Arch. Vind. Nolo tot membranis obniti. Alioqui ἵνα ιδω — defendi potuiſſet. Tele Sophocl. Oed. Colon. v. 943 λεξαθ', ὡς ιδω το παν Οὐ χαριν δευρ' ηξαθασσον· & Cic. pro Arch. c. 8, *vidi hunc dicere*. Critici praeterea ad Nicandri Theriaca ὁρω ὁια λεγεις, exemplum αισθησεως αντι αισθησεος ponunt, non neglectum a Bar-

Barthio in Statii Theb. II, 100 adde Oudendorp. ad Lucan. I, 255. *Weſſeling.*

ad Cap. CXV.

ταυτα) Medic. Paſſion. Ask. *τȣτο* vulgo *τȣτων* Ald Cam. I. II.

αὐτȣ) *αὑτȣ* Med. Cam. I. II.

ανήγαγε) Med. Paſſion. Arch. *αιηγε* alii cum Ald. poſt *τε* ante *και* comma inſertum in Ald. Cam. I. II.

ἱκετας) *οικετας* Arch. & Valla.

ανακομισθεντων) Sic omnes cum Aldo & Camerario, *ανακομισθεντας* ex Steph. editione prima & operarum peccato manavit.

ειρωτα) *ηρωτα* Ald. Camer. I. II & alii, & ſtatim denuo. *ηρωτα* Paſſion. & Vind. quod Jonum, teſte Corintho.

τις ειη) Medic. Arch. Vind. Poſt *τις τε ειη* Ald. Cam I. II.

Poſt *τȣνομα* punctum Ald. Cam. I. II. *το ȣνομα* Arch. Paſſion. Vind.

ειρωτα) *ηρωτα* Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt *αυτον*.

ἱκεται) *οικεται* Arch.

Poſt *αδικηματος* punctum Ald. Cam. I. II.

δε δη σφι) Ex Medic. Ask. Paſſion. *δη* deſit aliis & Ald.

Εγω ει μη) Paſſion. Ask. Arch. Med. Vindob. Vulgo pronomen cum Aldo male negligunt. Poſt *κτεινειν*, comma nullum Ald. Camer. I. II.

απολαμφθεντες), *απολαφθεντες* Paſſion. in Vind. & Arch. *δη απολαμφθέντες*. Comma hic in

in Ald. Cam. I. II. In ſimili fluctnum & ventorum procella receptius ὑπολαμβανεσθαι eſt. Sic VIII, 118 πλεοντα δε μιν ανεμον Στρυμονιην. ὑπολαβειν & VII, 170, quibus hanc ad rem contribuit locum d'Orvillius in Chariton p 269. Aliud Platoni placuit Phaedon. p. 58 B ὁταν τυχωσιν οἱ ανεμοι απολαβοντες αυτους & Philoſtrato Heroic c. 19. p. 741 κἂν ανεμοι την ναυν απολαβωσι· ubi Salm. & Gruter. αποβαλωσι, nulla urgente cauſa. Vid. ibid. p. 741 & Uraniam *Noſtri* c. 108. *Weſſeling.*

Poſt ὁς & ανδρων abſunt commata Ald. Camer. I. II. ὁσον κακιστε Arch. Vind.

ξεινιων) ξεινων legebat Valla.

εργον ανοσιωτατον) εργον ανοσιον Arch. Vind.

παρα του) Paſſion. Vind. Arch. Ask Med. Pariſ. A. B. ab Aldo erat περι του — γυναικα, την ἡν εχων ηλθες, την εχων ſive ἡν etiam Arch. Vind. & Pariſ. C. Hic egregia eſt Cod. Medicei lectio παρα του σεωϋτου ξεινου την γυναικα ηλθες. *Valkenar.*

και μαλα ταυτα τοι ουκ ηρκεσε) Med. Paſſion. Ask. in Vind. και λα ταυτα —, Arch. μαλα non habet. Vulgo και μαλα ουκ ἤρκεσε τοι συγγένεσθαι αυτη, αλλ'. Ald. Cam. I. II, σοι το συγγενεσθαι.

οιχεαι εχων εκκλεψας) Med. Paſſion. Ask. Remig. Ora Steph. I οιχεται εχων Vind. οιχου λαβων Ald. & alii. Placet Valkenario nobisque elegans Reiskii coniectura legentis: αναπτερωσας αυτην οιχεαι λεχεων εκκλεψας. Potuerat, uti Weſſelingius monuit, medium vocabulum εχων ſine damno abeſſe, uti c. 116 τα οι-

χεται κλεψας, ſi per Mſſ. ſtetiſſet. Reiskius οικιων vel λεχεων eius in locum ſufficit, non utique ignarus Herodoto verbi & participii iſtius uſum in deliciis fuiſſe. Vide nunc Alcidamantis Declam. in Palomed. p. 186. *Weſſeling.*

τα οικια) Arch. Vind. Euſtath. in Homer. p. 356. 22, τα deſit aliis & Ald.

Poſt ταυτην & χρηματα commata poſuit Ald. Camer. I. II.

αυτος ελθων εκεινος) αυτος εκεινος ελθων Paſſion. Arch. Comma poſt εκεινος Ald. Camerar. I. II.

εθελη) θελη Arch Vindob. Poſt συμπλεες comma Ald. Cam. I. II, idem poſt προαγορευω.

μετορμιζεσθαι) Punctum hic in Ald. Camer. I. II. μετεωριζεσθαι Arch. μετωριζεσθαι Vind. in Arch. deeſt quoque ες ante αλλην. μετεωριζεσθαι ſingulare eſt, neque recordatur Weſſelingius, de navigatione, aliorſum inſtituenda, ſimpliciter collocari. Μετεωρισθεις εν το πελαγει Thucyd. VII, 16 & μετεωρισαι την ναυν εις το πελαγος Philoſtr. V Apoll. VI, 12. p. 250 & alia de hoc genere, non bene reſpondent. Μεθορμιζεσθαι haud ſprevit Euripides Medeae v. 255 & 443 ſententia tamen translata. Haec *Weſſeling.* perbene.

ad Cap. CXVI.

Ἑλενης μεν ταυτην απιξιν) Syllaba repetita ſcriberem, *Valkenarius* inquit, Ελενης μεν ταυτην την απιξιν — Helenam Euripidis legerat, ni fallor, Herodotus: Herodotea certe Philoſtrato

to obverſabantur de Helena ſcribenti, tum alibi, tum praeſertim in Heroicis p. 694.

Poſt γενεσθαι punctum in Ald. Cam. I. II.

ἑτερω, τωπερ εχρησατο) ἑτερω, τω, περ εχρησατο. Ald. Cam. I. II.

ες ὁ) Vallae Latina, *inquam*, ſive ex Gronovii correctione, *in quod eum tranſtulit*, incongrua ſunt, & turbas cient. Reiskius ες ὁ aut delendum, aut in ες τελος converſum voluit, me invito. Verti debuerat, *quare eum miſſum fecit* ſive *neglexit*: ſupra I, 115. ἐτεϛ δε — λογον ειχε ουδενα, ες ὁ ελαβε την δικην, quapropter poenas dedit. *Weſſeling.*

επιϛαιτο) επιϛαται Askew.

εν Ιλιαδι) Ιλιαδα in Arch. Ιλιαδι ſine praepoſitione Vind. — Reiskius diſtinguit, ſcribitque: δηλον δε· καρτα γαρ εποιησε εν Ιλιαδι (και ουδαμη — ἑωϋτον) πλανην —, cui de punctione non admodum refragor. Guil. Budaeo Comment. Gr. Ling. p. 418 eadem fuit animi ſententia. Agnoſco praeterea καρτα & κατα in membranis permiſceri nonnunquam, cuius nullum hic quidem veſtigium. Mihi κατα ex Jonum & Noſtri ſermone non diverſum aliudve ac καθα. Id ſi probes, non eget tali auxilio Herodotus, nedum ut dictum intelligas, pro καταδηλον δε εποιησε &c. uti Abreſchius Diluc. Thucyd. p. 794 ſuſpicabatur. *Weſſeling.* Parentheſeos ſigna non ſunt in edd ante Reiz.

αλλη) ἄλῃ Arch. Poſt απικετο colon ante Reiz.

εν Διομηδεος αριϛειη) Auctoritate codd. deſtituto non requirerentur iſta. Sunt ſubiecti

 verſus

verſus ex Iliad. Z. 289 & ſeqq. *Διομηδους αριστεια* vocabatur a Grammaticis Ilias E in qua meminit in transcurſu poeta Alexandri, naviumque architecti Pherecli: ſed hoc nihil ad Herodotum facit, Homerum etiam alibi commemorantem, nuspiam tamen appellationes, quibus Homerei carminis diverſas inſignivere partes Grammatici. Primus forte Plato meminit *Νεκυϊας* Odyſſeae in Minoë p. 319 D. Ceterum in Aegypto permanſiſſe Menelaum, cenſuit Dion. Chryſ. Or. XI, p. 188 C. atque id ipſum obſcurius indicatum ab Homero. *Valkenar*

ὅτω) Medic. Ask. Paſſion. *ὧδε* plerique cum Ald. atque ita VI, 77. VII, 220.

Poſt *παμποικιλοι* nullum comma, poſt *Σιδονιων* colon, poſt *τας* comma Ald. Cam. I. II.

τας; Homer. Il. Z 295. Ald. Vind. Arch. Remig. Pariſ. B. *ας* Paſſion. Medic. Askew. Strabo I, p. 69.

Poſt *θεοειδης* comma, poſt *ποντον* punctum Ald. Camer. I. II, comma in iisdem poſt *την* & *ὁδον*.

Poſt *Θδυσσεα* abeſt comma Ald. Cam I. II.

τοισιδε) Arch. ſic uti II, 197. V, 92. *&* *τοισδε* vulgo cum Ald.

Poſt *τα* ante *οἱ* comma inſeruit Ald. Cam. I. II, colon poſt *παρακοιτις*.

Θῶνος) *Θώνος* Arch. Vindob. Vide Odyſſ. Δ. 228

Poſt *Αιγυπτιη* & *τη* commata habet Ald. Camer. I. II, poſt *φαρμακα* punctum in iisdem.

Μενελεως) Arch. Vind. uti c. 119. *Μενελαος* Ald. & Edd. *Μενελεος* Med. Paſſion.

Εσχον)

Εσχον) colon hic Ald. Camer. I. II. εσχον Paſſion

ερεξα) ρεξας Arch. ρεξα Vind. male. Vid. Odyſſ. Δ. 352.

Poſt δηλοι nullum comma Ald. Cam. I. II, poſt πλανην punctum.

ομαρεει) ομαρρεει Arch. ομαρεη Ald. Camer. I. II.

Poſt Φοινικες & των commata in Ald. Camer. I. II.

εςι ἡ) duo haec deficiunt Arch. Vindob. ἡ Σιδων Ask. Paſſion. In ceteris & Ald. articulus deſideratur.

ad Cap. CXVII.

δηλον) δηλοι Ald. & Edd. Cum κατα ταυτα — non cohaeret δηλοι. Lineola tantum adiecta ſcribi poſſet: κατα ταυτα — δηλον, οτι ουκ Ομηρου τα Κυπρια επεα εςι: *ex iſtis verſibus, poſtremo potiſſimum loco, manifeſtum eſt:* δηλοι ſervari poterit, ſi ſcribatur: και ταυτα δε τα επεα, και τοδε το χωριον. Sed nimis forte ſuſpicioſus in Herodoto miror equidem το χωριον. Veterum loca quae diximus, recentiores in primis Philologi Graeci non tantum ρησεις, & χρησεις, & μαρτυρια dicebant, ſed etiam χωρια, vel τοπους. Sic ſaepe Scholiaſtae & Euſtathius: Athen. XV, p. 671 F. Αριςαρχος εξηγουμενος τα χωριον. Lucian. T 2, p. 17 το χωριον της γραφης, *libri, quem ſcripſerat, locum:* in A. A. Lucae VIII, 32 ἡ περιοχη της γραφης, *locus* eſt de iſtis, quae γραφικα χωρια, S. S. loca vocantur in Epiſt. Ignatio inſcripta p. 99. τοπον habet & alibi Lucas Ev.

Rrr 2 IV.

IV, 17. Sed neutrum hunc in uſum adhibitum inveni apud ſcriptores, qui rebus Graecorum florentibus viguerunt, ubi poetarum excitant antiquorum loca, praeterquam hic apud Herod. & in uno loco Xenoph. Απομν. II, p. 429. 55 illic Epicharmi trochaico: Των πονων πωλȣσιν ἡμιν παντα τ'αγαθ' οἱ θεοι. (quomodo ſcribendum e Stobaeo p. 198. 48.) ſubiiciuntur iſta: και εν αλλω δε τοπω φησιν. Ω πονηρε, μη τα μαλακα μωεο, μη τα σκληρ' εχῃς· quae, nimium vexata, trochaicum etiam optimum efficiunt. Sed ſi qui Socratis ſuperſunt amatores, hos rogo, Socratine congruant iſta vel Xenophonti, an recentioris aevi philologo, qui ad priora totam illam periocham και εν αλλω δ. τ. φ. Ω. π. retulerit? *Valkenar* cuius certiſſimam emendationem cum Reizio recepimus, Strothius quidem ſervato δηλοι mallet: κατα ταυτα ταδε τα επεα ita ut επεα & χωριον ſit nominativus regens, το δηλοι, κατα ταυτα autem referatur ad ſuperius δηλον δε καταπερ εποιησε κ. λ. init. cap. praeced. conf. Reiskii animadv. ad h. l. — Ceterum negare non poſſumus, totum hoc caput CXVII nobis ſuſpectum, & Herodoto ſuppoſitum videri, quo deleto melius omnia cohaerent.

επεα) deſit Arch.

εκ Σπαρτης Αλεξανδρος απικετο) Ask. Arch. Vind. Paſſion. Vulgo Αλεξανδρος απικετο εκ Σπαρτης cum Ald. Omittit & την ante Ἑλενην Paſſion. & Ask. Vind.

ευαεϊ τε) Euſtath. in Homer. p. 643. 3. Pariſ. B. Vindob. Arch. Remig. Ald. quos ſequor.

quor. Encliticam ignorant alii. ευαγεϊ Ald. Camer. I. II.

Poſt χρησαμενος, μεν νυν, & επεα commata habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXVIII.

Poſt τους ἱρεας & γενεσθαι abſunt commata Ald. Cam. I II, poſt η ου comma in iisdem, poſt ταυτα inſerit comma, ταδε cum ſeqq. iungens Ald. & Camer. I. II.

ελθειν μεν γαρ) Pariſ. B. Arch. Ald. Vind. Remig. μεν negligunt Paſſion. Askew. Medic. poſt μεν γαρ nullum comma, neque poſt ἁρπαγην Ald. Camer. I. II.

την Τευκριδα γην) Τευκριδα γην Arch. alii την cum Ald. Sic melius ex ſcriptoris more, & Corintho quoque: την Μιλυαδα γην I, 173. την Μηδικην γην IV, 12. την Αιολιδα γην Edd. VI, 8. την Ιλιαδα γην VII, 42, ut plura ne congeram, dixit. *Weſſeling.* των Ελληνων Ald. Camer. I. II.

βοηθευσαν) Citat G. Corinthus. Sumſit autem hinc argumentum orationis Libanius T. I. p. 189.

Poſt ες γην comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt Ἑλενην τε, & χρηματα, & τα.

οἱ οιχετο) Medic. Askew. Paſſion. οἱ abeſt ceteris & Ald.

Poſt αιτεειν punctum Ald. Camer. I. II, comma poſt Τευκρους, & ομνυντας.

μη μεν εχειν) Habet Corinthus ex h. l. Eſt cui μη μην arridet, quomodo in Theophylacho Simoe. lib. II, 16 ωχυρου ὁρκω τον Βουβαν

περισωζειν, μη μην αναιρειν. Neque deſit, μη μιν εχειν corrigens. Neutrum neceſſe erit, ſi, quod G. Corinthus adſeverat, μη μεν Jonici ſit commatis, ſicuti eſt II, 179. *Weſſeling.*

επικαλευμενα) επικελευμενα Paſſion.

Poſt τειχος comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXIX.

Μενελεως) Paſſion. Askew. Vindob. Arch. ανηρ Μενελεως ceteri cum Ald. Poſt Αιγυπτιος punctum Ald. Camer. I. II, comma poſt αυτον. ορμημενον Vindob. non male.

τουτο επι πολλον) το πολλον τοιουτον ην Vindob. Arch.

επιτεχναται) επιτεχναται γαρ Vindob.

επιχωριων) εγχωριων iidem.

εντομα σφεα εποιησε) Punctum hic ponit Ald. Camer. I. II, Plutarch. de Malign. εντομας εποιησε, quod in Lexica tranſlatum durat: at error Plutarchi aut librariorum eſt. Simili Noſter in re, atque ut venti placarentur VII, 191 τελος δε, εντομα τε ποιευντες. Valla de haruſpicina, quae exſectione fieret, accepit. Et multis ſane in ſacris εντομας ad ſanguinem eliciendum, frequentabant ſuperſtitioſi veteratores: in Luciani Aſin. c 37 circumforanei Deae Syriae ſacerdotes τοις ξιφεσιν ετεμνοντο τους πηχεις. Talis venefica anus την βραχιονα ετεμουσα Heliodori Aethiop. VI, p. 293, & Antiſtites Baalis I Regum XVIII, 28, praeterque ceteros fanaticos, ſive Dianatius, graphice a Maximo Taurinenſi Serm. 32. Tom. 4. Anecd. Muratorii p. 100 deſcriptus. At ſceleroſum magis, humanas-

nasque victimas puto innui. Quae quidem religio, impia & horribilis, in Aegypto ανοσιος erat cap. 45. Apud Graecos non inſolita: Virgil. Aen. II, 116 quis ignorat? *Sanguine placaſtis ventos & virgine caeſa. Sanguine quaerendi reditus.* Quibus & H. Stephanus mecum ſentiens, uſus fuit Theſ. T. 3. p. 1401. Aliis εντομα & εντεμνειν de inferiis; quorſum Critici Apoll. Rhod. I, 587 a Porto haud neglecti reſpexerunt. *Weſſeling.*

μισηθεις τε) μισωθεις δε Vind. poſt τε ante και comma inſerit Ald. Cam. I II.

ιθυ Λιβυης) ιθυ Ald. Cam. I. II. ιθυ επι legiſſe videtur Plutarch Malign. T. 2. p. 857 B. Utrumvis ſcribi potuit, οιχεσθαι φευγοντα νησοισι επι Λιβυης, vel ιθυ Λιβυης· hoc, quia Herodoteum eſt, ſincerum arbitror; alterum natum ex interpretamento; licet επι cum caſu ſecundo magis etiam in motu frequenter Herodotus, quam alterum ιθυ. *Valkenar.* Cum Reizio Aldinum & Plutarchicum ιθυ recepimus. επι in edd. e Steph. I.

ουκ ετι ετραπετο) Med. Paſſion. Ask. Ora Steph. I. ετραπετο ετι εκ Valla, Vind. Arch. qui poſterior ειπαν negligit; ουκ ετραπετο, ουκετι ειχον Pariſ. B. cum Ald. &c. Sequor priores cum Weſſelingio.

Poſt τα μεν comma, poſt επιστασθαι colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXX.

Poſt λεχθεντι comma, ſed nullum poſt προστιθεμαι habet Ald. Cam. I. II.

αν αυτην) αν abeſt Vindob. Arch.

ȣ γαρ) Citat Euſtath. in Homer. p. 397. fin. & 1500. 38

Poſt σωμασι & τεκνοισι commata inſeruit Ald. Cam. I. II.

πολι) Ald. πολει vulgo.

δε τοι) δε τι Arch. Poſt εγινωσκον comma ante Reiz. nullum poſt Ελλησι in Ald. Cam. I. II.

απωλλυντο) απολοιντο Arch.

οτε ȣ δυο, η τρεις) Pariſ. B. Arch. Vindob. Remig. Ald. οτε η Med. Ask. Paſſion. Cultius noſtrum: alioqui & prius ȣκ ſupprimendum, fatente Gronovio. Monuit etiam Reiskius, Weſſeling.

χρη τι) Med. Ask. Paſſion. alii τι non habent, neque Ald.

Poſt ελπομαι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

απαλλαγησεσθαι) απαλλαγησασθαι Ald. Camer. I. II, in iisdem comma poſt ȣ μεν.

ȣ μεν) ȣ μην Reiskii coniectura.

επ' εκεινω) ὑπ' εκεινω Vind. Arch. poſt ειναι comma Ald. Cam. I. II.

αλλα 'Εκτωρ αλλα και 'Εκτωρ iidem, comma nullum hic habet Ald. Cam. I. II, habent eaedem poſt πρεσβυτερος. 'Εκτωρ εκεινȣ μαλλον γ'εων, omiſſis aliis, Ask. Med. ανηρ μαλλον εκεινȣ εων Arch Vind. και πρεσβ. και ανηρ exſulant e Med. & Askew. quorum negligens ſilentium Gronovio perſuaſit, ut pro ſuppoſititiis ferrentur. Mea multum diffidet ſententia: namque luxa & hians erit oratio, ea ſi auferantur; vetant praeterea Mſſ. in quis Paſſionei Cardinalis codex, par Mediceo. Hectorem autem natu

&

& virtute Alexandro fuiſſe priorem, qui Homerum novit, oblivifcetur numquam; neque latuit Gronovio, cupide nimis, quod in mores abierat, ſchedis Florentinis faventi. *Weſſeling.*

Poſt αποθανοντος comma Ald. Cam. I II.

παραλαμφεσθαι) Vind. Arch. παραλαμψασθαι. Poſt τον ante ȣ comma inſertum ad Ald. Camer. I. II.

τε και αυτω) Med. Ask Paſſion. και negligitur a ceteris & Ald. neque neceſſarium eſt.

Poſt αληθηΐην comma in Ald. Cam. I. II.

ποιησωσι) Medic. Ask. Paſſion. ora Steph. Arch. Vind. ποιησωνται vulgo cum Ald. Poſt αδικηματων comma Ald. Camer. I. II, poſt θεων punctum in iisdem.

μεν, τη) μεν τη, Ald. Cam. I. II.

εμοι δοκεει) εμοι deſideratur in Vind. Arch.

ad Cap. CXXI.

Ραμψινιτον) Ραμψινητον Arch. Vind. regem vocant.

Poſt ελεγον comma Ald. Cam. I II.

Ἡφαιϛεȣ) Ηφαιϛιȣ Ask. Supra Ηφαιϛηΐȣ Edd. melius.

ἔϛησε) ἕϛησε Ald. Cam. I. II.

εικοσι) Vind. Arch. εεικοσι vulgo cum Ald. Maluit εικοσι Weſſeling. non ignarus poetarum uſu, ſed metri ob leges, εεικοσι celebrari. Recurret II, 130. 134. 175 invitis codd. tabulis.

Poſt πηχεων punctum, poſt των comma Ald. Cam. I. II.

βορεω) Med. Ask. Paſſion. Arch. In aliis

&

& Ald. βορεην, poſt ἐςεωτα comma Ald. Camer. I. II.

θερος τον δε &c.) Med. Ask. Paſſion. ora Steph. Vulgo cum Ald. θερος, τουτον μεν προσκυνεουσι και ευ ποιευσι, τον δε προς νοτον, χειμωνα καλευμενον.

τουτον μεν προσκυνεουσι τε και ευ ποιευσι) Haec ſeptem non legunt Arch. Vind. Valla. ποιευσι Ald. Cam. I. II.

Poſt τον ante ουδενα comma in Ald. Camer. I. II.

των ὑςερον επιτραφεντων) ετι γραφεντων Arch. Vind. Pariſ. C. επιγραφεντων Ald. & Edd. Vulgatum debetur Remig. Med. Ask. Paſſion. Etſi autem egregii hoc in verbo Mſſ. ſint, Med. Ask. Paſſion. maiore in laude forent, ſi επτραφθεντων obtuliſſent, quemadmodum I, 7. Adſolet enim Noſter, popularium ſuorum adſuetudine, in paſſivis hunc modulum, quamquam ſono aſperiorem, praeferre. Lege Euſtath. in Homer. p. 519. 41. *Weſſeling.*

οικοδομεεσθαι) οικονομεεσθαι Arch. Vind.

Poſt του & ἱνα commata habet Ald. Camer. I. II.

Poſt εργαζομενον comma, quod abeſt poſt επιβουλευοντα, poſitumque poſt μηχανασθαι in Ald. Camer. I. II.

Poſt ανδρων comma in iisdem.

επετελεσθη) ετελεσθη Arch. Vind.

Poſt παιδας comma, & ſeqq. ſine parentheſi expreſſa in Ald. Cam. I. II.

προορεων) προορων Paſſion. Ask. Arch. male.

τῃ

την εξαιρεσιν) Exſcripſit Euſtath. ad Homer. p 119. 35.

δεναι τα μετρα) In Miſcell. Lipſ. Voll. VII, p. 640 convertuntur τα μετρα in τα τεκμηρια ſive *iudicia* & lapidis notas. Non arbitror neceſſe fuiſſe. Callidus & furax ſenex exemtilis lapidis indolem, ſitumque liberis expoſuit, tum, ne errarent, quae eius menſura, & qui termini. Ita μετρα θαλασσης in oraculo I, 47 & paſſim alia. *Weſſeling.* Poſt αυτε comma omiſſum inſertumque poſt λεγοντα in Ald. Camer. I. II, in quibus quoque comma poſt τον μεν, colon poſt βιον, comma poſt αυτε exſtat.

ες μακρον) Med. Paſſion. Ask Remig. margo Steph. μακρην Ald. Vind. Arch. parum refert, hoc an illud velis. Poſt εχεσθαι punctum Ald. Camer. I. II.

επελθοντας) ελθοντας Arch. Vindob.

θωϋμασαι) abeſt comma in Ald. Cam. I. II θωμασαι Arch. Vindob. Poſt αγγηϊα comma Ald. Camer. I. II.

επαιτιασθαι) απαιτιασθαι Arch. Vindob.

σημαντρων) σημαντορων Arch.

κεκλεισμενα) Med. Paſſion. κεκλεισμενε Arch. Vind. Ask. vulgo cum Ald. κατακεκλεισμενε.

αει ελασσω) Arch. Pariſ. A. B. Vind Remig. Ald. Imitatur Pauſanias IX, 37. αει deſit ſine cauſſa Med. Paſſion. Ask

τες γαρ &c.) ſine parentheſi expreſſit Ald. Cam. I. II.

αινειναι) Gloſſa Paſſion. εκδιδεναι. Reſpexit κεραϊζειν Euſtath. Homer. p. 364. 22.

Poſt

Poſt ταδε punctum Ald. Cam. I. II, idem poſt εργασασθαι, comma poſt αγγηϊα.

ϛησαι) ϛηναι Arch. Vind.

ενδυντος) εσδυντος Arch haud prave.

ιθεως) Arch. Med. Paſſion. Vind. vulgo cum Ald. ευθεως.

αποταμνειν αυτου) αποταμειν Paſſion. ἑωϋτου Ald. Cam. I. II, in quibus poſt κεφαλην comma. Idem in edd. ante Reiz. poſt οφθεις.

προσαπολεσει) Arch. In aliis & Ald προσαπολεση. Melius Arch. Solet ὁκως & ὁπως ita inſtrui, quamquam correctoribus ſaepe aliud placuit, ſicuti paullo inferius, & c. 120. Habet quae hoc adfirmant Rich. Dawes Miſcell. p. 228. *Weſſeling.*

και εκεινον) κακεινον Paſſion. Ask. Poſt τω ante δε comma Ald. Cam. I II.

τω δε δοξαι) τω δε δοξαν Arch. non improbum. Inferius cap. 148 δοξαν δε σφι — & frequenter apud alios. Eurip. Suppl. v. 129 ιδια δοκησαν σοι τοδε — & Heraclid. v. 187. *Weſſeling.*

φεροντα) Medic. Ask. Paſſion. ora Steph. Alii cum Ald απαγοντα.

Poſt εκπεπληχθαι abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ασινες) ασινες εον· Ald. Cam. I. II.

Poſt εσοδον comma, poſt εχον colon in iisdem

εχον· αποςευμενον) εχοντε πορευομενον Arch. εχοντα πορευομενον δε μιν ταδε, ταδε ποιησαι Vindob. Errarunt librarii Arch & Vind. Vallamque in praecipitia egerunt. Nam quod Vind. edit, id mihi hic fuiſſe olim αποςευμενον δε μιν

ταδε,

ταδε, ταδε — innuit, repetitum enim vocabulum, ut ſupprimeretur alterum, occaſionem dare potuit. Sane Euripideum ηπορημαι ταδε, ab H. Stephano productum, adſimile eſt. Vid. eius Theſaur. T. 3. p. 169 *Weſſeling.*

καταςησαντα, εντειλασθαι σφισι,) καταςησαι, εντειλασθαι τε σφι, τον Arch Vind. in Medic. εντ. σφισι. Ald. & ſeqq. σφι, τον,

αποκλαυσαντα) επικλαυσαντα Ask & margo Steph. Vid. III, 14. Poſt συλλαβοντας comma Ald. Cam. I. II, colon ante Reiz. poſt εωϋτον

Poſt δυναται comma omiſit Ald. Cam I. II.

μηχανασθαι) μηχανησασθαι Arch. Vindob. Poſt καταλυσας comma Ald. Cam. I. II.

κομιει) κομιση Arch. Vind

διαπειλεειν αυτην) Med Paſſion. Ask Vindob. Arch. ſed απειλεειν poſteriores duo. αυτω Edd. cum Ald.

ελαμβανετο) Iidem omnes. επελαμβανετο vulgo cum Ald. Tot ſcriptis obniti non ſum auſus, tantoque minus, quod λαμβανεσθαι reprehendendi notionem haud recuſet. Ut nihil tamen diſſimulem, paene accedo Geinozio, verba omnia ἡ μητηρ τε περιεοντος παιδος ex gloſſa derivanti. Poſuit paulo ante τον περιεοντα παιδα. Cui bono haec iteratio? Turbatur praeterea inſititiis ordo & ſtructura ſermonis, filium ſpectantis: tum autem ὡς χαλεπως ελαμβανετο paſſiva erit poteſtate, *cum acerbius acciperetur.* Verum omnibus contra euntibus membranis, haec tango magis, quam adſevero. *Weſſeling.* Geinozii conie?turae defenſorem ſe praebuit *Larcherius.*

ην

ην τον κρεμαμενον) ισον τον κρεμαμενον Arch. Vind. Ald. Cam. I. II.

των ασκων) τον ασκον Arch. Vind. prave. Poſt αυτον comma Ald. Cam. I. II.

απαμμενος) Arch. Vind. Ald. Pariſ. B. C. Remig. αφαμμενος Med. Ask. Gloſſator Paſſion. κρεμαμενος. Imprudenter Jonicam ſpeciem detraxerunt Med. & Paſſion. Vid. I, 199. IV, 98, quae Gronovii tamen acumen flectere haud valuerunt. ποδεωνας ασκων Valla vertebat *pedes*. Sunt hic & in oraculo, quod regi Aegeo quondam redditum traditur, utrium petioli ſive prominentes partes: ὁ τε ασκε πρεεχων Schol. in Eurip. Medeam v. 699 explicant. At haec occupavit Leopardus Emend. VII, 13. *Weſſeling.*

και τον εκκεχυμενον οινον) copulam & οινον non legit Arch. Poſt συγκομιζειν comma abeſt Ald. Cam. I. II, quae habent poſt τον δε.

ὑπιεσθαι) Ask. Remig. Paſſion. Med. ora Steph. In aliis & Ald. ὑπισχεσθαι.

Poſt μιν comma ante Reiz.

προαγαγεσθαι) προσαγειν Arch. Vindob. προσαγαγεσθαι Paſſion. cum Ald. & Edd. προαγαγεσθαι Med. Ask.

επιδειναι αυτοισι των ασκων ἑνα) Paſſion. Askew. Vind. Arch. επιδειναι σφι των ασκων ἱνα αυτοισι Medic. Ald. Edd. Sequor priores. Plutarch. de Malign. p 866 C. haec traducit, neque advertit interpres. Bene memini αναξια σφεων αυτων I, 73; hic locus etiam ſeriem poſtulat. προαγαγεσθαι in ea ſchedarum diſcordia potius habetur. Pauſan. IX, 5 καθελθων δε ες διαφοραν προηχθη, & c. 8 προηχθησαν ποτε ὑπο

μεθης

μεθης ες ὕβριν, ſaepeque alios. Junge Vit. Homeri c. 21. *Weſſeling.*

Poſt τεσδε comma Ald. Cam. I. II, idem poſt κατακλιθεντας & poſt μειναντα, iterumque poſt τον δε.

δη) δεῖ Vind.

φιλοφρονως) abeſt Vind. & Arch.

επιδυναι αυτοισι και αλλον των ασκων) Paſſion. Ask. Arch. Vind. Pariſ. B. C. cum Ald. αυτοισι των ασκων Med. Vulgo και αλλον των ασκων. Aldinum, ſatis utique protectum nunc, haud ſprevi. Idem, Aldum tamen praetereuntes, de Pauw, Reiskius, & Abreſchius, coniectando divinarant. *Weſſeling.*

κατακοιμηθηναι) κοιμηθηναι Arch. Vindob. punctum hic ponit Ald. Cam. I. II.

καταλυσαι) κατακλυσαι perperam Arch. Vindob.

παντων) deeſt Vindob.

παρηΐδας) παρηΐας Arch. Vind.

απελαυνειν) επελαυνειν Remig.

απηγγελθη) απηγγελη iidem.

εκκεκλεμμενος) εγκεκλεμμενος Ald. Cam. I. II.

Poſt εὑρεθῆναι comma Ald. Cam. I. II.

την θυγατερα) Omnes την, ſed τηνδε Med. Paſſion. Ask. Cenſuit Weſſeling. Aldinum atque aliorum την ſufficere, neque acceſſionis incremento ex Med. indigere.

Poſt σοφωτατον comma, poſt ανοσιωτατον punctum habet Ald. Cam. I. II.

απηγησηται) απηγησεται Arch.

Poſt των ante εινεκα comma inſertum ab Ald. Cam. I, II.

αποταμοντα εν τω ωμω την χειρα) Arch. Vind. Paſſion. Ask. την χειρα εν τω ωμω Med. & Ald. cum Edd. Poſtulant noſtrum ordinem ſcripti codd. προσφατον hinc explicat Euſtath. in Homer. p. 564. 10. *Weſſeling.*

ως τε) Medic. Paſſion. Vind. Arch. Ask. ες τε Ald. Pariſ. B. Remig. Non recuſo Med. hic formulam, alibi fortaſſe. Ariſtoph. Plut. v. 242 ην δ' ως παραπληγ' ανθρωπον εισελθων τυχω· Joſeph. Antiq. XVIII, 8. 4. Judaei εισιασιν ως τον Πετρωνιον· & Alciphron I, 28 cum Bergleri obſervatis. Jam quod Gronov. ad II, 115 εσελθοντα δε ες τε βασιληος την θυγατερα eo nomine proſcribit, quod eo nihil magis obſcoenum videatur: laudare non poſſum. Adeone ſui oblitus Polybii fuit, qui XV, 24 εις τετες εισηλθε μετα τε βασιλεως. Apollodori II, 4. 3 de Perſeo εισελθων εις τον βασιλεα, & S. Lucae Actor. XVI, 40 εισηλθον εις την Λυδιαν de Paullo Apoſtolo & Sila? Lege adnotationes ad illa Lucae Alberti. *Weſſeling.*

ταπερ) τα, περ Ald. Cam. I, II.

Poſt αλοντες comma, poſt κεφαλην punctum in iisdem.

καταλυσειε) καταλυσει Vind. Arch.

κρεμαμενε) κρεμαμενον Iidem cum Ald. & Pariſ. B. Editum probant Med. Ask. Paſſion.

Poſt φωρα comma habet Ald. Camer. I. II, idem poſt επιλαμβομενην.

αυτη) αυτην Arch.

ανενειχθη) ανηνειχθαι Idem & Vind.

Poſt πολυφροσυνη τε comma inſerit Ald. Camer I. II.

πο-

πολις) πολιας Arch. & Vindob.

Poſt τον δε φωρα nullum comma in Ald. Camer. I. II.

και οἱ) οἱ και Vind. Arch. tum hic Ραμψινιτον, & mox.

ad Cap. CXXII.

ελεγον) Exſcripſit, neglecta Jonica ſpecie, Athen. extr. L. IX, p. 410 E.

Poſt ες τον comma, poſt ειναι colon Ald. Camer. I. II.

συγκυβευειν) Schol. Paſſion. συνταυλιζειν ſive συνταβλιζειν & και κειθι cum Ask. Poſt Δημητρι punctum Ald.

παλιν απικεσθαι) παλιν ανω απικεσθαι Valla, Arch. Vind. Cum ſcripſerit in praegreſſis τον βασιληα ζωον καταβηναι κατω, quidni recipimus ex Mſſ. παλιν ανω απικεσθαι; Mihi, ne redeat, impedimento Athenaeus eſt, vocem negligens: tacent etiam ſchedae aliae. *Weſſeling.*

Poſt την ante και εγω comma Ald. Cam. I. II.

ου μεν τοι ειτε &c.) ου μεν ειγε δια ταυτα ὁρταζουσι Vind. Arch. Valla. ου μεν τοι ειγε δια ταυτα ὁρταζουσι Paſſion. in Med. itidem, ſed ειτε, in cuius margine omiſſae voces: habet Ald. Remig. Ask. cum Edd. Quae in codd. ου μεν ειγε ſive ειτε, δια ταυτα ορταζ. mediis neglectis, ſpecimen ſunt aberrantium ob iteratas easdem voces librariorum, neque morari debent. *Weſſel.*

εξυφηναντες) εξυφαναντες Vind. Arch.

μιν) Omittit Arch. Vind.

ἱρον) Etiam hoc. Mox denuo το ἱρον της Δημητρος, quod cupidum non retrahet, quo

 minus

minus ex Vind. & Arch. ex Δημητρος recipiat: Specta laetitiam Gronovii ob Med. εξ Αμφιαρεω VIII, 134. & hoc Comici Thesmoph. v. 231 ες το των Σεμνων Θεων. Alia ſciens praetereo. *Weſſeling.*

πολιος εικοσι) Vind. Arch. Paſſion. Askew. tum hic & duo priores εικοσι. Alii πολεως εει-κοσι. πολεος εικοσι Ald. Cam. I. II, Steph. I. II ſeqq. poſt ϛαδιοις punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXIII.

Poſt λεγομενοισι comma Ald. Cam. I. II.

ὁτι) abeſt Vind. Arch.

ὑπ' ἑκαϛων) comma hic in Ald. Cam. I. II. ὑπ' ἑκαϛε Arch. ὑπερ ἑκαϛων Vind.

γραφω) γραφειν Arch.

Δημητρα) Med. Ask. Paſſion. Vind. Arch. ora Steph. Δημητραν Edd. cum Ald.

τονδε τον) τετον τον Arch.

εισι οἱ) Vind. Askew. Paſſion. Medic. οἱ omittitur ab aliis.

Poſt εϛι punctum in Ald. Cam. I. II.

καταφθινοντος) καταφθινεντος Vind. Arch.

Poſt χερσαια & θαλασσια commata in Ald. Camer. I. II.

πετεινα) Med. Ask. Paſſion. Arch. Vind. margo Steph. Vulgo cum Ald. πτηνα.

γινομενον) γινομενην Ald. Camer. I. II, Stephan. ora.

εσδυνειν) εσδυνει Paſſion. Ask.

την περιηλυσιν) περικλυσιν Askew. περιειλυσιν Vind. πειειλησιν Ald. & Edd. quod nunc eſt, venit ex Med. Paſſion. Arch. Remig. Gloſſa Paſ-

Paſſion. εφοδον, πορειαν. Optime Mſſ. & Gronovius, qui haec notavit: Nota vox, & propinqua origini participii, quod placuit Noſtro aliquoties κατειληθεντες. Ceterum cum Portus in Lexico nihil hic niſi acquieſcat, atque adeo ſtatuat, Herodotum ita loqui de Aegyptiis, forſan quaſi animam per tantum ſpatii inſtar porci circumvolvi credidiſſent; H. Stephanus cum notaſſet περιειλεω circumplico, circumvolvo, & περιειλημα involucrum, ſubiungit, περιειλησις circuitus, quaſi dicas circumvolutio v. l. Neſcio, an hunc Herodoti locum ante oculos habuerit vel ipſe vel iſte veteris Lexici auctor. Sed hoc ſcio eſſe pertriſtem durumque metaphorae tranſitum ab faſciis ad annos, tamquam & hi tempus circumplicent, ut iſtae infantem. Quodſi graſſari licet (graſſatos enim fuiſſe, ſingulae hae paginae manifeſtant) potius dicerem, ut ab ανελιττω evolvo, eſt ανελιξις evolutio & volutatio; ſic fieri potuiſſe ab περιειλιττω vocem περιειλιξις, quae facili negotio huc detorqueri potuerit. Sed & vulgata lectio, & ea, quae dicta ſunt, mera haberi debent ſomnia, & omnis huius vocis gratia ab unico Mediceo cod. expectanda fuit, qui ſine noſtra hedera rurſum ſe hic aperiet ad commendationem linguae Graecae & vocis vere Herodoteae propagationem. Ex eo enim ſcribendum dico την περιηλυσιν δε. Servavit eam adhuc Heſychius, ubi etiamnum male editur περιλησις, exponens περιοδος, & iam notante Stephano & interpretante *circuitus*, ſed quod mirer in indice tantum magni Theſauri, velut vocem ignoratae origi-

 nis,

nis, quum in ipſo Theſauro ab verbo ελευθω deducta habeat εισηλευσιον (debuit εισηλυσιον) & προσηλυσις, προσηλυτος, κατηλυς & κατηλυσις, & ſimiles. Cur non debuit huc quoque referri περιηλυσις? Jam vero eſſe ſinceram Herodoteam quo teſtimonio manifeſtius declarabitur, quam praefixo editionibus vulgaribus Lexico των Ηροδοτειων λεξεων ex cod. Mſ. Goldaſti, in quo recenſetur quoque primitivum ηλυσιν & explicatur εφοδον, πορειαν? Hinc & toties uſurpata εξηλυσις. — Haec *Gronovius.* — περιειλησις Edd. exprimere apta eſt nugas Judaeorum recentioris aevi, plus quam poeticas, גלגול נשמות ſive *animarum rotationes* perque cavernas *volutationes* apud Buxtorf. Lex. Thalm. p. 439 & Windetum de Vita Funct. Statu Sect. V. p. 80, quae nihil ad Graecos & Aegyptios, quod equidem ſciam. Notabilius Askew. περικλυσιν praebebit ſpecimen, ſiquidem apud Stobaeum idem ſemet reperiſſe. & περικυκλησιν eſſe poſſe Iſ. Voſſius ad libri ſui marginem monuit. Non ſane κυκλησιν, ανακυκλησιν, κυκλον in animarum iſta transmigratione ſpernebant. Mihi tamen Stobaei amatori, & Herodoteorum veſtigatori, locus ille latet. De cod. Ask. Scriba adſeverare poſſum, περιηλυτιν voluiſſe, κ & η ſaepius commutante. Recte autem Noſter Aegyptiorum & Graecorum, eiusdem opinionis popularium, ſententiam explanavit, nuper ab Ger. Guil. ab Ooſten de Bruyn Diſſ. de Philoſ. Gentil. Doctrina morali p. 104 egregie explicitam adſertamque. Id porro admonitione non eget, ex Graecis Pherecyden & Pythagoram a Noſtro ſpecta-

ſpectari potiſſimum, architectos in ea gente μετεμψυχωσεως. Conf. Nemeſium de Nat. Hom. c. 3. p. 82 ed. Oxon. — *Weſſeling.*]

αὐτη) αὐτη Ald. Cam. I. II, in iisdem poſt εχςησαντο colon.

ὑςερον) δευτερον Vind. Poſt των ante ειδως comma in Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXIV.

εν Αιγυπτῳ) Abeſt praepoſitio Vindob. Arch.

ευθηνεειν) ευθυνεειν Ald. Cam. I. II. Buherium in Diſſert. Herod. cap. VII, p. 67 lacunam h. l. in contexto Herodoteo ſuſpicatum eſſe, Larcherius refert, de qua videſis Chronologiam Herodoteam Cap. 1. §. 12.

βασιλευσαντα) βασιλευοντα Arch. Vind.

κατακληίσαντα) καταλησαντα Ask. Vind. κατακλεισαντα Arch.

θυσιεων απεςξαι) Vind. Arch. ſine medio τετεων, quod in pleriſque editis & Aldo, quod merito diſplicuit. Reiskius πασεων ſuffecit. Ego ſchedis iubentibus induxi. Fortaſſe variatum in vocibus fuit, his θυσιεων, illis τετεων, videlicet ἱρων, edentibus. Similes διστογραφιαι paſſim ſe produnt. *Weſſeling.* τετεων mendoſam fuiſſe ſuſpicor ſincerae vocis θυσιεων ſcriptionem; quae contextu debuerat expelli, altera recepta. Mycerinus poſtea dicitur c. 129 τα τε ἱρα ανοιξαι, και τον λεω — ανειναι προς εργα τε και θυσιας. *Valkenar.*

εργαζεσθαι ἑωϋτω) εργαζεσθαι ἑωϋτε iidem.

Poſt αποδεδεχθαι nullum comma Ald. Camer. I. II.

λιθοτομιεων) λιθοτομεων Paſſion.

Poſt πλοιοισι comma Ald. Cam. I. II, poſt εκδεκεσθαι colon in iisdem.

εργαζοντο) ειργαζοντο Arch. Vind. Ask.

εγγενεσθαι) επιγενεσθαι Arch. Vindob. Pariſ. C.

τω λαω) τω αλλω Med. Paſſion. Pariſ. C. Ask. reliqui & recte τω λαω.

Poſt της οδε comma Ald. Cam. I. II.

κατα την) Solus Askew. ceteri cum Ald. κατ' ἡν.

ειλκον) ειλκοντο τες Arch. ειλκηντο Vind.

Poſt την ante εδειμαν comma Ald. Cam I II.

δοκεειν) δοκεει Arch.

της μεν γαρ &c.) ſine parentheſi ante Reiz. expreſſa.

εισι) εισι Arch. Paſſion. Ask. Vindob. ſed hoc ordine in Arch. Vind. της γαρ μηκος μεν εισι. Vulgo μηκος εςι cum Ald. εισι verius arbitratus Weſſeling. Superius c. 41 περιμετρος δε αυτης εισι σχοινοι εννεα, & I, 163 ἡ περιοδος εκ ολιγοι ςαδιοι εισι. tum I, 93. IV, 85 &c. *Weſſeling* Poſt ςαδιοι comma Ald. Cam. I. II.

οργυιαι) οργυῖαι iidem qui εισι, tali tono.

δε, τη) δε τη, Ald. Cam. I. II, in quibus poſt οργυιαι comma.

τε ξεςε) δε ξεςε Arch. Vind.

ταυτης τε δη) δη deſit iisdem. ταυτη δε δη ante Reiz. editum, quem ſequi maluimus, cum Strothio, qui in annotatione, Degenianae verſioni Germanicae ſubiecta, vexatum hunc locum

cum optime nobis interpretatus eſſe videtur. Via haec, inquit, eorumque, quae in clivo erant, aedificata, in quo pyramides ſtabant, aediumque ſubterranearum, quas fecit ſibi repoſitoria in inſula, introducens Nili foſſam, perfectio, decennium conſumſit. Adſcribere placet Weſſelingii ad h. l. notata: *Aggeri*, ſive *viae:* ſcribit, namque ad pyramidem qui referant, longe a vero deflectunt. Quae his apta & nexa ſunt, *καὶ τῶν ἐπὶ τῦ λόφυ* — in Laurentii Latinis turbata ſunt, dederat: *Illic decem annos fuiſſe etiam conſumtos in ſubterraneis conclavibus in colle, ſupra quem pyramides ſtant.* Sed purgari iſta poterunt, modo cetera bene habeant. Rem paucis luſtremus: docetur extremo cap. 126 multum temporis in caedendis lapidibus, multum in trahendis fuiſſe contritum: praeterea *καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ὄρυγμα ἐργάζοντο ὐκ ὀλίγον χρόνον*, ſive *cavernas ſubterraneas haud exiguum temporis ſpatium abſtuliſſe.* Conſequens inde eſt, ut decem anni ſtruendo aggeri ſint impenſi. Jam *τὰ ἐπὶ τῦ λόφυ* opera indicant, eius clivi ſolo & ſuperficiei admota, ut tantae molis pyramides ſolidius fundarentur & haererent: ad hoc, *τὰ ὑπὸ γῆν οἰκήματα* cavernae ſive conclavia ſunt, deſtinata regis Cheopis conditorio Cap. 127. Quae quidem ſi veritati, ut mihi perſuadeo, reſpondeant, manca haec narratio & defecta videtur. Deeſt temporis intervallum, quod molitiones illae deſiderabant. Id vero ſine Mſſ praeſidio quis finire auſit? Scriptor ipſe his machinationibus *ὐκ ὀλίγον χρόνον*, conſtitutorum annorum forte ignarus, contribuit.

 Atque

Atque haec mihi ſatis ſunt liquida. Malo nunc, quid aliis in mentem venerit, interponere. Corn. de Pauw coniicit, και των επι τȣ λοφȣ — και των ὑπο γην οικηματων, τας — τȣ Ν. εσαγων ΕΤΕΑ ΟΥΚ ΟΛΙΓΑ. Sic orationem belle decurrere, & genitivos και των επι, — και των ὑπο — commode, uti ſuperius δεκα μεν ετεα της ὁδȣ, procedere. J. J. Reiskii coniectura eſt: ταυτη δε δη τα δεκα ετεα γενεσθαι, χωρις της αναβιβασεως των λιθων επι τον λοφον — και των ὑπο γην — *Ibi*, in via paranda, *conſumtos eſſe decem annos, absque opera lapides in illum clivum — attollendo, & absque ſtructuris ſubterraneis.* Equidem, ut apparuit, animi pendeo. In partes eundi, ſi quae neceſſitas adſit, mallem minore molimine, παρεξ και των επι τȣ λοφȣ — και των ὑπο γην, & eam quidem in ſententiam, quae ſuperius poſita fuit. — Haec *Weſſelingius*, cuius coniecturam Larcherius in verſione Gallofrancica expreſſit. Sed επι τȣ λοφȣ ſtabant ipſae pyramides, his addit *Valkenarius*, in quarum maximam anni ſunt inſumti viginti. Nullus etiam nexus apparet inter iſta & των ὑπο γην οικηματων. Scribi potuit ab Herodoto: των ὑπο τον λοφον, επ᾽ ȣ̓ ἑςασι οἱ πυραμιδες, οικηματων· & ad iſta, των ὑπο τον λοφον, adiici, των ὑπο γην· e ſequentibus, ubi de Chephrenis agens pyramide c. 127, ȣτε, inquit, ὑπεςι οικηματα ὑπο γην, ȣτε εκ τȣ Νειλȣ διωρυξ ἡκει ες αυτην.

επ᾽ ȣ̓) εφ᾽ ȣ̓ Arch. Vind. Paſſion. Ask. contra Jonum morem.

πυραμιδες, και των) Abeſt και ante Reiz. qui e

e coniectura Reiskii id recepit, de qua vid. praeced. annot. Weſſelingii.

Poſt τας ante εποιεετο comma inſertum in Ald. Cam. I. II, idem poſt ἑωϋτω.

πανταχη) πανταχη Ask. Vind.

εȣσης τετραγωνȣ) εȣσης τραγωνȣ Vind.

ελασσων) ελασσω Arch. Vind. Poſt hanc vocem colon eſt in Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXV.

Poſt πυραμις punctum, poſt τροπον nullum comma habet Ald. Camer. I. II, habet id poſt τας ante μετεξετεροι.

τας μετεξετεροι κρωσσας) Ald. & ſcripti codd. hunc in modum: Homero & Grammaticis κροσσαι. Fuerintne ſcalae murales, in urbium expugnationibus muris adponi ſolitae, apud poetam, magna rixa eſt. Vide Heſych. in voce, Tzetzen ad Lycophr. v. 291. p. 38 & Euſtath. in Iliad. p 903. Hic ſunt pyramidum quaedam eminentiae, graduum formam repraeſentantes, ſive αναβαθμοι, quod H. Stephani non fugit ſolertiam Theſ. T. 4. p. 1300. *Weſſeling.*

βωμιδας) Explicat Heſych. in v. Poſt οἱ δε ante hanc vocem comma habet Ald. Cam. I. II.

χαμαθεν) Med. Arch. Vind. Ask. Paſſion. χαμοθεν Ald. &c. χαμαθεν iuſtiſſimum eſt. Moeris χαμαθεν Αττικως, χαμοθεν Ἑλληνικως, ubi docte Pierſonus p. 409. Plutarchi Quaeſt. Graec. p. 296. E. χαμαϊθεν ad eam etiam normam refingens. *Weſſeling.*

Poſt

Poſt *αειροντες* punctum Ald. Camer. I. II.

ανιοι) *αν ειη* Vind. Arch.

ετιθετο) *επιθετο* Ald. Cam. I. II.

τȣτȣ δε επι). *τȣτȣ δ' αν επι* Arch. Vindob. Poſt *τȣτȣ δε* comma Ald. Cam. I. II.

εἱλκετο) *ἡλκετο* Medic. Ask. Paſſion. cuius in margine *εἱλκετο*, quomodo Ald. Arch. Vindob. Remig. Pariſ. B. C. & bene.

Poſt *μηχανης* punctum Ald. Cam. I. II.

και μηχανας) ſine articulo, qui non neceſſarius, Vind. Arch. *αἱ μηχαναι* alii cum Ald.

Poſt *ευβαςακτον* comma Ald. Cam. I. II.

λελεχθω) Medic. Ask. Paſſion. *λελεχθην ἡμιν* Arch. Vind. alii cum Ald. *γαρ* interſerunt.

εξεποιηθη δ' ων τα ανωτατα αυτης) Diſplicuerunt hoc ordine ſcripta Corn. de Pauw: maluit *εξεποιηθη δ' ων τα επιγαια, και τα κατωτατα αυτης πρωτον· μετα* — non ſine errore. *Εκποιηθηναι* Noſtri ſcriptoris ac aliorum conſuetudine perhibentur, quibus ornandis & abſolvendis ultima manus imponitur. Primum itaque pyramidis ſuperiora, tum deſcendentes reliqua perpoliverunt. Antea I, 164 *το μεν δη τειχος* — *εξεποιηθη*, & II, 115. V, 62. Dio Caſſ. de Statilio Tauro & eius amphitheatro LI. p. 527. *και εξεποιησε τοις ἑαυτȣ τελεσι* Philoſtr. Heroic. XIX, 4 p. 732. *και ὁπλα εξεποιησε αυτω*. *Weſſeling*.

Poſt *εξεποιευν* punctum Ald. Camer. I. II, poſt *επιγαια* comma eaedem.

επιγαια) *επιγεα* Vind. Arch.

Poſt *συρμαιην* & *κρομμυα* commata habet Ald.

Ald. Cam. I. II. Gloſſa Paſſion. uti Med. ωδος πλακουντος καθαρτικου.

Poſt και ante ως nullum comma, quod exſtat poſt μεμνησθαι & τα in Ald. Cam. I. II, abeſt in iisdem poſt μοι.

επιλεγομενος) In Paſſion. explicatur αναγινωσκομενος. Poſt εφη abeſt comma Ald. Camer. I. II, inſertum in iisdem poſt τω ante εργαζοντο, & poſt σιτια.

Poſt αλλον δε nullum comma Ald. Camer. I. II, ſed comma poſt εν τω, punctum poſt αγον.

αγον) ηγον Medic. Arch. Vindob. Paſſion. αγον Pariſ. B. Rem. Ald. Edd. ex Jonum more.

εργαζοντο) ειργαζοντο Vind. Arch. nullum hic comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXVI.

ωστε χρηματων —) Sic Arch. Paſſion. Vind. Ask. Vulgo cum Aldo ωστε την θυγατερα την εωυτου, χρηματων δεομενον.

πρησσεσθαι) πρησασθαι Vind. Arch.

Poſt ελεγον & poſt πρησσεσθαι punctum Ald. Cam. I. II.

μνημηΐον) Med. Ask. Paſſion. Vind. Arch. ora Steph. μνημοσυνον Ald. Edd.

Poſt καταλιπεσθαι punctum Ald. Cam. I. II.

της εστι το κωλον) Remig. Med. Ask. Vind. Paſſion. Arch. Vulgo cum Ald. της, το κωλον.

ολου και) ολον και Arch. Vind.

ad Cap. CXXVII.

ελεγον) Arch. Vind. Medic. Ask. Paſſion. λεγουσι Ald. & Edd.

Χεφρη-

Χεφρηνα) Χεβρῆνα Arch. Vindob.

Poſt ποιῆσαι punctum Ald. Camer. I. II, comma poſt μετρα.

ες την ἑτερην,) comma omiſit Ald Camer. I. II. εστιν ἑτερη Arch. Vindob. & mox αλωνος: His ſanitas non conſtat. Id conſtat, canalem deſcribi, per quem Nili aqua, interiores pyramidis magnae, ſive Cheopis cavernas influens, inſulam, in qua regis eius ſepulcrum, circumluebat ambituque ſuo efficiebat. Redibit fortaſſe ſuus verbis color, ſi punctione adhibita ac molli auxilio corrigitur, ρεουσα δι' οικοδομημενου αυλωνος εσω νησον περιρρεει, *fluens per ſtructum canalem introrſum inſulam circumfluit*, cui favet emendationi Arch. & Valla, & c. 29 εν τω Νησον περιρρεει ὁ Νειλος. Stat & hac a parte Reiskius. (Accedit Larcherius animadvertens, hanc Weſſelingii coniecturam a Reg. Pariſ. B firmari, ubi puncto poſt ρεουσα omiſſo, διοικοδομημενου cum ſpiritu leni ſcriptum eſt, quod a librario apoſtrophum ſolum neglectum probet.) Alio uſus eſt remedio Pavius, qui quidem ρεουσα διοικοδομημενου δι' αυλωνος, νησον περιρρεειν, ut poſterius finem indicet, in quem canalis erat ſtructus, & aqua ſub pyramidem deducta: ſi quis malit tamen δι' οικοδομημενου αυλωνος, huic obniti detrectat. Ego in ſupra depoſitis acquieſco. *Weſſeling*. Ego vero *Strotbium* nodum hunc optime ſolviſſe exiſtimo, qui poſt ρεουσα interpunxit, & quae ſequuntur ad κεισθαι Χεοπα parentheſi incluſit διοικοδομημενου in δι' οικοδομημενου mutato. Hac enim, inquit, in parentheſi Herodotus deſignat, quomodo foſſa illa per parietem

tem pyramidis primo intra eam ducta ſit. Poſt εσω comma ponit Ald. Cam. I. II, quod poſt αυλωνος omiſit.

περιρρεει) περιρρεειν· εν τη, Ald. Cam. I. II; Edd. Noſtrum ſolus Arch. legit.

ὑποδειμας) ὑποδομας idem.

Poſt ποικιλα comma ante Reiz.

ποδας, ὑποβασιν &c.) Ita cum *Reizio* ſcribendum cenſuimus. Vulgo ποδας υποβας, της, quod & *Strothius* retinuit. Participia ὑποδειμας & ὑποβας, animadvertit *Weſſelingius*, carent ſuo verbo, quod quidem aderit, ubi οικοδομησε formabitur ex οικοδομης cum *H. Stephano* (in margine II) haerebit tamen labes quaedam & macula in της ετερης τωὒτο μεγαθος namque haec Chephrenis pyramis haud aequabat magnitudinem alterius ſive Cheopis, quod ſupra ſcripſit clariſſime. Elui mihi menda poſſe videbatur olim, hoc modo: τεσσερακοντα ποδας ὑποβας της ἑτερης το μεγαθος, εχομενην — οικοδομησε, *quadraginta pedes infra alterius magnitudinem degreſſus, contiguam magnae Pyramidi exſtruxit.* Nunc in dictionis genere adhaereo, vereorque, ut a lacuna locus ſit immunis. *Reiskius* mihi de omiſſione concors, της ἑτερης κατα το μεγαθος *ratione magnitudinis minorem altera faciens*, malebat: C. *de Pauw* τεσσερακοντα ποδας ὑποβασαν την ἑτερην, τουτο μεγαθος, εχομενην, — οικοδομησε, *Pyramidem alteram, XC pedibus depreſſiorem, iſta magnitudine exſtruxit* &c. τουτο μεγαθος locutionem eſſe, genium Herodoti ex aſſe reſpirantem. Ego vero dubito, nec perſequor cetera. — Ita *Weſſelingius.* Ad quem proxime accedit *Larcherius* legens

gens *το μεγαθος* & *οικοδομησε*, animadvertensque, *ὑποβας* non de fundamento interpretandum, ſed de minore magnitudine, qua quidem ſignificatione *ὑποβαινω* occurrat. Herodotum quippe dicere voluiſſe, alteram hanc pyramidem priori quod ad magnitudinem imparem fuiſſe. — Haeſerunt in hoc loco, *Strothius* hunc ad locum in Aegyptiacis ſuis obſervavit, viri magni, H. *Stephanus*, *Weſſelingius*, *Reiskius* atque *Reizius*, aliique, primum quod neſcirent, quo referenda ſint participia *ὑποδειμας* & *ὑποβας*, deinde quod etiam *τοῦτο μεγαθος* a ſententia alienum ipſis videretur. Hinc Stephanus, ut daret participiis unde penderent, *οικοδομης* mutari volebat in *οικοδομησε*. Quod nec reliquis diſplicuit. Weſſelingius ac Reiskius etiam lacunam eſſe aut poſt *ὑποβας* aut poſt *μεγαθος* putarunt. Pauw audacter locum ſic formare cupiebat: *ὑποβασαν την ἑτερην τȣτο μεγαθος — οικοδομησε*. atque *ὑποβασαν* etiam mihi quidem olim in mentem venerat. Reiz. immutatis textus verbis ſic dedit *π. τεσσ. ποδας, ὑποβασιν — οικοδομησε*. Verba iungenda ſunt ſuperioribus, ubi verbum ſuum regens inveniunt, accuſativis *ὑποδειμαντα* & *ὑποβαντα* per enallagen, poſt verba plura interpoſita admodum frequentem ſcriptoribus, in nominativos mutatis, hunc in modum: *τα τε αλλα, και πυραμιδα ποιησαι, ες μεν τα εκεινȣ μετρα ȣκ ανηκȣσαν — — ὑποδειμας δε τ. π. δ. λ. Α. ποικιλȣ, τ. π. ὑποβας της ἑτερης, τοῦτο μεγαθος, ἐχομενην της μ. οικοδομης*, i. e. *ſubſtruens primam compagem ex lapide Aethiopico diverſicolore, XL pedes infra alteram pyramidem deſcendens*,

dens, *quoad eandem magnitudinem*, *ſeu quonimus eſſet eadem magnitudo*, *continuam maiori fecit*. ὑποβαίνειν τινος eſt *remittere de aliqua re*, ut Dionyſ. Halic. Antiq. Rom L. 8, c. 48 τȣ τ' αυχηματος ἑκοντες ὑποβησονται, *de ſuperbia ſponte remittent*. Ad accuſativos τοῦτο μεγαθος intelligendum κατα, vel pueri ſciunt. Hinc haud difficilis ſententia: *remittens a pari magnitudine alterius XL pedes*, i. e. *remittens a magnitudine XL pedes*, *quibus minus par eſſet magnitudini alterius*; ſeu quod brevius dici poterat, XL pedibus eam minorem altera faciebat. Genus autem dicendi Herodoteum eſſe, copia quaedam, priſcam ſimplicitatem redolens, nemo vel in mediocri cum hoc ſcriptore familiaritate, ignorabit. Confirmat hanc interpretationem Strabo XVII, 67 ſine dubio Herodoti verba reſpiciens: μικρω δε και ἡ ἑτερα της ἑτερας εςι μειζον. — αὑται μεν ȣν εγγυς αλληλων εισι τω αυτω επιπεδω. Alia Diodorus habet. — In hanc *Strothii* mei ſententiam diſcedere, argumenta eius perſuadent.

αμφοτερα) αμφοτερα Ald. Cam. I, II.

Χεφρηνα) Χεβρῆνα Arch Χεβρῆνα Vindob. Diodoro Κεφρην· addit, aliorum ſententia, non fratrem, ſed filium fuiſſe, nomine Χαβρυῖν, ſive ut Mſſ. Χαβρυην, Χαβρευειν. Quae mihi ſcriptionis diſcrepantia, non longe ab Arch & Vindob. recedens, digna animadverſione eſt. Utra vera & melior ſit, dicere non poſſum, ut nec Perizonius valuit Orig. Aegypt. c. 14. p. 270. *Weſſeling*.

ad Cap. CXXVIII.

Poſt ετεα nullum comma Ald. Cam. I, II, punctum poſt κακοτητα.

κατακλῃισθεντα) κατακληθεντα Vind. κατακλεισθεντα Paſſion. Arch. Ask. Ex Med. & Ald. vulgatum, comma poſt h. v. habet Ald, Cam. I. II, colon poſt ανοιχθηναι.

καρτα θελγοι) καταθελγοι Vind. Arch.

Φιλιτιος) Med. Paſſion. Arch. Ask. Valla. Φιλιωντιος Vindob. Φιλιτιωνος Ald. & Pariſ. B. Certe hoc (Medic.) eſt vere Aegyptium, quum de altero, quod vulgo obtinet, iure ambigas. *Gronov.*

κτηνεα) Deſit Arch. Vindob.

ad Cap. CXXIX.

Μυκερινον) Reſpexit Heſychius in Μυκερινα. Poſt ελεγον nullum comma in Ald. Cam. I. II, ſed exſtat poſt τω ante τα, & poſt εργα & τον δε.

απαδειν) επαδειν Arch.

τον λεων) Arch. ora Steph. Vind. λεως Medic. Paſſion. Ask. λαον Ald. Edd. Scripſit lib. I. c. 22 και τον λεων τετρυσθαι ες το εσχατον κακε, & hic cur improbemus? Produxit Maittaire ex Dionyſ. Antiq. I. p. 75. 16 τον λεω, quo de ibi Sylburgius. *Weſſeling.*

τετρυμενον) τετρυγμενον Arch. quod originem habet ex τρυχω, nec altero, etſi G. Corinthus, in quo vitioſe τετρυγημενον idem legerit, praeſtantius eſt. In Polybio τετρυμμενον ſaepius, ſed contra codd. uti Boecleri excerpta oſten-

oſtendunt. Appianus ſimili paſſim in luto haeret, quem ad modum & alii. Diverſa poetarum conſuetudo, metri legibus parens, hinc τετρυμμενα γȣνατα Apoll. Rhod. I, 1174. An vero τετριμμενη κυδφοριαις *mulier* in Oeconomicis Hieroclis ap. Stobaeum Serm LXXXIII p. 491 fuerit τετρυμενη, diſputari poterit; certe τετριμμενος τε εν κυνηγεσιαις και πολεμοις in Excerpt. Nicol. Damaſceni p. 425 ab omni innovandi periculo liber manet. *Weſſeling.*

Poſt εργα τε comma, poſt θυσιας punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma deſit poſt το εργον.

αλλα γαρ μιν) Paſſion. Vind. Arch. Ask. quod ſequor: vulgo γαρ μιν αλλα cum Ald.

Poſt αρξαι comma Ald. Cam. I. II.

αυτȣ) αὐτȣ Ald. Cam. I. II, quae comma quoque habent poſt την ante μȣνον. το μȣνον ειναι Vind. Arch.

οικισισι) Arch. Paſſion. Vindob. Ask. alii cum Med. & Ald. οικηίοισι male: vide ad I, 109.

Poſt τε τω comma Ald. Cam. I. II.

βȣν) omittit Arch. Vind. Poſt κοιλην comma Ald. Cam. I. II.

ταυτην δη την αποθανȣσαν) Med. Ask. Paſſion. Vind. Arch. θαψαι την Edd. cum Ald.

ad Cap. CXXX.

Poſt ἡ βȣς comma Ald. Cam. I. II.

αλλ' ετι και) αλλα και Vind. Arch. ſine ετι.

πολι) Ask. Vindob. in aliis & Ald. πολεϊ.

Poſt οικηματι comma Ald. Cam. I. II.

θυμιηματα) θυμιαματα Arch. Vind.

παρ αυτη) παρ' αυτην iidem.

των Μυκερινȣ) τȣ Μυκερινȣ Arch.

πολι) Vindob. Arch πολεϊ alii cum Ald. Poſt ἱρεες punctum Ald. Cam. I. II.

κολοσσοι) explicantur αγαλματα a Gloſſatore Paſſion.

εικοσι) Vind. Ask. Arch εεικοσι Med. Ald. Cam. I. II, in quibus nullum comma poſt μαλιϛα κη.

εργασμεναι) Medic. Vind. Arch. Paſſion. Ask. ora Steph. in Edd. & Ald. κειμεναι.

ad Cap. CXXXI.

Οἱ δε τινες) ει δε Arch. Vind. Poſt ταυτης comma Ald. Cam. I. II.

ηρασθη) ερασθη Vind. non male.

οἱ αεκȣση) οἱα ἑκȣση Arch Poſt ταυτη punctum Ald. Camer. I. II, comma poſt τω πατρι, punctum poſt χειρας in iisdem.

Poſt πεπονθυῖας comma Ald. Cam. I. II.

ταπερ αἱ) Paſſion. Ask. Vind. Arch. ab aliis αἱ abeſt.

λεγȣσι φλυηρεοντες) λεγοντες φλυηρεȣσι Arch.

Poſt ὡρεομεν nullum comma in Ald. Camer. I. II.

εφαινοντο) φαινοντο ſine augmento Vindob. φαινονται Arch.

ετι και ες εμε) Vind. Arch. Med. Askew. Paſſion. margo Steph. ετι ες εμε Edd. cum Ald.

ad Cap. CXXXII.

ἑιματι) ἱμαντι Arch. ἱματι Vind.

φαινει) deſit Arch. Vind.

κεχρυ-

κεχρυσωμενα) *ενικεχρυσωμενα* Vind. *εγκεχρυσωμενα* Arch.

Poſt *χρυσω* punctum Ald. Cam. I. II.

γουνασι) *γονασι* Paſſion. Askew. poſt *κειμενη* punctum Ald. Cam. I. II, in quibus poſt *μεγαθος δε* comma abeſt.

ζωη) explicatur in Gloſſ. Paſſion. *σωσα*.

παντα τα ετεα) *παντα ετεα* idem & Arch.

γαρ δη) Vind. Arch. *δη* deſit aliis & Ald.

ad Cap. CXXXIII.

Poſt *γενεσθαι* punctum Ald. Cam. I. II.

πολιος) Paſſion. Ask. Vind. Arch. *πολεως* alii *πολεος* Ald. Cam I. II.

μελλοι) *μελλει* Arch.

πεμψαι — τω θεω) *Deo?* verum quod memini, Dei nullius fuit in urbe Buto *μαντηϊον*. Praeterea valde videbatur inſolens, *ονειδισμα αντιμεμφομενον*. Si Dei cuiuſpiam, Apollonis ex. gr. cuius in ea urbe templum fuit, oraculum deſignaretur, ſcriberem: *τω θεω ονειδισαντι μεμφομενον*. Nunc cenſerem potius corrigendum: *πεμψαι ες το μαντηϊον τη θεω ονειδισαση μεμφομενον*. Dea erat Latona Graecis dicta, Apollinis Iſidis filii nutrix, cuius maxime omnium nobilitatum erat in urbe Buto oraculum: *τογε μαλιστα εν τιμη αγονται παντων των μαντηϊων Λητους εν Βουτοι πολι εστι.* Herod. II, 83. Miſiſſe c. 152 Pſammitichus dicitur legatos *ες Βουτουπολιν ες το χρηστηριον της Λητους ενθα δη Αιγυπτιοισι εστι μαντηϊον αψευδεστατον.* De Dea eiusque Oraculo Jablonskius egit Pantheo lib. 3. c. 4. Hunc Herodoti locum reſpicit Aelianus Var.

 Hiſt.

Hiſt. II, 41. *Valkenar.* quocum ſentit *Larcherius.* τη θεω legendum cenſuit quoque *Stroth.*

αντιμεμφομενον) καὶ αντιμεμφομενον Arch. Vindob.

πατρως) Gloſſa Paſſ. ὁ τȣ πατρος αδελφος.

αποκληΐσαντες) αποκλησαντες Ask. Vindob. αποκλεισαντος Arch.

φθειροντες) φθειραντες idem Vind.

ευσεβης εων) ευσεβεων iidem.

μελλοι) Medic. Paſſion. Ask. Vind. μελλει vulgo cum Ald.

αυτω) αὑτω Ald. Cam. I. II.

εκ δε τȣ χρηστηρια αυτω) In his nihil deſidero. μαντηϊα reticuit, & intellecta voluit: geminum ſuperius eſt, ελθειν οἱ μαντηϊον εκ Βȣτȣς πολιος. *Reiskio* tamen blanditur εκ δε τȣ, χρηστηρια αυτω — *ex eo inde tempore veniſſe illi ſecunda oracula. Weſſeling.*

αυτω τον) αυτον Askew. Vindob. Paſſion. ora Steph.

μιν το χρεων ην) Med. Paſſion. Arch. Ask. Vind. in aliis & Ald. ειη. comma poſt μιν & το in Ald. Cam. I. II, idem in iisdem poſt πεντηκοντα τε.

τȣς μεν δυο τȣς προ) τȣς μεν προτερον τȣς δυο margo Steph. ex Aldo.

τȣτο, κεινον) τȣτον, κακεινον Vind. Arch.

ταυτα ακȣσαντα) Paſſion. Ask. Vind. Med. Arch. Ceteri ταυτα δε cum Ald.

κατακεκριμενων) κατακεκιρμενων Ald. Camer. I. II, Pariſ. tres, Ask. κατακεκριμενον Edd. recentiores cum Arch. Med. Vind. quod retineri & per editiones propagari potuiſſe demiraretur

tur Weſſelingius, niſi & Mſſ. praeberent: quorum quidem lapſus ut pravus eſt, ita turpior in tot editis. Haec *Weſſeling.*

ὁκως γινοιτο) Gloſſ. Paſſion. ὁποτε. Exſcripſit haec Athen. X. p. 438. Poſt νυξ nullum comma in Ald. Cam. I. II, habent id poſt πινειν τε & poſt ἡμερης.

ες τε τα ἑλεα &c.) Habet hinc Euſtath. in Homer. p. 1624. 8, ſeu potius ex Athenaeo, uterque νεμομενον loco πλανωμενον, perperam, in Vind. πλανομενον comma poſt πλανομενοω in Ald. Cam. I. II.

ευηβητηρια) Schol. Paſſion. ευωχητηρια, uti & Suidas in voce. Corinthus legit ἡβητηρια. In Leidenſi Cod. Gregorii de Dialectis, ut Herodotea, proſtant iſta: ἱνα πυνθ. ειναι της ευηβητηρια επιτ. Scripſerat Grammaticus, &, ut equidem puto, Herodotus, ἱνα πυνθανοιτο ειναι γης ευηβητηρια επιτηδεωτατα: *in quacunque parte regionis receſſus intelligeret eſſe iucundiſſimos.* ἱνα γης, ὁ γης & ſimilia frequentat in primis Sophocles. Herod. p. 86. 5 ἱνα ἠν κακε. Sophocl. Ai. v. 386 ἱν' ει κακε. Duo ſufficient Herodoti loca, quae ad hunc locum apte reſpondeant, lib. I. c. 98. Deioci aedificia exſtruxerunt, ἱνα αυτος εφρασε της χωρες, *qua deſtinarat regionis parte*, lib. 2. c. 172, quam fieri curarat Amaſis ſtatuam ἱδρυσε της πολιος ὁκε ἠν επιτηδεωτατον. Herodotea negligentius deſcripſit Athen. X. p. 438. B. Ευηβητηρια Grammatici reddunt ευευωχητηρια. Parum diſtant, quae Diodorus Sic. vocat κωθωνιστηρια lib. 5. c. 19, in quibus εκωθωνιζοντο, quod legitur in Graecis Eſther. 3, 15 binis etiam in lo-

cis εμβιωτηριον praebet Diodor. T. I p. 845. 59. T. II. p. 578. 89. Sunt ενηβητηρια loca προς ανεσιν και απολαυσιν εν πεφοκυτα: in notis ad excerpta e Dione Cocc. H. Valeſius p. 96. 97 interpretatur *amoena diverſoria & ſeceſſus.* Apud Aelian. de N. A. XI. c. 10. p. 617 in urbe Memphi Apidi dicuntur eſſe τα φιλα ηθη και τριβαι κεχαρισμεναι και ενηβητηρια. *Valkenar. Loca voluptaria* apud *Salluſt* Bell. Catil. XI & *Plautum* Poenul. III, 2. 25. εμπαθεις τοποι in Gregor. Nyſſen. Epiſt. de Itia. Hieroſol. p. 10. ἡβητηρια *Plutarcho* & *Athenaeo*, quorum verbis lucem Pet. Faber Agoniſt. III, 27. p. 345 adſperſit. *Weſſeling.*

επιτηδεωτατα) επιτηδεοτατα Corinth. & Vind. επιτηδειοτατα Arch.

αποδεξαι) αποδειξαι Askew. Arch. Vindob. contra morem.

ad Cap CXXXIV.

δε και) Arch. Vind. Pariſ. C. Ald. Remig. και deeſt Medic. Ask. Paſſion. Poſt απελειπετο nullum comma Ald. Cam. I. II.

εικοσι) Ask. Vind. Arch. In Ald. & aliis εεικοσι.

Poſt τετραγωνȣ punctum Ald. Cam. I. II, in iisdem comma poſt την ante δη.

ἑταιρης) ἑτερης Arch. Vind. vulgari errore.

Poſt Ροδωπις punctum Ald. Cam. I. II.

ȣ γαρ αν οι) Ald. Pariſ. B. Vindob. Arch. Remig. quod cum Reiz. reſtituimus a Gronovio eiectum. ȣ γαρ οἱ Paſſion. Med. Ask

Poſt ες την comma Ald. Cam. I. II.

ταλαν-

ταλαντων) ταλαντα Vind. Arch. Poſt αναριθμητοι comma non habet Ald. Camer. I. II, punctum poſt κατα τετον.

λιποντων, ην) ην λειπομενη Ροδωπις Eton. Paſſion. Ask. Ald. Cam. I. II. ην λιπομενων Ροδωπις Arch. Vindob. Remig. Quae ſequuntur, Suidas attigit in Ροδωπις. Nihil his ineſſe, quod offendat, videtur: & tamen eſſe, codd diſcors ſcriptura declarat: alii πυραμιδας — λιπομενων ην Ροδωπις, fortaſſe voluerunt agente uſu, ut καταλιπεσθαι, απολιπεσθαι & λιπεσθαι cap. 147 atque alibi ſaepius; alii λιποντων, λειπομενη ην Ροδ. *poſterior erat Rhodopis*, pari ſtructura, quae in Diodori proxime deſcriptis verbis, atque in Euripideis Oreſt. v. 1085. η πε λελειψαι των εμων βελευματων. At tum, quod ſcripti mordicus retinent, υϛερον in exilium ire debebit. Atque hoc admonuiſſe ſatis eſt. *Weſſeling.*

Poſt Θρηϊκης comma habent, omiſerunt poſt Ηφαιϛοπολιος punctumque poſt Σαμιε poſuerunt Ald Cam. I. II.

τε Ἡφαιϛοπολιος) Adhaeſerunt ad virile hoc nomen doctiſſimi viri. G. Cuperus Obſ. IV, 4. p. 58, haec ſe capere negat, niſi dicatur, latere hic nomen patris, vel urbem eo nomine in Samo fuiſſe, vel Jadmonem, origine Samium, Hephaeſtopoli in Aegypto habitaſſe, ſcribique debere τε εκ Ἡφαιϛεπολιος. Gronovii ſimiles ſunt fluctuationes ad Arriani Αναβ. III, 5. p. 109, quibus vehementer offenſus C. de Pauw correctum voluit τε Ἡφαιϛοπολε, nova voce, ſed, ut cenſet, perelegante, quae Vulcani miniſtrum denotat, & Jadmonis

patrem, vel fabrum ferrarium inſignem, vel Vulcani potius ſacerdotem fuiſſe, doceat. Mihi, ut abſolvam verbo, inventum non placet. In propriis Graecorum nominibus mira multa: Σωπολις eſt in Epigr. 18 Callimachi, Αμφιπολιν habet Marmor a Buherio editum, feminam Νικοπολιν dabit aliud, & numus Abderitarum Αναξιπολιν· neque ignoti Αγησιπολις & Κρατησιπολις ſunt. Quae Ηφαιστοπολιν abunde defendunt. Conf. Comitis Cagli Recueil d'Antiq. T. 2. p. 265. *Weſſeling.*

ϑκ ηκιστα) εκηκιστα Ald. Cam. I. II.

ϑεοπροπιϑ) νεοτροπιϑ Arch. Vid.

ποινην) πρινην iidem.

Poſt ανειλετο comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXV.

κομισαντος·) Med. Paſſion. Ask. κομισαντος μιν; alii cum Ald.

Poſt εν Αιγυπτω colon Ald. Cam. I. II.

Ροδωπις) Ροδωπιν Edd. ante Reiz. quem ſequuti Valkenarianam recepimus emendationem, qui ad h. l. Ροδωπιος vicina, inquit, paene videntur poſtulare: *μεγαλα — ως αν ειναι Ροδωπιος, opes magnas, ut Rhodopidis ſcilicet.* Aelian. de N. A. IV, c. 54 παιδα ωραιον, ως αν Αιγυπτιον. Cicero de Senect. c. 4 *multae etiam, ut in homine Romano, literae.* Notiſſimum illud, *ſatis exercitatum in dicendo, ut Thebanum ſcilicet*, ſumſit Nepos a Thucydide, qui de Braſida p. 287. 56 ην ουδε αδυνατος, ως Λακεδαιμονιος, ειπειν. Haec *Valkenarius.* Addit *Weſſelingius*: Lipſiae in Miſcell. addebatur κατα Ροδ. ειναι. Amplecterer, ſi verba ctio-

correctionem requirerent, ὡς αν ειναι Ροδωπιος. Credo vim & elegantiae cultum, ut ſaepe alias, proprio ineſſe nomini. *Magna*, ſcriptor inquit, *ſibi bona quaeſivit, ut Rhodopis eſſe potuerit*, populi videlicet proſtibulum, & vilis conditionis. Ceteroqui ex praemiſſis κτησασθαι advocari non incommode poterit. ὡς ανειναι Arch. Vind.

ȣκ ὡς γε) Ask. bene, maluerat iam Reiskius, & poſtulat ſententia. Vulgo cum Ald. ȣκως γε.

πυραμιδα) τυραννιδα Ald. & ora Steph. ex eo. πυραμιδα Valla iam legerat.

Poſt της ante γαρ comma inſeruit Ald. Camer. l. II, colon poſt βȣλομενω eaedem.

τȣτο αναθειναι) τȣ αναθειναι corrigebat Pavius, i. e. ἑνικα τȣ αναθειναι.

ἑωϋτης) Arch. Vindob. Vulgo αὐτης cum Aldo.

Poſt το ante μη, poſt εξευρημενον & poſt ἱρω commata exſtant in Ald. Cam. I. II, idem poſt χρηματων.

βȣπορȣς) In Suida βοπορȣς hoc ex loco.

πολλȣς σιδηρȣς) omittit Arch.

συννενεαται) punctum hic habet Ald. Cam. I. II. συνεαται Arch. Vind. In Remig. επισυννεαται· conf. Etymol. p. 599. Schol. Paſſion. συνηγμενοι, συνειλεγμενοι explicat.

Poſt βωμȣ & τον commata in Ald. Camer. I. II.

αντιον) αντιοι Arch. Vind. vid. II, 34.

εν τη Ναυκρατι) Athenaeus XIII. p. 596 haec reſpexit.

τȣτο

τȣτο μεν γαρ αὐτη, της) *τȣτο μου, γαρ αὐτη, της*, Ald. Cam. I. II.

ὁ λογος) deſit articulus Paſſion. Ask.

ὡς και παντες οἱ Ἑλληνες) Arch. Vind. Ask. Paſſion. *οἱ παντες* Med. Vulgatis & Ald. articulus abeſt. Poſt *εξεμαθον* punctum in Ald. Cam. I. II, in iisdem comma poſt *τη* ante *ȣνομα*, punctum poſt *εγενετο*.

ἡσσον) *κρεσσων*) Arch. Vind.

περιλεσχηνευτος) *περι λεσχην ȣτος* iidem: explicat Heſych. in voce, ubi *περιβοητος* cum Abreſchio mallet Weſſeling.

Poſt *Ροδωπιν* comma Ald. Cam. I. II.

ες Μιτυληνην) Arch. Vind. Ask. Ald. Remig. Pariſ. B. *ὡς* Med. Paſſion. probante more ſuo Gronovio. habet *ὡς* quoque unus Pariſ. Larcherii. Si vel in aliis etiam codd. inveniretur, probandum tamen foret *ες Μιτυληνην*, quia numquam a veteribus *ὡς* iungitur quarto caſui in talibus, niſi ubi *προς* locum invenit. In his nonnumquam a librariis, ſed multo frequentius ab hominibus eruditis fuit peccatum, quos in tantilla re nominari neceſſe non eſt. Norma ſcribendi Thucydidis lib. 4. c. 79 *αφικετο ὡς Περδικκαν και ες την Χαλκιδικην*. Idem p. 148. 48 *ες την Ασιαν ὡς βασιλεα*, p. 524. 92 *απεπλευσαν ες Φωκαιαν και Κυμην ὡς Αςυοχον*, p. 527. 36 *ναυς ες τον Ἑλλησποντον ὡς Φαρναβαζον πεμπειν*, p. 553. 37. Paulo exercitatior facile ſentiet, in his ſimilibusque voculas *ὡς* & *ες* non poſſe transponi. Eadem in omnibus obtinet ſcriptoribus Atticis veteribus, quin & in Atticiſtis accuratioribus, ratio; e quibus priorum ſimillima, etiam

in

in quibus utrumque reperiretur, plurima poſſent expromi. Ceterum ex hac non magni momenti obſervatione multa veterum loca corrigi poterunt; nam librariorum detectis recta ratio praeferenda eſt. *Valkenar.* Suum ſcriptor recepit, pergit *Weſſelingius*: neque enim επι αψυχȣ veteres, ſine regionum urbiumque nominibus ὡς adſtruebant. Thômas Mag ἁπαξ επι αψυχȣ uno in Thucydide invenit, & loco adhucdum controverſo. Egerunt hac de ſtructura docte T. Hemſterhuſ. Miſcell. Obſ. Vol. V. T. 3. p. 56, & Valkenar. ad Euripid. Phoeniſſ. p. 475.

Poſt περι comma, poſt πεπαυμαι colon habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVI.

Poſt βασιλεα comma exſtat in iisdem.

ἱρεες Λσυχιν) Med. Paſſion. Ask. Vindob. ἱρεες γενεσθαι Λσυχιν Ald. & alii male.

Poſt τον ante τα comma inſeruit Ald. Cam. I. II, idem poſt καλλιςα facientes.

πολλω) πολλων Arch. Vind. colon poſt μεγιςα Ald. Cam. I. II

ευ γεγλυμμενȣς) εγγεγλυμμενȣς Arch. Vind. Laurentius *figuras inſculptas*, εγγεγλυμμενȣς, ſicuti Arch. & Vindob. Haeſito in electione. Vulgatum videtur percommodum & ſingularius: Vallae ſcriptoris patrocinatur conſuetudo, qua II, 124 και ζωων εγγεγλυμμενων, talis quoque c. 138 αιμασιη εγγεγλυμμενη τυποισι. tum τυπων εγγεγλυμμενων πλεοι c. 148. Libera itaque optio eſt. *Weſſeling.*

Poſt

Poſt εκεινα δε nullum comma, neque punctum poſt μαλιϛα Ald. Cam. I. II

μακρω) Gloſſa Paſſion. πολλω.

αμιξιης) αμαξιης Arch. abſurde.

προστεθηναι) προσθειναι Arch.

τονδε) τοδε idem.

Poſt θηκης punctum habet Ald. Cam. I. II.

ὑποτιθεντι) ὑποθεντι Arch. Poſt ζημιην comma ante Reiz

μη βουλομενω) Med. Arch. Vind. Paſſion. Ask. In aliis και μη cum Ald.

μητι αυτω) Arch. Vind. quod cum Reizio ſenſu poſtulante recepi. Vulgo μη δε αυτω quod retinuerat Weſſeling.

Poſt κυρησαι comma Ald. Cam. I. II.

των ἑωϋτου απογενομενον) Ald. Camer. I. II, Vind. Pariſ. B. των — απογινομενων Ceteri cum Steph. I τον — απογενομενον. Aldum & Codd ſequi placuit cum Reizio. In codd. fortaſſe reperietur, των ἑ. απογενομενων· prouti Vallam in ſuo legiſſe Latina manifeſtant; *ac ne alium quidem ex ſe ipſo progenitorum ſepulturae mandare.* Quae proſtant in editione Gronoviana, commodum vix admittunt ſenſum. *Ex ſe ipſo progeniti* vereor, ut Graece dici poſſint οἱ ἑωϋτου απογενομενοι. Praeterea *fato functi* Herodoto quoque dicuntur aliquoties απογενομενοι· qua ſignificandi virtute hic illud videtur capiendum. Qui patris cadaver, quod pignori oppoſuerat, expuncto debito non redemerat, hunc legislator etiam ipſum ſepultura cenſuerat indignum, nolueratque, ut ſuos ipſe liberos fato functos iſto dignaretur honore: μητε αλλον μηδενα των ἑωϋτου απογενομενον

νον θαψαι· ſic ſcribendum arbitror: *neque alium quemquem ſuorum fato functum.* De his tacet legem commemorans Diodorus T. I. p. 104. 93. In talibus αποyενεσθαι idem eſt ac αποβιωναι vel αποθανειν, ter quaterve adhibitum Herodoto: vid. Alberti ad Heſych. in αποyενομενοι. *Valkenar.* Non exputo, cur Ald. & Camer. ſcripturam mutatum ierint, tutam codd. auctoritate. Αποyινομενος hoc non eſt loco *progenitus*, ſed *fato functus*, uti II, 85. IV. 4 & apud Thucyd. monitore Schol. ad Demoſth. Orat. de Cherſon. p. 59. Quod legem attinet, de qua agitur, ea & in Diodori I, 92. *Weſſeling.*

Poſt ποιησαντα punctum, poſt εν τῃ comma Ald. Cam. I. II.

ταδε λεγοντα εςι) εςι ταδε λεγοντα Arch. Vindob.

κατονοσθῃς) Med. Ask. Paſſion. cuius gloſſa καταμεμφεο. κατονοθῃς Ald. Reniig. Pariſ. B. & Edd priores ante Gronov. κατονομασθῃς Vind. Arch. Ex diverſis Mediceam ſinceram putat *Valkenarius* lectionem. Quando primum interpretabatur Valla, *ne me ceteris pyramidibus compares:* non ille quidem aliud hic verbum legit, ſed minus dextre praegnantem phraſin intellexit, ſignificantem: *ne me ſic vili pendas, ut unam cenſeas ceterarum;* ſive: *ignominioſa cum ceteris pyramidibus inſtituta comparatione.* Jonicum ονοσασθαι (Herod. II. c. 172) κατονοσασθαι notabat, εκφαυλισαι & καταμεμψασθαι. Haec *Valkenar. Goldhagenius* Galeneo ſuo exemplari haec adſcripſit. An legendum κατανονῇς? Gronovius e Florent κατωνεσθῃς. Fortaſſe κατονοτασ-

τασθης. Nam ονοταζω ſecundum interpr. Heſych. ſignificat οιειδιζω, ενυβριζω, πανεργως εντελιζω. Heſiod. Εργ. 256 όποτ' αν τις μιν βλαπτη ονοταζων. Sed his ambagibus non opus eſt, ὀνοω enim ſignificat *vitupero*.

Poſt πυραμιδας comma habet Ald. Camer. I. II.

ὅ, τι) ὅτι Ald. Cam. I. II.

προσχοιτο) προσεχοιτο Vind. Arch. προς σχοιτο Paſſion.

Poſt τω κοντω nullum comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXVII.

πολιος) Arch. Vind. Ask. πολεος Ald. Camer. I. II, Steph. &c. poſt τω ante ȣνομα comma Ald. Cam. I. II.

επ' Αιγυπτον) ες Αιγυπτον Ald. & Edd. Vindob. Arch. Remig. Pariſ. B. profecto non male, iudice Weſſelingio. επ' Αιγυπτον Med. Paſſion. Ask.

Αιθιοπας τε και Σαβακων) Αιθιοπα τε και Σαβακον Ald. Arch. Vind.

Poſt Αιθιοπα comma Ald. Cam. I. II, idem poſt εν τοισι.

τι) deſit Arch. Vind.

αυτων ȣδετα) αυτον ȣδενα iidem.

ἑκαςω) εκαςȣ Paſſion. Ask.

αδικεοντων) οικεοντων Arch. Vind. Valla.

Poſt ορυξαντων abeſt comma Ald. Camer. I. II, deeſt ορυξαντων Arch. Vind.

Poſt Αιθιοπος comma ante Reiz. nullum.

και

και καρτα) Medic. Ask. Paſſion. Vindob. Arch. & ora Steph. I. Copula aberat Vulgatis & Ald.

τασσομενων) γενομενων Arch. Vind. Valla. Levi opera τασσομενων, uti factum ſcio, refingi poſſet Quo vero ſucceſſu? πασσειν, εμπασσειν de inſperſis, ornatus etiam cauſſa, non refugit uſus. In urbibus, altius eductis. neutrum novi. Facit codd. tamen diſcordia ambiguum, ſitne τασσομενων an γενομενων genuinum; alterutrum ſane ex gloſſa venit. *Weſſeling.*

πολιων) Askew. ποληων vulgo cum Ald. ſed male.

μαλιϛα μεν Βυβαϛι πολι) μαλιϛα ἡ εν Βυβαϛι πολις Arch. Vindbon. Pariſ. A B. Remig Ald. Editum debetur Med. Ask Paſſion. vid Gronovium, qui haec bene conſtituit & docte explanavit his verbis: Quis haec intelligit aut intellexit? Non certe Valla; nam ille interpretatur: *Bubaſtis urbs, ubi praecipue terra exaggerata.* Iunxit igitur vocem Βυβαϛι cum voce πολις, ut haberent utraque eundem caſum. At quid lector cogitavit de illa Βυβαϛι? utrum θεα, an νομω? Certe νομος non dicebatur niſi Βυβαϛιτης, aut Βυβαϛιος, ut eſt apud Stephanum. Prius non habet hic locum. Revereo igitur cod. optimum, qui ex tam coenoſis ſordibus eripuit Herodotum, qui ſcripſit μαλιϛα μεν Βυβαϛι πολι εξεχυσθη, ut edidi, & niſi fallor, Latina verſione ſenſum in his Graecis latentem liquido declaravi.

Poſt εν τη comma habet Ald. Cam. I. II.

cis εμβιωτηριον praebet Diodor. T. I. p. 845. 59. T. II. p. 578. 89. Sunt ενηβητηρια loca πρες ανεσιν και απολαυσιν εν πεφοκυτα: in notis ad excerpta e Dione Cocc. H. Valeſius p. 96. 97 interpretatur *amoena diverſoria & ſeceſſus.* Apud Aelian. de N. A. XI. c. 10. p. 617 in urbe Memphi Apidi dicuntur eſſe τα φιλα ηθη και τριβαι κεχαρισμεναι και ενηβητηρια. *Valkenar. Loca voluptaria* apud *Salluſt* Bell. Catil. XI & *Plautum* Poenul. III, 2. 25. εμπαθεις τοποι in Gregor. Nyſſen. Epiſt. de Itia. Hieroſol. p. 10. ἡβητηρια *Plutarcho* & *Athenaeo*, quorum verbis lucem Pet. Faber Agoniſt. III, 27. p. 345 adſperſit. *Weſſling.*

επιτηδεωτατα) επιτηδεοτατα Corinth. & Vind. επιτηδειοτατα Arch.

αποδεξαι) αποδειξαι Askew. Arch. Vindob. contra morem.

ad Cap CXXXIV.

δε και) Arch. Vind. Pariſ. C. Ald. Remig. και deeſt Medic. Ask. Paſſion. Poſt απελιπετο nullum comma Ald. Cam. I. II.

εικοσι) Ask. Vind. Arch. In Ald. & aliis εεικοσι.

Poſt τετραγωνε punctum Ald. Cam. I. II, in iisdem comma poſt την ante δη.

ἑταιρης) ἑτερης Arch. Vind. vulgari errore. Poſt Ροδωπις punctum Ald. Cam. I. II.

ε γαρ αν οι) Ald. Pariſ. B. Vindob. Arch. Remig. quod cum Reiz. reſtituimus a Gronovio eiectum. ε γαρ οἱ Paſſion. Med. Ask.

Poſt ες την comma Ald. Cam. I. II.

ταλαν-

ταλαντων) ταλαντα Vind. Arch. Poſt αναριθμητοι comma non habet Ald. Camer. I. II, punctum poſt κατα τουτον.

λιποντων, ην) ην λειπομενη Ροδωπις Eton. Paſſion. Ask. Ald. Cam. I. II. ην λιπομενων Ροδωπις Arch. Vindob. Remig. Quae ſequuntur, Suidas attigit in Ροδωπις. Nihil his ineſſe, quod offendat, videtur: & tamen eſſe, codd diſcors ſcriptura declarat: alii πυραμιδας — λιπομενων ην Ροδωπις, fortaſſe voluerunt agente uſu, ut καταλιπεσθαι, απολιπεσθαι & λιπεσθαι cap. 147 atque alibi ſaepius; alii λιποντων, λειπομενη ην Ροδ. *poſterior erat Rhodopis*, pari ſtructura, quae in Diodori proxime deſcriptis verbis, atque in Euripideis Oreſt. v. 1085. η που λελειψαι των εμων βουλευματων. At tum, quod ſcripti mordicus retinent, υστερον in exilium ire debebit. Atque hoc admonuiſſe ſatis eſt. *Weſſeling.*

Poſt Θρηϊκης comma habent, omiſerunt poſt Ηφαιστοπολιος punctumque poſt Σαμιου poſuerunt Ald Cam. I. II.

του Ἡφαιστοπολιος) Adhaeſerunt ad virile hoc nomen doctiſſimi viri. G. Cuperus Obſ. IV, 4. p. 58, haec ſe capere negat, niſi dicatur, latere hic nomen patris, vel urbem eo nomine in Samo fuiſſe, vel Jadmonem, origine Samium, Hephaeſtopoli in Aegypto habitaſſe, ſcribique debere του εκ Ἡφαιστουπολιος. Gronovii ſimiles ſunt fluctuationes ad Arriani Αναβ. III, 5. p. 109, quibus vehementer offenſus C. de Pauw correctum voluit του Ἡφαιστοπολου, nova voce, ſed, ut cenſet, perelegante, quae Vulcani miniſtrum denotat, & Jadmonis

patrem, vel fabrum ferrarium inſignem; vel Vulcani potius ſacerdotem fuiſſe, doceat. Mihi, ut abſolvam verbo, inventum non placet. In propriis Graecorum nominibus mira multa: Σωπολις eſt in Epigr. 18 Callimachi, Αμφιπολιν habet Marmor a Buherio editum, feminam Νικοπολιν dabit aliud, & numus Abderitarum Αναξιπολιν· neque ignoti Αγησιπολις & Κρατησιπολις ſunt. Quae Ηφαιςοπολιν abunde defendunt. Conf. Comitis Cagli Recueil d'Antiq. T. 2. p. 265. *Weſſeling.*

ȣκ ἠνιςα) ἐκηνιςα Ald. Cam. I. II.

θεοπροπιȣ) νεοτροπιȣ Arch. Vid.

ποινην) πρινην iidem.

Poſt ανειλετο comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXV.

κομισαντος·) Med. Paſſion. Ask. κομισαντος μιν· alii cum Ald.

Poſt εν Αιγυπτω colon Ald. Cam. I. II.

Ροδωπιος) Ροδωπιν Edd. ante Reiz. quem ſequuti Valkenarianam recepimus emendationem, qui ad h. l. Ροδώπιος vicina, inquit, paene videntur poſtulare: μεγαλα — ὡς αν ειναι Ροδωπιος, *opes magnas, ut Rhodopidis ſcilicet.* Aelian. de N. A. IV, c. 54 παιδα ὡραιον, ὡς αν Αιγυπτιον. Cicero de Seneſt. c. 4 *multae etiam, ut in homine Romano, literae.* Notiſſimum illud, *ſatis exercitatum in dicendo, ut Thebanum ſcilicet*, ſumſit Nepos a Thucydide, qui de Braſida p. 287. 56 ην ȣδε αδυνατος, ως Λακεδαιμονιος, ειπειν. Haec *Valkenarius.* Addit *Weſſelingius*: Lipſiae in Miſcell. addebatur κατα Ροδ. ειναι. Amplecterer, ſi verba

ctio-

correctionem requirerent, ὡς αν ειναι Ροδωπιος. Credo vim & elegantiae cultum, ut ſaepe alias, proprio ineſſe nomini. *Magna*, ſcriptor inquit, *ſibi bona quaeſivit, ut Rhodopis eſſe potuerit*, populi videlicet proſtibulum, & vilis conditionis. Ceteroqui ex praemiſſis κτησασθαι advocari non incommode poterit. ὡς ἀνεῖναι Arch. Vind.

ουκ ὡς γε) Ask. bene, maluerat iam Reiskius, & poſtulat ſententia. Vulgo cum Ald. οὐκως γε.

πυραμιδα) τυραννιδα Ald. & ora Steph. ex eo. πυραμιδα Valla iam legerat.

Poſt της ante γαρ comma inſeruit Ald. Camer. l. II, colon poſt βουλομενω eaedem.

τουτο αναθειναι) του αναθειναι corrigebat Pavius, i. e. ἑνικα του αναθειναι.

ἑωϋτης) Arch. Vindob. Vulgo αὐτης cum Aldo.

Poſt το ante μη, poſt εξευρημενον & poſt ἱρω commata exſtant in Ald. Cam. I. II, idem poſt χρηματων.

βουπορους) In Suida βοπορους hoc ex loco.

πολλους σιδηρεους) omittit Arch.

συννενεαται) punctum hic habet Ald. Cam. I. II. συνεαται Arch. Vind. In Remig. επισυνεαται· conf. Etymol. p. 599. Schol. Paſſion. συνηγμενοι, συνειλεγμενοι explicat.

Poſt βωμου & τον commata in Ald. Camer. I. II.

αντιον) αντιοι Arch. Vind. vid. II, 34.

εν τη Ναυκρατι) Athenaeus XIII. p. 596 haec reſpexit.

τουτο

τȣτο μεν γαρ αὐτη, της) *τȣτο μον, γαρ αὐτη, της*, Ald. Cam. I. II.

ὁ λογος) deſit articulus Paſſion. Ask.

ὡς και παντες οἱ Ἑλληνες) Arch. Vind. Ask. Paſſion. *οἱ παντες* Med. Vulgatis & Ald. articulus abeſt. Poſt *εξεμαθον* punctum in Ald. Cam. I. II, in iisdem comma poſt *τη* ante *ȣνομα*, punctum poſt *εγενετο*.

ἡσσον) *κρεσσων*) Arch. Vind.

περιλεσχηνευτος) *περι λεσχην ἐτος* iidem: explicat Heſych. in voce, ubi *περιβοητος* cum Abreſchio mallet Weſſeling.

Poſt *Ροδωπιν* comma Ald. Cam. I. II.

ες Μιτυληνην) Arch. Vind. Ask. Ald. Remig. Pariſ. B. *ὡς* Med. Paſſion. probante more ſuo Gronovio. habet *ὡς* quoque unus Pariſ. Larcherii. Si vel in aliis etiam codd. inveniretur, probandum tamen foret *ες Μιτυληνην*, quia numquam a veteribus *ὡς* iungitur quarto caſui in talibus, niſi ubi *προς* locum invenit. In his nonnumquam a librariis, ſed multo frequentius ab hominibus eruditis fuit peccatum, quos in tantilla re nominari neceſſe non eſt. Norma ſcribendi Thucydidis lib. 4. c. 79 *αφικετο ὡς Περδικκαν και ες την Χαλκιδικην*. Idem p. 148. 48 *ες την Ασιαν ὡς βασιλεα*, p. 524. 92 *απεπλευσαν ες Φωκαιαν και Κυμην ὡς Ασυοχον*, p. 527. 36 *ναυς ες τον Ἑλλησποντον ὡς Φαρναβαζον πεμπειν*, p. 553. 37. Paulo exercitatior facile ſentiet, in his ſimilibusque voculas *ὡς* & *ες* non poſſe tranſponi. Eadem in omnibus obtinet ſcriptoribus Atticis veteribus, quin & in Atticiſtis accuratioribus, ratio; e quibus priorum ſimillima, etiam

in

in quibus utrumque reperiretur, plurima poſſent expromi. Ceterum ex hac non magni momenti obſervatione multa veterum loca corrigi poterunt; nam librariorum detectis recta ratio praeferenda eſt. *Valkenar.* Suum ſcriptor recepit, pergit *Weſſelingius*: neque enim επι αψυχȣ veteres, ſine regionum urbiumque nominibus ως adſtruebant. Thomas Mag απαξ επι αψυχȣ uno in Thucydide invenit, & loco adhucdum controverſo. Egerunt hac de ſtructura docte T. Hemſterhuſ. Miſcell. Obſ. Vol. V. T. 3. p. 56, & Valkenar. ad Euripid. Phoeniſſ. p. 475.

Poſt περι comma, poſt πεπαυμαι colon habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVI.

Poſt βασιλεα comma exſtat in iisdem.

ιρεες Ασυχιν) Med. Paſſion. Ask. Vindob. Ιρεες γενεσθαι Ασυχιν Ald. & alii male.

Poſt τον ante τα comma inſeruit Ald. Cam. I. II, idem poſt καλλιστα facientes.

πολλω) πολλων Arch. Vind. colon poſt μεγιστα Ald. Cam. I. II

εν γεγλυμμενȣς) εγγεγλυμμενȣς Arch. Vind. Laurentius *figuras inſculptas*, εγγεγλυμμενȣς, ſicuti Arch. & Vindob. Haeſito in electione. Vulgatum videtur percommodum & ſingularius: Vallae ſcriptoris patrocinatur conſuetudo, qua II, 124 και ζωων εγγεγλυμμενων, talis quoque c. 138 αιμασιη εγγεγλυμμενη τυποισι. tum τυπων εγγεγλυμμενων πλεοι c. 148. Libera itaque optio eſt. *Weſſeling.*

Poſt

Poſt *εκεινα δε* nullum comma, neque punctum poſt *μαλιϛα* Ald. Cam. I. II

μακρω) Gloſſa Paſſion. *πολλω*.

αμιξιης) *αμαξιης* Arch. abſurde.

προστεθηναι) *προσθειναι* Arch.

τονδε) *τοδε* idem.

Poſt *θηκης* punctum habet Ald. Cam. I. II.

ὑποτιθεντι) *ὑποθεντι* Arch. Poſt *ζημιην* comma ante Reiz

μη βουλομενω) Med. Arch. Vind. Paſſion. Ask. In aliis *και μη* cum Ald.

μητι αυτω) Arch. Vind. quod cum Reizio ſenſu poſtulante recepi. Vulgo *μη δε αυτω* quod retinuerat Weſſeling.

Poſt *κυρησαι* comma Ald. Cam. I. II.

των ἑωϋτου απογενομενον) Ald. Camer. I. II, Vind. Pariſ. B. *των — απογινομενων* Ceteri cum Steph. I *τον — απογενομενον*. Aldum & Codd ſequi placuit cum Reizio. In codd. fortaſſe reperietur, *των ἑ. απογενομενων*· prouti Vallam in ſuo legiſſe Latina manifeſtant; *ac ne alium quidem ex ſe ipſo progenitorum ſepulturae mandare*. Quae proſtant in editione Gronoviana, commodum vix admittunt ſenſum. *Ex ſe ipſo progeniti* vereor, ut Graece dici poſſint *οἱ ἑωϋτου απογενομενοι*. Praeterea *fato functi* Herodoto quoque dicuntur aliquoties *απογενομενοι*· qua ſignificandi virtute hic illud videtur capiendum. Qui patris cadaver, quod pignori oppoſuerat, expuncto debito non redemerat, hunc legiſlator etiam ipſum ſepultura cenſuerat indignum, nolueratque, ut ſuos ipſe liberos fato functos iſto dignaretur honore: *μητε αλλον μηδενα των ἑωϋτου απογενομε-*

νον

νον θαψαι· ſic ſcribendum arbitror: *neque alium quemquem ſuorum fato functum.*.. De his tacet legem commemorans Diodorus T. I. p. 104. 93. In talibus αποyενεσθαι idem eſt ac αποβιωναι vel αποθανειν, ter quaterve adhibitum Herodoto: vid. Alberti ad Heſych. in αποyενομενοι. *Valkenar.* Non exputo, cur Ald. & Camer. ſcripturam mutatum ierint, tutam codd. auctoritate. Αποyινομενος hoc non eſt loco *progenitus*, ſed *fato functus*, uti II, 85. IV. 4 & apud Thucyd. monitore Schol. ad Demoſth. Orat. de Cherſon. p. 59. Quod legem attinet, de qua agitur, ea & in Diodori I, 92. *Weſſeling.*

Poſt ποιησαντα punctum, poſt εν τη comma Ald. Cam. I. II.

ταδε λεγοντα εςι) εςι ταδε λεγοντα Arch. Vindob.

κατονοσθης) Med. Ask. Paſſion. cuius gloſſa καταμεμφθειο. κατονοθης Ald. Reniig. Pariſ. B. & Edd priores ante Gronov. κατονομασθης Vind. Arch. Ex diverſis Mediceam ſinceram putat *Valkenarius* lectionem. Quando primum interpretabatur Valla, *ne me ceteris pyramidibus compares:* non ille quidem aliud hic verbum legit, ſed minus dextre praegnantem phraſin intellexit, ſignificantem: *ne me ſic vili pendas, ut unam cenſeas ceterarum;* ſive: *ignominioſa cum ceteris pyramidibus* inſtituta comparatione. Jonicum ονοσασθαι (Herod. II. c. 172) κατονοσασθαι notabat, εκφαυλισαι & καταμεμψασθαι. Haec *Valkenar.* *Goldhagenius* Galeneo ſuo exemplari haec adſcripſit. An legendum καταvονῆς? Gronovius e Florent κατωνεσθης. Fortaſſe κατονο-

ταο-

και καρτα) Medic. Ask. Paſſion. Vindob. Arch. & ora Steph. I. Copula aberat Vulgatis & Ald.

ταϲϲομενων) γενομενων Arch. Vind. Valla. Levi opera ταϲϲομενων, uti factum ſcio, refingi poſſet. Quo vero ſucceſſu? πασσειν, εμπασσειν de inſperſis, ornatus etiam cauſſa, non refugit uſus. In urbibus, altius eductis. neutrum novi. Facit codd. tamen diſcordia ambiguum, ſitne ταϲϲομενων an γενομενων genuinum; alterutrum ſane ex gloſſa venit. *Weſſeling.*

πολιων) Askew. πολεων vulgo cum Ald. ſed male.

μαλιϛα μεν Βεβαϛι πολι) μαλιϛα ἡ εν Βεβαϛι πολις Arch. Vindbon. Pariſ. A B. Remig. Ald. Editum debetur Med. Ask. Paſſion. vid Gronovium, qui haec bene conſtituit & docte explanavit his verbis: Quis haec intelligit aut intellexit? Non certe Valla; nam ille interpretatur: *Bubaſtis urbs, ubi praecipue terra exaggerata.* Iunxit igitur vocem Βεβαϛι cum voce πολις, ut haberent utraque eundem caſum. At quid lector cogitavit de illa Βεβαϛι? utrum θεα, an νομω? Certe νομος non dicebatur niſi Βεβαϛιτης, aut Βεβαϛιος, ut eſt apud Stephanum. Prius non habet hic locum. Revereo igitur cod. optimum, qui ex tam coenoſis ſordibus eripuit Herodotum, qui ſcripſit μαλιϛα μεν Βεβαϛι πολι εξεχωσθη, ut edidi, & niſi fallor, Latina verſione ſenſum in his Graecis latentem liquido declaravi.

Poſt εν τη comma habet Ald. Cam. I. II.

Uuu γαρ

γαρ αλλα) Iidem & Vind. alii γαρ και αλλα cum Ald.

ηδονη δ' ιδεσθαι) Placuit Weſſelingio olim ηδονη δ' ιδεσθαι blanditumque Abreſchio: movebatur Noſtri verbis lib. 7. c. 160 ει δε υμιν ηδονη τε κατα θαλασσαν ηγεμονευειν. Qui in vulgato acquieſcunt, inquit, auxilium ex Car. Daubuz de Teſtim. Chriſti apud Joſeph. lib. 2. c. 12 impetrabunt. — Herodotum ſcripſiſſe ſuſpicatur Valkenarius: ηδιον δ' ιδεσθαι εδεν τετε μαλλον. alibi ſuo more ſcribentem αμεινον μαλλον· μαλλον ολβιωτερος· & αιρετωτερα μαλλον· ηδιες μαλλον Chryſippus dixit apud Athen. IX. p. 373. A. ηδιον — μαλλον forſan Iſocrates in Aeginet. p. 393. D. εκ ποιας αν οικιας ιδιον υιον ειδεν αυτω κατα τες νομες εισποιηθεντα μαλλον, η ταυτης — in quibus mutata tantum pronunciatione, ηδιον corrigo pro ιδιον — nam ιδιον υιον — εισποιηθεντα quis tandem dixerit? Comparativis iunctae vocis μαλλον pleonasmum exemplis adfirmarunt H. Stephan. Berglerus, & Abreſch, aliique. Haec *Valkenar*

Poſt μαλλον punctum habet Ald. Cam. I. II.

κατ' Ελλαδα) κατα Ελλαδα Paſſion. Vindob. Arch. Ask.

ad Cap. CXXXVIII.

Poſt εςι comma, ſed nullum poſt εσεχετι habet Ald. Cam. I. II.

Poſt τη ante περιρρεετα comma, poſt περιρρεετα colon, poſt τη comma habet Ald. Camer. I II.

Poſt

Poſt ἐςὶ colon Ald. Cam. I. II, idem poſt λογου ante Reiz.

πολιος μεν εκκεχωσμενης) Vind. Arch. Ask. πολεως Ald. & ſtatim εκκεχυμενης cum ora Stephan. I. εγκεχωσμενης Arch. Vind

Poſt κεκινημενου abeſt comma Ald. Cam. I II. εσοπτον ἐςὶ) Med. Ask. Paſſion. Arch. Stephan. I, duo Regii ap. Larcher. optime. εσοπτρον Ald. & alii inde a Steph. II. Sic & interpres *templum pro ſpeculo eſt.* At quid velit templum pro ſpeculo eſſe? aut qui fieri queat, parum intelligo: maxime cum ipſa haec urbs dicatur multum fuiſſe exaggerata, templum autem ſemper eodem modo ab principio relictum, ut haud dubie urbs altior praebuerit templo ſedem altiſſimam, ut & inde potuerit commode deſpici, & qui in humiliore ſolo ad urbem accederent, egregie poſſent illud contemplari extollendo in altum oculos. Quod eſt contrarium ſpeculo. An vero placet eapere ruſticorum ſpeculo, id eſt, aqua, ne unus quidem omnium, qui hunc locum legerunt, etiam intellexit, quam venuſtatem mihi largitus fuit codex optimus, & nunc indulget omnibus, dum exhibet εσοπτον ἐςὶ, h. e. videri & conſpici poteſt, quod eſt percommodum. Plane ut ante praemiſit, κατορᾶται πανταχόθεν περιιόντι. Niſi fallor locus hic eſt clariſſimus. Quis credat tamen? ex hac voce expedire ſe nequivit H. Stephanus tantus in diſciplina Graeca vir: & quod magis mireris, ne omnis quidem illa turba, quae nuper coiit ad Pollucem denſandum in oneroſa volumina, qui debebat eſſe ad manum factus &

 ad

ad uſum habilis, adeo ut nec interpretationem latinam dignentur dare, & Stephanus indignetur, quod Pollux non explicuerit. Habes certe in hoc loco praeclarum eius vocabuli teſtimonium. *Gronovius.*

εσωθεν ἀλσος) εσωθεν μεν αλσος Arch. Vind. Poſt μεγαν colon, poſt εν τω comma Ald. Cam. I. II

παντη) παντα Arch.

τη δε και τη) τη, δε και τη, Ald. Cam. I. II.

δ᾽ες Ἑρμέω) Ald. Arch. Vind. Pariſ. B. Remig. cum Edd. ες Medic. Ask Paſſion. deſit, expulſaque a Gronovio praepoſitio, qua iubente Weſſelingio rediit. Qui eiecit, inquit, pulcre noverat, non haec ad τα δενδρεα pertinere; retulit ad viam, quae Mercurii templum ferret, perutique incommode, cum totus aggeris tractus & tenor ad Mercurii aedem ducat. De *decore*, quod obtenditur, id vero nihil eſt. Sufficit, Herodoto eum verborum ordinem adriſiſſe. Non memoro codd. ſcriptos, neque uſum dictionis. Virgilianum, *hinc via, Tartarei quae fert Acherontis ad umbras* Aen. 6, 295 omnes norunt. Dedit Gronovius ex Noſtri copiis nonnulla, facile, ſi res poſtularet, ex Polybio, Diodoro & Pauſania in primis adaugenda. Cf. Doct. Viros in Act. Apoſt. XII, 10. *Weſſeling.*

Poſt τουτο comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXIX.

τελος δε της απαλλαγης) την απαλλαγην forte dicere potuiſſet, απαλλαγης τελος, ut mors dicitur θανατου τελος, caedes φονου τελος. *Valkenar.*

nar. τελος δε, την απαλλαγην, *tandem Aegyptus liberata eſt*, coniectura Larcherii haud improbanda.

τες ιρεας) Citat Corinthus non ſine vitio.

μεσες διαταμνειν) Medic. Askew. Paſſion. Alii cum Ald. διαταμειν, διαταμνειν legit Gregor. de Dialect. Jon. Mſ. Το τεμνειν Ταμνειν λεγεσιν. Ἡροδοτος εν β', τες ιρεας — μεσες διαταμνειν. Jonice, ut ταμνειν, ſcribebatur ςραφειν & τραπειν· ſed Dorica ſunt, ut puto, τραφειν & τραχειν· hoc rarius, & Grammaticis textum obſervatum. *Valkenar.*

δοκεοι) δοκεειν Paſſion. Ask. neque prave.

Poſt λαβοι comma Ald. Cam. I. II.

οκοσον) οσον Arch. Vind.

αρξαντα) αρχοντα & εκχωρησειν iidem poſtremum & in Med. Ask. Paſſion. & Stephan. ora. εκχωρεειν Edd. cum Ald.

Poſt ανειλε nullum comma Ald. Cam. I. II.

ως θεοι αυτον) ὁ θεος οἱ αυτον Arch. Vind.

απαλλασσεται) απαλλασσετο Ald. Cam. I. II.

Σαβακως) Σαβακος Arch. Vind.

ad Cap. CXL.

Poſt οικεε comma Ald. Camer. I. II. Poſt Αιγυπτιων comma ante Reiz. nullum autem poſt προστεταχθαι.

σιγη) Exſcripſit Thomas M. in Σιγη.

ες δωρεην) ες την δωρεην Ald. Cam. I. II.

σποδον) σπονδον Arch.

Poſt εξευρειν punctum Ald. Cam I. II.

αλλα ετεα επι πλεω η κ. λ.) Omne hoc comma ineptae tantologiae, ex imperiti hominis

gloſſemate ortae, damnat J. Perizonius Or. Aeg. c. XI. p 202 Nollem factum. Fluunt ex abundantiore ſcriptoris ſermone, ſuntque frequentes huiusmodi iterationes, uti bene obſervavit Jac. Gronovius. Quod addit autem, cetera Perizonii ſe tangere dedignari, αρρητον αμεινον. Viam ille oſtenderat ad turpem errorem huic loco adimendum, non ſane cum dedecore ſpernendam. Rem vide. Dicit Herodotus inſulam, Anyſis tempore in paludibus aggeſtam, ſeptingentis atque amplius annis fruſtra ab inſequutis regibus ad Amyrtaeum usque fuiſſe quaeſitam. Amyrtaeus, quod Thucydidis I, 110 teſtimonio novimus, eas in paludes, cum Perſis Longimanus Artaxerxes imperaret & Herodotus floreret, ſeceſſit: ab utroqne ad Achazi aut Hiskiae, Principum Judaeorum, aevum, in quod Anyſis & Sabaco incurrunt, intervallum eſt annorum paulo plus trecentorum. Hinc ut Chronologiae ratio conſtaret, Perizonius ετεα επι πλεω η τριηκοσια· trecentis & amplius annis, coniectura plauſibili. Mendam notae genuerunt numerorum, perperam pictae, quem ad modum Buherius, eiusdem coniecturae patronus, Diſſ Herod. c. 7. p. 71 commonefecit praeclare. *Weſſeling.*

πεντακοσια) Vulgo ἑπτακοσια. Nos Reizium ſequuti πεντακοσια edidimus, probante hanc emendationem Larcherio in Chronol. Herod. cap. I. §. 12.

Poſt νησω comma Ald. Cam. I. II.

Ελβω) Ελκω Paſſion. & Eton. male uterque:

que: vid. Steph. Byz. in voce, ubi hunc locum indicat

μεγαϑος δ' εςι) Vind. Paſſion. Med. Ask. Arch. Aliis & Ald. δε abeſt.

ad Cap. CXLI.

Poſt τω & ενομα εναι commata inſeruit Ald. Cam. I. II, poſt Σεϑων punctum.

Σεϑων) Σέϑων Arch. Σεϑῶν Ask.

των μαχιμων) Nec ſatis apte congruunt iſta cum παραχρησαμενον, neque phraſi εν αλογιησι εχειν· nam nihil huc facit locus lib. 4 c 159. f. Scribi potuit τω μαχιμω, ſive το μαχιμον, ut corrigit Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 63, ſive etiam τω των μαχιμων, ut Reiskius, nempe γενος. Inter Aegyptiorum ἑπτα γενεα — οἱ μεν μαχιμοι κεκλεαται Herod. II, c. 163. Diodoro commemorantur το μαχιμον εϑνος, p. 106, 48 & οἱ μαχιμοι καλȣμενοι· p. 85, 1 quo cum loco deſiderarem equidem in concordiam poſſe redigi ſupra Diodoro narrata p. 53, 1. Indorum collata, quam alibi tradit, πολιτεια. Sed in Herodoteis mihi ſane videtur inſolens εν αλογιησι· horum vice ſi legeretur αλογιην, in vicinis quidpiam novari nihil eſſet neceſſe. Scribi certe commode potuit: τον αλογιην εχειν παραχρησαμενον των μαχιμων Αιγυπτιων. Sic Herod. lib. 4. c. 150 αλογιην εχον τȣ χρηςηριȣ, oraculi nullam habuerunt rationem. Alibi ſcripſit εν αλογιῃ τι ποιεεσϑαι, & II, c. 172 Amaſin εν ȣδεμιῃ μοιρῃ μεγαλῃ ηγον. Apud alios, pro diſpicatui habere, dicitur εν ȣδενι λογω εχειν, vel αγειν, vel τιϑεσϑαι. Stobaei Tyrtaeus p. 353 imbellem ȣτ'

αν μνησαιμην, ουτ᾽ εν λογω ανδρα τιθειην, praeferrem τιθειμην· quod habet Plato de LL. I. p. 629 A. II p. 660. E. hinc Jamblich. in Protrept. p. 112. A. Stobaeano diverſum exhibens animoſum Tyrtaei carmen Lycurgus c. Leocr. p. 162 de Lacedaemoniis v. 25 και περι τους αλλους ποιητας ουδενα λογον εχοντες περι τουτου ουτω σφοδρα εσπουδακασιν. Scaliger & Joh. Taylor περι τουτων recte corrigunt; vereor ut eruditiſſimi viri legerint alibi περι τινα λογον εχειν. Corrige, ſodes: καιπερ τους αλλους ποιητας εν ουδενι λογω εχοντες περι τουτον — Ab his parum diſtat iſtud Euripidis Androm. v. 209 την δε Σκυρον ουδαμου τιθης, vel τιθη. Scriptor non inelegans 2 Maccab. VII, 12 εν ουδενι ετιθετο. *Valkenar.* Larcherius mavult τους μαχιμους των Αιγυπτιων, ſicuti infra. In Regio B. legi ait: Τον εν αλογιησι εχειν παραχρησαμενον· των μαχιμων Αιγυπτιων ὡς ουδεν δεησομενον αυτον. Nos Valkenario potius calculum adiicimus. Poſt αυτων comma, poſt αυτους punctum poſuit Ald. Cam I. II.

τοισι επι) τας επι Reiskius, neque incommode.

των προτερων) των προσθεν Vind. Arch.

ἐξαιρετους) εξαιρετως Arch. Editum agnoſcit Euſtath. in Homer. p. 210, 1.

επ᾽ Αιγυπτον) επ᾽ Αιγυπτου Paſſion. ex emendatione

Poſt Αραβιων τε comma in Ald. Cam. I. II.

τε και Ασσυριων) Joſeph. Antiq. X, 1. 4, haec non legit: habet Euſtath. in Il. A. p. 35 A. Joſephi codicem his caruiſſe ſignificarunt Palmerius, Marshamus, Vitringa; quam tamen

rem

rem dubium relinquunt Judaei ſcriptoris membranae. Quod ſi vere abſentiam earum vocum animadvertit, Αραβιων ϛρατος, qui brevi ſequetur, Joſephum quadamtenus iuvabit; nam & illi non adcenſentur Aſſyrii, ſed praeſtat, quod res & ſchedae omnes adprobant, defendere. Certe Senacheribo & Arabum, quibus trans Jordanum & in Petraea ſedes, amplus numerus, & Aſſyrii dicto audientes fuerunt. Quod autem vir eruditus Joſepho Antiq X, 1. 1. Senacheribum βασιλεα μεγαν nominanti, adpoſuit Herodotum eundem τον μεγαν Σαναχαριβον βασιλεα nuncupaſſe, ſecus habet. *Weſſeling.* *Strothius* τε και Ασσυριων chriſtiano librario deberi putavit, niſi forte ob ομοιοτελευτα in ιων in cod. Joſephi omiſſum ſit, quod poſtremum nobis veroſimile videtur.

των δε ιρεα) τον δ' ιρεα Ald. Cam. I. II.

απειλημενον) cum Reizio edidimus, probante in ſubiecta animadverſione Weſſelingio, nec tamen recipiente. Ante Reiz. omnes απειλημμενον.

αποδυρεσθαι) Med. Ask. Paſſion. Ald. Vindob. Arch. & alii αποδυραςθαι.

Poſt μιν comma Ald. Cam. I. II.

οψι) Med. Paſſion. Ask. alii cum Ald. οψει abeſt comma in Ald. Camer. I. II, poſt θεον inſertum

πεμψειν) πεμψει Paſſion. Ask.

δη μιν) iidem cum Med. Vind. Arch. In Ald. & alii μεν δη πισυνον.

τοισι ενυπνιοισι) τοισι Αιγυπτιοισι Arch. Vindob. perperam.

Poſt καπηλευς δε nullum comma ante Reiz.
χειρωναπτας) χειροναπτας Vind. Arch.

ενταυθα απικομενους) C. de Pauw. απικομενου aut απικομενων, poſita poſt ανθρωπους maiore σιγμη. Prius etiam Reizius. Nolo refragari: qui voluerit, patronum arceſſet Gronovium II, 66. *Weſſeling.*

αρουραιους) αρουριαιους Vind. Arch.
Poſt σχανα colon in Ald. Cam. I. II.
γυμνων οπλων Vind. Arch. Ald. Remig. Pariſ. B. cum Euſtath. p. 35, 4. γυμνων ανοπλων Med. Paſſion. Ask. male. Med. & illi conſentanei, ſi γυμνων και ανοπλων, ſicuti Plutarchus, Appianus, Polyaenus & alii, praebuiſſent, anſam praecidiſſent querelae. Ecquis umquam γυμνων ανοπλων aptavit? Quanto melius Aldus, Euſtathius, ſchedaeque plures. Ita Xenoph. Κυρ. Παιδ. V. p. 140 γυμνα οπλων σκευοφορα. Galen. de Uſu Part. p. 368 ανθρωπος δ' ωσπερ το σωμα γυμνος οπλων, ουτω και τεχνων την ψυχην ερημος. Alia mitto. *Weſſeling*

εν τω ἱρω) εν deſit Vind. Arch.
Poſt μιν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLII.

Poſt του λογου & Αιγυπτιοι τε commata in Ald. Cam. I. II.

οἱ ἱρεες) articulum omittunt Vind. Arch.

Poſt ελεγον & αποδεικνυντες commata abſunt in Ald. Cam. I. II.

Poſt μιην τε & τεσσερακοντα & αρχιρεας commata habet Ald. Cam. I. II.

ανδρων

ανδρων γενεα) γενεαι ανδρων ſic Paſſ. Arch. Vind. Ask. vid. Euſtath. in Homer. p. 07, 31.

Poſt γενεαι comma, poſt ετεα punctum in Ald. Cam. I. II.

τεσσερακοντα) τεσσαρακοντα Ald Cam. I. II.

γενεεων) Paſſion. Arch. Vind. Ask. Medic. γενεων alii cum Ald. επι των επελοιπων Paſſion. Askew.

τεσσερακοντα) τεσσαρακοντα Ald. Cam. I. II, & comma poſt hanc vocem & poſt τριηκοσια, poſt ετεσι iterum commá in iisdem.

και προς, τριηκοσιοισι τε) Arch. Vind. ceteris προς abeſt, & Ald. qui comma poſt τε habet cum Cam. I. II.

μεντοι ουδε) μεν ουδε Arch. Vind.

τοιουτον ουδεν) ουδεν τοιουτο aut τοιουτον Paſſion. Ask. Vind. Arch. Quae ſequuntur, exſcripſit Thomas M. in voce εξ.

εξ ηθεων τον ηλιον ανατειλαι) Corrigunt Miſcell. Lipſ. τον ἥλιον αναπηλαι, ſolem reſiliiſſe e ſedibus ſuis, velut pila in murum illiſa αναπαλλει, reſultat. Non credo, nec ea verbo poteſtas. Haud multum huic fabellae diſſimilis Platonica Politic. p. 269. A. ὡς αρα, regis Atrei aetate, ὅθεν μεν ανατελλει νυν, εις τουτον τοτε τοπον εδυετο, ανετελλε δ' εκ του εναντιου in ortu ſolis & occaſu aliorumque ſiderum mutato. Scaliger III. Emend. temp. 198. quod & Galeus adſcripſit, veri quandam umbram in Aegyptiis his nugis quaeſivit & invenit. *Weſſeling.* Neque hoc debuerat tentari. Alium reſpicit locum Suidas, quando εξ ηθεων interpretatur εκ των συνηθων τοπων· hunc Thomas M. εξ ηθεων optime reddens

dens *εξω της συνηθειας*, in v. Εξ. *Ιϛεων*, inquit, *ὁτι ἡ* Εξ *εϛιν οτε και αντι τε* Εξω *τιθεται*. Ea ſaepenumero latet in compoſitis vis, velut in *εκμετρος*, *εκδικος*, *εκδεσμος*, *εξαθλος*, ſimilibusque in *εκδησαι· εκϛρεψαι· εξοικειν·* apud Ariſtid. I. p. 175 *εξοικειν της οικεμενης* idem eſt ac *εκτετοπισθαι*. Ariſtoph. Nub. v. 88 *εκϛρεψον ὡς ταχιϛα τες σαυτε τροπες*, in Thucyd. III, 55 *εκπρεπεϛερον* Schol. reddit *εξω τε πρεποντος*. *Valkenar.*

ενθα τε usque *και ενθεν* omiſit negligens ſcriba Arch. Vind.

ανατελλει) Med. Paſſion. Ask. Vind. Arch. *αντελλει* Ald. & Edd.

καταδυναι) Iidem cum Steph. ora. *καταβηναι* Ald. Cam. I. II & Edd.

εκ της γης) *απο γης* Arch.

ad Cap. CXLIII.

ἑωυτον', και αναδησαντι τε) Quatuor haec deſunt Arch. Vind.

ε γενεηλογησαντι) Valla, Medic. Paſſion. Ask. Remig. Vind. Arch. margo Steph. rectiſſime. *συγγενεαλογησαντι* Ald. & Edd.

Poſt *εξηριθμεον* comma inſerit Ald. Camer. I. II, idem poſt *τοσετες*, & punctum poſt *ειπον*.

ἰϛαται) Medic. Paſſion. Askew. *ἰϛα* Arch. Vind. Pariſ. B. Ald. & Edd.

Poſt *ων* & *εμοι* commata exſtant in Ald. Camer. I II.

ἑωυτων ἑκαϛον) Paſſion. Ask. Vind. Arch. ora Steph. Vulgo cum Ald. *ἑκαϛον ἑωυτον*. *ἑωυτε* ſcribendum cenſeo: *αποδεικνυται παιδα πατρος ἑκαϛον ἑωυτε εοντα*, *ſui quemque patris filium*

um eſſe demonſtrabant: e ſimilitudine nimirum imaginis τȣ αγχιϛα αποθανοντος. Sed unusquiſque tum illorum πατρι εοικως Παις αγαπητος εγενετο. *Valkenar.*

διεξιοντες δια πασεων) διεξιοντες deſit Vind. Arch. In Med. Paſſion. Ask. ſequentia usque Ἑκαταιω abſunt, quae tamen retinuit Gronovius.

Poſt παρ' αυτȣ abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἑκαϛον) ἑκαϛω Arch Vind. Valla.

ες ὁ τȣς) ες ἑωυτȣς Arch. Vind.

Poſt πεντε & τεσσερακοντα, pro quo τεσσαρακοντα ſcribunt, comma exſtat in Ald. Camer. I. II.

απεδεξαν — γενομενον) απηριθμησαν αυτȣς, Πιρωμιν εκ Πιρωμιος γενομενον Arch. Vind. Valla. Vulgo cum Ald. Πιρωμιν επονομαζομενον. Inepta haec ſunt, & orationem interturbant. H. Stephanus, ut aſperitas tolleretur, Πιρωμες επονομαζομενȣς *Piromides cognominatos*, emendavit, Reiskius Πιρωμιν επονομαζοντες. Quorum ego conatus non aſpernor. Quanto tamen praeſtantius Laurentii & Codd. illud Πιρωμιν εκ Πιρωμιος γενομενον *Piromin ex Piromi progenitum.* Auſus ſum, nec puto damnabili conſilio, id ſcriptori reddere, ſiquidem ſuperiora id & ratum habent, & ſibi poſtulant. *Weſſeling* Magis tamen placet Reizii γεγονεναι, quod recipiendum ducimus.

Poſt καλος comma inſeruit Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLIV.

Poſt ηδη αν των comma Ald. Cam. I. II.

παν-

παντας) negligit Athenag. Legat. c 24, ubi haec citat.

απαλλαγμενες) *απηλλαγμενες* idem, Arch. Vindob.

ȣκ εοντας ἁμα) *οικεοντας ἁμα* Arch. Vind. Valla. Magnum theologiae Aegyptiae, quam docte digeſſit, praeſidium Jablonskius, in his reperit, ſed meo iudicio infirmum, & haud quaquam locuples. Quid enim, ſi ſemper Deorum unus Aegypti fuerit dominator, ſi ſuos ſibi ſucceſſores habuerit, artes invenerit, formarit legibus at inſtitutis civium mores, geſſerit bella, vitaeque finem & ſuum ſibi ſepulcrum habuerit, negandusne erit cum hominibus egiſſe? Nullum quidem fabularis illa doctrina *θεον ανθρωποειδεα* agnovit, nec ſuſtulit eorum inter homines, & cum mortalibus commercia *εν ιερων ζωων μορφαις*. Teſtes fero Diodor. I, 12 & Plutarch. Iſ. & Oſir. c. 18. Atque haec faciunt, ut veriſſimum putem, *οικεόντας ἁμα τοισι ανθρωποισι habitantes cum hominibus*, quomodo Valla & ſchedae quaedam. Convenit egregie iſtud fabulis gentis & ſcriptoris ſententiae Obſtat, neque diffiteor, Athenagoras, quem ſi dixero, codice emendatiſſimo caruiſſe, nihil ponitur, quod a vero abeat. Sed placet his in commutationibus *το μηδεν αγαν*. *Weſſeling*. quocum ſentit *Larcherius*, nobis vulgata, & a Reizio retenta potior videtur lectio.

κρατεοντα) *κραταιοντα* Arch. Vind.

ὑςατον) *ὑςερον* ora Steph. & Athenag.

Poſt *τον* ante *Απολλωνα* comma inſeruit Ald. Cam. I. II.

και

καταπαύσαντα) Expreſſit Euſtath ad Homer. p. 346, 17 & p. 629, 39. In Latinis a Valla venerat, *poſtquam exſtinxit Typhonem. Weſſeling.*

ad Cap. CXLV.

Poſt ειναι, Ἡρακλῆς τε, & και Διονυσοῦ commata ſunt in Ald. Cam I II.

Ἡρακλῆς τε) Vellicat haec Plutarch. Malign. p. 857. Spectavit & Arrian. Αναβασ. II, 16.

Poſt Παν μεν abeſt comma Ald. Cam. I II.

των πρωτων λεγωμενων) tria haec praeterent Arch. Vind.

θεων) Med. Arch. Ask. Paſſion Virdob. ειναι addit poſt θεων Ald. Cam. I. II, Steph. I & hanc repetent.

Poſt δευτερων comma ante Reiz.

ειναι) Med. Arch. Ask. Paſſion. Vindob. ειναι hic Ald. & aliis aberat

πλεονα) πλειονα Ask. Paſſion. ſaepe dalecti ſpeciem negligentes.

λογιζομενοι) Schol Paſſion. ψηφιζομενοι.

ἑξηκοντα) Sic cum Reizio edidimus, ante quem ἑξηκοντα. In numeris latere errorem, Weſſelingius enim obſervarat. Ab Hercule ad Herodotum, inquit, abierunt anni ferme nongenti: ergo, ſi in his nihil fuit admiſſum, a Dionyſo, Cadmi nepote, ad eundem anni circiter ſeptingenti: ergo Bacchum iſtum inter & Herculem generationes, γενεαι, plusquam viginti. Atqui non plus quinque generationibus Bacchus & Hercules disiuncti fuerunt, ſcuti ex Apollodoro, Diodoro & aliunde cognitum hibe-

habemus. Quinque generationes, ſiquidem tres centum dederunt, quod c. 142 adſeruit, centum fere & ſexaginta conſummant annos. Unde conſequens eſt, ut, κατα ἑξηκοντα ετεα και χιλια *anni ferme mille & ſexaginta*, reformetur. Vidit hoc ac recte verſit Th. Lydiatus in Oxon. Marm. p. 25 probavit etiam Buherio Diſſ. Herod. c. XI, p. 131. Animadverterat mendam Palmerius quoque Exercit. ad Graec. Auct. p. 12 finxeratque εννακοσια η χιλια μαλιϛα, *nongenti aut mille ad ſummum*, nimium a rei veritate & priſca loci lectione deſciſcens. Haec rectiſſime Weſſelingius Errore tam manifeſto *Reizium* in recipienda hac indubitata Weſſelingii emendatione ſequi nequicquam dubitavimus Probavit hanc quoque *Larcherius* & *Strothius*.

Poſt ετεα & χιλια commata ſunt in Ald. Cam. I. II.

ἐννακοσια ετεα) Med. Askew. Paſſion. ετεα Ald. & alii non legunt.

τω εκ Πηνελοπης) ſine εκ Arch. Vind. habet Euſtath. in Homer p. 14, 35, 57.

εκ ταυτης γαρ η) ſine parentheſi Ald. Camer. I. II.

κατα τα οκτακοσια) Paſſion. Askew. Med. τα deeſt Ald. Pariſ. B. Vind. Arch.

ad Cap CXLVI.

εφη αν τις και τετες αλλες) Mallem τες αλλες Hoc videtur voluiſſe, ſi Hercules, Dionyſus & Pan, in Grecia nati & educati, priſcorum Deorum nomina & titulos invaluerint, etiam

etiam alios humanae originis, pro diis ſuperſtitione Graecorum habitos, dici non iniuria poſſe, illud ipſum in ſemet expertos eſſe. Quae ſane ſuſpicio ex earum eſt genere, quibus veritatis character detrahi non debet. Unde enim tot Joves, Apollines, Neptuni & omnis fere ille *συρφετος ουρανιωνων*; de Mercurio, Maiae filio, *του Ερμου* aut Aegyptio Thoyt aut Samothraciae Cadmili titulos & officia occupante, teſtantur complures: *Τους Τυνδαριδας δε Φασι την των Διοσκουρων δοξαν ὑπελθειν, παλιν* (immo *παλαι*, ut Hemſterhuſius) *νομιζομενων ειναι θεων*, veriſſime Sext. Empir. IX p. 557. Caſtor enim & Pollux, Tyndari & Ledae filii, Dioſcurorum, qui inter Cabiros Samothracum, nomen & honores vulgi & veteratorum artibus impetraverunt, & diu ſervarunt; quod Hemſterhuſius tanta eruditionis variae copia ad Luciani Dial. Deor. XXVI. p. 282 patefecit, ut nihil ſupra. Herodoti non iniuſtum de ſimilibus arbitrium. Haec *Weſſeling.* Qui tamen non ſuſtulit difficultatem, uti *Larcherius* animadvertit. Meliora Toupius habet, Epiſtola Crit. p. 65, edit. Lipſ. Ad hunc locum, inquit, plane nugantur interpretes, nec quid vox *αλλους* ſibi velit, videre poſſunt. Nec miror. Eſt enim vere corrupta, ſed ita, ut facile inſtaurari queat. Repone meo periculo *και τουτους* ΑΛΛΩΣ *γενομενους ανδρας.* Dixerit aliquis & hos meros homines natos, habere non niſi nomina Deorum priſcorum. *Αλλως ανδρας*, *non niſi homines*, eſt notus Graeciſmus, ſed non omnibus notus. Demoſth. *περι παραπρεσβ.* Orat.

Graec Reiskii Vol. I. p 345 *οἱ δε αντιλεγοντες οχλος ΑΛΛΩΣ και βασκανια κατεφαινετο* *Qui vero refragabantur, fruſtra facere, & non niſi obturbare & obtrectare videbantur* Ita legendus & vertendus iſte locus, quem perperam ſollicitavit Taylorus. Nec aliter locutus eſt Herodot. lib. IV, c. 77. p. 316 *αλλ᾽ ὅτος μεν ὁ λογος ΑΛΛΩΣ πεπαισθαι ὑπ᾽ αυτων Ἑλληνων.* *Verum haec hiſtoria eſt purum putum Graecorum figmentum* Haec Toupius veriſſime aeque ac feliciſſime explicuit, cui accedere non dubitamus.

ενερραψατο Ζευς *ανερραψατο* Arch. Euſtath. in Dionyſ. v. 1153, p. 217. *ερραψατο* Askew. Poſt *Ζευς* punctum in Ald. Cam. I. II.

Νυσαν) Arch. Vind. Paſſion. Askew. non tamen Euſtath. qui *Νυσσαν* cum Ald. & Edd.

Poſt *Αιγυπτȣ* comma Ald. Cam. I II.

μοι ων) *ων μοι* Arch. Vindob. Poſt *γεγονε* comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLVII.

οἱ αλλοι ανθρωποι) Medic. Askew. Paſſion. Comma hic habet Ald. Camer. I. II. *οἵτε αλλοι* alii.

Poſt *Φρασω* punctum in Ald. Cam. I. II.

αυτοισι) Med. Ask. Paſſion. Vulgo *αυτοις* cum Ald.

ȣδενα γαρ) ſine parentheſi Ald. Cam. I. II.

οἱοι τε) *οἱω τε* Vind

ες δυωδεκα) *ες* abeſt Vind. & Arch.

τοισιδε) Med. Arch. Vind. Pariſ. Askew. Vulgo *τοισδε* cum Ald.

Poſt

Poſt *ειvεκα* comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt *εποιευντο*.

ισχυρως) *ισχυρυς* Arch. Vind.

εκεχρητο) *εκεχρητο* ambo Notabile eſt, neque diſplicet hoc; quem in modum iidem II, 151. III, 65. VII, 220 conſentiente iſtic Medic. Ask. & Paſſion. Tale etiam *δαιμονων τον κεχρημενον θανατον* IV, 164. Jam ſupra quod poſuit, poſt Sethonis exceſſum, ſive *μετα τον ιρεα τυ Ηφαιςυ*, XII principes lectos fuiſſe, inſuper Marſhamus habuit, Anyſin coecum & Sethonem catalogo XII regum ſatis imprudenter inſerens Can. Chron. p. 538. *Weſſeling.*

εν τω ιρω) *αν τω ιρω* idem.

ες γαρ δη τα) *Ως* Arch. *ὁς* Vind.

ad Cap. CXLVIII.

Poſt *κοινη δε σφι* nullum comma Ald. Camer. I. II.

Μοιριος) *Μυριος* Arch. Vind.

Κροκοδειλων) *κροκοδειλυ* Arch. male. Conf. Steph. Byz. in voce, haec citantem.

Poſt *τον* ante *εγω* comma inſeruit Ald. Camer. I II.

εργων) *εργα* Arch. vid. Euſtath. in Iliad. p. 286, 38.

τε αν) *το αν* Vind. *τα αν* Arch.

Poſt *φανειη* comma habet Ald. Cam. I. II, punctum poſt *τυτυ*.

και τοι) *καιτοι* iunctim in Ald. Cam. I. II.

εςι νηος) *νεως εςι* Arch. Vind.

μεγιςων) *μεγαλων* Askew Paſſion. Vindob. Medic. *μεγιςων* Ald. Pariſ. B. Reinig. Arch.

Poſt *ανταξιη* punctum Ald. Cam. I. II, comma poſt λαβυρινθος & poſt *τε* ante *γαρ*

προς βορεω) Med. Paſſion. Ask. *προς βορεην* alii cum Ald. *προς βορεω* c Med. & aliis locum occupant, *προς βορεην*, quod hic ſi offert, mutato. Poſſum id ferre & pati, ſiquidem *βορεω* contractum ex *βορεεω* docetur ab Euſtath. in Homer. p. 994, 37 ſicuti eſt, & repetitur III, 102. Quid itaque impediat, quominus *προς βορεην* ex Arch. & Vind. in ſedem redeat? Habent Edd. I, 6. III, 97. VIII, 189 membranae creberrime. *Weſſeling.*

ἐξ και) *ἐξ οι* Ald. Camer. I. II, Steph. I, & hanc ſeqq. ante Weſſeling. Idem Reg. A. Larcherii. & hoc ſine dubio genuinum *ἐξ μεν προς νοτον* Reg. B. Larcher' prave.

τοιχος και) *τοιχος δε* Ald Cam. I. II, Steph. I & ſeqq. ante Weſſeling.

εξωθεν) deſit Arch. Vind.

Poſt *ὑπογαια* punctum Ald. Cam. I. II.

ὑπ' εκεινοισι) Remig. Med. Vind. Paſſion. Ask. optime. Ald. & alii *ὑπ' εκεινησι*

Poſt *πεντακοσιων* comma habet Ald. Cam. I. II, idem poſt *οικηματων*, colon poſt *διεξιοντες*.

ὡρέομεν) Arch. *ὁρωμεν* Ask. Paſſion. Poſt *θεησαμενοι* comma Ald. Cam. I. II, idem in iisdem poſt *ὑπογαια* & *Αιγυπτιον*.

τουτον) ex Ald. & edd. recepimus. *τουτων* e Med. Paſſion. Ask. Gronovius & hunc ſequuti Weſſelingius & Reizius.

περι οικηματων) *περιοικηματων* una voce Ald. Cam. I. II

ὁρεωμεν) *ὁρωμεν* Vind. Arch. Jonum ore idem

idem ὀρέω atque aliorum ὀράω ſonuiſſe, G. Corinthus & hoc de grege monuerunt alii. Scriptis in libris mira variatio: haud pauci Jonicam ſpeciem, ut Paſſion. Ask. Vind. prorſus recuſant. ὁρέωμεν Arch. natum ex ὀρέομεν, neglecta αὐξήσει videtur, quod & II, 106 ſervavit, & in Edd. occurrit V, 40. Sic Heraclitus θάνατός ἐστι, ὁκόσα ἐγερθέντες ὀρέομεν, in Clem. Alex. Strom. III. p 520. Par diſcordia ὀρέοντας inter & ὀρέωντας, quamquam illius, uti aequum erat, frequentior uſus Sunt hae minutiores curae, & res geſtas veſtigantibus fortaſſe taediofae, conſiderandae tamen Jonicum ſcriptorum verſanti. *Weſſeling*

στεγέων) Vind. Arch. γέων voce decurtata.

ἐλιγμοὶ) εἰλιγμένοι Paſſion Askew.

Poſt παστάδας punctum Ald. Cam. I. II.

ἐς στέγας τε ἄλλας &c.: ἐστεγασμένας ἄλλως, ἐκ τῶν παστάδων δὲ ἐς αὐλὰς Arch. ἐστεγασαι Vindob.

ἐς αὐλὰς ἄλλας) ſic Edd. & Scripti omnes, praeter Vind. qui ἄλλας non habet, aberat etiam a Gronovii edito, operarum peccato. *Weſſeling*

Poſt τούτων comma nullum ante Reiz. poſt τοῖχοι punctum Ald. Cam. I. II

οἱ δὲ τοῖχοι) haec tria omittunt Vind. Arch.

τύπων ἐγγεγλυμμένων). τύπων γεγλυμμένων ambo.

Poſt ἑκάστη nullum comma ante Reiz.

ἑκάστη — γωνίης) Omnia hae negligunt Vind Arch. ſatis ſocordes.

Poſt λαβυρίνθου comma Ald. Cam. I. II.

τεσσεραχοντοεγυιος) τεσσαρακοντοργυιος Ald. Cam. I. II, in quibus & comma poſt εν τη.

ζωα) ζωια Arch. Vind. Paſſion.

αυτην υπο γην — μεζον) Et haec praetereunt iidem.

ad Cap. CXLIX.

παρεχεται ή Μοιριος) παρεξιν ή Μυριος Arch. παρ τε ή Μυριος Vind. abſurde.

Poſt της ante το περιμετρον, poſt περιοδε & poſt εξακοσιοι commata poſuit Ald. Cam. I. II.

εισι ςαδιοι ἑξακοσιοι και τρισχιλιοι) Omnia haec uncis includit Pauw, praetereaque ισοι και αυτης — *cuius ambitus — aequat Aegypti partem maritimam.* Neutrum adſciſco. Nam το περιμετρον — εισι ςαδιοι — ſuum agnoſcere ſcriptorem c. 124 & illi adpoſita firmabunt; ισοι τα παρα θαλασσαν ea ſumendum eſt conſuetudine, qua μη ισας μηκος ειναι II, 7. Cetera, quae de Aegypti ad mare latitudine, ibidem c. 6 explanavit. *Weſſeling*

Poſt εοντων comma ante Reiz.

ισον) cum Reizio edidimus, vulgo ισοι. Quod forte noluiſſet adeo diligenter obſervatum Herodotus, in numeris amplificandis ſaepe modum excedens, id a Lectore primum ad oram libri poſitum fuiſſe ſuſpicor: ισον και αυτης Αιγυπτε το παρα θαλασσαν· qui quidem eorum meminerat, quae ſupra leguntur lib. 2. c. 5 αυτης Αιγυπτε εςι μηκος το παρα θαλασσαν εξηκοντα σχοινοι, κατα ἡμεες διαιρεομεν. De orae maritimae latitudine Weſſelingius egit ad Diodor. Sic. I. p. 36, cui hic tradita aeque videntur

tur ac Iſ. Voſſio parum credibilia. *Valkenar*

βο ην) Arch. Vind. Ceteri cum Ald. *βοϱην*. In Ald. & Cam I. II comma poſt *τε*, & *βαϑος η*, idem exſtat in iiſdem poſt *εϛι*.

Poſt *πυϱαμιδες* abeſt comma, poſitum poſt *ὑδατος* & *ὑπεϱεχȣσαι* in Ald. Cam. I. II, idem in iiſdem poſt *και το*.

ȣτω) *τȣτω* Arch. Vind.

Poſt *οϱγυιαι* comma Ald. Cam. I. II.

δικαιαι) deeſt Arch. Vind. Perperam hoc quibusdam in Mſſ negligitur. Aelian H. Anim. XV, 9 *μηκος μεν ȣν πϱοηκων εες πεντεκαιδεκα πȣ ποδας μεμετϱημενȣς δικαιω μετϱω* Alexandrini Interpr. Levit XIX, 36 *ζυγα δικαια, και ϛαϑμια δικαια*, & aliis ſaepe in locis. *Weſſeling* *Δικαιαι* confirmatur quoque a Grammatico Sangermanenſi Mſſ. a Larcherio laudato, qui: *δικαιον μετϱον το ισον. Ἡϱοδοτος* B

ἑξαπεδȣ) *εξαπεδȣ* Ald Cam. I. II, Steph. I in textu, in ora *ἑξαπεδȣ*, quomodo & hanc ſeqq. cum ora eſt Med. quare Gronov. hanc recepit lectionem, a Paſſion. & Ask. ſtabilitam.

Poſt *μετϱεομενης* comma Ald. Cam. I. II.

μεν) *δε* Arch. Poſt *πηχεος* nullum comma habet Ald Cam. I. II.

ανυδϱος γαϱ δη δεινως) In his mira ſe balbuties de Pauw prodidit: fuiſſe olim *ανυδϱος γαϱ γη*, aut *γαϱ δη γη δεινως*· quarum alterutrum ſi ſchedae dediſſent, expellendi defuiſſet cauſſa. Nunc ſi ad loci ſententiam adſumatur, ſatis erit. *Weſſeling*. Cum Reizio parentheſeos ſigna, quibus Stephanus haec incluſit, uti non neceſſaria, delevimus.

Poſt *μηνας* comma habet Ald. Cam. I. II & h. l. & ſequenti idem habent poſt *ιχθυων*.

ad Cap. CL.

ες Λιβυην) Medic. Paſſion. Ask. *εν Λιβυη* Vind. Arch. Pariſ. B. Ald. & Edd.

μεσογαιαν) *μεσογεαν* Arch Vind.

ειρομην) *ειρημην* Vind. Arch. voluerunt *ειρομην*, ut ſcriptor ſolet, vulgo *ηρομεν* cum Ald.

Poſt *οἱ δε* comma Ald. Cam. I. II

ἑτερον τοιϑτο) Medic Askew. Paſſion. qui *τοιϑτον*, ſicuti Arch & Vind a quo & *τι* omittitur: *ἑτερον τι τοιϑτο* Ald. & Edd.

Σαρδαναπαλϑ) Med. Ask. Paſſion. Pariſ. B. alii cum Ald. *Σαρδαναπαλϑ*.

Poſt *χρηματα* nullum comma ante Reiz. *εοντα μεγαλα χρηματα* Arch. Vind.

καταγειοισι) *καταγεοισι* Arch. Vind.

οἰκίων), ut mox, recte in Arch. & Vind. vulgo *οἰκιῶν*. Vid. I, 109.

ςαθμεωμενοι) comma hic exſtat in Ald. Camer. I. II. *ςαθμεομενοι* Ask. Vind. Arch.

ωρυσσον) *ορυσσον* ſine augmento Arch. Vindobon.

εκΦορεομενον) Medic. Ask. Paſſion. bene: in aliis & Ald. *εκΦερουενον*.

γενοιτο) *γινοιτο* Arch. Vind.

Poſt *ποταμον* nullum comma Ald. Camer. I. II, comma habent poſt *εξεΦορεον* & poſt *λιμνη αὐτη*.

ad Cap. CLI.

εξενειxε) *εξηνειxε* Arch. Vind.

εωϑεσαν) *εωϑησαν* iidem.

Poſt

Poſt αριθμυ comma nullum Ald. Cam. I. II.

Ψαμμιτιχος) Arch. Vind. Paſſion. deinceps ſemper, nonnumquam & Ask. Ψαμμητιχος. Haeſitavi in regis nomine, Weſſelingius inquit, Ψαμμητιχον ex Codd. ſcripſiſſem, ſi ſemper conſpiraſſent. Lege ad Muſam ſuperiorem cap. 105 & II, 2. Athenaeus, Herodotea haec attingens, multa admiſcet aliena, & ſcriptoris ſententiae contraria, fortaſſe memoriae peccato VI, 4. p. 231. D. paullo prudentior Diodorus I, 66. *Weſſeling.* Ψαμμητιχος *Reiz* praetulit.

Poſt υπεσχε τε comma Ald. Cam. I. II.

δε και) Medic. Arch. Vind. margo Steph. Paſſion. Ask. γαρ και Ald. & ſequaces.

απαντες) παντες Ald. Cam. I. II, Steph. I & ſeqq.

εφορεον τε) τε non legunt Arch. Vind.

μεν νυν) Med. Arch. Vind. margo Steph. I, Paſſion. Ask. Vulgo δε νυν cum Ald.

εν φρενι) deficit εν Arch. Vindob. & abeſſe poteſt.

Poſt χρηστηριον comma ante Reiz. & ετι iunctim.

εκεχρηστο σφι) εκεχρητο Vind. Arch. Vid. I, 147. Poſt σφι comma non habet Ald Cam. I. II, poſt Αιγυπτυ comma habent.

χρησμυ) χρηστηριυ Arch.

υδεμιης προνοιης) υδεμιης αυτης id. Vindob. ex ſcholio.

δυναμιος) Vind. Arch. Paſſion. Ask. Alii cum Ald. δυναμεως.

ὁρμεωμενον) Ald. & Edd. Remig. Alii ὁρμωμενον. Comma hic eſt in Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLII.

φευγοντα) Deeſt Arch. Vind.

Σαβακων) Σαβακον iidem.

Νεκων) Arch. Vindob, Valla, Steph. II, Jungerm. I, Sylb. Gale, Weſſeling. Reiz. Larcher Ἑκων Med. Paſſion. Gronov. ἑκων Ask. ἑκων Ald. Cam. I II, Steph. I ora Steph. II, Remig Pariſ. duo. — H. Stephanus ὁς οἱ τον πατερα Νεκων απεκτεινε publicarat, adſcripto, ſi vulgatum ἑκων ſequamur, verti poſſe, *volens*, id eſt, *non per imprudentiam occiderat*: nec diſcrepat Paull. Leopard. Emend VII, 12. Quae quidem cenſura non placuit *Pavio*, εχων απεκτεινε praeferente *Gronovius* Ἑκων ex Med. & aliis potius cenſuit, Νεκων non plane ſpernens. Equidem id retentum maluiſſem, tum quia regis nepos eodem fuit nomine, qui priſcorum mos, tum ob Stephani codd. quibus paria ſentiunt alii. Valeant itaque coniecturae incertae, & ex arbitrio natae. *Weſſeling*. Νεκων ſine dubio Herodotus ſcripſit, & uti Gronovius iam bene obſervavit, prima litera abeſſe videtur, ut maiori nimirum charactere poſtea apponeretur ad ornamenta ſcripturae more ſolito, & pater Pſammitichi fuerat Νεκως, ſicut deinde iterum in filio id nomen repetitum.

οψιος) Paſſion. Arch. Vind. Ald. Camer. I. II bene, quippe Jonici commatis. οψεος Steph. I & ſeqq. cum Medic. Poſt ἑτοι comma ante Reiz.

Σαϊτεω

Σαΐτεω) Σαϊτεων Aſk. Paſſion. ſine cauſſa; vid. II, 172. τȣ Σαΐτεω Ald. Cam. I II, Steph. I & ſeqq. nec male.

Poſt βασιλυεοντα nullum comma ante Reiz. Certum ratumque eſt, Pſammitichum Aethiopicam cladem fuga evitaſſe: το δευτερον vero quorſum referetur? Dices a Saitis revocatum & regno admotum, neque refragabor. Ergone bis regni curam ſuſcepit, iam ante exilium, regis Sabaconis tempore, eadem dignitate conſpicuus? Id vero conſiſtere nequit cum cap. 147. Quare τοδευτερον ſecundam fugam indicat, qua, preſſus a collegis regibus, ſaluti ſuae conſuluit. *Weſſeling.* conſentiente *Larcherio.*

Poſt βασιλεων comma Ald. Cam. I. II.

φευγειν) Paſſion. Medic. Aſk. Remig. ora Steph. I, Vind. alii φευγοντα cum Ald. & Edd.

επενεεε) Vind. Pariſ. B. Remig. Ald. & Edd. bene, quippe Jonici commatis. επενοησε Arch. επενοει Med. Paſſion. Aſk.

οἱ) abeſt ab Arch. Vind. qui εν ἡ τα χρηϛηρια ſtatim.

μαντηΐον) Arch. Vind. Askew. bene, eſt enim Jonicum. Alii μαντειον cum Steph. I, Ald. Cam. I. II plane omittunt.

Poſt και τω comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt ὑπεκεχυτο.

Poſt Ιωνας τε comma, ſed nullum poſt ανδρας habet Ald. Cam. I. II.

ληϊην) Citat Corinthus, in quo male ληΐον, tum χαλκεȣς ανδρας ex praecedentibus habet Euſtath. in Homer. p. 1031, 16 & Libanius in Baſilico T. 2. p. 120.

ὡς

ὡς εκ ιδων &c.) ſine parentheſi Ald Camer. I. II.

οπλισθεντας) *οπλισμενος* Remig. Poſt *θαλασσης* comma Ald. Cam. I. II, nullum poſt *και σφεας*.

ad Cap. CLIII.

Punctum poſt *τετραμμενα* poſuit Ald. Camer. I. II, comma poſt *εν τη*, quod abeſt poſt *οικοδομηστε*.

εναντιον) *αντιον* Paſſion.

δυωδεκαπηχεες) Ald. & Cam. Vulgo *δυωδεκα πηχεες* prave. Aldinum contemni haud debuerat, quippe unice legitimum: vidit & Reiskius; Diodorus I, 67 conſentit. *Weſſeling.*

Poſt *ὁ δε Απις* comma non habet Ald. Camer I. II, poſitum poſt *γλωσσαν*. Vereor cum Weſſelingio, ut Herodoto ſit hoc adpoſitum. Commodam ſedem habet II, 27. 28, hic fortaſſe adſiticium, minus certe neceſſarium. De Epapho gemina Aelian. Hiſt. An. XI, 10 & Graecorum alii. *Weſſeling.* Et Larcherius haec verba e gloſſa marginali in contextum veniſſe cenſet.

ad Cap. CLIV.

Poſt *δωσι* comma Ald. Cam. I. II.

συγκατεργασαμενοισι) *συγκατεργασαμενοι* Paſſion.

Poſt *εχοντες* comma Ald. Cam. I. II.

Στρατοπεδα) *τα Στρατοπεδα* Arch. Vind.

τ'αλλα τα υπισχετο) *τ'αλλα, τα, υπεσχετο*, Ald. Cam. I. II.

και

καὶ δὴ καὶ) Arch. Vind Ald. & Edd. Pariſ. B. Remig. poſterius καὶ praetereunt Med. Ask. Paſſion. male; vid. VIII, 79. 130 etiam Gronov. VII, 10.

παρέβαλε) παρέλαβεν Arch. Vind.

την γλωσσαν) Medic. Vind. Paſſion. Arch. Askew. alii cum Ald. την ἑλλαδα γλασσαν perperam.

Poſt Ιωνες τε & Καρες commata in Ald. Camer. I. II.

χωρες) χρονες & mox χωρον Arch. male.

προς θαλασσης ολιγον) Paſſion. Arch. Vind. Pariſ. B. C. Vulgo προς ολιγον θαλασσης cum Ald. In Latinis erat *prope exiguum maris*, vulgato προς ολιγον θαλασσης reſpondens. Neutrum bene. *Reiskius* ex illo ολιγον προσω θαλασσης, *tantillum remoti a mari*. Veriora edunt Mſſ. quibus Diodorus adſtipulatur I, 67. *Weſſeling.*

πολεος) πολιος Ask. Vind. Arch. Paſſion.

καλευμενω) Arch. Vind. ut c. 156. καλεομενω Med. Paſſion. Ald. &c.

κατοικισε) ex emendatione veriſſima Reiskii pro vulg. κατοικησε recepit Weſſeling. Mendae genus per eſt frequens.

Poſt γινομενα nullum comma Ald. Camerar. I. II.

ὑστερον) ὑστερα Arch. Vind. & Ψαμμητιχ.

εξανεστησαν) Medic. Paſſion. Askew. Arch. Vind. Remig. ανεστησαν vulgo cum Ald.

Poſt των νεων comma Ald. Cam. I. II, & poſt οικηματων.

εσχε την Αιγυπτον.) Arch. Ceteris cum Ald. εσχε Αιγυπτον.

ad

ad Cap. CLV.

καὶ δη) *δη* deſit Arch

τȣτο το εν) Arch. Vind. Ald. & Edd. Pariſ. B. *το* non erat in Med. Paſſion. Ask.

Poſt *πολι ταυτη* comma ante Reiz.

ὀπȣ) *ὁπȣ* Arch. Vind.

ȣνομαϛαι) *ὠνομαϛαι* Vind. Paſſion.

Poſt *Απολλωνος* comma Ald. Camer. I. II; idem poſt *εν τω* & poſt *το* ante *δε μοι*.

Φαιερων θαῦμα) Arch. Vindob. Pariſ. B. *Φανερὸν ην*, *θωυμα* Ald. & Edd. *θωμα* Medic. Paſſion. Ask. omiſſo verbo ſubſtantivo, quod igitur a Gronovio deletum.

ες μηκος) abeſt praepoſitio Vind. Arch.

τεσσερακοντα) Paſſion. In ceteris & Ald. *τεσσαρακοντα* contra morem; cf. Gronov. I, 14.

καταϛεγασμα) habet hinc Pollux VII, 123.

επικεεται) Ald. & Edd. Remig. Pariſ. B. C. Ceteri *επικειται* neglecta dialecto.

παρωροφιδα) *παροροφιδα* Arch.

ad Cap. CLVI.

θωῦμαϛοτατον) Arch. *θωμαϛοτατον* Ask. Med. Paſſion. *θωῦμαϛοτερον* Ald. & Edd.

ἡ Χεμμις καλευμενη) *Εχεμις καλευμενη* Arch. Vind. & Euſtath. in Odyſſ. p. 1644 fin. poſterius etiam Med. Paſſion. Ask. Ald. & alii *καλεομενη*. Euſtathii & Arch. *Εχεμις* probari a Galeo haud debuerat: nata eſt ex *διττογραφια*. Mela I, 9 & Stephan. Byz. Noſtrum excitans, Chemmin tuentur, atque Hecataeus apud eumdem.

dem. Nam quae c. 91 Chemmis, longe diverſa urbs eſt. *Weſſeling.*

Poſt βαθεη & πλατεη comma, poſt ἱερον colon habet Ald. Cam. I. II.

αὐτη ἡ νησος ειναι πλωτη) ειναι αὐτη ἡ νησος πλωτη ſic Paſſion Ask. Vind. Arch.

ειδον) ιδον Arch Vind.

Poſt ακεων nullum comma ante Reiz. poſt ταυτη comma habet Ald. Cam. I. II

εμπεφυκασι) Vind. Arch εμπεφυασι Homeri περι δ' αιγειρος πεφυασιν Th. Gale ad Arch. & Vind. εμπεφυασι amplectendum pertraxit, pellicit & me. Priorem tamen formam Hippocrates & Aretaeus Cappadox non ſpreverunt, neque Noſter I, 193. II, 91. *Weſſeling.*

Φοινικες συχναι) Φοινικες τε συχναι iidem.

Poſt καρποφορα comma Ald. Cam. I II.

τονδε) Medic. Paſſion. Ask. Vind. Arch. marg. Steph. τοιονδε Ald. & alii.

αυτην) ταυτην Arch.

ουκ εουσῃ) οικεουσῃ idem. Poſt Λητω nullum comma Ald. Camer. I. II, poſt νησω comma in iisdem.

ὁτε το) ὁτε δη το Arch.

Οσιριος) Med. Ask. Paſſion. Vind. Arch. Οσιριδος male alii cum Aldo. Quae ſequuntur, excerpſit Athenagoras Legat. c. 24.

Λητουν) Ald. & Edd. Arch. Vind. Remig. vere, Λητω Medic. Paſſion. Askew ora Steph. Athenagoras.

Poſt αυτοισι comma Ald. Cam. I. II.

Ωρος) Ὡρας Arch. Vind. abſurde.

Ευφοριωνος) Ευφοριονος Arch. Vind. Quae prae-

praecedunt Herodotea de Latona, liberorum Διονυσȣ και Ισιος Apollinis & Dianae nutrice ac ſervatrice, proſtat in ſcholiis ad Ciceron I in Verrem c. 18 mendoſiſſime ſcripto, num voces Ισιος λεγȣσι, in has deformatae ſunt ΗΣΙΟΔΟΣ ΔΕ ΤΟΥΣΕΙΝ magis mirum Λητȣν in τȣειν degeneraſſe: ſed hunc locum video deſignatum Gronovio, qui fruſtra Λητω ſcribi maluit quam Λητȣν. Euſtath. ad Odyſſ. E. p. 212. E την Καλυψω καὶ την Ιω, Καλυψȣν και Ιοον οἱ πλειονες Ιωνες γραφȣσι· habet Jonicum κακεσȣν Heſychius, ειεσȣν ſcripſit Democritus. *Valkenar.*

Poſt το comma, quod poſt Φρασω abeſt Ald. Cam. I. II.

ποιητεων) ποιητεων λεγομενων Arch. Vindob. & Valla.

εποιησε γαρ Αρτεμιν) Oculis & animo Pauſaniae haec obſervata fuiſſe, ex VIII, 37 nemini non apparebit. Satis vero hic ambiguum, την δε νησον δια τȣτο — quorſum tendant: an ad Aeſchylum, an aliorſum? Pauw Tragios transſcribit, & propterea την δε Δηλον δια τȣτο γενεσθαι πλωτην, *ideoque Delum redditam eſſe natantem*, corrigendum pertendit. Fabula ex Callimacho H in Delum abunde nota eſt, huic tamen loco non bene accommodata. Continuatur, quod de fluitante inſula Chemmi poſitum ante fuerat, adſeriturque πλωτην tum eſſe factam, quum Apollo & Diana Typhonis in ea inſidias vitarent. Pendent omnia ex ſuperioribus Φασι ειναι αυτην πλωτην, & arguunt ſequentia. Deerat ςιγμα poſt Δημητρος, prudente Reiskii conſilio adſcripta. *Weſſeling.* comma poſt

poſt Δημητρος in Ald. & ſeqq. ante Weſſeling. idem in Ald. Cam. I. II, poſt νησον.

ad Cap. CLVII.

Poſt Ψαμμιτιχος δε comma Ald. Cam. I. II.

τεσσερα) τεσσαρα Ald. Cam. I. II, in quibus & comma poſt των.

Αζωτον) nullum hic comma in Ald. Cam. I. II. Εζωτον Arch. poſt πολιν nullum comma Ald. Cam. I. II; ſed adeſt poſt προσκατημενος, abeſt autem poſt επολιορκεε.

ες το) Arch. Vind. Suidas & Med. ες ὁ male: Comma poſt ες τὸ Ald. Camer. I. II. Ego vero, Weſſelingius inquit, ες τὸ, quod in ες ὁ crebro abiit, non novi.

Αζωτος) Εζωτος Arch.

πολιορκευμενη) Vindob. Arch. ex ſermonis indole, judice Euſtathio. πολιορκεομενη vulgo cum Ald.

αντεσχε, των) αντεσχε των, Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLVIII.

Ψαμμιτιχε) Ψαμμητιχε Vind. Arch. Reiz. Citat Suidas in Ψαμμητιχος.

Comma poſt την ante Δαρειος in Ald. Cam. I. II, idem poſt της ante μηκος.

μηκος μεν εςι) Vindob. Arch. Ceteri μηκος εςι cum Ald. Bene Mſſ. ob ſequens δε.

ευρος — ελαςρευμενας) Novem haec verba non legit Arch. neque Vind. ελαςρευμενας Ald. & Edd. Remig. Pariſ. B. Euſtath. p. 1167, 27 ελαςρεομενας Med. Ask. Paſſion. Jure noſtram

lectionem ex ſchedis recepit Weſſeling. eſt quippe Jonica. Adfirmat etiam Euſtath. ad Il. Σ. p. 1219, 24 ὅτι καὶ ἐπὶ νεῶν ἐλαυνομένων τὸ ἐλάστρειν λέγεται Ἡρόδοτος δῆλοι ἐν τῷ, τριήρεις ἐλαστρευμένας. Multo frequentius olim formam iſtam in libris veterum lectam, quam a nobis, monſtrant diverſa Grammaticorum interpretamenta, ex uſu multiplici verbi ἐλαύνειν, atque origine facile illuſtranda. *Valkenar.*

ὀλίγον Βουβάστιος) Arabiae urbs Πάτουμος praeterita a Steph. Byz. non eſt, eadem, ut viri eruditi arbitrantur, ac פתם, *Pithom* Hebraeorum Exodi Cap. I, 11; quae quidem Ἡρώων πόλις, & Coptorum ſermone Πεθωμ cum deinde fuerit nuncupata, & extremi ſinus Arabici angulo adcubuerit, nulla mihi dubitatio eſt, quin Herodotea diſtinguenda ſint ὀλίγον — πόλιος παρὰ Πάτουμον — πόλιν ἐσέχει ἐς τὴν — Certe ad Patamum foſſa ſinus Arabici iungebatur, longe ab urbe Bubaſti ſeiunctam. Illis autem δὲ ſi deforet, equidem non revocarem. *Weſſeling.* cuius interpunctiones verborum probat *Larcherius*, obſervans, eas a Regio B. confirmari, Regium C eadem hac interpunctione utentem δὲ in δὴ transmutare.

τὸ κατὰ Μέμφιν τεῖνον) Admotam his medicam a Reiskio manum, τὸ παρὰ Μέμφιν τεῖνον, *Memphin praetendens*, aut τὸ κατὰ Μέμφιν στεινὸν *anguſtius apud Memphin mons*, Scriptor deprecatur. Maluit II, 8 hoc de monte τεῖνον ἐς τὴν Ἐρυθρὴν — ἐν τῷ αἱ λιθοτομίαι, uti hic tum c. 175 ἐκ τῶν κατὰ Μέμφιν ἐουσέων λιθοτομέων. *Weſſeling.*

Com-

Comma post *εν τω* Ald. Camer. I. II. *εν ὡ* Vind. Arch.

ενεισι) μεν ενεισι Vind. Arch.

ὑπαρεην) ὑπωρειην iidem.

Poſt *ηω* punctum habet Ald. Cam. I. II.

Φερεσα) Paſſion. Ask. Pariſ. C. item B & D & ora A. apud *Larcher.* *διασφαγας Φερεσας* Ald. & Edd. cum Med. Ex ſchedis *Φερεσα* ſententiam ornat. Nam divortia ſive *διασφαγες* ab indicato monte non protendebantur, ſed ipſa foſſa, ab eo in meridiem & ſinum Arabicum ferens. *Weſſeling.*

Poſt *μεσαμβριην τε* comma inſeruit Ald. Cam. I. II. *μεσημβριην* Paſſion. Ask. Pariſ. C. quod praeferendum.

Poſt *τη* comma inſertum, quod omiſſum poſt *συντομωτατον* in Ald. Cam. I. II.

την αυτην) deſunt duo haec Arch.

απο τε Κασιε) Med. Arch. Paſſion. Ask. Vind. ora Steph. *απο Κασιε* Ald. & Edd.

ὁριζοντος) ὁριζοντος Ald. Cam. I. II. *οριζοντος* Arch. Vind. etiam Euſtath. in Dionyſ. v. 260 ſpreta Jonica ſpecie.

Poſt *Αιγυπτον τε* comma Ald. Cam. I. II. idem poſt *την* ante *επι* in iisdem.

ορυσσοντες) Medic. Paſſion Askew. Arch. Vind. *ορυσσοντος* cum Aldo ceteri.

προεργαζεσθαι) Med. Paſſion. Ask. Vind. Valla, alii *προσεργαζεσθαι* cum Ald. & Edd. male, vide *Gronov.* qui, verum an credi poteſt, inquit, ita legiſſe Interpretem Latinum? *eum id opus barbarum praemunire.* Immo ille novit, quod vidi in optimo Mſſ *προεργαζεσθαι.*

μη σφι) Iidem cum Arch. σφισι, in reliquis & Ald μη σφι, levi diſcrimine.

ad Cap. CLIX.

Poſt τριηρεες abeſt comma Ald. Cam. I. II, punctum poſitum poſt εποιηθησαν. Abeſt comma poſt αι δ' ante Reiz.

των ετι οἱ ὁλκοι επιδηλοι) Med. Ask. Paſſion. vulgo ὡς cum Ald. εισι δηλοι Arch. Vind. quod pro iuſto poteſt putari. *Weſſeling.*

Συροισι; Συριοισι iidem.

Poſt συμβαλων comma Ald. Cam. I. II.

καδυτιν) Καλυτις ex hoc loco Steph. Byz. ſimilitudo literarum Δ & Λ errorem progenuit.

Poſt μεγαλην comma Ald. Cam I. II, idem habent poſt εν τη, non habent poſt Απολλωνι.

ες Βραγχιδας) Porphyr. Quaeſt. Homer. VIII exſcripſit, cuius aetate idem exemplaria praeferebant, ſicuti I, 92, ubi Gronovius bene, haec tamen docti ſcriptoris aſpernatus και γενομενος επι τελει της Αιγυπτιακης βιβλȣ, ἡτις εςι δευτερα τη ταξει, εὑρισκω παλιν κατα την αιτιατικην. πτωσιν ειποντα τον Ηροδοτον, ΑΝΕΘΗΚΕ ΕΣ ΒΡΑΓΧΙΔΑΣ ΤΑΣ ΜΙΛΗΣΙΩΝ· ȣκετι ȣν ωμην ἁμαρτημα ειναι γραφικον, Ιωνικον δε μαλλον ιδιωμα; quae hunc locum occupare debent, quo importunam τȣς Μιλ. corrigentium vim in poſterum arceant. *Weſſeling.*

τα παντα) deſit articulus Arch.

Poſt τελευτα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLX.

δη) omittit Arch. & Vind. Poſt Αιγυπτȣ comma Ald. Cam. I. II.

Ηλειων

Ηλειων ανδρες αγγελοι) Ηλειων αγγελοι Med. Askew. Paſſion. Vindob Arch Pariſ. B. Alii Ηλειων ανδρες αγγελοι, cum Ald. & fortaſſe rectius, amat enim hunc pleonasmum, ut I, 90 & 141 *Weſſeling*

καλλιϛα) μαλιϛα Arch. Vind.

Poſt παρα ταυτα comma Ald. Cam. I. II, idem poſt των ante εινεκα, & poſt απαντα τα.

κατηκει) ηκει Arch. Vind. Poſt αγωνα punctum Ald. Cam. I II. Abeſt ab iisdem comma poſt εφασαν, & ab omnibus ante Reiz

επειρωτων) Medic. Askew. Paſſion. rectius, επηρωτων reliqui

Poſt τους Ηλειους comma Ald. Cam. I. II.

ει σφι) Arch. Vind. Pariſ. B. Ald. & Edd. ει σφιν Med. Ask. Paſſion

Poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

και των αλλων) Med. Ask. Paſſion. σφεων των αλλων Arch. reliqui cum Ald. των praetereunt.

ὁμοιως) ὁμοιης Arch. Vind.

Poſt σφεας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ουτω) τουτο Arch Poſt μηχανην comma Ald. Cam. I. II, idem poſt αγωνιζομενω, nullum poſt προσθησονται, ſed habent poſt ξεινον & poſt τιθεναι colon.

αγωνιϛησι) αγωνισθειεσι Arch. Vind.

εκελευον) εβουλευον Ask.

ειναι) Iidem & Medic. Askew. Paſſion ἐξειναι Ald & Edd

αγωνιζεσθαι) αγωνισασθαι Arch. Vind.

ad Cap. CLXI.

και ςρατευσαμενȣ ες Αιθιοπιην) Haec quatuor non legit Arch.

μεταυτικα) *μετ' αυτικα* Ald. Cam. I. II.

εξεδεξατο) Medic. Vind. Paſſion. Askew. Arch. in aliis, ut ſaepiſſime ſcriptor, *εξεδεξατο την βασιληιην*, ſicuti quoque in edd.

Απρεης) *Πρεης* Ald. Cam. I. II.

Poſt *προπατορα* comma in iisdem.

εικοσι) *εεικοσι* iidem, comma poſt *εν τοισι* iidem.

εγενετο) Arch. Vind. quemadmodum IV, 79. Vulgo cum Ald. *εγινετο* comma poſt *την* ante *εγω* in Ald. Cam. I. II, punctum poſt *απηγησομαι*, colon poſt *παρεοντι*.

γαρ ςρατευμα ο Απρεης) Abeſt Vind. Arch. tum *ςρατευμα μεγα Απρεης*· in Medic. Paſſion. Ask. non legitur *μεγα*, cui ſuus locus in Ald. Cam. I. II, Steph. I & ſeqq. Pariſ. A. B. Remig.

μεγαλωςι) *μεγαλως* tantum Vindob. Arch. *μεγαλως τι* Ask.

Αιγυπτιοι δε ταυτα) Interiectum articulum non ſpernerem: *Αιγυπτιοι δε οἱ ταυτα επιμεμφομενοι απεςησαν απ' αυτȣ*. Primum enim ab Aprie defeciſſe narrantur, qui redierant e clade Cyrenaica, eorumque qui perierant amici, c. 162 dicti *των Αιγυπτιων οἱ απεςεωτες*. Tandem, poſtquam ducem Aegyptium contumelioſe tractaſſet Apries, *οἱ λοιποι των Αιγυπτιων, οἱ ετι τα εκεινȣ εφρονεον, απιςεατο προς τȣς ἑτερȣς*. Quoniam non una fuit defectionis cauſſa, Herod. lib. 4. c. 159 *αντι τȣτων*, inquit, *Αιγυπτιοι,*

και

και κατα τοιαυτα (ſic legerim) επιμεμφομενοι Απριη απεστησαν απ' αυτου. *Valkenar.*

αρχοι) Med. Ask. Paſſion. αρχη Pariſ. A. B. Vind. Arch. Ald. & Edd.

ad Cap. CLXII.

δε ὁ Απριης) Arch. Abeſt vulgo & Ald articulus.

Αμασιν). Αμασιν Arch. ſemper & καταστασαντα.

Poſt ὁ δε comma Ald. Cam. I II.

οἱ κονενην) deſit οἱ Arch. Vind. Poſt και τα comma Ald. Cam. I. II. Adpoſuit Schol. Paſſion. Αμασιδι.

εγενετο) εγινετο Paſſion. Ask. Poſt ποιευμενων abeſt comma Ald. Cam. I II.

ἐστησαντο) ἑστησαντο Ald. Cam. I. II.

ἐλων) ἑλων Ask. ἐλθων quod ex Arch. Galeus, in eo non eſt, ſed ἑλων.

περι ἑωϋτον) παρ' αυτων Arch. Vind. poſt τω comma Ald. Cam. I. II, idem poſt Παταρβημις.

αγαγειν) αγειν Arch. Vind. Poſt ἑωϋτον colon Ald. Cam. I. II.

ὁ Παταρβημις, τον Αμασιν εκαλεε) τον Αμασιν εκαλεε ὁ Παταρβημις Paſſion. Ask. Vindob. Arch. Poſt εκαλεε colon Ald. Cam. I. II.

ὁ Αμασις) Med. Paſſion. Ask. Vind. Arch. Vulgo ὁ δε Αμασις cum Ald.

απεματαϊσε) punctum hic ponit Ald. Camer. I. II. Schol. Paſſion. εματαιολογησεν, εμωρανεν· diſtinctius explicat Plutarch. de Malign. p. 866. C.

εκελευσε) *εκελευε* Vindob. Arch.

Poſt *Παταρβημιν* & *μεταπεμπομενε* nulla commata habet Ald. Cam. I. II.

βασιλεος) Arch. Vind. Ask. vulgo *βασιλεως*. Poſt *αυτον* punctum Ald. Cam. I. II & poſt *τον δε* comma, quod abeſt poſt *ὑποκρινεσθαι*.

ὑποκρινεσθαι) Med. Ask. Paſſion. ora Steph. cum Regio A & B apud Larcher. *ὑποκρινασθαι* Arch. Vind. Ald. & Edd.

παρεσκευαζετο) *παρασκευαζεται* non abſurde Vind. Arch. Poſt *ποιεειν* punctum Ald. Camer. I. II, idem poſt *Απρειην*.

αυτος) *αυτον* Arch. prave.

εκ τε των λεγομενων) *εκ των τε λογων* idem & Vind. cum Valla, poſt *διανοιαν* colon Ald. Camer. I. II, in quibus poſt *ὁρεοντα* comma nullum.

τα πρησσομενα) Paſſion. Vind. Arch. Med. Ask margo Steph. *το πρησσομενον* Pariſ. A. Ald. & Edd. Poſt *Απρειην* abeſt comma Ald. Camer. I. II.

αγεντα) Paſſion. Medic. Arch. Vind. Ask. ora Steph. Vulgo *εχοντα* cum Ald.

ȣδενα λογον ἑωϋτω δοντα) Ita cum Reizio ſcripſimus e coniectura Weſſelingii, pro *αὐτω, λογον αυτω* Ask. Paſſion. Arch. In aliis & Ald. *αὐτω λογον*. Male Laurentius. Scripſerat *αὐτω* aut *ἑωυτω* potius, nulla nempe regem ratione rei uſum, ſed ira percitum iuſſiſſe. Huc *αλλα* ducit, & conſtans uſus. De Cyro I, 209 *ὁ Κυρος εδιδȣ λογον ἑωϋτω περι της οψιος· de ſomnio apud ſe prudenter cogitabat.* III, 25 *ȣτε λογον*

ἑωϋτω δυς, *neque ſecum ratione inita.* VIII, 86. 1 εμεωϋτω λογυς διδυς, *apud me ipſum animo putans.* Simile IV, 102 οἱ δε Σκυθαι δοντες σφισι λογον, ὡς ου — ubi in Latinis aberratur, ſicuti V, 138. Plutarch. Defect. Orac. p. 419. C. και διδονται ἑαυτοις λογον, ειτε ποιησαι βελτιονειη &c. *Weſſeling.*

Poſt ωτα comma Ald. Cam. I. II.

περιθυως) explicat Schol. Paſſion. παντως εργιλως.

Αμασι) Αμασιι Paſſion.

ad Cap. CLXIII.

Poſt Καρας τε comma Ald. Cam. I. II.

τρισμυριυς) Paſſion. Ask. & alii omnes. In Med. deerat. Notat Galeus, in Arch. non επικυρυς, ſed Καρας legi, longe errans: conſentit ille edd. Nimium imputatur ſchedis Med. habet poſtremam vocem Paſſionei Cardinalis codd. Mediceo antiquitate & dignitate par, legunt omnes alii, praeterque eos Diodorus I, 68 cuius conſenſus cum diſpellitur, diſputatio naſcitur iniqua & longe ab illis deflectens, quae ad Stephani Μωμεμφις adſcripta fuerunt. *Weſſel.*

εοντα) οντα Ald. Cam. I. II.

Poſt Απρειην comma Ald. Cam. I. II.

επι τυς Αιγυπτιυς ἠσαν) Edd. plerique omnes, ἠσαν verum eſt. Grammat. in Lex. Coislin. p. 600 οἱ δε Ιωνες, ἠσαν και ἠσαν, non ſine vitio; voluit ἠισαν και ἠσαν. Ecce alium p. 234 οἱ γυν Ιωνες ἠια λεγυσι, και ἠισαν, & brevi poſt, οἱ Ιωνες ἠεσαν και ἠσαν. Sic I, 62. III, 77. IV, 5. *Weſſeling.*

Poſt Αμασιν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

δη Μωμεμφι) Solus Arch. δημω Μεμφι, vitioſe quidem, ſed levi auxilio curandus. Valla recte *Momemphi* & Steph. in v. Μωμεμφις ex his Herodoti. Ceteri omnes cum Ald. & Med. Μεμφι. Mox c. 196 ες Μωμεμφιν ſive iuxta eam: εν Καρπαθω πλεοντες III, 45 & εν τη Σαλαμινι VIII, 86 eiusdem ſunt uſus & complura alia. Μωμεμφι coniecturam ſequutus Gronovius, & c. 169 membranas, bene refinxit. H. Stephano in opinionem illud ipſum venerat ad Diodori I, 66, qui ambo Laurentianae verſionis priſca exemplaria ſi adhibuiſſent, non eam ſuſpicionem, ſed veritatem pronunciaſſent. Bonus Valla ob lapſus nonnullos audiit male; hinc ille contemtus: δημω Μεμφι Arch. ſi quid dubii reſtet, eximit univerſum. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXIV.

Poſt και τουτων comma Ald. Camer. I. II, punctum poſt βουκολοι & συβωται, & καπηλοι & poſt ἑρμηνεες habent eaedem.

Poſt αυτεων & Καλασιριες τε commata habet Ald. Cam. I. II.

διαραιρηται) διηρηται Arch. Vind.

ad Cap. CLXV.

Poſt Βουσιριτης & ſequentia nomina propria cola poſuit Ald. Cam. I. II.

Παπρημιτης) Πατρημιτης Arch. vid. ad c. 171. Παπρηβιτης Ask.

Poſt των νομων comma habet Ald. Cam. I. II.

γενοιατο) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Remig. Ald.

Ald. & Edd. εγενοντο ora Steph. Med. Paſſion. Ask. Revocavit *Weſſeling.* γενοιατο, quod Mediceum adorans Gronovius reiecerat, toties in Porti Lexicum ex Muſis depoſitum: mallet tamen, ſi per Mſſ. liceret, εγενεατο, quod brevi ſe dabit.

βαναυσιης) Βαναυσιης Ald. Cam. I. II.

ανεοντας) Schol. Paſſion. ανιενται. Verius fortaſſe ανεωνται, uti αφεωνται. Sic H. Steph. in recenſ. voc. Herod. Alioqui ex ανεομαι erit, quae Porti ſententia.

ad Cap. CLXVI.

Poſt εισι punctum Ald. Cam. I. II, & cola poſt Θηβαιος & ſeqq. nomina propria poſuit.

Σεβεννυτης) Arch. Vind. Vulgo Σεβεννιτης. Rediit Σεβεννυτης ex c. 155, & Steph. Byz. *Weſſeling.*

Θμουϊτης) Θουϊτης, Κουφιτης Vind. Arch. poſterius & Valla.

Ανυσιος) Ανυσσιος Arch. Vind. proxime ad verum. *Anyſia* bene Valla: vulgo cum Ald. Ανυτιος. Rediit Ανυσιος, ut c. 137 pro quo Ανυσιτης Ethnicographus. *Weſſeling.* Aliunde nota ſunt, quae praecedunt: Stephano quoque nomus memoratur Αφθιτης· Ανυτιος alibi forſan non invenietur, & ad priorum normam in Ανυσιτης videtur refingendum: Steph. Byz. Ανυσις πόλις Αιγυπτου· το εθνικον Ανυσιτης· ὡς Οασις, Οασιτης. Anyſis urbs memoratur Herod. lib. 2 c. 137. Noſtri quoque loci meminit ad Steph. L. Holſtenius. *Valkenar.*

Μυεκφοριτης) Μιεκφορίτης Arch. & Valla.

ακτι-

αντιον Βαβασιος) αντιον οἱ Βαβ. Arch.

Poſt ειτι comma habet Ald. Cam. I. II, ſed nullum poſt γενομενοι.

αλλα τα ες) αλλα τε ες Arch.

εκδεκομενος) Med. Ask. Paſſion. V. Arch. Steph. margo, recte. Sic I, 7. Diodor. II, 21. Arrian. Indic c. 8. p. 321. εκδεκομενοι Pariſ. A. Ald. Cam. I. II, Steph. I & ſeqq.

ad Cap. CLXVII.

οἱ Ἕλληνες) deſit articulus Ald. Cam. I. II, in quibus quoque commata poſt κρινας, Θρηΐκας, Σκυθας, Περσας.

τους βαρβαρους) deſit Arch Vind.

αποτιμοτερους των αλλων ἡγημενους) Iidem, Med. Ask. Paſſion. Steph. ora, ἡγεομενους Pariſ. B. Ald. & Edd. αποτιμοτερους explicat Heſych.

πολιητεων) πολιήτεων Ald: ex errore typographi, quem Cam. utraque Steph. & ſeqq. repetierunt.

χειρωναξιεων) Citat Pollux II, 151. χειρωναξιων Vindob. Arch.

νομιζομενους) Med. Arch. Vind Paſſion Askew. margo Steph. νομιζοντας Ald. & Edd. Pariſ. A. B

Poſt οἱ Ἕλληνες colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXVIII.

Poſt ἱρεων comma Ald. Cam. I. II. δε σφι ταδε εξαιρημενα Arch. Vind.

αρουραι) Habet hinc Euſtath. in Homer. p. 411. 38.

Poſt ἡ δε αρουρα comma ponit Ald. Cam. I. II.

πηχυς

πηχυς) deeſt Arch. male, vid ad I, 178.
Comma poſt πηχυς Ald Cam. I. II.

ταδε δε) comma hic inſerit Ald. Cam. I. II.
δη Arch. voluit fortaſſe τα δε δη, ut ſaepe.

ωῦτοι) punctum hic in Ald. Camer. I. II.
ἑωῦτων Arch. ἑωῦτοι Vind.

Καλασιρίων χιλιοι) Καλασυριων δε χιλιοι Arch.
δε quoque Ald. Cam. I. II.

Ἑρμοτυβιων) addit αλλοι Ald. Camer. I. II,
Steph. I ſeqq.

εκαςοι) Ora Steph. I. Med. Paſſion. Askew;
a quibus & αλλοι poſt Ἑρμοτυβιων deſunt, habent alii, uti & ἑκαςον Vind. Arch. Ald. ſeqq.

ἑκαςη) ἑκαςω Arch.

μνεαι ἑκαςω) colon habet Ald. Cam. I. II,
Schol. Paſſion. ἑκατον δραχμαι ποιεσι μναν μιαν.

Poſt δυο μνεαι colon habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXIX.

συνιοντες, ὅ, τε) In Ald. Cam. I. II, comma prius omiſſum. συνιεντες Arch. Vind.

Μωμεμφιν) Med. Paſſion. Ask. Vind. Valla. Μεμφιν ceteri cum Aldo Poſt ὑυνεβαλον comma Ald. Cam. I. II, punctum habent poſt ξεινοι.

ἑσσωθησαν) εσωθησαν Arch.

μηδενα) non legit Remig.

ἑσσωθη) εσωθη Arch.

οικια) οικεια Arch.

τεως) ἑως Arch. & Vind.

Poſt Αιγυπτιων comma habet Ald. Camer. I. II, poſt δικαια nullum.

ποιοι)

ποιει) Medic. Askew. Paſſion. ποιει Arch. Vind. Ald. & Edd.

Poſt αἱ δε comma in Ald. Cam. I. II.

χερος) χειρος Paſſion. Ask. Arch. Vind.

το τυ Αμασιος) deſit το & mox σημα minus opportune Vindob.

εκαςερω) ἑκατερω Vind. Arch. Poſt μεγαρυ comma Ald. Cam. I. II.

η το) ἡ Paſſion. & Schol. ὁπυ. Poſt Απριεω comma Ald. Cam. I. II.

πασαδι) comma hic eſt in Ald. Cam. I. II. δαπανη Arch. perperam. Poſt θυρωμασι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXX.

Poſt ταφαι & τυ commata habet Ald. Camer. I. II.

τυ νηυ) νηος Arch. Exſcripſit haec Athenag. Legat. c. 25. Comma hic non habet Ald. Cam. I. II.

τυ της — τοιχυ) εχομεναι τοιχυ Arch. Vindob. & Codex Gesneri Sylburg. In Pariſ. C. ἐχομένυ τοιχυ. Alii cum Athenag. Ald. & Edd. ἐχομένον τοιχυ. Reſtituit εχομεναι *Weſſeling.* poſtulante ſententia & Mſſ. Item divinaverat *Pauw*, &eo prior Sylburgius,ſed iuſto audacior. *Weſſeling.* quocum ſentit & *Larcher.*

Poſt τεμενεϊ comma habet Ald. Cam. I. II.

τε εςι) δε εςιν Athenagoras.

Poſt εχομενη abeſt comma, poſt λιθινη poſitum in Ald. Cam. I. II & Edd. bene Gronov. & Athenagoras, quos cum Weſſelingio & Reizio ſequutus ſum.

εςγασ-

εργασμενη) *αρμοσμενη* Arch. fortaſſe ex vero. Vide ſupra p. 176. 43. Athenagoras *και εργασμενη* omittit.

Poſt *εν κυκλω* colon Ald. Cam I. II, poſt *μεγαθος* comma nullum in iisdem.

η τροχοειδης καλεομενη) Deſideratur Arch. Vind. In Athenag. *οση περ εν Δηλω, ἡ τροχοειδης καλ.* commodius, *Weſſeling.* iudice.

ad Cap. CLXXI.

Poſt *ταυτη* comma habet Ald. Cam. I. II.

δεικηλα) Schol. Paſſion. *ειδωλα, ομοιωματα.*

αὐτȣ) *αὐτȣ* Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt *ποιευσι* & comma poſt *τα*.

νυν τȣτων) *νυν* abeſt Arch. Vind. poſt *τȣτων* nullum comma habet Ald. Cam. I. II.

ευςομα κεισθω) Citat Plutarch. de Malign. p. 857 atque alias. Thomas Mag. in *Ευςομειν*, & Suidas.

Comma poſt *την* ante *οἱ* in Ald. Cam. I. II.

μοι) *ειδοτι μοι* Arch. recte opinor cum Weſſelingio; congruit Herodoteae conſuetudini.

πλην όσον &c.) Haec quinque idem negligit, tum *λεγεται ὡς αἱ Δαναȣ*.

τας Πελασγιωτιδας γυναικας) Punctum hic ponit Ald. Cam. I. II. *τας γιωτιδας* Arch. errante ſine dubio librario.

Πελοποννησȣ) *Πελοπονησȣ* Vind.

Πελοποννησιων) *Πελοπονησιων* Idem. Comma hic ante Reiz. editi omnes.

ad

ad Cap. CLXXII.

ὡδε) abeſt ab Arch. & Vind. Poſt *εκ της* comma Ald. Cam. I. II.

πολιος) Arch. Ask. Paſſion. Vind. *πολεος* vulgo. Poſt *πρωτα* comma Ald. Cam

κατοιοιτο) neglecto augmento, neque male, Vind. Arch. quare cum Reizio recepimus. Vulgo cum Ald. *κατωνοντο.* Haec exſcripſerat Plutarch. Nobilit. in Wolfii Anecd. T. 4. p. 186.

τοπριν) Med. Vind. Arch. Paſſion. Askew. ora Steph. *το προτερον* Ald. & ſequaces. Poſt *ὁ Αμασις* comma nullum Ald. Cam. I. II.

αγνωμοσυνη) Iidem omnes cum Valla & Fragm. Pariſ. in Remig. *εγνωμοσυνη*· vulgo cum Aldo *ευγνωμοσυνη.* — Quomodocunque vox capiatur, nemo dici poteſt, quempiam *αγνωμοσυνη προσαγαγεσθαι*, quod ſi vel plures habuerint codd. ut lectum etiam fuit Vallae, tamen alteri lectioni poſtponendum cenſeo. Aegyptios Amaſis *σοφιη*, — *ουκ ευγνωμοσυνη προσηγαγετο*, *callido potius conſilio, quam lenitate & clementia ſibi conciliavit.* Hominis Aegyptii *σοφια* hic eſt, ut alibi ſaepe *calliditas* Plato de Leg. V. p. 747. C. *την καλουμενην αν τις πανουργιαν αντι σοφιας απεργασαμενος λαθοι, καθαπερ Αιγυπτιους και Φοινικας και πολλα ἑτερα απειργασμενα γενη νυν εστιν ιδειν.* Qui *ſibi* ſtudent *populum conciliare* viri Principes dicuntur alios *ευνους κατασκευασαι*· *εξιδιοποιησασθαι*· ſed in primis *προσαγαγεσθαι*, variis artibus *allicere*, & *ad ſtudium ſui perducere:* attigit Andr. Dounaeus in Demoſth. p. 98. Dicuntur autem *populum προσαγαγεσθαι επαγγελιαις*·

αις· χρημασι και δωρεαις· αρετη· ουτω· επιεικεια· πραοτητι· ευεργεσιαις· etiam απατη· ut Amaſis Herodoti σοφιη. Thucyd. III, 43 απατη προσαγεσθαι το πληθος· III, c. 48 *Lenitate & clementia* προσαγαγομενοι τους Ἑλληνας, Iſocrates ad Plataica p. 304. B. Τιμαις και δωρεαις ετι δ' επαγγελιαις προσαγομενος, Diodor. Sic. XV, 8 cuius Seſoſis, expeditiones ſuſcepturus, ne quid abſente ſe rerum novarum molirentur, ſubditos παντας ταις ομιλιαις και τη των τροπων επιεικεια προσηγαγετο, I, c. 54. Atque ob eamdem, quae movit Amaſin, rationem Darius Hyſtaspidis, quum ad imperium perveniſſet, dicitur χρημασι και δωρεαις τον Περσων δημον προσαγομενος, Platon. de LL. III. p. 695. D. *Valkenar.* Non relucter tot Codd. putoque idem eſſe, atque ουκ ανοητως, & praecedens magis explicare. *Severitati* locus non convenit, ſed callidae ſolertiae ac aſtutiae, uti regii actus innuunt. Solet ſcriptor αγνωμοσυνην in imperitia & faſtu frequentare VI, 10. IX, 3. Solent alii Eurip. Bacch. v. 884. Sophocl. Trachin. v. 1273. Neque abſurde Schol. Demoſth. Olynth. II. p. 17 ὅτως αγνωμονως εχετε explanat ανοητως· Harpocrat. αλογιστως και αβουλως. *Weſſeling*. quocum ſentiunt Reizius & Larcher. & rectiſſime.

οἱ αλλοι τε) αλλα τε οἱ Vind. Arch. Poſt μυρια colon, poſt εν δε comma Ald. Cam. I, II.

ποδανιπτηρ) Citat hinc Pollux X, 78.

Poſt χρυσεος colon, poſt εν τω comma Ald. Cam. I. II, idem poſt Αμασις.

εναπεπτυζετο) εναπενιζετο Arch.

πολιος) Id. & Vind. alii πολεος.

Αμασις) Ἀμασις ſemper Arch. comma hic habet Ald. Camer. I. II, & poſt εξεφηνε omnes ante Reiz.

Poſt ες τον comma inſeruit Ald. Cam. I. II.

μεν) non eſt in Arch. Vind. poſt ενεμειν τε comma in Ald. Cam. I. II.

ενϐρεειν) εσϐρεειν Vind. Arch.

εναπονιζεσθαι) απονιζεσθαι Iidem.

ειναι) Medic. Paſſion. Ask. Vind. margo Steph. & Arch. vulgo cum Ald. ηεν. Exhibui, quod iam in ſuis ſcriptis offenderat Stephanus & margini commiſerat, nec aliud ipſe videram in libro mediceo. Id fuit huius mutationis ſacramentum. Non enim fatigabat me conſtructio vulgatae lectionis, quae pro infinitivo habet ηεν, quomodo id paſſim uſurpatur, ut potuerim relinquere. Fatigabat me raritas iſtius verbi in Herodoto. Fatigabat ſuaviſſima repetitio infinitivi in melioribus & vetuſtioribus libris; ut licet delicias eius loquutionis non cuperem, mirabiliter tamen me afficeret, ut ſuſpendi & conſecrari optarem eam in meliora tempora, quod facio, comparari poſſe opinatus cum his Aeliani 3. Var. Hiſt. 29 Διογενης συνεχως επελεγεν ὑπερ ἑαυτϐ, ὁτι τας εκ της τραγωδιας αρας αυτος εκπληροι και ὑπομενει· ειναι γαρ πλανης, αοικος, πατριδος εστερημενος, πτωχος, δυσειμων, βιον εχων τον εφημερον. *Gronovius.*

ἑωϋτϐ) ἑωϋτον Arch. & εκελευσεν Vind.

ad Cap. CLXXIII.

εχρατο) Med. Paſſion. Ask. εχρητο Vind. Ald. Pariſ. A. B. Arch. Remig. nec male; vid. Valkenar. ad Phoeniſſ. Eurip. v. 961. *Weſſeling*

Poſt

Poſt ορθριον comma abeſt Ald. Cam. I. II.

πληθωρης) Arch. Vind. Vulgo cum Ald. πληθουσης, quod Caſaubonus, Heraldus, Dukerus, quos teſtes ad Diodor. VIII, 48 appellavit *Weſſel.* ea in luce poſuerunt, ut deſideres nihil. Debuerat & is in eo acquieſcere, niſi cultius obtuliſſent Mſſ. Jonum eſt πληθωρη in omni rerum abundantiore copia. Euſebius apud Stobaeum Serm. X. p. 130 veriſſime, τον δε αει επιθυμεοντα προσκτησασθαι, και πληθωρην μηδε ποτε τοιουτου λαμβανοντα — πενητα καλεω: neque de tempore, quo forum completur, recuſant, χρονον επισχων, ες αγορης που μαλιστα πληθωρην προσοδον εποιεετο, habet auctor, ſuum adſerens; Muſa 7, 223. Haec *Weſſeling.* Quae ſequuntur, reſpexit Aelian. V. H. II, 41.

Poſt απο τουτου comma habet Ald. Cam. I. II, idem poſt επινετε & ματαιος τε.

παιγνιημων) Athenaeus p. 261. Poſt αυτον comma nullum in Ald. Cam. I. II.

το αγαν) τον Arch. tum απαγων Vind.

εχρην) Med. Vind. Arch. Paſſion. Askew. ceteri cum Ald. χρην, uti II, 179. III, 65. VII, 29.

σεμνω σεμνον) Arch. Paſſion. Askew. Valla. σεμνον σεμνως Fragm. Cod. Pariſ. vulgo cum Ald. σεμνον σεμνω.

επιστατο) ηπιστατο Arch. poſt h. v. comma inſerit Ald. Cam. I. II, colon poſt αρχοντα.

αν ηκουες) αν omittunt Vindob. Arch. Non debuerant truncare. Fert repetitum αν ſermonis uſus. Iterant ipſi 9, 27 geminatque Eurip. Helena v. 955 & 1017. Sophocl. Oedip. Tyr v. 610 & Oedip. Col. v. 1524 alterum αν iniuria

utrobique viro docto dolente, Plato. Alcib. II, p. 142. C. Junge, ſi videbitur, Joſ. Barneſ. in Eurip. & Davis ad Juſtin. Martyr. p. 422. Edd. Thirbl. *Weſſeling.*

τοισιδε) Med. Paſſion. Ask. & Fragm. Pariſ. Ald. & alii *τοισδε.*

επεαν δε χρησωνται, εκλυουσι) Haec quatuor deſiderantur in Med. Paſſion. Ask. Valla. Habent Vind. Arch. Fragm. Pariſ. Remig. Ald. & Edd. Haec, etſi Med. & ſequaces exemplum praebeant, auferre non audeo. Vetant codd. alii, ſuntque & vera, neque incommoda. Utrum autem ſcribarum oculos deceperint terminata iisdem literis verba, quae creberrima omittendorum occaſio, non habeo dicere. *Weſſeling.*

χρησθαι) *χρασθαι* Vind. Arch. Poſt *καταςασις* comma Ald. Cam. I. II.

εθελοι) *εθελει* Vind. Arch.

ὁγε) *ὁτε* Arch. Poſt *τα* ante *εγω* comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXIV.

Poſt *Αμασις* nullum comma Ald. Cam. I. II.

και ὁτε) Ora Steph. Medic. Vind. Askew. Arch. Fragm. Pariſ. Copula deeſt Ald. & aliis.

εων) Fragm. Pariſ. Ask. Paſſion. Alii cum Ald. *ην*. Spectavit haec & attigit Athenaeus VI. p. 261. C. Hoc, *εων*, praefero. Athenaeus, uti multi ſolent, dialecti immutavit ſpeciem. *Weſſeling.*

επιλειποι) *επιλιποι* Vind. Arch. Poſt *πινοντα τε* comma habet Ald. Cam. I. II, idem habent poſt *αργευμενον*.

εκαςει-

ἑκάστοισι) ἑκάστοτε Vindobon. Arch.

κατήλισκετο) κατελισκετο iidem cum Ald. & Edd. κατηλισκετο Gronov. Weſſeling. Si vel in omnibus legatur codd. κατηλισκετο, leni medela corrigendum eſt absque ulla controverſia, καὶ ἡλισκετο· adeo conſtans veterum uſus codd. auctoritati ſemper in talibus anteponi debet: nam quod in Lexicis καταλισκομαι redditur *convincor*, hoc unico nititur loco, infirmo ſane quam tibicine. Scripſerat Herodotus: πολλὰ μὲν δὲ καὶ ἡλισκετο ὑπὸ τῶν μαντηΐων, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφευγεσκε, *ſaepe quidem ab oraculis etiam furti convincebatur, ſed frequenter etiam abſolvebatur*: poſtremum Herodotus, ut alia millena, Weſſelingio debebit. Imperium ingreſſus Amaſis templa Deorum negligebat, qui quidem ipſum olim ἀπελυσαν μὴ φωρα εἶναι: magni contra faciebat illorum oracula, ὅσοι μιν κατεδησαν φωρα εἶναι, id eſt, e quibus ἡλω vel ἑαλω φωρ ἐων, *qui ipſum furti convicerant*: in eundem ſenſum adhibetur etiam καταδῆσαι L. IV, c. 68 utrobique temere tentatum. Hoc rarius eſt, atque Herodoteum; reliqua, ἁλισκεσθαι, ἀποφευγειν, & ἀπολυσαι ſenſu forenſi pervulgata ſunt. Ubi ſcripſerat Noſter lib. 6. c. 82 ἀπεφυγε πολλον τους διωκοντας· perperam poſuit Gronovius διεφυγε. Accuſator in Attico foro dicebatur διωκειν *perſequi*; accuſatus φευγειν· condemnatus ἁλωναι vel ἑαλωκεναι· abſolutus ἀποφευγειν, *criminibus elapſus* Ciceroni in Verr. II, 58. *Valkenar.* cuius certiſſimam, Reizio praeeunte, recepimus emendationem. Weſſelingio novationis metus, iuſto fortaſſe gravior, obſtitit.

 ἀποφευ-

αποφευγεσκε) απεφευγε Med. Paſſion. Ask. ora Steph. ὑποφευγεσκε Arch. Vind. ὑπεφευγε Ald. &c. Inſtauravi Jonicam ex diſcrepante ſchedarum ſcriptura formam. Κλεπτεσκε, αγεσκεν & ſimilia complura, veram praeſtabunt. Mihi liquido apparuit, nimios, ſicuti in aliis, etiam in ea commutanda temerarios fuiſſe ſcribas. *Weſſeling.*

τοιαδε) Vind. Arch. Medic. Fragm. Pariſ. Paſſion. Askew. ταδε Ald. & Edd. Pariſ. A. B. Poſt ȣδεν comma habet Ald. Cam. I. II.

αληθεως θεων εοντων) αληθως ſive αληθεως θεων εοντων Vind. Arch. Valla. Vulgo cum Ald. αληθεων εοντων. Dedi Mſſ. ne inter variantes, quas vocant, lateret. Quisque videt, multo id grandius atque ad ſententiam opportunius eſſe. κατεδησαν φωρα non debebat abire in κατεφησαν *pronuntiarant*, uti Laurentius Latine dederat. Jucunda eſt in απολυσαι & καταδησαι diſſimilitudo, repetita IV, 68. Convenit quodammodo τȣς δε αλλȣς — κατεδησαν την επι θανατω V, 72. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXXV.

θωϋμασια οἱ) θωϋμασια ὁια divinavit Abreſch. Quid ſi duplici in dativo amplior vis inſit? Amaſis *οἱ εξεποιησε ſibi* in Minervae honorem abſolvit; ita πολλον παντὰς ὑπερβαλλομενος percommode ſequitur, alioqui ob παντας implicatius. Eadem de Pauw opinio. *Weſſeling.*

Poſt ὑψεϊ & κολοσσȣς μεγαλȣς commata habet Ald. Cam. I. II.

καὶ

και εικοσι) Vind. Arch. Ask. Med. Paſſion. Aliis copula deſit, & Ald. cum Edd. Porro *εικοσι* Arch. Askew. Vindob. Vulgo cum Ald. *εεικοσι*.

Poſt *το* ante *δε ουκ ηκιϛα* comma poſuit Ald. Cam. I. II.

εκομιζον) Remig. margo Steph. Med. Ask. Paſſion. *εκομιζε* Ald. & Edd. Vindob. Arch. Poſt *τρια* colon Ald. Cam. I. II.

απαντες) *παντες* Arch.

Poſt *ταυτης* & *εξωθεν εϛι* commata habet Ald. Cam. I. II.

της μουνολιθου) *του μουνολιθου* Remig. Pariſ. B. non male. *μονολιθου* Ald. Cam. I. II.

αταρ) *ἁ γαρ* Arch.

πυγονος) *πηγονος* idem, ſed prave.

το δε ευρος — πηχεων) Haec quinque non ſunt in Med. Ask. Paſſion. Pariſ. B. Valla; ſervant Arch. Vind. Ald. & alii; *δυωδεκα* Arch. ut ſaepe in Muſis, *δωδεκα* vulgo cum Ald. — Vix eſt, quod de his vocibus in tanta antiquitate affirmari poteſt. Valla in verſione omiſit. Et ſane quae cauſſa eſt, ut longitudo interiorum partium tribus cubitis minor ſit exteriore, atque totidem etiam altitudo (illa enim ab 21 ad 18; haec ab 8 ad 5 decreſcit) latitudo autem modo duobus cubitis, nempe ab 14 ad 12? Et de longitudinis atque altitudinis proportione acquieſcere poſſumus, cum cauſſa ſit ignota. Sed de latitudine fatigamur. Nam cum eadem denſitas muri in poſtico iuſte ponatur, quae in

lateribus, certo oportebat idem ubique fieri ſpatium, & parili parte utrobique variare numerum. Quidquid ſit, utique in optimo iſto Mſſ. ea quinque vocabula non apparent. *Gronov* — Ineſt difficultatis ſpecimen in his, a Gronovio ſtudioſe quaeſitum & expenſum, quod tolli univerſum ſi nequeat, nemo, niſi iniquus, aegre feret. In rem praeſentem ire non datur, apparetque abunde, interiorem τȣ μεσολιθȣ longitudinem, latitudinem, & altitudinem fuiſſe contractiorem, nec longe cubitorum diſcrepare rationem. Cur verba fuerint omiſſa, cauſa in aperto eſt, additionis nulla. Negligi autem non debuiſſe, per ſe attento liquet, ſiquidem nota latitudinis neceſſaria eſt. *Weſſeling.*

εσελκοσαι· τον αρχιτεκτονα,) Sic bene diſtinguit Pariſ. B. Vulgo ςιγμη cernitur poſt αρχιτεκτονα. Interpunxiſſem ȣκ εσελκοσαι· τον αρχιτεκτονα αυτης, in codd. ſilentio ſaepe miratus inſuper habitum. Advertit C. de Pauw. Inſeri praeterea μεν debet: τον μεν αρχιτ. ob ea, quae ſuccedunt. *Weſſeling.*

Poſt αναςεναζαι comma nullum in Ald. Camer. I. II.

χρονȣ εκγεγονοτος πολλȣ) inſolens videtur; χρονȣ εγγινομενȣ I, 190 & II, 124, ubi επεγενεσθαι ſchedae, uti I, 27; χρονȣ διαγενομενȣ Act. Apoſt. 27, 9 & Diodor. I, 64; χρονȣ γενομενȣ XX, 109 atque alii apud Hemſterhuſ. in Lucian. Dial. Mort. 7, 1. Vidit verbi iſtam inſolentiam Abreſch. *Weſſeling.*

καὶ ἀχθόμενον τὸ ἔργῳ) Arch. In Ald. & Edd. καταχθόμενον. Ego vero non cohibeor, *Weſſelingius* ait, quia καὶ ἀχθόμενον ex Arch. ex ſtructurae nexu & Herodoti more reformetur: ὁ δὲ Ἀμασις τῇ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθόμενος III, 1; οἷα ἀχθόμενον τε τῇ Πεισιστράτου ἀρχῇ VI, 35. Junge Gronovii obſervata II, 103. *Weſſeling.*

Poſt Ἀμασιν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἐνθυμιστον) ἐσθυμιστον Arch. Aut fallor, aut aliunde non poterit adfirmari, niſi dubia Grammaticorum auctoritate: ἐνθυμιστον in Suidae Lexico redditur ὑποπτον· & Pollux legiſſe videtur in Thucyd. V, c. 32 ἐνθυμιζομενοι τας ἐν ταις μαχαις ξυμφορας, ubi quod Codd. praebent & Edd. ἐνθυμουμενοι, Polluci quoque reſtituendum putabat Jungermannus. In ἐνθυμιον Herodot. Codd. ſi conſpirarent, ego ſane vulgatae vocem anteferrem in talibus uſitatam, etiam Herodot. VIII, 54 de qua forma loquendi egerunt Aem. Portus Dict. Jon. in v. Duker in Thucyd. VII, c. 18 & Ind. Thucyd. Weſſe. Ammonio p. 53 citatus Antiphon ἐν τοις Φονικοις ἐπι τω πρεσβεπαιου vocem adhibuit p. 119, 6. p. 125, 2. p. 121, 2, ubi legi poſſet: αὐτῳ μεν οὐκ ἐνθυμιον. *Valkenar.*

ἠδη δε τινες) οἱ δε τινες Arch. & Valla, non utique abſurde.

ὑπ᾽ αὐτης) ὑπ᾽ αὐτῳ Arch. & Valla. Poſt ὑπ᾽ αὐτης comma, poſt μοχλευοντων colon Ald. Cam. I. II.

Poſt ἀπο τουτου comma in iisdem. δια τουτο Arch. & Valla.

ad Cap. CLXXVI.

εν δε και εν Μεμφι) Haec quinque omittit Arch. cum Valla. Poſt εν δε comma poſuit Ald. Cam. I II, quod omiſit poſt Μεμφι in iisdem, item poſt κολοσσον.

Poſt εμπροσθε & τε commata habet Ald. Cam. I. II, nullum poſt ἑςασι.

Αιθιοπικου εοντος λιθου) Arch. Vind. Valla. In Ald & Edd. του αυτου εοντος. αυτου ex ſcripturae compendio reſtare putat. *Weſſeling.*

εικοσι) Ask. Vindob. Arch. alii εεικοσι cum Aldo

Poſt ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II, nullum poſt Σαϊ.

αυτον) abeſt Arch. Vind

τη Ισι τε το εν Μεμφι) λεγουσι δε το εν Μεμφι iidem.

Poſt ἱρον comma habet Ald, Camer. I. II, idem poſt μεγα τε.

ad Cap. CLXXVII.

Poſt ευδαιμονησαι Punctum Ald. Cam. I. II.

εν αυτη γενεσθαι) haec tria poſt οικεομενας ponit Arch. Habet hinc Euſtath. in Il. B. p. 314, 38.

Poſt τονδε comma, poſt κατασησας punctum Ald. Cam. I. II.

νομαρχη) νομαρχω Arch.

Αιγυπτιων) Αιγυπτιον idem & Vind.

βιουται) Ald. & Edd. Vind. Arch. Rem. Pariſ. A. B. cum Suida, qui βιουται αντι του ζη, ὡτως

Ηρο-

Ηροδοτος. βεβαιεται Med. Paſſ. Ask quod palmarium Gronovius iudicavit vel ob verba Ep. ad Hebr. c. 9. v. 9. — *Gronov* — οθεν βεβαιεται me quidem iudice ferri nequit: ſi plures dant codd. ſcripſiſſe forſan videbitur: αποδεικνυναι ετεος εκαςε — οθεν (iſtoc anno nimirum) βεβιωται· vid. D'Orvillius in Charit. p. 190. Commode quoque cum *Reiſkio* legi poſſet οθεν οἱ βιεται ſive οθεν βιεται, *quonam quaeſtu ſuſtentaretur:* αποδεικνυντα οθεν ζη, habet de re eadem loquens Aelianus V. H. IV. p. 328 Λογον διδοντα, ποθεν — διαζη. Diog. Laërt. VII, 168 απο τινων εκαςος πορίζεται τον βιον, Diodor. Sic. I. p. 88, 40 τα τη βιοτη αναγκαια Homero dicuntur Βιοτος, teſte Porphyr. Schol. ad Il. X. v. 431, & uſitatius το πορίζεσθαι τα προς τον βιον, βιοτευειν dicebatur. *Valkenar.*

μηδε) μη δε Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt τω ante εκεινοι.

ad Cap. CLXXVIII.

απικνευμενευσι) απικνευμενοισι Arch.

οικεειν) ενοικεειν Vind. εσοικεειν Paſſion. αυτε οικεειν Remig.

χωριοις) Med. Paſſ. Ask. χωρους Ald. & Edd. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Remig. quod non utique improbum, certe mutantis rationem praegnantem non eſſe *Weſſelingius* iudicavit. Poſt βωμες comma Ald. Cam. I. II, idem poſt εον, & poſt Ἑλληνιον colon ante Reiz.

πολις) Medic. & mox Ask. Paſſion. πολιες Ald. &c.

Κλα-

Κλαζομεναι) Κληζομεναι Arch. Κλιζομεναι Vind. Citat Euſtath. p. 314. 38, ſed varie errant. Vide Berkel. ad Steph. Byz. in Εφεσος.

Κνιδος) Χιος Paſſion. Ask. male Κνισος Arch. Vind. tum Αλικαρνησος Vind. Valla. Conf. I, 1.

τουτο το τεμενος) Sic Paſſ. Arch. Ask. Vind. Vulgo cum Ald. το τεμενος τουτο.

πολις) iidem, qui ſupra, πολις, & πολιες legunt, eodem modo & ſtatim.

εισαι) αἱ δε Arch. Vindob.

ουδεν σφι — μεταποιευνται) quatuor haec librariorum ſocordia deſunt Ask. Paſſion. Poſt Σαμιοι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXIX.

ἡ Ναυκρατις) deſit ἡ Vind. Arch. Ask. σοματων) σομα Askew. σομα των Paſſion. σοματε Arch.

ετετιμητο) ετετμητο Askew. Paſſion.

ad Cap. CLXXX.

Poſt νηον comma Ald. Cam. I. II.

εξεργασθαι) εξεργασασθαι Ald. & Edd. Arch. Vind. Pariſ. B. Remig. quod Med. Ask. Paſſion. εξεργασασθαι non poſterius.

αυτοματως) αυτοματος Arch. Vind non male,! ſuſtulit Weſſelingius inutilem parentheſeos, his circumdatam, notationem. Satis eſt iuſta punctio.

πλανωμενοι δε οἱ Δελφοι) πλανωμενοι τε οἱ Δ. *Pauw.* οἱ δε, οἱ Δ. *Reiskius.*

πλαχι-

ἐλαχιϛον) ελαχιϛ' αν Arch.

ϛυπτηρινς) Arch. Vind. Ald, & Edd. Pariſ. tres, Paſſ. Ask. ϛυρινς ex ſcribendi compendio Med. ϛυπτηριης ταλαντα certe praeſtant codd. conſenſiones, quibus Med. compendioſa lectio melior cenſeri non debuerat. Vid. ad Diodori V, 10. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXXXI.

ες αλληλυς) Omittunt haec duo Vind. Arch. Addit Αμασις Ald. Cam. I. II, Steph. I & ſeqq. cum Pariſ. B.

αυτοθεν) Ora Steph. Med. Ask. Paſſ. Arch. Vind. Rem. Alii cum Aldo αυτοθε. Poſt οἱ μεν comma, nullum autem poſt Κριτοβυλυ Ald. Cam. I. II.

οἱ δ'Αρκεσιλεω) τυ Αρκεσιλεω Valla, Arch. Vind. Verius puto Βαττεω τυ Αρκεσιλεω, Batti Arceſilai F. Res & tempus congruunt optime, ſiquidem Battus ille aequales habuit Aprien & Amaſin, Noſtro auctore IV, 159. Batti F. Arceſilaum minor aetas excludit. *Weſſeling.*

Poſt τῃ ante ὀνομα comma Ald. Cam. I. II.

Λαδικη) Arch. ſemper. Λαοδικην aut Λευδικην vir eruditus ſcriptam cupiebat. At nomen idem eſt, tantum modo contractius. Habet L. Holſten. LADICON numum ad Steph. Byz. ΛΑΔΙΚΕΥΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΛΥΚΟΝ eſt in Gudii vetere lapide: urbem *Laudiciam* & *Ladiciam* jungunt Mſſ. Itinerarii Antonini. *Weſſeling.* Poſt τῃ ante ἐκτα comma Ald. Cam. I. II.

ὁ Αμα-

ὁ Αμασις) Arch. cum Vindob. Articulum vulgo negligunt cum Ald.

ειπε δη) *ειπε ὁ* Med. Ask. complures *ειπε δη ὁ* uti Ald. & edd. *δε ὁ* Vind. ſequor Ald.

εςι τοι εδεμια μηχανη) Arch. Paſſion. Vindob. Pariſ. C. *εςι τι* Med. Ask. Vulgo olim cum Ald. *εςι εδεμια*.

απολωλεναι) Ald. & edd. Pariſ. B. C. Vindob. Remig. Arch. *ὑπολωλεναι* edidit Gronov. ex Medic. cui Paſſion. & Askew. conſentiunt, ſed prave.

γυναικεων) Arch. in aliis & Ald. *γυναικων* — Incommodum, quo Medic. *εςι τι* premebatur, ceſſat: neque amplius offendet *ὑπολωλεναι*, quod olim operarum vitium opinabar, ſed Medic. etſi tacitum habuerit Gronov. debetur. Jam *γυναικεων* Arch. ſi cui ſcabrum tinniat, *χιλιαδεων*, *μυριαδεων*, *ανδρεων*, & quae alia Portus ſtipavit, recordetur. *Weſſeling.*

εγενετο) *εγινετο* Arch. Vind. Paſſion.

ὁ Αμασις) Arch. Vindob. quem articulum ſpernunt alii cum Ald.

τω νηω) Medic. Askew. *τω νοω* Pariſ. A. B. Arch. Vindob. Ald. & Edd. *τω νω* Paſſion. Poſt *Αφροδιτη* abeſt comma Ald. Cam. I. II adeſt in his poſt *ευχην*.

ηδη) *δη* Arch. Vindob.

προς αυτην) *ελθοι Αμασις προς αυτην* Ald. cum edd. *Αμασις* in Arch. & Vindob. & in Valla

Valla deſideratur, eſtque repetitio ingrata, ideoque a Weſſelingio iure deleta

Poſt το ante ετι comma habet Ald. Camer. I. II.

σοον) Askew. Vindobon. Paſſion. bene. σωον vulgo, nullum hic comma poſuit Ald. Camer. I. II. Non excidit memoria και ες εμε ησαν σωα I, 66. Puto Jonici & veteris uſus vocabulum redire in poſſeſſionem debere. Reddunt ſchedae V, 96. VI, 86. 1. VIII, 39. *Weſſeling.*

εξω τετραμμενον) ιδρυμενον τȣ Κυρ. Arch. Vindobon. Valla, quod notabile εξω τετραμμενον in Latinis *extra urbem Cyrenenſem poſita* ex Laurentio, qui ιδρυμενον invenit. Si τετραμμενον locum non migrabit, ſtatuam notabit, vultu extra urbem verſo, ſive ſpectantem loca ſuburbana. Verum in talibus ſaepe anceps electio. *Weſſeling.*

Poſt Λαδικην nullum comma Ald. Camerar. I. II.

ἡ τις) ει τι Arch. Vind.

ad Cap. CLXXXII.

ὁ Αμασις ες την Ελλαδα) Medic. Askew. Paſſion. Ceteri Αμασις πεμψας cum Aldo & Edd.

Poſt τουτο μεν nullum comma Ald. Camer. I. II, quod invenitur in his poſt ἑωϋτȣ.

λινεον) abeſt ab Arch. Vindobon. Conf. lib. 3. c. 47.

Poſt τȣτο δ' nullum comma Ald. Camer. I. II, ſed poſitum poſt Ηρη.

Poſt ἱδρυατο colon habet Ald. Cam. I II, nullum comma poſt εμευ.

Poſt ἑωῦτȣ τε comma habet Ald. Camer. I. II, nullum poſt Λινδον.

ἱδρῦσθαι) Medic. Paſſion. Askew. ἱδρυσασθαι Pariſ. A. B. Vindobon. Ald. cum Edd. Arch. Remig.

τας τȣ Δαναȣ) τας Δαναȣ Vindob. Arch.

Poſt προσχȣσας nullum habet comma Ald. Camer I. II.

και κατεςρεψατο) Exſcripſit Euſtath. in Hom. p. 827, 27.

In libri fine ſubſcriptum in Ald. Cam. I. II. Ηροδοτȣ ἱςοριων δευτερα.

Finis Volum. II.

Digitized by Google

1075

Im Verlage der Meyerſchen Buchhandlung zu Lemgo ſind zur Oſtermeſſe 1797 folgende neue Bücher fertig geworden.

A B C Buch, deutſches, für die Anfänger in deutſchen Schulen in den Städten und auf dem lande, gr. 8.

Appianus rom. hiſtoriarum, quae ſuperſunt, edidit L. H. Teucher, T. II. P. 1. 2. 8 maj.

Berger, Dr. Imman. moraliſche Einleitung ins Neue Teſtament für Religionslehrer und denkende Chriſten, gros 8.

Borheck, Dr. A. C. Apparatus ad Herodotum intelligendum & interpretandum, Volum. II. 8 maj.

Ewald, J. L. Abſchiedspredigt an meine liebe Detmolder Gemeinde, 8.

Leidenfroſt, J. G. Opuſcula phyſico-chemica & medica, antehac ſeorſim edita, nunc poſt ejus obitum collecta, Vol. I. II. 8.

Meuſel, J. G. das gelehrte Teutſchland, oder Lexikon der jeztlebenden teutſchen Schriftſteller. Fünfte vermehrte Auflage. 3. 4ter Band, gros 8.

Müller, J. C. pragmatiſcher Verſuch über die erſte Gründung der ſogenannten Reformation, aus Urkunden und den beſten Schriftſtellern erzählt. 8.

Plesman, J. F. C. Handbuch der allgemeinen phyſikaliſchen Erdbeſchreibung für Schulen und Gymnaſien, gros 8.

von Steinen, Joh. Died. weſtphäliſche Geſchichte, 1ſter Theil mit Kupfern. Neue Auflage. 8.

Vorleſungen, bibliſch-exegetiſche, über die Dogmatik nach Döderlein, mit vorzüglicher Hinſicht auf das Hezelſche Bibelwerk, für junge Theologen und Prediger, von D. G. 1ſter Band 2tes Stük, gr. 8.

Vorſchlag zu einer beſſern Einrichtung der deutſchen Schulen in den Städten und auf dem Lande, von einem Landgeiſtlichen im Darmſtädtiſchen. 8.

Z
4. 8. 14

005651360

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google